

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 468

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

59. évfolyam

2016. december 15.

Tartalom

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2013–2014

2013. december 9–12-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 89. E, 2014.3.28.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

2013. december 10., kedd

2016/C 468/01	Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása az Európai Parlamentnek a Tanácshoz, a Bizottsághoz és az Európai Külügyi Szolgálatához intézett ajánlásával az EU és Kanada közötti stratégiai partnerségi megállapodásra irányuló tárgyalásokról (2013/2133(INI))	2
2016/C 468/02	Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása a nem banki intézmények helyreállítási és szanalási keretéről (2013/2047(INI))	5
2016/C 468/03	Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása az Európai Unió úripari politikájáról – az úriagazatban rejlő gazdasági növekedési potenciál kibontakoztatásáról (2013/2092(INI))	12
2016/C 468/04	Az Európai Parlament 2013. December 10-i állásfoglalása a számítási felhőben rejlő potenciál felszabadításáról Európában (2013/2063(INI))	19
2016/C 468/05	Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása a BEREC-re és Hivatalára vonatkozó értékelő jelentésről szóló véleményről (2013/2053(INI))	30
2016/C 468/06	Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása a visszanyert papír esetében a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdése szerinti hulladék jelleg megszűnését meghatározó kritériumok megállapításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (D021155/01 – 2012/2742(RPS))	33

2016/C 468/07	Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása a nemzeti romaintegrációs stratégiák uniós keretrendszerének nemzeti szempontjairól (2013/2066(INI))	36
2016/C 468/08	Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása a fejlesztés és az állam megszilárdítása terén a nemzetközi közösség által Dél-Szudánban tett erőfeszítésekről (2013/2090(INI))	45
2016/C 468/09	Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása a CARS 2020-ról: az erős, versenyképes és fenntartható európai gépjárműipar felé (2013/2062(INI))	57
2016/C 468/10	Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása a szexuális és reprodukció egészségéről és jogokról (2013/2040(INI))	66
2016/C 468/11	Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása az önkéntességről és az önkéntes tevékenységről Európában (2013/2064(INI))	67

2013. december 11., szerda

2016/C 468/12	Az Európai Parlament 2013. december 11-i állásfoglalása a Bizottságnak szóló ajánlásokkal az uniós fejlesztési segélyt adományozók koordinációjáról (2013/2057(INL))	73
2016/C 468/13	Az Európai Parlament 2013. december 11-i állásfoglalása „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2012. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról (2013/2152(INI))	80
2016/C 468/14	Az Európai Parlament 2013. december 11-i állásfoglalása az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentésről (2013/2075(INI))	100
2016/C 468/15	Az Európai Parlament 2013. december 11-i állásfoglalása a tejtermelés hegyvidéki térségekben, hátrányos helyzetű területeken és legkülső régiókban történő, a tejkvótarendszer megszűnését követő fenntartásáról (2013/2097(INI))	114
2016/C 468/16	Az Európai Parlament 2013. december 11-i állásfoglalása az EU fejlődő országok reziliencia- és katasztrófakockázat-csökkentési politikájáról: az élelmiszerválságok tanulsága (2013/2110(INI))	120
2016/C 468/17	Az Európai Parlament 2013. december 11-i állásfoglalása a fogyatékkal élő nőkről (2013/2065(INI))	128
2016/C 468/18	Az Európai Parlament 2013. december 11-i állásfoglalása az összes szereplő javát szolgáló európai kiskereskedelmi cselekvési tervről (2013/2093(INI))	140

2013. december 12., csütörtök

2016/C 468/19	Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása az ökoinnovációról – növekedés és munkahelyteremtés a környezetpolitikán keresztül (2012/2294(INI))	146
2016/C 468/20	Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása az adókiárással és adókikerüléssel szembeni mérhető és kötelező érvényű kötelezettségvállalásra irányuló felhívásról az Unióban (2013/2963(RSP))	155
2016/C 468/21	Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása a nemzeti romaintegrációs stratégiák végrehajtása terén elért eredményekről (2013/2924(RSP))	157
2016/C 468/22	Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása a vilniusi csúcstalálkozó eredményéről és a keleti partnerség jövőjéről, különös tekintettel Ukrajnára (2013/2983(RSP))	163
2016/C 468/23	Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása az Albánia által elért eredményekről szóló 2013. évi jelentésről (2013/2879(RSP))	167

2016/C 468/24	Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása az Európai Tanács 2013. december 19–20-i ülésének előkészítéséről (2013/2626(RSP))	173
2016/C 468/25	Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása az Európai Unió többszintű irányításának alkotmányos problémáiról (2012/2078(INI))	176
2016/C 468/26	Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása az Európai Parlament és a nemzeti kormányokat képviselő intézmények közötti kapcsolatokról (2012/2034(INI))	187
2016/C 468/27	Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása a környezetbarát infrastruktúráról – Európa természeti tőkéjének növeléséről (2013/2663(RSP))	190
2016/C 468/28	Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása az Európai Központi Bank 2012-es éves jelentéséről (2013/2076(INI))	195
2016/C 468/29	Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása a Közép-afrikai Köztársaságban kialakult helyzetről (2013/2980(RSP))	202
2016/C 468/30	Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása a kínai szerveztávoltításról (2013/2981(RSP))	208
2016/C 468/31	Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása a Srí Lanka-i helyzetről (2013/2982(RSP)) .	210

II Közlemények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

2013. december 10., kedd

2016/C 468/32	Az Európai Parlament 2013. december 10-i határozata a petíciókat kivizsgáló tényfeltáró látogatásokról szóló jelentésekről (az eljárási szabályzat 202. cikke (5) bekezdésének értelmezése) (2013/2258(REG))	213

III Előkészítő jogi aktusok

EURÓPAI PARLAMENT

2013. december 10., kedd

2016/C 468/33	P7_TA(2013)0519 Jogérvényesülés program a 2014–2020-as időszakra ***I Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása a 2014–2020-as időszakra a Jogérvényesülés program létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0759 – C7-0439/2011 – 2011/0369(COD)) P7_TC1-COD(2011)0369 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 10-én került elfogadásra a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó Jogérvényesülés program létrehozásáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	214

2016/C 468/34	P7_TA(2013)0520	Jogok és polgárság program 2014–2020 ***I	
		Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása a 2014–2020-as időszakra szóló Jogok és polgárság program létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0758 – C7-0438/2011 – 2011/0344(COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0369		
		Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 10-én került elfogadásra a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó Jogok, egyenlőség és polgárság program létrehozásáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	216
2016/C 468/35	P7_TA(2013)0521	Autonóm kereskedelmi kedvezmények Moldovának***I	
		Az Európai Parlament 2013. december 10.-i jogalkotási állásfoglalása a Moldovai Köztársaságnak szánt autonóm kereskedelmi kedvezmények bevezetéséről szóló 55/2008/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2013)0678 – C7-0305/2013 – 2013/0325(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0325		
		Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 10-én került elfogadásra a Moldovai Köztársaságnak szánt autonóm kereskedelmi kedvezmények bevezetéséről szóló 55/2008/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	217
2016/C 468/36		Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Marokkói Királyság közötti halászati partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló, az Európai Unió és a Marokkói Királyság közötti jegyzőkönyv megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (14165/2013 – C7-0415/2013 – 2013/0315(NLE))	218
2016/C 468/37		Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek a vegyi anyagok biztonságos munkahelyi használatáról szóló 1990. évi 170. számú egyezményének az Európai Unió érdekében történő tagállami megerősítésére való felhatalmazásról szóló tanácsi határozattervezetről (11463/2013 – C7-0236/2013 – 2012/0320(NLE))	219
2016/C 468/38		Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása az Egyesült Nemzetek keretében létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményt kiegészítő, a tűzfegyverek, részeik, alkotóelemeik és lőszereik tiltott előállítása és kereskedelme elleni jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (12324/2013 – C7-0379/2013 – 2013/0083(NLE))	220
2016/C 468/39		Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Kínai Népköztársaság között az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXIV. cikkének 6. pontja és XXVIII. cikke alapján, a Bolgár Köztársaság és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozóan, levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (16112/2012 – C7-0285/2013 – 2012/0304(NLE))	221
2016/C 468/40		Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása a bizonyos növekedésserkentő hormonokkal nem kezelt állatokból származó marhahús behozataláról, valamint az Amerikai Egyesült Államok által az Európai Unióból származó bizonyos termékekre kivetett emelt vámokról szóló felülvizsgált egyetértési megállapodásnak az Egyesült Államokkal történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (14374/2013 – C7-0377/2013 – 2013/0324(NLE))	222

2016/C 468/41	Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és az Elefántcsontparti Köztársaság között érvényben lévő partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló jegyzőkönyv (2013–2018) megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (08701/2013 – C7-0216/2013 – 2013/0102(NLE))	223
2016/C 468/42	Az Európai Parlament 2013. December 10.-i jogalkotási állásfoglalása az egyes halászati termékek 2014 és 2020 közötti, Kanári-szigetekre irányuló behozatalára vonatkozóan autonóm uniós vámkontingensek megnyitásáról és kezeléséről szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2013)0552 – C7-0262/2013 – 2013/0266(CNS))	224
2016/C 468/43	Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Finnország „EGF/2013/001FI /Nokia” referenciaszámú kérelme) (COM(2013)0707 – C7-0359/2013 – 2013/2264(BUD))	225
2016/C 468/44	Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Németország EGF/2013/003 DE/First Solar referenciaszámú kérelme) (COM(2013)0706 – C7-0358/2013 – 2013/2263(BUD))	228
2016/C 468/45	Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Dánia EGF/2012/011 DK/Vestas referenciaszámú kérelme) (COM(2013)0703 – C7-0357/2013 – 2013/2262(BUD))	231
2016/C 468/46	Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet, valamint a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjáról (12007/3/2013 – C7-0375/2013 – 2011/0195(COD))	235
2016/C 468/47	Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács által a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről, az 1184/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 104/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából az első olvasatban kialakított állásponttról (12005/2/2013 – C7-0376/2013 – 2011/0194(COD))	237
2016/C 468/48	P7_TA(2013)0539 Mélytengeri állományok halászata és nemzetközi vizeken folytatott halászat az Atlanti-óceán északkeleti részén ***I Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása a mélytengeri állományoknak az Atlanti-óceán északkeleti részén történő halászatára vonatkozó egyedi feltételek és az Atlanti-óceán északkeleti részének nemzetközi vizein folytatott halászatra vonatkozó rendelkezések megállapításáról, valamint a 2347/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2012)0371 – C7-0196/2012 – 2012/0179(COD)) P7_TC1-COD(2012)0179 Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2013. december 10-én került elfogadásra a mélytengeri állományoknak az Atlanti-óceán északkeleti részén történő halászatára vonatkozó egyedi feltételek és az Atlanti-óceán északkeleti részének nemzetközi vizein folytatott halászatra vonatkozó rendelkezések megállapításáról, valamint a 2347/2002/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló .../2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	239

Polgári védelmi mechanizmus ***I

Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása az uniós polgári védelmi mechanizmusról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2011)0934 – C7-0519/2011 – 2011/0461(COD))

P7_TC1-COD(2011)0461

Az Európai Parlament állásfoglalása, amely első olvasatban 2013. december 10-én került elfogadásra az uniós polgári védelmi mechanizmusról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel 263

A lakóingatlanokhoz kapcsolódó hitelmegállapodások ***I

Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása a lakóingatlanokhoz kapcsolódó hitelmegállapodásokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2011)0142 – C7-0085/2011 – 2011/0062(COD))

P7_TC1-COD(2011)0062

Az Európai Parlament állásfoglalása, amely első olvasatban 2013. december 10-én került elfogadásra a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló 2014/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel 265

Az Európai Parlament 2013. december 10-én elfogadott módosításai a Bangladesből származó rizs behozataláról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatához (COM(2012)0172 – C7-0102/2012 – 2012/0085(COD)) 266

Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei árverés útján történő értékesítésének időbeli ütemezése ***I

Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei árverés útján történő értékesítésének időbeli ütemezésére vonatkozó rendelkezések pontosítása érdekében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2012)0416 – C7-0203/2012 – 2012/0202(COD))

P7_TC1-COD(2012)0202

Az Európai Parlament állásfoglalása, amely első olvasatban 2013. december 10-én került elfogadásra a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei árverés útján történő értékesítésének időbeli ütemezésére vonatkozó rendelkezések pontosítása érdekében történő módosításáról. szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel 272

2013. december 11., szerda

Az Európai Parlament határozata az építési termékek teljesítménynyilatkozatának weboldalon való közzétételére vonatkozó feltételekről szóló 2013. október 30-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzésére (C(2013)7086) – 2013/2928(DEA)) 273

2016/C 468/54	P7_TA(2013)0552	Az euró pénzhamisítás elleni védelmét szolgáló csere-, segítségnyújtási és képzési program („Periklész 2020 program”) ***I	
		Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása az euró pénzhamisítás elleni védelmét szolgáló csere-, segítségnyújtási és képzési program (a „Pericles 2020 program”) létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0913 – C7-0510/2011 – 2011/0449(COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0449	Az Európai Parlament állásfoglalása, amely első olvasatban 2013. december 11-én került elfogadásra az euró pénzhamisítás elleni védelmét szolgáló csere-, segítségnyújtási és képzési program (a „Periklész 2020 program”) létrehozásáról, valamint a 2001/923/EK, a 2001/924/EK, a 2006/75/EK, a 2006/76/EK, a 2006/849/EK és a 2006/850/EK tanácsi határozatok hatályon kívül helyezéséről szóló .../2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	274
2016/C 468/55	P7_TA(2013)0553	Az európai statisztikai programról (2013–2017) szóló 99/2013/EU rendelet módosítása ***I	
		Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása az európai statisztikai programról (2013–2017) szóló 99/2013/EU rendelet módosítására vonatkozó európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2013)0525 – C7-0224/2013 – 2013/0249(COD))	
	P7_TC1-COD(2013)0249	Az Európai Parlament állásfoglalása, amely első olvasatban 2013. december 11-én került elfogadásra az európai statisztikai programról (2013–2017) szóló 99/2013/EU rendelet módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	275
2016/C 468/56		Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet keretében a háztartási alkalmazottak méltányos módon történő foglalkoztatása tárgyában 2011-ben elfogadott 189. sz. egyezménynek az Európai Unió érdekében történő megerősítésével összefüggésben a tagállamoknak adott felhatalmazásról szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (11462/2013 – C7-0234/2013 – 2013/0085(NLE))	276
2016/C 468/57		Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Községek és tagállamaik, másrészről az Örmény Köztársaság közötti partnerségi és együttműködési megállapodáshoz csatolt, az Európai Unió és az Örmény Köztársaság közötti, az Örmény Köztársaság uniós programokban való részvételét szabályozó általános elvekre vonatkozó keretmegállapodásról szóló jegyzőkönyv megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (16469/2012 – C7-0009/2013 – 2012/0247(NLE))	277
2016/C 468/58		Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Francia Köztársaság közötti, a megtakarítási adóról és az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló uniós jogszabályok Saint-Barthélemy tengerentúli közösség területén történő végrehajtásáról szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2013)0555 – C7-0360/2013 – 2013/0269(NLE))	278
2016/C 468/59		Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása a 2002/546/EK határozatnak az alkalmazási ideje tekintetében történő módosításáról (COM(2013)0781 – C7-0420/2013 – 2013/0387(CNS))	279
2016/C 468/60		Az Európai Parlament 2013. december 11-i határozata a Phil Wynn Owennek a Számvevőszék tagjává történő kinevezésére irányuló javaslatról (C7-0313/2013 – 2013/0811(NLE))	280
2016/C 468/61		Az Európai Parlament 2013. december 11-i határozata Alex Brenninkmeijer a Számvevőszék tagjává történő kinevezésére irányuló javaslatról (C7-0312/2013 – 2013/0810(NLE))	281
2016/C 468/62		Az Európai Parlament 2013. december 11-i határozata Henri Grethen a Számvevőszék tagjává történő kinevezésére irányuló javaslatról (C7-0309/2013 – 2013/0807(NLE))	282

2016/C 468/63	Az Európai Parlament 2013. december 11-i határozata Nikolaosz Miliónisznak a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C7-0310/2013 – 2013/0808(NLE))	283
2016/C 468/64	Az Európai Parlament 2013. december 11-i határozata Danièle Lamarque a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C7-0311/2013 – 2013/0809(NLE))	284
2016/C 468/65	Az Európai Parlament 2013. december 11-i határozata az Európai Központi Bank felügyeleti tanácsa elnökének kinevezésére irányuló európai központi banki javaslatról (N7-0103/2013 – C7-0424/2013 – 2013/0901(NLE))	285
2016/C 468/66	P7_TA(2013)0565 Közös szabályok és eljárások megállapítása az Unió külső fellépését szolgáló eszközök végrehajtásához ***I Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása az Unió külső fellépési eszközeinek végrehajtására vonatkozó közös szabályok és eljárások megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0842 – C7-0494/2011 – 2011/0415(COD)) P7_TC1-COD(2011)0415 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 11-én került elfogadásra az Unió külső tevékenységi eszközeinek végrehajtására vonatkozó közös szabályok és eljárások megállapításáról szóló .../2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel . . .	286
2016/C 468/67	P7_TA(2013)0566 A Stabilitási Eszköz ***I Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása a Stabilitási Eszköz létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0845 – C7-0497/2011 – 2011/0413(COD)) P7_TC1-COD(2011)0413 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 11-én került elfogadásra a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz létrehozásáról szóló .../2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	288
2016/C 468/68	P7_TA(2013)0567 Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz ***I Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0839 – C7-0492/2011 – 2011/0405(COD)) P7_TC1-COD(2011)0405 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 11-én került elfogadásra az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz létrehozásáról szóló .../2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	290
2016/C 468/69	P7_TA(2013)0568 Előcsatlakozási Támogatási Eszköz ***I Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II) létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0838 – C7-0491/2011 – 2011/0404(COD)) P7_TC1-COD(2011)0404 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 11-én került elfogadásra az IPA II Előcsatlakozási Támogatási Eszköz létrehozásáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	293

2016/C 468/70

P7_TA(2013)0569

Harmadik országokkal folytatott együttműködést szolgáló partnerségi eszköz ***I

Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása a harmadik országokkal folytatott együttműködésre irányuló Partnerségi Eszköz létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0843 – C7-0495/2011 – 2011/0411(COD))

P7_TC1-COD(2011)0411

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 11-én került elfogadásra a harmadik országokkal folytatott együttműködésre irányuló Partnerségi Eszköz létrehozásáról szóló .../2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 296

2016/C 468/71

P7_TA(2013)0570

A demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdításának finanszírozási eszköze ***I

Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdítása finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0844 – C7-0496/2011 – 2011/0412(COD))

P7_TC1-COD(2011)0412

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 11-én került elfogadásra a demokrácia és az emberi jogok világszintű érvényesülése finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló .../2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 298

2016/C 468/72

P7_TA(2013)0571

A fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozása ***I

Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0840 – C7-0493/2011 – 2011/0406(COD))

P7_TC1-COD(2011)0406

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 11-én került elfogadásra a 2014-2020 időszakra szóló fejlesztési együttműködési finanszírozási eszköz létrehozásáról szóló .../2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 300

2016/C 468/73

P7_TA(2013)0572

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (2014–2020) ***I

Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról (2014–2020) szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2011)0608 – C7-0319/2011 – 2011/0269(COD))

P7_TC1-COD(2011)0269

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 11-én került elfogadásra az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról (2014–2020) és az 1927/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel . . 303

2016/C 468/74

Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2013)0348 – C7-0200/2013 – 2013/0188(CNS)) . 305

A radioaktívanyag-fuvarozók nyilvántartási rendszere ***I

Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása a radioaktívanyag-fuvarozók közösségi nyilvántartási rendszerének létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2012)0561 – C7-0320/2012 – 2011/0225(COD))

P7_TC1-COD(2011)0225

Az Európai Parlament állásfoglalása, amely első olvasatban 2013. december 11-én került elfogadásra a radioaktívanyag-fuvarozók közösségi nyilvántartási rendszerének létrehozásáról szóló .../2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel [Mód. 1] 316

2013. december 12., csütörtök

2016/C 468/76 Az Európai Parlament 2013. december 12-én elfogadott módosításai az Európai Unió Bírósága alapokmányáról szóló jegyzőkönyvnek a Törvényszék bírái számának növelésével történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezethez (02074/2011 – C7-0126/2012 – 2011/0901B(COD)) 330

2016/C 468/77 Az Európai Parlament 2013. december 12-i jogalkotási állásfoglalása a 2006/112/EK és a 2008/118/EK irányelvnek a francia legkülső régiók és különösen Mayotte vonatkozásában történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2013)0577 – C7-0268/2013 – 2013/0280(CNS)) 333

2016/C 468/78 Az Európai Parlament 2013. december 12-i jogalkotási állásfoglalása a 2010/18/EU tanácsi irányelvnek a Mayotte jogállásának változása miatti módosításáról szóló tanácsi irányelvtervezetről (14220/2013 – C7-0355/2013 – 2013/0189(NLE)) 334

2016/C 468/79 Az Európai Parlament 2013. december 12-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács első olvasatban kialakított álláspontjáról a közös kereskedelempolitikára vonatkozó egyes rendeletek bizonyos intézkedések elfogadási eljárásai tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából (13283/1/2013 – C7-0411/2013 – 2011/0039(COD)) 337

2016/C 468/80 Az Európai Parlament 2013. december 12-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjáról a közös kereskedelempolitikára vonatkozó egyes rendeleteknek bizonyos intézkedések elfogadása céljából felhatalmazáson alapuló és végrehajtási hatáskörrel való felruházás tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából (13284/1/2013 – C7-0408/2013 – 2011/0153(COD)) 340

2016/C 468/81 Az Európai Parlament által 2013. december 12-én elfogadott módosítás a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról, a fizetesiszámla-váltásról és az alapszintű fizetési számlákhoz való hozzáférésről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatához (COM(2013)0266 – C7-0125/2013 – 2013/0139(COD)) 342

2016/C 468/82 Az Európai Parlament által 2013. december 12-én elfogadott módosítások a tengeri területrendezés és az integrált partiövezet-gazdálkodás keretének létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatához (COM(2013)0133 – C7-0065/2013 – 2013/0074(COD)) 368

2016/C 468/83

P7_TA(2013)0589

A környezetvédelem, a mezőgazdaság, a szociálpolitika és a közegészségügy területére vonatkozó bizonyos irányelvek Mayotte Európai Unióval kapcsolatos jogállásának változása miatti módosítása ***I

Az Európai Parlament 2013. december 12-i jogalkotási állásfoglalása a környezetvédelem, a mezőgazdaság, a szociálpolitika és a közegészségügy területére vonatkozó bizonyos irányelvek Mayotte Európai Unióval kapcsolatos jogállásának változása miatti módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2013)0418 – C7-0176/2013 – 2013/0192(COD))

P7_TC1-COD(2013)0192

Az Európai Parlament állásfoglalása, amely első olvasatban 2013. december 12-én került elfogadásra a környezetvédelem, a mezőgazdaság, a szociálpolitika és a közegészségügy területére vonatkozó bizonyos irányelvek Mayotte Európai Unióval kapcsolatos jogállásának változása miatti módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 397

2016/C 468/84

P7_TA(2013)0590

Az Európa kulturális fővárosai kezdeményezésre irányuló uniós fellépés a 2020–2033. évekre ***I

Az Európai Parlament 2013. december 12-i jogalkotási állásfoglalása az Európa kulturális fővárosai kezdeményezés 2020–2033. évekre szóló uniós fellépésének létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2012)0407 – C7-0198/2012 – 2012/0199(COD))

P7_TC1-COD(2012)0199

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 12-én került elfogadásra az Európa kulturális fővárosai kezdeményezés 2020–2033. évekre szóló uniós fellépésének létrehozásáról és az 1622/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló .../2014/EU európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel

[Módosítás 84] 404

2016/C 468/85

P7_TA(2013)0591

A halászat és az állategészségügy területére vonatkozó bizonyos rendeletek Mayotte jogállásának változása miatti módosítása ***I

Az Európai Parlament 2013. december 12-i jogalkotási állásfoglalása a halászat és az állategészségügy területére vonatkozó bizonyos rendeletek Mayotte Európai Unióval kapcsolatos jogállásának változása miatti módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2013)0417 – C7-0175/2013 – 2013/0191(COD))

P7_TC1-COD(2013)0191

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 12-én került elfogadásra a halászat és az állategészségügy területére vonatkozó bizonyos rendeletek Mayotte Európai Unióval kapcsolatos jogállásának változása miatti módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 417

2016/C 468/86

Az Európai Parlament 2013. december 12-i határozata az általános tarifális preferenciák rendszerének alkalmazásáról szóló 978/2012/EU rendelet I., II. és IV. mellékletét módosító 2013. október 30-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzésére (C(2013)07167 – 2013/2929(DEA) 423

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
- ***II Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
- ***III Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusát a tervezet által javasolt jogalap határozza meg.)

A Parlament módosításai:

Az új szövegrészeket ***félkövér és dőlt*** betűtípus mutatja. A törléseket a ■ jel vagy áthúzás jelöli. A módosított szövegrészeknél az új szöveget ***félkövér és dőlt*** betűtípus, a törléseket pedig törlés vagy áthúzás jelöli.

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2013–2014

2013. december 9–12-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 89. E, 2014.3.28.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2013. december 10., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT

P7_TA(2013)0532

Tárgyalások az Európai Unió és Kanada közötti stratégiai partnerségi megállapodásról

Az Európai Parlament 2013. december 10.-i állásfoglalása az Európai Parlamentnek a Tanácshoz, a Bizottsághoz és az Európai Külügyi Szolgálatához intézett ajánlásával az EU és Kanada közötti stratégiai partnerségi megállapodásra irányuló tárgyalásokról (2013/2133(INI))

(2016/C 468/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EU és Kanada között jelenleg zajló, stratégiai partnerségi megállapodásra irányuló tárgyalásokra,
- tekintettel az Európai Unió által kötött megállapodásokban az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó záradékról szóló, 2006. február 14-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Kanadával folytatott kapcsolatokról szóló legutóbbi állásfoglalásaira, különösen a 2010. május 5-i EU–Kanada-csúcstalálkozóról ⁽²⁾, a 2011. június 8-i EU és Kanada közötti kereskedelmi kapcsolatokról ⁽³⁾ és a 2013. június 13-i az EU-nak egy szélesebb transzatlanti partnerség előmozdításában betöltött szerepéről ⁽⁴⁾ szólókra,
- tekintettel a Kanada és az Európai Gazdasági Közösség közötti, a kereskedelmi és gazdasági együttműködésről szóló, 1976. évi keretmegállapodásra ⁽⁵⁾,
- tekintettel az EU és Kanada közötti transzatlanti kapcsolatokról szóló 1990-es nyilatkozatra,
- tekintettel az 1996-os közös politikai nyilatkozatra és közös cselekvési tervre,
- tekintettel a az EU és Kanada közötti kapcsolatokról szóló bizottsági közleményre (COM(2003)0266),
- tekintettel a 2004. évi EU–Kanada partnerségi menetrendre,
- tekintettel az EU–Kanada közötti együttműködési egyes bizottságnak szóló 2011. évi jelentésre,
- tekintettel az EU és Kanada közötti 2013. áprilisi parlamentközi ülésen elért eredményekre,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkére,
- tekintettel eljárási szabályzata 90. cikkének (4) bekezdésére és 48. cikkére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A7-0407/2013),

⁽¹⁾ HL C 290. E, 2006.11.29., 107. o.

⁽²⁾ HL C 81. E, 2011.3.15., 64. o.

⁽³⁾ HL C 380. E, 2012.12.11., 20. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0280.

⁽⁵⁾ HL L 260., 1976.9.24., 2. o.

2013. december 10., kedd

- A. mivel az EU és Kanada közötti kapcsolatok történelmi jelentőségűek, szilárdak, valamint közös érdekeken és értékeken alapulnak; mivel a demokrácia közös értékei és az emberi jogok védelme a kapcsolatok keretének kialakítására törekvő két partner között kötendő minden megállapodás központi elemét kell képezze;
- B. mivel az EU és Kanada közötti hosszú, széles körű politikai és gazdasági együttműködés kezdetei hivatalosan 1976-ra nyúlnak vissza, amikor az EU az OECD-országok közül elsőként Kanadával keretmegállapodást írt alá; mivel ez a megállapodás hosszú időn át meghatározta a kapcsolatok elmélyítésének, valamint a politikai társulás és a további együttműködés megerősítésének megfelelő kereteit;
- C. mivel Kanada szilárd parlamenti demokrácia; mivel Kanada az Európai Unióéihoz hasonló demokratikus értékeket és elveket vall;
- D. mivel a jelenleg tárgyalás alatt álló stratégiai partnerségi megállapodás felfrissítené és felélesztené az EU és Kanada közötti politikai, gazdasági és kulturális kapcsolatokat, és jelentősen hozzájárulna a kapcsolat sok évre szóló elmélyítéséhez és együttműködésünk javításához; mivel a megállapodás az EU-t és Kanadát stratégia partnerként határozza meg;
- E. mivel a stratégiai partnerségi megállapodás azon túl, hogy javítja a kapcsolatok intézményi struktúráját, az átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodással együtt érzékelhető előnyöket és lehetőségeket kínál az európai és kanadai polgárok számára, feltéve, hogy az összes érintett fél részt vesz a folyamatban; mivel a piacok megnyitása és a szabályozási együttműködés várhatóan jelentős gazdasági előnyöket generál és pozitív hatást fejt ki mind Kanada, mind az EU munkaerőpiacára, valamint – tekintve az egyre bővülő transzatlanti partnerséget és a meglévő NAFTA-keretet – egy transzatlanti piac kialakulásához vezethet, ami valamennyi érdekelt fél számára előnyös lenne mindaddig, amíg a szociális és környezeti normákat a jelenlegi szinten tartják;
- F. mivel az egyre erőteljesebb EU–Kanada-kapcsolatok nyújtotta előnyökből és lehetőségekből az európai és kanadai népesség valamennyi rétege életkörülményeinek és kívánalmainak megfelelően egyenlő mértékben kell hogy részesüljön; mivel figyelembe kell venni az EU és Kanada eltérő gazdasági és ipari helyzetét, és mivel biztosítani kell az erőforrások fenntartható és felelős használatát;
- G. mivel 2013. október 18-án a Bizottság elnöke és Kanada miniszterelnöke politikai megállapodást kötött egy átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás fő elemeiről, miközben a stratégiai partnerségi megállapodásra irányuló tárgyalások folytatódnak; mivel az átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás és a stratégiai partnerségi megállapodás kiegészítő jellegűek a Kanada–EU-viszony megerősítése terén;
- H. mivel a stratégiai partnerségi megállapodásról szóló tárgyalásokkal párhuzamosan tárgyalások folynak egy, a légi utasok adatairól (PNR) szóló EU–Kanada-megállapodásról, amely várhatóan a terrorizmus elleni küzdelem terén is elmélyíti a kapcsolatokat, és amelynek célja, hogy megfelelő biztosítékokat nyújtson az európai uniós utasok adatainak megőrzésén alapuló aránytalan kiválasztási gyakorlatok ellen;
- I. mivel Kanada 2011-ben hivatalosan visszalépett a Kiotói Jegyzőkönyvtől; mivel az EU ismételt felszólította Kanadát, hogy nemzetközi kötelezettségvállalásaival összhangban csökkentse üvegházhatásúgáz-kibocsátását;
- J. mivel a teljes vízummentesség kérdését sürgősen meg kellene oldani annak biztosítása érdekében, hogy minden uniós tagállam, többek között Románia és Bulgária polgárai és vállalkozásai egyenlő esélyeket kapjanak a kanadai partnerekkel való együttműködés terén;
- K. mivel az EU–Kanada stratégiai partnerségnek megfelelően tükröződnie kell a nemzetközi fórumokon és szervezetekben; mivel e tekintetben az Északi-sarkvidéki Tanács Kanada által is támogatott határozata az EU megfigyelői státuszáról sajnálatos; mivel az EU kötelezettséget vállalt arra, hogy a kanadai hatóságokkal közösen keres megoldást erre az ügyre;

2013. december 10., kedd

1. a következő ajánlásokat intézi a Tanácshoz, a Bizottsághoz és az Európai Külügyi Szolgálathoz:
 - a) tegyen meg mindent a megállapodás gördülékeny lezárása érdekében;
 - b) nyomatékosítsa, hogy a fejlődő harmadik országokkal fennálló valamennyi uniós szerződésnek az emberi jogokkal és a demokráciával kapcsolatosan kölcsönös feltételrendszert és politikai záradékokat kell tartalmaznia az ezen értékek melletti kölcsönös elköteleződés közös újbóli megerősítéseként, függetlenül attól, hogy az adott országokban milyen az emberi jogok védelmének helyzete; fogadjon el megfelelő védintézkedéseket annak biztosítására, hogy a felfüggesztési mechanizmussal egyik fél se élhessen vissza;
 - c) hangsúlyozza, hogy egy ilyen feltételrendszernek a Kanadával kötendő stratégiai partnerségi megállapodás részét kell képeznie, így biztosítva az üggyel kapcsolatos közös uniós megközelítés következetességét;
 - d) ösztönözze, hogy ha lehetséges, valamennyi érdekelt fél a lehető leghamarabb parafálja és írja alá a stratégiai partnerségi megállapodást és az átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodást, és hangsúlyozza azok kiegészítő jellegét;
 - e) gondoskodjon arról, hogy a folyamatba teljes mértékben vonják be a civil társadalmat és a főbb érintett feleket, tájékoztassák őket és konzultáljanak velük;
 - f) biztosítsa, hogy a megállapodás a parlamentközi együttműködés vonatkozásában szilárd kötelezettségvállalást tartalmazzon, amely elismeri az Európai Parlamentnek és a kanadai parlamentnek különösen a régóta fennálló parlamentközi küldöttség révén az EU–Kanada-kapcsolatokban játszott fontos szerepét;
 - g) készítsen időszakos jelentést a Parlamentnek a megállapodás végrehajtásáról, objektív mérőszámokon alapuló áttekintést adva a megállapodás különböző területein elvégzett tevékenységekről és elért eredményekről;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt, az Európai Parlament ajánlását tartalmazó állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Külügyi Szolgálatnak, a tagállamoknak, valamint Kanada kormányának és parlamentjének.
-

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0533

Helyreállítási és szanálási keret a nem banki intézmények számára**Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása a nem banki intézmények helyreállítási és szanálási keretéről (2013/2047(INI))**

(2016/C 468/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Fizetési és Elszámolási Rendszerek Bizottsága (CPSS) és az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete (IOSCO) „Pénzügyi piaci infrastruktúrák helyreállítása és szanálása” című, 2012. júliusi konzultációs jelentésére,
 - tekintettel a CPSS-IOSCO „Pénzügyi piaci infrastruktúrák helyreállítása” című, 2013. augusztusi konzultációs jelentésére,
 - tekintettel a Biztosításfelügyelet Nemzetközi Szövetségének „Globális rendszerszintű jelentőségű biztosítók: Induló értékelési módszertan” és „Globális rendszerszintű jelentőségű biztosítók: Szakpolitikai intézkedések” című, 2013. júliusi jelentéseire,
 - tekintettel a Pénzügyi Stabilitási Tanács „Globális rendszerszintű jelentőséggel bíró biztosítók és a jövőben rájuk vonatkozó szakpolitikai intézkedések” ⁽¹⁾ című, 2013. július 18-i kiadványára,
 - tekintettel a Pénzügyi Stabilitási Tanács „Az eredményes szanálási rendszerek főbb sajátosságainak a nem banki pénzügyi intézményekre történő alkalmazása” című, 2013. augusztusi konzultációs jelentésére,
 - tekintettel a Bizottság szolgálatai által a nem banki pénzügyi intézmények lehetséges helyreállítási és szanálási keretéről folytatott konzultációra,
 - tekintettel a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló, 2012. július 4-i 648/2012/EU (EMIR) európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Unión belüli értékpapír-elszámolás javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre (CSD-rendelet) irányuló bizottsági javaslatra,
 - tekintettel a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2012)0280), és a Gazdasági és Monetáris Bizottság arról készült jelentésére ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A7-0343/2013),
- A. mivel a pénzügyi piaci infrastruktúrák értékelése jelenleg a Nemzetközi Valutaalap és a Világbank pénzügyi szektort értékelő programjainak részét alkotja;
- B. mivel a hatékony helyreállítási tervek és szanálási eszközök létfontosságúak a nem banki pénzügyi szektor stabilitásának globális szintű javításához;
- C. mivel a pénzügyi piaci infrastruktúrákat jelentős szervezeti különbség jellemzi; mivel a megfelelő helyreállítási és különösen szanálási tervek kialakításának megkönnyítése érdekében különbséget kell tenni ezen infrastruktúrák között a szervezeti modell összetettsége, a földrajzi működési terület és az üzleti modell alapján;

⁽¹⁾ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_130718.pdf.⁽²⁾ HL L 201., 2012.7.27., 1. o.⁽³⁾ A7-0196/2013.

2013. december 10., kedd

- D. mivel az EMIR és a CSD-rendelet célja a rendszerkockázatok jól szabályozott piaci infrastruktúráján keresztüli csökkentése, fennáll a nem kívánt következmények bekövetkezésének lehetősége;
- E. mivel miközben a kötelező központi elszámolás kedvezően hozzájárul a pénzügyi piacok átfogó rendszerkockázatának csökkentéséhez, mégis növeli a rendszerkockázatok központi szerződő feleknél történő koncentrálódását, emlékeztetve arra, hogy saját piacán valamennyi központi szerződő fél rendszerszintű jelentőségű;
- F. mivel a legnagyobb klíringtagok rendszerint több központi szerződő félnél is érdekeltek, ezért az egyik központi szerződő fél csődje nyomán valószínűleg mások is nehézségekkel szembesülnek;
- G. mivel a központi szerződő felek tagjainak többes csődje pusztító következményekkel járna nemcsak a pénzügyi piaci résztvevők, de az érintett társadalmak egésze számára is;
- H. mivel a központi szerződő fél igénybevétele mögött az a szándék húzódik meg, hogy a partnerkockázatokat a termékek letétigényének a központi elszámolásuk felkínálása előtti helyes meghatározása révén csökkentsék annak érdekében, hogy egy fél csődje ne érintse a piac többi részét;
- I. mivel a kockázatkezelési eljárások azt jelzik, hogy a központi szerződő felek csökkentik a partnerkockázatot és a bizonytalanságot, valamint megelőzik a továbbterjedést;
- J. mivel az EMIR nem oldja meg teljes körűen az abból eredő kockázatokat, ha egy központi szerződő fél helytelenül értékeli egy teljes termékosztály letétkövetelményeit;
- K. mivel a központi szerződő feleknek vannak ösztönzői az alacsonyabb letétek alkalmazására – különösen új termékek vagy eszközosztályok belépése esetében – a vásárlók bevonásának érdekében; mivel még értékelésre vár a termék vagy eszközosztály szerint elkülönített csődalapok eredményessége;
- L. mivel a gyakorlatban nem vizsgálták a termékek letéteinek a központi szerződő fél csődalapján belül egymással szembeni, eszközkelkülönítés használatával való beszámításának (portfólió alapú letétigény-számítás) kockázatait, és ezért míg a fedezetkövetelmény csökkentése rövid távon csökkentheti a költségeket, a letétek egymással szembeni beszámítása nem veszélyeztetheti a központi szerződő fél kockázatkezelési képességét, és el kell ismerni a kockázattottérték-elemzések korlátait is;
- M. mivel a klíringtagok egyik legnagyobb előnye az ügyfelek számára az, hogy tűzfalat biztosítanak a partnerkockázatok ellen a központi szerződő fél és a többi klíringtag vonatkozásában egyaránt;
- N. mivel az uniós nemzetközi központi értéktárak az eurókötvény-piacok szempontjából globálisan rendszerszintű jelentőséggel bíró intézmények, és jelenleg banki engedéllyel működnek;
- O. mivel a központi elszámolás növelte a biztosítékezelés és a jelenleg a központi értéktárak, illetve letétkezelő bankok által végzett kapcsolódó szolgáltatások szükségességét;
- P. mivel a Target2Securities napirenden lévő bevezetése miatt a központi értéktárak új szolgáltatásokat vizsgálnak;
- Q. mivel a szokásos fizetéseképtelenségi rendszerek nem nyújtanak teljes keretet az ügyfelek vagyonának az olyan központi értéktár csődje esetén történő kezelésére, amely nem hajtotta végre az értékpapírijogi jogszabályokat;

2013. december 10., kedd

- R. mivel az IAIS 2013 júliusában jelentést készített a globális rendszerszintű jelentőségű biztosítókról, és megállapította, hogy noha a hagyományos biztosítási üzleti modellek a pénzügyi válság során a banki modelleknél jóval kevésbé sérülékenynek bizonyultak, ennek ellenére jelentős rendszerkockázatot kelthetnek a nagyméretű, erősen összefonódott, határokon átnyúló biztosítók, különösen azok, amelyek a hagyományos biztosításon túl jelentős hitel- és befektetési garanciavállalási tevékenységet folytatnak; mivel a Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) az IAIS értékelési módszere alapján kilenc nagy biztosítót azonosított rendszerszintűként, amelyek közül ötnek a központja az Unióban van;
- S. mivel a csődbe jutó vagyonkezelő rendszerkockázata nem olyan hangsúlyos, mint a kritikus piaci infrastruktúrák esetében, hiszen a vagyonkezelők rendszerszintű jelentősége üzleti modelljeik fejlődésével növekedhet, ami a Pénzügyi Stabilitási Tanács árnyékbankrendszerrel folyó munkája keretében vizsgált egyik tényező;
1. felhívja a Bizottságot, hogy kezelje prioritásként a központi szerződő felek és a hitelkockázatnak kitett központi értéktárak helyreállítását és szanálását, és annak figyelembevételével, hogy a többi pénzügyi intézmény tekintetében helyénvaló-e hasonló jogi szabályozás kialakítása, különböztesse meg megfelelően az egyes intézménytípusokat, kellő figyelmet fordítva azokra, amelyek a gazdaságot rendszerkockázatnak tehetik ki;
 2. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az uniós jogszabályok kövessék a nemzetközi szinten – a CPSS-IOSCO, az FSB és az IAIS keretében – elfogadott standardokat;
 3. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a nem banki pénzügyi intézményekre vonatkozó szanálási rendelkezések egyértelmű, lépcsőzetes beavatkozást határozzanak meg, amelynek keretében az illetékes hatóságok figyelemmel kísérik a pénzügyi egészséget jelző, megfelelően kialakított mutatókat és olyan hatáskörrel rendelkeznek, amelynek alapján korán beavatkozhatnak az intézményt érintő pénzügyi stresszhelyzetben, és kötelezhetik az intézményt a megfelelő, egy előzetesen jóváhagyott helyreállítási terv szerinti korrekciós intézkedések meghozatalára annak érdekében, hogy elhárítsák azt az esetlegesen pusztító, végső lehetőséget, hogy az intézmény szanálás alá kerüljön;
 4. úgy véli, hogy a nem banki pénzügyi intézményeknek maguknak kell kialakítaniuk a kritikus műveleteket és szolgáltatásokat azonosító átfogó és érdemi helyreállítási terveket, és a kritikus műveletek folyamatos működéséhez és az ilyen szolgáltatások folytatódó nyújtásához szükséges stratégiákat, illetve intézkedéseket, valamint hogy e helyreállítási terveket az illetékes felügyeleti hatóságoknak ellenőrizniük kell; meggyőződése, hogy a felügyeleti hatóságnak lehetőséget kell kapnia arra, hogy kérje a helyreállítási terv módosítását, vezető szerepet kell játszania és konzultálnia kell a szanálási hatósággal, amelynek – amennyiben nem egyezik meg a felügyeleti hatósággal – lehetőséget kell kapnia arra, hogy ajánlásokat tegyen a felügyeleti hatóságnak;
 5. úgy véli, hogy a felügyeleti hatóságoknak jogosultaknak kell lenniük a pénzügyi stabilitási okokból való beavatkozásra és a helyreállítási terv egyes, még nem aktivált részei végrehajtásának előírására, illetve szükség esetén más intézkedést hozhatnak; a hatóságoknak azonban tisztában kell lenniük azzal a kockázattal, hogy az egyébként is feszült körülmények között piaci bizonytalanságot kelthetnek;
 6. álláspontja szerint a szanálási és felügyeleti hatóságoknak minden országban az együttműködésre és egymás folyamatos tájékoztatására kell törekedniük;
 7. meggyőződése, hogy azon csoportok esetében, amelyek tagjai eltérő joghatóság alá tartoznak, a csoportszintű szanálási tervet e különböző szanálási hatóságok egyetértésével kell elkészíteni; e csoportszintű szanálási tervek alapját a különböző joghatóság alá tartozó hatóságok közötti együttműködés vélelmének kell képeznie;
 8. úgy ítéli meg, hogy a szanálási intézkedéseknek megkülönböztetést kell tenniük azon különféle szolgáltatások és tevékenységek között, amelyek nyújtására vagy végzésére a kérdéses pénzügyi infrastruktúrális intézmény engedélyt kapott;
 9. hangsúlyozza, hogy kerülni kell a helyreállítási és szanálási tervek és a hatályos jogszabályok – különösen a pénzügyi biztosítékokat szabályozó irányelv (FCAD) és az európai piaci infrastruktúráról szóló rendelet (EMIR) – közötti ellentmondásokat, hiszen ez utóbbiak korlátozhatják vagy megakadályozhatják, hogy a központi szerződő felek és a központi értéktárak helyreállítási és szanálási hatásköreiket ténylegesen gyakorolhassák;

2013. december 10., kedd

10. kiemeli, hogy annak értékelésével összefüggésben, hogy valamely adott szanalási program mennyire lényeges a piaci infrastruktúra, a pénzügyi intézmények és az árnyékbanksi intézmények szempontjából, sürgető szükség van olyan hathatos, a valós időt közelítő ellenőrző eszközök létrehozására, amelyekkel ellenőrizni lehet a pénzügyi kockázatoknak az Unió vállalatai, ágazatai és nemzeti határai, illetve az Unió és más globális régiók közötti állományait és változását; sürgeti, hogy a Bizottság gondoskodjon arról, hogy az ERKT, az EFH-k és más illetékes hatóságok e célból hathatónyan felhasználják a bankokra, biztosítókra és piaci infrastruktúrákra vonatkozó jogszabályok alapján megadott adatokat;

Központi szerződő felek

11. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a központi szerződő felek rendelkezzenek csődkezelési stratégiával valamennyi olyan termék tekintetében, amelyet a központi szerződő felek számolnak el, a felügyeleti hatóságok által jóváhagyott, tágabb szanalási terv részeként, külön figyelemmel azokra a termékekre, amelyeket központi elszámolásra jelöltek ki, mivel ezekben az esetekben nagyobb a kockázat koncentrálódásának a valószínűsége;

12. hangsúlyozza a központi szerződő feleknél a klíringtagok koncentrációjából eredő kockázatok figyelemmel kísérésének fontosságát, és felhívja a felügyeleti hatóságokat, hogy tájékoztassák az EBH-t minden egyes központi szerződő fél 10 legnagyobb klíringtagjáról az olyan kockázatok, mint az összefonódás, továbbterjedés és több központi szerződő fél egyidejű csődjének lehetősége központi figyelemmel kísérésének és értékelésének lehetővé tételére;

13. felhívja a Bizottságot, hogy fejlesszen ki eszközöket a központi szerződő felek napközbeni kockázatának mérésére annak érdekében, hogy a központi szerződő felek által a kereskedelmi bankoknál számlavezetés és pénzforgalmi szolgáltatások céljára tartott napközbeni egyenlegek ne haladják meg az előre meghatározott korlátokat, amelyek egyébként veszélyeztethetnék a központi szerződő fél működését;

14. meggyőződése, hogy a központi szerződő felek felelősségteljes irányítási ösztönzőinek fenntartása érdekében az EMIR-ben létrehozott többlépcsős veszteségfedezést tiszteletben kell tartani, hogy a csőddel nem érintett tagok csődalapjaihoz tett hozzájárulásainak felhasználása előtt a központi szerződő fél által előzetesen finanszírozott saját pénzügyi forrásait használják fel;

15. követeli, hogy a Bizottság gondoskodjon arról, hogy a központi szerződő felek a közérdeket szem előtt tartva járjanak el, és ennek megfelelően fogadják el üzleti stratégiáikat, annak érdekében, hogy jelentősen csökkenjen a helyreállítási és szanalási forgatókönyvek beindításának valószínűsége;

16. felhívja a Bizottságot annak elismerésére, hogy míg a központi szerződő fél csődalapján belül az eszközösztályok elkülönítésének célja a továbbterjedés korlátozása, nem egyértelmű, hogy ez a gyakorlatban elegendő lesz-e a továbbterjedés megakadályozására, mivel a termékek letételeinek a központi szerződő félben belül egymással szembeni beszámításához kapcsolódó kereskedelmi ösztönzők fokozhatják a rendszer kockázatait; felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon további intézkedéseket e továbbterjedési kockázat minimálisra csökkentésére;

17. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a központi szerződő fél és klíringtagjai közötti szerződéses viszonyokra, illetve a klíringtagok veszteségeinek az ügyfelekre való áthárítására állapítsanak meg szilárd elveket olyan módon, hogy a klíringtag csődalapját egy átlátható veszteségelosztási eljárás keretében teljes egészében fel kell használni, mielőtt a csődbe jutott klíringtag veszteségeit az ügyfelekre át lehetne hárítani;

18. úgy véli, hogy a központi szerződő fél és klíringtagjai közötti szerződéses szabályozásnak meg kell különböztetnie a tag csődjéből és egyéb okokból, például a központi szerződő fél nem megfelelő befektetési döntéseiből eredő veszteségeket; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a központi szerződő fél kockázati bizottsága a megfelelő ellenőrzés megőrzése érdekében teljes körű tájékoztatást kapjon a központi szerződő fél befektetéseiről; meggyőződése, hogy ilyen körülmények között a legmegfelelőbb eszköznek az olyan helyreállítási eszközöket kell tekinteni, mint amilyen például az osztalékfizetés és a változó ellenérték kifizetésének felfüggesztése vagy a kötelezettségek önkéntes, az adósság tőkerészesedésre váltása útján történő átalakítása;

19. úgy véli, hogy valamennyi központi szerződő félnek olyan átfogó helyreállítási szabályokat kell bevezetnie, amelyek az EMIR-rendeletben előírt pénzeszközökön és forrásokon túlmenő védelmet nyújtanak; ezeknek a helyreállítási terveknek védelmet kell nyújtaniuk valamennyi előre látható körülmény esetére, és azokat a központi szerződő fél szabályzataiba bele kell foglalni és azok részeként közzé kell tenni;

2013. december 10., kedd

20. állítja, hogy a központi szerződő felek esetében a helyreállítás és a szanálás közötti választóvonal az, amikor a többlépcsős veszteségfedezés, valamint a központi szerződő fél veszteségelnyelési kapacitása kimerül; álláspontja szerint ezen a ponton a felügyeleti hatóságnak aktívan mérlegelnie kell azt a lehetőséget, hogy leváltsa a központi szerződő fél igazgatóságát, valamint hogy a központi fél kritikus szolgáltatásait, illetve operatív irányítását átadja egy másik szolgáltatónak; úgy véli, hogy a szanálási hatóságoknak rendelkezniük kell a helyzet mérlegeléséhez szükséges jogkörrel és bizonyos mozgástérrel, lehetővé téve számukra döntéseik indoklását;

21. úgy véli, hogy az ilyen mérlegelési jogkör gyakorlásakor a szanálási hatóságoknak a következő, pontosan meghatározott kritériumokat kell szem előtt tartania:

i. amikor az érintett pénzügyi piaci infrastruktúra fenntarthatósága a rá vonatkozó prudenciális követelmények megsértése miatt súlyos veszélyben van vagy súlyos veszélybe fog kerülni;

ii. amikor nem létezik másik, a szanálási rendszer helyett alkalmazható intézkedés a helyzet hatékony és a pénzügyi piac stabilitását nem veszélyeztető módon történő helyreállítására;

iii. amikor a szanálási intézkedés közérdek miatt válik szükségessé, vagyis ezen intézkedés – arányos eszközök alkalmazása révén – lehetővé teszi a szanálás egy vagy több céljának elérését;

22. hangsúlyozza, hogy a „szolgáltatás folytonosságát” a szanálás egyik fő célkitűzésének kell tekinteni;

23. hangsúlyozza, hogy a klíringtagok veszteségfelosztásban a központi szerződő fél vezetőségének elmozdítása előtti részvétele nem érintheti a közvetlen és a közvetett ügyfelek pénzét vagy eszközeit, miközben a felelősséget viselő szanálási hatóság – a szanálási tervet a lehető legpontosabban követve – alkalmazhat a veszteségmegosztásra irányuló szanálási eszközöket, például a változó letét csökkentését vagy a csődalap csőddel nem érintett tagok általi visszatöltését;

24. meggyőződése, hogy ha a szanálási hatóságnak lehetősége lenne a lejárat előtti felmondási jogok felfüggesztésére, ami a központi szerződő félnél legfeljebb kétnapos szünetet eredményezne, az a piac számára lehetővé tenné a szerződések újraárazását és ezzel a kockázat szabályosabb megosztását; e hatáskör megadását és gyakorlását gondosan mérlegelni kell, hogy azt legalább ahhoz a feltételhez kössék, hogy a szanálási hatóság megállapítsa azt, hogy a felfüggesztés előírása a pénzügyi stabilitás érdekében szükséges, figyelembe véve a szanálási célkitűzéseket, a klíringtagokra vonatkozó, érintett banki vagy más szanálási rendszereket, a központi szerződő fél csőd- és kockázatkezelését, valamint a központi szerződő fél egyes piacaira, az elszámolásban résztvevőkre és általánosságban a pénzügyi piacokra gyakorolt hatásokat; ezt szükségyszerűen kiegészítené az a jogkör, hogy végső lehetőségként felfüggeszék az elszámolási kötelezettséget, legalább annak megvizsgálását követően, hogy rövid távon egy másik központi szerződő fél végezhetné-e az elszámolást;

25. elismeri, hogy a központi szerződő feleknek nagyszámú országból vannak klíringtagjaik; ezért úgy véli, hogy a központi szerződő fél szanálási kerete akkor eredményes, ha az valamennyi érintett joggyakorlatban eredményes; meggyőződése, hogy következképpen a nemzeti fizetéseképtelenségi kereteket frissíteni kell az új európai szanálási rendszer beépítésére;

26. úgy véli, hogy a banki engedéllyel rendelkező központi szerződő felekre egy külön, a központi szerződő felekre vonatkozó rendszernek, nem pedig a banki helyreállítási és szanálási irányelvben a bankok tekintetében javasolt helyreállítási és szanálási keretnek kell vonatkoznia; ebben a vonatkozásban különösen jelentős az a tény, hogy a bankokra javasolt rendszer előírja számukra a feltőkésítésre (bail-in) felhasználható adósságok összesített mennyiségének tartását; meggyőződése, hogy egy ilyen hatáskör nem lenne helyénvaló a banki engedéllyel rendelkező központi szerződő felek esetében, mivel azok rendszerint nem bocsátanak ki ilyen adósságinstrumentumokat;

2013. december 10., kedd

Központi értéktárak

27. megállapítja, hogy a központi értéktár felelőssége annak biztosítása, hogy helyreállítási terve egyértelmű rendelkezéseket tartalmazzon a működés folytonosságáról szóló ésszerű válsághelyzeti forgatókönyvekre úgy, hogy még ha a vállalkozás más részeitől meg is lehet szabadulni, elsődleges kiegyenlítési funkcióját, illetve a központi értéktár más fő tevékenységeit a központi értéktár vagy a CSD-rendelet alapján engedélyezett más, meglevő külső szolgáltató továbbra is el tudja látni;

28. kéri, hogy – amennyiben külön jogalkotási javaslat hamarosan nem várható – a CSD-rendeletbe vegyenek fel egy olyan követelményt, amely szerint az illetékes nemzeti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy valamennyi központi értéktár tekintetében az FSB és a CPSS-IOSCO nemzetközi szabványokkal összhangban megfelelő helyreállítási és szanalási terv készüljön, beleértve a bankok helyreállításáról és szanalásáról szóló irányelv azon cikkeire való hivatkozásokat, amelyek a banki engedéllyel működő központi értéktárakra vonatkoznak;

29. felhívja a tagállamokat, hogy értékpapírszabályok hiányában alakítsák ki és hangolják össze a központi értéktárakra vonatkozó hatályos külön igazgatási rendszereiket annak érdekében, hogy erősödjön a bizonyosság az operatív folytonosság válsághelyzetben való fenntartásának módja tekintetében, különösen a központi értéktár nyilvántartásaihoz, adataihoz vagy számláihoz a szanalási hatóság vagy az illetékes nemzeti hatóság – a vagyon tulajdonosának egyszerű azonosítása céljából történő – hozzáféréseinek biztosításával;

30. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a központi értéktárak helyreállítására és szanalására vonatkozó javaslat a lehetőségekhez képest biztosítsa a központi értéktár helyreállítás és szanalás alatti folytonosságát;

31. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a központi értéktárak helyreállítási és szanalási keretére vonatkozó javaslat biztosítsa a központi értéktár jogi környezetének folytonosságát, különösen az elszámolások véglegességére vonatkozó irányelv, a „szállítás fizetés ellenében” szabályok, a központi értéktár kritikus szolgáltatókhoz való kapcsolódásának és szerződéseinek a helyreállítás és szanalás alatti betartása révén;

Biztosítóintézetek

32. megjegyzi, hogy az Unióban már régóta létezik a biztosítás prudenciális szabályozása; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamok következetes és konvergens módon közelítsenek a Szolvencia II irányelv ésszerű határidőn belüli végrehajtásához, az Omnibus II irányelvben meghatározottak szerint; felhív az Omnibus II irányelvről folyó tárgyalások befejezésére, hogy időben véglegesíteni lehessen a Szolvencia II második és harmadik szintjét, és így a lehető legalacsonyabb szinten lehessen tartani annak valószínűségét, hogy a szanalási hatóságoknak közbe kelljen avatkozniuk;

33. felhívja a Bizottságot, hogy szigorúan vegye figyelembe az IAIS-nál a biztosítók helyreállítása és szanalása tekintetében folyó munkát, és vizsgálja meg azt a Szolvencia II második szintjével, a pénzügyi konglomerátumokra vonatkozó jogszabályokkal és a biztosítási közvetítésről szóló irányelvvel összefüggésben, továbbá működjön együtt a nemzetközi partnerekkel a Pénzügyi Stabilitási Tanács által a szakpolitikai ajánlások végrehajtása céljából megállapított menetrend betartásának érdekében, amely a rendszerszintű jelentőségű biztosítók számára követelményként írja elő a helyreállítási és szanalási tervek és a szanalhatósági értékelések meglétét, a csoportfelügyelet növelését és a veszteségnyelési követelmények szigorítását; elismeri, hogy a biztosítási kötelezettségek hosszú távú jellege, a banki tevékenységhez képest a biztosítás eltérő időigénye, hosszú kifizetési időszakai és eltérő üzleti jellege a szabályozók rendelkezésére álló eszközökkel együtt már hatékony szanalási gyakorlatokat biztosít; meggyőződése, hogy a hangsúlyt ezért a helyreállításra kell fektetni;

34. sajnálja, hogy az IAIS és a Pénzügyi Stabilitási Tanács 2014 júliusára halasztotta a viszontbiztosítók rendszerszintű jelentőségének értékelésére és a nekik szóló szakpolitikai ajánlásokra vonatkozó iránymutatások közzétételét; felhívja a Bizottságot, hogy gondosan vizsgálja meg a viszontbiztosítás keltette rendszerkockázatokat, különösen a biztosítási kockázatok kezelésében betöltött központi szerepükre, összefonódottságuk magas fokára és gyenge helyettesíthetőségükre figyelemmel;

Eszközkezelés

35. felhívja a Bizottságot annak alapos értékelésére, hogy bármely vagyongazdálkodó kijelölhető-e rendszerszinten jelentősként tevékenységi köre és olyan átfogó mutatókészlet alapján, mint: mérete, üzleti modellje, földrajzi működési területe, kockázati profilja, hitelképessége, hogy kereskedik-e saját számlára vagy sem, hogy vonatkoznak-e rá az ügyletek eszközeinek elkülönítését előíró követelmények, valamint egyéb releváns tényezők;

2013. december 10., kedd

36. megjegyzi, hogy az ügyfelek eszközei el vannak különítve és letétkezelőknél vannak, és így ezen eszközök más vagyonkezelőnek való átadhatósága jelentős biztosíték;

37. meggyőződése, hogy egy eredményes értékpapírjogi rendszer a nagy nemzetközi vagyonkezelők csődje esetén felmerülő számos problémára enyhítést jelenthetne;

Fizetési rendszerek

38. felhívja a Bizottságot, hogy működjön együtt az érintett nemzetközi pénzügyi felügyeletekkel és hatóságokkal a globális rendszerszintű jelentőségű pénzforgalmi rendszerek és a hatályos szabályozás hiányosságainak megállapítása érdekében, csőd esetére a szolgáltatás folytonosságának biztosítása érdekében;

39. meggyőződése, hogy mivel minden készpénzmozgás középpontjában a pénzforgalmi rendszerek állnak, egyértelmű, hogy e rendszerek piaci zavarai jelentős továbbgyűrűző hatást fejtenének ki más pénzügyi szereplőkre; megjegyzi, hogy az elszámolások véglegességéről szóló 1998. évi irányelv már célul tűzi ki a pénzforgalmi rendszerek potenciális kockázatainak mérséklését, de úgy véli, hogy az irányelv nem szabályozza kellően a helyreállítást és a szanálást, és hogy konkrét rendelkezéseket kell hozni annak érdekében, hogy a pénzforgalmi rendszerek megfelelően reagálhassanak a kedvezőtlen körülményekre;

o

o o

40. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0534

Az Európai Unió úripari politikája

Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása az Európai Unió úripari politikájáról – az úrágazatban rejlő gazdasági növekedési potenciál kibontakoztatásáról (2013/2092(INI))

(2016/C 468/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés XIX. címének 189. cikkére, mivel az a kutatással és a technológiafejlesztéssel, valamint az úrpolitikával foglalkozik, és kifejezetten említi egy európai úrpolitika kialakítását a tudományos és műszaki haladás, az ipari versenyképesség és az uniós politikák végrehajtásának elősegítése érdekében,
 - tekintettel az „Európai Unió úripari politikája” című, 2013. február 28-i bizottsági közleményre (COM(2013)0108),
 - tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
 - tekintettel az „Integrált iparpolitika a globalizáció korában: A versenyképesség és fenntarthatóság középpontba állítása” című, 2010. október 28-i bizottsági közleményre (COM(2010)0614),
 - tekintettel az „Erősebb európai ipart a növekedés és a gazdasági fellendülés érdekében” című, 2012. október 10-i bizottsági közleményre (COM(2012)0582),
 - tekintettel „Az Európai Uniónak a polgárok szolgálatában álló úrstratégiája felé” című, 2011. április 4-i bizottsági közleményre (COM(2011)0152),
 - tekintettel a „Megfelelő kapcsolatok kiépítése az EU és az Európai Űrügynökség között” című, 2012. november 14-i bizottsági közleményre (COM(2012)0671),
 - tekintettel az Európai Közösség és az Európai Űrügynökség közötti keretmegállapodás megkötéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/578/EK határozatra ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács 2010. október 11-i, 2011. május 31-i, 2011. december 2-i, valamint 2013. május 30-i következtetéseire,
 - tekintettel a polgárok szolgálatában álló európai uniós úrstratégiáról szóló, 2012. január 19-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére és a Külügyi Bizottság véleményére (A7-0338/2013),
- A. mivel az EUMSZ 189. cikke kifejezetten szerepet ad az Európai Uniónak az európai úrpolitika kidolgozásában, melynek célja, hogy elősegítse a tudományos és technikai haladást, az ipari versenyképességet és politikai végrehajtását;
- B. mivel a Kínához és Indiához hasonló új, úrutazást megvalósító országokkal folytatott, egyre élesedő verseny mellett az európai uniós tagállamok nemzeti politikai súlya többé már nem elegendő az ágazat jövőbeli kihívásainak kezeléséhez;
- C. mivel az úrpolitika az Európa 2020 stratégia egyik kulcselemét képezi;

⁽¹⁾ HL L 261., 2004.8.6., 63. o.

⁽²⁾ HL C 227. E, 2013.8.6., 16. o.

2013. december 10., kedd

- D. mivel számos olyan szolgáltatás függ közvetve vagy közvetlenül az űrpartól, amelyet a polgárok nap mint nap igénybe vesznek, mint például a televízió, a nagysebességű internet, a navigációs rendszerek vagy az eCall automatikus európai segélyhívó rendszer;
- E. mivel az európai űrágazat évente mintegy 6,5 milliárd euró konszolidált árbevételt ér el, és 34 500 magasan képzett munkavállalót foglalkoztat teljes munkaidőben, és mivel a gazdasági nehézségek időszakában előtérbe kell helyezni az űrágazat erős növekedési és innovációs potenciállal rendelkező, illetve magas hozzáadott értékkel bíró munkahelyeket teremtő jellegét;
- F. mivel az űrpolitikát érintő intézkedések egyelőre még mindig nincsenek megfelelően összehangolva az EU, a tagállamok és az Európai Űrgynökség (ESA) között, és ezáltal párhuzamos struktúrák jöttek létre, a szinergiahatásokat pedig nem lehet kellőképpen kihasználni; hangsúlyozza, hogy az űrágazat egyértelmű irányítási struktúrájának bevezetésével nagymértékben növekedne a hatékonyság;
- G. mivel az ESA – mint kormányközi szervezet – nem tart fenn hivatalos kapcsolatokat az Európai Parlamenttel, így hiányzik a polgárok felé történő közvetlen visszajelzés, ami egyébként az Unió minden más szakpolitikai területén adott;
- H. mivel az űripar beruházásigényes ágazat, szokatlanul hosszú fejlesztési ciklusokkal, és ezért a tervezés biztonsága döntő szerepet játszik számára; mivel egy stabil szabályozási keret és egy egyértelmű irányítási struktúra nagymértékben növelné ezt a láthatóságot;
- I. mivel egy európai rakétaindító rendszer működtetése hozzájárulhatna az űrbe való önálló eljutás biztosításához;
- J. mivel az Unió jelenleg Európán kívüli katonai GNSS rendszerektől függ, a Galileo pedig civil ellenőrzés alatt született meg, fejlődött ki és fog maradni a jövőben is;
- K. mivel az európai űrágazat számára a kereskedelmi értékesítések lényegesen jelentősebb szerepet játszanak, mint fő nemzetközi versenytársai számára;
- L. mivel a műholdas szolgáltatások jelentős szerepet játszanak a digitális társadalom fejlődő ágazatainak információkkal való ellátásában, és hozzájárulnak az Unió digitális menetrendje céljainak eléréséhez;
- M. mivel szakértők becslése szerint a műholdas navigációs (SatNav) és Föld-megfigyelési (SatEO) szolgáltatások piaca tíz éven belül elérheti a 300 milliárd USA-dollárt, és mivel az EU nyugati országai GDP-jének 6–7 %-a már most is a műholdas rádiónavigációtól függ;
- N. mivel a vezeték nélküli kommunikációs lehetőségek iránti növekvő kereslet, valamint a hullámterjedés fizikai jellemzői és az ehhez kapcsolódóan szűkösen rendelkezésre álló rádióspektrum miatt a spektrumhasználat nemzetközi egyeztetése egyre jelentősebb szerephez jut;

Az űrpolitika európai szintre emelése

1. üdvözlí az Európai Unió űripari politikájáról szóló bizottsági közleményt; úgy véli, hogy az űrágazatban rejlő növekedési potenciál tényleges kibontakoztatása érdekében a Bizottságnak csak néhány, a közleményben említett űripari politikai intézkedésre kellene összpontosítania;
2. hangsúlyozza, hogy az Unió jövőbeli űrpolitikáiban érintett valamennyi szereplőt – mint például a Bizottságot, az Európai GNSS Ügynökséget, az ESA-t, a nemzeti ügynökségeket és a specializált ügynökségeket, mint az EUMETSAT-ot – össze kell kapcsolni, és ezeknek hosszú távon működniük kell;
3. úgy véli, hogy a nemzeti ügynökségek konkrét javaslatokkal állhatnának elő ezen a téren abból a célból, hogy a Bizottság összehangolhassa a tagállamok hozzájárulásait, és kidolgozhasson egy uniós elképzelést;
4. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak a lehető leghamarabb egyértelmű menetrendet kell bemutatnia a GMES/Kopernikusz programmal, valamint a különböző Sentinel műholdak fejlesztésével és üzembe helyezésével, illetve az e komplex rendszerhez javasolt jogi és működési kerettel kapcsolatban;

2013. december 10., kedd

5. támogatja a Bizottságot abbéli elhatározásában, hogy intézkedéseket tesz a koherens uniós úrszabályozási keretrendszer létrehozása érdekében; támogatja az űripari termékek és a műholdas szolgáltatások valódi egységes uniós piacának kialakulását; fontosnak tartja, hogy a szakpolitikákat úgy kell megfogalmazni és kialakítani, hogy végrehajtásuk ne érintse súlyosan vagy torzítsa a kereskedelmi piaci feltételeket; úgy véli, hogy a versenysemlegesség és az átláthatóság az európai űrpolitika két fontos sarokköve;

6. megállapítja, hogy a Bizottság mindeztidőig nem rendelkezik olyan horizontális megközelítéssel, amely az űrpolitikát és annak célkitűzéseit általánosan érvényesítené a különböző uniós szakpolitikákban; felhívja a Bizottságot, hogy a jövőben ezt úgy végezze el, hogy figyelembe veszi az űrpolitikát az olyan szakpolitikákban, mint például a távközlés, a közlekedés, a környezetvédelem, a mezőgazdaság, a biztonság vagy a kultúra;

7. üdvözli a Bizottság nyilatkozatát, mely szerint a műholdas távközlés, navigáció és Föld-megfigyelés stratégiai szempontból fontos ismereteket biztosít az Unió számára, tovább erősítve külkapcsolatait a fejlesztési segélyezés és a humanitárius segítségnyújtás területén;

8. felhívja a Bizottságot, hogy kezelje kiemelten a következő területeket: intézményi kérdések, a Galileo és a Kopernikusz programok, az űripar mint a növekedés motorja és foglalkoztatást segítő eszköz, az űrrel kapcsolatos tevékenységek hatásvizsgálata, a világűrbe való önálló eljutás, a kutatás-fejlesztés szerepe, a műholdas távközlés, az űrmegfigyelés és nyomon követés, valamint az űrszemét;

9. támogatja a Bizottság álláspontját, miszerint az űrrendszer számos eleme kettős felhasználású vagy katonai természetű és így a 2012. december 14-i 2012/47/EU irányelvvel a védelmi vonatkozású termékek jegyzéke tekintetében módosított, a védelmi vonatkozású termékek Közösségen belüli transzferére vonatkozó feltételek egyszerűsítéséről szóló 2009. május 6-i 2009/43/EK irányelv⁽¹⁾, a kettős felhasználású termékek kivitelére, transzferjére, brókertevékenységeire és tranzitjára vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló 2009. május 5-i 428/2009/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ vagy a fegyverexporttal kapcsolatos közös álláspont hatálya alá esik; üdvözli a közleményben szereplő javaslatot, mely arra irányul, hogy 2013 végéig nyújtsanak be hivatalos jelentést a Parlamentnek a kettős felhasználású exportszabályozási rendszerről; felkéri a Bizottságot, a tagállamokat és a hagyományos fegyverek kivitelével foglalkozó munkacsoportot (COARM), hogy tisztázzák, a termékek és technológiák melyik kategóriájára melyik szabályozási keret vonatkozik;

Intézményi kérdések

10. elismeri azokat az űrmissziókkal kapcsolatos eredményeket, amelyeket az ESA az elmúlt évtizedek során ért el Európa hasznára, és arra biztatja az ESA-hoz még nem csatlakozott tagállamokat, hogy fontolják meg a csatlakozást és a szorosabb együttműködést; megállapítja azonban, hogy hosszú távon csak az ESA és az Unió együttműködésének – a párhuzamos erőfeszítéseket és az átfedést elkerülő – egymáshoz való közelítése révén érhető el a működési hatékonyság növelése, valamint a politikai koordináció és a felelősségvállalás; felhívja a Bizottságot, hogy alaposan vizsgálja meg, hogy az ESA-t államközi szervezetként integrálni lehet-e a jövőben az Unió irányítási struktúráiba, amennyiben az ESA európai ügynökséggé történő átalakítása nem tűnik célravezetőnek;

11. úgy véli, hogy a valódi európai megközelítés elérése érdekében az Uniónak addig is az ESA-val való szoros együttműködésben az eddigieknél fokozottabban össze kellene hangolnia a tagállamok űrpolitikáját és űrprogramjait, biztosítva mindemellett az ESA és tagállamai érdekeinek tiszteletben tartását; megállapítja, hogy az űripar csak európai megközelítés segítségével válhat versenyképessé és tarthatja meg versenyképességét;

12. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és az ESA-t, hogy hozzanak létre egyfajta koordinációs csoportot, amelynek tagjai a párhuzamos struktúrák elkerülése, illetve a nemzetközi kérdések és fórumok terén közös álláspont kialakítása érdekében rendszeres találkozókat keretében egyeztetik egymással az űrpolitikai stratégiákat és intézkedéseket;

13. megjegyzi, hogy a világűrbe telepített eszközök hadi célra való felhasználásának elterjedése nem szabad, hogy csökkentse vagy korlátozza azok polgári használatát és a lehetséges jövőbeni civil alkalmazásokat; felszólítja a tagállamokat és a főképviselet/alelnököket, hogy kezdeményezzék az 1967-es, mára elavult Világűr-egyezmény felülvizsgálatát vagy egy olyan új szabályozási keret kidolgozását, amely számításba veszi az 1960-as évek óta bekövetkezett technológiai fejlődést;

⁽¹⁾ HL L 146., 2009.6.10., 1. o.

⁽²⁾ HL L 134., 2009.5.29., 1. o.

2013. december 10., kedd

A Galileo és a Copernicus program (GMES)

14. hangsúlyozza, hogy a Galileo program befejezését és a Copernicus program folytatását mint az európai űrpolitika kiemelt programjait elsődleges prioritásként kell kezelni annak érdekében, hogy az első Galileo-szolgáltatásokat 2014-ben ténylegesen aktiválni lehessen a polgárok számára;

15. kiemeli, hogy az EGNOS az első működő európai GNSS-program; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák és hajtsák végre az EGNOS számos területen, például a közlekedésben történő használatát;

16. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Galileo európai műholdas navigációs program kifejlesztése során a múltban késedelmek fordultak elő; üdvözlí, hogy időközben négy műhold került Föld körüli pályára; hangsúlyozza, hogy a társadalmat jobb tájékoztatásban kell részesíteni konkrétan a Galileo és általában az európai űripár előnyeiről és hasznáról, és felhívja a Bizottságot, hogy a jövőbeli Galileo műholdak üzembe helyezése kapcsán szervezzen magas szintű nyilvános rendezvényeket az Unió fővárosaiban a Galileo és potenciális alkalmazásai népszerűsítésére;

17. hangsúlyozza, hogy az Uniónak tájékoztatnia kell az embereket, magához kell vonzania a jövő mérnökeit, terjesztenie kell az Unió műholdas navigációjáról szóló információkat, és ösztönzőket kell javasolnia minden felhasználó számára, hogy a Galileo és az EGNOS által elérhető technológiákat használják;

18. meggyőződése, hogy a 27 műholdból és megfelelő számú pótműholdból álló rendszeren, valamint a megfelelő földi infrastruktúrán alapuló teljes műveleti képesség (FOC) elérése előfeltétele annak, hogy a Galileo – főként a magas fokú pontosság és a folyamatos szolgáltatás szempontjából – hozzáadott értéket érjen el, és ezáltal számos gazdasági és társadalmi előnyt biztosítson;

19. sajnálja, hogy jelenleg az EGNOS rendszer nem fedi le az Unió egészét, és a rendszer Dél-, Kelet- és Délkelet-Európára történő kiterjesztésére hív fel, lehetővé téve ezzel a használatát egész Európában;

20. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tájékoztassák a Parlamentet a Copernicus-programnak és a Galileo-program hatóságilag szabályozott szolgáltatásának a KBVP-missziók és műveletek támogatására történő felhasználására vonatkozó tervekről;

Az űripár mint a növekedés motorja és foglalkoztatást segítő eszköz

21. megállapítja, hogy (nem kizárólagosan, de különösen) a kkv-knak a közzsféra által nyújtott egyfajta induló finanszírozásra van szükségük annak érdekében, hogy elegendő pénzügyi forrás álljon rendelkezésükre a kutatási és fejlesztési célú hosszú távú beruházásaikhoz; meggyőződése, hogy az állami finanszírozás és az űripár termékeket és szolgáltatásokat igénybe vevő állami ügyfelek jelenléte ösztönzőleg hathat az innovációkra, és így fokozhatja a növekedést és munkahelyeket teremthet;

22. megismétli, hogy az Uniónak nem szabad elszalasztania az alkalmat, hogy műholdas navigációs értékesítési piacot hozzon létre, és kiemeli az Európai GNSS Ügynökség cselekvési tervének fontosságát a GNSS-piac kiterjesztése érdekében, amely kulcsfontosságú lesz az uniós gazdaság jövője szempontjából;

23. emlékeztet arra, hogy a műholdas navigáció új alkalmazásai növelhetik a biztonságot, a hatékonyságot és a megbízhatóságot többek között az alábbi területeken: a légi, a tengeri, a közúti és a mezőgazdasági ágazatok, a biztonságos közúti közlekedés, útdíjbeszedés, a forgalom és a parkolás kezelése, flottairányítás, segélyhívás, az árucikkek nyomon követése és visszakereshetősége, online foglalás, a hajózás biztonsága, digitális menetíró-készülékek, az állatok szállítása és a fenntartható földhasználat;

24. megjegyzi, hogy a közlemény szerint jelenleg az európai műholdak fedélzetén található elektronikus eszközök 60 %-a amerikai importból származik; felszólít ezzel kapcsolatban az érzékeny vagy személyes adatok megvédésének módjáról, illetve az arról szóló kezdeményezésre, hogy a jelenlegi közbeszerzési eljárás célja amikor csak lehetséges annak biztosítása legyen, hogy az űrinfrastruktúra tagállamoktól való megvételét az ágazat növekedésének újabb hajtóerejeként használják;

25. sürgeti a Bizottságot, az ESA-t, az EVÜ-t és a tagállamokat, hogy azonosítsák a közös európai függetlenedési folyamat szempontjából kritikus technológiákat, és dolgozzanak ki olyan alternatívákat, amelyek kevésbé függenek harmadik országoktól; újra felhívja a figyelmet arra, hogy nézeteltérés esetén az Amerikai Egyesült Államok esetleg lezárhatja vagy blokkolhatja az európai űrinfrastruktúrát,

2013. december 10., kedd

26. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a harmadik államokból származó importtól való függés csökkentése érdekében intézkedésekkel ösztönözzék az európai ipart arra, hogy uniós szinten állítson elő űripari alkatrészeket;

27. megállapítja, hogy az űriparon kívüli vállalkozások is profitálhatnak olyan termékekből, amelyek az űrkutatás eredményeképpen jöttek létre; felhívja ezért valamennyi érintettet, hogy alakítsanak ki eszmecserét az űripari és az űriparon kívüli szereplők között, és hogy dolgozzanak együtt a technológiafejlesztés terén, amely a társadalom hasznára áttörő innovációkat eredményezhet; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy több információt kell nyújtani az űripar által létrehozott, az európaiak mindennapi életére ható kézzelfogható előnyökről;

28. hangsúlyozza, hogy különösen a világűrbe telepített szolgáltatások és a robotika iparága nyit elsősorban a kis- és középvállalkozások (kkv-k) számára sokrétű piaci lehetőségeket;

29. hangsúlyozza, hogy az autonóm intelligens robotrendszerek a további űrkutatás kulcsfontosságú technológiájának számítanak; emlékeztet ennek fényében a Horizont 2020 programból származó európai pénzek hatékony, különösen piacközelit tevékenységek céljára történő felhasználására;

30. hangsúlyozza, hogy a megfelelő számú magasan képzett munkavállaló a versenyképes európai űripar egyik alapja; kéri ezért az érintett szereplőket, hogy fokozzák az egyetemek és a gazdaság közötti együttműködést, valamint hogy (többek között nemzeti egyetemi programok és képzési rendszerek kialakításával, valamint európai és Európán kívüli kutatóknak kiírt versenyek rendezésével) ösztönözzék a fiatal, elsősorban nőnemű tehetségeket, hogy kötelezzék el magukat ezen ágazat mellett; megállapítja ezenkívül, hogy elengedhetetlen harmadik országokból is tehetségeket toborozni (többek között az európai tehetségek visszatérésének ösztönzésével);

Hozzájárás a világűrhez

31. hangsúlyozza a világűrhez való hozzájárás jelentőségét valamennyi tagállam számára, valamint a kereskedelmi értékesítések fontosságát az európai űripar számára; ugyanakkor rámutat arra, hogy a harmadik országok intézményi piacaihoz való hozzájárás részben továbbra is el van zárva az európai ipar előtt; kiemeli a nemzetközi szinten azonos versenyfeltételek jelentőségét az európai ipar számára; felhívja ennek fényében a Bizottságot, hogy a kereskedelmi megállapodások (mint például a transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerség) keretében segítse elő a viszonyosságot, illetve biztosítsa az egyenlő esélyeket és a tisztességes versenyfeltételeket;

32. kiemeli az európai rakétaindító rendszerek kifejlesztésének és üzemeltetésének jelentőségét a világűrbe való önálló eljutás szempontjából; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az ESA-val együtt hosszú távon gondoskodjanak az európai hordozórakéta-rendszer, valamint a rakétaindítási szolgáltatás fenntartásáról és továbbbépítéséről;

33. úgy véli, hogy az európai űriparnak a részben európai közpénzekből finanszírozott, meglévő európai űrinfrastrukturákra kellene támaszkodnia;

A kutatás és fejlesztés szerepe

34. üdvözli továbbá, hogy az új kutatási keretprogram (a Horizont 2020) keretében 1,5 milliárd euró fordítható űrkutatásra és az űrrel kapcsolatos innovációra; felhívja ezenfelül a Bizottságot, hogy a Horizont 2020 keretében a költségvetés egy részét különítse el műholdas távközlési alkalmazások kutatására és fejlesztésére;

35. úgy véli, hogy különösen a kutatási tevékenységek terén fokozottabb koordinációra van szükség az EU, az ESA és a tagállamok között; felhívja ezért a három szereplőt, hogy dolgozzanak ki közös „kutatási menetrendet” a 2020-ig terjedő időszakra, és határozzák meg azokat az űrpolitikai prioritásokat és célokat, amelyeket az érintett – különösen gazdasági – szereplők számára a kiszámíthatóság garantálása érdekében közösen kell elérni; hangsúlyozza a harmadik országokkal folytatott kutatási együttműködés fontosságát;

36. hangsúlyozza, hogy a GNSS-alkalmazások és szolgáltatások fejlesztése alapvető fontosságú annak biztosítására, hogy a Galileo által képviselt infrastrukturális beruházást teljes mértékben kihasználják, és hogy a Galileo rendszert a teljes kapacitásáig fejlesszék; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a kutatásra és fejlesztésre szánt megfelelő forrásokat a GNSS és végrehajtása tekintetében; sajnálja, hogy az EGNOS és a Galileo rendszereken alapuló alkalmazások kutatására és innovációjára szánt források csökkentése jelentősen késlelteti a technológiai fejlődést és az ipari kapacitás növekedését, illetve a környezetileg hatékony végrehajtást az Unióban, és ennél fogva sürgeti a Bizottságot, hogy hozzon olyan rendelkezéseket, amelyek révén a kkv-k könnyebben hozzáférhetnek a forrásokhoz;

2013. december 10., kedd

37. megállapítja, hogy az innovatív alkalmazások fejlesztését Európában különböző akadályok lassítják; ezért emlékezteti a Bizottságot, hogy a Föld-megfigyelési és a műholdas programok által előállított, világűrből származó adatok kereskedelmi értékesítésének piaca még kiaknázatlan; felhívja a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt ezen akadályok (mint például a világűrben lévő tárgyak/szemét által okozott károk fedezete, a szolgáltatások rendelkezésre állásával kapcsolatos bizonytalanságok, a biztonsági és adatvédelmi megfontolások, a lehetőségekkel kapcsolatos tájékoztatatlanság, valamint a kölcsönös átjárhatóság hiánya) azonosítása céljából, és nyújtson be javaslatokat az e piacok megnyitására irányuló lehetséges megoldásokra;

Műholdas távközlés

38. hangsúlyozza, hogy a műholdas távközlés jelentős szerepet játszik az európai űriparon belül, mivel az e területről érkező megbízások tartósan kihasználják az űrjárművek és indítóeszközök kapacitását, és ezzel elősegítik az EU az űrbe való önálló eljutásra irányuló célkitűzésének elérését; utal ennek fényében a kereskedelmi műholdak fellövésekor keletkező független terhelhetőségi kapacitásokra (hosted payloads), amelyeket fel lehetne használni az új termékeknek és technológiáknak az űrben történő gyakorlati alkalmazásával kapcsolatos tapasztalatszerzéshez, ami hozzájárulna az új szolgáltatások kínálásához szükséges költségek és idő csökkentéséhez;

39. hangsúlyozza, hogy a műholdas távközlés lehetősége hatékony megoldást jelent arra, hogy azokat a gazdasági szereplőket és a társadalom azon tagjait is ellássák multimédiás szolgáltatásokkal, akik számára földi úton eddig nem tudták ezt biztosítani;

40. hangsúlyozza, hogy a műholdas hálózatok az EU teljes szélessávú internet-lefedettségének – különösen a legtávolabbi régiókban való – elérésével hozzájárulnak az EU digitális menetrendjében foglalt célok teljesítéséhez; felhívja ezért a Bizottságot, hogy a technológiasemlegesség jegyében biztosítsa, hogy a szélessávú internet kiterjesztése során – például az Unió kohéziós politikájában – használt technológiaszerkezetben megfelelően figyelembe vegyék a műholdas internetet;

41. megállapítja, hogy a műholdas távközlés válsághelyzetekben, például természeti katasztrófák esetében vagy a belső biztonság megóvásában egyre fontosabb logisztikai feladatot lát el, mivel adat- és kommunikációs kapcsolatai létfontosságúak azokban a helyzetekben, amikor nem áll rendelkezésre vagy megsemmisült a földi infrastruktúra;

42. felhívja ezért a Bizottságot, hogy elemezze a műholdas távközlés számára a rádióspektrum jelenlegi rendelkezésre állását és az iránta való jövőbeni igényt, és hogy a következő ITU rádió-hírközlési világkonferencia során biztosítsa az EU és a műholdas távközlési ágazat érdekeinek megfelelő védelmét a rádióspektrum globális és regionális felosztása során;

43. úgy véli, hogy a műholdas távközlés terén még távolról sem merült ki az innovációs potenciál; felhívja a figyelmet a legújabb technológiákban – például a „Laser Communication Terminals” (LCT) vagy a „High Throughput Satellites” (HTS) technológiákban – rejlő, az egyre nagyobb adatátviteli sebességű, fokozódó adatcsere iránti keresletnek való megfeleléssel kapcsolatos lehetőségekre;

44. hangsúlyozza, hogy Európa csak akkor tarthatja meg technológiai előnyét a műholdas távközlés terén, ha az e területen végzett kutatási tevékenységek európai szinten folytatódnak;

Az űrszemét

45. hangsúlyozza, hogy az űrinfrastruktúrák számos olyan sokrétű szolgáltatás gerincét képezik, amelyeket a gazdasági és társadalmi szereplők nap mint nap igénybe vesznek; rámutat, hogy az ezen infrastruktúrákhoz történő hozzáférést megakadályozó, például műholdak más űrtárgyakkal vagy űrszeméttel történő ütközése által okozott üzemszünet veszélyeztetheti a gazdasági szereplők és a polgárok biztonságát;

46. megállapítja, hogy az űrszemét egyre inkább problémát jelent; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a világűrre vonatkozóan munkálkodjanak globális kormányzás megvalósításán; egyúttal felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy valamennyi diplomáciai csatornán keresztül mozgósítsák elő a világűrbeli tevékenységekre vonatkozóan az Unió által kidolgozott magatartási kódex harmadik államok általi aláírását;

2013. december 10., kedd

47. felhívja a Bizottságot, hogy az ütközés-előrejelzéseket kiadó, USA-ban található intézményektől való nagyobb függetlenség biztosítása érdekében támogassa, hogy a lehető leghamarabb vezessék be európai szinten az űrmegfigyelés és nyomon követés előmozdítására irányuló, ez év elején javasolt programot;

o

o o

48. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0535

A számítási felhő**Az Európai Parlament 2013. December 10-i állásfoglalása a számítási felhőben rejlő potenciál felszabadításáról Európában (2013/2063(INI))**

(2016/C 468/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „A számítási felhőben rejlő potenciál felszabadítása Európában” című, 2012. szeptember 27-i bizottsági közleményre (COM(2012)0529) és az azt kísérő munkadokumentumra,
- tekintettel az „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel az „Európai digitális menetrend” című, 2010. május 19-i bizottsági közleményre (COM(2010)0245),
- tekintettel az „Új digitális menetrend Európa számára: 2015.eu” című, 2010. május 5-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak egy többéves rádióspektrum-politikai program létrehozásáról szóló, 2012. március 14-i 243/2012/EU határozatára,
- tekintettel a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre (általános adatvédelmi rendelet) irányuló, 2012. január 25-i bizottsági javaslatra (COM(2012)0011),
- tekintettel az európai hálózatfinanszírozási eszköz létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2011. október 19-i bizottsági javaslatra (COM(2011)0665),
- tekintettel a rádióberendezésekről és a távközlő végberendezésekről, valamint a megfelelőségük kölcsönös elismeréséről szóló, 1999. március 9-i 1999/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel az Európai Távközlési Szabványügyi Intézet által a számítási felhőre vonatkozó szabványok feltérképezése terén végzett munkára;
- tekintettel a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. október 25-i 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól szóló, 1999. május 25-i 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i, 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ HL C 81. E, 2011.3.15., 45. o.⁽²⁾ HL L 171., 1999.7.7., 12. o.⁽³⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.⁽⁴⁾ HL L 178., 2000.7.17., 1. o.

2013. december 10., kedd

- tekintettel az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, valamint a Jogi Bizottság, az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A7-0353/2013),
- A. mivel a távoli számítógépes szolgáltatások különböző formái – jelenleg közismert néven a „számítási felhő” – nem újak, de a számítási felhő mérete, teljesítménye és tartalma jelentős előrelépést jelent az információs és kommunikációs technológiák (ikt) számára;
- B. mivel a számítási felhő mindazonáltal érdeklődést keltett az elmúlt években az új és innovatív, nagyleptékű üzleti modelleknek, a felhőkereskedők erőteljes lobbijának, a technológiai újításoknak és a megnövekedett számítási erőforrásoknak, az alacsonyabb áraknak és a nagysebességű távközlésnek, valamint a felhőalapú szolgáltatások által valamennyi típusú felhasználó számára – többek között az energiafogyasztás tekintetében – kínált lehetséges gazdasági és a hatékonyság terén megjelenő előnyöknek köszönhetően;
- C. mivel a felhőalapú szolgáltatások a ritkán lakott és a távoli területeken történő fejlesztése és telepítése hozzájárulhat e térségek elszigeteltségének mérsékléséhez, ugyanakkor a szükséges infrastruktúra megfelelő mértékű rendelkezésre állása miatt komoly kihívást jelent;
- D. mivel a felhőalapú szolgáltatások kereskedőknek kínált előnyei magukban foglalják például a szolgáltatási díjakat, a kihasználatlan informatikai erőforrások és az informatikai erőforrástöbblet értékesítését, a méretgazdaságosságot, valamint egy biztos ügyfélkörnek (az úgynevezett bezáródási hatás) és a felhasználói adatok másodlagos – például a reklámozás területén és a személyes adatok titkosságára és védelmére vonatkozó követelmények megfelelő tiszteletben tartása mellett történő – felhasználásának lehetőségét; mivel a bezáródási hatásnak lehetnek hátrányai a verseny szempontjából, ezek azonban ésszerű szabványosítási intézkedésekkel és a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó licenciamegállapodások átláthatóvá tétele révén kezelhetők;
- E. mivel a felhőalapú szolgáltatások felhasználóknak kínált előnyei magukban foglalják a potenciálisan alacsony árakat, a helyfüggetlen hozzáférést, a kényelmet, a megbízhatóságot, a méretezhetőséget és a biztonságot;
- F. mivel a számítási felhő – különösen az érzékeny adatokkal kapcsolatos – kockázattal is jár a felhasználók számára, és a felhasználóknak tisztában kell lenniük e kockázatokkal; mivel amennyiben a felhőalapú feldolgozás egy adott országban történik, az érintett ország hatóságai hozzáférnek ezen adatokhoz; mivel ezt a Bizottságnak figyelembe kell vennie a számítási felhőre vonatkozó javaslatok és ajánlások közzétételekor;
- G. mivel a felhőalapú szolgáltatások arra kötelezik a felhasználót, hogy adatokat adjon át egy harmadik fél, a felhőalapú tárhelyszolgáltató számára, ami az egyéni felhasználók adatai fölötti folyamatos rendelkezési joggal és ezen adatokhoz való hozzáféréssel, valamint azoknak a szolgáltatóval, az azonos szolgáltatás más felhasználóival és más felekkel szembeni védelmével kapcsolatos kérdéseket vet fel; mivel azon szolgáltatások ösztönzése, amelyek lehetővé teszik, hogy csak és kizárólag a felhasználónak legyen kulcsa a tárolt adatokhoz anélkül, hogy a felhőalapú tárhelyszolgáltatók hozzáférhessenek ezekhez az információkhoz, megoldhatná az e problémával összefüggő kérdések egy részét;
- H. mivel a kisszámú nagy szolgáltató által biztosított felhőalapú szolgáltatások eredményeként egyre nagyobb mennyiségű adat összpontosul a szolgáltatók kezében, ami fokozza hatékonyságukat, egyúttal azonban növeli a katasztrofális mértékű adatvesztéseknek, az internet stabilitását veszélyeztető központi rendszerösszeomlások lehetőségének és a harmadik felek adatokhoz való hozzáféréseinek kockázatát;
- I. mivel tisztázni kell a felhőalapú szolgáltatásokkal foglalkozó valamennyi érdekelt fél – különösen a biztonságra és az adatvédelmi követelmények betartására vonatkozó – felelősségeit és kötelezettségeit;

⁽¹⁾ HL L 167., 2001.6.22., 10. o.

2013. december 10., kedd

- J. mivel a felhőalapú szolgáltatások piaca nyilvánvalóan kettéválik a fogyasztói és az üzleti területre;
- K. mivel az üzleti felhasználók esetében a szabványos felhőalapú szolgáltatások – amennyiben megfelelnek a felhasználó sajátos igényeinek – vonzó eszközei lehetnek a beruházási költségek működési kiadásra alakításának, valamint további tároló- és feldolgozókapacitás gyors elérhetőségét és méretezését tehetik lehetővé;
- L. mivel a fogyasztók esetében az a tény, hogy a különböző típusú felhasználói eszközökhöz készült operációs rendszerek szolgáltatói egyre inkább különösen arra törekcszenek, hogy – az alapbeállítások stb. alkalmazása révén – rávegyék a felhasználókat saját tulajdonú felhőalapú szolgáltatásaik használatára, azt jelenti, hogy ezek a szolgáltatók biztos ügyfélkörre alakítanak ki, és összesítik felhasználóik adatait;
- M. mivel a külső felhőalapú szolgáltatások közsférában történő alkalmazását a polgárok adataival kapcsolatos nagyobb kockázatnak és a közszolgálati feladatok biztosított teljesítményének a fényében körültekintően mérlegelni kell;
- N. mivel biztonsági szempontból a felhőalapú szolgáltatások bevezetése azzal jár, hogy az egyes felhasználókhoz tartozó adatok biztonságának megőrzéséért az egyén helyett egyre inkább a szolgáltató felel, ezáltal szükségessé válik annak biztosítása, hogy a szolgáltatóknak jogi lehetőségük legyen biztonságos és megbízható kommunikációs megoldásokat nyújtani;
- O. mivel a felhőalapú szolgáltatások fejlődésével növekedni fog az átvitt adatok mennyisége, valamint a sávszélesség, a nagyobb feltöltési sebesség és a nagyobb rendelkezésre állású nagysebességű szélessáv iránti igény;
- P. mivel az Európai digitális menetrend céljainak, különösen a szélessávú hálózatok elterjesztésének és az azokhoz való, mindenki számára elérhető hozzáférésnek, valamint a határokon átnyúló közszolgáltatásoknak, illetve a kutatási és fejlesztési céloknak a megvalósítása szükséges lépés ahhoz, hogy az Unió teljes körűen kihasználhassa a számítási felhő kínálat előnyöket;
- Q. mivel a közelmúltban a biztonsági szabályok megsértésével – különösen a PRISM hírszerzési botrányal – kapcsolatos fejleményekről érkezett hír;
- R. mivel hiányoznak az Európa területén működő szerverparkok;
- S. mivel az egységes digitális piac kulcsfontosságú tényező az Európa 2020 stratégia céljainak elérése tekintetében, amely jelentős lendületet ad majd az egységes piaci intézkedéscsomag célkitűzéseinek megvalósítására irányuló erőfeszítéseknek, és választ ad az Uniót érintő gazdasági és pénzügyi válságra;
- T. mivel a szélessávú hálózatokkal való, az EU egészére kiterjedő ellátottság, az internetes szolgáltatásokhoz való egyetemes és mindenki számára egyenlő hozzáférés, valamint a hálózatsemlegesség szavatolása az európai számítási felhő-rendszer kialakulásának lényeges előfeltétele;
- U. mivel az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz célja többek között a szélessávú hálózatok Európán belüli elterjesztésének fokozása;
- V. mivel a számítási felhőnek a piacra lépés akadályainak csökkentésén (például az információtechnológiai infrastruktúra költségeinek mérséklésén) keresztül ösztönöznie kell a kkv-k integrációját;
- W. mivel az európai számítási felhő-rendszer szempontjából nélkülözhetetlen az adatvédelemre vonatkozó uniós jogi normák szavatolása;
- X. mivel a számítási felhő fejlesztésének elő kellene segítenie a kreativitás ösztönzését mind a jogtulajdonosok, mind pedig a felhasználók javára; mivel továbbá e folyamatban el kell kerülni az egységes piac torzulását, és növelni kell a fogyasztók és a vállalkozások számítási felhő iránti bizalmát;

2013. december 10., kedd

Általános megállapítások

1. üdvözli „A számítási felhőben rejlő potenciál felszabadításáról Európában” című bizottsági közleményt, és egyetért a számítási felhővel kapcsolatos egységes megközelítés kialakítására irányuló bizottsági törekvéssel, úgy véli azonban, hogy a stratégia által meghirdetett ambiciózus célkitűzések elérése érdekében a jogalkotási eszköz több szempontból megfelelőbb lett volna;
2. hangsúlyozza, hogy a nagy kapacitású és biztonságos távközlési infrastruktúrákat lehetővé tevő politikák valamennyi távközlési alapú szolgáltatás, többek között a felhőalapú szolgáltatások létfontosságú elemei, de kiemeli, hogy az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz korlátozott költségvetése miatt a szélessáv kiépítésének támogatását más uniós programokból és kezdeményezésekből, többek között az európai strukturális és beruházási alapokból biztosított támogatással kell kiegészíteni;
3. hangsúlyozza, hogy a felhőalapú szolgáltatásoknak az abból fakadó megnövekedett kockázattal arányos biztonságot és megbízhatóságot kell szavatolniuk, hogy az adatok és információk korlátozott számú szolgáltató kezében összpontosulnak;
4. hangsúlyozza, hogy az uniós jognak semlegesnek kell lennie, és kényszerítő közérdek hiányában sem valamely jogi üzleti modell vagy szolgáltatás előmozdítása, sem akadályozása céljából nem módosítható;
5. hangsúlyozza, hogy a számítástechnikai felhőre vonatkozó stratégiának ki kell terjednie olyan járulékos szempontokra is, mint az adatközpontok energiafogyasztása és az ehhez kapcsolódó környezetvédelmi kérdések;
6. rámutat az internetkapcsolattal rendelkező bármilyen eszközről elérhető adatok kínálta hatalmas lehetőségekre;
7. hangsúlyozza, hogy az EU-nak két szempontból is nyilvánvaló érdeke, hogy területén minél több szerverpark működjön: iparpolitikai szempontból jelentősebb szinergiákat tenne lehetővé a digitális menetrend új generációs hozzáférési (NGA) hálózatokra vonatkozó jövőbeli célkitűzéseivel, az Unió adatvédelmi rendszere szempontjából pedig az EU szerverek feletti joghatóságának biztosítása révén erősítené a bizalmat;
8. hangsúlyozza a digitális műveltség fontosságát valamennyi polgár számára, és sürgeti a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki koncepciókat azzal kapcsolatban, miként lehetne előmozdítani az internetes szolgáltatások – ezen belül a számítási felhő – biztonságos használatát;

A felhő mint a növekedés és a foglalkoztatás eszköze

9. hangsúlyozza, hogy tekintettel a felhőben az Európa világszintű versenyképességének javítása tekintetében rejlő gazdasági potenciálra, a felhő a növekedés és a foglalkoztatás hatékony eszközévé válhat;
10. ezért hangsúlyozza, hogy a felhőalapú szolgáltatások szélessávú infrastruktúra hiányában vagy elégtelen rendelkezésre állása mellett történő fejlesztése a városi és a vidéki térségek közötti digitális szakadék kiszűrésének kockázatával jár, ami még nehezebbé teszi majd a területi kohézió és a regionális gazdasági növekedés megvalósítását;
11. rámutat arra, hogy a GDP-növekedés tekintetében az Unió több, egyidejűleg jelentkező nyomással szembesül akkor, amikor az adósság és a hiány magas szintje miatt korlátozott a növekedés közforrásokból történő ösztönzésére alkalmas mozgástér, valamint felhívja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy valamennyi lehetséges növekedési ösztönzőt bocsássanak rendelkezésre; megjegyzi, hogy a számítási felhő valamennyi gazdasági ágazat átalakítását eredményező fejlesztéssé válhat, és egyes területeken, például az egészségügyben, az energiaágazatban, valamint a közszolgáltatások és az oktatás területén különös jelentőséggel bírhat;
12. hangsúlyozza, hogy a munkanélküliség – többek között a fiatalok és tartós munkanélküliség – mértéke elfogadhatatlanul magasra emelkedett Európában és a közeljövőben feltehetően nem várható a csökkenése, valamint hogy valamennyi politikai szinten határozott és sürgős fellépés szükséges; megjegyzi, hogy a számítási felhő fejlesztésén belül a digitális készségekre és a digitális oktatásra vonatkozó intézkedések – különösen a fiatalok körében – kivételes jelentőségre tehetnek szert a növekvő munkanélküliség problémájának kezelésében;
13. hangsúlyozza, hogy a felhasználóknak bővebb e-ismeretekkel kell rendelkezniük, és a felhő által kínált előnyöket bemutató képzésben kell részesülniük; emlékeztet arra, hogy a számítási felhővel foglalkozó szakemberek számára több képzési rendszert kell létrehozni;

2013. december 10., kedd

14. kiemeli, hogy a kkv-k jelentik az Unió gazdaságának motorját, valamint hogy több olyan intézkedésre van szükség, amely előmozdítja az uniós kkv-k globális versenyképességét, és megteremti a lehető legkedvezőbb környezetet olyan ígéretes új technológiai fejlesztések – például a számítási felhő – elterjesztéséhez, amelyek nagy hatást gyakorolhatnak az uniós üzleti vállalkozások versenyképességére;

15. kitart amellett, hogy a felhőalapú számítástechnikai szolgáltatások pozitív hatást gyakorolnak a kkv-kra – különösen a gazdasági nehézségekkel küzdő országokban, illetve távoli és legkülső területeken működőkre –, mivel ezek a szolgáltatások a számítási teljesítmény és a tárhely kapacitás bérletét lehetővé téve hozzájárulnak a kkv-k fix költségeinek csökkentéséhez, és felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy olyan megfelelő keret kialakításának lehetőségét, amelyben a kkv-k fokozhatják növekedésüket és termelékenységüket, mivel élhetnek az alacsonyabb kezdeti költségek és az elemzési eszközökhöz való jobb hozzáférés adta lehetőségekkel;

16. arra buzdítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a számítási felhőben rejlő gazdasági potenciált tudatosítsák különösen a kkv-kban;

17. emlékeztet arra, hogy az Uniónak ki kell használnia, hogy ez a technológia még viszonylag korai szakaszban van, és törekednie kell a fejlesztésére, hogy kihasználja a technológia révén várhatóan kínálkozó méretgazdaságosság előnyeit, és ezáltal fellendítse az Unió gazdaságát, különös tekintettel az ikt-ágazatra;

Az uniós piac és a felhő

18. hangsúlyozza, hogy a belső piacnak továbbra is nyitva kell állnia az uniós jogot betartó valamennyi szolgáltató előtt, mivel a szolgáltatások és az információ szabad globális áramlása növeli az uniós ipar versenyképességét és lehetőségeinek számát, valamint előnyös az uniós polgárok számára;

19. sajnálatát fejezi ki az uniós felhasználókkal kapcsolatos, harmadik országbeli felhőkben tárolt adatokhoz való tömeges, átható és korlátlan kormányzati hozzáférés miatt, és kéri, hogy a felhőszolgáltatók biztosítsák az átláthatóságot arra vonatkozóan, hogy a felhőalapú szolgáltatások használata révén a fogyasztók által rendelkezésükre bocsátott adatokat milyen módon kezelik;

20. ragaszkodik ahhoz, hogy amennyiben az uniós jog nem engedélyezi a külföldi kormányok adatokhoz való közvetlen vagy közvetett hozzáférését, az ilyen hozzáférés kockázatának ellensúlyozása érdekében a Bizottság gondoskodjon az alábbiakról:

- i. biztosítsa, hogy a felhasználók tisztában legyenek ezzel a kockázattal, ideértve az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökségnek (ENISA) az egyetemes szolgáltatási irányelvben foglalt közérdekű tájékoztatási platform aktiválásához nyújtott támogatását,
- ii. támogassa a felhasználók számára az adataik egyszerű biztonságossá tételét lehetővé tevő megfelelő technológiákra – többek között a titkosításra és az anonimizálásra – irányuló kutatást, valamint e technológiák kereskedelmi hasznosítását, illetve állami beszerzését, és
- iii. vonja be az ENISA-t az uniós fogyasztók és különösen a közszféra számára kínált felhőalapú szolgáltatásokra vonatkozó minimális biztonsági és adatvédelmi szabványok ellenőrzésébe;

21. üdvözli a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy az Unió egészére kiterjedő tanúsítási rendszert hoz létre, amely ösztönzőként szolgálna a felhőalapú szolgáltatások fejlesztői és szolgáltatói számára ahhoz, hogy beruházásokat hajtsanak végre a magánélet védelmének fokozása érdekében;

22. felhívja a Bizottságot, hogy az uniós ágazati és más érdekelt felekkel együttműködve határozza meg azokat a területeket, amelyek vonzerejét a célzott uniós megközelítés világviszonylatban különösen megnövelné;

23. hangsúlyozza, hogy a versenyképes és átlátható uniós piac biztosítása fontos ahhoz, hogy valamennyi uniós felhasználó számára biztonságos, fenntartható, megfizethető és megbízható szolgáltatásokat nyújtsanak; egyszerű, átlátható módszer bevezetését kéri annak érdekében, hogy a biztonsági rések olyan módon azonosítsák, hogy az európai piacon működő szolgáltatók elegendő és megfelelő ösztönzést kapjanak e rések elhárítására;

24. hangsúlyozza, hogy az Unióban működő valamennyi felhőszolgáltatónak egyenlő feltételekkel kell versenyeznie, és valamennyiükre azonos szabályoknak kell vonatkozniuk;

2013. december 10., kedd

Közbeszerzés, innovatív megoldások beszerzése és a felhő

25. hangsúlyozza, hogy a felhőalapú szolgáltatások közsférában történő elterjesztése potenciálisan csökkentheti a közigazgatási kiadásokat és hatékonyabb szolgáltatásokat biztosíthat a polgárok számára, miközben a valamennyi gazdasági ágazatban érvényesülő digitális áttételi hatás kivételes előnyökkel járna; rámutat arra, hogy ezeket a felhőalapú szolgáltatásokat a magánszektor is kihasználhatja az innovatív megoldások beszerzésére;
26. szorgalmazza, hogy a közigazgatási szervek vegyék figyelembe a biztonságos és megbízható felhőalapú szolgáltatásokat az informatikai beszerzések során, egyúttal pedig hangsúlyozza a közigazgatási szerveknek a polgárokkal kapcsolatos adatok védelme, a hozzáférhetőség és a szolgáltatás folyamatossága tekintetében vett felelősségét;
27. különösen felhívja a Bizottságot, hogy adott esetben mérlegelje a felhőalapú szolgáltatások igénybevételét, példát mutatva ezzel másoknak;
28. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel az Európai Számításfelhő-partnerség munkáját;
29. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kutatási és fejlesztési programjaikban kezeljék kiemelt területként a számítási felhőt, és támogassák mind közigazgatásukban – innovatív e-kormányzati megoldásként a polgárok érdekében –, mind pedig a magánszférában a vállalkozásfejlesztés innovatív eszközeként;
30. hangsúlyozza, hogy a felhőalapú szolgáltatások hatóságok – ideértve a bűnüldöző hatóságokat és az uniós intézményeket is – általi felhasználása során különös óvatossággal kell eljárni és szükség van a tagállamok közötti koordinációra; megismétli, hogy garantálni kell az adatok sérthetlenségét és biztonságát, a jogosulatlan hozzáférést pedig – akár külföldi kormányok vagy azok felderítő szervei részéről is – meg kell akadályozni, amennyiben uniós vagy tagállami jogalap nélkül kerül rá sor; hangsúlyozza, hogy a fentiek érvényesítendőik egyes olyan fontos nem kormányzati szolgáltatók által végzett feldolgozó tevékenységek – különösen bizonyos típusú személyes adatok feldolgozása – esetében is, mint a bankok, a biztosítótársaságok, a nyugdíjalapok, az oktatási intézmények és a kórházak; hangsúlyozza továbbá, hogy a fentebb említett tényezők kivétel nélkül különös fontosságra tesznek szert akkor, amikor az adatok továbbítása különböző joghatóságok között történik; ezért úgy vélekedik, hogy az érzékeny adatok és információk feldolgozása során a közhatóságoknak, valamint a nem kormányzati szervezeteknek és a magánszektornak is lehetőleg európai uniós felhőalapú szolgáltatásokat kell igénybe venniük mindaddig, amíg nem vezetnek be olyan megfelelő nemzetközi adatvédelmi szabályokat, amelyek garantálják a szervezetek birtokában levő érzékeny adatok és adatbázisok biztonságát;

Szabványok és a felhő

31. felhívja a Bizottságot, hogy vállaljon vezető szerepet a magánélet védelmét tiszteletben tartó, megbízható, nagy mértékben interoperábilis, biztonságos és energiahatékony felhőalapú szolgáltatásokat mint a jövőbeli európai iparpolitika szerves részét támogató szabványok és specifikációk előmozdításában; hangsúlyozza, hogy a fogyasztói bizalomhoz és a versenyképességhez az adatok megbízhatósága, biztonsága és védelme szükséges;
32. hangsúlyozza, hogy a szabványok a bevált gyakorlatok példáin alapulnak;
33. kitart amellett, hogy a szabványoknak lehetővé kell tenniük az adatok és szolgáltatások egyszerű és teljes körű hordozhatóságát, valamint a felhőalapú szolgáltatások közötti nagyfokú interoperabilitást annak érdekében, hogy inkább fokozzák, mintsem korlátozzák a versenyt;
34. üdvözli a szabványok feltérképezését, amellyel az ETSI-t bízták meg, és kiemeli a továbbra is nyílt és átlátható folyamat fontosságát;

A felhasználók és a felhő

35. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a felhasználói eszközök ne alkalmazzassák alapértelmezetten a felhőalapú szolgáltatásokat, illetve ne legyenek egyetlen konkrét felhőszolgáltatóhoz kötve;
36. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a távközlési szolgáltatók és a felhőszolgáltatók közötti bármely kereskedelmi megállapodás maradéktalanul megfeleljen az uniós versenyjogi jogszabályoknak, és tegyék lehetővé, hogy a fogyasztók bármely távközlési szolgáltató internetkapcsolata útján teljes körűen hozzáférjenek minden felhőalapú szolgáltatáshoz;

2013. december 10., kedd

37. emlékezteti a Bizottságot az 1999/5/EK irányelv (RTTE-irányelv) értelmében rendelkezésére álló azon jogkörére – amellyel eddig még nem élt –, hogy követelményként előírja, hogy a berendezések a felhasználói adatokat védő biztosítékokat tartalmazzanak;

38. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a növeljék a fogyasztók tudatosságát a felhőalapú szolgáltatások alkalmazásából eredő valamennyi kockázattal kapcsolatban;

39. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy amikor a felhasználókat felszólítják egy felhőalapú szolgáltatás elfogadására, vagy más módon ajánlják fel neki azt, először biztosítsák számukra a megalapozott döntéshez szükséges tájékoztatást, különösen arról, hogy ezekben a felhőalapú szolgáltatásokban az adatokat milyen joghatóság alatt tárolják;

40. hangsúlyozza, hogy az így nyújtott tájékoztatás keretében meg kell nevezni többek között a végső szolgáltatót, és meg kell határozni a szolgáltatás finanszírozásának módját; hangsúlyozza továbbá, hogy amennyiben a szolgáltatást azáltal finanszírozzák, hogy a szolgáltatók a felhasználói adatok segítségével célzottabbá teszik hirdetéseiket, vagy mások számára lehetővé teszik ezt, arról a felhasználót tájékoztatni kell;

41. hangsúlyozza, hogy a tájékoztatásnak szabványosnak, hordozhatónak, közérthetőnek és összehasonlíthatónak kell lennie;

42. felhívja a Bizottságot, hogy tárja fel azokat a megfelelő intézkedéseket, amelyekkel meghatározható a felhőalapú szolgáltatásokkal kapcsolatban a fogyasztói jogok elfogadható minimális szintje, többek között a magánélet védelmére, az adatok harmadik országokban való tárolására, az adatvesztésre vonatkozó felelősségre és egyéb, a fogyasztók számára jelentős érdeket képviselő ügyekre kiterjedően;

43. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogadjanak el egyedi intézkedéseket a számítási felhő használatára és népszerűsítésére a nyílt hozzáférési források és a nyitott oktatási segédanyagok tekintetében;

A szellemi alkotások joga, a polgári jog stb. és a felhő

44. sürgeti a Bizottságot, hogy a joghatósági ütközések és a széttagozottság elkerülése, valamint a digitális egységes piac átláthatóságának biztosítása céljából tegyen lépéseket a tagállamok jogszabályainak további harmonizálása felé;

45. felkéri a Bizottságot az egyéb uniós jogszabályok felülvizsgálatára, a számítási felhővel kapcsolatos hiányosságok megszüntetése érdekében; különösen kéri a szellemi tulajdon-jogokra vonatkozó jogszabályok pontosítását, valamint a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv, a tisztességtelen szerződési feltételekről szóló irányelv és az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv felülvizsgálatát, amelyek a legfontosabb uniós jogszabályok a számítási felhő tekintetében;

46. kéri a Bizottságot, hogy alakítson ki egyértelmű jogi keretet a szerzői jogi védelem alatt álló tartalmak vonatkozásában, különös tekintettel az engedélyezésre vonatkozó szabályozásra;

47. elismeri, hogy a szerzői jogi védelem alatt álló művek felhőalapú számítástechnikai szolgáltatások révén való tárolásának bevezetése nem veszélyeztetheti az európai jogtulajdonosoknak a műveik felhasználásáért járó méltányos ellentételezéshez fűződő jogát, de felteszi a kérdést, hogy e szolgáltatásokat a hagyományos és digitális rögzítésre és tárolásra alkalmas adathordozókkal és eszközökkel egyenértékűnek lehet-e tekinteni;

48. felkéri a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy a szerzői jogi védelem alatt álló művek különféle felhőalapú tárolása miként érinti a szerzői jogdíjak rendszerét, és különösen a magáncélú másolatkészítés utáni jogdíjak felhőalapú szolgáltatások bizonyos típusai esetében felmerülő kivetésének módját;

49. felkéri a Bizottságot, hogy – az érintett felekkel együtt – mozgítsa elő ingyenes és nyílt forráskódú szoftvereken alapuló decentralizált szolgáltatások fejlesztését, amelyek révén a felhőalapú szolgáltatásokat nyújtók gyakorlatai összehangolhatóak, illetve – például a pont-pont típusú titkosítás alkalmazásával – az uniós polgárok ismét maguk ellenőrizhetik személyes adataikat és kommunikációjukat;

50. hangsúlyozza, hogy – az alkalmazandó jog és joghatóság tekintetében mutatkozó bizonytalanság miatt – a szerződések jelentik a legfőbb eszközt a felhőalapú szolgáltatást nyújtók és fogyasztók közötti kapcsolat létrehozására, és ezért e területen egyértelműen közös uniós iránymutatásokra van szükség;

2013. december 10., kedd

51. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy működjenek együtt a szerződésekre vonatkozó legjobb uniós gyakorlatokon alapuló olyan minták – avagy „mintaszerződések” – kidolgozásában, amelyek valamennyi kikötés és feltétel egyszerű és közérthető megfogalmazása révén biztosítják a teljes átláthatóságot;

52. kéri a Bizottságot, hogy az érintettekkel együtt dolgozzon ki a biztonságosságot szolgáló szolgáltatói rendszerekre vonatkozó önkéntes minősítési rendszereket, amelyek elősegítik a felhőalapú szolgáltatásokat nyújtók gyakorlatainak harmonizálását, és amelyek felvilágosítással szolgálnak az ügyfelek számára arról, hogy mit várhatnak el a felhőalapú szolgáltatások nyújtóitól;

53. hangsúlyozza, hogy joghatósági problémák miatt az uniós fogyasztóknak a gyakorlatban jelenleg nincs lehetőségük a felhőalapú szolgáltatások nyújtóival szemben más joghatóság előtt jogorvoslatot keresni; ezért kéri a Bizottságot, hogy az ügyfélszolgálatok működésével kapcsolatban biztosítson megfelelő jogorvoslati módozatokat, mivel nagy erőkülönbség áll fenn a felhőalapú számítástechnikai szolgáltatások igénybevevői és azok nyújtói között;

54. felkéri a Bizottságot, hogy gondoskodjon az alternatív, illetve online vitarendezési mechanizmus gyors végrehajtásáról, valamint arról, hogy a fogyasztók számára megfelelő kollektív jogorvoslati lehetőségek álljanak rendelkezésre a biztonságosság és a magánszféra megsértésének eseteiben, illetve a felhőalapú szolgáltatásokra vonatkozó jogellenes szerződéses rendelkezések ellenében.

55. fájjalja, hogy jelenleg nem állnak hatékony jogorvoslati lehetőségek a felhasználók rendelkezésére szerződésszegés esetén;

56. kéri, hogy a szerződésajánlatban szisztematikusan tájékoztassák a fogyasztókat a személyes adatok feldolgozásával kapcsolatos tevékenységekről, valamint hogy a szerződés feltételeinek módosítása előtt kötelezően szerezzék be a felhasználók jóváhagyását;

57. felhívja a Bizottságot, hogy a szakértői csoporton belüli tárgyalások keretében a felhőszolgáltatók számára írja elő, hogy szerződéseikbe illesszenek be bizonyos, a szolgáltatás minőségét garantáló kulcsfontosságú záradékokat, például a szoftver és a hardver szükség esetén való frissítésére, az adatok elvesztése esetére vonatkozó teendők meghatározására, a problémák megoldásához szükséges idő rögzítésére, illetve a sértő anyagok felhőszolgáltató általi, felhőfelhasználó kérésére történő eltávolításának gyorsaságára vonatkozó kötelezettségeket;

58. megismétli, hogy amennyiben a felhőalapú szolgáltatás nyújtója az adatokat a szolgáltatási megállapodásban rögzített céltól eltérő célra használja fel, vagy ezeket a szerződés kikötéseivel ellentétes módon adja tovább vagy használja fel, adatkezelőnek minősül és felelősséggel tartozik az elkövetett szabálysértésekért és szabályszegésekért;

59. hangsúlyozza, hogy a felhőalapú szolgáltatásokra vonatkozó megállapodásoknak tartalmazniuk kell – egyértelmű és átlátható módon – a felek kötelességeit és jogait a felhőalapú szolgáltatásokat nyújtók adatfeldolgozó tevékenysége tekintetében; rámutat arra, hogy a szerződésben foglalt kikötések nem sérthetik az uniós adatvédelmi jogszabályok által biztosított biztosítékokat, jogokat és védeltséget; sürgeti a Bizottságot, hogy a felhőalapú szolgáltatások esetében használatos feltételekkel kapcsolatban nyújtson be javaslatokat a felhőalapú szolgáltatásokat nyújtók és fogyasztók közötti egyensúly visszaállítása érdekében, beleértve az alábbiakat:

— a szolgáltatások egyoldalú megszüntetése és az adatok törlése elleni védelem;

— ésszerű lehetőség biztosítása a fogyasztók számára ahhoz, hogy a szolgáltatás megszüntetése és/vagy adattörlés esetében visszanyerhessék tárolt adataikat;

— egyértelmű iránymutatások a felhőalapú szolgáltatásokat nyújtók számára a fogyasztók más szolgáltatások felé való akadálytalan migrációjának elősegítése érdekében;

60. rámutat, hogy a felhőalapú szolgáltatás nyújtójának szerepét a jelenlegi uniós jogi szabályozás szerint eseti alapon kell meghatározni, mivel a szolgáltatásnyújtók adatfeldolgozók és adatkezelők is lehetnek; kéri, hogy kerüljön sor a valamennyi felhasználóra vonatkozó feltételek javítására a legjobb nemzetközi gyakorlatok alapján kidolgozott szerződésminták összeállítása, valamint annak pontosítása révén, hogy a szolgáltatás nyújtója az Unióban hol és milyen jogszabályok alapján tárolja az adatokat;

2013. december 10., kedd

61. hangsúlyozza, hogy különös figyelmet kell fordítani azokra a helyzetekre, amelyekben a fogyasztó és a felhőalapú szolgáltatás nyújtója közötti szerződéses helyzet egyenlőtlensége folytán a fogyasztó arra kényszerül, hogy olyan sztetend szolgáltatókra vonatkozó szerződéses feltételeket, illetve szerződést írjon alá, amelyben a szolgáltatás nyújtója határozza meg a feldolgozás céljait, feltételeit és módjait ⁽¹⁾; hangsúlyozza, hogy ezekben a helyzetekben a felhőalapú szolgáltatás nyújtóját „adatkezelőnek” kell tekinteni, aki a fogyasztóval együtt tartozik felelősséggel;

Adatvédelem, alapjogok, bűnüldözés és a felhő

62. véleménye szerint a biztonságos internet-hozzáférés minden egyes polgár alapvető jogai közé tartozik, és e tekintetben a számítási felhő továbbra is jelentős szerephez jut majd; ezért újfent felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy egyhangúlag ismerjék el a digitális szabadságokat alapvető jogokként és az egyetemes emberi jogok biztosításának elválaszthatatlan előfeltételeiként;

63. megismétli, hogy általában véve a felhőalapú számítástechnikai környezetben az adatvédelem szintje nem lehet alacsonyabb más adatfeldolgozási környezetek követelményeinek viszonyítva;

64. hangsúlyozza, hogy ma már az uniós adatvédelmi jogszabályok – mivel a technológia szempontjából semlegesek – maradéktalanul vonatkoznak az Unióban nyújtott felhőalapú szolgáltatásokra, és ezért teljes mértékben tiszteletben kell ezeket tartani; hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni a felhőalapú számítástechnikával foglalkozó, a 95/46/EK irányelv 29. cikkének megfelelően felállított munkacsoport (WP29) ⁽²⁾ véleményét, mivel az világos útmutatásokat tartalmaz az uniós adatvédelmi jogszabályok és elvek felhőalapú szolgáltatásokra történő alkalmazására vonatkozóan, többek között foglalkozik az adatkezelő és az adatfeldolgozó, a célhoz kötöttség és az arányosság, az adatintegritás és az adatbiztonság fogalmával, az alvállalkozók igénybevétele, a felelősség megosztásával, az adatsérelmekkel és a nemzetközi átadással; hangsúlyozza, hogy az adatvédelem uniós jogi keretének folyamatban levő felülvizsgálata során – támaszkodva az európai adatvédelmi biztos és a WP29 további útmutatásaira – ki kell küszöbölni a számítási felhőt érintő valamennyi védelmi hiányosságot;

65. hangot ad súlyos aggodalmának az USA Nemzetbiztonsági Ügynöksége által működtetett kémprogramok, illetve több tagállamban a hírszerző szervek hasonló programjainak legutóbbi lepleződése miatt, hiszen ha a jelenleg rendelkezésre álló információk megerősítést nyernek, az Unió polgárai és lakosai tekintetében megvalósulhat a magánélethez és az adatvédelemhez való alapvető jog, valamint a magán- és családi élethez való jog, a közlések titkosságának, az ártatlanság védelmének, a véleménynyilvánítás szabadságának, a tájékoztatás szabadságának és a vállalkozás szabadságának a sérelme;

66. ismételt hangot ad mély aggodalmának a felhőalapú szolgáltatásokra vonatkozó megállapodások alapján, harmadik ország jogszabályai szerint működő vagy harmadik országban telepített tárolószervereket működtető, felhőalapú szolgáltatást nyújtók által feldolgozott uniós személyes adatok és információk harmadik állam hatóságainak való kötelező közvetlen kiszolgáltatása, továbbá a harmadik országok bűnüldöző szervei és hírszerző szolgálatai által feldolgozott személyes adatokhoz és információkhoz való közvetlen távoli hozzáférés miatt;

67. sajnálja, hogy ez a hozzáférés általában harmadik országbeli hatóságok közvetlen jogalkalmazása révén valósul meg, a jogi együttműködés számára kidolgozott nemzetközi eszközök – például a kölcsönös jogsegély vagy az igazságügyi együttműködés más formái – igénybevételenek mellőzésével;

68. hangsúlyozza, hogy ez a gyakorlat kérdéseket vet fel a nem uniós felhőalapú és online szolgáltatásokat nyújtókba vetett bizalom, valamint azon harmadik országok tekintetében, amelyek nem veszik igénybe a jogi és igazságügyi együttműködés nemzetközi eszközeit;

69. elvárja, hogy a Bizottság és a Tanács meghozza a szükséges intézkedéseket a helyzet megoldása érdekében, biztosítva az uniós polgárok alapvető jogainak védelmét;

70. megismétli, hogy az EU-ban szolgáltatásokat nyújtó valamennyi vállalat köteles kivétel nélkül eleget tenni az uniós jogszabályoknak, és felelősséget kell vállalnia valamennyi elkövetett jogsértésért;

⁽¹⁾ Különösen a felhőalapú szolgáltatásokat igénybe vevő fogyasztók és kkv-k esetében.

⁽²⁾ 5/2012. sz. vélemény (WP196): http://ec.europa.eu/justice/data-protection/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2012/wp196_hu.pdf#h2-1

2013. december 10., kedd

71. hangsúlyozza, hogy a harmadik országok joghatósága alá tartozó felhőalapú szolgáltatásoknak az uniós felhasználók figyelmét egyértelműen és szembetűnően fel kell hívniuk arra a lehetőségre, hogy a feldolgozott személyes adatokat harmadik országok felderítő és bűnüldöző hatóságai titkos utasítások vagy felszólítások alapján megvizsgálhatják, majd ezt követően adott esetben a személyes adatok feldolgozásához kérniük kell az érintett kifejezett beleegyezését;

72. sürgeti a Bizottságot, hogy a személyes adatok feldolgozását is érintő nemzetközi megállapodások tárgyalásakor fordítson külön figyelmet azokra a kockázatokra és veszélyekre, amelyeket a számítási felhő jelent az alapvető jogok és különösen – bár nem kizárólagosan – a magánélethez és a személyes adatok védelméhez fűződő jog tekintetében, amelyeket az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. és 8. cikke rögzít; ezenkívül sürgeti a Bizottságot, hogy szenteljen figyelmet a tárgyalópartner felhőalapú számítástechnikai szolgáltatások révén feldolgozott személyes adatokhoz való hozzáférésre vonatkozó hazai szabályozásának, különösen annak a követelménynek, hogy a bűnüldöző és felderítő hatóságok csak a megfelelő jogi eljárás maradéktalan betartásával és egyértelmű jogalapra alapozva kaphassanak hozzáférést, továbbá annak a követelménynek, hogy szükséges pontosan meghatározni a hozzáférés pontos feltételeit, a hozzáférés engedélyezésének célját, az adatok átadása során érvényesülő biztonsági intézkedéseket, a személyek jogait, valamint a felügyeletre és a tényleges jogorvoslatra vonatkozó szabályokat;

73. hangot ad mély aggodalmának az Európa Tanács számítástechnikai bűnözésről szóló egyezményről foglalkozó bizottságának munkájával kapcsolatban, melynek célja iránymutatások kidolgozása a 2001. november 23-i, a számítástechnikai bűnözésről szóló egyezmény 32. cikkének – „Tárolt számítástechnikai adatokhoz való hozzáférés határokra tekintet nélkül, hozzájárulás vagy a nyilvános elérhetőség esetén” ⁽¹⁾ – értelmezésére vonatkozóan, megkönynyítendő az Egyezmény „tényleges alkalmazását és megvalósítását [...] a jogi, politikai és technikai fejlemények” fényében; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – az Európa Tanács miniszteri bizottsága általi közelgő megfontolás érdekében – gondoskodjanak a számítógépes bűnözésről szóló egyezmény 32. cikke rendelkezésének az alapvető jogokkal – köztük az adatvédelemmel és különösen a személyes adatok határokon átvitelére vonatkozó rendelkezésekkel – való összeférhetőségéről és tagállamokbeli értelmezéséről, az EU Alapjogi Chartájában foglaltaknak, az EU adatvédelmi joganyagának, az Emberi Jogok Európai Egyezményének, valamint az Európa Tanácsnak az egyének személyes adatok gépi feldolgozása során való védelméről szóló egyezményének („108. számú egyezmény”) megfelelően, melyek kötelező jogi erővel bírnak a tagállamokban; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy határozottan utasítsák el az e jogokat veszélyeztető valamennyi intézkedést; aggodalommal állapítja meg, hogy amennyiben sor kerül egy ilyen kiegészítő jegyzőkönyv elfogadására, annak végrehajtása azt eredményezheti, hogy a bűnüldöző hatóságok távolról korlátlanul hozzáférhetnek a más joghatóságok területén található szerverekhez és számítógépes rendszerekhez, anélkül hogy igénybe kellene venniük a kölcsönös jogsegélyről szóló megállapodásokat vagy az igazságügyi együttműködés más, az egyének alapvető jogainak – köztük az adatok védelméhez és a megfelelő eljáráshoz való jog – garantálása céljából létrehozott eszközeit;

74. hangsúlyozza, hogy különös figyelmet kell szentelni a kv-knak, amelyek növekvő mértékben veszik igénybe a felhőalapú számítástechnikai technológiát személyes adatok feldolgozása céljából, és amelyek nem mindig rendelkeznek forrásokkal vagy szakértelemmel a biztonsági kihívások megfelelő kezeléséhez;

75. hangsúlyozza, hogy az adatkezelői és az adatfeldolgozói minősítésnek megfelelően tükröződnie kell az általa a feldolgozáshoz használt eszközök fölött gyakorolt ellenőrzés tényleges szintjében, a felhőalapú számítástechnikával feldolgozott személyes adatok védelmét érintő felelősség egyértelmű megosztása érdekében;

76. hangsúlyozza, hogy az európai adatvédelmi jogszabályokban lefektetett elveket – méltányosság, jogszerűség, célhoz kötöttség, arányosság, pontosság és korlátozott idejű adatmegőrzés – maradéktalanul figyelembe kell venni a felhőalapú szolgáltatások nyújtói által végzett személyesadat-feldolgozás során;

77. hangsúlyozza a hatékony, arányos és visszatartó erejű adminisztratív szankciók kivethetőségének fontosságát, amennyiben a felhőalapú szolgáltatások nem teljesítik az EU adatvédelmi előírásait;

⁽¹⁾ [http://www.coe.int/t/dghl/cooperation/economiccrime/Source/Cybercrime/TCY/TCY%202013/TCY\(2013\)14transb_elements_protocol_V2.pdf](http://www.coe.int/t/dghl/cooperation/economiccrime/Source/Cybercrime/TCY/TCY%202013/TCY(2013)14transb_elements_protocol_V2.pdf) http://www.coe.int/t/DGHL/cooperation/economiccrime/cybercrime/default_en.asp

2013. december 10., kedd

78. hangsúlyozza, hogy – az alkalmazható legmegfelelőbb védzáradékok meghatározása érdekében – az egyes felhőalapú szolgáltatások esetében az adatvédelem hatását eseti alapon kell értékelni;

79. hangsúlyozza, hogy az európai felhőalapú szolgáltatásnyújtóknak mindig az uniós adatvédelmi jogszabályokkal összhangban kell működniük, még akkor is, ha azok ellentmondásba kerülnek egy harmadik országbeli ügyfél vagy adatkezelő által adott utasításokkal, vagy ha az érintettek (kizárólag) harmadik ország jogalanyai;

80. hangsúlyozza, hogy a számítási felhő támasztotta kihívásokat – különösen a kormányzati felderítési célú ellenőrzés és a szükséges védzáradékok kérdését – nemzetközi szinten kell megoldani;

81. hangsúlyozza, hogy a harmadik ország felderítő hatóságai által ellenőrzött uniós polgárok részére – legalább – ugyanazon védzáradékokat és jogorvoslatokat kell biztosítani, mint amelyeket az érintett harmadik ország polgárai élveznek;

82. sajnálatát fejezi ki a közleményben alkalmazott bizottsági megközelítés miatt, mivel az nem tesz említést a számítási felhő támasztotta kockázatokról és kihívásokról, és sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki holisztikusabb közleményt a számítási felhővel kapcsolatban, figyelembe véve valamennyi érdekelt érdekeit, és – az alapvető jogok védelmére és az adatvédelmi követelményekre való szokásos hivatkozás mellett – foglalja bele legalább a következőket:

- iránymutatások az EU alapvető jogainak és az adatvédelmi kötelezettségeknek való maradéktalan megfelelés garantálása céljából;
- korlátozó feltételek a bűnüldöző szervek felhőben tárolt adatokhoz való hozzáférése vagy ezen adatok el nem érhetősége tekintetében is, összhangban az EU Alapjogi Chartájával és az uniós jogszabályokkal;
- védzáradékok a külföldi és hazai szervezetek jogellenes hozzáféréseinek megakadályozására, például a közbeszerzési előírások módosításával és a 2271/96/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ alkalmazásával azon külföldi jogszabályok ellensúlyozására, amelyek következtében tömegesen áramolhatnak ki illegálisan az Unió polgárainak és lakosainak felhőben tárolt adatai;
- javaslatok a személyes adatok „átadása” fogalmának meghatározására és arra vonatkozóan, hogy miképpen lehet a sztenderd szerződésekben foglalt feltételeket a felhőalapú környezethez alkalmazni, mivel a „felhőalapú” számítástechnika gyakran tömeges adatáramlással jár a felhőalapú szolgáltatást igénybe vevő ügyfél és a szolgáltató szerverei és adattároló központjai között, számos különböző fél részvételével és az uniós és Unión kívüli országok határait átlépve;

83. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az EU és az Egyesült Államok közötti Biztonságos Kikötő Megállapodás felülvizsgálatának helyénvalóságát a megállapodás technológiai fejlődéshez való hozzáigazítása érdekében, kiváltképp a számítási felhőhöz kapcsolódó szempontok tekintetében;

o

o o

84. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ A Tanács 1996. november 22-i 2271/96/EK rendelete harmadik ország által elfogadott jogszabályoknak az ország területén kívüli alkalmazásának hatása és az ilyen jogszabályon alapuló vagy abból eredő intézkedések elleni védelemről (HL L 309., 1996.11.29., 1. o.).

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0536

Értékelő jelentés a BEREC-ről

Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása a BEREC-re és Hivatalára vonatkozó értékelő jelentésről szóló véleményről (2013/2053(INI))

(2016/C 468/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testülete (BEREC) és Hivatalára vonatkozó értékelő jelentésről szóló 2013. április 23-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2013)0152),
- tekintettel az európai digitális menetrendről szóló, 2010. május 19-i bizottsági közleményre (COM(2010)0245),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikkére,
- tekintettel az „Új digitális menetrend kialakítása Európa számára: 2015.eu” című 2010. május 5-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az elektronikus hírközlésre vonatkozó keretre,
- tekintettel az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületének (BEREC) és Hivatalának létrehozásáról szóló, 2009. november 25-i 1211/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 119. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A7-0378/2013),
- A. mivel az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testülete (BEREC), melynek feladata, hogy hozzájáruljon a belső piac kialakítását szolgáló technikai és szakpolitikai irányok meghatározásához, azzal a kettős céllal jött létre, hogy szavatolja a szabályozók lehető legnagyobb fokú függetlenségét, és fokozza a szabályozási keret európai szintű végrehajtásának összehangoltságát;
- B. mivel az értékelő jelentés méltatja és elismeri a BEREC és Hivatalának érdemeit, különösen ami a 7. és 7a. cikk szerinti eljárásokat, valamint a hálózatszemlelenség és a nemzetközi roaming területét illeti;
- C. mivel a BEREC és Hivatalának létrehozása óta csak kevés idő telt el;
- D. mivel a belső piac kiépülése egy folyamat, amelyet az egyes nemzeti piacokon hatályos szabályozások javítása mozdít elő leghatékonyabban, és mivel ez a legmegbízhatóbb és legfenntarthatóbb módon a BEREC által jelenleg képviselt alulról felfelé irányuló megközelítéssel érhető el (biztosítva, hogy a szabályozási döntéseket a nemzeti piacokon legitimként fogadják);
- E. mivel a BEREC csak akkor működhet hatékonyan, ha a tagállamoktól és az uniós intézményektől való függetlensége biztosított;
- F. mivel a különböző nemzeti szempontok adott esetben megnehezíthetik a közös álláspontok kialakítását, és ezáltal a megegyezést;

⁽¹⁾ HL C 81. E, 2011.3.15., 45. o.

⁽²⁾ HL L 337., 2009.12.18., 1. o.

2013. december 10., kedd

- G. mivel a BEREC alapvető szerepet játszik az uniós szabályozási keret valamennyi tagállam általi következetes alkalmazásának fokozásában, ami nélkülözhetetlen az elektronikus hírközlési hálózatok és szolgáltatások belső piacának sikeres kiépítéséhez;
- H. mivel a közelmúlt nemzeti szintű kezdeményezései befolyásolhatják a függetlenség elvének érvényesítését, főként a kiadások előretervezésével összefüggő folyamatok tekintetében;
- I. mivel a nemzeti szabályozó hatóságok nem homogének, tekintettel arra, hogy olykor igen eltérő hatáskörrel rendelkeznek saját országukban, amely némelyek esetében csak a piac szabályozását foglalja magában, mások esetében pedig a piac szabályozása mellett a hálózatzbiztonságra, az adatvédelemre, a domainnév-regisztrációra, a rádió-spektrumokra és a felhasználói szolgáltatásokra is kiterjed;
- J. mivel lehetséges, hogy a BEREC Hivatalát jelenleg nem optimális módon használják;
- K. mivel azon uniós ügynökségek némelyike, amelyek székhelye más országokban található, Brüsszelben is rendelkezik kihelyezett irodával;
- L. mivel a szakértői munkacsoport üléseinek többségét Brüsszelben tartották vagy azoknak egy-egy nemzeti szabályozó hatóság adott otthont, és mivel a videokonferenciák alkalmazása is ésszerű lenne;
- M. mivel az elektronikus hírközlés belső piacának egyik legfőbb célja, hogy a fogyasztók érdekeit szolgálja;
- N. mivel a BEREC európai szintű határozatainak európai hozzáadott értéket kell előállítaniuk;
1. úgy véli, hogy az értékelő jelentés összességében releváns és kiegyensúlyozott;
 2. úgy véli, idő kell a szükséges együttműködés, a koordináció és a szabályozás informális aspektusainak teljes kiépítéséhez;
 3. úgy véli, hogy még mindig van mit javítani a BEREC és Hivatala működésén, de elismeri, hogy a források továbbra is korlátozottak; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló 2009/140/EK irányelv 7. és 7a. cikkében foglalt új eljárás alkalmazása megfelelő eredményt hozott, amely igazolja a kétszintű felépítést;
 4. kiemeli, hogy a BEREC – amely elsősorban adminisztratív támogatást nyújt a nemzeti szabályozó hatóságokból álló BEREC-struktúrának – a legkisebb uniós ügynökség, és mindössze 3 768 696 euró uniós költségvetési hozzájárulással és 16 engedélyezett álláshellyel rendelkezik az Unió 2013-as költségvetésében;
 5. emlékeztet a Költségvetési Bizottságnak az Európai Elektronikus Hírközlési Piacfelügyeleti Hatóság létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2007)0699–C6-0428/2007–2007/0249(COD)) szóló 2008. május 29-i véleményére, amely alapján elutasították az új ügynökség létrehozását;
 6. úgy véli, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok fontos szerepet játszanak a szabályozási rendszerben, mivel a nemzeti piacokon állandóak a hálózati topológiából fakadó különbségek, és a fogyasztói keresletminták, a demográfia stb. is eltérnek; hangsúlyozza, hogy az Európai Unióban folytatott strukturált együttműködés, és ezáltal az egységes piac megfelelő működésének biztosítása érdekében alapvető szükség van független, az egyes ágazatokra szakosodott, megfelelő forrásokkal rendelkező szabályozók jelenlétére;
 7. úgy véli, hogy a BEREC létfontosságú szerepet tölt be a szabályozási rendszerben, minthogy e szervezet feladata a nemzeti ténybeli és szabályozási különbségek összehangolása azzal a céllal, hogy kialakítsa az elektronikus hírközlés belső piacát;
 8. javasolja, hogy pontosabban határozzák meg és hatásköreinek kiszélesítésével erősítsék meg a BEREC szerepét – különösen ami annak a nemzeti szabályozó hatóságokkal való kapcsolatát illeti – azért, hogy megkönnyítsék a közös álláspontok kialakítását a belső piaci megközelítés elmélyítésének céljából, többek között a nemzeti szabályozó hatóságokkal és a Bizottsággal jelenleg folytatott együttműködések hatékonyságának a 7. és 7a. cikk szerinti eljárások keretében történő kiértékelésével;
 9. úgy véli, hogy a tagállamokban a nemzeti szabályozó hatóságok által végzett feladatok teljes körű harmonizációja – amelynek következtében ezek a hatóságok mind hatáskörrel rendelkeznenek az elektronikus hírközlés belső piacának biztonságához és ellenálló képességéhez közvetlenül kapcsolódó releváns aspektusokat illetően – elősegítheti a BEREC jobb működését és a piaci szereplők számára a nagyobb kiszámíthatóságot;

2013. december 10., kedd

10. felhívja a tagállamokat és az Európai Bizottságot, hogy gondoskodjanak arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok függetlensége nemzeti és uniós szinten ne gyengüljön, hanem erősödjön, mivel ez az egyetlen módja, hogy biztosítani lehessen a BEREC teljes körű függetlenségét;
11. úgy véli, hogy a BEREC és Hivatalának szerepét, valamint felépítését az elektronikus hírközlés belső piacának fejlettségi szintjéhez kell igazítani;
12. kéri az Európai Bizottságot, hogy a BEREC hatáskörére és megbízatására vonatkozó jövőbeli javaslatokban garantálja a BEREC uniós intézményektől való függetlenségét;
13. úgy véli, hogy a BEREC-nek az európai polgárok érdekében kell eljárnia, és meg kellene erősíteni az elszámoltathatósági mechanizmusokat az Európai Parlament előtt, mivel ez az egyetlen intézmény, amelyet közvetlenül választanak meg az európai polgárok érdekeinek képviseletére;
14. javasolja, hogy a BEREC erősítse meg belső elszámoltathatóságát azzal, hogy éves munkaprogramjában világosan meghatározza célkitűzéseit, továbbá az e célkitűzések alapján elért eredményeit és előrelépéseit bemutatja éves munkaprogramjában;
15. úgy véli, hogy a BEREC tevékenységének koherenciája és következetessége szempontjából kiemelkedően fontos a feladatai közötti fontossági sorrend megállapítása és az összes érdekelt féllel folytatott kommunikáció előmozdítása az éves munkaprogram kidolgozási szakaszában;
16. úgy véli, hogy több mozgásteret kellene biztosítani a BEREC számára a stratégiai döntések meghozatalában, ami egyebek mellett azt jelenti, hogy a BEREC-nek e döntések meghozására önálló elemzéseket és tanulmányokat kellene készítenie, aminek köszönhetően inkább felülről lefelé irányulóvá és függetlenebbé válna a döntéshozatali folyamat;
17. hangsúlyozza, hogy szisztematizálni kellene az elektronikus hírközlési ágazatot érintő jogalkotási javaslatok kapcsán a BEREC-re ruházott tanácsadói szerepkört;
18. úgy véli, hogy egyértelműsíteni és javítani kell a BEREC külső kommunikációját annak érdekében, hogy minden szinten ösztönözzék az érdekelt szakpolitikák kidolgozásában való részvételét;
19. javasolja a brüsszeli Független Szabályozók Csoportja szerepének formalizálását annak biztosítása érdekében, hogy ne legyen átfedés a rá és a BEREC Hivatalára bízott feladatok között;
20. javasolja a távmunka, a videokonferenciák és a távolsági munkavégzés elektronikus hírközlés biztosította egyéb technikáinak fokozottabb alkalmazását a költségek és a szénlábnyom csökkentése érdekében;
21. ajánlja a Bizottságnak és a tagállamoknak, hogy biztosítsák a BEREC és a nemzeti szabályozó hatóságok megfelelő finanszírozását;
22. úgy véli, hogy a BEREC Hivatalának elhelyezkedése nem jelenthet akadályt az uniós intézmények elektronikus hírközléssel kapcsolatos munkájának napi szintű nyomon követésében, amely kitüntetett jelentőséggel bír a BEREC számára, és hogy nem gátolja a BEREC Hivatalának hatékony kihasználását, feltéve, hogy ezután fokozottabban igénybe veszi az elektronikus hírközlési technológiákat;
23. úgy véli, hogy a BEREC Hivatalának megbízatását felül kell vizsgálni, meg kell erősíteni és pontosabban meg kell határozni a BEREC-nél e tárgyban végzett vizsgálat majdani eredményeinek figyelembevételével;
24. javasolja, hogy a szükséges változtatásokat hajtsák végre, és bocsássák rendelkezésre a szükséges forrásokat ahhoz, hogy a BEREC Hivatala hatékonyabban és eredményesebben tudja támogatni a BEREC érdemi munkáját ahelyett, hogy pusztán adminisztratív támogatást nyújt;
25. úgy véli, hogy a BEREC Hivatalának elhelyezkedésével kapcsolatos bármilyen tárgyalás során elsősorban a Hivatalnak az uniós intézményektől és tagállamoktól való függetlenségének megerősítését kell szem előtt tartani, és figyelembe kell venni az uniós intézmények, ügynökségek és más szervezetek székhelyeinek kiegyenlített földrajzi eloszlására vonatkozó alapelvet;
26. úgy véli, hogy további konszolidációra van szükség ahhoz, hogy a szereplők még jobban ki tudják aknázni a méretgazdaságosság adta előnyöket, és hogy a BEREC-nek kiemelt szerephez kell jutnia ebben a folyamatban;
27. úgy véli, hogy a belső piac működésének javulásához egyértelmű és biztos alapokon nyugvó jogi keretre van szükség, amely erősíti a versenyt, és emeli a fogyasztóknak kínált szolgáltatások színvonalát;
28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0544

A visszanyert papír hulladékjellegének megszűnését meghatározó, a hulladékról szóló 2008/98/EK irányelv 6. cikke (1) bekezdésében rögzített kritériumok megállapítása

Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása a visszanyert papír esetében a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdése szerinti hulladék jelleg megszűnését meghatározó kritériumok megállapításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (D021155/01 – 2012/2742(RPS))

(2016/C 468/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a visszanyert papír esetében a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdése szerinti hulladék jelleg megszűnését meghatározó kritériumok megállapításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2013)0502),
- tekintettel a Közös Kutatóközpont 2011. márciusi, „A hulladékpapír hulladéknak nem minősülése kritériumai: technológiai javaslatok” című tudományos és technológiai jelentésére,
- tekintettel a hulladékokról és egyes irányelvek hatályaon kívül helyezéséről szóló 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésére,
- tekintettel a hulladékszállításról szóló 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 49. cikkére,
- tekintettel a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 11. cikkének (2) bekezdésében rögzített célok teljesítésének igazolására szolgáló szabályok és számítási módszerek megállapításáról szóló 2011/753/EU bizottsági határozatra, és különösen annak 2. cikke (2) bekezdésére ⁽³⁾,
- tekintettel az „Erőforrás-hatékony Európa – Az Európa 2020 stratégia keretébe illeszkedő kiemelt kezdeményezés” című, 2011. január 26-i bizottsági közleményre (COM(2011)0021),
- tekintettel a 2008/98/EK rendelet 39. cikkében említett bizottság 2012. július 9-i véleményére,
- tekintettel a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat ⁽⁴⁾ 5a. cikke (4) bekezdésének e) pontjára,
- tekintettel eljárási szabályzata 88. cikkének (2) és (3) bekezdésre és (4) bekezdésének c) pontjára,

A. mivel a hulladék jelleg megszűnését meghatározó kritériumok 2008/98/EK irányelvvel összhangban történő megállapítása az újrafeldolgozás és a másodlagos nyersanyagok piaca előmozdításának fontos eszköze lehet, és ezáltal javíthatja az erőforrás-hatékonyt;

B. mivel a tanácsi rendeletre irányuló javaslat úgy rendelkezik, hogy a papírtól különböző összetevőt légszáraz állapotban legfeljebb 1,5 tömegszázalékban tartalmazó hulladékpapír megszűnik hulladék lenni, amennyiben papírgyártáshoz való felhasználásra papírrostnak szánják, bizonyos további feltételek mellett;

⁽¹⁾ HL L 312., 2008.11.22., 3. o.

⁽²⁾ HL L 190., 2006.7.12., 1. o.

⁽³⁾ HL L 310., 2011.11.25., 11. o.

⁽⁴⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

2013. december 10., kedd

- C. mivel az olyan kombinált anyagú papír, amely légszáraz állapotban több mint 30 tömegszázalékban tartalmaz a papírtól különböző anyagokat, teljes egészében a papírtól különböző összetevőnek tekintendő; mivel egy tipikus kombinált anyagú papírdoboz csak 30 tömegszázalékban tartalmaz a papírtól különböző anyagokat (24 % polietilén, 6 % alumínium), ezért nem tekinthető papírtól különböző összetevőnek; mivel ennek eredményeképpen a papírhulladék-áram bármennyi kombinált anyagú papírdobozt tartalmazhatna (annak nagy mennyiségű papírtól különböző összetevőivel és a papírhoz tapadt, folyadékokból, ételből és más szerves anyagból származó nem elhanyagolható maradékanyag-tartalmával együtt), és nem lehetne hulladéknak tekinteni, hanem terméknek;
- D. mivel a 2008/98/EK irányelv 3. cikke (17) bekezdésének értelmében az újrafeldolgozás „olyan hasznosítási művelet, amelynek során a hulladék anyagokat terméké vagy anyaggá alakítják, akár azok eredeti használati céljára, akár más célokra”;
- E. mivel a rendelettervezet úgy határozza meg a hulladéknak nem minősülés időpontját, mint azt a pontot, amikor a visszanyert papírt papírgyártáshoz való felhasználásra papírrostnak szánják, így a tényleges újrafeldolgozás előtt a papírgyárba kerül; mivel ez ellentmond az újrafeldolgozás hatályos meghatározásának, mely a hulladék anyagok átalakítását írja elő;
- F. mivel az összegyűjtés és szétválogatás után nyert hulladék anyagokat csak előkezelik (nem pedig átalakítják) és további átalakítás nélkül nem használhatják;
- G. mivel ha a meghatározásban a hulladéknak minősülés megszűnésének bekövetkeztét az újrafeldolgozás megtörténte elé helyezik, az számos problémát okoz a hatályos közösségi jogszabályok jelentős részében, például az ökocímkek, a közbeszerzés, a környezettudatos tervezés és a REACH terén, ahol az „újrafeldolgozást” mindeztáig úgy határozták meg, hogy használatra kész újrafeldolgozott terméket eredményez, továbbá ellentmond a 2011/753/EU bizottsági határozat 2. cikke (2) bekezdésének, amely világosan megkülönbözteti az „előkezelést” a „végső újrafeldolgozástól”;
- H. mivel a 2008/98/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy egy adott hulladék megszűnik hulladék lenni, amennyiben hasznosítási – például újrafeldolgozási – műveleten esett át, és az említett rendelkezésben meghatározott feltételekkel összhangban kidolgozandó konkrét kritériumoknak megfelel; mivel e feltételek közé tartozik, hogy: a) az anyag vagy tárgy megfelel a termékekre irányadó hatályos jogszabályoknak és szabványoknak (6. cikk (1c) bekezdés); továbbá b) az anyag vagy tárgy felhasználása nem idéz elő általános káros környezeti vagy egészségügyi hatásokat (6. cikk (1d) bekezdés);
- I. mivel a papírtól különböző összetevők 1,5 tömegszázalékos küszöbe az EN 643 európai szabványon alapul; mivel a Közös Kutatóközpont tanulmánya szerint e szabvány „a hulladékpapír-kereskedelem egyik központi eleme” és „meghatározza a hulladék európai szabványos kategóriáinak jegyzékét”; mivel a hulladéknak minősülés megszűnésének meghatározása tekintetében e szabványra való támaszkodás egyértelműen sérti a 2008/98/EK irányelv 6. cikk (1) bekezdésének c) pontját, amely világosan „termékekre alkalmazandó szabványokról” beszél, és nem hulladékokra alkalmazandó szabványokról;
- J. mivel a papírokra vonatkozó termékszabványok – például a szervesetlen szennyeződésekre vonatkozó ISO 1762, a látható szennyeződésekre vonatkozó ISO 5350/1 és 5350/2, valamint a kivonatokra vonatkozó ISO 624 (kis molekulatömegű szénhidrogének) – 1 ppm tisztasági fokot követelnek meg, ami 15 000-szer alacsonyabb a javasolt értéknél;
- K. mivel a kombinált anyagú papír belefoglalása ellentmond a Közös Kutatóközpont kifejezett ajánlásának, amely kizárta a többretegű hulladékpapírt a hulladéknak minősülés megszűnése kritériumainak hatálya alól az anyag – különösen EU-n kívülre történő – exportja esetén ebből adódó további környezeti kockázat miatt;
- L. mivel a 1013/2006/EK rendelet 49. cikke (2) bekezdésében meghatározottak értelmében az EU-n kívülre történő exportálás esetében az Unióban illetékes küldő hatóság előírja és biztosítani igyekszik, hogy minden exportált hulladékot környezetvédelmi szempontból biztonságosan kezeljenek a rendelet szerinti harmadik országban, többek között azért, hogy bizonyítani tudja, hogy a hulladékot fogadó létesítményt az uniós jogszabályokban előírt szabványoknak nagyjából megfeleltethető, emberi egészségre vonatkozó és környezetvédelmi szabványoknak megfelelően működtetik;

2013. december 10., kedd

- M. mivel ha biztosítják a használt papír – többek között kombinált anyagú hulladékpapír – számára a hulladéknak minősülés megszűnését még a megfelelő újrafeldolgozás megtörténte előtt, ezzel az anyaggal szabadon lehet kereskedni a világpiacon és a hulladékszállítási rendelet környezetvédelmi szempontból biztonságos kezelésre vonatkozó védintézkedései többé nem alkalmazandók rá; mivel a papírtól különböző anyagokat nagy arányban – a jelenlegi kombinált anyagú papír bele nem számítása miatt ráadásul akár jóval a 1,5 tömegszázalékos küszöböt meghaladó arányban – tartalmazó hulladékáram kivétele a hulladékszállítási rendelet követelményei alól a 2008/98/EK irányelv 6. cikke (1d) bekezdése megsértésének egyértelmű kockázatával jár, mely szerint az anyag használata nem okoz általános kedvezőtlen környezeti hatásokat;
- N. ***mivel a tanácsi rendelet tervezetének 3. cikkében említett kritériumoknak való megfelelést igazoló javasolt hulladékkezelési rendszert – és különösen az a rendelkezést, amely szerint a kombinált anyagú papírból álló szállítmányokban fellelhető, a papírtól különböző anyagokat hasznosítani kell – valószínűleg majdnem lehetetlen végrehajtani olyan hulladék esetében, amely többé nem minősül hulladéknak, esetleg többször gazdát cserél, mindenesetre nincs szükség az érintett anyag környezetvédelmi szempontból biztonságos kezelésére;***
- O. mivel az állítólagos „hulladéknak már nem minősülő” papírral való fokozott globális kereskedelem serkentése a környezet- és egészségvédelmi védintézkedések megkerülésével nem csak a szállítás során járna további negatív környezeti hatással, hanem az európai papír-újrafeldolgozás aránya is csökkenne amiatt, hogy kevesebb hulladékpapír állna rendelkezésre, ezért az európai papírgyártók kénytelenek lennének legalább részben a primerrost-alapú termelés növelésével helyettesíteni a hulladékpapírt, ami nagyobb energiafelhasználást, és ezzel nagyobb szén-dioxid-kibocsátást jelent, ami szintén ellentmondana a kedvezőtlen általános környezeti hatások elkerülésére irányuló kritériumnak;
- P. mivel a Bizottság „Erőforrás-hatékony Európa” című közleménye tartalmazza az EU újrafeldolgozó társadalmon alapuló „körkörös gazdasággá” alakítására irányuló stratégiát, melynek célja a hulladéktermelés csökkentése és a hulladék erőforrásként való felhasználása; mivel az uniós újrafeldolgozási arány további javítását súlyosan veszélyeztetné a hulladéknak minősülés megszűnésére vonatkozó javaslat, ezért a jelenlegi javaslat nem felelne meg a 2008/98/EK irányelv 6. cikke (1d) bekezdésének;
1. ellenzi a visszanyert papír esetében a 2008/98/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdése szerinti hulladék jelleg megszűnését meghatározó kritériumok megállapításáról szóló tanácsi javaslat elfogadását;
 2. úgy véli, hogy a tanácsi rendelettervezet nem egyeztethető össze az alap-jogiaktus céljával és tartalmával;
 3. úgy véli, hogy a tanácsi rendelettervezet túllépi az alap-jogiaktusban a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskört;
 4. úgy véli, hogy a Bizottság nem értékelte megfelelően a rendelettervezetnek a papír-újrafeldolgozásra, ***a hulladékpapír-értékláncra*** és a hulladékpapír-szállításra gyakorolt hatását, ***valamint a rendelettervezetnek a környezetre gyakorolt általános hatását; arra buzdítja a Bizottságot, hogy gondolja át újra a rendelettervezetet, és az ezen állásfoglalásban felvetett kifogások fényében javítsa a hulladék jelleg megszűnése tekintetében javasolt kritériumokat;***
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0545

A nemzeti romaintegrációs stratégiák uniós keretrendszerének nemi szempontjai

Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása a nemzeti romaintegrációs stratégiák uniós keretrendszerének nemi szempontjairól (2013/2066(INI))

(2016/C 468/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Alapjogi Chartára, különösen annak 1., 14., 15., 21., 23., 24., 25., 34. és 35. cikkére,
- tekintettel a nemzetközi emberi jogi jogszabályokra, nevezetesen a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló nemzetközi egyezményre; az ENSZ nemzeti, etnikai, vallási és nyelvi kisebbségekhez tartozó személyek jogairól szóló, 1992-es nyilatkozatára; a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések (diszkrimináció) minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre; és a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az emberi jogokat és alapvető szabadságokat védő európai egyezményekre, nevezetesen az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre (EJEE); az Európai Szociális Chartára és a Szociális Jogok Európai Bizottságának vonatkozó ajánlásaira; az Európa Tanács nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezményre; az Európa Tanács nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló egyezményére,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2., 3. és 6. cikkére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 8., 9. és 10. cikkére,
- tekintettel „A nemzeti romaintegrációs stratégiák uniós keretrendszere 2020-ig” című bizottsági közleményre (COM(2011)0173) és a 2011. június 24-i európai tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a „Nemzeti romaintegrációs stratégiák: az uniós keretrendszer végrehajtásának első lépése” című bizottsági közleményre (COM(2012)0226),
- tekintettel a romák integrációját célzó hatékony tagállami intézkedésekről szóló tanácsi ajánlása irányuló javaslatra (COM(2013)0460),
- tekintettel az „Előrelépések a nemzeti romaintegrációs stratégiák végrehajtásában” című bizottsági közleményre (COM(2013)0454),
- tekintettel a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2008)0426),
- tekintettel az Európai Unióban élő roma nők helyzetéről szóló 2006. június 1-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a romák integrációjának európai uniós stratégiájáról szóló, 2011. március 9-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az eljárási szabályzat 126. cikke alapján megrendelt, az EU Alapjogi Ügynöksége (FRA) által a romákról készített felmérés neme szerinti eredményeinek elemzésére,

⁽¹⁾ HL L 180., 2000.7.19., 22. o.

⁽²⁾ HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

⁽³⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 283. o.

⁽⁴⁾ HL C 199. E, 2012.7.7., 112. o.

2013. december 10., kedd

- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A7-0349/2013),
- A. mivel a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia (2010-2015) előírja a Bizottság számára, hogy az Európa 2020 stratégia valamennyi aspektusának végrehajtása tekintetében támogassa a nemek közötti egyenlőség előmozdítását, és mivel a nemzeti romaintegrációs stratégiák uniós keretrendszeréről kiadott tanácsi következtetések megkövetelik, hogy „minden olyan szakpolitikában és intézkedésben, amely a romák befogadásának előmozdítására irányul, érvényesíteni kell a nemek közötti egyenlőség szempontjait is”;
- B. mivel a roma nők a nemük és etnikai származásuk okán gyakran szembesülnek többszörös és interszekcionális megkülönböztetéssel – ami erősebb, mint a roma férfiak vagy a nem roma nők elleni megkülönböztetés –, továbbá korlátozott hozzáféréssel rendelkeznek a foglalkoztatáshoz, oktatáshoz, egészségügyi és szociális szolgáltatásokhoz, illetve a döntésekben való részvételhez; mivel a roma nők gyakran rasszizmus, előítélet és sztereotípiák áldozatai, ami negatív hatással van a valódi integrációjukra;
- C. mivel a roma nők patriarchális és szexista hagyományok alanyai, amelyek miatt nem választhatnak szabadon olyan alapvető kérdésekben, mint az oktatás, munka, a szexuális és reprodukció egészség, sőt, a házasság; mivel a roma nőkkel szembeni megkülönböztetést többé nem lehet a hagyományokkal indokolni, és foglalkozni kell a kérdéssel a hagyományok és a sokszínűség tiszteletben tartása mellett;
- D. mivel a szegénység kockázata jobban fenyegeti a roma nőket, mint a roma férfiakat, és mivel az Unióban a négy- vagy többgyermekes roma családokat fenyegeti leginkább a szegénység kockázata;
- E. mivel az általában használt indikátorok jobbra figyelmen kívül hagyják az aktív keresők szegénységét, az energiaszegénységet, a nők és lányok elleni erőszakot, a nagycsaládok és az egyedülálló szülők szegénységét, a gyermekszegénységet és a nők társadalmi kirekesztettségét;
- F. mivel az idősebb roma nőket jobban fenyegeti a szegénység kockázata, mivel többségük az informális gazdaságban dolgozott, javadalmazás vagy társadalombiztosítási rendszerhez való tartozás nélkül;
- G. mivel az „inaktív” roma felnőttek túlnyomó többsége nő, és részben a nők és férfiak közötti hagyományos munkamegosztás, valamint az európai munkaerőpiacon tapasztalható rasszizmus és szexizmus miatt – az önfoglalkoztatáshoz hasonlóan – a fizetett foglalkoztatásban részt vevő aktív korú roma nők száma csupán a fele a férfiakénak;
- H. mivel minden ország adatai azt támasztják alá, hogy a roma nőket súlyos kirekesztés sújtja a foglalkoztatás területén, valamint megkülönböztetés áldozatai a munkahelyen, munkakeresés vagy munkavégzés közben; mivel a roma nők továbbá kívül rekednek a formális gazdaságon, és hátráltatják őket a korlátozott képzési lehetőségek, a nem megfelelő lakhatás, a rossz színvonalú egészségügyi ellátás, a hagyományos nemi szerepek és az általánosan tapasztalható peremre szorítás, valamint hátrányos megkülönböztetés a többségi közösségek részéről; mivel a nemzeti romaintegrációs stratégiák uniós keretrendszerének végrehajtásáról szóló nemzeti jelentések még mindig nem fordítanak megfelelő figyelmet a nemek közötti egyenlőség szempontjára;
- I. mivel a nagycsaládok és egyedülálló anyáknak lényegesen nehezebb az otthonuktól és családjuktól távol lévő állást vállalni a hátrányos helyzetű vidéki területeken;
- J. mivel az írni-olvasni tudás aránya és a tanulmányi teljesítmény a roma nők körében lényegesen alacsonyabb, mint a roma férfiak vagy a nem roma nők körében, és mivel a roma lányok többsége korai iskolaelhagyó, jelentős részük pedig soha nem járt iskolába;
- K. mivel a gazdasági válság hátrányosan befolyásolta a roma nők egészségét és jóllétét, tovább súlyosbítva a már amúgy is régóta elfogadhatatlan helyzetüket, hiszen a roma nők több mint negyedét korlátozza napi teendői során valamilyen egészségügyi probléma;

2013. december 10., kedd

- L. mivel az átfogó szexuális és reprodukzív jogok – beleértve a fogamzásgátláshoz való hozzáférést – tiszteltben tartásának hiánya akadályozza a roma nők társadalmi szerepvállalásának növelését és a nemek közötti egyenlőséget, és nem kívánt terhességekhez, köztük serdülőkori terhességekhez vezet, ami kettétöri a lányok tanulmányi és munkalehetőségeit; mivel a korai anyaság nagyrészt a szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférés és megfelelő egészségügyi struktúrák hiányának következménye, amely struktúrák nem gondoskodnak a roma nők szükségleteiről;
- M. mivel alacsony társadalmi-gazdasági státuszuk és az egészségügyben velük szemben tanúsított megkülönböztetés miatt a roma nők alig ismerik jogaikat, és a többségi társadalomhoz képest jóval csekélyebb mértékben használják az egészségügyi szolgáltatásokat;
- N. mivel számos betegség – például a HIV/AIDS – a roma nők és lányok aránytalanul nagy számát érinti, az őket célzó megelőző programok viszont általában nem kapnak elég hangsúlyt és pénzügyi támogatást, a szűrőprogramokhoz való hozzáférés pedig továbbra is nehéz;
- O. mivel a rendkívüli szegénység, a nemek közötti egyenlőtlenség és a belső megkülönböztetés az embercsempészet, a prostitúció, a családon belüli erőszak és kizsákmányolás nagyobb veszélyének teszi ki a roma nőket, miközben további akadályokkal néznek szembe a védelemhez való hozzáférés terén;
- P. mivel számos roma nő lett férje, annak rokonai vagy egyéb családtagok révén családon belüli erőszak áldozata; mivel a roma nők elleni erőszak és emberi jogi jogsértés túlnyomó részében nem születik feljelentés, mivel a nők elleni erőszak még mindig elfogadott a patriarchális társadalmakban, mint a hatalomgyakorlás törvényes módja, ám azért is, mert a nők elleni erőszak elkövetőit ritkán vonják felelősségre tetteikért, ami elbátortalanítja a nőket a hivatalos segítségért való folyamodástól;
- Q. mivel az egyes hatóságok valamennyi uniós tagállamban gyakran követnek el erőszakos cselekményeket a roma nők ellen, súlyos megkülönböztetésben részesítve őket, és egyértelműen megsértve az emberi jogok európai egyezményét; ide tartozik például adatok gyűjtése és nyilvántartás vezetése a roma személyekről és gyermekekről, kizárólag az etnikai hovatartozás alapján, vagy több száz ember kilakoltatása bármilyen alternatív lakhatás vagy támogatás felajánlása nélkül, ami szegényletes és érzéketlen cselekedet, amely teljes mértékben figyelmen kívül hagyja a tagállamok emberi jogi kötelezettségeit;
- R. mivel minden uniós intézmény és tagállam felelős a nők és lányok elleni erőszak, valamint a büntetlenség megszüntetéséért, igazságszolgáltatás elé állítva a roma nők elleni gyűlölet-bűncselekmények, gyűlöletbeszéd, megkülönböztetés és erőszak elkövetőit;
- S. mivel a 2000/43/EK tanácsi irányelv tiltja a faj vagy etnikai hovatartozás alapján történő megkülönböztetést; mivel a Bizottság kb. 30 kötelezettségszegési eljárást indított uniós tagállamok ellen a faji egyenlőségről szóló irányelv nem megfelelő átültetéséért a nemzeti jogba;
1. hangsúlyozza, hogy a nemzeti romaintegrációs stratégiáknak arra kell összpontosítaniuk, hogy a roma nők képessé váljanak rá, hogy átvegyék az irányítást az életük felett, a változás látható előmozdítóivá válva közösségeikben, és felemelve szavuk a szakpolitikák és az őket érintő programok befolyásolása érdekében, emellett a roma nők társadalmi-gazdasági alkalmazkodóképességének erősítését kell megcéloznuk, nevezetesen azt, hogy megtakarítások révén és a javak eltérő elosztásának megakadályozásán keresztül képesek legyen alkalmazkodni a gyorsan változó gazdasági környezethez;
2. üdvözli a 2012-ben elért haladásról szóló bizottsági jelentést ⁽¹⁾ és a romák integrációját célzó hatékony tagállami intézkedésekről szóló tanácsi ajánlásra irányuló 2013. június 26-i javaslatot ⁽²⁾, amely különös hangsúlyt helyez a foglalkoztatásra, a lakhatásra, az oktatásra és az egészségügyre, valamint felszólítja a tagállamokat, hogy vezessenek be pozitív intézkedéseket, továbbá érvényesítsék roma integrációs stratégiáikat a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem során;

⁽¹⁾ COM(2012)0226.

⁽²⁾ COM(2013)0460.

2013. december 10., kedd

3. felszólítja azokat a tagállamokat, amelyek emellett a romákkal kapcsolatos kérdések európai szemesztere keretében országspecifikus ajánlásokat kaptak, hogy ezen ajánlásokat mihamarabb hajtsák végre, és küzdjenek a – többek közötti munkahelyi – hátrányos megkülönböztetés ellen, vonják be a döntéshozatalba a civil társadalmat, köztük a roma szervezeteket is, valamint ne csak uniós, hanem nemzeti és egyéb forrásokat is biztosítsanak a nemzeti romaintegrációs stratégiáikban szereplő kötelezettségvállalások teljesítéséhez;
4. sajnálja, hogy a 2006-ban elfogadott, a roma nők helyzetéről szóló állásfoglalása, és a Tanács által elfogadott, a romák társadalmi befogadásának tíz alapelve ellenére – amelyek közül az egyik a nemi tudatossággal kapcsolatos –, a roma és vándorló nők kiszolgáltatott helyzetével az európai és a nemzeti döntéshozók gyakorlatilag nem foglalkoztak;
5. hangsúlyozza, hogy a nemzeti romaintegrációs stratégiák uniós keretrendszerének hatékonysága jelentősen növelhető volna a Bizottság fokozott szerepvállalásával, mivel képes javítani a szabályozás és egyéb eszközök minőségét, ösztönözni a szakpolitikai összhang erősítését, és előmozdítani a keretrendszer átfogó célkitűzéseit;
6. felszólítja a tagállamokat nemzeti cselekvési tervek kidolgozására a négy fő kiemelt területen: egészségügy, lakhatás, foglalkoztatás és oktatás, konkrét célokkal és célszámokkal, finanszírozással, indikátorokkal és időkerettel; továbbá az előrelépés kiértékelésére a végrehajtás eredményeinek mérése révén;
7. felszólítja a tagállamok kormányait és helyi hatóságait, hogy vonják be a női szervezeteket, a roma nem kormányzati szervezeteket és az érdekelt feleket keresztül a roma nőket a nemzeti romaintegrációs stratégiák előkészítésébe, végrehajtásába, értékelésébe és nyomon követésébe, illetve hogy kössék össze a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó szerveket, a nőjogi szervezeteket és a társadalmi befogadás stratégiáit; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy az EU 2020 stratégia és a nemzeti reformprogramok végrehajtása során következetes módon foglalkozzon a nemek közötti egyenlőséggel;
8. felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen „folyamatábrát” az uniós romaintegrációs folyamatról, amely tartalmazza az elért eredményeket, a célokat, a hozzájuk vezető konkrét intézkedéseket, a végrehajtási intézkedések jelenlegi állását, és a soron következő lépéseket;
9. felszólítja a tagállamokat, hogy küzdjenek a roma nők és férfiak földrajzi szegregációja, kényszerkilakoltatása és a körükben tapasztalható hajléktalanság ellen, és hozzanak létre hatékony és átlátható lakhatási szakpolitikákat;
10. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a roma nők és gyermekek alapvető jogainak tiszteletben tartását, és hogy – figyelemfelkeltő kampányokkal is – a roma nők és lányok tisztában legyenek a jelenleg hatályos nemzeti jog szerinti jogaikkal a nemek közötti egyenlőség és a megkülönböztetésmentesség terén, emellett folytassák a küzdelmet a patriarchális és szexista hagyományok ellen;
11. felszólítja a Bizottságot, hogy pontosítsa az intézményi feladatmegosztást és hatásköröket a részt vevő szervezetek, fórumok és szervek között, és egyértelműen határozza meg az egyes érintett felek – mint az Európai Tanács roma munkacsoportja, a nemzeti kapcsolódási pontok hálózata, az Európai Roma Platform, az EU Alapjogi Ügynöksége és annak a romák integrációjával kapcsolatos ad-hoc munkacsoportja – feladatkeretét a nemzeti romaintegrációs stratégiák uniós keretrendszerének felügyeletében, ellenőrzésében és irányításában;
12. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a nemzeti romaintegrációs stratégiákat, közös, összehasonlítható és megbízható indikátorok összeállítását, és az uniós romaintegrációs indikátorok táblázatának kidolgozása révén annak érdekében, hogy egyértelmű és világos adatok álljanak rendelkezésre, amelyekhez hozzámérhető az elért haladás, valamint a hatékony nyomon követés követelményének teljesítése érdekében;
13. felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a megszorító intézkedések ne érintsék aránytalanul nagy mértékben a roma és vándorló nőket, és hogy a költségvetési döntéseket emberi jogi elvek támasszák alá;
14. felszólítja a Bizottságot, hogy sürgesse a tagállamokat az eredményekre vonatkozó indikátorok, alapértékek és számszerű célkitűzések nyilvánosságra hozására a fő prioritásként kezelt területekről szóló nemzeti stratégiáikban, amelyekhez hozzámérhető az előrelépés;
15. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy minden nyilvántartásban vezessék be a nemek és etnikumok szerint bontott adatok gyűjtését, és azokat használják fel a szakpolitikák fejlesztése során; rámutat, hogy az ilyen adatok gyűjtését az emberi jogi elvekkel összhangban kell végezni;

2013. december 10., kedd

16. felszólítja a tagállamokat, hogy nemzeti kötelezettségvállalásaikhoz biztosítsák a megfelelő pénzügyi forrásokat a nemzeti romaintegrációs stratégiák végrehajtása során, valamint hogy nemzeti költségvetési politikájuk tükrözze az integrációs stratégiákat;

17. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzák létre a konzultáció, a társaktól való tanulás és a tapasztalatok megosztásának megfelelő keretét a döntéshozók és a roma szervezetek részvételével, valamint hogy indítsanak strukturális párbeszédet a roma szervezeteknek és nem kormányzati szervezeteknek az európai, nemzeti és helyi romaintegrációs stratégiák tervezésébe, végrehajtásába, felügyeletébe és értékelésébe való bevonása céljából;

18. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsanak egyenlőséget az állampolgári jogok terén, valamint egyenlő hozzáférést az egészségügyi szolgáltatásokhoz, oktatáshoz, foglalkoztatáshoz és lakhatáshoz, tiszteletben tartva az emberi jogokat, a megkülönböztetést mentesség elvét, és adott esetben a vándorló életmóddal összeegyeztethető módon;

19. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy partnerségi szerződéseikbe vegyék bele az integrált területi beruházások és a közösségek szintjén irányított helyi fejlesztések eszközeit, és használják fel ezen eszközöket az alulfejlett mikrorégiók és hátrányos helyzetű térségek megsegítésére, valamint a kidolgozandó operatív programokba is vegyék be a közösségek szintjén irányított helyi fejlesztéseket;

20. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a konkrét és átfogó megkülönböztetésellenes jogszabályok elfogadását és végrehajtását, a nemzetközi és európai normákkal összhangban minden tagállam esetében, gondoskodva arról, hogy a megkülönböztetésellenes szervek alkalmasak legyenek a roma nők és lányok számára hozzáférhető, az egyenlő bánásmódra és a panasztételre vonatkozó mechanizmusok működtetésére;

21. felszólítja a tagállamokat, hogy nemzeti stratégiáikban helyezzenek nagyobb hangsúlyt a társadalmi befogadás területi szempontjaira, és a leghátrányosabb helyzetű mikrorégiókban hajtsanak végre komplex és integrált fejlesztési programokat;

22. felszólítja a tagállamokat, hogy a kohéziós politika urbánus dimenziójára is összpontosítsanak, különös figyelmet fordítva azokra a városokra, amelyek lakosságát egyenlőtlenül érinti a szociális egyensúlyhiány – úgymint a munkanélküliség, a társadalmi kirekesztés és a polarizáció –, és segítsék őket infrastruktúrájuk fejlesztésében, hogy kiaknázhassák lehetőségeiket a gazdasági fejlődéshez való hozzájárulásra, valamint a városi és vidéki térségek közötti kapcsolatok erősítése érdekében, az inkluzív fejlődés előmozdításának céljából;

23. felszólítja a tagállamokat, hogy a nemzeti romaintegrációs stratégiáik végrehajtása során erősítsék a nemek közötti egyenlőség érvényesítését, alkalmazva a nemek közötti egyenlőség szempontját a roma nőket érintő valamennyi szakpolitikában és gyakorlatban, a stratégiák végrehajtását pedig kapcsolják össze a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó már létező stratégiákkal, különösen a roma közösségekben a nemek közötti bérszakadék és nyugdíjszakadék megszüntetése által, valamint azáltal, hogy kijelölik határozott célként a nők és lányok elleni erőszak megszüntetését, és valódi fellépéseket tesznek e cél érdekében;

24. felszólítja a Tanácsot, a Bizottságot, és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a nők jogaira és a nemek közötti egyenlőség érvényesítésére vonatkozó konkrét intézkedések helyet kapjanak a nemzeti romaintegrációs stratégiákban, hogy figyelembe vegyék a nemi szempontokat, illetve a roma nőket sújtó többszörös és interszekcionális megkülönböztetés miatt kialakult helyzetet különösen a foglalkoztatás, az egészségügy, a lakhatás és az oktatás területén, valamint hogy a Bizottság, és különösen az Alapjogi Ügynökség értékelései és éves ellenőrzése figyelembe vegye a nők jogait és a nemek közötti egyenlőség szempontjait a nemzeti romaintegrációs stratégiák minden szakaszában; kéri, hogy ezen eredményekről számoljanak be az Európai Parlamentnek;

25. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a nemzeti romaintegrációs stratégiák tükrözzék a roma nők egyedi jogait és szükségleteit, és állapítsanak meg konkrét indikátorokat végrehajtásuk, nyomon követésük és ellenőrzésük tekintetében, pl. az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Programjának (UNDP) a férfiak és a nők helyzete közötti különbségek mutatójára (GDI) alapozva, a következőket vizsgálva: hosszú és egészséges élet, tudás és tisztességes életszínvonal; valamint a nők politikai és gazdasági életben való részvételének mutatója (GEM) alapján a következőket vizsgálva: politikai részvétel és döntéshozatal, gazdasági részvétel és döntéshozatal, és a gazdasági erőforrások feletti rendelkezés joga; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alkalmazzák a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezést a nemek közti egyenlőség érvényesítésének egyik eszközeként;

26. felszólítja a tagállamokat nemzeti ellenőrző és értékelési keret kidolgozására a nemzeti romaintegrációs stratégiák számára olyan szempontok bevonásával, mint a költségvetés felügyelete és a civil társadalmi felügyelet egyéb formái (országos nem kormányzati szervezetek, civil hálózatok vagy ernyőszervezetek által), szakértői értékelés (a területen bizonyított tapasztalattal rendelkező, független szakértők által), illetve adminisztratív ellenőrzés;

2013. december 10., kedd

27. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy végezzenek el nemi szempontú hatásvizsgálatokat a nemzeti romaintegrációs stratégiák konkrét intézkedéseinek tervezése során;

28. felszólítja a Bizottságot, hogy vezessen be hatékonyabb eszközöket a roma nők valós társadalmi-gazdasági helyzetének mérésére, például úgy, hogy belefoglalja „A GDP-n túl” elnevezésű projektjébe a „mindennapok gazdaságának” számszerűsítését, illetve az informális gazdasági szektor elismerését; felhívja továbbá a Bizottságot nemek szerinti indikátorok kidolgozására és nyomon követésére a nemzeti romaintegrációs stratégiák és a társadalmi befogadás szakpolitikai számára;

29. felkéri a tagállamok e területen működő nem kormányzati szervezeteit, hogy dolgozzanak ki személyre szabott cselekvési terveket, amelyek célja segíteni a nők és fiatalok munkahelyhez jutását, nyújtsanak pszichológiai tanácsadást abból a célból, hogy a romákat az oktatásban és a szakképzésben való részvételre ösztönözzék, illetve megismerjék személyes képességeiket és készségeiket, ami hozzájárul jobb társadalmi befogadásukhoz a munkaerőpiacon; közvetítsenek egyrészről a képző/újraképző kurzusok szolgáltatói és a munkáltatók, másrészről a roma nők/népesség között; növeljék a roma nők és lányok oktatásban való részvételét támogatások és ösztöndíjak révén, tiszteletben tartva az esélyegyenlőség elvét, tekintetbe véve, hogy a lányok fiatalabb korban házasodnak, mint a fiúk;

30. felszólítja a tagállamokat, hogy intézkedéseik során különösen a rendkívüli társadalmi-gazdasági nélkülözésnek kitett roma nőket, illetve velük párhuzamosan a veszélyeztetett csoportokat célozzák meg, az elszegényedés megakadályozása és kezelése révén;

31. felszólítja a tagállamokat, hogy növeljék a roma és vándorló népek számára elérhető programok és a kedvezményezettek számát és láthatóságát, beleértve a nők társadalmi szerepvállalásának növelésén dolgozó vándorló és roma szervezeteknek nyújtott célzott támogatást, valamint a nem kormányzati szervezetek hozzáférését a strukturális alapokhoz;

32. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki pénzügyi mechanizmusokat a roma és vándorló nőkkel kapcsolatos társadalmi befogadási politika, kezdeményezések és projektek civil szervezetek és közösség általi ellenőrzésének támogatására;

33. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék fel a romák integrációját célzó uniós folyamat céljai közé a gyermekszegénység csökkentését, érvényesítsék a gyermekek jogainak szempontjait a társadalmi befogadást szolgáló intézkedéseikben, a gyermekszegénység szempontjából kövessék nyomon a folyamatot, illetve hogy e területre vonatkozóan állapítsanak meg és dolgozzanak ki kiemelt fellépéseket;

34. hangsúlyozza, hogy a marginalizálódás megelőzését csecsemőkorban kell elkezdeni; rendkívül fontosnak tartja egy olyan megközelítés alkalmazását, amely a szegénység generációk közötti átöröklésének felszámolása érdekében a nők különböző generációit célozza meg;

35. felszólítja a tagállamokat, hogy a nemzeti romaintegrációs stratégiákba vegyenek be a roma nőknek a munkaerőpiacon való aktív részvételét célzó, az ő szükségleteikhez szabott programokat, hozzáférést biztosítva a roma nők és lányok számára a kiváló minőségű oktatási programokhoz, a piacképes szakképzettség megszerzésének érdekében lehetővé téve az egész életen át tartó tanulást; felszólítja a tagállamokat, hogy a kapacitásépítést és a roma nők szerepének erősítését horizontális célkitűzésként építsék be a nemzeti romaintegrációs stratégiák valamennyi kiemelt területébe, emellett mozdítsák elő a politikai részvételre irányuló fellépést a roma nők tevékeny politikai részvételének támogatása révén helyi, nemzeti és európai szinten;

36. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak létre pozitív cselekvésekre irányuló intézkedéseket, amelyek elősegítik a roma nők és férfiak hozzáférését a közigazgatási munkahelyekhez;

37. felszólítja a tagállamokat, hogy alakítsanak ki a nagycsaládokat (négy vagy több gyermekkel) és az egyszülős családokat célzó egyedi intézkedéseket a munkaerőpiacra való belépés támogatására személyre szabott jóléti intézkedések megfontolása, a gyermekgondozási szolgáltatások bővítése, és annak biztosítása révén, hogy a roma gyermekek integrálódnak a helyi iskolákba és gyermekgondozási létesítményekbe, és hogy teljes és egyenlő hozzáféréssel rendelkeznek a kötelező oktatáshoz, így küzdve a társadalmi kirekesztés és a gettó sodás ellen;

38. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsanak egyenlő hozzáférést a roma gyermekek számára a minőségi és megfizethető gyermekgondozáshoz és koragyermekkori neveléshez, a gyermekkori fejlesztési szolgáltatásokhoz és a szülői partnerségen alapuló oktatáshoz, és hogy újra vezessék be a gyermekgondozásra vonatkozó barcelonai célokat, és alakítsanak ki elérhető, megfizethető és magas minőségű gondozási szolgáltatásokat a teljes életciklus tekintetében;

39. felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak meg minden szükséges intézkedést a munkavállalók terheesség vagy anyaság alatt bekövetkező elbocsátásának megakadályozására, és fontolják meg a gyermeknevelés időszakának a nyugdíj jogosultságba való beszámítását;

2013. december 10., kedd

40. felszólítja a tagállamokat, hogy vizsgálják meg a roma nők önfoglalkoztatásának akadályait abból a célból, hogy lehetővé tegyék a roma női vállalkozók elérhető, gyors és nem költséges bejegyzését, hozzanak létre induló kisvállalkozásokat és vállalkozókat célzó mikrohitel-rendszereket egyszerű, vállalkozóbarát ügyintézési folyamatokkal – beleértve a technikai segítségnyújtást és a kísérő intézkedéseket is –, illetve adjanak ki különleges engedélyeket számos szezonális és ideiglenes munkatípus „fizetett munkaként” való elismerése érdekében, amely kiegészíti a szociális biztonsági juttatásokat; felszólítja továbbá a tagállamokat és a helyi hatóságokat, hogy vegyék igénybe az európai mikrofinanszírozási eszközt a foglalkoztatás és a társadalmi befogadás céljából;

41. felszólítja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki célzott és integrációközpontú intézkedéseket a munkanélküliek támogatásának területén (átképzések, munkahelyteremtés, bértámogatással történő elhelyezés, szociális biztonsági támogatás, adókedvezmények stb. révén) a közmunkaprogramokra való jelenlegi, szinte kizárólagos összpontosítás helyett;

42. felszólítja a roma népesség munkaerő-piaci integrációjának támogatására és ösztönzésére; megjegyzi, hogy roma háttérrel rendelkező kiegészítő személyzetre és ügykezelőkre van szükség ahhoz, hogy a munkaügyi igazgatási szolgáltatások és intézkedések között különbséget lehessen tenni, és hogy útmutatási folyamatokat lehessen kidolgozni;

43. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a kisgyermekkortól egészen az egyetemig tartó, közösségi alapú oktatási és szociális szolgáltatásokon keresztül hozzanak létre a roma fiatalok számára egy speciális tanulmányi mentori és támogatási rendszert, különös figyelmet fordítva a nemek közötti egyenlőség kérdésére;

44. felszólítja a tagállamokat, hogy teljes mértékben használják ki a strukturális alapok, különösen pedig az Európai Szociális Alap (ESZA) által a romák oktatási és foglalkoztatási kilátásainak javítására nyújtott lehetőségeket, azért, hogy a romák tényleges esélyt kapjanak a társadalmi befogadásra, és hogy ki tudjanak törni az örökös szegénységből; sürgeti a tagállamokat, hogy rendszeresen kövessék nyomon a fejlődést, főleg a roma fiatalok, különösen a nők oktatása és képzése terén;

45. felkéri a tagállamokat, hogy küzdjenek a sztereotípiák ellen ezen etnikai csoport kiközösítésének elkerülése érdekében, amely kiközösítés eltántorítja a munkáltatókat a roma személyek alkalmazásától, és amely megkülönböztető bánásmóddhoz vezet a közigazgatásban és az iskolákban, és negatív hatással van a hatóságokkal való kapcsolatok és a munkakeresés folyamatának tekintetében;

46. megismétli azt a tényt, hogy a romák iskolázottsági hiányosságainak van egy fontos nemi dimenziója is, mivel a roma nők körében az írástudók aránya átlagosan 68 %, míg a roma férfiak körében 81 %, a roma lányok általános iskolába való beiratkozási aránya pedig csupán 64 %, ez a hiányosság pedig a szakmai képesítéseket célzó beiratkozás terén is megmutatkozik; megjegyzi, ugyanakkor, hogy jelentős eltérések vannak e statisztikák terén az egyes tagállamok között;

47. felszólítja a tagállamokat, hogy alakítsanak ki olyan programokat, amelyek biztosítják, hogy a roma lányok és fiatal nők az alap-, a közép- és a felsőfokú oktatásban maradnak, külön fellépést dolgozva ki a tinédzser korú anyák és a korai iskolaelhagyó lányok számára, különösen az oktatásban való megszakítás nélküli részvétel érdekében, a munkaerőpiacra való belépésük szubvencionálása és a munkahelyi képzés biztosítása révén; felszólítja továbbá a tagállamokat és a Bizottságot, hogy vegyék figyelembe ezen eszközöket a nemzeti romaintegrációs stratégiák koordinálása és értékelése során;

48. felszólítja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki megkülönböztetésellenes stratégiákat – különösen a közszolgálatok és a munkaerőpiac esetében – a rasszista viselkedés megakadályozása és elítélése érdekében, biztosítva a roma nők és férfiak jogainak határozott érvényesülését a munkaerőpiacon;

49. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak erőforrásokat a továbbtanulás vonzóvá tételére a „nem hagyományos tanulók” számára, és támogassák az olyan nem kormányzati szervezeteket és programokat, amelyek célja a nem hagyományos tanulók integrációjának támogatása az oktatási és felnőttképzési programokba;

50. felszólítja a tagállamokat, hogy támogassák a roma tanulók hálózatait, ösztönözzék közöttük a szolidaritás kialakulását, növeljék a sikeres példák láthatóságát, és küzdjék le a roma tanulók elszigeteltségét;

51. felszólítja a tagállamokat, hogy bátorítsák a roma családok iskolai részvételét, értékeljék az iskolákat, ahol roma gyerekek és fiatalok tanulnak, és hajtsanak végre minden ahhoz szükséges változtatást, hogy minden tanuló oktatási integrációja és teljesítménye biztosítva legyenek; rámutat, hogy a roma lányok számára célzott támogatást kellene létrehozni, a tudományos közösség által is megerősített sikeres példák alapján;

2013. december 10., kedd

52. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy különítsenek el forrásokat több férőhellyel rendelkező iskolák, óvodák és bölcsődék építésére, hogy a roma gyerekek a többi nem roma gyerekkel egy osztályba járhassanak anélkül, hogy megkülönböztetnék őket és kiesnének az oktatási rendszerből, vagy elutasítanák őket a tanárok etnikai származásuk miatt;

53. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szociális szolgáltatások nyújtói és az egészségügyi szolgáltatók számára olyan rendszeres képzési programokat vezessenek be, amelyek figyelembe veszik a nemek közötti egyenlőséget és a kulturális sajátosságokat;

54. hangsúlyozza, hogy a roma lányok oktatása számos módon hozzájárul a roma személyek életének javításához, mivel ez többek között fontos feltétel a roma nők foglalkoztathatóságának növelése, munkaerő-piaci hozzáférésének elősegítése és a bizonyos szintű jövedelembiztonság nyújtása szempontjából, valamint alapvető fontosságú a szegénység és a társadalmi kirekesztés leküzdésében; megállapítja emellett, hogy a tanároknak a roma kultúra terén való ismereteinek növelése hozzájárul a kirekesztés csökkentéséhez; felszólítja ezért a tagállamokat, hogy küzdjenek a szegregáció ellen, biztosítsanak befogadóbb és elérhetőbb oktatást és kulturális érzékenységet mutató tanítási módszereket, roma háttérrel rendelkező iskolai asszisztensek és a szülők bevonásával, ugyanakkor kezeljék prioritásként a szakmai készségek javításának a munkaerőpiac elvárásaihoz való hozzáigazítását;

55. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyék meg a roma nőket egészségügyi kezdeményezéseik egyik kifejezett célcsoportjává, különösen, ami a női hormonrendszer működésével és/vagy a szegénységgel összefüggő olyan megbetegedésekkel kapcsolatos kezdeményezéseket illeti, mint a csonttritkulás, az izom- és vázrendszeri problémák, valamint a központi idegrendszer megbetegedései; sürgeti továbbá, hogy tegyék teljes mértékben elérhetővé a mell- és méhnyakrák szűrését és megelőzését – beleértve a humán papillomavírusok elleni védőoltást is –, és tűzzék ki célul már a terhességük első trimeszterében lévő terhes nőknek szóló egészségügyi programok kezdeményezését;

56. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák az egészségüghöz való hozzáférést, nevezetesen a roma nők civil szervezeteinek bevonása által az egészségügyi programok tervezésébe, végrehajtásába és értékelésébe, emellett biztosítsák, hogy a roma nők és lányok önálló döntést hozhassanak szexuális életük, egészségük és az anyaság terén a családtervezés támogatása, a szexuális és reprodukív egészségügyi szolgáltatások teljes skálájához és a szexuális oktatáshoz való hozzáférés, a gyermekek és a serdülők szexuális erőszaktól és a korai házasságkötéstől való védelme, valamint a csecsemő- és az anyahalandóság, illetve a kényszerstabilizáció jelenségének megelőzése révén;

57. felszólítja a tagállamokat, hogy támogassák és segítsék elő a roma közösségek nemi alapon kiegyensúlyozott részvételét a betegségmegelőző, -kezelő, ápoló és támogató programok tervezésében, végrehajtásában, nyomon követésében és értékelésében, valamint az egészségügyi rendszerben tapasztalható megkülönböztetés csökkentésében;

58. felszólítja a tagállamokat és a helyi és regionális hatóságokat, hogy dolgozzanak ki és hajtsanak végre annak biztosítására szolgáló politikákat, hogy valamennyi roma nő, még a leginkább kitaszítottan élő közösségekben is, hozzájusson az elsődleges, sürgősségi és megelőző egészségügyi szolgáltatásokhoz, és szervezzenek képzéseket az egészségügyi dolgozóknak a romák elleni előítéletek megszüntetésének érdekében;

59. felszólítja a tagállamokat, hogy vizsgálják ki, tiltsák be és büntessék meg a roma nők által az alapvető jogaik gyakorlása és a közszolgáltatások igénybevétele közben elszenvedett közvetlen és közvetett megkülönböztetés eseteit, és akadályozzák meg a további megkülönböztetést; hangsúlyozza a figyelemfelkeltő kampányok fontosságát a megkülönböztetés elleni küzdelem, és a romákkal, és különösen a roma nőkkel szembeni sztereotípiák leküzdése érdekében;

60. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a romákat, és különösen a roma nőket külön célcsoportként vegyék be az operatív programokba és a vidéki területfejlesztési programokba a következő programozási időszakban;

61. felhívja a Bizottságot, hogy tegye közzé a 2000/43/EK tanácsi irányelvnek az egyes tagállamokban történt végrehajtásáról szóló értékelő jelentését; egyúttal felszólítja a Bizottságot konkrét ajánlások megfogalmazására minden tagállam számára a nemek közötti egyenlőség szempontjának felvétele érdekében az irányelvben belül;

2013. december 10., kedd

62. felszólítja a Tanácsot, hogy érjen el megállapodást a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló „egyenlő bánásmód” irányelvről, annak biztosítása érdekében, hogy a megkülönböztetés minden fajtájának indokai, valamint a többszörös megkülönböztetés indokai törvénytelennek minősüljenek az élet minden területén; egyúttal felszólít minden uniós intézményt annak biztosítására, hogy az interszekcionális megkülönböztetés bekerüljön az irányelvbe;

63. felszólítja a tagállamokat, hogy foglalkozzanak a nők, különös tekintettel a roma nők elleni erőszak minden formájával – mint például a családon belüli erőszak, a szexuális kizsákmányolás és az emberkereskedelem –, emellett támogassák az áldozatokat azzal, hogy a roma nőkkel való emberkereskedelem elleni küzdelemre vonatkozó konkrét célkitűzéseket vesznek bele a nemzeti romaintegrációs stratégiákba, megfelelő forrásokat biztosítva a kapcsolódó szolgáltatások számára, illetve az általánosan elérhető szolgáltatásokon – mint az egészségügy, a foglalkoztatás és az oktatás – keresztül is nyújtott segítség révén; sürgeti továbbá a Bizottságot, hogy támogassa a fenti problémák kezelését célzó kormányzati és civil társadalmi kezdeményezéseket, és az áldozatok alapvető jogainak biztosítását;

64. felszólítja a tagállamokat, hogy működjenek együtt a roma nőkkel a szerepvállalásukat növelő stratégiák kialakítása terén, amelyek tekintettel vannak interszekcionális identitásukra, valamint olyan tevékenységeket támogatnak, amelyek a nemi sztereotípiák ellen hatnak, és célcsoportjaik a nők, a férfiak, a lányok és a fiúk;

65. rámutat, hogy az elrendezett házasság, a gyermekházasság és a kényszerházasság még mindig „hagyományos szokásokként” élnek, hangsúlyozza, hogy ezek a gyakorlatok sértik az emberi jogokat, és nem csak a roma lányok egészségére gyakorolnak jelentős hatást, növelve a komplikációk veszélyét a terhesség és a szülés során, hanem szexuális erőszaknak és visszaélésnek is kiteszik a lányokat, valamint megfosztják őket a lehetőségektől az oktatás és a munkavállalás terén;

66. felszólítja a tagállamokat az Európa Tanács az emberkereskedelem elleni fellépésről szóló egyezményének megerősítésére és végrehajtására, valamint az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről és az áldozatok védelméről szóló 2011/36/EU irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseinek teljes átültetésére, különösen az áldozatok azonosítását, védelmét és segítségét illetően, különös hangsúlyt helyezve a gyermekekre;

67. európai megoldásokat kér a tagállamoktól és a Bizottságtól a romák problémáira, figyelembe véve, hogy európai polgárokként megilleti őket a szabad mozgás joga, valamint hogy szükség van a tagállamok közötti együttműködésre ezen etnikai csoport problémáinak megoldása érdekében;

68. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a roma nők integrációjára vonatkozó információ és a bevált gyakorlatok cseréjét a társadalom minden területén;

69. ajánlja, hogy a tagállamok tegyenek megfelelő lépéseket a fiatal roma nők elrendezett házasságainak megszüntetése érdekében, amely emberi méltóságuk megsértése;

70. felszólítja a tagállamokat, hogy sürgősen lépjenek fel az idősebb roma nők szükségleteinek kielégítése érdekében, mivel ők az egyik legkiszolgáltatottabb csoport, amely nem rendelkezik megfelelő bevétellel, és amely egészségügyi ellátást és hosszú távú ápolást igényel az életkor előrehaladtával;

71. sürgeti a Bizottságot átfogó stratégia indítására a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem érdekében, amelyet a Parlament számos állásfoglalásában kért; felszólítja a Bizottságot jogi eszközök kialakítására, beleértve a nemi alapú erőszak elleni küzdelemről szóló európai irányelvet;

72. felszólítja a roma nyelv és kultúra ápolására és előmozdítására, a roma ügyekkel foglalkozó közigazgatási struktúrák fejlesztésére, a romákkal kapcsolatos politika és annak végrehajtásának megerősítésére, valamint a roma kérdésekben zajló nemzetközi együttműködésben való részvétel növelésére;

73. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

⁽¹⁾ HL L 101., 2011.4.15., 1. o.

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0546

Fejlesztés és az állam megszilárdítása Dél-Szudánban**Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása a fejlesztés és az állam megszilárdítása terén a nemzetközi közösség által Dél-Szudánban tett erőfeszítésekről (2013/2090(INI))**

(2016/C 468/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a szudáni és dél-szudáni helyzetről szóló, 2012. június 13-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a fejlődő országoknak nyújtott uniós költségvetési támogatás jövőjéről szóló, 2011. július 5-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a segélyhatékonyságról szóló negyedik magas szintű fórumról szóló, 2011. október 25-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a konfliktus utáni helyzetekben a béke megszilárdulásának és az állam építésének kilátásairól szóló, 2008. december 18-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel Fejlesztési Bizottságának 2011. júliusi, dél-szudáni tényfeltáró missziójára,
- tekintettel a 2011. január 9–15. közötti dél-szudáni népszavazással foglalkozó uniós választási megfigyelő misszió zárójelentésére ⁽⁵⁾,
- tekintettel az egyrészlől az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Csoportjának tagjai (AKCS-államok), másrészlől az Európai Közösség és tagállamai között 2000. június 23-án Cotonouban aláírt ⁽⁶⁾, és 2005. június 25-én Luxembourgban ⁽⁷⁾, majd 2010. június 22-én Ouagadougouban ⁽⁸⁾ módosított partnerségi megállapodásra,
- tekintettel az AKCS–EU az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés társelnökeinek Szudánról és Dél-Szudánról szóló, 2012 májusában a dániai Horsensben kiadott nyilatkozatára ⁽⁹⁾,
- tekintettel az EU és tagállamai által a Dél-szudáni Köztársaság függetlenségéről kiadott, 2011. július 9-i nyilatkozatra ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a Tanács Szudánról és Dél-Szudánról szóló, 2013. július 22-i következtetéseire ⁽¹¹⁾,
- tekintettel Georgieva biztos Szudánról és Dél-Szudánról szóló, 2012. július 5-i nyilatkozatára ⁽¹²⁾,
- tekintettel a Humanitárius Segélyek és Polgári Védelem Főigazgatóságának Szudánra és Dél-Szudánra vonatkozó, 2013. évi humanitárius segítségnyújtási végrehajtási tervére és annak módosítására ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ HL C 332. E, 2013.11.15., 49. o.⁽²⁾ HL C 33. E, 2013.2.5., 38. o.⁽³⁾ HL C 131. E, 2013.5.8., 80. o.⁽⁴⁾ HL C 45. E, 2010.2.23., 74. o.⁽⁵⁾ http://eeas.europa.eu/eueom/pdf/missions/final-report-eueom-referendum-south-sudan-2011_en.pdf.⁽⁶⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.⁽⁷⁾ HL L 209., 2005.8.11., 27. o.⁽⁸⁾ HL L 287., 2010.11.4., 3. o.⁽⁹⁾ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/2012_horsens/pdf/soudan_en.pdf.⁽¹⁰⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/123591.pdf.⁽¹¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/138254.pdf.⁽¹²⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-12-524_hu.htm⁽¹³⁾ http://ec.europa.eu/echo/files/funding/decisions/2013/HIPs/Sudan-SouthSudan_en.pdf.

2013. december 10., kedd

- tekintettel Catherine Ashton főképviselő szóvivőjének 2013. június 18-i, az ENSZ Abjei Ideiglenes Biztonsági Haderejének (UNISFA) egyik dél-kordofáni békefenntartója elleni halálos támadásról szóló nyilatkozatára ⁽¹⁾; 2013. május 1-jei, Szudán Dél-Kordofán és Kék-Nílus államaiban zajló konfliktusról szóló nyilatkozatára ⁽²⁾; és a 2013. január 8-i, a szudáni civil társadalmi szervezetek közelmúltbeli megszüntetéséről szóló nyilatkozatára ⁽³⁾,
- tekintettel az Unió helyi küldöttsége által 2013. július 25-én, a Dél-szudáni Köztársaság teljes kormányának elnök általi felosztatását követően kiadott nyilatkozatra ⁽⁴⁾,
- tekintettel a béke megszilárdításáról és az állam megerősítéséről szóló, 2010. április 10-én Diliben elfogadott nyilatkozatra ⁽⁵⁾,
- tekintettel a segélyhatékonyságról szóló negyedik, 2011 decemberében Puszanban megrendezett magas szintű fórumon ismertetett, az instabil államokban való szerepvállalásról szóló új megállapodásra ⁽⁶⁾,
- tekintettel az OECD instabil államokban való szerepvállalásról szóló 2011. évi jelentésére – Dél-szudáni Köztársaság ⁽⁷⁾,
- tekintettel „A világ fejlődéséről, 2011: Konfliktusok, biztonság és fejlesztés” című jelentésre ⁽⁸⁾,
- tekintettel az Afrikai Unió Szudánnal és Dél-Szudánnal foglalkozó magas szintű végrehajtó bizottságának (AUHP) 2013. július 31-én közzétett jelentésére ⁽⁹⁾,
- tekintettel az ENSZ-főtitkár szóvivőjének 2013. március 8-i, a Szudán és Dél-Szudán közötti biztonságos, demilitarizált határövezet létrehozásáról és a közös határőrizeti és -ellenőrzési mechanizmus életbeléptetéséről szóló nyilatkozatára ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2013. június 27-én elfogadott, „Technikai segítségnyújtás és kapacitásépítés Dél-Szudán számára az emberi jogok területén” című határozatára (A/HRC/21/L.7/Rev.1),
- tekintettel a Kék-Nílus és Dél-Kordofán államokban megvalósítandó politikai és biztonsági intézkedésekről szóló, 2011. június 28-án aláírt keretmegállapodásra ⁽¹¹⁾,
- tekintettel az emberi jogi főbiztos jelentéseiben foglalt, az Emberi Jogi Tanács 21. és 23. ülésén ismertetett következtetésekre ⁽¹²⁾,
- tekintettel a Szudáni Köztársaság és a Dél-szudáni Köztársaság között 2012. szeptember 27-én, Addisz-Abebában megkötött megállapodásokra ⁽¹³⁾,
- tekintettel az Amnesty Internationalnek a dél-szudáni emberi jogi helyzetről szóló, 2013. évi jelentésére ⁽¹⁴⁾,
- tekintettel a Human Rights Watch „Ez az öreg férfi etetni tud bennünket, hozzámsz feleségül” című jelentésére ⁽¹⁵⁾,

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/137507.pdf.

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/136969.pdf.

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/134590.pdf.

⁽⁴⁾ http://eeas.europa.eu/statements/local/local_statement_south_sudan_24072013_en.pdf.

⁽⁵⁾ http://timor-leste.gov.tl/wp-content/uploads/2010/04/Dili_Declaration_FINAL_12.04.20101.pdf.

⁽⁶⁾ <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/Final%20file.pdf>, 39. oldal.

⁽⁷⁾ <http://www.oecd.org/countries/southsudan/48697972.pdf>.

⁽⁸⁾ http://wdonline.worldbank.org/worldbank/a/c.html/world_development_report_2011/abstract/WB.978-0-8213-8439-8.abstract.

⁽⁹⁾ <http://appablog.wordpress.com/2013/07/31/report-of-the-african-union-high-level-implementation-panel-for-sudan-and-south-sudan/>.

⁽¹⁰⁾ <http://www.un.org/sg/statements/index.asp?nid=6644>.

⁽¹¹⁾ http://www.sudantribune.com/IMG/pdf/Two_Areas_Agreement.pdf.

⁽¹²⁾ http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session21/A-HRC-21-34_en.pdf.

http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session21/A-HRC.21.62_en.pdf http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session23/A-HRC-23-31_en.pdf.

⁽¹³⁾ <http://www.rssnegotiationteam.org/historic-september-27-peace-agreements.html>.

⁽¹⁴⁾ <http://www.amnesty.org/en/region/south-sudan/report-2013>.

⁽¹⁵⁾ <http://www.hrw.org/reports/2013/03/07/old-man-can-feed-us-you-will-marry-him-0>.

2013. december 10., kedd

- tekintettel az 1948. évi Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére, valamint a Külügyi Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0380/2013),
- A. mivel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1996 (2011) sz. határozata üdvözölte, hogy 2011. július 9-én létrejött a Dél-szudáni Köztársaság, és mivel az ENSZ Közgyűlése 2011. július 14-én úgy szavazott, hogy Dél-Szudánt felveszi tagjai közé (A/RES/65/308);
- B. mivel a Száhil övön keresztül egészen Afrika szarváig terjedő övezetben uralkodó bizonytalanságot, alulfejlettséget és rossz kormányzást csak átfogó megközelítéssel lehet kezelni;
- C. mivel az új dél-szudáni állam egyúttal a föld egyik legszegényebb országa is, és lakosságának 50 %-a a szegénységi küszöb alatt él; mivel ez az új állam, amely egy háborús helyzetben született és egy instabil térségben helyezkedik el, kudarcra ítélt állammá válhat, ha a nemzetközi közösség és a helyi szereplők nem hangolják össze tevékenységüket egy demokratikus és befogadó állam létrehozását célzó, közös stratégia végrehajtása érdekében;
- D. mivel a biztonsági ágazat reformja (SSR) területén bizonyos intézkedéseket hajtottak végre, úgymint a Dél-szudáni Nemzeti Rendőrség (SSNPS), a Nemzetbiztonsági és Lefegyverzési Tanács (NSDC), valamint a Leszerelési és Újrabeilleszkedési Tanács (DRC) létrehozása;
- E. mivel az új dél-szudáni állam jóléte és életképessége jelentős mértékben függ a szomszédos országokkal, különösen a Szudáni Köztársasággal fenntartott építő és békés kapcsolatoktól, valamint e két ország arra irányuló képességétől, hogy megoldják nézeteltéréseiket és életképes megoldásokról állapodjanak meg különösen a határkonfliktusok, a kőolajbevételek, Abjei végleges státusza, az államadósság és az állampolgárság tekintetében;
- F. mivel az államépítéshez és az instabilitás felszámolásához hosszú távú elképzelések és a nemzetközi közösség határozott, kiszámítható és stabil szerepvállalása szükséges;
- G. mivel míg az új ország előtt számos komoly kihívás áll, Dél-Szudán a 2005. évi átfogó békeszerződés életbelépése óta a főbb fejlesztési mutatók terén jelentős előrelépésre tett szert, többek között hatszorosára nőtt az általános iskolába beiratkozók száma, a gyermekhalandóság 25 %-kal csökkent, valamint szövetségi és állami szinten kulcsfontosságú állami intézményeket hoztak létre;
- H. mivel a Dél-Szudánt sújtó bizonytalanságnak és konfliktusnak elsősorban gyermekek esnek áldozatul; mivel szexuális erőszakot követnek el gyermekekkel és nőkkel szemben, a fegyveres csoportok pedig gyermekeket toboroznak;
- I. mivel a demokratikus újjáépítés sokkal szélesebb körű, amennyiben nők is részt vesznek a konfliktusrendezési folyamatokban és a politikai döntéshozatalban;
- J. mivel Dél-Szudán nagymértékben rászorul a nemzeti jövedelem mintegy 88 %-át kitevő és kivitel tekintetében jelenleg teljes mértékben a Szudáni Köztársaságtól függő kőolajtermelésre; mivel e túlzott mértékű függőség veszélyt jelent az ország gazdasága számára, de az új ország tekintetében nyomásgyakorlási eszközként is bevethető, ami további feszültségeket és – különösen Szudánnal – konfliktusokat vagy etnikumok közötti ellentéteket is okoz, amint azt az elmúlt két év is példázza; mivel Dél-Szudán megállapodásokat kötött a szomszédos Kenyával, Etiópiával és Dzsibutival annak érdekében, hogy felmérje az olajmezőit az Ádeni-öböllel és az Indiai-óceánnal összekapcsoló két új csővezetékre vonatkozó lehetőségeket;
- K. mivel a dél-szudáni kormány több mint egy évre megtiltotta a kőolajtermelést és lezárta a szudáni kőolajvezetéseket, amivel a fő bevételi forrásától fosztotta meg Dél-Szudánt, és ez súlyos költségvetési válságba sodorta az országot, azt pedig egy még mindig tartó, fokozott megszorítási időszak követte;
- L. mivel a 2013. évi erőforrás-irányítási index elismeri ugyan „a kőolajágazat átlátható irányításának elősegítésére kidolgozott, nagyratörő jogi keretet”, 58 ország közül az 50. helyre sorolja Dél-Szudánt amiatt, hogy hatóságai nem szolgáltatott adatokat az ágazatra vonatkozóan, és nem dolgoztak ki megfelelő nyomon követési és ellenőrzési mechanizmusokat;

2013. december 10., kedd

- M. mivel a nemzetközi közösség jelentős politikai és anyagi támogatást nyújtott Dél-Szudán függetlensége, életképessége, illetve gazdasági és társadalmi fejlődése számára, és mivel az EU igen pozitív szerepet játszik; mivel az EU és tagállamai Dél-Szudán függetlenné válása alkalmából kötelezettséget vállaltak arra, hogy szoros és hosszú távú partnerséget építenek ki a Dél-szudáni Köztársasággal és annak lakosságával;
- N. mivel a Tanács 2011. május 23-án 200 millió eurós pénzügyi csomagot fogadott el Dél-Szudán számára annak érdekében, hogy a 2011–2013 közötti évekre biztosítsa a Dél-Szudán országstratégiai dokumentumához (válaszadási stratégia) való uniós hozzájárulás finanszírozását;
- O. mivel a nemzetközi közösség és a nemzetközi humanitárius szervezetek igen aktívan reagáltak a térségben élők szenvedéseinek enyhítésére irányuló szükségletekre, jóllehet a lázadó csoportok és a szudáni kormány megtiltotta bizonyos régiókba való belépésüket, és ehhez az Unió jelentős mértékű – egyedül 2012-ben 110 millió eurónak megfelelő – humanitárius segínyt nyújtott és nyújt továbbra is;
- P. mivel Dél-Szudánban a hosszú távú fejlődés és államépítés kilátásai – nem utolsósorban a szomszédos Szudánnal (és azon belül Dárfúr, Kordofán és Kék-Nílus régiókkal) kapcsolatos biztonsági aggodalmak kezelése és a többi regionális partnerrel való gazdasági integrációba való befektetés összefüggésében – elválaszthatatlanul kapcsolódnak az Északkelet-Afrikán belüli kölcsönös regionális függőséghez;
- Q. mivel Dél-Szudán azon országok egyike, amelyekben egy 2011 decemberében elfogadott, egységes uniós országstratégiai dokumentum formájában, a dél-szudáni fejlesztési tervvel összhangban elsőként ültették át a gyakorlatba az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ), a Bizottság és az uniós tagállamok általi közös programozást, amely összesen 830 millió eurónyi fejlesztési segínyt foglal magában;
- R. mivel Dél-Szudán még nem csatlakozott a Cotonoui Megállapodáshoz, ugyanis Dél-Szudán kormánya aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az milyen következményekkel járhat a Szudáni Köztársasággal fenntartott kapcsolataira nézve; mivel a Cotonoui Megállapodáshoz való csatlakozás nem kötelezné Dél-Szudánt arra, hogy azonnal csatlakozzon a Római Statútumhoz is; mivel a Cotonoui Megállapodáshoz való csatlakozással kapcsolatos vonakodás nehézségeket okoz a 11. Európai Fejlesztési Alap keretében 2014-től nyújtandó uniós támogatás programozásában, ami akár azt is maga után vonhatja, hogy Dél-Szudán nemcsak nemzeti előirányzatoktól, hanem a regionális alapok és az Európai Beruházási Bank (EBB) azon jelentős erőforrásaitól is elesik, amelyek javíthatnák infrastruktúráját és regionális gazdaságba való integrációját; mivel a Cotonoui Megállapodás ratifikálásával Dél-Szudán vonzóbbá válhatna az európai magánszektor befektetései számára; mivel a Cotonoui Megállapodáshoz való csatlakozást követően Dél-Szudán előtt megnyíló további pénzügyi eszközök szintén segíthetné az addisz-abebei megállapodások végrehajtását;
- S. mivel a Tanács 2010 augusztusában Rosalind Marsdent jelölte ki az Európai Unió Szudánért felelős különleges képviselőjének, majd megbízását bővítette és meg is hosszabbította, ám 2013 júliusában csak négyhónapos, 2013. október 31-ig terjedő hosszabbításban állapodott meg azzal a céllal, hogy – jóllehet Marsden asszony kiváló munkát végez, és fontos szerepet játszik a különböző uniós eszközök és a térségen belüli fejlesztéseket szolgáló befolyás mobilizálásában –, megbízását az Afrikai szarvánt felelős uniós különleges képviselőbe építse be; mivel ha az Unió nem jelöl ki Szudánért és Dél-Szudánért felelős különleges képviselőt, a nemzetközi tárgyalások és erőfeszítések során csak marginális szerephez fog jutni;
- T. mivel az Európai Unió támogatást nyújt az Afrikai Uniónak a korábbi dél-afrikai elnök, Thabo Mbeki vezetésével működő magas szintű végrehajtó bizottsága számára, valamint az ENSZ-missziók – nevezetesen az ENSZ szudáni előkészítő missziója (UNMIS), az ENSZ dél-szudáni missziója (UNMISS), az ENSZ és az Afrikai Unió közös dárfúri missziója (UNAMID) és az ENSZ Abjei Ideiglenes Biztonsági Hadereje (UNISFA) – számára;
- U. mivel „az instabil államokban való szerepvállalásról szóló új megállapodást” a G7+ államok csoportja (Dél-Szudánt is beleértve) és a Nemzetközi Párbeszéd a Béke- és Államépítésről (IDPS) fogalmazta meg, majd a segélyhatékonyságról szóló negyedik, 2011 decemberében Puszanban megrendezett magas szintű fórumon 36 ország mellett az EU is támogatta;

2013. december 10., kedd

- V. mivel 2013 áprilisában Washingtonban gazdasági partnerségi fórumra került sor, amelyen bejelentették, hogy egy „új megállapodási paktumot” kell kidolgozni a nemzetközi közösség dél-szudáni fejlesztési segélyek iránti új kötelezettségvállalásai keretének rögzítése érdekében;
- W. mivel az államépítésre és fejlesztésre irányuló külső erőfeszítések csak akkor lehetnek sikeresek, ha Dél-Szudán kötelezettséget vállal a vezető szerepre, és elszámoltatható, reagálni képes és befogadó kormányzást tud kialakítani, túllépve a rövid távú vagy klientelisztikus érdekeken; mivel kormányzási mutatók többségét még nem terjesztették ki Dél-Szudánra, és továbbra is nagyon kevés számszerű adat áll rendelkezésre az országban uralkodó korrupció mértékéről; mivel a nemzetközi közösség – a magán- és a közsférát is ideértve – nem tűri meg a korrupciót, és ezért biztosítani kell, hogy a segélyek nyújtása és a beruházások ne eredményezzenek vagy ösztönözzenek káros gyakorlatokat;
- X. mivel a szociális biztonsági háló hiányzik, és a szolgáltatásokhoz, többek között az egészségügyi ellátáshoz, a villamos energiához és a vízhez való hozzáférés továbbra is rendkívül korlátozott; mivel egyes becslések szerint a lakosság egyharmada nem jut tiszta vízhez, és mivel a vízhez való hozzáférés problémaköre súlyosbítja a települések közötti konfliktusokat;
- Y. mivel a dél-szudáni nők és lányok néznek szembe a világon a legmagasabb gyermekágyi halandósággal, és minden hetedik szudáni nő belehal a szülésbe, vagy meghal közvetlenül a szülés után ⁽¹⁾; mivel a gyermekágyi halandóság fő oka a fertőzés és/vagy vérzés, valamint Dél-Szudán súlyos hiányt szenved alapvető orvosi felszerelésekből, képzett nővérekből és szülésznőkből;
- Z. mivel becslések szerint Dél-Szudánban a 15–19 éves lányok 48 %-át kényszerítik házasságra, és mivel a beszámolók szerint ez a probléma 12 éves lányokat is érint, ami közvetlen hatással van a leánygyermek beiskolázására, ugyanis az általános iskolákban a diákok csupán 39 %-a, a középiskolákban pedig a diákok 30 %-a lány;
- AA. mivel az a hit, hogy a nők az apák és a férfiak tulajdonát képezik, mélyen gyökerezik a Dél-Szudánban uralkodó hozományrendszerben;
- AB. mivel a családon belüli erőszakra úgy tekintenek egész Dél-Szudánban mint a szociális norma szerves részére, és mivel a nők 82 %-a és a férfiak 81 %-a gondolja úgy, hogy a nőknek el kell viselnie a családon belüli erőszakot, és a problémákat a családon belül kell tartani ⁽²⁾;
- AC. mivel az írástudatlanság aránya a becslések szerint meghaladja a lakosság 80 %-át (a nők esetében ez a legmagasabb arány a világon), a lányok oktatáshoz való hozzáférése aránya pedig az egyik legalacsonyabb a világon, hiszen a lányok az iskolába járóknak csupán 25 %-át teszik ki; mivel nagymértékű az oktatóhiány;
- AD. mivel nagymértékű az oktatóhiány, és égető szükség van képzett szakemberekre, továbbá a szakképzett munkaerő képzését biztosító oktatási és képzési intézményekre;
- AE. mivel Dél-Szudánban található hatalmas megművelhető területek miatt mezőgazdaság nemcsak kereskedelmileg jövedelmező kilátásokkal és helyi foglalkoztatási lehetőségekkel kecsegtet az ország számára, hanem elősegíthetné a dél-szudáni élelmiszerhiány enyhítését is, hosszabb távon pedig a szomszédos országok szükségleteit is kielégíthetné;
- AF. mivel a nők kulcsfontosságú szerepet játszanak az élelmiszer-ellátással és a táplálkozással kapcsolatos bizonytalanság csökkentésében, és hozzájárulnak a mezőgazdasági termelékenység fellendítéséhez,
- AG. mivel Dél-Szudánban állandó közúti, vasúti és hajózási infrastruktúra gyakorlatilag nem létezik; mivel az ország gazdaságának és a kereskedelemnek a fejlődése, a piacokhoz való hozzáférés és a munkahelyteremtés érdekében fejleszteni kell ezeket az infrastruktúrákat;

⁽¹⁾ Humanitarian news and analysis, 2012. évi jelentés: „A nők biztonsági helyzete Dél-Szudánban”.

⁽²⁾ Conflict and Health, 2013. március.

2013. december 10., kedd

- AH. mivel becslések szerint több millióra tehető azon gyalogsági aknák és fel nem robbant hadianyagok száma, amelyek a polgárháború óta a dél-szudáni talajban találhatók;
- AI. mivel a belső biztonság továbbra is Dél-Szudán egyik legkomolyabb kihívása, mivel több alacsony intenzitású konfliktus súlyos humanitárius helyzetet eredményez; mivel rendszeresen érkeznek jelentések a dél-szudáni biztonsági erők által elkövetett visszaélésekről, többek között a polgári lakosság leszerelési kampánya során végrehajtott, bírósági eljárás nélküli kivégzésekről, nemi erőszakról és kínzásokról; mivel a leszerelés, lefegyverzés és újrabeilleszkedés területére irányuló, 2005 utáni erőfeszítések megrekedtek, és mivel a veteránok számára nem létezik elfogadható nyugdíjrendszer;
- AJ. mivel a népesség az élelmiszer-ellátás bizonytalanságának jelentős – idén 4,1 millió dél-szudánit érintő – kockázatával szembesül; mivel az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés rendkívül korlátozott, az egészségügyi személyzet és az orvosi termékek terén hiány tapasztalható, és az otthonukat a konfliktus miatt elhagyni kényszerülő személyek esetében humanitárius szükségletek lépnek fel; mivel az 5 év alatti gyermekek halálozási rátája és a gyermekágyi halálozás aránya itt a legmagasabb a világon;
- AK. mivel Dél-Szudán 12 hellyel visszalépett a Riporterek Határok Nélkül sajtószabadságra vonatkozó, 2013-as globális indexén – és ezzel a rangsorolt 180 országból a 124. helyen áll;
- AL. mivel Afrika szarvában a hosszú távon is életképes stabilitás kizárólag erős demokratikus intézményekre, a civil társadalom megfelelő szerepére és a számára biztosított megfelelő térre, a jogállamiságra és az emberi jogok – különösen a véleménynyilvánítási szabadság – tiszteletben tartására, valamint a társadalom egésze számára biztosított szilárd gazdasági kilátásokra épülhet; mivel Szudán Dél-Szudántól való elszakadása a jelentések szerint vallási konfliktushoz vezetett; mivel Szudánból számos menekült érkezett a nagyrészt keresztény Dél-Szudánba; mivel a Szudánból Dél-Szudánba érkezett menekültek becsült száma 2013 júniusában 263 000 volt ⁽¹⁾;
- AM. mivel az újságírókat gyakran megfélemlítik, letartóztatják és vád nélkül őrizetben tartják; mivel a beszámolók szerint a biztonsági erők zaklatnak és jogellenesen őrizetben tartanak újságírókat; mivel a dél-szudáni hatóságok nem vizsgálták ki azonnal, hatékonyan és pártatlanul az újságírók elleni támadásokat, sem pedig az olyan eseteket, mint Isaiiah Abraham, a kormányt bíráló újságíró meggyilkolását;
- AN. mivel az igazságszolgáltatási rendszer gyengeségei súlyos emberi jogi visszaélésekre adnak lehetőséget; mivel a jogászok körében egyértelműen szükség van az emberi jogok területére vonatkozó szakképzésre; mivel a büntetlenség problémájának megoldása érdekében növelni kell az alapvető emberi jogi eszközökre vonatkozó ismereteket, ami hozzájárul ezen eszközök alkalmazásához; mivel a büntető igazságszolgáltatás területén a jogi segítségnyújtás szinte teljesen hiányzik;
- AO. mivel Dél-Szudán hivatalos nyelve az angol, azonban a többségében írástudatlan dél-szudáni lakosság nem beszél e nyelvet, mivel elsősorban az angol nyelv használatos a közszolgáltatások terén, a jogrendszerben, a magánvállalkozások körében, valamint az ország legnagyobb médiaszolgáltatóinál; mivel a Dél-Szudán különböző etnikai csoportjai több mint 60 nyelvet és nyelvjárást beszélnek; mivel a nyelv a nemzeti kohézió meghatározó tényezője, és mivel ezért megfelelő nyelvpolitikára van szükség;
- AP. mivel Dél-Szudán mindaddig továbbra is fenntartja a halálbüntetést, amíg e tekintetben nem módosítják az ország alkotmányát;
- AQ. mivel a 15 és 19 év közötti dél-szudáni lányok csaknem fele férjezett, és a gyermekházasságok magas száma olyan környezetet teremt, amelyben a lányok fokozottan sérülékenyek a fizikai, szexuális, pszichológiai bántalmazással és a gazdasági kihasználással szemben;

⁽¹⁾ Az ENSZ menekültügyi ügynökségének „A Dél-Szudánra vonatkozó egységes felkérés, évközi felülvizsgálat – 2013” c. dokumentuma

2013. december 10., kedd

AR. mivel a nők közszférában való egyenlő részvétele alkotmányos jog, amelyet a 25 %-os kötelező kvóta támogat; mivel a dél-szudáni kormánynak a nők közszeaktorbeli részvétele melletti elkötelezettsége ellenére e téren csak korlátozott előrelépésre került sor; mivel a dél-szudáni nők béketeremtésbe, kormányzásba és gazdaságfejlesztésbe való tényleges bevonása segítheti a béke és a biztonság megszilárdítását az országban;

1. üdvözlí, hogy amint azt a dél-szudáni elnöknek a 2013. szeptember eleji, szudáni köztársaságbeli látogatása is bizonyítja, a Dél-Szudáni és a Szudáni Köztársaság kormánya közötti feszültségek a legfrissebb jelek szerint enyhülnek, és hogy ezen alkalomból mindkét fél kinyilvánította jó szándékát; hangsúlyozza, hogy mindkét ország gazdasági és társadalmi fejlődése nagymértékben függ a két ország közötti békés és együttműködésen alapuló kapcsolatokon;

2. felhívja mindkét ország kormányát és a nemzetközi közösséget, hogy folytassák és fokozzák a 2005. évi átfogó békeszerződés hatályának megszűnése és Dél-Szudán 2011. júliusi függetlenné válása után megoldatlanul maradt kérdések megoldására irányuló erőfeszítéseiket, amely kérdések továbbra is a jószomszédi kapcsolatok kerékkötői, valamint hogy teljes mértékben tartózkodjanak a fenyegetések és a katonai erő alkalmazásától, valamint a törvényen kívüli fegyveres csoportok támogatásától;

3. sürgeti a dél-szudáni hatóságokat, hogy tegyenek eleget az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2109. sz. határozatában foglaltaknak, tartsák fenn a jogállamiságot, tegyenek eleget a civil lakosság megvédésére irányuló kötelezettségüknek, és tartsák tiszteltben állampolgáraik alapvető jogait; hasonlóképpen felszólítja a dél-szudáni hatóságokat, hogy fokozzák az ország vidéki térségeiben hagyományosan elterjedt tömeges és erőszakos szarvasmarhalopások megfékezésének érdekében tett erőfeszítéseiket;

4. sajnálja, hogy az Afrikai Unió által a kartúmi és a jubai kormányhoz intézett, a vitatott abjei régióról szóló népszavazás 2013. októberi megrendezésére irányuló ajánlást nem vették figyelembe; annak biztosítására kéri a dél-szudáni hatóságokat, hogy a nomád misszerija törzs részt vehessen a népszavazáson, mivel Kartúm egyébként nem egyezik bele annak megtartásába; üdvözlí a dél-szudáni hatóságok nyilatkozatát, amelyben kijelentették, hogy a misszerija törzs tagjai mindig is szabadon hozzáférhettek az abjei vízhez és legelőkhöz, és hogy e jog a továbbiakban is megilleti őket; kijelenti, hogy szándékában áll szorosan figyelemmel kísérni az ezzel kapcsolatban a 15 afrikai uniós államfő részvételével 2013;

5. a Szudán és Dél-Szudáni közötti közelmúltbeli határproblémák jogi úton való, békés rendezése érdekében javasolja, hogy Szudán és Dél-Szudán kormányai végső esetben forduljanak a Nemzetközi Bírósághoz;

6. nyomatékosan felszólítja a Szudáni Köztársaságot és a Dél-Szudáni Köztársaságot, hogy teljes mértékben tartsák tiszteltben a 2012. szeptemberi addisz-abebai megállapodásokat;

7. ismételten hangsúlyozza, hogy támogatja az Unió regionális elkötelezettségét az Északkelet-Afrika térségére vonatkozó uniós stratégiai keretben csakúgy, mint a Szudánra és Dél-Szudánra vonatkozó átfogó megközelítésben; tudomásul veszi továbbá a Száhil övben megfigyelhető földrajzi átfedéseket, valamint az öv egymással összefüggő politikai, gazdasági és társadalmi kihívásait; felszólítja ezért az Uniót, hogy a tágabb értelemben vett régióban hatékonyabban hangolja össze stratégiáját, különösen az Afrika szarvának térségére vonatkozó uniós stratégiai keret céljának és hatókörének a Száhil öv biztonságára és fejlesztésére vonatkozó uniós stratégia céljaival és hatályával való összekapcsolása révén; ösztönzi, hogy az emberi jogokat mindkét stratégián belül egymással szorosan összekapcsolva vizsgálják; felszólítja továbbá az Uniót, hogy a régió belüli óriási kihívások kezelése során építsen ki kapcsolatokat az Európai Unió Afrika szarváért felelős különleges képviselőjén felül az Európai Unió Száhil övért és az emberi jogokért felelős különleges képviselőjével is, valamint az együttműködés és a fejlődés javítása céljából kötelezze el magát a regionális partnerekkel folytatott teljes körű párbeszéd mellett;

8. elismeri és teljes mértékben támogatja a Szudánért és Dél-Szudánért felelős különleges képviselő és más uniós partnerek jószolgálati tevékenységét; felhívja valamennyi uniós intézményt és tagállamot, hogy tartson fenn, illetve alakítson ki építő jellegű párbeszédet mindkét állammal, és járuljon hozzá ahhoz, hogy a szudáni és a dél-szudáni lakosság jövőjéről valódi, átfogó nemzeti párbeszédre irányuló folyamat induljon el;

2013. december 10., kedd

9. sürgeti a szudáni és dél-szudáni hatóságokat, hogy teljes körűen hajtsák végre az átfogó békemegállapodás rendelkezéseit, amely felszólítja a két államot, hogy kezeljék a hatalommegosztással, az állampolgársággal, az olajbevételekkel és az adósság felosztásával kapcsolatos kérdéseket; hangsúlyozza, hogy a kartúmi és a jubai kormányok között, különösen az eredetileg 2013 októberére kiírt abjei népszavazás kényes kérdésén meglevő jelentős nézeteltérések ellenére a két kormány közötti együttműködést illetően olyan kedvező jelek figyelhetők meg, mint az a kezdeményezés, amelynek célja, hogy a két ország közötti kereskedelmi megállapodások létrehozásának előkészítő lépéseként engedélyezzék a határátkeléseket; nagyra értékeli az Afrikai Unió által az együttműködési megállapodások végrehajtásának ösztönzése céljából a szudáni és dél-szudáni elnökök összehozása érdekében tett előrelépéseket; kéri Szudánt és Dél-Szudánt, hogy indítsák újra az északra irányuló olajszállítással kapcsolatos tárgyalásokat;

10. felhívja Dél-Szudánt és Szudánt, hogy a lehető legjobb módon használják fel azt a vagyont és potenciált, amelyet a térség kőolajforrásai jelentenek a két ország számára, és jussanak a két ország közötti megállapodásra a megoldatlan átmeneti gazdasági mechanizmusok tekintetében;

11. hangsúlyozza a Szudán és Dél-Szudán között Addisz-Abeában, 2012. szeptember 27-én kötött együttműködési megállapodás fontosságát, ideértve az ágazati megállapodásokat is; hangsúlyozza ugyanakkor a szudáni kormány azon egyoldalú bejelentése felett érzett aggodalmát, amely a Dél-Szudánból érkező olajexport leállítására és az ágazati megállapodások befagyasztására vonatkozik, mivel az mindkét ország gazdaságára káros hatással lesz, és súlyosítani fogja a regionális feszültségeket; felszólítja mindkét kormányt, hogy dolgozzanak együtt az Afrikai Unió magas szintű végrehajtó bizottságával az együttműködési megállapodáshoz való visszatérés érdekében, hagyjanak fel a fegyveres felkelő csapatok támogatásával, teljes mértékben fogadják el a kiterjesztett ENSZ Abjei Ideiglenes Biztonsági Hadereje által felügyelt biztonságos demilitarizált határvetetről szóló megállapodást, valamint készüljenek fel az Abjei jövőbeni jogállásáról szóló népszavazásra;

12. kéri valamennyi dél-szudáni csoportosulást és pártot, hogy országuk számára és az ország békés, sikeres és méltányos fejlődése érdekében dolgozzanak ki közös jövőképet; az etnikai csoportok közötti konfliktusok rendezése és a békés kapcsolatok kialakítása érdekében javasolja, hogy Dél-Szudán kormánya indítson széles körű nemzeti vitát;

13. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy demonstrálják Dél-Szudán lakossága számára az új demokratikus állam értékét és hatékonyságát, többek között a szilárd kormányzat megteremtésével, amely nem önkényes elnöki rendeletekkel működik, és biztosítja a végrehajtói, törvényhozói és bírói hatalmak szétválasztását, valamint tiszteletben tartja az emberi jogokat és a sajtószabadságot, megakadályozza és felszámolja a korrupciót, közszolgáltatásokat nyújt és infrastruktúrát biztosít a Jubán kívüli vidéki területeken is; helyteleníti a korrupciónak az új államra gyakorolt hatását, és kéri a nemzetközi támogatói közösséget, ideértve az Uniót is, hogy körültekintően mérje fel Dél-Szudánnak a korrupcióval szembeni fellépésre való képességét; felszólítja továbbá Dél-Szudánt, hogy fokozza a korrupcióval szembeni fellépést, ideértve Kiir elnök magas rangú tisztviselői elleni kezdeményezéseit, mindeközben arra ösztönzi a kormányt, hogy folytassa a fejlesztési terv végrehajtását, többek között az olajexporttól függő gazdaság diverzifikációjával;

14. sürgeti Dél-Szudánt, hogy ratifikálja az EU és az AKCS-államok közötti Cotonoui Megállapodást annak lehetővé tétele érdekében, hogy az EU hosszú távon elkötelezhesse magát Dél-Szudán fejlesztése mellett, és hangsúlyozza, hogy Dél-Szudán e megállapodáshoz való csatlakozása semmilyen módon nem érinti a megbékélést és az építő jellegű kapcsolatokat a Szudáni Köztársasággal, amely ország hosszú távon valamennyi szomszédjának sikeres fejlődésében érdekelt;

15. felhívja Dél-Szudánt, hogy haladéktalanul ratifikálja az emberi jogok védelmével foglalkozó nemzetközi egyezményeket;

16. felhívja a főbb nemzetközi partnereket, különösen az uniós tagállamokat, a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy tartsák fenn a fejlesztés és az államépítés, továbbá a valamennyi dél-szudáni ember biztonsága melletti kötelezettségvállalásukat; hangsúlyozza, hogy a béketeremtést – beleértve a múlt feldolgozásának kérdését is – össze kell kapcsolni az államépítési erőfeszítésekkel, ezzel biztosítva a fenntartható államépítést; támogatja, hogy az EU mint kulcsfontosságú partner az „új megállapodással” összefüggésben, egy államépítési paktum révén szerepet vállaljon;

17. felhívja a főbb nemzetközi partnereket, különösen az uniós tagállamokat, a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy tartsák fenn a fejlesztés és az államépítés, továbbá a valamennyi dél-szudáni ember biztonsága melletti kötelezettségvállalásukat; támogatja, hogy az EU mint kulcsfontosságú partner az „új megállapodással” összefüggésben, egy államépítési paktum révén szerepet vállaljon;

2013. december 10., kedd

18. hangsúlyozza az Unió fontosságát a többoldalú partnerekkel és támogatókkal folytatott munka, valamint Dél-Szudán demokratikus fejlődésének támogatása terén; ezzel összefüggésben üdvözlí az Uniónak a Nemzetközi Migrációs Szervezethez való hozzájárulását (4,9 millió dollár), amely meg fogja könnyíteni a különböző törzsek és klánok közötti párbeszédet és kommunikációt azzal kapcsolatban, hogy a közösségek között fokozódó erőszak közepette hogyan osszák fel egymás között a szűkös erőforrásokat (víz, legelők); üdvözlí az ENSZ Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezete (UNESCO) által a Dél-Szudán számára a nemzetépítési folyamatban fontos eszközként szolgáló levéltár megőrzésének érdekében végzett munkát; sürgeti a dél-szudáni kormányt, hogy tekintettel a nemzetközi közösségnek a vegyi fegyverekkel kapcsolatos egyre növekvő érzékenységre, amilyen hamar csak lehet, írja alá és ratifikálja a vegyi fegyverek kifejlesztésének, gyártásának, felhalmozásának és használatának tilalmáról, valamint megsemmisítéséről szóló egyezményt, valamint egyéb fegyverellenőrzési és lefegyverzési szerződéseket, ideértve azokat is, amelyeket az illegális és ellenőrizetlen kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek áramlásának megakadályozásáért hoztak létre;

19. emlékeztet arra, hogy a fejlődő országoknak nyújtott költségvetési támogatás minden formája megfelelő kockázatkezelési eszközöket tesz szükségessé, annak az egyéb támogatási formákat kell kiegészítenie, és a kedvezményezett ország nemzeti költségvetésének megfelelő parlamenti ellenőrzése és egyéb elszámoltatási formák alá kell vetni, a polgárok részvétele mellett, és hogy ezen intézkedéseket mind a nemzeti kormánynak, mind pedig a támogatást nyújtóknak biztosítaniuk és támogatniuk kell;

20. arra ösztönzi az EKSZ-t, az EU Szudánért és Dél-Szudánért felelős különleges képviselőjét és a Bizottságot, hogy fokozzák a tudatosságot az Unió azon rendkívül pozitív tevékenységeivel kapcsolatban, amelyek célja Dél-Szudán békés demokratikus átmenete, valamint gazdasági és társadalmi fejlődése, illetve tegyék láthatóbbá ezeket a tevékenységeket; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az Unió Szudánért és Dél-Szudánért felelős különleges képviselője megbízásának megszüntetése – akkor, amikor a 2005. évi átfogó békeszerződésben és a 2012. szeptemberi addisz-abebai megállapodásban vállalt egyes kötelezettségek még mindig nem teljesültek – tovább csökkentheti e láthatóságot, és mérsékelheti az EU és a tagállamok befolyását; kéri, hogy hosszabbítsák meg a különleges képviselő mandátumát azon terv helyett, hogy az Afrika szarváért felelős különleges képviselő már egyébként is túlerhelt megbízatását bővítenék ki Szudánnal;

21. kéri az Afrika szarvára vonatkozó uniós stratégiai keretnek és a Szudán és Dél-Szudán tekintetében alkalmazott átfogó megközelítésének rendszeres felülvizsgálatát annak biztosítása érdekében, hogy a szakpolitikai eszközöket és forrásokat a békefolyamat, illetve a demokráciaépítés támogatásához igazítsák, ideértve a 2015-ös választásokra való előkészületeket; megjegyzi, hogy az Unió különleges képviselőinek a térségre vonatkozó további megbízásait – ideértve a posztok összevonásáról szóló határozatokat – az említett szakpolitikák felülvizsgálatának összefüggésében és a helyi politikai valóságnak megfelelően kell mérlegelni;

22. üdvözlí, hogy az EU 2011, azaz Dél-Szudán függetlenné válása óta a humanitárius segélyek mellett 285 millió euró fejlesztési segélyt különített el Dél-Szudán számára (a tagállami segélyeken kívül);

23. felhívja az államot, hogy ne akadályozza a nem kormányzati szervezetek és a humanitárius szervezetek konfliktusövezetekben élő lakossághoz való eljutását; emlékeztet arra, hogy a nem kormányzati szervezetek munkájának illetén akadályozása sérti a nemzetközi humanitárius jogot;

24. támogatja, hogy a Dél-Szudánnak nyújtandó uniós támogatás a mezőgazdaságra, a demokratikus kormányzásra és a jogállamiságra, az oktatásra és az egészségügyre összpontosuljon; megállapítja, hogy a törvények és rendeletek megléte ellenére a végrehajtás elmaradásban van; üdvözlí a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy támogatást nyújtson a dél-szudáni jogi rendszer kapacitásépítéséhez, különösen pedig technikai segítséget biztosítson a bíróságoknak és a legfelsőbb bíróságnak; üdvözlí, hogy az EU támogatja Dél-Szudán nemzetgyűlését;

25. sürgeti a Bizottságot, a tagállamokat és a dél-szudáni hatóságokat, hogy dolgozzanak együtt közösségekkel és nőszervezetekkel annak érdekében, hogy biztosítsák és támogassák az oktatáshoz, a szexuális és reprodukcióhoz való jogokhoz és az egészségügyi ellátásokhoz való hozzáférést minden lány és nő számára, ideértve a fogamzásgátláshoz és az AIDS-teszteléshez, illetve annak kezeléséhez való hozzáférést.

26. szorgalmazza, hogy az Európai Unió által finanszírozott projekteket kövessék nyomon és rendszeresen értékeljék ki, többek között a nemek közötti egyenlőség felé tett előrelépések szempontjából, valamint hogy az eredményekről tájékoztassák a Parlamentet;

27. szorgalmazza, hogy a helyi közösségek, különösképpen a nők véleményét vegyék figyelembe annak érdekében, hogy a projektek számára világosabb célokat lehessen kitűzni, és hogy ezeket a célokat a helyi viszonyokhoz és fejleményekhez alakíthassák;

2013. december 10., kedd

28. felszólítja a nemzetközi közösséget, különösen az Európai Uniót és annak tagállamait, hogy külső fellépéseinek keretében és helyi partnereivel, illetve nem kormányzati szervezetekkel együttműködve hangsúlyozza a leánygyermekek alapfokú oktatáshoz való hozzáféréseinek jelentőségét, valamint a Dél-Szudánt a fejlesztéséhez és a demokratikus államként való megerősítéséhez szükséges értékes humántőkéktől megfosztó felnőttkori írástudatlanság csökkentésére irányuló erőfeszítések fontosságát;

29. javasolja, hogy mihamarabb alakítsanak ki olyan oktatási rendszert, amelynek révén sor kerülhet a dél-szudáni infrastruktúrák – így az utak, lakások, víztisztító rendszer, szennyvíztisztító telepek, villamosenergia-, informatikai, telefonhálózat stb. – kiépítésére és karbantartására;

30. üdvözli, hogy az EU támogatja az Afrikai Unió Szudánnal és Dél-Szudánnal foglalkozó magas szintű végrehajtó bizottságát (AUHIP), ugyanakkor kéri a bizottság munkájának a hatékonyság értékelését célzó felülvizsgálatát; fájjalja, hogy az uniós támogatás nem minden esetben teljesen látható;

31. hangsúlyozza, hogy olyan támogató mechanizmusokra van szükség, amelyek lehetővé teszik a kőolajbevételek megfelelő és átlátható elosztását és kezelését; felhívja a dél-szudáni hatóságokat és a nemzetgyűlést, továbbá a Dél-Szudánban jelen lévő nemzetközi partnereket és vállalatokat, hogy e bevételek megteremtése és felhasználása terén segítsék elő a nagyobb átláthatóságot; üdvözli, hogy a nemzetgyűlés a közelmúltban elfogadta a kőolajbevételek kezeléséről szóló törvényt; kéri a törvény elnök általi gyors kihirdetését és a törvény valamennyi rendelkezésének gyors végrehajtását;

32. hangsúlyozza, hogy az alapvető szolgáltatások biztosítása és a dél-szudáni mezőgazdaság fejlesztése terén fenntartható és komoly infrastrukturális beruházásokra van szükség; kitart amellett, hogy a mezőgazdasági fejlesztés elsődleges céljával a lakosság élelmezésbiztonságának szavatolását és az ország gazdaságának diverzifikálását kell kitűzni, amit veszélybe sodorhatnak azok a koncessziók, amelyek keretében termékeny területeket adnak át külföldi magáncégeknek, amelyek nagy mennyiségű nyersanyagot termelnek ki és visznek ki az országból; ezzel összefüggésben rámutat a földbirtoklási viszonyok jelentőségére, amelyeket Dél-Szudánban nagymértékben elhanyagoltak, ami az országban zajló konfliktusok kiváltó okainak egyikeként a földekkel kapcsolatos tulajdonvitákat eredményezett; kéri az EU-t, hogy támogassa az országban a földgazdálkodásra és a földhasználati jog biztonságának megerősítésére irányuló erőfeszítéseket, a vitarendezésre és a szokásjogon alapuló földhasználati jog elismerésére vonatkozó helyi informális szabályok egyidejű figyelembevétele mellett;

33. arra ösztönzi a dél-szudáni kormányt, hogy erősítse a gazdasági diverzifikációt és csökkentse a szénhidrogénektől való függőséget; arra ösztönzi Dél-Szudánt, hogy a piacra jutás elősegítése érdekében növelje a helyi élelmiszer-termelést, támogassa a kiviteli ágazatokat és fejlessze a közlekedési infrastruktúrát;

34. felhívja a figyelmet arra, hogy a nők nagymértékben hozzá tudnának járulni a mezőgazdaság és a vidék gazdaságának fejlesztéséhez; bátorítja Dél-Szudánt, hogy hozzon olyan intézkedéseket, amelyek elősegítik a nők bevonását e gazdasági tevékenységekbe;

35. emlékeztet arra, hogy országszerte fejleszteni és javítani kell a jobb minőségű ivóvízhez való hozzáférést elősegítő infrastruktúrát; javasolja a vízenergiával kapcsolatos beruházási tervek megerősítését;

36. hangsúlyozza, hogy a dél-szudáni emberek biztonságának biztosítása újbóli erőfeszítéseket kíván a dél-szudáni kormány és nemzetközi partnerei részéről a fegyveres csoportok leszerelése, lefegyverzése és újrabeilleszkedése (DDR) tekintetében, valamint végre kell hajtani a biztonsági ágazat átfogóbb reformját, amely a jelenlegi hadsereg méretének csökkentését, hivatásossá tételét, a polgári ellenőrzés és a szolgálati út teljes tiszteletben tartását, valamint a fegyveres erők körében az emberi jogok nagyobb tiszteletét eredményezi; hangsúlyozza a dél-szudáni civil társadalommal és nőszervezetekkel való építő jellegű és gyakori együttműködés szükségességét annak érdekében, hogy megoldást találjanak a biztonság hiányának problémájára, és előmozdítsák az emberi jogok, köztük a nők jogainak tiszteletben tartását;

37. komoly aggodalommal állapítja meg, hogy a dél-szudáni fegyveres konfliktusban a belső menekültek és a menekültek túlnyomó többsége nő és gyermek; kéri az emberi jogok hatékony ellenőrzését, beleértve a szexuális vagy nemi alapú erőszakot, valamint a gyermekek ellen elkövetett erőszakot és bántalmazást is; kéri a harcban álló összes felet, hogy vessen véget az elkövetők büntetlenségének;

2013. december 10., kedd

38. sürgeti a dél-szudáni kormányt, hogy biztosítsa a nemek közötti egyenlőséget és azt, hogy a nők – bármilyen, például nem, fajon, vallási vagy kulturális meggyőződésen, nemzeti vagy társadalmi származáson alapuló – megkülönböztetés nélkül élhessenek jogaikkal és szabadságaikkal;

39. felszólítja a dél-szudáni hatóságokat, hogy vezessenek be családjogot, amely törvényileg meghatározza a házasságkötés alsó korhatárát, megszabja a gyermekek feletti felügyeleti jog feltételeit, valamint hogy vezessenek be olyan törvényt, amely küzd a nemi alapú erőszak ellen, legfőképp úgy, hogy bűncselekménnyé nyilvánítja a női nemi szerv megcsönkítésének káros hagyományos gyakorlatait;

40. sürgeti a dél-szudáni kormányt, hogy ratifikálja a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló egyezményt (CEDAW) és a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezményt;

41. felhívja Dél-Szudán kormányát, hogy továbbra is teljes mértékben működjön együtt az ENSZ dél-szudáni köztársaságbeli missziójával (UNMISS), és tegye lehetővé, hogy az ENSZ teljesítse feladatát, kiváltva a polgárok védelmét; sürgeti az ENSZ tagállamait, hogy tartsák fenn az UNMISS iránt vállalt kötelezettségeiket, és annak megbízatását szükség esetén ésszerűen igazítsák ki, figyelembe véve, hogy a dél-szudáni hatóságok emberi biztonság szavatolására irányuló képessége az elkövetkező években fejlődni fog;

42. csodálkozásának ad hangot amiatt, hogy az ENSZ – az Uniónak az ENSZ költségvetéséhez való hozzájárulása alapján – a megfigyelők védelmének biztosítása és megfelelő működésük (biztonságos szállás, egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés) támogatása révén nem biztosítja az uniós választási megfigyelő missziók különleges jogállását;

43. hangsúlyozza, hogy az átmeneti alkotmányt nemzeti konzultáció és a lakosság támogatása alapján állandó alkotmánnyal kell felváltani; aggasztónak tartja, hogy ehhez hiányzik a politikai akarat a dél-szudáni kormány részéről; nyomatékosan emlékezteti a kormányt egy elnöki rendelet alapján fennálló azon kötelezettségére, amely szerint el kell végeznie az alkotmány felülvizsgálatát, és felhívja a kormányt, hogy erre a 2015-ös választások előtt kerítsen sort; felhívja az Európai Uniót és tagállamait, hogy a kísérik figyelemmel és támogassák a helyi alapú és kezdeményezésű döntéshozatali folyamatot, amelybe a társadalom valamennyi csoportját, többek között a nőket és a peremterületeken élőket is be kell vonni; kéri az Európai Unió jubai küldöttségét, hogy a 2015. évi elnökválasztások előtt gondoskodjon az Unió 2011-es választási megfigyelő missziójának jelentésében előírt intézkedések végrehajtásáról;

44. üdvözlí Dél-Szudán elnökének arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy legalább 25 %-ra emelkedjen a női képviselők aránya a kabinetben, és felkéri, hogy erősítse meg a nők részvételét a jelenleg zajló alkotmányozási folyamatban; emlékeztet arra, hogy a nők kulcsfontosságú szerepet játszanak a konfliktusrendezésben, a béketeremtő folyamatokban és a szilárd állam kiépítésében; felkéri a dél-szudáni hatóságokat annak biztosítására, hogy a nők teljes mértékben részt vehessenek a Szudánnal végrehajtandó békefolyamat megvalósításában; felszólítja a nemzetközi közösséget, hogy továbbra is támogassa a nők részvételét a közélet minden szintjén;

45. sürgeti a dél-szudáni kormányt, hogy fokozza erőfeszítéseit az átmenet folyamatának biztosítását célzó ütemterv kidolgozására mindaddig, amíg az ország egészében helyre nem áll az alkotmányos rend és a jogállamiság a demokratikus, szabad, tisztességes és átlátható választások 2015-ben való megrendezése révén; felhívja az EU-t és nemzetközi partnereit, hogy fokozzák a közelgő választási folyamatot célzó támogatásukat;

46. megállapítja, hogy bár a 2005-ös átfogó békeszerződés óta erőfeszítéseket tettek a korrupció elleni küzdelem fokozására, Dél-Szudán korrupcióellenes kerete azóta is kezdetleges állapotban van; megállapítja továbbá, hogy még ha a jogi eszközök rendelkezésre állnak is, a kapacitás, az erőforrások és a politikai akarat hiánya gátolhatja azok végrehajtását; arra ösztönzi Dél-Szudánt, hogy ratifikálja a korrupció elleni nemzetközi egyezményeket, és felhívja a dél-szudáni hatóságokat, hogy dolgozzanak ki és hajtsanak végre integrált korrupcióellenes stratégiát; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi közösségnek és az EU-nak segítenie kell Dél-Szudán e téren tett erőfeszítéseit, különösen a kapacitásépítéshez nyújtott támogatás fokozása révén;

47. sürgeti Dél-Szudán kormányát, hogy fogadjon el médiatörvényt, amely védelmezi a tömegtájékoztatás szabadságát és a médiát beszámolási tevékenységének folytatása során;

48. felhívja Dél-Szudán Nemzeti Biztonsági Szolgálatát (NSS), hogy vessen véget az emberi jogi aktivisták és újságírók zaklatásának, valamint az újságírókat érintő jogellenes őrizetbe vételnek és cenzúrának, amely ellentétes Dél-Szudán alkotmányával, amelynek értelmében a kormánynak biztosítania kell a sajtó szabadságát;

2013. december 10., kedd

49. sürgeti a dél-szudáni hatóságokat, hogy az emberi jogi aktivisták és újságírók elleni fenyegetésekre és támadásokra vonatkozó valamennyi állítást haladéktalanul, hathatósan és pártatlanul vizsgálják ki, a felelősöket pedig a nemzetközi normákkal összhangban vonják felelősségre; üdvözli a hatóságok arra irányuló közelmúltbeli intézkedéseit, hogy kivizsgálják a fegyveres erők által elkövetett, polgári személyekre irányuló gyilkosságokat és emberi jogi visszaéléseket;

50. sürgeti a dél-szudáni kormányt, hogy minden tőle telhetőt kövessen el a bírósági eljárás nélküli kivégzések felszámolásáért és annak érdekében, hogy az Isaiáh Abraham újságíró meggyilkolásával vádolt biztonsági tisztviselőket bíróság elé állítsa;

51. sürgeti a dél-szudáni hatóságokat, hogy fokozzák a küzdelmet a büntetlenség ellen azáltal, hogy ellátják az igazságügyi és a bűnüldözési hatóságokat a nők ellen elkövetett erőszak megelőzésére és megfékezésére kidolgozott eszközökkel, így biztosítva, hogy az elkövetőket sikeresen elítéljék;

52. javasolja, hogy az Emberi Jogi Tanács vezessen be az emberi jogok dél-szudáni helyzetét nyomon követő érdemi mechanizmust, például független szakértő formájában;

53. minden körülmények között határozottan ellenzi a halálbüntetést, és felhívja Dél-Szudánt, hogy tegyen konkrét lépéseket annak eltörlésére;

54. hangsúlyozza, hogy Dél-Szudánban a nők többféle megkülönböztetéssel és alapvető jogaik megsértésével szembesülnek, beleértve a széles körben elterjedt korai és kényszerházasságot, a családjogi jogszabályok hiányát, a nők korlátozott politikai részvételét valamennyi igazgatási szinten, valamint a szexuális és családon belüli erőszakot; felhívja a dél-szudáni kormányt, hogy számolja fel a nőkkel szembeni megkülönböztetés valamennyi formáját, és küzdjön az írástudatlanság ellen azáltal, hogy javítja a nők oktatáshoz való hozzáférését, ezáltal fokozva társadalmon belüli és az új állam kiépítésében való szerepüket; felhívja a dél-szudáni kormányt, hogy dolgozzon ki nemzeti cselekvési tervet a gyermekházasságok – többek között a gyermekek oktatáshoz való hozzáféréseinek elősegítése révén történő – felszámolására; ezzel összefüggésben és arra való tekintettel, hogy a dél-szudáni társadalomban a hagyományos gyakorlatok jelentős szerepet játszanak, arra sürgeti a dél-szudáni kormányt, hogy vessen véget a nőkkel szembeni, hagyományos diszkriminatív gyakorlatoknak azáltal, hogy például nem kormányzati szervezetekkel lépéseket tesznek az igazságszolgáltatás tagjainak az emberi jogok tiszteletben tartásával kapcsolatos képzéséért;

55. üdvözli az első ápoló- és szülésznőképző főiskola megalapítását a jubai klinikán, de megjegyzi, hogy több képzett ápolónőre és szülésznőre lenne szükség ahhoz, hogy jelentős javulás következhesse be az anyák és a gyermekek egészségében, valamint ahhoz, hogy új lehetőségek nyílhassanak, és több egészségügyi központ jöhesse létre e modell alapján az egész országban;

56. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, Dél-Szudán és Szudán kormányainak, Dél-Szudán emberi jogi biztosának, Dél-Szudán nemzetgyűlésének, Szudán nemzetgyűlésének, az Afrikai Uniónak, valamint az ENSZ főtitkárának.

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0547

CARS 2020: az erős, versenyképes és fenntartható európai gépjárműipar felé**Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása a CARS 2020-ról: az erős, versenyképes és fenntartható európai gépjárműipar felé (2013/2062(INI))**

(2016/C 468/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés XVII. címének az Unió iparpolitikájával, és többek között az uniós ipar versenyképességével foglalkozó 173. cikkére (az Európai Közösséget létrehozó szerződés volt 157. cikke),
 - tekintettel a „CARS 2020: Cselekvési terv a versenyképes és fenntartható európai gépjárműiparért” című bizottsági közleményre (COM(2012)0636),
 - tekintettel CARS 21 magas szintű munkacsoportnak az európai uniós gépjárműipar versenyképességével és fenntartható növekedésével foglalkozó (2012) ⁽¹⁾, valamint a XXI. század versenyképes gépjárműipari szabályozási rendszeréről szóló (2006) ⁽²⁾ jelentéseire,
 - tekintettel az „Erősebb európai ipart a növekedés és a gazdasági fellendülés érdekében” című bizottsági közleményre (COM(2012)0582),
 - tekintettel a Versenyképességi Tanács 2012. december 10–11-i, az európai ipar helyzetéről és a gépjárműipar különleges helyzetéről szóló következtetéseire,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, továbbá a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, valamint a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság véleményére (A7-0391/2013),
- A. mivel a gépjárműipar az ipari termelési lánc erős láncszeme, és egyúttal Európa számára alapvető fontosságú tényező a versenyképesség, a növekedés és a foglalkoztatottság szempontjából;
- B. mivel az európai gépjárműiparnak a jelenlegi példa nélküli gazdasági és pénzügyi válság ellenére fontos szerepet kell betöltenie a kompetenciák és az ipari termelés fenntartásában Európában, és ez összehangolt fellépést igényel az Európai Unióban;
- C. mivel ez a válság túlmutat a konjunkturális helyzeten, és a XXI. századi mobilitás egészének újragondolására készítet bennünket, mivel egy adott terület növekedésében az ott élő polgárok mobilitásának foka is meghatározó szerepet játszik;
- D. mivel a gépjárműipar érzékeli a világban végbemenő forradalmi változás hatásait: a kereslet Európában csökken vagy stagnál, eközben a kereslet és a gyártás is elmozdul a feltörekvő országok irányába, mivel az alkalmazott energiaforrások fokozatosan, de kézzelfoghatóan változnak, és mivel az alkatrészek és funkciók digitalizálása miatt egyre nő a termelékenység, és ennek következtében pedig jelentősen átalakul az értéklánc;
- E. mivel az európai gépjárműipar még mindig vezető szerepet játszik a globális kutatás és innováció terén, és ezért a termelési és értéklánc egészen vissza kell állítania a versenyképességet és a fenntartható termelést;
- F. mivel a gyártási többletkapacitások problémájára az egyik megoldást a kapacitások más ipari ágazatokra, például a tömegközlekedésre és a megújuló energiákra történő átcsoportosítása, valamint a fenntartható infrastruktúrákba való beruházás jelenti;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/automotive/files/cars-21-final-report-2012_en.pdf⁽²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/automotive/files/pagesbackground/competitiveness/cars21finalreport_en.pdf

2013. december 10., kedd

Politikai kormányzás

1. támogatja a Bizottság új stratégiáját, amely különösen az európai gazdaságban központi szerepet játszó fenntartható gépjárműipar számára új európai iparpolitika elindítását tűzi ki célul;
2. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy hatékonyabban hangolja össze erőfeszítéseit annak érdekében, hogy a „CARS 2020” cselekvési terv ajánlásai működési szakaszba lépjenek és az ajánlásokat nyomon kövesse a magas szintű munkacsoport, hogy ne ismétlődjön meg a „CARS 21” folyamat első szakaszának kudarca (2005 decembere), amikor a levont tanulságokat nem követték a szükséges intézkedések; ennek érdekében arra kéri a Bizottságot, hogy állapítson meg egyértelmű és gyorsított menetrendet, és a hatáskörén belül eljárva éljen kezdeményezési jogával, és többek között dolgozzon ki iránymutatásokat a tagállamok és a vállalkozások fellépéseinek összehangolására és kiegészítésére, hogy az uniós polgárok számára méltányos életszínvonalat biztosítson, és megszilárdítsa az uniós iparágakat, a gazdasági és foglalkoztatási növekedésre, valamint a piac fellendítésére összpontosítva;
3. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki több területet érintő útiterveket, amelyek magukban foglalják az energiaszektorban, a közlekedési szektorban és az IKT-szektorban bekövetkező fejlődést;
4. véleménye szerint különböző korlátozások és a politikai koordinációs mechanizmusok hiánya akadályozza a Bizottság ezen ágazatban való fellépését; arra kéri a Bizottságot, hogy a Tanácson és a Parlamenten belüli vita elindítása érdekében készítsen tanulmányt, amely bemutatja a törekvések és a rendelkezésére álló eszközök közötti összhang hiányát;
5. úgy véli, hogy a Bizottságnak az ágazatra vonatkozó minden jövőbeli politikai döntéshozatali folyamatban figyelembe kell vennie a gépjárműipar egészét, különösen az alvállalkozókat, a kereskedőket és pótalkatrészipiac cégeit;
6. üdvözlí az Európai Tanács versenyképességgel foglalkozó ülésének az iparpolitikáról szóló, 2012. decemberi következtetéseit; arra bátorítja a tagállamokat, hogy tartsanak ki azon szándékuk mellett, hogy mélyrehatóan felülvizsgálják a gépjárműipari szakpolitikát, valamint hogy megerősítsék a gépjárműipari ágazatot övező új, európai szintű együttműködést; emlékeztet arra, hogy a gépjárműipari politikák közelítése történhet az Unió keretében vagy önkéntes alapon több tagállam között;
7. felszólítja a tagállamokat, hogy a versenyképesség fokozása érdekében hajtsanak végre megfelelően összehangolt strukturális reformokat, beleértve a kutatás és innováció támogatását, a kompetenciafejlesztést, a személyzet átképzését, a közvetett költségek csökkentését, a szociális párbeszéden alapuló rugalmas foglalkoztatás erősítését, az adminisztrációs terhek csökkentését és a fizetési határidők lerövidítését;
8. az uniós fellépésbe vetett bizalom helyreállítása érdekében elengedhetetlennek tartja, hogy az Európai Unió javítsa cselekvési terve végrehajtását és azt, ahogyan a polgárok, a befektetők és a vállalkozások számára ismertetik a cselekvési tervet;

Gazdaság és gépjárműgyártás Európában

9. megerősíti, hogy elengedhetetlen egy koherens és dinamikus kutatási, gyártási, termelési innovációs és értéklánc fenntartása és megerősítése az Unió területén a fenntartható járművek előállítására összpontosítva; úgy véli, hogy az európai versenyképesség fenntartása a jövőben az innovációt, a foglalkoztatást, a versenyképességet, az egészségügyet, a környezetvédelmet és a mobilitást elősegítő kedvező folyamat kialakításától függ;
10. rámutat, hogy a gépjárműiparban a bérköltségek a hozzáadott érték mindössze 13–20 %-át teszik ki; kiemeli továbbá, hogy a globális versenyképességet csak a termelési láncra kiterjedő innovációval és a termelési folyamatokban megvalósuló rugalmassággal lehet garantálni, és minderről megfelelően tárgyalni kell a munkavállalókkal;
11. hangsúlyozza az Európa termelési alapja fenntartásának és erősítésének fontosságát, hogy polgárai számára méltányos életszínvonalat biztosítsanak és iparágai megszilárduljanak a gazdasági növekedés és fellendülés megvalósítása érdekében;

2013. december 10., kedd

12. elismeri, hogy az európai piac a gépjárműágazat esetében is hanyatlik és válságban van; azonban sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a Bizottság nem elemzi e hanyatlás alapvető okait, így az iparágon belüli jelentős mértékben eltérő körülményeket (gyártók, piaci szegmensek és típusok, termékek, szektorok), valamint a keresleti oldalon mutatkozó számos strukturális (demográfiai, szociológiai, viselkedésszerű, gazdasági és műszaki) változást; ezért megerősíti, hogy a nemzetközi szintű uniós fellépéssel párhuzamosan nemzeti és európai szinten differenciált válaszokat kell adni a kereslet növelése érdekében;

13. úgy véli, hogy a mobilitással kapcsolatos új viselkedésszerű tendenciák – többek között tömegközlekedési és multimodális hálózatok, a forgalomirányítás, az intelligens városok, az autómegosztás (car sharing) és a megosztott használati jogi rendszerek – az európai gépjárműipar versenyképességének hatékony előmozdítói;

14. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a Bizottság lebecsüli a gyártási kapacitástöbblet jelentőségét, ami ugyanakkor az egész ágazat számára központi probléma, és óhatatlanul rövid és középtávú hatásokkal jár (termelési lánc, munkahelyek, regionális gazdaság); ezért arra kéri az Európai Bizottságot, hogy mihamarabb készítsen:

- a) tanulmányt az európai kapacitástöbblet mértékéről és a kezelésére szolgáló, különösen Európán kívüli (Egyesült Államok) bevált gyakorlatokról;
- b) a rendelkezésre álló valamennyi politikai eszközt, különösen a kutatást és az innovációt magukban foglaló eszközöket meghatározó cselekvési tervet;
- c) kéri, hogy bocsássonak aktívabb és összehangoltabb támogatást a gépjárműipari munkavállalók és vállalkozások rendelkezésére, hogy szakképzettségük és foglalkoztatásuk más fejlődő ágazatokban is hasznosítható legyen;

15. a szerkezetátalakítás terén:

- a) a Bizottság tekintetében támogatja, hogy a legfontosabb esetek nyomon követése céljából újraindítsák a munkacsoport tevékenységét, és üdvözli a „Szerkezetátalakítás és felkészülés a változásra: a közelmúlt tapasztalataiból levonható tanulságok” című zöld könyv közzétételét (COM(2012)0007),
- b) arra kéri a vállalkozásokat és a tagállamokat, hogy az ipari lánc koherenciáját (munkahelyek, termelés) kikezdő negatív külső hatások elkerülése érdekében fokozzák az együttműködést és az ipari alkalmazkodásra való felkészülést;
- c) felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a gépjárműipari létszámleépítések által jelentős mértékben érintett régiók támogatása érdekében készítsenek összehangolt, gazdasági átállási terveket, valamint kéri, hogy az érintett munkavállalók segítése és a rokonágazatok – például az alternatív energia – kínálta alternatív munkalehetőségek felé való orientálása, valamint a gépjármű-technológia területén meglévő tudás optimalizálása céljából uniós (EBB, ESZA, EGF, ERFA) és nemzeti szinten integrált módon használják valamennyi rendelkezésre álló eszközt;
- d) hangsúlyozza a vállalatok és a regionális önkormányzatok gazdasági szerkezetváltásban játszott központi szerepét és felelősségét – különösen a munkavállalók képzésének javítása, valamint az érintett területek társadalmi-gazdasági fejlesztése és gazdasági szerkezetváltása érdekében – a felszabadult források rendelkezésre bocsátásának szempontjából;

16. emlékezteti a tagállamokat és a vállalkozásokat, hogy a vállalkozások közeledése (közös beszerzések, együttműködések, konzorciumok, összefonódások) versenyképességet fokozó tényezőt jelent az egyre kiélezettebbé váló nemzetközi versenyben;

17. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy különösen területi egyablakos ügyintézési pontok létrehozásával erősítsék meg a kkv-k és a közép-vállalkozások tőkepiacokhoz való hozzáférését segítő különleges eszközöket; úgy véli, hogy a válság a kkv-kat és a közép-vállalkozásokat sújtotta leginkább, különösen az alvállalkozás, valamint az értékesítés és az azt követő szolgáltatások területén; emlékeztet arra, hogy a változásokra való válaszadáshoz szükséges, megfelelő méretű és reagálóképességű folyótán óriási előnyt jelentenek, és gyakran számos technológiai fejlesztés forrásai; ezért úgy véli, hogy a kkv-k és a közép-vállalkozások értékesítési piacainak diverzifikálása (a tevékenység nemzetközivé tétele, új projektekben való részvétel) kiaknázandó fejlődési lehetőségnek minősül;

2013. december 10., kedd

18. újra megfogalmazza annak fontosságát, hogy a szabványok kiválasztása során betartásra kerüljön a technológiai semlegesség elve az elsőként lépők beruházásainak védelme és ezzel az ágazatbeli innováció elősegítése érdekében;

Humánerőforrás

19. megerősíti, hogy a gépjárműiparban dolgozó munkavállalók szakismerete hatalmas előnyt jelent Európa számára; üdvözli az európai gépjárműipari képzési tanács 2013-as létrehozását, és bízik benne, hogy e tanács gyorsan meg fogja határozni az e területre vonatkozó hatékony szakpolitikákat;

20. megelégedéssel fogadja az Európai Bizottságnak a készségek alakítására és kompetenciafejlesztésre mint a tartós versenyelőny forrásaira vonatkozó bejelentéseit;

21. véleménye szerint a munkaerőpiac jelenleg nem tart lépést az ágazat szükségleteivel (képzett munkavállalók iránti óriási igény); véleménye szerint elengedhetetlen, hogy a magasan képzett munkavállalók megtartása és megnyerése érdekében változtassanak az állami és (elsősorban a duális oktatási rendszer kiépítése révén) a vállalati képzési stratégiákon (a természettudományos, műszaki, mérnöki és matematikai képzések és a szakképzés népszerűsítése) és a vállalkozások munkaerő-felvételi stratégiáin;

22. arra kéri a tagállamokat, hogy a szociális párbeszéd és a munkaügyi kapcsolatok nyitottabbá és építőbb jellegűvé tétele érdekében igazítsák ki jogszabályaikat (munkaszervezés, ágazati megállapodások, a munkavállalók bevonása a vállalkozások életébe); felszólítja a tagállamokat a bevált gyakorlataikat kidolgozására és követésére;

23. javasolja a tagállamok és a vállalkozások számára, hogy javítsák a munkavállalók továbbképzését a jövőbeli igényekre való felkészülés és annak érdekében, hogy a munkahelyük elvesztése esetén szakképzettségük más fejlődő ágazatokban is hasznosítható legyen;

Innováció és technológia

24. megerősíti, hogy a technológiai innováció alapvető fontosságú megkülönböztető tényező ezen iparág versenyképessége szempontjából; felszólít a technológia szempontjából semleges megközelítésre; megerősíti azon szándékát, hogy teljesítse az Európa 2020 stratégia célkitűzéseit, valamint segítse a gazdaságos és fenntartható közlekedési eszközök és az új termelési módok kialakítását és térnyerését;

25. hangsúlyozza, hogy a teljes értékteremtési láncot lefedő integrált innovációs projektek központi jelentőségűek a versenyképesség erősítése szempontjából;

26. úgy véli, hogy a tudás és az innováció akkor lehetnek az európai gépjárműipar tartós versenyképességi előnyének forrásai, ha az új megoldások bevezetésének tempója megelőzi azok korlátozási lehetőségeit, illetve ha az innováció védelme és az ipari kémkedés elleni küzdelem módozatai biztosítják a befektetés megtérülését a fogyasztóknak okozott kár nélkül; elvárja, hogy az innovációs előny területei a gépjárműipari termékek terén az európai piacon a környezetvédelemmel és a biztonsággal fűggenek össze.

27. megállapítja, hogy az európai gépjárműiparban két hatékony versenyképességi modell működik: a költségvetető stratégia és a differenciáló stratégia; mivel ezek kevert stratégia formájában történő együttes alkalmazása, további tágabb frontú innovációs vizsgálatokat igényel, nehézkessége okán kevésbé hatékony;

28. megállapítja, hogy az európai gépjárműipar a költségvetető stratégia számos sikerét tartja számon, köszönhetően a sikeresen értékesített, alacsony költségű márkáknak (pl. az olyan márkák, mint a Škoda, Dacia, Nissan);

29. a technológiai fejlődéssel kapcsolatban üdvözli a Bizottság javaslatait, azonban felhívja a figyelmet a hozzáadott érték létrehozásával, valamint a piaci értékesítési és munkahely-teremtési lehetőségekkel kapcsolatos bizottsági előrejelzések feltételes jellegére;

2013. december 10., kedd

30. úgy véli, hogy Európa importált energiától való függőségének csökkentése érdekében alapvető fontosságú a kutatás és fejlesztése támogatása összpontosítva az alacsony CO₂-kibocsátású és fenntartható technológiákra, ahol Európa vezető szerepet játszik; kiemeli, hogy e technológiák közé tartoznak a hibrid járművek, az alternatív üzemanyagok, a mobil energiatárolási technológiák, a szükséges értékesítési hálózatok és infrastruktúrák kialakítása, de sajnálatosnak tartja, hogy e technológiák még nem jelentek meg a piacon; intézkedések meghozatalát kéri az alábbiak tekintetében:

- a technológiák minél inkább feleljenek meg az EU és a világpiac elvárásainak, valamint a gépjárművezetők is fogadják el őket; valamint,
- a gyártástól kezdve a szennyeződésmegelőzés a gépjármű életciklusának összes környezeti és szociális externáliáját vegyék figyelembe;

31. úgy véli, hogy az európai gépjárműipar versenyképességének feltétele annak az Európa területéről olcsó gyártási nyersanyagokat, acélt, öntvényeket, kovácsolt elemeket, kárpitdarabokat, abroncsokat, valamint elektromos és elektronikus alkatrészeket egymással együttműködésben szállító iparágak megfelelő fejlesztése által elért megtérülése;

32. véleménye szerint technológiai előnyének megszilárdítása érdekében Európának erőfeszítéseit a következő kiemelt területekre támaszkodó differenciált stratégiára kell alapoznia:

- a) technológiai konvergencia, különösen a gyártási és az értékesítési folyamat kezdeti szakaszára vonatkozó szabványok;
- b) az európai termékek megkülönböztető jegyeinek tekinthető ökoinnovációk (könnyebb, hatékonyabb, kevésbé szennyező, könnyebben újrahasznosítható gépjárművek, kulcsfontosságú alaptermotechnológiák, akkumulátorok és energiatárolás, a vezetést segítő rendszerek, kényelem, összekapcsolt autók), a biztonság (e-segélyhívó rendszer) és a hozzáférhetőség (fogyatékkal élő autóvezetők általi használat) fejlesztése.
- c) európai és világszintű együttműködés a még kevésbé kiaknázott területeken, különösen a meghajtás területén;
- d) Európa nemzetközi szabványalkotásban betöltött vezető szerepének megerősítése, ezáltal biztosítva, hogy megmaradjon a világpiacon játszott vezető szerepünk, tekintettel a nemzetközi harmonizáció jelentőségére az új piacokhoz való hozzáférésben;
- e) az európai piacon jelen lévő globális gépjárműipar számára a versenyképesség egyre fontosabb aspektusává váló olyan mechanizmusok, mint az üzemanyag-fogyasztást mérő eljárás, biztosítva, hogy az európai gyártók védelemben részesüljenek a tisztességtelen versennyel szemben;
- f) az elektromos gépkocsik és az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítése;

33. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy ösztönözzék a jövőbeli mobilitással foglalkozó (transznacionális) klaszterek, versenyképességi központok és a köz- és a magánszféra közötti partnerségek létrejöttét, mivel azok a folyamatos innováció forrásai (prototípusok);

34. emlékeztet arra, hogy a kutatás-fejlesztés jelentős pénzügyi erőfeszítést igényel (tudományos áttörések elmaradásának kockázata, hosszú beruházási ciklus), ugyanakkor sajnálatának ad hangot amiatt, hogy Európa még nem teljesítette azt a célkitűzést, hogy a GDP 3 %-át kutatás-fejlesztésre fordítsa; károsnak tartja a tagállamok által a COSME és a Horizont 2020 költségvetésében, és különösen a közlekedésre szánt költségvetési sorokban tervezett megszorításokat;

35. megjegyzi, hogy a gépjárműipari ágazat fontos magánbefektető a kutatás és innováció területén; rámutat azonban arra, hogy amíg a recesszió továbbra is érinti az európai piacot, az uniós finanszírozás, például a Horizont 2020 és a COSME ösztönözheti az ágazatba történő magánberuházásokat; kitart amellett, hogy fenn kell tartani az egyértelmű prioritások, így a környezetbarát gépjárművekkel kapcsolatos kezdeményezés és a kkv-k fejlesztésének ambiciózus finanszírozását; kiemeli, hogy a regionális és a helyi hatóságok hatáskörüktől függően rendelkeznek különböző eszközökkel a gépjárműipar tevékeny támogatásához;

36. hangsúlyozza, hogy a 2014–2020 közötti időtartamra szóló többéves pénzügyi keretben, az ágazat termelékenységének növelése és a nemzeti termelés felértékelése érdekében megfelelő pénzügyi forrásokat kell biztosítani az ágazati szerkezetátalakításra, a mikro-, kis- és középvállalkozások megújítására és korszerűsítésére;

2013. december 10., kedd

Szabályozás

37. kitart az „intelligens szabályozás” elvének – mint a gépjárműiparra hatást gyakorló jogszabályok tekintetében koherens megközelítésnek – mielőbbi alkalmazása mellett; emlékeztet arra, hogy ez az elv már az első „CARS 21” (2005) munkacsoport kérelmében is megjelent, ám azóta is csak papíron létezik; hangsúlyozza a gépjárműiparban megvalósuló beruházásokat támogató intelligens szabályozás alapvető jelentőségét;

38. úgy véli, hogy az iparág gazdasági helyzetére esetlegesen kedvezőtlenül ható minden új jogszabályra moratóriumot javasló bizottsági javaslat hozzájárul a hosszú távú versenyképesség eléréséhez, és elősegíti a környezetvédelmi kihívásokra adható megfelelő válaszok kidolgozását;

39. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az ipar számára megfelelő átfutási idő legyen biztosítva a termelési feltételek testre szabására és az ipari rendszerbe való befektetések végrehajtására;

40. kéri, hogy adott esetben vizsgálják felül azokat a már megállapított iránymutatásokat és meghozott határozatokat, amelyek akadályozhatják a gépjárműipar tartós átalakulását; felszólítja a Bizottságot, hogy végezzen utólagos hatásvizsgálatot az elfogadott jogszabályokra, valamint az elfogadott jogszabályok hiányára vagy helytelen végrehajtásukra vonatkozóan;

41. felszólítja az európai gyártókat arra, hogy tartsák fenn és erősítsék meg a törvényi garanciákra vonatkozó eddigi uniós előírásokat;

42. azon a véleményen van, hogy az európai gépjárműipari termékek a kereskedelmi garanciái túl rövid lejáratúak, és nem felelnek meg magas fokú megbízhatóságuknak, ami miatt versenyképességük mélyen alatta marad a harmadik országokból származó partnerek kereskedelmi garanciáinak (Japán, Korea);

43. elengedhetetlennek tartja, hogy a verseny mesterséges torzulása elleni küzdelem érdekében Európa-szerte harmonizálják a műszaki szabályokat; hangsúlyozza, hogy össze kell hangolni és javítani kell a tesztelési eljárásokat, amelyek egyes gyártók esetében akár jelentős fogyasztási eltéréseket is mutathatnak; kéri a Bizottságot, hogy kezelje a fogyasztók nem mérvadó információkkal való félrevezetésének problémáját a járművek fogyasztása és környezeti teljesítménye terén; támogatja az új, pontos, a valós vezetési körülményeket tükröző menetciklus módszerének és eljárásainak tervezett kidolgozását, és kéri ezek haladéktalan bevezetését;

44. ösztönzi a gépjárműipari termékeket előállító európai gyártókat, hogy erősítsék az együttműködést az európai piacon európai szabványosítással, jóváhagyással, egységesítéssel, és alkalmazással, valamint a piaci szegmensek önkéntes felosztásával;

45. úgy véli, hogy az uniós útbiztonságot jelentős mértékben javítani kell a járművekre, az infrastruktúrára és a vezetői magatartásra vonatkozó intézkedések révén; üdvözlí az e-ségélyhívó rendszerre tett bizottsági javaslatot, amely lehetővé tenné a járművek számára a segélyhívó szolgálat automatikus felhívását komoly baleset bekövetkezése esetén;

46. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a szellemi tulajdon-jogok globális védelmét, valamint alakítsanak ki az üzleti titok védelmét szolgáló európai szintű stratégiát annak érdekében, hogy felvegyék a küzdelmet a hamisítás és az ipari kémkedés ellen; emlékeztet arra, hogy a technológiai fejlődés érzékeny és törekeny ágazat;

Pénzügyi eszközök

47. felszólítja Európát és a tagállamokat, hogy harmonizálják, optimalizálják és erősítsék meg a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök alkalmazását annak érdekében, hogy az állami támogatásokon túl is ösztönözzék a fenntartható mobilitásba történő befektetéseket, például a kkv-kra vonatkozó adóösztönzők (kutatás-fejlesztési adókedvezmény, ökológiai bonus-malus rendszer, roncsprémiumok), valamint magán- (kockázatitőke-alapok, „üzleti angyalok”) és közfinanszírozású pénzügyi eszközök (Európai Beruházási Bank) révén;

48. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy készítsen mélyreható elemzést az autóiparra vonatkozó adórendszerről, amely az uniós országok egységesítésével egyszerűsíti és ésszerűsíti a termelésre és a gépjárműiparhoz kapcsolódó szolgáltatások kereskedelmére kivetett jelenlegi adóterheket, és csökkenti a bürokratikus terheket.

2013. december 10., kedd

49. elengedhetetlennek tartja egyrészt a szerkezetátalakításra, másrészt a kutatás-fejlesztésre igénybe vehető alapok kiegészítő jellegének fenntartását; ezért felszólít arra, hogy tartsák fenn az Európai Szociális Alap és az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap rendelkezésére álló költségvetési összegeket;

50. követeli, hogy a versenypolitikát (állami támogatások szabályozása) a külföldi versenytársaink által alkalmazott gyakorlatok mintájára állítsák a versenyképességi, a növekedési és a foglalkoztatási politika szolgálatába;

51. kéri egy olyan feltételeességi záradék felvételét, amely előírja a gépjárműipari vállalkozások számára, hogy a támogatott beruházások amortizációs idejére tartsák fenn a tevékenységüket a támogatásban részesülő telephelyeken, vagy tevékenységáthelyezés esetén térítsék vissza az Unió által nyújtott összegeket;

Belső piac

52. emlékeztet arra, hogy a szilárd belső piac elengedhetetlen feltétele annak, hogy a gépjárműágazat ismét versenyképes legyen és tartósan fennmaradjon;

53. úgy véli, hogy szükséges a fokozott európai harmonizáció azokon a területeken, ahol a fennálló feltételek egyenlőtlen versenyhelyzetet teremtenek:

a) a külföldi versenytársakkal szemben: az energia és a nyersanyagok magas ára, az euró magas átváltási árfolyama,

b) és a belső piacon: szociális és adóverseny, vállalkozásoknak nyújtott adókedvezmények és a gépjárművásárlás ösztönzése (ökölógiai bónuszrendszer, roncsprémiumok);

c) és a belső piacon: a járművek újrahasznosíthatóságával és a használt járművek ökológiai újrahasznosításával kapcsolatos feltételek;

54. hangsúlyozza, hogy a beszállítók különösen rászorulnak az erősítésre, és ez az a terület, ahol komoly lehetőség van az innovációra (car2car, car2infrastructure) és a foglalkoztatásra;

55. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy az értékesítés utáni szolgáltatások piacán a jogi töredezettség kedvezőtlenül hat a gépjárművezetőkre és a tagállamok közötti egészséges és tisztességes versenyre; az autósok vásárlóereje és a foglalkoztatás növelése, valamint az Európában kiépült termelési lánc és az értékesítés utáni szolgáltatások piacának fenntartása és fejlesztése érdekében szót emel különösen a pótalkatrészeket gyártó szektorban a jogszabályok közelítése mellett, továbbá felszólít az autósok javítással kapcsolatos jogaikról szóló tájékoztatására; kéri a Bizottságot, hogy ezt a jogszabály-közelítést mélyreható és összehasonlító tanulmánnyal támassza alá, amely felméri azt, hogy ez a jogi töredezettség milyen hatást gyakorol a belső piacra, az európai gyártásra és az autósok vásárlóerejére;

56. felszólít uniós szintű koordinációra a hamisított gépjárműalkatrészek behozatala elleni küzdelem fokozása érdekében;

57. megállapítja, hogy a gyártók és a forgalmazók közötti kereskedelmi kapcsolatok terén a tagállamoknak biztosítaniuk kell a nagyobb átláthatóságot és a jóhiszeműség elvének tiszteletben tartását; úgy véli, hogy ez biztosan elérhető a gyártók és a forgalmazók közötti magatartási kódex bevezetésével; véleménye szerint ennek a kódexnek legalább a forgalmazók tevékenységének áthelyezésére, a több márka forgalmazására és a gyártó által indokolatlanul felmondott szerződés esetére érvényes kárpótláshoz fűződő jogra vonatkozó záradékokat kell tartalmaznia az Európai Bizottság 2010/C 138/05 sz. kiegészítő iránymutatásaival összhangban;

58. kéri a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve tegyen lépéseket a magas szintű fogyasztóvédelem, az átláthatóság és a biztonság garantálása érdekében a használtautó-piacon is, valamint ösztönözze a szennyező és kevésbé biztonságos járművek fokozatos kivezetését; üdvözli a műszaki vizsgálatról szóló rendeletben foglalt bizottsági ajánlást, amely szerint minden vizsgálatnál rögzíteni kell a megtett kilométerek számát; úgy véli, hogy a „gépjárműútlevél” belgiumi rendszeréhez hasonló kezdeményezéseket európai szabvánnyal lehetne ösztönözni; megjegyzi, hogy a gépjármű-átruházások esetében szükséges ismételt regisztráció eljárásának a megtett kilométerek számával kapcsolatos, határokon átnyúló hamisítást is vissza kell szorítania;

2013. december 10., kedd

59. megerősíti a – repüléstechnika vagy az űrkutatás terén meglévőkhöz hasonló – ipari nagyprojektek újbóli alapításának gazdasági jelentőségét Európa számára, mivel ezek révén elérhető a globális versenyben való helytálláshoz szükséges kritikus méret; emlékeztet arra, hogy az ilyen nagy projektek működhethetnek az Unión belül vagy önkéntes alapon több tagállam között;

60. hangsúlyozza az intelligens szakstratégiák fontosságát, amelyek lehetőséget teremtenek arra, hogy az ugyanazon tevékenységekre irányuló Európán belüli konkurenciát – az EU-t a harmadik országokhoz képest versenyképessé tevő – kiegészítő regionális szakosodás váltsa fel;

61. felhívja:

a) a tagállamok figyelmét a kereslet élénkítésének olyan alternatív megoldásaira, mint a címkézések, a bértakarék-alapok célirányos felszabadítása, a vállalkozások vásárlásainak adómentessé tétele, anyagok újrafeldolgozása, közbeszerzés;

b) a vállalkozások figyelmét az olyan forgalmazási stratégiákra, mint a munkahely elvesztése esetén a hitel visszafizetésére szóló biztosítás, a garancia meghosszabbítása, gépjármű-megosztási rendszerek, internetes értékesítés;

62. sajnálja, hogy a CARS 2020 cselekvési terv főként az európai gépjárműgyártókra koncentrál, és figyelmen kívül hagyja a teljes utángyártási piacnak, szereplőinek és szükségleteinek jelentőségét; az európai gépjárműipari politikának tágasnak és holisztikus megközelítésen alapulónak kell lennie; a fő célnak a lánc valamennyi szereplője esetében az egyenlő versenyfeltételek biztosítását kell tartani; így tehát az gépjárműipari szektorra irányuló európai politikának figyelembe kell vennie az összes szereplőre vonatkozó rendelkezéseket is, éppúgy a nagy gyártókat, mint a forgalmazási és javítási láncban álló kis- és középvállalkozókat is;

Harmadik országok piagai és kereskedelmi kapcsolatok

63. véleménye szerint a gépjárműipar jelentős mértékben és pozitívan hozzájárul az uniós kereskedelmi mérleghez, a feltörekvő piacokra irányuló kivitel hosszú távú sikerünk maximalizálásának tagadhatatlan előfeltétele, és vállalkozásaink jövője szempontjából kulcsfontosságúak a külföldi alapokkal és vállalkozásokkal kötött szövetségek, az Unió határain kívül létesített, a növekedést serkentő telephelyek (többek között a helyi piacokra termelő gépjárműgyártás), továbbá a kereslet kielégítését célzó gépjármű-behozatal;

64. üdvözli a Bizottság bejelentését a Japánnal és az USA-val létrehozandó szabadkereskedelmi övezettel, valamint a globális piacokhoz való egyenlő hozzáféréssel kapcsolatos erőfeszítések terén bekövetkezett áttörésről, ami annyit jelent, hogy a világ gépjárműipara összes résztvevőjének pontosan ugyanazon szabályokat kell betartania; ez növeli annak valószínűségét, hogy a fenntartható fejlődés, illetve az útbiztonság lesz a versenyelőny megszerzésének alapja az egész világon;

65. elismeri, hogy a gépjármű és a gépjárműipari alkatrészek teljes mértékben egységes európai piacának uniós környezetvédelmi minőségi szabványokon alapuló ellenőrzését lehetővé tevő egységes nemzetközi jóváhagyás jelentős szerepet játszhat a tisztességtelen piaci verseny kizárásában;

66. elismeri, hogy a feltörekvő piacokon a kereslet nemcsak a luxusjárművek iránt fog nőni, hanem az alacsonyabb piaci szegmensekben is, és az európai ipar e szegmensekben versenyképesebb lesz;

67. megállapítja, hogy a harmadik országok vállalkozásai által folytatott fokozódó és olykor tisztességtelen verseny miatt gépjárműipari vállalkozásaink nagy részének versenyképessége romlik; megállapítja, hogy nagy részük sikeres lehet, ha megvan a lehetőségük az új exportpiacok növekvő keresletének kielégítésére; sürgeti a Bizottságot, hogy szervezze újra kereskedelempolitikáját annak érdekében, hogy:

a) koordinálni tudja az európai vállalkozások EU-n kívüli előmozdítását, valamint az uniós termékek, beruházások és szellemi tulajdonjogok EU-n kívüli védelmét szolgáló tagállami intézkedéseket;

b) központosíthassa az export előmozdítását célzó valamennyi – és különösen a kkv-kra irányuló – uniós eszközt („Kisvállalkozás, nagyvilág”), különösen egy átfogó, elérhető és ágazati digitális platform létrehozásával;

2013. december 10., kedd

- c) kereskedelmi kapcsolataink középpontjába fokozatosan a kölcsönösség elvét helyezhesse, amelynek a Bizottság nem szentel kellő figyelmet a „CARS 2020” cselekvési tervben;
- d) fellépessen a gépjárműiparban meglévő nem tarifális kereskedelmi akadályok felszámolása érdekében;
- e) lerövidíthesse a vizsgálatok indításához és a kereskedelmi védintézkedések alkalmazásához szükséges időt;

68. kéri a Bizottságot, hogy a kereskedelmi megállapodásokra vonatkozó előzetes hatásvizsgálatait terjessze ki a gépjárműágazat versenyképességének kérdésére, végezzen új vizsgálatokat a hatálybelépésüket követően, és rendszeresen vizsgálja a jelenleg hatályban lévő, illetve az éppen tárgyalt megállapodások halmozott hatását, konkrét és előre meghatározott kritériumok alapján, beleértve az érintettek bevonásának módját;

69. úgy dönt, hogy biztosítja a maga számára azokat az eszközöket, amelyekkel maga mérheti az egyes szabadkereskedelmi megállapodások hatását;

o

o o

70. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamoknak.

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0548

Szexuális és reprodukzív egészség és jogok

Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása a szexuális és reprodukzív egészségről és jogokról (2013/2040(INI))

(2016/C 468/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 168., közegészségügyre vonatkozó cikkére, különösen annak (7) bekezdésére, amely kimondja, hogy az Unió tevékenységének tiszteletben kell tartania a tagállamoknak az egészségügyi politikájuk meghatározására, valamint az egészségügyi szolgáltatások és az orvosi ellátás megszervezésére és biztosítására vonatkozó hatáskörét,
 - tekintettel az 1994-ben Kairóban tartott nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia cselekvési programjára és az 1995-ös Nők Világkonferenciájának pekingi cselekvési programjára,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0426/2013),
- A. mivel a kairói nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia cselekvési programja meghatározza a szexuális és reprodukzív egészség és jog fogalmát;
1. megjegyzi, hogy a szexuális és reprodukzív egészséggel és jogokkal és az iskolai szexuális oktatással foglalkozó szakpolitikák kialakítása és végrehajtása tagállami hatáskörbe tartozik;
 2. megjegyzi, hogy bár az egészséggel és oktatással foglalkozó szakpolitikák kialakítása és végrehajtása tagállami hatáskörbe tartozik, az Unió is ösztönözheti a bevált gyakorlatok megosztását a tagállamok között;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és nemzeti parlamentjeinek, az Alapvető Jogok Ügynökségének és az ENSZ főtitkárának.

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0549

Önkéntesség és önkéntes tevékenység Európában**Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása az önkéntességről és az önkéntes tevékenységről Európában (2013/2064(INI))**

(2016/C 468/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 165., 166. és 214. cikkére,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) által az önkéntes munka felméréséről szóló kézikönyvében (2011) az önkéntes munka definíciójára tett javaslatra,
- tekintettel a készségek és kompetenciák átláthatóságának egységes közösségi keretéről (Europass) szóló, 2004. december 15-i 2241/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra,
- tekintettel a 2007 és 2013 közötti időszakra a „Fiatalok lendületben” program létrehozásáról szóló, 2006. november 15-i 1719/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel az egész életen át tartó tanulás terén egy cselekvési program létrehozásáról szóló, 2006. november 15-i 1720/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel a 2007–2013-as időszakra az aktív európai polgárság előmozdítását célzó „Európa a polgárokért” című program létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1904/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽³⁾,
- tekintettel az aktív polgárságot előmozdító önkéntes tevékenységek európai évéről (2011) szóló 2009. november 27-i 2010/37/EK tanácsi határozatra ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott 2006. április 24-i állásfoglalásra az európai ifjúságpolitika terén a nem formális és az informális tanulás értékének elismeréséről ⁽⁵⁾,
- tekintettel a fiatalok önkéntes tevékenységéről szóló, 2007. november 27-i tanácsi állásfoglalásra (14427/1/2007),
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott 2007. május 16-i állásfoglalásra a fiatalok önkéntes tevékenységeire vonatkozó közös célkitűzések végrehajtásáról ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Tanács 2008. november 20-i ajánlásra a fiatal önkéntesek európai mobilitásáról ⁽⁷⁾,
- tekintettel a Közösségen belüli, oktatási és képzési célú transznacionális mobilitásról: az Európai Mobilitásminőségi Chartáról szóló 2006. december 18-i 2006/961/EK európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ HL L 327., 2006.11.24., 30. o.⁽²⁾ HL L 327., 2006.11.24., 45. o.⁽³⁾ HL L 378., 2006.12.27., 32. o.⁽⁴⁾ HL L 17., 2010.1.22., 43. o.⁽⁵⁾ HL C 168., 2006.7.20., 1. o.⁽⁶⁾ HL C 241., 2008.9.20., 1. o.⁽⁷⁾ HL C 319., 2008.12.13., 8. o.⁽⁸⁾ HL L 394., 2006.12.30., 5. o.

2013. december 10., kedd

- tekintettel a biztosító egyesületek, társaságok és alapítványok európai státútumának létrehozásáról szóló, 2011. március 10-i nyilatkozatára ⁽¹⁾,
- tekintettel az önkéntes tevékenységeknek a szociálpolitikában betöltött szerepéről szóló, 2011. október 3-i tanácsi következtetésekre (14552/2011),
- tekintettel a sportban vállalt önkéntes tevékenységeknek az aktív polgári szerepvállalás előmozdításában betöltött szerepéről szóló, 2011. november 29-i tanácsi következtetésekre ⁽²⁾,
- tekintettel a 2010. október 27-i, az uniós polgárságról szóló, „Az uniós polgárok jogainak érvényesítése előtt álló akadályok lebontása” című 2010. évi bizottsági jelentésre (COM(2010)0603),
- tekintettel a fiatalok oktatásban, foglalkoztatásban és társadalomban való teljes körű részvételének elősegítéséről szóló, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, 2007. szeptember 5-i bizottsági közleményre (COM(2007)0498),
- tekintettel „Az EU ifjúsági stratégiája – Befektetés és az érvényesülés elősegítése – Megújított nyílt koordinációs módszer a fiatalok előtt álló kihívások és lehetőségek kezelésére” című, a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, 2009. április 27-i bizottsági közleményre (COM(2009)0200),
- tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)020),
- tekintettel a „Mozgásban az ifjúság – Kezdeményezés a fiatalokban rejlő potenciál felszabadítására az Európai Unióban megvalósítandó intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés érdekében” című, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, 2010. szeptember 15-i bizottsági közleményre (COM(2010)0477),
- tekintettel az „Az önkéntesség szerepéről az EU szakpolitikáiban: határokon átnyúló tevékenységek elismerése és ösztönzése az EU-ban” című, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, 2011. szeptember 20-i bizottsági közleményre (COM(2011)0568),
- tekintettel az Unió oktatási, képzési, ifjúsági és sportprogramja, az „Erasmus mindenkinek” létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettel kapcsolatos bizottsági javaslatra (COM(2011)0788),
- tekintettel az önkéntesség európai éve (2011) végrehajtásáról, eredményeiről és átfogó értékeléséről szóló, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett 2012. december 19-i bizottsági jelentésre (COM(2012)0781),
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. március 28-i véleményére az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, „Közlemény az önkéntesség szerepéről az EU szakpolitikáiban: határokon átnyúló tevékenységek elismerése és ösztönzése az EU-ban” című, bizottsági közleményről ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Unión belüli határokon átnyúló önkéntes tevékenységek elismeréséről és támogatásáról szóló, 2012. június 12-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a nem formális és az informális tanulás eredményeinek érvényesítéséről szóló 2012. december 20-i tanácsi ajánlásra,
- tekintettel az önkéntesség európai éve (2011) végrehajtásáról, eredményeiről és átfogó értékeléséről szóló bizottsági jelentésre (EYV 2011);

⁽¹⁾ HL C 199. E, 2012.7.7., 187. o.

⁽²⁾ HL C 372., 2011.12.20., 24. o.

⁽³⁾ CESE 824/2012.

⁽⁴⁾ HL C 332. E, 2013.11.15., 14. o.

2013. december 10., kedd

- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésére (A7-0348/2013),
- A. mivel az önkéntesség európai éve (2011) sikeresnek bizonyult, releváns célkitűzéseket fogalmazott meg és segített felhívni a figyelmet a kérdéskörre;
- B. mivel az önkéntes tevékenységet lehetővé tevő és mindenki számára elérhető környezet kialakítása hosszú távú folyamat, amely szükségessé teszi valamennyi érdekelt fél bevonását;
- C. mivel az önkéntesség az aktív polgári szerepvállalás és a demokrácia, valamint a személyes fejlődés egyik fontos vetülete, amelynek keretében olyan európai értékek jelennek meg, mint a szolidaritás és a megkülönböztetésmentesség, és amely ezenfelül hozzájárul a részvételi demokrácia fejlesztéséhez és az emberi jogok Európai Unión belül és kívül történő előmozdításához;
- D. tekintettel a közpolitikákról szóló vitában az önkéntességnek tulajdonított jelentőségre;
- E. mivel az önkéntes tevékenységben való részvétel a munkaerőpiacon szükséges készségek elsajátításának fontos eszköze lehet, emellett lehetővé teheti előkelő társadalmi pozíciók kivívását is a közösségben;
- F. mivel a sport nagyrészt az önkéntesekre alapoz;
- G. mivel az önkéntesség kulcsfontosságú tényező az egyéni és kollektív emancipáció, a szolidaritás és a társadalmi kohézió szempontjából;
- H. mivel az önkéntesség kulcsfontosságú szerepet játszik a társadalmi tőke megteremtésében, a fejlődés ösztönzésében, valamint a gazdasági és társadalmi kohézió előmozdításában, és ilyen módon hozzájárul az Európa 2020 stratégia céljainak megvalósításához;
- I. mivel a Tanács 2011. októberi, az önkéntes tevékenységeknek a szociálpolitikában betöltött szerepéről szóló következtetései hangsúlyozzák az önkéntes tevékenységek fontosságát a nemek közötti különbségek kezelésében;
- J. mivel a nemzeti szintű bürokratikus akadályok fenntartása továbbra is korlátozza az egyes országok jogrendszerében még mindig nem a megfelelő mértékben elismert önkéntességben való részvétel lehetőségét;
- K. mivel az eltérő hagyományok és kulturális gyakorlatok miatt a tagállamok között jelentős eltérések vannak az önkéntességre, az önkéntesek jogaira és az önkéntesség szervezésének módjára vonatkozó jogszabályok tekintetében;
- L. mivel a súlyos gazdasági válság, a megszorító intézkedések és adózási kényszerek számos olyan nem kormányzati szervezet, sportegyesület és önkéntes szervezet pénzügyi stabilitását veszélyeztetik, amelyek e nehéz helyzet ellenére is tovább tevékenykednek a társadalmi befogadás és jólét e nehéz időkben való előmozdítása érdekében;
- M. mivel az önkéntesség európai éve (2011) örökségének megőrzése érdekében az önkéntesség jelenleg uniós szinten még nem egységes és különböző szolgálatok hatáskörébe tartozó európai szakpolitikáját megfelelően strukturálni kell és össze kell hangolni;
- 1. tudomásul veszi az önkéntesség európai évével (2011) kapcsolatos kommunikációs kampánynak a bizottsági jelentés mellékleteiben szereplő adatait és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a pénzügyi források hiánya miatt csak szerény eredményt sikerült elérni;
- 2. elismeri és támogatja az önkéntesség egyes tagállamokon belül országos szervezeteken és helyben működő szervezetek hálózatain keresztül megvalósuló különböző formáit; e tekintetben a tagállamokat multikulturális megközelítés alkalmazására szólítja fel, és kéri a Bizottságot, hogy végezze el az önkéntesség nemzeti gyakorlatainak és hagyományainak részletes elemzését egy közös európai megközelítés előmozdítása érdekében;
- 3. megjegyzi, hogy az önkéntesség közös európai megközelítésének további megerősítése növelni fogja az fiatalok esélyeit a mobilitásra és a foglalkoztathatóságra azáltal, hogy értékes készségek megszerzését teszi lehetővé számukra;

2013. december 10., kedd

4. üdvözlí, hogy az önkéntességnek kedvező környezet kialakítása érdekében egyes tagállamok elfogadták, illetve felülvizsgálták az e területre vonatkozó jogszabályokat; és a többi tagállamnak is azt ajánlja, hogy járjanak el hasonlóképpen, és az önkéntesek jogairól és feladatköreiről szóló európai charta felhasználásával helyezték középpontba az önkéntesek jogainak megerősítését;
5. ösztönzi a tagállamokat, hogy folytassák az önkéntességet lehetővé tevő környezet kialakítását, különösen a jogi keret létrehozásával ott, ahol ez még hiányzik;
6. megjegyzi, hogy egyes tagállamok alkalmazták a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) az önkéntes munka felméréséről szóló kézikönyvében szereplő iránymutatásokat, és a többi országot is erre ösztönzi annak érdekében, hogy olyan összehasonlítható adatok álljanak rendelkezésre, amelyek egyértelmű információt nyújtanak arról, hogy társadalmi szempontból milyen értékes hozzájárulást jelent ez a munka;
7. az önkéntes szervezetek megfelelő jogi és intézményi elismerése érdekében kéri e szervezetek európai státútumának elfogadását;
8. hangsúlyozza az önkéntesség előmozdításának szükségességét, különösen az iskoláskorú gyermekek, a diákok és más fiatalok körében a szolidaritás horizontjának kiszélesítése és az annak biztosított támogatás bővítése érdekében;
9. megjegyzi, hogy az utóbbi hónapokban online kiállított európai készségútlevélek jelentős száma bizonyítja ennek az „elektromos portfóliónak” a sikerét, amely átfogó képet ad az egyedi készségekről, beleértve az önkéntes tevékenység során megszerzett készségeket is, elősegítve azok hivatalos – mind foglalkoztatási, mind tanulmányi célú – elismerését;
10. rámutat az önkéntes tevékenységek keretében szerzett nem formális és informális tanulmányi, illetve munkatapasztalatként elismerhető készségeknek és képességeknek az önéletrajzban és a szakmai életben képviselt hozzáadott értékére;
11. úgy véli, hogy a javasolt „Europass tapasztalatösszegzés” nevű dokumentum segítségével az önkéntesek leírhatnak és rögzíthetnek az önkéntes munka során kifejlesztett, végzettséget nem feltétlenül biztosító készségeiket, és ösztönzi az Európai Bizottságot, hogy a nem formális és az informális tanulás eredményeinek érvényesítéséről szóló tanácsi ajánlás fényében a lehető leghamarabb dolgozzák ki a „Europass tapasztalatösszegzés” nevű dokumentumot;
12. aláhúzza a fent említett készségek és képességek fontosságát a fiataloknak az önkéntességre való motiválásában, a társadalmi tőke létrehozásában és a társadalmi fejlődés előmozdításában;
13. javasolja, hogy fordítsanak figyelmet az önkéntes ágazaton belül a nemek közötti egyenlőség kérdésére, és különösen arra a látványos diszkrépanciára, hogy a férfiak felülreprezentáltak az önkéntes vezetői pozíciókban;
14. úgy véli, hogy a fiatalok ezen önkéntes tevékenységek keretében szerzett készségeit el kell ismerni az európai készségútlevélben és az Europassban, annak érdekében, hogy a formális és a nem formális tanulás azonos elbírálásban részesüljön;
15. hangsúlyozza, hogy a korai iskolaelhagyó fiatalok számára az önkéntesség befogadó környezetet és tevékenységeket kínál;
16. megerősíti, hogy támogatja a Bizottságnak az „Európai Önkéntes Humanitárius Segítségnyújtási Hadtest” létrehozására vonatkozó kezdeményezését, amelynek célja az Unió humanitárius válságokra és súlyos természeti katasztrófákra való gyors és összehangolt reagálási kapacitásának erősítése az uniós humanitárius segélyműveletekben részt vevő önkéntesek képzésének, mozgósításának és koordinálásának támogatásával;
17. hangsúlyozza, hogy a fiatalok és idősök körében egyre nagyobb népszerűségnek örvendő önkéntesség előmozdítja az interkulturális tanulást, az európai identitástudatot és a nemzedékek közötti szolidaritást, valamint hozzájárul a tevékeny idősorkhoz és az egész életen át tartó aktív polgári szerepvállaláshoz;
18. rámutat, hogy az önkéntesség mind a fiatalok, mind az idősök számára lehetővé teszi, hogy hozzájáruljanak a társadalomhoz, cserébe pedig elismerésben és megbecsülésben részesüljenek, valamint hogy az önkéntesség javítja életminőségüket, jólétüket és általános egészségügyi állapotukat;

2013. december 10., kedd

19. rámutat, hogy alapvető fontosságú az önkéntes tevékenységek széles választéka és az azokhoz való – a költségeket, az információk és az infrastruktúra rendelkezésre állását tekintve – könnyű hozzáférés, illetve a felelősség- és balesetbiztosítás, amennyiben az önkéntességet valamennyi korcsoportban népszerűsíteni akarják;
20. úgy véli, hogy az önkéntesség, mint a civil társadalom építésének aktív módja, hozzájárulhat a kultúrák közötti párbeszéd fejlődéséhez, és fontos szerepet játszhat az előítéletek és az idegengyűlölet elleni küzdelemben;
21. megjegyzi, hogy az önkéntesség fontos szerepet játszik az emberi és társadalmi tőke kialakításában, valamint a társadalmi befogadás előmozdításában; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ismerjék el megfelelően a sport világában vállalt önkéntes tevékenységek rendkívül jelentős hozzáadott értékét, különösen az amatőr sport terén, ahol számos sportszervezet nem tudna működni az önkéntesek segítségével;
22. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ismerjék el megfelelően az önkéntes tevékenységek jelentős hozzáadott értékét a súlyos gazdasági válság idején;
23. kiemeli, hogy folyamatos erőfeszítésre van szükség annak biztosításához, hogy a nők egyenlő eséllyel vehessenek részt az önkéntes tevékenységekben;
24. felhívja a figyelmet arra, hogy az önkéntességnek az aktív polgári szerepvállalás egyik meghatározó megnyilvánulási formájaként történő integrálása érdekében biztosítani kell a folytonosságot az önkéntesség 2011-es európai éve és a következő európai évek között, és e tekintetben arra ösztönzi a Bizottságot, hogy a polgárok európai éve keretében ismerje el, hogy az önkéntesség jelentősen hozzájárul az aktív polgári szerepvállaláshoz;
25. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák az önkéntesség európai éve (2011) során nemzeti szinten elért eredmények fenntarthatóságát;
26. kéri a Bizottságot, hogy a különböző tagállamok szereplői közötti párbeszéd és együttműködés ösztönzése érdekében alakítsa és fejlessze ki az önkéntességi szakpolitikáját, és vegye igénybe a nyitott koordinációs módszert;
27. sürgeti a tagállamokat, hogy tegyék meg az önkéntesség intézményesítéséhez szükséges lépéseket, összhangban a nemzeti munkajoggal;
28. kéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy alakítsanak ki olyan, szolgálat formájában működő egységes kapcsolattartási pontot, amely felel az önkéntességi szakpolitikáért, valamint a bizottsági osztályok és a különböző intézmények közötti, e téren megvalósított koordinációért;
29. emlékeztet arra, hogy az információk összegyűjtése érdekében, különösen az európai önkéntes szervezetekkel, társulásokkal és hálózatokkal közösen, az e tekintetben való együttműködést elősegítő páneurópai fórumként létre kell hozni egy olyan központi uniós portált, amely az önkéntességgel kapcsolatos bevált gyakorlatok adatbázisa mellett egy, a határokon átnyúló önkéntes tevékenységekkel kapcsolatos részt is tartalmaz, valamint tájékoztatást nyújt az elérhető programokról, az azokkal kapcsolatos költségekről és a részvétel feltételéről;
30. ösztönzi a tagállamokat nemzeti koordinációs weboldalak és keresőmotorok létrehozására, amelyek könnyen és jól strukturált módon teszik elérhetővé az önkéntességi lehetőségeket az egyéni felhasználók, illetve az együttműködési lehetőségeket szervezetek számára;
31. ösztönzi a tagállamokat, hogy továbbra is biztosítsanak stabil és fenntartható támogatási keretet mind a nemzeti, mind a határokon átnyúló önkéntes tevékenységek számára, amely mind az önkénteseket, mind az önkéntes szervezeteket segíti; javasolja a tagállamoknak, hogy tartsák fenn az önkéntesség európai évével (2011) kapcsolatban felállított nemzeti koordináló testületeket;
32. felszólítja a tagállamokat, hogy hajtsák végre a harmadik országok állampolgárai tanulmányok folytatása, diákcseré, javadalmazás nélküli gyakorlat, illetve önkéntes szolgálat céljából történő beutazásának feltételeiről szóló 2004/114/EK irányelv rendelkezéseit⁽¹⁾, valamint hogy tegyék egyszerűbbé a vízumeljárásokat, vagy azokat töröljék el azon személyek esetében, akik az európai szomszédságpolitika keretében önkéntes tevékenységeket kívánnak végezni;

⁽¹⁾ HL L 375., 2004.12.23., 12. o.

2013. december 10., kedd

33. sürgeti a nemzeti, regionális és helyi hatóságokat, hogy tegyenek elérhetővé megfelelő forrásokat, egyszerűsítsék az adminisztratív eljárásokat és nyújtsanak adókedvezményt az önkéntes szervezetek és hálózatok, különösen a kisméretű és korlátozott eszközökkel rendelkező szervezetek számára; ezzel összefüggésben kéri, hogy tisztázzák a társulásoknak nyújtott támogatás fogalmát annak érdekében, hogy az egyesületi finanszírozást többé ne keverjék össze az állami támogatásokkal, ami gátolhatja a versenyt a versenyszférában;
34. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg annak a lehetőségét, hogy az önkéntes munka gazdasági értékét be lehessen számítani az európai projektek önértéke;
35. kiemeli, hogy az önkéntességet a vállalati társadalmi felelősségvállalási stratégiák részeként is ösztönözni kell, összhangban a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó iránymutatással kapcsolatos ISO 26000:2010 önkéntes nemzetközi szabvánnyal;
36. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy a tagállamok tegyék kötelezővé biztosítás kötését az önkéntesek számára, valamint garantálják egészségük védelmét és az általuk végzett tevékenységek biztonságosságát;
37. felhívja a tagállamokat, hogy ha még nem tették meg, alkossanak jogszabályokat az önkéntességről, emellett az önkéntesek képzettségi szintjének emelése és az általuk ellátott tevékenység iránt tanúsított felelősségérzetük növelése érdekében formális, informális és nem formális képzés révén tegyék könnyebbé az önkéntesek tevékenységét;
38. felhívja a tagállamokat, hogy – mivel az önkéntesek elkötelezettsége elsősorban önzetlen és érdek nélküli – képzettségük szintjének emelése és az általuk ellátott tevékenység iránt tanúsított felelősségérzetük növelése érdekében formális, informális és nem formális képzés révén tegyék könnyebbé az önkéntesek tevékenységét; ösztönzi a tagállamokat, hogy vezessenek be önkéntességi képzéseket választható tárgyként az oktatási intézményekben;
39. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat az Európai önkéntes szolgálat további támogatására az egyetemeken és más felsőoktatási intézményekben;
40. úgy véli, hogy az önkéntes munka mint informális tanulási módszer segíti olyan készségek és szakmai képesítések kialakítását, amelyek megkönnyítik az önkéntesek számára a munkaerőpiacra való belépést vagy visszatérést;
41. javasolja a Bizottságnak, hogy maradjon kapcsolatban az önkéntesség 2011-es európai éve szövetségének utódjával, az Önkéntesség Európai Szövetségével és más önkéntes szervezetekkel, és a jövőre vonatkozó cselekvési terv alapjaként vegye kellőképpen figyelembe az európai önkéntesség szakpolitikai menetrendjében (PAVE) szereplő ajánlásokat;
42. felhívja a Bizottságot, hogy a megfelelő támogató infrastruktúra kialakítása érdekében biztosítson megfelelő forrásokat az európai önkéntesség fejlesztési alapjának létrehozásához;
43. hangsúlyozza, hogy könnyebbé kell tenni, hogy a nem kormányzati szervezetek európai támogatáshoz jussanak, különösen az ESZA keretében, nemzeti és európai szinten;
44. felhívja a tagállamokat, hogy hajtsák végre a nem formális és az informális tanulás eredményeinek érvényesítéséről szóló tanácsi ajánlást, és már a 2018-as céldátum előtt biztosítsák az oktatási intézmények, munkaadók és mások által elismerendő szakképzettséghez vezető, az önkéntesség során megszerzett tudás, készségek és kompetenciák érvényesítése formális struktúráinak végrehajtását;
45. felhívja a Bizottságot, hogy az önkéntesként eltöltött időt ismerje el támogatható, természetbeni társfinanszírozásként valamennyi európai támogatás esetében, és az önkéntes szervezetekkel együtt dolgozzon ki rendszereket az önkéntesként eltöltött idő nyilvántartásba vételére és dokumentálására, a számos rendelkezésre álló eszköz és modell alapján;
46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
-

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0558

Az uniós fejlesztési segélyt nyújtók koordinációja**Az Európai Parlament 2013. december 11-i állásfoglalása a Bizottságnak szóló ajánlásokkal az uniós fejlesztési segélyt adományozók koordinációjáról (2013/2057(INL))**

(2016/C 468/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 225. cikkére, és különösen 9. és 151. cikkére, valamint 153. cikke (1) bekezdésének e) pontjára,
- tekintettel az EUMSZ 209. és 210. cikkére,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatára,
- tekintettel a 2005. évi Párizsi Nyilatkozatra, a 2008. évi accrai cselekvési programra és a hatékony fejlesztési együttműködésre irányuló 2011. évi globális partnerségre,
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság által az Európai Unió fejlesztési politikájáról „Az európai konszenzus” címmel elfogadott közös nyilatkozatára ⁽¹⁾,
- tekintettel a „Változtatási program: az EU fejlesztéspolitikájának hathatósabbá tétele” című, 2011. október 13-i bizottsági közleményre (COM(2011)0637),
- tekintettel a „Változtatási program: az EU fejlesztéspolitikájának hathatósabbá tétele” című dokumentumról szóló, 2012. május 14-i tanácsi következtetésekre ⁽²⁾,
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által 2007. május 15-én elfogadott, az Európai Uniónak a fejlesztési politikában megvalósítandó munkamegosztásra és komplementaritásra vonatkozó magatartási kódexéről szóló következtetésekre ⁽³⁾,
- tekintettel a fokozottabb és jobb együttműködésről: „A 2006. évi uniós támogatások hatékonyságára vonatkozó csomagról” szóló, 2006. szeptember 28-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a támogatáshatékonyságról szóló 2005. évi párizsi nyilatkozat nyomon követéséről szóló, 2008. május 22-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a segélyhatékonyságról szóló negyedik magas szintű fórumról szóló, 2011. október 25-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsának a segélyhatékonysági működési keretről szóló, 2009. november 17-i következtetéseire ⁽⁷⁾,
- tekintettel a Külügyek Tanácsa (fejlesztési miniszterek) 2010. június 14-i következtetéseire a nemzetközi munkamegosztásról ⁽⁸⁾, amely a segélyhatékonysági működési keret bizonyos elemeinek helyébe lép, vagy azokat kiegészíti,

⁽¹⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.⁽²⁾ 9369/12. számú dokumentum.⁽³⁾ 9558/07. számú dokumentum.⁽⁴⁾ HL C 306. E, 2006.12.15., 373. o.⁽⁵⁾ HL C 279. E, 2009.11.19., 100. o.⁽⁶⁾ HL C 131. E, 2013.5.8., 80. o.⁽⁷⁾ 15912/09. számú dokumentum.⁽⁸⁾ 11081/10. számú dokumentum.

2013. december 11., szerda

- tekintettel a Külügyek Tanácsának (fejlesztési miniszterek) a „Kölcsönös elszámoltathatóság és átláthatóság: Az EU segélyhatékonysági működési keretének negyedik fejezete” című dokumentumról szóló, 2010. december 9-i következtetéseire ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Unió Tanácsának Főtitkársága által 2011. január 11-én elfogadott segélyhatékonysági működési keret egységes szerkezetbe foglalt szövegére ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Bizottság Fejlesztési és Együttműködési Főigazgatósága által megrendelt „Segélyhatékonysági program: Az európai megközelítés előnyei” című, 2009. októberi jelentésre ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Bizottság Fejlesztési és Együttműködési Főigazgatósága által megrendelt, „Közös többéves programozás” című, 2011. márciusi zárójelentésre ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a Párizsi nyilatkozat 2. szakaszának értékeléséről szóló, 2011 májusában közzétett zárójelentésre,
 - tekintettel az uniós donorok közötti koordináció fokozásáról és az európai egység hiányából fakadó költségekről szóló jelentésre, amelyet 2013. július 10-én nyújtottak be a Fejlesztési Bizottsághoz,
 - tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat szervezetének és működésének a megállapításáról szóló, 2010. július 26-i 2010/427/EU tanácsi határozatra ⁽⁵⁾, és különösen annak a külső fellépés eszközeiről és programozásáról szóló 9. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 42. és 48. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Külügyi Bizottság véleményére (A7-0393/2013),
- A. mivel az európai egység hiányából fakadó költségekről szóló, fent említett jelentésben foglalt legfrissebb becslések szerint a tranzakciós díjak csökkentése révén évi mintegy 800 millió euró lenne megtakarítható, ha az Unió és tagállamai kevesebb országra és tevékenységre összpontosítanák segélyezési erőfeszítéseiket; mivel további 8,4 milliárd euró megtakarítást lehetne elérni, ha az egyes országok számára elkülönített összegeket teljesen koordinálnák, és egyedüli célként a szegénység csökkentését tűznék ki;
- B. mivel a hatékonyabb uniós szintű koordináció kiemelkedő jelentőségű akkor, amikor általában véve csak korlátozott előrelépéseket értek el az ENSZ azon céljának elérése terén, hogy 2015-ig a bruttó nemzeti jövedelem 0,7 %-át hivatalos fejlesztési segélyre fordítsák;
- C. mivel a nemzetközi demográfiai változásokra és a jelenlegi fejlődő világ és az Unió egésze közötti kölcsönös függőség jövőbeli fokozódására tekintettel a fejlesztési segély hatékonyabb elköltése a hatékonyabb gyakorlati támogatást von maga után és elősegíti a jövőbeli nagyobb kölcsönös tisztelet megteremtését;
- D. mivel az Unió egészének összehangolt fellépése – különösen egy olyan bizottság felállítása révén, amely a Bizottság, a Tanács és az Európai Parlament képviselőit tömöríti – olyan hozzáadott értékkel rendelkezik, amely a benne rejlő politikai és pénzügyi ösztönző hatásnak köszönhetően meghaladja az Unió 28 tagállama és a Bizottság által külön-külön tett intézkedések összegét;
- E. mivel az Uniónak és tagállamainak továbbra is jó példával kell elől járniuk a segélyek szétaprózódásának csökkentésében azáltal, hogy teljes mértékben végrehajtják a Párizsban, Accrában és Puszanban a nemzetközi segély- és fejlesztéshatékonysággal kapcsolatban tett kötelezettségvállalásokat, és hogy a közös programozás jelenleg tartó folyamata során elért haladásra építenek;

⁽¹⁾ 17769/10. számú dokumentum.

⁽²⁾ 18239/10. számú dokumentum.

⁽³⁾ 2008/170204. számú projekt – 1. változat.

⁽⁴⁾ 2010/250763. számú projekt – 1. változat.

⁽⁵⁾ HL L 201., 2010.5.20., 3. o.

2013. december 11., szerda

- F. mivel az uniós segélyadományozók koordinációja hozzájárul a formálisan vagy informálisan feltételekhez kötött valamennyi segély megszüntetéséhez és ahhoz, hogy a „segélyhatékonysági menetrend” „fejlesztéshatékonysági menetrenddé” alakuljon át;
- G. mivel a donorok közötti koordinációra irányuló uniós kezdeményezések többnyire önkéntes jellegűek és nem rendelkeznek kötelező erővel; mivel az EU-nak a fejlesztési politika keretében zajló munkamegosztásra és komplementaritásra vonatkozó magatartási kódexe csupán korlátozott eredményeket hozott;
- H. mivel a Szerződések jogalapot biztosítanak az Unió számára az Unió külső tevékenysége koherenciájának és hatékonyságának megerősítésére;
- I. mivel a Bizottságnak elő kell mozdítania a segély- és fejlesztéshatékonyságról szóló program teljes körű uniós szintű végrehajtását;
1. felszólítja az Uniót és tagállamait, hogy tegyenek eleget a Párizsi Nyilatkozatban, az accrai cselekvési programban és a hatékony fejlesztési együttműködésre irányuló puszani globális partnerség keretében tett kötelezettségvállalásaiknak, amelyek legfőbb akadályait a politikai akarat hiánya, a bürokrácia és a magas tranzakciós költségek jelentik; emlékeztet ezzel összefüggésben arra, hogy a segélyhatékonysági menetrend teljesítésének egyik alapvető feltétele a demokratikus felelősségvállalás elvének teljes körű elfogadása, ami azt jelenti, hogy a fejlesztési stratégiákat az országok határozzák meg, és valamennyi nemzeti érdekelt fél kötelezettségvállalását tükrözik;
 2. kéri az Uniót és tagállamait, hogy maradéktalanul használják ki az EUMSZ fejlesztésre vonatkozó jogi rendelkezéseit, amelyek arra szólnak fel, hogy a fejlesztési együttműködés terén az Unió és a tagállamok erőfeszítései egészítsék ki egymást (az EUMSZ 208. és 210. cikke), így az uniós adományozók koordinációjának megerősítése tekintetében is;
 3. felszólít az Unió és tagállamai közötti koordináció hatékonyabbá tételére, többek között a közös programozás révén, amely magában foglalja az országon belüli munkamegosztást is a fellépések átfedésének és a magas tranzakciós költségek elkerülése érdekében; ugyancsak hangsúlyozza annak szükségességét, hogy minden egyes kedvezményezett ország egyedi igényeit alapos elemzésnek vessék alá, biztosítva emellett, hogy a finanszírozásban részesülő projektek a helyi gazdaságba illeszkedjenek, és a leginkább rászorulóknak hasznára váljanak;
 4. felszólít arra, hogy az Unió és tagállamai hangolják össze hatékonyabban az országok közötti munkamegosztást a segélyek „kedvencei” („aid darlings”) és a „mellőzött” országok („aid orphans”) problémájának megoldása érdekében; hangsúlyozza, hogy az Európai Unió munkamegosztásra irányuló politikája keretében biztosítani kell a horizontális – például az emberi jogokkal, a nemek közötti egyenlőséggel és az éghajlatváltozással kapcsolatos – kérdések maradéktalan kezelését; hangsúlyozza továbbá, hogy a segély hatásának növelésére, valamint a több eredmény és a jobb ár-érték arány elérésére irányuló cél nem vezethet olyan kockázatkerülő fejlesztési politikához, amely csak a „könnyű országokra” összpontosít;
 5. kéri, hogy vessék új értékelés alá azokat az összehasonlítható előnyöket, amelyeket az Unió és tagállamai élvezhetnek a feladatok megosztásának köszönhetően a fejlesztés terén, felmérve e folyamat erősségeit és gyenge pontjait, és ebbe az értékelésbe vonják be az érintett tagállamot (vagy a Bizottságot), valamint más adományozókat és partnerországokat is;
 6. megjegyzi ugyanakkor, hogy szintén szükség van a nemzetközi közösséggel, és még inkább a helyi szereplőkkel, konkrétan az önkormányzatokkal, a nemzeti parlamentekkel, a civil társadalommal és a nem kormányzati szervezetekkel való hatékonyabb koordinációra; emlékeztet arra, hogy a globális fejlesztési partnerségről szóló 8. számú millenniumi fejlesztési cél ösztönzi a széles körű részvételt és a fejlesztési szereplők közötti szoros együttműködést;
 7. hangsúlyozza, hogy az adományozó országok által nyújtott források összevonásával a többoldalú fejlesztési szervezetek számára lehetőség nyílik a támogatások eredményességének növelésére és hatékonyságuk maximalizálására; megjegyzi, hogy a nemzetközi szervezetek által kialakított erőforrások felhasználása hozzájárul a fejlesztési tevékenységekre vonatkozó információcseréhez is a segélyezők között, ami nagyobb átláthatóságot és elszámoltathatóságot eredményez;
 8. hangsúlyozza, hogy fontos a szóban forgó országok kapacitásfejlesztésének támogatása annak érdekében, hogy kialakíthassák a saját fejlődésük hatékony irányításához szükséges készségeket, tudást és intézményeket; hangsúlyozza a szabad kereskedelem, a piacgazdaság és a vállalkozói szellem jelentőségét abban, hogy a fejlődő országok maguk legyenek képesek a szegénység elleni küzdelemre és így a fenntartható gazdasági fejlődés kialakítására, valamint a segélytől való függőségük csökkentésére; ugyancsak hangsúlyozza a jó kormányzás elősegítésének és megóvásának jelentőségét, valamint annak fontosságát, hogy a kedvezményezett országok hatásai felvegyék a harcot a korrupcióval szemben és kialakítsák saját adózási infrastruktúrájukat, hogy meg tudják védeni adóbevételeiket és küzdeni tudjanak az adókijátszás és a jogellenes tőkeáramlás ellen;

2013. december 11., szerda

9. hangsúlyozza a nem hagyományos segélyezők, valamint a magánszektorbeli beruházások és a fejlődő országokba irányuló, jótékonyági célú pénzmozgások egyre nagyobb szerepét, amelyek a koordinálás tekintetében további kihívásokat jelentenek; úgy látja, hogy az uniós fejlesztési segélyt adományozók koordinációjára szolgáló új keretnek fel kell tárnia a fenti aspektusok integrálásának lehetőségeit a hatékony fejlesztési együttműködésre irányuló puszani partnerség keretében vállalt kötelezettségek alapján;

10. hangsúlyozza a segélyhatékonyság differenciált megközelítésének fontosságát, amely figyelembe veszi a partnerországok (legkevésbé fejlett, sérülékeny vagy közepes jövedelmű országok) fejlettségi szintjét és sajátos igényeit; e differenciált megközelítést a GDP-n túlmutató, az adott országon belüli szegénységet, egyenlőtlenséget és sérülékenységet figyelembe vevő többdimenziós fejlesztési mutatókra kell építeni;

11. kéri a tagállamokat, hogy a projektek összehangolásának céljaira maradéktalanul használják ki az új elektronikai eszközök, például az uniós forrásokból létrehozott ODAMoz által kínált lehetőségeket;

12. felszólítja az Uniót annak biztosítására, hogy a fejlesztési együttműködés szempontjából fontos valamennyi pénzügyi mechanizmus teljes mértékben tükrözze a segély- és fejlesztéshatékonysággal kapcsolatos kötelezettségvállalásokat;

13. hangsúlyozza, hogy a gazdasági nehézségekből fakadóan a nemzeti és uniós költségvetésekre nehezedő nyomásra tekintettel, valamint a fejlesztési kiadások fokozott hatékonyságának demonstrálásával kapcsolatos növekvő politikai aggodalmak miatt elengedhetetlen a donorok közötti koordináció javítása, és az Uniónak kulcsszerepet kell betöltenie ennek előmozdításában, és hogy a koordinációnak ki kell terjednie minden fejlesztési projekt valamennyi fontos vonatkozására, többek között a projektek tervezésére, átvilágítására és értékelésére;

14. véleménye szerint önkéntes jellegükből és nem kötelező erejükből fakadóan a donorok közötti koordináció megerősítésére irányuló jelenlegi uniós kezdeményezések nem aknázták ki teljes mértékben az Unió és tagállamai potenciális lehetőségeit a fejlesztési segélyek hatékonyabbá és eredményesebbé tételéhez; ezért felszólítja az Uniót és tagállamait, hogy rendelet formájában hozzanak létre új koordinációs eszközt;

15. felkéri a Bizottságot, hogy az EUMSZ 209. és 210. cikke alapján lehetőleg 2015. december 31-ig, de 2016 első felébenél semmiképpen sem később nyújtson be javaslatot az uniós fejlesztési segélyt adományozók koordinációjáról szóló jogi aktusra vonatkozóan, konkrét lépéseket tartalmazó ütemtervet írva elő a megerősített koordináció megvalósítására annak érdekében, hogy erre vonatkozóan végül rendelet szülessen, a mellékletben ismertetett részletes ajánlások alapján;

16. kéri a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy ezt az ütemtervet a megelőzően elfogadott mutatók alapján vesse értékelés alá. E folyamatban egyrészt a tagállamok más országokban jelen lévő képviselői vesznek részt az uniós küldöttségekkel együtt, másrészt a Fejlesztési és Együttműködési Főigazgatóság és az Európai Külügyi Szolgálat fognak részt venni a tagállami képviselőkkel együtt. Ez a folyamat a Bizottságot, valamint az Európai Parlamentnek az ütemterv végrehajtása érdekében jelentést tevő Európai Külügyi Szolgálatot is érinti;

17. megerősíti, hogy az ajánlások tisztetben tartják az alapvető jogokat és a szubszidiaritás elvét;

18. véleménye szerint a kért javaslat nem jár pénzügyi következményekkel;

19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és az ahhoz kapcsolódó részletes ajánlásokat a Bizottságnak és a Tanácsnak.

2013. december 11., szerda

MELLÉKLET AZ ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

A KÉRT JAVASLAT TARTALMÁRA VONATKOZÓ RÉSZLETES AJÁNLÁSOK

1. ajánlás (az elfogadandó rendelet célkitűzéséről és hatályáról)

A rendelet célkitűzésének azon mechanizmusok és gyakorlatok kodifikálásának és megerősítésének kell lennie, amelyek biztosítják a fejlesztési segélyek egymást kiegészítő jellegének fokozását és e segélyek hatékony koordinálását. A rendelet hatályának megállapításakor megfelelő megoldást kell találni az uniós fejlesztési segélyek hatékonysága és eredményessége fokozásának kérdésére.

A rendeletet a tagállamokra és az uniós intézményekre kell alkalmazni.

2. ajánlás (az általános elvekről, amelyeknek az uniós donorok közötti koordinációra irányadóknak kell lenniük)

A rendeletben a következő elveket kell kodifikálni:

- Felelősségvállalás: Az Uniónak és tagállamainak tiszteletben kell tartaniuk a partnerország irányító szerepét, és alkalmazkodniuk kell a központi kormányok által irányított stratégiákhoz. Adott esetben intézkedéseket kell bevezetniük, amelyek megerősítik a partnerországok azon képességét, hogy irányítsák a donorok közötti koordináció működési keretét.
- Harmonizáció: Az Uniónak és tagállamainak a programozásra (közös programozás) vonatkozó közös, országos szintű rendelkezéseket kell végrehajtaniuk, és együtt kell működniük a különálló, gyakran párhuzamosan működő helyszíni missziók és diagnosztikai felülvizsgálatok számának csökkentésében. Emellett hatáskört kell átruházniuk az említett donorokra azon tevékenységek végrehajtása tekintetében, amelyek esetében valamelyikük ágazati vagy országos szinten komparatív előnnyel rendelkezik.
- Összehangolás: Az Unió és tagállamai által nyújtott általános támogatásnak (országstratégiák, szakpolitikai párbeszéd és fejlesztési együttműködési programok) a partnerek nemzeti fejlesztési stratégiáin, valamint az azok végrehajtása terén elért előrelépések időszakos felülvizsgálatain kell alapulniuk. A segélyigazgatás jelentette teher csökkentése érdekében első lehetőségként az egyes országok rendszereit kell alkalmazniuk. Az Uniónak és tagállamainak el kell kerülniük a segélyből finanszírozott projektek és programok napi irányítására és végrehajtására irányuló külön struktúrák létrehozását.
- A források kiszámíthatósága: Fejlesztési erőfeszítéseik hatékony koordinálása érdekében az Uniónak és tagállamainak kellő időben tájékoztatniuk kell a fejlődő országokat előzetes kiadási és/vagy végrehajtási terveikről, amelyekben az indikatív forrásallokációkat is feltüntetik annak érdekében, hogy a partnerországok beépíthessék azokat középtávú tervezésükbe.
- Átláthatóság és kölcsönös elszámoltathatóság: Az Uniónak és tagállamainak a partnerországokkal együttműködve javítaniuk kell a partnerországokban az adatok elérhetőségét és minőségét, és olyan kölcsönösen megállapított kereteket kell kialakítaniuk, amelyek megbízható értékelést nyújtanak az egyes országok rendszereinek teljesítményéről, átláthatóságáról és elszámoltathatóságáról. Továbbra is támogatni kell az e célok elérésére irányuló olyan kulcsfontosságú kezdeményezéseket mint az uniós átláthatósági garancia vagy a nemzetközi segélyátláthatósági kezdeményezés.
- Differenciált megközelítés: E rendelet végrehajtása során a fejlesztési összefüggéseken és szükségleteken alapuló differenciált megközelítést kell alkalmazni annak érdekében, hogy a partnerországok és -régiók a saját szükségleteik, stratégiáik, prioritásaik és adottságaik alapján kidolgozott egyedi és testre szabott együttműködésbe kezdhessenek.
- Felülvizsgálat, értékelés és az eredmények megvitatása: Az Uniónak nyomon kell követnie a rendelet végrehajtását és arról jelentéseket kell készítenie. A megtett intézkedésekről évente jelentést kell benyújtani a nemzeti parlamentekhez és az Európai Parlamenthez.

2013. december 11., szerda

3. ajánlás (a közös programozásról)

A rendeletben kodifikálni kell az Unió és tagállamai azon kötelezettségvállalását, hogy a partnerországok fejlesztési stratégiáival összhangban fokozzák a közös többéves programozásban való részvételüket, beleértve a programozási ciklusoknak a partnerország szintjén való lehető legnagyobb mértékű szinkronizációját is. A közös programozási keret olyan gyakorlati eszközzel, amellyel előmozdítható a munkamegosztás, és amely a szükségtelen párhuzamos folyamatok elkerülése érdekében kiegészíti és megerősíti a donorok közötti koordinációra vonatkozó meglévő megállapodásokat.

A rendeletnek biztosítani kell, hogy az Unió aktívan nyomon kövesse az országos és központi szinten tett előrelépéseket annak érdekében, hogy folyamatos előrelépéseket érjenek el a meglévő kötelezettségvállalások tekintetében, valamint hogy megfelelően figyelemmel kísérjék a közös uniós programozási keret végrehajtására irányuló ütemterveket.

4. ajánlás (a munkamegosztásról)

Az Unió és tagállamai számos vezérelvet dolgoztak ki a munkamegosztás hatékony megvalósításának módjáról. Az Uniónak a fejlesztési politika keretében a komplementaritásra és a munkamegosztásra vonatkozó magatartási kódexe útmutatást nyújt az Unió és tagállamai számára, és azt valamennyi partnerországban gyorsan végre kell hajtani.

4.1. ajánlás: az országon belüli munkamegosztásról

Az Uniónak és tagállamainak az ágazatpolitikai párbeszéd és az együttműködési tevékenységek területén aktív uniós donorok számának korlátozása révén csökkenteniük kell a tranzakciós költségeket. Ennek érdekében a partnerkormányokkal és más támogatókkal folytatott párbeszédre, valamint a potenciális finanszírozási hiányosságokkal kapcsolatos hatáselemzésekre építve ágazati kilépési terveket kell kidolgozniuk és végrehajtaniuk az ágazatok szerinti jobb koncentráció megvalósítása érdekében.

4.2. ajánlás: az országok közötti munkamegosztásról

A segélyek országok közötti szétaprózódásának és a donorok túlzottan magas számának csökkentése érdekében az Uniónak és tagállamainak biztosítaniuk kell, hogy az egyes országok számára elkülönített összegeket megalapozottan, többek között a többi tagállam szándékát és a lehetséges uniós hatásokat is figyelembe véve osszák ki. A tagállamoknak törekedniük kell a földrajzi koncentráció javítására, míg a Bizottságnak – különösen a mellőzött országokban – koordinációs szerepet kell betöltenie. E tekintetben az Unió „kedvenc” és „mellőzött” országaira egyaránt vonatkozó közös uniós elemzések és stratégiák képezhetnék az országok közötti munkamegosztás javításának alapját.

5. ajánlás (a központi és országos szinten elért előrelépések nyomon követéséről)

A rendeletben kodifikálni kell a donorok között országos szinten megvalósuló fokozott koordináció eredményeinek jelentési mechanizmusait, többek között a következők felvételével: a) valamennyi vonatkozó segélyáramlásra vonatkozó nem összevont információk; b) a közös programozással kapcsolatos folyamatok terén elért előrelépés, különös tekintettel a munkamegosztásra; c) a tranzakciós költségek munkamegosztás révén való csökkentésének bizonyítéka; valamint d) a közös programozás és munkamegosztás általános megvalósítása a stratégiai tervezési folyamatokban.

Ezt az információt hozzáférhetővé kell tenni a partnerországok számára annak érdekében, hogy felvehessék azokat a nemzeti költségvetési dokumentumaikba és ezáltal elősegítsék az átláthatóságot a parlamentek, a civil társadalom és más releváns érdekelt felek irányában.

6. ajánlás (a nemzeti parlamenteknek a donorok közötti koordináció nyomon követésébe való bevonásáról)

A rendeletnek rendelkezéseket kell tartalmaznia annak érdekében, hogy fokozzák a nemzeti parlamentek részvételét a donorok közötti koordináció nyomon követésében. E célból az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek részvételével megvalósuló éves üléseket kell rendezni az elért eredmények értékelése és megvitatása érdekében.

7. ajánlás (az Európai Parlament és a Tanács számára történő éves jelentéstételről)

A rendeletnek rendelkezéseket kell tartalmaznia az éves jelentés keretében történő értékelésről. A Bizottságnak meg kell vizsgálnia a rendelet alapján tett intézkedések végrehajtása terén elért eredményeket, és a rendelet végrehajtásáról és az uniós támogatás koordinációja terén elért eredményekről éves jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács, valamint a 9. ajánlásban említett bizottság részére.

2013. december 11., szerda

Ezt a jelentést az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához is be kell nyújtani.

Az éves jelentésnek a központi és helyi szint által az előző évre vonatkozóan nyújtott információkon kell alapulnia. A jelentésnek értékelnie kell az uniós és a tagállami fejlesztési politikák koordinációjának megerősítésére irányuló erőfeszítések eredményeit, és ennek során a lehető legnagyobb mértékben fel kell használnia azokat a konkrét és számszerűsíthető mutatókat, amelyek az e rendelet célkitűzéseinek teljesítése terén elért előrelépéseket mérik.

8. ajánlás (a felülvizsgálatról)

A Bizottságnak jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács részére, amelyben értékeli e rendelet végrehajtásának első három évét, és adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő a szükséges módosításokról.

9. ajánlás (a koordinációs bizottság létrehozásáról)

A rendeletnek rendelkezéseket kell tartalmaznia egy bizottság létrehozásáról. A Bizottság, a Tanács és az Európai Parlament képviselőiből álló bizottságnak el kell fogadnia saját eljárási szabályzatát.

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0575

Az emberi jogok helyzete a világban 2012-ben és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikája

Az Európai Parlament 2013. december 11-i állásfoglalása „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2012. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról (2013/2152(INI))

(2016/C 468/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára és az ENSZ egyéb emberi jogi egyezményeire és eszközeire,
- tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-i Millenniumi Nyilatkozatára (A/Res/55/2), valamint az ENSZ Közgyűlésének vonatkozó határozataira,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 21. cikkére,
- tekintettel a Tanács által 2013. június 6-án elfogadott, „Az EU éves jelentése az emberi jogok és a demokrácia helyzetéről a világban 2012-ben” című jelentésre,
- tekintettel „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2011. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról szóló 2012. december 13-án elfogadott állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Külügyek Tanácsa által 2012. június 25-én elfogadott, az emberi jogokkal és a demokráciával kapcsolatos uniós stratégiai keretre és cselekvési tervre (11855/2012),
- tekintettel az EU emberi jogi stratégiájának felülvizsgálatáról szóló 2012. december 13-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Unió emberi jogokért felelős különleges képviselőjének kinevezéséről szóló, 2012. július 25-i 2012/440/KKBP tanácsi határozatra ⁽³⁾,
- tekintettel az EU emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőjéről szóló 2012. június 13-i ajánlására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a „Változtatási program: az EU fejlesztéspolitikájának hathatósabbá tétele” című dokumentumról szóló 2012. május 14-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselethez és az Európai Bizottság alelnökéhez, a Tanácshoz és a Bizottsághoz címzett, az EKSZ szervezetének és működésének 2013. évi felülvizsgálatáról szóló, 2013. június 13-i ajánlására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Unió emberi jogokról és nemzetközi humanitárius jogról szóló iránymutatásaira ⁽⁶⁾,
- tekintettel a vallás vagy meggyőződés szabadságának előmozdításáról és védelméről szóló európai uniós iránymutatásokra és a Tanácshoz címzett, a vallás vagy meggyőződés szabadságának előmozdításáról és védelméről szóló uniós iránymutatásokról szóló, 2013. június 13-i parlamenti ajánlásra,
- tekintettel az Európai Unió iránymutatására a leszbikus, meleg, biszexuális, transznemű és interszexuális (LMBTI) személyek emberi jogai maradéktalan érvényesítésének előmozdítására és védelmére vonatkozóan;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0503.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0504.

⁽³⁾ HL L 200., 2012.7.27., 21. o.

⁽⁴⁾ HL C 332. E, 2013.11.15., 114. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0278.

⁽⁶⁾ http://www.eeas.europa.eu/human_rights/docs/guidelines_en.pdf.

2013. december 11., szerda

- tekintettel az emberi jogi párbeszédre vonatkozó európai uniós iránymutatásokra, amelyeket a Tanács 2001. december 13-án fogadott el, és 2009. január 19-én vizsgált felül,
- tekintettel a „Korrupció a köz- és magánszférában: hatása az emberi jogokra a harmadik országokban” című, 2013. október 8-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának huszonkettedik ülészakáról szóló, 2013. február 7-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel „A Nemzetközi Büntetőbíróságnak nyújtott uniós támogatás: a kihívásokkal való szembenézés és a nehézségek leküzdése” című 2011. november 17-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az európai szomszédságpolitika felülvizsgálatáról szóló, 2011. december 14-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Bizottság és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „Európai szomszédságpolitika: erősebb partnerség kialakítása” című 2013. március 20-i közös közleményére (JOIN(2013)4), és „Az átalakuló szomszédság új megközelítése – Az európai szomszédságpolitika felülvizsgálata” című 2011. május 25-i közös közleményére (COM(2011)0303),
- tekintettel a demokrácia és emberi jogok európai eszközére (EIDHR) vonatkozó 2011–2013-as stratégiai dokumentumra és a demokrácia és az emberi jogok világ szintű előmozdítása finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló bizottsági javaslatra (COM(2011)0844),
- tekintettel a Demokráciáért Európai Alapítvány lehetséges létrehozásának módozatairól szóló, a Tanácshoz intézett 2012. március 29-i ajánlására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az emberi jogi jogvédőket támogató uniós politikákról szóló, 2010. június 17-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a demokratizálódást támogató uniós külpolitikákról szóló, 2011. július 7-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel az uniós külpolitika digitális szabadságra vonatkozó stratégiájáról szóló, 2012. december 11-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a halálbüntetés alkalmazására vonatkozó moratóriumról szóló, 2012. december 20-i 67/176. számú határozatára,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. (2000), 1820. (2008), 1888. (2009), 1889. (2009), 1960. (2010) és 2106. (2013) számú határozataira,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa által 2011. május 13-án elfogadott, a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. és 1820. számú ENSZ BT-határozatok uniós végrehajtására vonatkozó átfogó megközelítés európai uniós mutatóiról szóló jelentésre,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésnek a gyermekek jogairól szóló határozataira, legutóbb a 2012. április 4-én elfogadott ENSZ-határozatra (66/141),
- tekintettel „Az emberi jogokról, valamint a szociális és környezetvédelmi normákról a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokban” című, 2010. november 25-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel a „Nemzetközi kereskedelempolitika az éghajlatváltozással kapcsolatos követelmények összefüggésében” című, 2010. november 25-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0394.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0055.

⁽³⁾ HL C 153. E, 2013.5.31., 115. o.

⁽⁴⁾ HL C 168. E, 2013.6.14., 26. o.

⁽⁵⁾ HL C 257. E, 2013.9.6., 13. o.

⁽⁶⁾ HL C 236. E, 2011.8.12., 69. o.

⁽⁷⁾ HL C 33. E, 2013.2.5., 165. o.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0470.

⁽⁹⁾ HL C 99. E, 2012.4.3., 31. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 99. E, 2012.4.3., 94. o.

2013. december 11., szerda

- tekintettel a „Vállalati társadalmi felelősségvállalás a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokban” című, 2010. november 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0418/2013),
- A. mivel a különböző átmeneti folyamatok mint a népfelkelések, a fegyveres konfliktusok és az ezeket követő helyzetek, valamint az önkényuralmi országokban megakadt átalakulási folyamatok egyre nagyobb kihívást jelentenek az emberi jogok és a demokrácia világszerte történő előmozdítására irányuló uniós politikák számára; mivel „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2012. évi uniós éves jelentés alátámasztja annak szükségességét, hogy az Unió folytassa a rugalmas politikai válaszok kialakítását; mivel az Unió legalapvetőbb politikai akarata, hogy politikai eltökéltségét és ellenálló képességét megőrizze a kihívásokkal teli időkben, és más politikai célok és érdekek nyomása mellett is hű maradjon az Európai Unió alapját képező értékekhez;
- B. mivel az igazságosság, a jogállamiság, a felelősségvállalás, az átláthatóság és az elszámoltathatóság, a büntetlenség elleni küzdelem, a tisztességes eljárás és a független igazságszolgáltatás az emberi jogok védelmének nélkülözhetetlen elemei;
- C. mivel az EUSZ 21. cikke tovább erősítette az EU kötelezettségét aziránt, hogy nemzetközi szintű fellépését a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemes és oszthatatlan volta, az emberi méltóság tiszteletben tartása, az egyenlőség és a szolidaritás, valamint az Egyesült Nemzetek Alapokmányában, az Európai Unió Alapjogi Chartájában és a nemzetközi jogban foglalt elvek tiszteletben tartásának elvei vezéreljék;
- D. mivel a „demokráciát, a jogállamiságot, az emberi jogokat, valamint a kisebbségek tiszteletben tartását és védelmét garantáló intézmények stabilitására” vonatkozó koppenhágai politikai kritériumok továbbra is a bővítési folyamat egyik alapvető elemét képezik;
- E. mivel az arab világban kitört felkelések az Európai Uniót arra ösztönözték, hogy elismerje korábbi politikáinak kudarcát, és elkötelezze magát a „többet többért” megközelítés mellett az európai szomszédságpolitika felülvizsgálata során, azon kötelezettségvállalása alapján, amely szerint a „partnereknek nyújtott uniós támogatás szintjét a politikai reformok és a valódi demokrácia kiépítése terén elért eredményekhez”, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartásához igazítja, amelyek magukban foglalják a szabad és tisztességes választásokat, az egyesülés és a gyülekezés szabadságát, a szólásszabadságot, a szabad sajtót és médiát, a független igazságszolgáltatás által garantált jogállamiságot, valamint a gondolat, a lelkiismeret, a vallás és a meggyőződés szabadságát;
- F. mivel az Európai Bizottságnak az EU fejlesztéspolitika hathatósabbá tételére irányuló változási programjáról szóló, 2012 májusában elfogadott tanácsi következtetések kifejezetten rögzítik, hogy „a partnereknek nyújtandó támogatás egyrészt a fejlettségi szinthez, másrészt az emberi jogok, a demokrácia, a jogállamiság és a jó kormányzás melletti elkötelezettség mértékéhez és az e téren elért eredményekhez lesz igazítva”; mivel a segélyhatékonysággal foglalkozó magas szintű fórumra vonatkozó legutóbbi európai uniós közös álláspont leszögezi, hogy a fejlesztési együttműködések során következetesen hivatkozni kell a „demokratikus felelősségvállalásra”, amely szerint a partnerországoknak támogatniuk kell a civil társadalom számára kedvező környezet kialakítását, valamint a parlamenteket, helyi hatóságokat, nemzeti ellenőrzési intézményeket és a szabad médiát;
- G. mivel az Európai Unió Tanácsa által 2012 júniusában elfogadott stratégiai keret és az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós cselekvési terv számos konkrét politikai cél elérésére kötelezi az uniós intézményeket; mivel a Tanács 2012 júliusában létrehozta az EU emberi jogokért felelős különleges képviselőjének tisztségét és erre a pozícióra tisztségviselőt nevezett ki; mivel a jelenlegi cselekvési terv lejártával – 2015 januárjától – életbe lépő, emberi jogokról és demokráciáról szóló új cselekvési terv elfogadására irányuló eljárást 2014 tavaszán meg kell indítani;
- H. mivel a Demokráciáért Európai Alapítványt 2012 októberében azzal a fő céllal hozták létre, hogy közvetlen támogatást nyújtsanak a demokráciáért küzdő aktivisták vagy szervezetek részére, akik a demokratikus átmenetért harcolnak az európai szomszédságpolitika hatálya alá eső és az azon kívüli országokban;

⁽¹⁾ HL C 99. E, 2012.4.3., 101. o.

2013. december 11., szerda

- I. mivel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) létrehozásakor biztosítottak arról, hogy az emberi jogok és a demokrácia előmozdítása az új uniós diplomáciai szolgálat egészét átható vezérelvek lesznek; mivel az Unió küldöttségeinek az egész világra kiterjedő hálózata új lehetőséget biztosít a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője számára az Unió emberi jogi politikájának megvalósítására;
- J. mivel az előző éves jelentésről és az EU emberi jogi stratégiájának felülvizsgálatáról szóló állásfoglalásaiban (mindkettőt 2012 decemberében fogadták el) a Parlament hangsúlyozta annak szükségességét, hogy saját gyakorlatát megreformálva az emberi jogok dimenzióját valamennyi tevékenységébe beépítse, és hogy további lépéseket tegyen a demokrácia, emberi jogok és jogállamiság megsértésének elítélése körében elfogadott sürgős állásfoglalások ügyében;
- K. mivel az Európai Parlament Eurobarométer közvéleménykutatása – melyet a 27 tagállamban 2012 novemberében és decemberében végeztek –, ismét azt mutatja, hogy az európaiak szemében a legfontosabb érték továbbra is az emberi jogok védelme; mivel az uniós külpolitika hitelességének megőrzése szempontjából alapvető jelentőségű az emberi jogok és a demokrácia támogatására irányulóan vállalt uniós kötelezettségek hiteles végrehajtása;
- L. mivel 2012 decemberében az Európai Unió Nobel-díjat kapott azért, mert hozzájárult a béke, a megbékélés, a demokrácia és az emberi jogok ügyének előmozdításához Európában;

Általános megállapítások

1. úgy véli, hogy az emberi jogok kérdésének az EU harmadik országokkal – köztük stratégiai partnereivel – fenntartott kapcsolatai középpontjában kell állnia; hangsúlyozza, hogy az Unió emberi jogi politikájának következetesen összhangban kell állnia a Szerződésből eredő kötelezettségekkel, biztosítva a belső és külső politikák közötti összhangot, és elkerülve a kettős mérce alkalmazását a külső politikákban; kéri ezért a Külügyek Tanácsa keretében az emberi jogokról és stratégiai partnerekről szóló következtetések elfogadását, amely közös kívánalmakat állapítana meg az uniós tagállamok és uniós tisztviselők számára azon emberi jogi aggályokat illetően, amelyeket minimális elvárásként fel kell vetniük a stratégiai partnereik előtt;
2. felszólítja a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, az EU emberi jogokért felelős különleges képviselőjét és az EKSZ-t, hogy teljesítsék ezeket a kötelezettségvállalásokat, és az emberi jogok és demokrácia kérdését az EU partnereivel fenntartott kapcsolataiban minden területen – a legmagasabb politikai szinten is – érvényesítsék, valamennyi vonatkozó uniós külpolitikai eszköz igénybe vételével;
3. elismeri a civil társadalomnak a demokrácia és az emberi jogok védelmében és előmozdításában játszott döntő szerepét; felhívja a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy gondoskodjon a civil társadalommal – köztük az emberi jogi jogvédőkkel – folytatandó szoros együttműködésről és partnerségről; úgy ítéli meg, hogy az Uniónak a jövőben is teljes erejével ki kell állnia azok mellett, akik az emberi jogoknak, a demokráciának és a szabadságnak és az átláthatóságnak a világ bármely részén érvényt kívánnak szerezni;
4. elismeri, hogy az uniós intézményeknek és minden tagállamnak átlátható és elszámoltatható módon világszerte határozott és koherens megközelítést kell érvényesíteniük az emberi jogi visszaélésekkel szemben; úgy véli, hogy amikor az emberi jogok folyamatos megsértésének eseteivel szembesül, az Uniónak egységesen fel kell szólalnia és biztosítania kell, hogy üzenetét meghallják a visszaélést elkövető kormányok és népek; felhívja a Külügyek Tanácsát, hogy évente tartson nyilvános vitát az emberi jogokról;
5. emlékeztet arra a határozott kívánságára, hogy szorosan bevonják az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós stratégiai keret végrehajtásába, és konzultációt folytassanak vele erről;

Az Unió 2012. évi éves jelentése

6. üdvözli „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2012. évi éves uniós jelentés elfogadását; elvárja a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének folyamatos elkötelezettségét, és hogy rendszeres jelentést tegyen a Parlamentnek; kéri, hogy a jövőbeli jelentések elkészítése során az EU intézményei között aktív és konstruktív eszmecserére kerüljön sor, ami fokozza az uniós tevékenységek ismertségét e területen;

2013. december 11., szerda

7. úgy véli, hogy az éves jelentésnek az emberi jogok és demokrácia terén végzett uniós tevékenységekkel kapcsolatos tájékoztatás és eszmecsere alapvető eszközévé kell válnia; üdvözlí ezért a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelője és az EKSZ azon kötelezettségvállalását, hogy az EU éves jelentéseit az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós stratégiai keret és cselekvési terv végrehajtási jelentéseként használják;
8. tudomásul veszi az EU emberi jogi különleges képviseelőjének tevékenységére való hivatkozásokat, és arra bátorítja a Bizottság alelnökét/ az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjét és az EKSZ-t, hogy részletesebben elemezzék az EU emberi jogi képviseelőjének tevékenységét, és különösen a stratégiai keret és cselekvési terv megvalósításában betöltött szerepét, annak érdekében, hogy szerepéről és munkájáról megfelelő leírás szülessen;
9. elismeri az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy az országjelentésekben felsorolják az emberi jogok és demokrácia területén tett különböző uniós fellépéseket, amelyek gazdag információkkal szolgálnak az uniós intézmények világszerte folytatott tevékenységéről; sajnálattal állapítja meg azonban, hogy az országjelentések még mindig nincsenek olyan szisztematikus, világos és koherens keretbe foglalva, mely lehetővé tenné az uniós fellépések hatásának és hatékonyságának alaposabb elemzését;
10. ismételten hangsúlyozza azon álláspontját, hogy az országjelentéseket tovább kell erősíteni, és azoknak tükrözniük kell az emberi jogi országstratégiák végrehajtását, és így több mutatón alapuló, konkrét referenciaértékekre kell hivatkozniuk mind a pozitív, mind pedig és negatív trendek feltérképezése, valamint az uniós fellépés hatékonyságának értékelése érdekében, alapot szolgáltatva ahhoz, hogy az uniós támogatások szintjét az emberi jogok, demokrácia és jogállamiság területén elért haladás függvényében állapítsák meg;
11. üdvözlí az arra irányuló erőfeszítést, hogy az Európai Parlament tevékenységét is belefoglalják az éves jelentésbe, felhív a Parlament eddigi eredményeinek és potenciáljának – köztük a Parlament által készített számos tanulmány és elemzés – hasznosítására, és határozottan arra bátorítja a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjét és az EKSZ-t, hogy tegyenek jelentés arról, hogy mely uniós fellépésekre került sor a Parlament határozatai – többek közt az emberi jogok megsértésével kapcsolatos sürgősségi állásfoglalások – nyomán; folyamatos tájékoztatást kér, és sürgeti a Parlament és az Európai Unió emberi jogokért felelős különleges képviseelője közötti együttműködést, különösen sürgős esetekben;
12. üdvözlí az EU „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2012. évi éves jelentését, mivel a jelentésben tükröződnek az EU arra irányuló erőfeszítései, hogy előmozdítsa az emberi jogok, a nemek közötti egyenlőség, a demokrácia és a jó kormányzás érvényesítését a fejlesztési politikákban és eszközökben;

Uniós politikai keret

Stratégiai keret és cselekvési terv

13. ismételten kifejezésre juttatja, hogy nagyra értékeli az emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos uniós stratégiai keretet és cselekvési tervet, amelyet fontos fejleménynek tekint az emberi jogok minden uniós külső politikába való beépítése, valamint e jogok érvényre juttatása tekintetében; hangsúlyozza, hogy az EU emberi jogi politikája keretében az uniós intézményeknek és a tagállamoknak általános egyetértésre kell jutniuk és szorosan együtt kell működniük egymással; felszólítja az EKSZ-t, hogy fokozza erőfeszítéseit annak érdekében, hogy a tagállamok jobban magukénak érezzék ezt a cselekvési tervet; kéri, hogy az éves jelentésbe foglaljanak bele egy szakaszt a cselekvési terv tagállamok általi végrehajtásáról;
14. hangsúlyozza a stratégiai keretben és a cselekvési tervben vállalt kötelezettségek hiteles és hatékony megvalósításának alapvető fontosságát; rámutat arra, hogy a hitelesség feltétele a megfelelő erőforrások biztosítása az egyes emberi jogi szakpolitikák számára, valamint az emberi jogi szempontok következes érvényesítése magas politikai szinten, például miniszteri találkozók vagy harmadik országokkal való csúcstalálkozók, a stratégiai partnereket is ideértve;
15. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy ellentétben az Uniónak a jogok oszthatatlanságával és kölcsönös összefüggésével kapcsolatban kinyilvánított kötelezettségvállalásával, az EU emberi jogi politikája nagymértékben elhanyagolja a gazdasági, szociális és kulturális jogokat, és felszólítja az EKSZ-t, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák az ebbe az irányba mutató erőfeszítéseiket, többek közt a munka- és szociális jogok területén is;
16. megjegyzi, hogy a jelenlegi cselekvési terv 2014-ben véget ér; azt várja a Bizottság alelnökétől/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjétől és az EKSZ-től, hogy kellő időben kezdjék meg a felülvizsgálatot és konzultáljanak a tagállamokkal, a Bizottsággal, a Parlamenttel és a civil társadalommal az új, 2015 januárjában hatályba lépő cselekvési terv elfogadása érdekében;

2013. december 11., szerda

Az EU emberi jogi különleges képviselője

17. elismeri az első EU emberi jogokért felelős különleges képviselő (EUKK) megbízatásának fontosságát; arra ösztönzi az EU emberi jogi különleges képviselőjét, hogy – különösen a nők jogait és valamennyi kisebbség jogai tekintetében – növelje az EU emberi jogi politikájának láthatóságát, érvényesítését, koherenciáját, következetességét és hatékonyságát, és megbízatása teljesítése során találja meg a megfelelő egyensúlyt a „csendes” és a nyilvános diplomácia között; megismétli azon ajánlását, hogy az EU emberi jogi különleges képviselője rendszeresen terjesszen jelentést a Parlament elé tevékenységéről, melyben világosan bemutatja tematikus és földrajzi prioritásait, továbbá gondoskodjon a képviselők által felvetett aggodalmak nyomon követéséről;

18. elismerését fejezi ki az EU emberi jogi különleges képviselőjének a Parlamenttel és a civil társadalommal folytatott párbeszéd nyitottsága tekintetében, az ennek köszönhetően létrejött fontos gyakorlatot a jövőben is folytatni kell és meg kell szilárdítani a megfelelő átláthatóság és elszámoltathatóság biztosítása érdekében; üdvözlí az EU különleges képviselőjének a regionális szervezetekkel és a multilaterális fórumokkal folytatott együttműködését, és ösztönzi e tevékenységek további kiterjesztésére;

19. üdvözlí, hogy az EU emberi jogi különleges képviselője megbízatásának részét képezi az EU Száhlil övért felelős különleges képviselőjével való együttműködés, és sürgeti a Tanácsot és a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletét, hogy kövesse ezt a gyakorlatot a földrajzi területekért felelős leendő unió különleges képviselők megbízása tekintetében;

Az EU emberi jogi iránymutatásai

20. üdvözlí a vallás vagy meggyőződés szabadságára vonatkozó, továbbá a lesbikus, meleg, biszexuális, transznemű és interszexuális személyek (LMBTI) emberi jogaira vonatkozó unió iránymutatások elfogadását; emlékezteti azonban az EKSZ-t, hogy tartsa tiszteletben az intézményközi bevált gyakorlatot és kellő időben egyeztessen a Parlament megfelelő politikai szerveivel az új stratégiai eszközök – például iránymutatások – kidolgozása, vagy a meglévő stratégiai eszközök felülvizsgálata során; emlékeztet a Parlament a Tanácshoz intézett, a vallás vagy meggyőződés szabadságára vonatkozó iránymutatásokról szóló ajánlására, amelyben a Parlament nagyra törő eszközkészletet terjesztett elő, javaslatokat fogalmazva meg az iránymutatások gyakorlati végrehajtására az ezen alapvető és egyetemes szabadság védelme és előmozdítása terén való érdemi előrelépés érdekében; elismerését fejezi ki az EKSZ és a Tanács által a régebbi iránymutatások felülvizsgálatával és módosításával kapcsolatban követett gyakorlatért; arra ösztönzi az EKSZ-t, hogy fogadjon el szigorúbb felülvizsgálati eljárást, amely a változó körülményekhez való alkalmazkodás érdekében magában foglalja az érintettekkel történő konzultációt;

21. sürgeti az EKSZ-t és a Tanácsot, hogy szenteljenek különleges figyelmet az iránymutatásokra vonatkozó megfelelő végrehajtási tervek kérdésének; javasolja az EKSZ és az EU küldöttségek személyzete, valamint a tagállami diplomaták körében a további képzést és a tudatosság növelését; különös aggodalmának ad hangot a nemzetközi humanitárius jogra vonatkozó iránymutatások, valamint a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódra vonatkozó iránymutatások végrehajtásával kapcsolatban;

Harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszéd

22. tudomásul veszi, hogy számos unió emberi jogi párbeszéd és konzultáció esetében a konkrét előrelépés továbbra is nehézségekbe ütközik; arra ösztönzi az Uniót, hogy keressen új utakat az aggodalomra okot adó országokkal folytatott párbeszéd tartalmasabbá tétele érdekében; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy ezen párbeszéd során határozott, ambiciózus és átlátható emberi jogi politikát kövessenek; felszólítja ezért az Uniót, hogy vonjon le világos politikai következtetéseket ha az emberi jogi párbeszéd nem konstruktív, és ilyen esetekben illetve az emberi jogok folyamatos megsértése esetén helyezzen nagyobb hangsúlyt a politikai párbeszédre, a demarsokra és a nyilvános diplomáciára; óva int továbbá attól, hogy az emberi jogi kérdéseket levegyék a magas szintű politikai párbeszéd napirendjéről;

23. úgy véli, hogy az emberi jogi párbeszédnek és konzultációknak erősíteniük és támogatniuk kell a civil társadalmat, az emberi jogi jogvédőket, a szakszervezeteket, az újságírókat, az ügyvédeket és a parlamenti képviselőket, akik kiállnak és tiltakoznak a hazai visszaélésekkel szemben, és követelik jogaik tiszteletben tartását; felhívja az EU-t annak biztosítására, hogy az emberi jogi párbeszéd és konzultációk ambiciózusak legyenek, és olyan egyértelmű nyilvános referenciaértékek kapcsolódjanak hozzájuk, amelyek alapján objektíven mérhető a sikerük;

2013. december 11., szerda

24. emlékeztet arra, hogy az állami és a magánszektorban jelen lévő korrupció állandósítja és súlyosbítja az egyenlőtlenséget és a diszkriminációt a polgári, politikai, gazdasági vagy szociális és kulturális jogok egyenlő gyakorlását illetően, és hangsúlyozza, hogy bebizonyosodott, hogy a korrupciós cselekmények és az emberi jogi jogsértések a hatalommal való visszaéléssel, az elszámoltathatóság hiányával és a megkülönböztetés különböző formáival járnak együtt; a külső segélyek és az állami költségvetések legmagasabb szintű elszámoltathatóságát és átláthatóságát követeli az uniós költségvetést és a külső segélyezést illetően;

Emberi jogi országstratégiák és emberi jogi kapcsolattartó pontok

25. tudomásul veszi az EKSZ-nek az uniós emberi jogi országstratégiák első ciklusának véglegesítésére tett erőfeszítéseit; ismételten kifejezésre juttatja, hogy támogatja azt a célkitűzést, hogy az országstratégiák gazdái az adott helyszínen lévő EU küldöttség és tagállami nagykövetségek legyenek, központi szintű minőségellenőrzés biztosítása mellett; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy az országstratégiák tartalma nem átlátható; megismétli felhívását, hogy az emberi jogi stratégiák fő prioritásait hozzák nyilvánosságra, és hogy a megfelelő mértékű ellenőrzés érdekében az Európai Parlament kapjon hozzáférést ezekhez a stratégiákhoz; ösztönzi az EU-t, hogy készítse el az uniós emberi jogi országstratégiák első ciklusa során levont tanulságok nyilvános értékelését, és a következő ciklus számára azonosítsa a bevált gyakorlatokat;

26. üdvözlí, hogy az EU küldöttségek emberi jogi kapcsolattartó pontjainak hálózata immár csaknem teljesen kiépült; felszólítja a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét és az EKSZ-t, hogy dolgozzanak ki tervet arra vonatkozóan, hogy a hálózatban rejlő lehetőségeket hogyan lehetne a lehető legteljesebb mértékben kihasználni; kéri az EU küldöttségeket, hogy tegyék közzé az emberi jogi kapcsolattartó pontok és az emberi jogi jogvédőkkel foglalkozó uniós összekötő tisztviselők elérhetőségeit;

Az emberi jogok az EU kereskedelempolitikájában

27. támogatja azt az uniós gyakorlatot, hogy az Unió harmadik országokkal kötött nemzetközi szerződéseibe jogi kötelező erővel rendelkező és emberi jogi záradékokat foglaljanak bele, amelyek nem képezhetik semmilyen alku tárgyát, és úgy véli, hogy az emberi jogi záradékokat a kereskedelmi megállapodásokba is szisztematikusan bele kell foglalni; kéri ezek alkalmazásának hatékony nyomon követését, és ennek értékeléséről és a javasolt válaszlépésekről jelentés tételét a Parlament érintett bizottsága részére;

28. rámutat arra, hogy a Parlamentnek meg kell tagadnia a nemzetközi egyezményekhez való hozzájárulását az emberi jogok súlyos megsértése esetén;

29. emlékeztet arra, hogy a felülvizsgált GSP 2014. január 1-jén lép hatályba; üdvözlí a GSP+ rendszer folytatását, mely tarifális kedvezményeket nyújt az országoknak a 27 alapvető emberi jogi, munkaügyi és környezetvédelmi egyezmény ratifikálását követően; emlékeztet arra a lehetőségre, hogy a GSP, GSP+ és a „fegyver kivételével mindent” (EBA) kezdeményezés kedvezményei az emberi jogok súlyos megsértése esetén felfüggeszthetők; felhívja a Bizottságot, hogy a GSP + kedvezményre való jogosultságra vonatkozó értékelését tegye nyilvánosan hozzáférhetővé az átláthatóság és elszámoltathatóság növelése céljából;

30. felhívja ezen felül az Uniót, hogy határozzon meg és fogadjon el konkrét politikai iránymutatásokat az emberi jogoknak a kereskedelmi és befektetési megállapodásokba való hatékony beépítésére vonatkozóan, a módszertani következetesség és az emberi jogi hatásvizsgálatok szigorúságának biztosítása érdekében;

Emberi jogok az EU fejlesztési politikáiban

31. hangsúlyozza, hogy a hatékony fejlesztési együttműködésre irányuló puszta partnerség felszólította a nemzetközi közösséget, hogy a fejlesztési erőfeszítések hatékonyságának növelése érdekében a nemzetközi együttműködésben kövessen az emberi jogokon alapuló megközelítést;

32. felhívja a Bizottságot, hogy végezzen részletes hatásvizsgálatokat az EU fejlesztési együttműködési projektjeiről, melyek kitérnek az emberi jogok helyzetére gyakorolt hatására is, annak biztosítása érdekében, hogy az EU fejlesztési erőfeszítései ne járuljanak hozzá a hátrányos megkülönböztetésnek kitett csoportok további marginalizációjához, és hogy az uniós forrásokat az ország különböző régiói között igazságosan, az adott régió szükségletei és fejlettségi szintje alapján osszák el;

2013. december 11., szerda

33. megismétli, hogy a Bizottságnak és az Európai Külügyi Szolgálatnak (EKSZ) elszámolással kell tartoznia azért, hogy a következő programozás során jogokon alapuló megközelítést kövessenek;

34. úgy véli, hogy a nemzeti parlamentek és a civil társadalmi szervezetek fontos szerepet játszanak az emberi jogi rendelkezések hatékony végrehajtásában, és hangsúlyozza, hogy megfelelő feltételeket kell teremteni a döntéshozatalban való részvételükhöz, a fejlesztési politikai stratégiai döntések iránti valós elkötelezettség előmozdítása érdekében;

Az átmeneti folyamatokkal kapcsolatos európai uniós politika

35. megjegyzi, hogy az elmúlt években rengeteg bizonyíték támasztotta alá annak döntő fontosságát, hogy az EU külpolitikája megfelelően foglalkozzon a harmadik országokban zajló dinamikus átmeneti folyamatokkal; arra ösztönzi az Uniót, hogy a múlt pozitív és negatív tapasztalataiból egyaránt tanulva kerülje el bizonyos politikai hibák megismétlődését, és hogy alakítson ki jó gyakorlatokat a demokratizálódási folyamat befolyásolása és megszilárdítása érdekében; elismeri, hogy az eltérő helyzetek kezelése a politikák rugalmasságát teszi szükségessé, és ösztönöz olyan politikai eszközök kifejlesztésére, melyek különböző átmeneti forgatókönyvekre alkalmazhatók, annak érdekében, hogy az emberi jogokat és a demokráciát előmozdító intézkedéseket rugalmas és hiteles módon építsék be az uniós megközelítésekbe;

36. hangsúlyozza, hogy a politikai átmenetet és demokratizálódást össze kell kapcsolni az emberi jogok tiszteletével, az igazságosság, az átláthatóság, az elszámoltathatóság, a megbékélés és a jogállamiság előmozdításával, valamint a demokratikus intézmények létrehozásának támogatásával, a nemek közötti egyenlőség és a fiatalkorúakra vonatkozó igazságszolgáltatás megfelelő figyelembevételével; hangsúlyozza az előző rezsimek által elkövetett emberi jogi jogsértések orvoslásához való jog fontosságát; hangsúlyozza, hogy az Uniónak mindig az összefüggéseket figyelembe vevő átmeneti igazságszolgáltatás érdekében kell fellépnie, miközben szigorúan fenntartja az emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jog megsértése tekintetében az elszámoltathatóság elvét;

37. hangsúlyozza, hogy az Uniónak teljes mértékben támogatnia kell azokat az országokat, ahol önkényuralmi rendszert döntöttek meg és a demokratikus átalakulás útjára léptek, mégpedig a civil társadalom támogatásával, amely döntő fontosságú szereplő a jogállamiság, az elszámoltathatóság és az átláthatóság védelmezésében, valamint a politikai változásra és a részvételre törekvő társadalmi mozgalmak előmozdításában; emlékeztet arra, hogy a rendőrséget, a katonaságot és az igazságszolgáltatást gyakran az emberi jogok rendszeres megsértésére használják fel; hangsúlyozza ezért, hogy ezen szervezetek intézményi reformjának hozzá kell járulnia az átmeneti folyamatok elszámoltathatóságának és átláthatóságának növeléséhez;

38. úgy véli, hogy az Unió külső pénzügyi eszközei fontos szerepet játszanak az Unió értékeinek az Unió határain kívüli előmozdításában és védelmében; üdvözlí ezzel összefüggésben az emberi jogokat, demokráciát és jogállamiságot az EU külpolitikájának középpontjába helyező kötelezettségvállalást; felszólít a különböző tematikus és földrajzi eszközök koherenciájának és hatékonyságának javítására e stratégiai cél elérése érdekében;

39. határozottan ösztönzi az Uniót arra, hogy világszerte politikailag és pénzügyileg egyaránt támogassa az aktív és független civil társadalmat, különösen a demokrácia és emberi jogok európai eszközén (EIDHR) keresztül; úgy véli, hogy az európai diákcsera programok megnyitása az Unión kívüli országokból származó fiatalok előtt, és a pályakezdő fiatal szakembereknek szóló képzési programok létrehozása segítené a fiatalok aktív részvételét a demokrácia építésében, és erősítené a civil társadalmat; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az emberi jogokról és demokráciáról szóló uniós cselekvési terv látszólag elsiklott a gyülekezés szabadsága felett, amely minden demokratikus fejlődés alapvető feltétele, és különösen érzékeny kérdés az átalakulóban lévő országokban; felszólítja az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki iránymutatásokat a gyülekezés szabadságáról;

40. üdvözlí a Demokráciáért Európai Alapítvány létrehozását, és kéri, hogy az alapítvány támogassa a demokratikus változásért küzdőket, a szükségleteikhez igazított rugalmas finanszírozás nyújtása révén; kéri az alapítvány megfelelő pénzügyi támogatásának garانتálását az EU és tagállamai részéről; emlékeztet annak kritikus fontosságára, hogy elkerüljék az átfedéseket az alapítvány és az uniós külső eszközök mandátuma és tevékenységei között, különösen emberi jogok és a demokrácia területén;

Bővítési politika, demokratizálódás és emberi jogok

41. hangsúlyozza a bővítési folyamat, mint a demokratizálódást és az emberi jogok fokozott védelmét segítő eszköz kiemelkedő fontosságát;

2013. december 11., szerda

42. üdvözli a Bizottság azon döntését, hogy a jogállamiság követelményét a bővítési folyamat középpontjába helyezi; nyomtatékosan kéri az Uniót, hogy őrizze meg éberségét a bővítési folyamat során, és követelje meg az emberi jogok szempontjából döntő fontosságú rendelkezések szigorú betartását, így például a nemzeti kisebbségekhez tartozó személyek jogainak aktív védelmét az oktatás, az egészségügyi ellátás, a szociális és egyéb közszolgáltatások tekintetében e kisebbségek egyenlő bánásmódjának garantálása érdekében, továbbá a korrupció valamennyi formája elleni erőteljes fellépés mellett a jogállamiság és az igazságszolgáltatáshoz való hatékony hozzáférés megteremtését, valamint lépések megtételét az alapvető szabadságjogok biztosítása, és a nemzeti kisebbségekhez és a nemzeti többséghez tartozó személyeknek a társadalmi, gazdasági, politikai és kulturális élet minden területén való teljes és tényleges egyenlőségének biztosítása iránt;

43. elítéli Palesztina Izrael Állam általi folytatódó megszállását és a nemzetközi jog és a nemzetközi humanitárius jog megsértését; ismételten felszólít a betelepítések leállítására és a Gázai övezet elszigetelésének megszüntetésére;

44. aggodalommal jegyzi meg, hogy a kisebbségek jogainak tiszteletben tartása a Bizottság 2012–2013-as évekre vonatkozó bővítési stratégiájában az egyik legfőbb kihívásként szerepel; ösztönzi a tagállamokat, valamint a tagjelölt és potenciális tagjelölt országokat is arra, hogy indítsanak általános nyilvános vitát a kisebbségek elfogadásáról és az oktatási rendszerbe történő bevonásukról, a civil társadalom bevonásáról, az életkörülmények javításáról és általában a tudatosság növeléséről; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a roma közösség különösen hátrányos helyzetben van a nyugat-balkáni térségben, és hogy ez kedvezőtlenül hat a társulási folyamatokra; sürgeti az érintett országokat, hogy hajtsanak végre hatékony intézkedéseket az olyan problémák kezelése érdekében, mint a megkülönböztetés és a szegregáció, valamint a lakhatáshoz és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés; általánosan elítéli a nemi és szexuális irányultságon alapuló, vagy a sebezhető csoportok és a fogyatékkal élők elleni gyűlölet és előítéletek szítását, valamint negatív cselekedeteket és hátrányos megkülönböztetést; hangsúlyozza, hogy ez a bővítéssel érintett számos országban, valamint a legtöbb tagállamban visszatérő kérdés;

45. megjegyzi, hogy a bővítéssel érintett országokban a média szabadsága terén általában előrelépés tapasztalható; sajnálatosnak tartja azonban egyes bővítési országokban a véleménynyilvánítás szabadságát garantáló intézkedések hiányát, ami gyakran vezet cenzúrához, politikai beavatkozáshoz, gazdasági nyomásgyakorláshoz és az újságírók zaklatásához vagy erőszak alkalmazásához velük szemben; komoly aggodalommal tölti el ezzel kapcsolatban a véleménynyilvánítás szabadságának és a sajtószabadságának a Törökországban tapasztalható egyre nagyobb mértékű megsértése;

A szomszédsági politikában bekövetkező változásokkal kapcsolatos kihívások

46. elismeri a déli és keleti szomszédságban végbemenő demokratikus átalakulásokkal kapcsolatos kihívásokat; megjegyzi, hogy az EU-val szomszédos országokban végbemenő demokratikus reformok egyre inkább eltérő jellegűek; ismételten hangsúlyozza a civil társadalmi és emberi jogi szervezetek fontosságát a demokratikus átalakulás folyamatában; ösztönzi ezért, hogy tegyenek különbséget a szomszédsági politika déli és keleti dimenziója között, hogy hatékonyabban megcélozhassák az egyes földrajzi területek sajátos jellemzőit és szükségleteit;

47. felhívja az Uniót, hogy következetesen a demokratikus reform által vezérelt partnerként lépjen fel a szomszédos országokban; ezzel összefüggésben támogatja a szomszédos országokkal való társulási folyamatokban való további részvételt; tudomásul veszi a vilniusi csúcstalálkozó következtetéseit, és kéri az EU és a keleti partnerség országai közötti kapcsolatok további megerősítését; támogatja a demokratikus és Európa-párti folyamatokat Ukrajnában, és elítéli a kijevi békés tüntetésekkel szemben a közelmúltban alkalmazott erőszakot mint a gyülekezési szabadság és a véleménynyilvánítás szabadsága alapvető elveinek megsértését;

48. tudomásul veszi az EU új megközelítését, amelynek célja a partnerség megerősítése az EU és a szomszédságában fekvő országok és társadalmak között a kölcsönös elszámoltathatóság, valamint az emberi jogok, a demokrácia, a társadalmi igazságosság és a jogállamiság egyetemes értékei mellett közös elkötelezettség alapján;

49. aggodalommal jegyzi meg, hogy a szomszédos országok többségében a demokratikus folyamat törékeny állapotban van, és romlik az emberi jogok és az alapvető szabadságok helyzete; hangsúlyozza, hogy a jó kormányzás, az átláthatóság, az egyesülés, a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadsága, a gondolat-, a lelkiismereti és a vallásszabadság, a szabad sajtó és média, a jogállamiság és a független igazságszolgáltatás a demokratikus átmenet alátámasztása szempontjából alapvető fontosságú tényezők; megismétli a nemek közötti egyenlőség és a nők jogai érvényesítésének és előmozdításának fontosságát, a társadalmi fejlődéssel és az egyenlőtlenségek csökkentésével együtt; elismeri a civil társadalom kulcsfontosságú szerepét abban, hogy a közvélemény támogassa a demokratikus reformokat a szomszédos országokban;

2013. december 11., szerda

50. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyes országokban a civil társadalmi szervezetek helyzetét továbbra is durva korlátozások nehezítik, mint például a mozgás szabadságának akadályozása, nem kormányzati szervezetek vezetőinek és az emberi jogok védelmezőinek perbe fogása, terhes közigazgatási eljárások, a rágalmozás büntetőjogi szankcionálására vonatkozó jogszabályok nem kormányzati szervezetekkel szembeni túlzott alkalmazása vagy a nem kormányzati szervezetek működésének teljes tilalma, a külföldi finanszírozást korlátozó szabályozás vagy pénzügyi támogatás elfogadásának engedélyeztetéshez kötése; ezzel összefüggésben kiemeli a Demokráciáért Európai Alapítványnak mint a demokratikus potenciál a demokratikus átalakulás előtt álló, illetve azt éppen végrehajtó országok társadalmában való rugalmas és diszkrét támogatási módjának a jelentőségét;

51. sajnálja, hogy nem történt előrelépés a „befagyott konfliktusokkal” kapcsolatos fenntartható politikai megoldás elérése terén; hangsúlyozza, hogy a politikai párbeszédnek teljes mértékben figyelembe kell vennie és tiszteletben kell tartania az érintett országok területi integritását és nemzetközileg elismert határait; sürgeti az EU-t, hogy e tekintetben vállaljon aktívabb szerepet;

52. hangsúlyozza a nemzeti emberi jogi intézmények fontosságát a nemzeti szintű emberi jogi architektúrában, az emberi jogok nyomon követése, a tudatosítás, valamint jogsértések esetén a jogorvoslat biztosítása tekintetében is; sürgeti az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy dolgozzanak ki a nemzeti emberi jogi intézményeket támogató politikákat, és támogassák a nemzeti emberi jogi intézmények létrehozását és megerősítését a párizsi elvekkel összhangban, prioritásként kezelve ezt a külső támogatásokban, különösen a Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz (ENPI) keretében;

53. továbbra is aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Belaruszban nincsen demokrácia, jogállamiság, nem érvényesülnek az alapvető szabadságok és nem tartják tiszteletben az emberi jogokat;

54. aggodalommal jegyzi meg, hogy bizonyos keleti szomszédos országokban az igazságszolgáltatás részrehajló módon rendelkezik; emlékeztet arra, hogy az EU folyamatosan követeli politikai foglyok, például az Ukrajnában bebörtönzött Julija Timosenko szabadon bocsátását; ismételten kifejezésre juttatja, hogy a politikai és a büntetőjogi felelősséget a demokratikus értékek mellett elkötelezett országokban világosan el kell választani egymástól;

55. támogat minden olyan lépést, amely politikai párbeszédhez vezet, ez ugyanis alapvető az átmenet folytatásához Egyiptomban; mély aggodalmának ad hangot a közelmúltban kialakult válság és politikai polarizáció miatt, ideértve a hadsereg és a Muzulmán Testvériség támogatói közötti utcai harcokat, a terrorizmust, Sínai-félszigeten bekövetkezett erőszakos összecsapásokat; elítéli a kisebbségekkel szembeni, köztük a kopt keresztény közösségek elleni szélsőséges erőszakot; szolidaritását fejezi ki a demokráciáért küzdő egyiptomi nép felé, üdvözlí az Európai Uniónak és az alelnöknek/főképviseelőnek a válságból kivezető út megtalálása iránti erőfeszítéseit, és ismét rámutat arra, hogy haladéktalanul szükség van a konstruktív és inkluzív politikai párbeszédre a valódi és fenntartható demokrácia felé mutató átmenet egyértelmű ütemtervének meghatározása érdekében; felszólít minden politikai vezetőt az országban, hogy keressék meg a módját annak, miként lehet túljutni a veszélyes patthelyzetben, valamint a további vérontás és az ország fokozott polarizációjának elkerülése érdekében jussanak megállapodásra kézzelfogható bizalomépítő intézkedések bevezetése tekintetében; követeli a demokratikus folyamathoz való gyors visszatérést, beleértve azt is, hogy egy teljesen inkluzív folyamatban szabad és tisztességes elnöki és parlamenti választásokat tartsanak; sürgeti az egyiptomi hatóságokat, hogy mozdítsák elő a mindenkinek egyenlő jogokat biztosító, befogadó alkotmányra irányuló munkát;

56. felszólít a tüntető nők és nőjogi aktivisták elleni összes erőszakos cselekmény, szemérem elleni támadás és a megalázó bánásmód más formáinak azonnali megszüntetésére, továbbá minden ilyen eset komoly és pártatlan kivizsgálására és a felelősök teljes elszámoltathatóságára;

57. továbbra is rendkívül aggódik a Szíriában kialakult kritikus helyzet miatt; a lehető leghatározottabban elítéli a vegyi fegyverek bevetését, az erő túlzott alkalmazását és a civil lakossággal és kisebbségekkel szembeni erőszakot az országban, amely semmilyen körülmények között nem igazolható, valamint a lehető leghatározottabban elítéli az állam által elkövetett széles körű visszaéléseket, amelyek az emberiség elleni bűncselekménynek minősülhetnek; megismétli határozott támogatását az ENSZ emberi jogi főbiztosának azon felhívása iránt, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa utalja a szíriai helyzetet a Nemzetközi Bíróság elé, hivatalos kivizsgálás céljából; felhív minden fegyveres csoportot, hogy azonnal vessenek véget az országban folyó erőszaknak; mély aggodalmának ad hangot a jelenlegi humanitárius válságnak – ide értve a menekültek helyzetének – a szomszédos országokra és a régió stabilitására gyakorolt hatásai miatt; ismételten hangsúlyozza, hogy a nemzetközi közösség és az Európai Unió számára azonnali prioritást kell képeznie a Szíriában és

2013. december 11., szerda

a vele szomszédos országokban alapvető árucikkekre és szolgáltatásokra szorulókat célzó humanitárius segítségnyújtásnak; úgy véli, hogy a konfliktushelyzetek megoldásának kulcsát politikai mechanizmusok és diplomáciai folyamatok jelenthetik; hangsúlyozza a vegyi fegyverek kifejlesztésének, gyártásának, felhalmozásának és használatának tilalmáról, valamint megsemmisítéséről szóló egyezmény szigorú végrehajtásának fontosságát; üdvözli az ENSZ BT közelmúltban elfogadott határozatát és az ENSZ főtitkárának a II. genfi konferencia 2013 decemberében való megtartására vonatkozó javaslatát; elítéli a keresztények és más vallási kisebbségek Közel-Keleten történő üldözését;

58. emlékeztet a 2010. november 25-i, a nyugat-szaharai helyzetről szóló ⁽¹⁾, és a 2013. október 22-i, a Száhil övben tapasztalható emberi jogi helyzetről szóló ⁽²⁾ állásfoglalásaira, és felszólít arra, hogy garantálják a Saharawi nép emberi jogait, valamint hangsúlyozza annak szükségességét, hogy foglalkozzanak e jogokkal a Nyugat-Szaharában és a Tindouf táborokban, többek között tartsák tiszteletben az egyesülési szabadsághoz, a véleménynyilvánítás szabadságához és a tüntetéshez való jogot; követeli az összes nyugat-szaharai politikai fogoly szabadon bocsátását; követeli a terület független megfigyelők, nem kormányzati szervezetek és a média előtti megnyitását; támogatja a tisztességes és kölcsönösen elfogadható politikai megoldást a Nyugat-Szaharában, összhangban a vonatkozó ENSZ-határozatokkal, köztük az önrendelkezést megengedő határozatokkal;

Átmeneti igazságszolgáltatás és a konfliktusok utáni békeépítéssel kapcsolatos kihívások

59. úgy véli, hogy a múltban elkövetett erőszakot elszámoltathatóságának a fenntartható megbékélés kialakítására irányuló folyamat szerves részét kell képeznie; felszólítja az Uniót és tagállamait, hogy támogassák a nők szisztematikus részvételét a béketeremtő folyamatokban és a politikai és gazdasági döntéshozatalban – ide értve a demokratikus átalakulás folyamatát és a konfliktusmegoldást is –, és hangsúlyozza ennek alapvető fontosságát; követeli, hogy a háborús bűnösöket állítsák a Nemzetközi Büntetőbíróság elé, és felszólítja a tagállamokat, hogy e tekintetben fokozottabban működjenek együtt a Nemzetközi Büntetőbírósággal; üdvözli az EKSZ azon szándékát, amely szerint célzott szakpolitikát kíván kidolgozni az átmeneti igazságszolgáltatásra vonatkozóan azzal a céllal, hogy segítsen a társadalmaknak a múltban elkövetett visszaélések kezelésében és a büntetlenség leküzdésében, és ösztönzi e politika kellő időben való kidolgozását; hangsúlyozza, hogy az átmeneti igazságszolgáltatást úgy kell kezelni, hogy az összhangban álljon az EU által általában a nemzetközi büntető igazságszolgáltatásnak, és konkrétan a Nemzetközi Büntetőbíróságnak nyújtott uniós támogatással; különösen felhívja a figyelmet az EU Nyugat-Balkánon szerzett tapasztalataira mint inspirációs forrásra; felhívja az EU-t, hogy aktívan támogassa az igazság, az igazságszolgáltatás, a jóvátétel és a meg nem ismétlődésre vonatkozó garanciák előmozdításával foglalkozó ENSZ különleges előadó újonnan létrehozott mandátumát;

60. hangsúlyozza, hogy az EU átmeneti igazságszolgáltatással kapcsolatos megközelítésének egyik kulcselemül az igazságszolgáltatási rendszer intézményi reformjának támogatását kell megtenni, a jogállamiság működésének a nemzetközi normákkal összhangban történő javítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a bűncselekményeket a közelmúltban elkövető személyeket nemzeti vagy nemzetközi bíróságok előtt felelősségre kell vonni; hangsúlyozza a társadalmi párbeszéd jelentőségét a múlttal való szembenézés szempontjából, valamint az áldozatokkal kapcsolatos megfelelő konzultációs és kompenzációs programok, többek között jóvátételi intézkedések érdekében; úgy véli, hogy az átmeneti intézményekben dolgozó alkalmazottak hátterének átvilágítása az átmeneti igazságszolgáltatás hitelességének fokmérője;

61. megjegyzi, hogy a konfliktus utáni helyzetekben az átmenetet biztosító következetes politikák kidolgozása rendkívül összetett feladat; hangsúlyozza ezért, hogy a fegyveres konfliktusok körülményei között fokozottan gondoskodni kell a nemzetközi emberi jogi és humanitárius jogi normák érvényesüléséről és ellenőrzéséről, és ösztönzi az EKSZ-t, hogy támogassa azokat a civil társadalmi szervezeteket, amely küldetése, hogy előmozdítsák a humanitárius jog fegyveres államok és nem állami szereplők általi tiszteletben tartását, különös tekintettel a nők jogaira és a gyermekek érdekeire;

62. a leghatározottabban elítéli a közelmúltban lezajlott vagy jelenleg folyamatban lévő válságok fegyveres konfliktusai során például Szíriában, Maliban, a Kongói Demokratikus Köztársaságban és a Közép-Afrikai Köztársaságban elkövetett súlyos emberi jogi jogsértéseket, és különösen a rögtönítélő bírósági eljárásban hozott ítélet alapján végrehajtott kivégzéseket, a nemi erőszakot és a szexuális erőszak más formáit, a kínzásokat, az önkényes letartóztatás és fogva tartás eseteit, különös tekintettel a nők és a gyermekek helyzetére, akik különösen kiszolgáltatottak; felszólítja az EU-t, hogy folytasson küzdelmet a büntetlenség ellen minden ilyen esetben, és támogassa a hazai igazságszolgáltatási szervek és a Nemzetközi Büntetőbíróság arra irányuló fellépését, hogy e cselekmények elkövetői bíróság elé kerüljenek; ösztönzi az EU-t, hogy a kínzás megakadályozására szolgáló mechanizmusokat építse be az EU külkapcsolataival kapcsolatos valamennyi tevékenységébe;

63. felszólítja a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét és az EKSZ-t, hogy az EU nemzetközi humanitárius jogi iránymutatásainak felülvizsgálata, valamint ezen iránymutatások hatékonyabb alkalmazásának biztosítása céljából végezzenek alapos szakpolitikai felülvizsgálatot a Szíriában, Líbiában, Maliban és a közelmúltban

⁽¹⁾ HL C 99. E, 2012.4.3., 87. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0431.

2013. december 11., szerda

kibontakozott más konfliktusok során bekövetkezett tragikus eseményekről; kéri az EU-t, hogy nyújtson támogatást a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága és a svájci kormány által indított, folyamatban lévő kezdeményezéshez, amelynek célja a nemzetközi humanitárius jogra vonatkozó jelenlegi nemzetközi irányítási keret reformja; támogatja az EU-t, hogy lépjen fel az ENSZ BT reformja érdekében, hogy az képes legyen hatékonyan reagálni a jelenlegi válságokra;

64. üdvözlí, hogy 2014 januárjában elindítják az EU Segítségnyújtási Önkéntesszolgálatát, amely több mint 8 000 uniós és nem uniós polgár számára teremt majd lehetőségeket arra, hogy képzést kapjanak, és humanitárius műveletekben vessék be őket világszerte, és megjegyzi, hogy további 10 000 ember pedig várhatóan „online önkéntesként” támogatja az EU Segítségnyújtási Önkéntesszolgálatát, olyan feladatokat ellátva, amelyek otthonról, számítógépen elvégezhetők;

65. felhívja az EU-t, hogy dolgozzon ki közös uniós álláspontot a pilóta nélküli katonai robotrepülőgépekről;

Az átmenet megbénulásának esetei és az aggodalomra leginkább okot adó országok

66. felhívja a figyelmet továbbá az átmenet megbénulásának eseteire azokban az országokban és régiókban, ahol a reformmozgalmakat és az átmenetet célzó folyamatokat a hatalmon lévő rezsim leállította vagy visszavetette; kéri az EU-t, hogy folytassa az erőfeszítéseket annak érdekében, hogy az ezekben, valamint az önkényuralmi rendszerű, aggodalomra okot adó más országokban kormányzó hatalmi köröket meggyőzze arról, hogy reformfolyamatot kezdeményezzenek olyan erős és szilárd demokráciák kifejlesztése céljával, amelyekben a jogállamiság, az emberi jogok és az alapvető szabadságok érvényre jutnak; úgy véli, hogy ennek a meggyőzésnek helyet kell kapnia a partnerekkel folytatott valamennyi párbeszédben, a legmagasabb politikai szintet is beleértve, kihasználva az EU külső politikájának minden idevágó területét, azaz a fejlesztést, kereskedelmet stb.;

67. ismételten felhívja a figyelmet arra, hogy a megbénult átmenet helyzetében lévő országokban és régiókban nincsenek sem politikai reformok, sem elszámoltathatóság; ismételten leszögezi, hogy minden polgárnak joga van a többpártrendszerre épülő, különböző alternatívákat kínáló és független médiaforrásokat működtető politikai életben való teljes és szabad részvételhez, szabad, igazságos és nyílt választás keretében;

68. komoly aggodalmának ad hangot a közelmúltban elfogadott elnyomó törvények és ezeknek az orosz hatóságok általi önkényes érvényesítése miatt, ami sok esetben nem kormányzati szervezetek, civil társadalmi aktivisták, az emberi jogok védelmezői, a kisebbségek és az LMBTI közösség tagjai zaklatásához vezet, és felhívja az EU-t, hogy ezt az aggodalmat juttassa kifejezésre minden politikai szinten; kéri Mihail Hodorkovszkij és más politikai foglyok szabadon bocsátását, és sajnálatosnak tartja az igazságszolgáltatás politikai célra való felhasználását; sürgeti az orosz hatóságokat, hogy pártatlanul vizsgálják ki és állítsák bíróság elé azokat a személyeket, akik Szergej Magnyitszkij, Natalja Esztemirova, Anna Politikovszkaja, Sztaniszlav Markelov és Vaszilij Alekszanjan haláláért felelősek; sajnálja, hogy a Tanács nem mérlegelte a Parlament Magnyitszkij-ügyről szóló 2012. október 23-i ajánlását; felhívja ezért a Tanácsot, hogy fogadjon el határozatot, amely létrehozza a Szergej Magnyitszkij halálához vezető fejleményekben közreműködő tisztviselők nevét tartalmazó közös uniós jegyzéket; hozzáteszi, hogy e tanácsi határozatnak célzott szankciókat kell kivetnie az említett tisztviselőkre vonatkozóan; mély aggodalmának ad hangot a szélsőjobb oldali önbíráskodó csoportok cselekedetei miatt, melyek során LMBTI-személyekkel interneten keresztül felvették a kapcsolatot, kelepcebe csalták őket, rájuk támadtak és az ezekről készített több száz videófelvételt az interneten közzétették; felszólítja az EU küldöttségét és a tagállamok oroszországi nagykövetségeit, hogy a vonatkozó iránymutatásoknak megfelelően növeljék az LMBTI-személyek emberi jogait védők támogatását;

69. aggodalmának ad hangot a független újságírók és emberi jogi aktivisták folyamatos elnyomása, valamint a politikai másként gondolkodók üldöztetése miatt Kubában; felhívja a figyelmet a lelkiismereti meggyőződésük miatt fogva tartottak helyzetére, akiket továbbra is koholt vádak alapján ítélnék el vagy tartanak előzetes letartóztatásban; felszólítja az EKSZ-t és a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy támogassák az Egyesült Nemzetek égisze alatt működő nemzetközi és független vizsgálóbizottság felállítását azzal a céllal, hogy kivizsgálja a két kubai emberi jogi jogvédő és békés másként gondolkodó, Oswaldo Payá Sardiñas (2002. évi Szaharov-díjas) és Harold Caperó 2012. júliusban bekövetkezett halálának körülményeit;

70. hangsúlyozza a kínai emberi jogi helyzet nemzetközi nyomon követésének szükségességét, és felszólítja az uniós tagállamokat, hogy tevékenyen vegyenek részt e nyomon követés kialakításában, tekintettel arra, hogy az EU és Kína közötti, jelentős és kézzelfogható eredmények elérése érdekében kezdeményezett emberi jogi párbeszéd sikertelennek bizonyult; továbbra is aggasztják az emberi jogok védelmezőivel, az ügyvédekkel, a civil társadalom aktivistáival, az újságírókkal és bloggerekkel szemben alkalmazott, egyre szigorúbb korlátozások; támogatja, hogy a kínai emberek maguk követelik az őket megillető alapvető szabadságokat és jogokat; emlékeztet arra, hogy az EU közvetítőként léphetne fel e tekintetben a nagyobb bizalom megteremtése, a párbeszéd új módjainak kidolgozása és a már meglévő eszközök javítása révén;

2013. december 11., szerda

71. sürgeti a kínai hatóságokat, hogy kezdeményezzenek komoly párbeszédet a tibeti néppel, hogy feltárják az önfeláldozással járó, számos alkalommal előforduló tiltakozás kiváltó okait; elítéli a tibeti nomádok nem önkéntes áttelepítését és kitelepítését, ami a tibeti identitás szerves részét képező életmód fennmaradását fenyegeti; sürgeti az EKSZ-t, hogy a vallás vagy meggyőződés szabadságára vonatkozó, újonnan elfogadott uniós iránymutatásokkal összhangban fordítson kiemelt figyelmet a Tibetben tapasztalható vallási elnyomásra, és vessen véget a tibeti buddhizmust korlátozó politikáknak; hangsúlyozza, hogy javítani kell az oktatási rendszert, különös figyelmet fordítva a térségben a kétnyelvű oktatásra, a nemzeti identitás és örökség megőrzése, valamint a fiatalok munkanélküliségét kiváltó okok kezelése érdekében;

72. súlyos aggodalmának ad hangot az iráni emberi jogi helyzet, a reformok híveinek folyamatos elnyomása, a politikai foglyok, valamint a lelkiismereti és hitbeli meggyőződésük miatt fogva tartott személyek egyre emelkedő száma, a bahá'i közösség hátrányos megkülönböztetése és üldözése, a – többek között fiatalokúakkal szemben is alkalmazott – kivégzések állandóan magas száma, a kínzás széles körű alkalmazása, a tisztességtelen bírósági eljárások, az óvadékként kért hatalmas összegek, valamint a tájékozódás és a véleménynyilvánítás szabadságát, a gyülekezési és vallásszabadságot és az oktatás és a szabad mozgás jogát érintő súlyos korlátozások miatt; üdvözlí, hogy Iránban szabadon bocsátottak több lelkiismereti okokból fogva tartottat, köztük a Szaharov-díjas Naszrin Szotudeh ügyvédet; felszólítja az iráni hatóságokat, hogy bocsássák szabadon a vádemelés nélkül több mint két éve házi őrizetben tartott három ellenzéki vezetőt, Mehdi Karrúbit, Zahra Rahnavardt és Mir Hosszein Múszávit, és engedjék be Iránba az ENSZ emberi jogokkal foglalkozó különleges előadóját, hogy látogatást tehessen az országban, dolgozzanak a halálbüntetésekre vonatkozó moratórium érdekében, szüntessék meg az internet cenzúráját, és tegyék lehetővé a véleménynyilvánítás szabadságát Iránban; megjegyzi, hogy Irán és a nemzetközi közösség újra felvette a diplomáciai kapcsolatokat, és reményét fejezi ki, hogy az E3+3 és Irán között az iráni nukleáris programról folytatott tárgyalások kielégítő és kölcsönösen elfogadható módon zárulnak majd le;

73. legmélyebb aggodalmának ad hangot az emberi jogok helyzetének a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságban (KNDK) tapasztalható romlása miatt, felhívja a figyelmet az Európai Parlament által elfogadott vonatkozó sürgősségi állásfoglalásra (az eljárási szabályzat 122. cikke), és felszólítja a KNDK-t, hogy bocsátkozzon érdemleges párbeszédbe az Európai Unióval az emberi jogok tekintetében; felszólítja a KNDK-t, hogy vessen véget a bírósági eljárás nélküli kivégzéseknek és az erőszakos eltüntetés gyakorlatának, bocsássa szabadon a politikai foglyokat és tegye lehetővé állampolgárai szabad utazását mind belföldön, mind az országon kívülre; felhívja a KNDK-t, hogy tegye lehetővé a nemzeti és nemzetközi média számára a véleménynyilvánítás szabadságát és a sajtószabadságot, valamint biztosítson polgárai számára cenzúramentes hozzáférést az internethez; megjegyzi, hogy a KNDK valamennyi provokatív intézkedése és a polgáira kivetett megszorító intézkedések általános szegénységhez és anyagi nélkülözéshez vezetnek;

74. mély aggodalmának ad hangot Kasmírral kapcsolatban, ahol a polgári lakosság elleni minden erőszakos cselekmény rendkívül sajnálatos; tudatában van annak, hogy vizsgálatot végeztek azonosítatlan sírokról; sürgeti mindazonáltal, hogy a polgári lakosság elleni visszaélésekkel kapcsolatos felelősség megállapítása és az elszámoltathatóság biztosítása érdekében az emberi jogokat védő mechanizmusokat helyezték minden próbálkozás középpontjába;

75. felszólítja az Európai Uniót, hogy folytasson összehangolt és inkluzív stratégiát a Száhil övben egyrészt a régió biztonságossá tétele, másrészt az emberi jogok előmozdítása érdekében, azaz az olyan emberi jogi jogsértések felszámolása érdekében, mint a kínzás, az ellenzékiek és újságírók gyakori önkényes letartóztatása, a békés tüntetések leverése, a nőkkel szembeni erőszakos cselekmények – mint a nemi erőszak, a kényszerházasság, a nemi szervek megcsonkítása –, valamint az etnikai vagy kasztbéli hovatartozáson alapuló hátrányos megkülönböztetés, és ezzel segítse az alapvető jogokat és szabadságokat biztosító jogállam megteremtését;

76. komoly aggodalommal tölti el az LMBTI személyekkel szembeni állami erőszak növekvő trendje számos szubszaharai országban, különösen Ugandában, Nigériában, Kamerunban és Szenegálban; határozottan elítéli az egyre inkább elnyomó jellegű jogszabályok elfogadására irányuló kísérleteket azokban az országokban, ahol a homoszexualitás már eleve büntetendő; felhívja ezen országok parlamenti képviselőit, hogy többé ne válaszoljanak a populisták és konzervatívok, köztük a vallási vezetők felőli nyomásra, és védelmezzék valamennyi állampolgár, köztük az LMBTI személyek jogait is; rámutat arra, hogy 76 országban a homoszexualitás még mindig büntetendő, és ebből öt országban halálbüntetéssel sújtják; ismételt sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Cotonoui Megállapodást úgy írták alá, hogy a politikai párbeszéd keretében nem került sor a szexuális orientáción alapuló hátrányos megkülönböztetés tárgyalására, a Parlament többszöri erre irányuló kérése ellenére sem; emlékezteti a Bizottságot és a Tanácsot arra, hogy a Parlament határozott szándéka, hogy ezt a szempontot a Megállapodás következő felülvizsgálatának részévé tegye;

2013. december 11., szerda

77. kéri az EU-t, hogy alakítson ki hatékony politikát minden olyan rezsim szankcionálása tekintetében, amely polgári személyekkel szemben elnyomó módszereket alkalmaz;

78. felszólítja az EU-t, hogy továbbra is aktívan támogassa az emberi jogok védelmezőit, beleértve azt is, hogy megfelelő időben átmeneti menedéket nyújtanak azoknak, akik veszélynek vannak kitéve; felhívja az EU-t, hogy az emberi jogok védelmezőit támogató politikáját terjessze ki a visszaélést bejelentő személyekre és a tényfeltáró újságírókra is, akik jelentősen hozzájárulhatnak az emberi jogok védelmezéséhez és előmozdításához;

Választásmegfigyelés és a demokráciát támogató politikák

79. üdvözlí, hogy az EU választási megfigyelő missziók és választási szakértői küldöttségek révén, valamint a hazai megfigyelők számára választási segítséget és támogatást nyújtva továbbra is világszerte támogatja a választási eljárások lefolytatását; megjegyzi, hogy ezek a küldöttségek a közelmúltban hozzájárultak a demokratikus átalakulás támogatásához az EU szomszédságában, és szemtanúi lehettek (Szenegálban) az ellenzék hatalomátvételének, illetve (Sierra Leonében) egy konfliktus nyomán kialakuló demokrácia megszilárdulásának;

80. hangsúlyozza a választási megfigyelő missziók jelentései és ajánlásai nyomon követésének fontosságát; hangsúlyozza a választási megfigyelő misszió (EOM) ajánlásai nyomon követésének – az említett ajánlásoknak az érintett ország „demokratikus menetrendjének” részeként való felhasználása révén történő – megerősítésére irányuló kezdeményezését, és véleménye szerint a vezető megfigyelőt kell megbízni azzal, hogy az Európai Parlament állandó szerveinek támogatása mellett biztosítsa ezen ajánlások nyomon követését és végrehajtását;

81. hangsúlyozza, hogy fontos feladat a parlamentek működőképességének javítása a választások között; emlékeztet ezzel összefüggésben arra, hogy az EU a segélyhatékonyaságról szóló magas szintű fórumon kötelezettséget vállalt arra, hogy a fejlesztési együttműködést a demokratikus felelősségvállalásra alapozza, és különösen szem előtt tartja a parlamentek szerepének megerősítését; sürgeti az EU-t, hogy törekedjen jogokon alapuló szemléletre azzal a céllal, hogy integrálja az emberi jogi elveket az EU operatív tevékenységeibe, és álljon ki az emberi jogi kérdések mellett a globális fejlesztési menetrendben, ahogy arra a cselekvési tervben kötelezettséget vállalt;

82. emlékeztet a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője kötelezettségvállalására, amely szerint a választásmegfigyelés során a nők, a nemzeti kisebbségek és a fogyatékkal élők mind jelöltként, mind pedig szavazóként való részvételére fog összpontosítani; kéri, hogy minden esetben vegyék figyelembe az uniós választási megfigyelő missziók következtetéseit a nők választási folyamatokban való teljes és egyenrangú részvételének támogatására irányuló programok kidolgozása és a missziók ajánlásainak végrehajtása során;

A véleménynyilvánítás szabadsága

83. hangsúlyozza a véleménynyilvánítás szabadságának, többek között a szabad sajtónak rendkívüli jelentőségét az átmeneti helyzetekben; üdvözlí az EU azon kötelezettségvállalását, hogy iránymutatásokat bocsát majd rendelkezésre a véleménynyilvánítás szabadságáról, és ezenfelül indítványozza, hogy az EU dolgozzon ki megfelelő módszereket annak érdekében, hogy felfigyeljen és megfelelő válaszlépéseket tegyen az olyan jogszabályi változtatásokra, amelyek harmadik országokban korlátozzák a pluralizmust és a sajtószabadságot;

84. súlyos és folyamatos aggodalmának ad hangot az internet számos országban tapasztalható cenzúrázása és e cenzúra sajnálatos nagyságrendje miatt; hangsúlyozza, hogy az Uniónak a politikáiban elsőbbségben kell részesítenie a részvételhez való jogot és az információkhoz történő hozzáférés jogát – mint a demokrácia interneten is érvényesítendő alapelveit –, és alkalmaznia kell a nyilvános elszámoltathatóság tekintetében rendelkezésre álló mechanizmusokat, többek között a nyilvános adatokra vonatkozó elveket; úgy véli, hogy ennek a harmadik országokkal folytatott párbeszéd valamennyi szintjén így kell történnie, a kétoldalú kapcsolatokat és a legmagasabb szinteket is ideértve; hangsúlyozza az internetes média jelentőségét a civil társadalom működése és hatékonysága – többek között az emberi jogok védelmezői, a szakszervezetek és a visszaélést bejelentő személyek szempontjából; kéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a digitális szabadság fogalomkörének az EU külső kapcsolataiba történő beépítése érdekében;

85. felhívja a figyelmet arra a sajnálatos tendenciára, hogy az LMBTI-személyek emberi jogait támogatók véleménynyilvánítási és gyülekezési szabadságát korlátozó törvényeket hoznak; megállapítja, hogy ilyen törvények jelenleg Litvániában és Oroszországban vannak érvényben, Ukrajnában elbírálás alatt állnak, illetve Grúziában, Örményországban és Kazahsztánban pedig javaslati fázisban vannak; üdvözlí, hogy Moldova hatályon kívül helyezte a házassággal és családdal összefüggő kapcsolatokon kívüli bármilyen más kapcsolat népszerűsítését tiltó törvényt; felszólítja az érintett országokban működő EU küldöttségeket, hogy e törvények miatt fejezzék ki az Unió különös aggodalmát;

2013. december 11., szerda

Az egyetemes emberi jogok uniós támogatása

86. teljes mértékben támogatja az EU-nak az emberi jogok előmozdítása és védelme tekintetében az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó stratégiai keretben képviselt határozott álláspontját, valamint azt a kötelezettségvállalását, amely szerint „a jövőben is szót fog emelni minden olyan lépés ellen, amely arra irányul, hogy aláassa az emberi jogok egyetemességének tiszteletben tartását”. ismételten teljes támogatásáról biztosítja – és felhívja erre az Európai Uniót – az emberi jogok oszthatatlan és univerzális jellegének ügyét, többek között az Európai Unióról szóló szerződésnek az Unió külső tevékenységére vonatkozó általános rendelkezéseiről szóló V. címe, 1. fejezete 21. cikkével összhangban a gazdasági, szociális és kulturális jogok nemzetközi egyezségokmányában foglalt emberi jogokét;

Az ENSZ emberi jogi rendszere

87. ismételten kifejezésre juttatja, hogy támogatja az ENSZ emberi jogi rendszerének megerősítését, mivel ez elengedhetetlen az egyetemes emberi jogok érvényre juttatásának javításához; elismeréssel szól az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa általi felülvizsgálattal kapcsolatban tett uniós erőfeszítésekről, és felhívja az Emberi Jogi Tanács valamennyi tagját, hogy tartsák fenn a legmagasabb szintű emberi jogi normákat, és megválasztásuk előtt teljesítsék az e téren tett ígéreteiket; véleménye szerint az ENSZ Emberi Jogi Főbiztoságának és az ENSZ különjárássok megbízottjainak függetlensége hatékony működésük kulcsfontosságú előfeltétele, és hangsúlyozza, hogy ennek biztosítása érdekében szabad felhasználású finanszírozásra van szükség;

88. üdvözli az egyetemes időszakos felülvizsgálati folyamat második ciklusának kezdetét, és kéri, hogy az EU folyamatosan kísérelje szoros figyelemmel a felülvizsgálati eljárás előmozdítását, valamint mérje fel, hogy mennyiben hajtják végre az e felülvizsgálat keretében elfogadott ajánlásokat, amelyek teljesítésére az országok kötelezettséget vállaltak;

89. felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek eleget az ENSZ stratégiai keretében tett azon kötelezettségvállalásuknak, amely szerint megerősítik és végrehajtják a legfőbb nemzetközi emberi jogi megállapodásokat, különösen a tíz alapvető emberi jogi ENSZ-egyezményt és az azokhoz csatolt fakultatív jegyzőkönyveket, valamint megteszik az arra vonatkozó megfelelő nyilatkozatokat, hogy biztosítják minden egyedi panasz elfogadását és gondoskodnak a vizsgálati eljárásokról; hangsúlyozza e megerősítések jelentőségét az EU emberi jogi politikája hitelességének belső és külső hitelessége szempontjából; mély aggodalmának ad hangot amiatt, hogy bizonyos uniós tagállamok állandóan elmulasztják megfelelő időben benyújtani időszakos jelentéseiket az emberi jogok nyomon követésével foglalkozó illetékes ENSZ-szerveknek, ami aláassa az EU emberi jogi politikájának hitelességét is a harmadik országokkal szemben;

90. felszólítja az EU-t, hogy ösztönözze a harmadik országokat az ENSZ emberi jogokkal foglalkozó különleges előadóival és az emberi jogok független szakértőivel folytatott teljes körű együttműködésre, többek között úgy, hogy állandó jelleggel meghívják és fogadják e szakértőket;

91. bátorítja az EU-t és a tagállamokat, hogy támogassák az ENSZ emberi jogi főbiztosát az ENSZ-egyezmény alapján létrehozott szervek megerősítésére vonatkozó 2012-es jelentésének végrehajtásában, mert ezek kulcsfontosságú szerepet játszanak az ENSZ emberi jogi egyezményeinek részes felei közé tartozó államok által az emberi jogok érvényre juttatása és védelme tekintetében vállalt kötelezettségek tényleges végrehajtásának átvilágításában;

92. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa elfogadta a „hagyományos értékekről” szóló A/HRC/RES/21/3. számú határozatát, alásva az emberi jogok egyetemességének és oszthatatlanságának elvét, és javasolja, hogy az Unió a határozatot ellenezze; sajnálja, hogy nem került sor az emberi jogokról, a szexuális irányultságról és a nemi identitásról szóló A/HRC/RES/17/19. számú határozat nyomon követésére, és felszólítja az e kérdéssel foglalkozó államokat, köztük Dél-Afrikát, hogy a lehető leghamarabb kövessék nyomon ezt a határozatot; javasolja, hogy az ENSZ emberi jogi főbiztos munkája során támogassa és védelmezze, hogy az LMBTI-személyek valamennyi emberi jogukat élvezhessék, elsősorban nyilatkozatok, jelentések és az új „Szabad és egyenlő” elnevezésű kampány segítségével; felszólítja az ENSZ emberi jogi főbiztosát, hogy folytassa ezt a munkát, és adjon hangot mély aggodalmának a gyülekezés és az egyesülés szabadságát korlátozó, ún. „propagandaellenes” törvények miatt;

93. hangsúlyozza, hogy tekintettel a nemzetközi humanitárius jognak – az 1907-es hágai egyezményekben (42–56. cikk), és a negyedik genfi egyezményben (27–34. és 47–78. cikk) és az I. kiegészítő jegyzőkönyv rendelkezéseiben – meghatározott elveire, az EU-nak gondoskodnia kell arról, hogy a megszálló hatalom kategóriájába tartozó partnerek teljesítsék a megszállott területek lakosságával kapcsolatos kötelezéseiket; emlékeztet arra, hogy a nemzetközi humanitárius jog értelmében a megszálló hatalomnak biztosítania kell a megszállás által érintett lakosság számára a

2013. december 11., szerda

közegészségügyi normákat, az élelmiszer-ellátást és az egészségügyi ellátást; megismétli, hogy a megszálló hatalom számára tilos civil lakosságot áttelepíteni a megszállott területre, és hogy a bűncselekmények elkövetésével gyanúsított személyek számára a nemzetközileg elismert igazságszolgáltatási garanciákat tiszteletben tartó eljárást kell biztosítani, például tájékoztatni kell őket a letartóztatás indokáról, konkrét bűncselekménnyel kell megvádolni őket és a lehető legrövidebb időn belül tisztességes tárgyalást kell biztosítani számukra;

Nemzetközi Büntetőbíróság

94. ismételten kifejezésre juttatja, hogy eltökélten támogatja a Nemzetközi Büntetőbíróságot; véleménye szerint a részes államok számának emelkedése fontos előrelépés a Nemzetközi Büntetőbíróság egyetemes jellegének megerősítése felé, és üdvözlí, hogy 2012 áprilisában Guatemala, 2013 februárjában pedig Elefántcsontpart megerősítette a Római Statútumot;

95. felhívja az EU külügyminisztereit, hogy a Külügyek Tanácsa keretében fogadjanak el következtetéseket, amelyben megerősítik az EU és a tagállamok Nemzetközi Büntetőbíróság melletti erőteljes támogatását, figyelembe véve az EU erőfeszítéseit, hogy folyamatosan felülvizsgálja, aktualizálja és bővíti a Nemzetközi Büntetőbírósággal kapcsolatos eszközeit, és megfogalmazza megújított kötelezettségvállalásukat a Római Statútum egyetemlegességére irányuló munka mellett annak érdekében, hogy kiszélesítsék a nemzetközi jog szerinti súlyos bűncselekmények áldozatai számára az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést;

96. sajnálja, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumát még mindig nem vették fel az új GSP-rendeletben rögzített, a GSP+ státusz megszerzéséhez szükséges egyezményeket tartalmazó listára; felhívja a figyelmet arra, hogy a GSP+ státuszra jelentkezők között vannak olyan országok (pl. Örményország és Pakisztán), amelyek nem részes államai a Statútumnak, és nem is erősítették meg azt; megismétli azon ajánlását, hogy a Római Statútumot a jövőben vegyék fel az egyezmények nevezett listájára;

97. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy a harmadik országokkal, regionális szervezetekkel és regionális csoportokkal folytatott tárgyalások és politikai párbeszéd során nyomatékosan hangsúlyozzák a Statútum és a Bíróság előjogairól és mentességeiről szóló megállapodás (APIC) megerősítésének és végrehajtásának szükségességét, és hogy a harmadik országokkal kötött uniós megállapodásokba a Nemzetközi Büntetőbíróságra és a nemzetközi igazságszolgáltatásra vonatkozó rendelkezéseket illesztenek be;

98. ösztönzi az EKSZ-t annak biztosítására, hogy minden uniós küldöttséget és különleges képviselőt teljes körűen tájékoztassanak a Tanács Nemzetközi Büntetőbíróságról szóló határozatáról és cselekvési tervéről, valamint az EU komplementaritás elvére vonatkozó eszközkészletéről, és hogy tevékenyen mozgítsák elő a Nemzetközi Büntetőbíróság munkáját és határozatainak végrehajtását, valamint a Római Statútumban szereplő bűncselekményeket elkövető személyek büntetlenségével szembeni küzdelmet;

99. felhívja az EU küldöttségeit és különleges képviselőit, különösen az EU emberi jogi különleges képviselőjét, hogy a harmadik országokkal folytatott politikai párbeszéd és találkozók keretében tevékenyen mozgítsák elő a Nemzetközi Büntetőbíróság munkáját és határozatainak végrehajtását, valamint a Római Statútumban szereplő bűncselekményeket elkövető személyek büntetlenségével szembeni küzdelmet; javasolja továbbá a Nemzetközi Büntetőbíróságnak nyújtott pénzügyi támogatás erősítését;

100. üdvözlí a komplementaritás elvének előmozdítására vonatkozó uniós eszközkészlet elfogadását, és felhívja az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy tegyenek további lépéseket a hatékony végrehajtás érdekében; ösztönzi az EU-t, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság támogatását megfelelően érvényesítsék az EU külpolitikájának valamennyi érintett területén;

101. felhívja az EU tagállamait, hogy a nemzeti jogszabályoknak a Statútum szerinti kötelezettségekkel való összehangolása révén teljes körűen hajtsák végre a Római Statútumot, és tegyenek eleget a Nemzetközi Büntetőbíróság segítségére és együttműködésre irányuló felkéréseinek a Nemzetközi Büntetőbíróság eljárásainak valamennyi szakaszában, különös tekintettel az előzetes vizsgálatra, nyomozásra, letartóztatásra és átadásra, az áldozatok és a tanúk védelmére, ideiglenes szabadon bocsátásra, az ítéletek végrehajtására; sajnálja, hogy az áldozatok megsegítését szolgáló segélyalaphoz való hozzájárulás továbbra sem kielégítő, és felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák az alap megbízatásának teljes körű ellátásához szükséges forrásokat;

102. támogatja a megfelelően finanszírozott segítségnyújtási és nyilvános tájékoztatási tevékenységeket a Bíróság rendes költségvetésén keresztül, és hangsúlyozza e tevékenységeknek az igazságszolgáltatás láthatóságának biztosításában betöltött jelentőségét;

103. felhívja az uniós tagállamokat, hogy ratifikálják a Római Statútum kampaljai módosításait, és hogy ösztönözzék azok harmadik országok általi ratifikálását;

104. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy fokozzák a büntetlenség elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseiket az EU határain belül is, ezzel összefüggésben ösztönzi őket, hogy mérlegeljék a népiirtásért, az emberiség elleni bűncselekményekért és a háborús bűncselekményekért felelős személyekkel foglalkozó kapcsolattartó pontok európai hálózatának ajánlásait;

2013. december 11., szerda

Halálos ítélet és halálbüntetés

105. ismételten leszögezi, hogy határozottan ellenzi a halálbüntetést, és a halálbüntetés általános eltörlését célzó egyetemes moratórium bevezetését az EU emberi jogokkal kapcsolatos politikája egyik központi célkitűzésének tekinti; hangsúlyozza, hogy a halálbüntetés sohasem bizonyult a bűncselekményektől elrettentő hatékony erőnek, és hogy a rendelkezésre álló adatok szerint a halálbüntetés elsősorban a hátrányos helyzetű embereket sújtja; örömmel üdvözlí az Európai Unió és tagállamai által az Egyesült Nemzetek Szervezetében tett erőfeszítéseket, amelyek eredményeképpen 2012 decemberében az ENSZ Közgyűlése határozatot fogadott el a halálbüntetés alkalmazására vonatkozó moratórium tekintetében; aggodalmát fejezi ki azonban amiatt, hogy több országban ismét kivégzésekre került sor; felhívja az EU-t, hogy továbbra is folytasson célzott kampányokat a halálbüntetéssel kapcsolatban, és fokozza tevékenységét a halálbüntetést fenntartó országokkal kapcsolatban; elvárja, hogy megfelelően konzultáljanak vele a halálbüntetés vagy kínzás során alkalmazható áruk kereskedelméről szóló 1236/2005/EK rendelet 2013-ra tervezett felülvizsgálata során;

106. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Európában még mindig van egy ország – Belarusz – amely fenntartja a halálbüntetést; ismételten kifejezésre juttatja, hogy Dmitri Kononov és Vladislav Kovalev kivégzése rendkívül sajnálatos esemény; ismételten felszólítja Belaruszt, hogy vezessen be moratóriumot a halálbüntetésre vonatkozóan, és hogy ez legyen az első lépés annak végleges eltörlése felé;

Az üzleti vállalkozások és az emberi jogok

107. ismételten leszögezi, hogy az európai vállalatoknak tevékenységeik során tiszteletben kell tartaniuk az emberi jogi normákat, akkor is, amikor az EU-n kívül működnek; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy híradások szerint bizonyos uniós vállalatok autoriter rezsimekkel működtek együtt – különösen, ha ez érzékeny áruk öbök között az információtechnológia és a kommunikáció terén folytatott kereskedelmét is érinti –, ami emberi jogi visszaélésekhez vezetett;

108. emlékeztet annak fontosságára, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalást elő kell mozdítani, többek között az EU-n kívüli üzleti műveletek esetében is, és hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalást a teljes ellátási láncban belül biztosítani kell; meggyőződése, hogy az európai vállalatoknak és azok leányvállalatainak és alvállalkozóinak kulcsfontosságú szerepet kell játszaniuk az üzletre és az emberi jogokra vonatkozó nemzetközi normák előmozdításában és terjesztésében a világon mindenütt; hangsúlyozza az Európai Beruházási Bank (EBB) által, illetve az európai hitelügynökségek által odaítélt exporthiteleken keresztül támogatott projektek emberi jogi, társadalmi és környezeti hatásával kapcsolatos ésszerű jelentéstétel fontosságát; hangsúlyozza, hogy az ezen intézmények által lebonyolított pénzügyi műveleteknek hozzá kell járulniuk az Unió külső fellépését vezérlő, az EUSZ 21. cikkében rögzített általános elvek érvényre juttatásához;

109. felhívja az EKSZ-t, hogy számoljon be az üzleti vállalkozásokra és az emberi jogokra irányadó ENSZ-alapelvek tekintetében az emberi jogokra vonatkozó uniós cselekvési tervben vállalt kötelezettségek teljesítéséről; sajnálja, hogy a Bizottság nem tett előrelépést az Európai Parlament azon kérésének megválaszolásában, hogy tegyen javaslatot olyan jogszabályra, amely megköveteli az uniós vállalatoktól annak biztosítását, hogy beszerzéseik nem támogatják a konfliktusok kiváltóit és súlyos emberi jogi jogsértések elkövetőit;

110. emlékezteti a Bizottságot a 2010. szeptemberi kötelezettségvállalására, hogy megvizsgálja a börtönökben végzetett kényszermunka kérdését a harmadik országokban, és ennek megfelelően felülvizsgálja az EU által adott válaszokat, és felkéri a Bizottságot, hogy számoljon be a Parlamentnek e folyamat eredményéről; felhívja a Bizottságot, hogy vezessen be jogszabályt, amely tiltja a kényszer- vagy börtönmunkával gyártott áruk behozatalát az EU-ba;

A hátrányos megkülönböztetés valamennyi formájának felszámolása

111. emlékeztet arra, hogy az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata kimondja: minden emberi lény szabadon születik és egyenlő méltósága és joga van, és mindenki, bármely megkülönböztetésre való tekintet nélkül hivatkozhat a Nyilatkozatban kinyilvánított összes jogra és szabadságra; hangsúlyozza a hátrányos megkülönböztetés valamennyi – többek között fajra, bőrszínre, nemre, nemi irányultságra, nyelvre, vallásra, kasztra, társadalmi eredetre, kultúrára, életkorra, születésre, fogyatékosagra vagy bármely más körülményre alapozott – formája elleni küzdelem jelentőségét; ismételten felhívja az EU-t, hogy a hátrányos megkülönböztetés és az intolerancia leküzdésén az emberi jogokkal kapcsolatos politikájának egyik kulcsfontosságú részeként fáradozzon, és e politikát alapozza a megkülönböztetés-mentesség befogadó és átfogó meghatározására; hangsúlyozza, hogy a kisebbségek jogainak tiszteletben tartása a béke, a fejlődés és a demokrácia döntő tényezője; üdvözlí és tovább bátorítja az EU-nak az ENSZ-szel és a regionális szervezetekkel közösen ebben az ügyben tett kötelezettségvállalását;

2013. december 11., szerda

112. kéri az EU-t, hogy fordítson megkülönböztetett figyelmet a társadalmi rétegekhez tartozás alapján történő hátrányos megkülönböztetésre – a kasztrendszerre és az öröklött státusz hasonló szerkezeteire –, amelyek súlyosan ártalmas és olykor romboló hatást gyakorolnak az emberi jogok egyenlő érvényesülésének alakulására nézve; úgy véli, hogy azokat az országokat, ahol még mindig létezik a kasztrendszer, határozottan fel kell szólítani annak betiltására, és gondoskodni kell arról, hogy a kasztrendszer megszüntetését célzó jogszabályokat valóban végrehajtsák;

A gondolat, a lelkiismeret, a vallás, illetve a meggyőződés szabadsága

113. hangsúlyozza, hogy a gondolat, a lelkiismeret és a vallás vagy meggyőződés szabadságához való jog – amint azt az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 18. cikke és az emberi jogokkal foglalkozó más nemzetközi jogi eszközök rögzítik – alapvető emberi jog, amely összefügg más emberi jogokkal és alapvető szabadságokkal, és magában foglalja a hithez és a hitnélküliséghez való jogot, a teista, nem teista és ateista meggyőződés gyakorlásának szabadságát a magánéletben vagy nyilvánosan, egyedül vagy közösségekben, és annak szabadságát, hogy az egyén a vallását vagy meggyőződését elfogadja, megváltoztassa és elhagyja vagy azt újra felvegye; felhívja az EU-t, hogy nemzetközi és regionális fórumokon, valamint harmadik országokkal folytatott kétoldalú kapcsolatok keretében mozdítsa elő a vallás, illetve a meggyőződés szabadságát;

114. emlékeztet arra, hogy a katonai szolgálat lelkiismereti okokból való megtagadásához való jog a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához való jog legitim gyakorlása, és sürgeti az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy a kötelező katonai szolgálatot előíró országokat szólítsák fel a nem fegyveres vagy polgári jellegű, közérdekű és nem büntető jellegű alternatív szolgálat lehetővé tételére, és tartózkodjanak attól, hogy büntetik – akár börtönbüntetéssel is – a szolgálatot lelkiismereti okokból megtagadókat azért, mert nem teljesítették a katonai szolgálatot;

115. a lehető legerősebben elítéli a vallási hovatartozás vagy meggyőződés alapján történő hátrányos megkülönböztetést és az ilyen okokból elkövetett erőszakos cselekményeket és gyilkosságokat, bárhol és bárkivel szemben történnek is ezek; különösen aggódik amiatt, hogy egyre többször kísérik meg a vallási felekezetek szerint megosztott emberek közötti nézeteltéréseket erőszak és üldözés alkalmazásával felszámolni, mivel az ilyen fellépések a tartós béke és a megbékélés kerékkötői; ugyancsak aggódik amiatt, hogy a kormányon lévő közösség magatartása egyre ellenségesebbé válik számos országban, ahol továbbra is megtagadják a vallásuk vagy meggyőződésük szerinti kisebbségi csoportoktól a szabad vallásgyakorlást, illetve vallásuk vagy meggyőződésük nyilvános kifejezését; megjegyzi, hogy a vallási vagy meggyőződési alapú csoportok elleni gyűlölet-megnyilvánulások és nyílt támadások – amelyek számos halálesetet és testi sértést okoztak –, egyre gyakoribbak, és hogy továbbra is aggodalomra ad okot a büntetlenség és a vallásuk vagy meggyőződésük szerinti kisebbségi közösségek védelmének hiánya;

116. ellenez minden olyan jogszabályt, amely bünteti az egyéneket a vallásuk vagy meggyőződésük megváltoztatásáért; mély aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az ilyen jogszabályok miatt bizonyos országokban az egyének börtönbüntetéssel vagy akár halálbüntetéssel néznek szembe; aggodalmának ad hangot amiatt is, hogy azok, akik elhagyták vagy megváltoztatták vallásukat, társadalmi gyűlöletnek, például erőszaknak és megfélemlítésnek vannak kitéve; ellenzi az olyan törvényeket, amelyek büntetik az istenkáromlókat, illetve egy vallást vagy vallási szimbólumokat, alakokat vagy érzelmeket gyalázónak vagy sértőnek tekintett megnyilvánulásokat; kijelenti, hogy ezek a törvények nem felelnek meg az elfogadott nemzetközi emberi jogi normáknak; elítéli az Afganisztánban, Bangladesben, Egyiptomban, Pakisztánban és Szaúd-Arábiában az istenkáromlásról elfogadott törvényi rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik a börtönbüntetést és a halálbüntetést;

117. üdvözlí az EIDHR legutóbbi ajánlati felhívásait, amelyek a valláson vagy meggyőződésen alapuló megkülönböztetés elleni civil társadalmi cselekvések kiemelt kezelésére és támogatására irányulnak; ösztönzi az EU-t, hogy különböző szinteken támogassa a kultúrák és hitek közötti párbeszédre és együttműködésre irányuló inkluzív erőfeszítéseket, bevonva a közösségi vezetőket, a nőket, a fiatalokat és az etnikai kisebbségek képviselőit, a békeépítés és a társadalmi kohézió előmozdítása céljával; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki támogatási rendszereket a vallás vagy meggyőződés szabadságának védelmére és előmozdítására azokban az országokban, ahol ez a jog a leginkább veszélyben van;

118. üdvözlí az EU kötelezettségvállalását, hogy előmozdítja a vallás vagy meggyőződés szabadságát a nemzetközi és regionális fórumokon, többek között az ENSZ-ben, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetben (EBESZ), az Európa Tanácsban és más regionális mechanizmusokban; ösztönzi az EU-t, hogy továbbra is terjessze elő a vallás és meggyőződés szabadságáról szóló éves állásfoglalását az ENSZ Közgyűlésén, és támogassa az ENSZ vallás vagy meggyőződés szabadságával foglalkozó különleges előadójának megbízatását;

2013. december 11., szerda

A nők szerepvállalása, illetve a nők és a gyermekek jogai

119. teljes támogatásáról biztosítja az ENSZ-ben végzett, a nők jogainak és szerepvállalásának érvényre juttatására irányuló munkát; ösztönzi az EU-t, hogy indítson célzott kampányokat a nők politikai és társadalmi részvételére vonatkozóan, és támogassa a nemi alapú erőszak és a nőgyilkosságok elleni kezdeményezéseket; támogatja a nemek közötti egyenlőségről és a nők szerepének a fejlesztési együttműködésben való erősítéséről szóló cselekvési terv végrehajtását; kéri az uniós küldöttségeket, hogy a nők elleni erőszakról, valamint a nőkkel szembeni megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemről szóló uniós iránymutatások végrehajtása tekintetében kialakított helyi stratégiákba vegyenek fel a külső támogatás szerepére és az együttműködés kibontakoztatására vonatkozó egyedi intézkedéseket, hangsúlyozza, hogy e tekintetben a Bizottság és a tagállamok szerepe sem az Európai Unióban, sem azon kívül nem korlátozódhat csupán a nőkkel szembeni erőszak valamennyi – testi, pszichológiai, társadalmi és gazdasági – formája elleni küzdelemre, és hogy már a legfiatalabb kortól kezdve kiemelt hangsúlyt kell helyezni a nemi megkülönböztetéstől mentes oktatásra; nyomatékosan kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy továbbra is ösztönözzék a harmadik országokat, hogy nemzeti jogszabályaik kidolgozásakor vegyék figyelembe a nők jogait, valamint biztosítsák az erre vonatkozó valamennyi jogszabály megfelelő végrehajtását;

120. ismételten elítéli a nők elleni erőszak minden formáját, közöttük a családon belüli erőszakot is; felszólítja ezért az Európa Tanács minden tagállamát, hogy írják alá és ratifikálják a nőkkel szembeni erőszak megelőzéséről és leküzdéséről szóló egyezményt, valamint felszólítja az EU-t, hogy következetesen támogassa az egyezményhez való csatlakozás folyamatát annak érdekében, hogy biztosítsa az EU nők elleni erőszakra vonatkozó belső és külső intézkedéseinek koherenciáját; hangsúlyozza a tájékoztató és a figyelemfelkeltő kampányok lebonyolításának jelentőségét azon közösségekben, ahol általános gyakorlat a női nemi szervek megcsonkítása, a fiatal lányokkal való szexuális visszaélés, a korai és a kényszerházasságok, a nők ellen elkövetett gyilkosságok és az emberi jogok más nemi alapú megsértése, továbbá hangsúlyozza azon emberi jogi jogvédők e kampányok előkészítésébe és végrehajtásába való bevonásának fontosságát, akik már küzdenek e gyakorlatok felszámolásáért; bátorítja az EKSZ-t és az uniós tagállamokat, hogy továbbra is foglalkozzanak a női nemi szervek megcsonkításának ügyével az olyan partnerországokkal folytatott politikai és szakpolitikai párbeszédükben, ahol a női nemi szervek megcsonkításának gyakorlatát továbbra is folytatják;

121. felhívja az EU-t a reprodukció jogok további védelmére, és hangsúlyozza, hogy ezt a politikát a harmadik országokkal folytatott fejlesztési együttműködés középpontjába kell helyezni; határozottan elítéli a női nemi szervek megcsonkításának gyalázatos gyakorlatát Afrika bizonyos részein, a becsületgyilkosságokat, a nemi alapú abortuszt és a kényszerházasságokat; emlékeztet a Kairóban tartott nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencián (ICPD) elért fontos következtetésekre;

122. támogatja az ENSZ főtitkárának „Először az oktatás” elnevezésű kezdeményezését, mivel az oktatáshoz való hozzáférés növeli a lányok jövőjét fenyegető veszélyekkel, például a korai házassággal és terhességgel, a HIV-fertőzéssel, a szegénységgel, a családon belüli és szexuális erőszakkal szembeni védelmet, és csökkenti a gyermek- és anyasági halandóságot is;

123. fokozott erőfeszítéseket kér, hogy a nemek közötti egyenlőségre, az anyák egészségére, valamint a megfelelő egészségügyi rendszerekhez, az oktatáshoz, továbbá a szexuális és reprodukció egészséghez fűződő jogokhoz való – különösen a legkiszolgáltatottabb csoportok, például a lányok és a fiatal nők számára biztosítandó – hozzáférésre vonatkozó millenniumi fejlesztési célok, amennyire lehetséges, a határidők lejárta előtt maradéktalanul teljesüljenek annak alapján, hogy kormányok szilárdan elkötelezik magukat az érvényes emberi jogi kötelezettségekkel kapcsolatos elszámoltathatóság fokozása és a nyomon követési mechanizmusok erősítése, továbbá a mindenkit megillető igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés elősegítése iránt, és biztosítják mindenki – köztük a leginkább marginalizálódott és a leghátrányosabb helyzetű csoportok – hatékony részvételét a fejlesztésben, a döntéshozatalban és a végrehajtásban; határozottan javasolja, hogy a 2015 utáni időszakra vonatkozó millenniumi fejlesztési célok közé kerüljön be a nők jogaival és a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos önálló cél, amely nagy hangsúlyt fektet a szexuális és reprodukció egészségére és jogokra;

124. annak biztosítására sürgeti az EU-t és tagállamait, hogy az ICPD+20 felülvizsgálati folyamat a szexuális és reprodukció jogok teljes körű gyakorlásához kapcsolódó valamennyi szempont átfogó felülvizsgálatát eredményezze, valamint hogy újfent erősítsék meg a mindenkit megillető szexuális és reprodukció jogokra vonatkozó szilárd és haladó megközelítést a nemzetközi emberi jogi normákkal összhangban, továbbá felszólít megvalósításuk tekintetében a fokozott elszámoltathatóságra; különösen felhívja az EU-t és tagállamait annak biztosítására, hogy a felülvizsgálatot részvételi alapon folytassák le, és hogy a folyamat lehetőséget biztosítson a különböző érdekeltet – többek között a civil társadalom, valamint a nők, a serdülőkorúak és a fiatalok – számára az abban való érdemi részvételre; emlékeztet arra, hogy egy ilyen felülvizsgálat keretében az emberi jogokon kell alapulnia, és különös hangsúlyt kell fektetnie a szexuális és a reprodukció jogokra;

125. súlyos aggodalmának ad hangot a nemi erőszak kérdésével kapcsolatban; sajnálja, hogy rendkívül nagy fokú a nemi erőszakkal kapcsolatos büntetlenség olyan országokban, mint India és Pakisztán;

2013. december 11., szerda

126. elítéli, hogy a nemi erőszakot egyre szélesebb körben háborús fegyverként használják, különösen az afrikai Nagytavak régiójában; felhívja a figyelmet arra, hogy a szexuális jellegű bűncselekmények és a nemi erőszak bűncselekményei a Római Statútumban a háborús bűncselekmények, az emberiesség elleni bűncselekmények, illetve a népiirtás vagy a kínzás büntetetté kimerítő cselekmények között szerepelnek; üdvözlí ezzel összefüggésben az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2106 (2013). számú, a konfliktusok során elkövetett nemi erőszakra szóló, 2013. június 24-én elfogadott határozatát, amely leszögezi, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság kulcsfontosságú szerepet játszik a nemi erőszak és más, szexuális jellegű bűncselekmények elkövetőinek büntetlensége ellen vívott küzdelemben; felhívja az EU-t, hogy maradéktalanul támogassa ezen elvek érvényesítését; ismételten emlékeztet az EU azon kötelezettségvállalására, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsának mérőföldkönek számító, a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. és 1820. számú határozatával összhangban átvilágítja a KVBP-misszók emberi jogi és a nemi szempontú vonatkozásait;

127. felhívja az EU-t, hogy kezelje kiemelten az emberkereskedelem elleni küzdelmet; hangsúlyozza, hogy az emberkereskedelem kérdésével foglalkozva mérlegelni kell a belső és külső szempontokat is; bátorítja a tagállamokat, hogy hajtsák végre a 2011/36/EU irányelvet és az emberkereskedelem felszámolására irányuló 2012–2016-os stratégiát;

128. felszólít a Gyermek Jogairól szóló ENSZ-egyezmény egyetemes ratifikálására; felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy lépjenek fel a gyermekek jogainak védelmében, különös figyelmet fordítva a gyermekekkel szembeni erőszakra és ezen belül is olyan kérdésekre, mint például a kényszerített gyermekmunka és gyermekházasság, gyermekek fegyveres csoportokba való besorozása, illetve ezzel szemben a gyermekek leszerelésére, rehabilitációjára és reintegrációjára, valamint hogy vegyék fel a gyermekboszorkányság vádjával kapcsolatos kérdéseket az érintett országokkal az emberi jogok tekintetében folytatott párbeszéd napirendjére; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a gyermekek jogai elsőbbséget élvezzenek az EU külső politikájában;

129. hangsúlyozza, hogy fokozni kell az erőfeszítéseket a gyermekekről és fegyveres konfliktusokról szóló uniós iránymutatásokra vonatkozó felülvizsgált végrehajtási stratégia megvalósítása érdekében; szorgalmazza, hogy az EU még jobban mélyítse el együttműködését az ENSZ gyermekekkel és fegyveres konfliktusokkal foglalkozó különmegbízottjával; üdvözlí, hogy 2012-ben új finanszírozási tételt indítottak útjára a fegyveres konfliktusokban érintett gyermekek humanitárius segélyekkel történő támogatására, hozzáférést biztosítva számukra az oktatáshoz a vészhelyzetekben;

130. emlékeztet az emberi jogi kérdésekkel kapcsolatos saját belső eljárásainak javításáról, valamint az emberi jogok védelmének saját struktúráiba és eljárásaiba történő tényleges beépítésére irányuló erőfeszítések fokozásáról szóló korábbi ajánlásaira; sajnálja, hogy nem történt előrelépés az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésével kapcsolatos esetekről és azok nyomon követéséről szóló plenáris viták és állásfoglalások terén; üdvözlí az emberi jogi kérdésekben a tagállamok nemzeti parlamentjeivel folytatott együttműködés elmélyítésére irányuló erőfeszítéseket;

o

o o

131. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Külügyi Szolgálatnak, a Bizottság alelnökének/az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének, az EU emberi jogi különleges képviselőjének, a tagállamok és a tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek, az Egyesült Nemzetek Szervezetének, az Európa Tanácsnak, valamint az ebben az állásfoglalásban említett országok és területek kormányainak.

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0576

Az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentés

Az Európai Parlament 2013. december 11-i állásfoglalása az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentésről (2013/2075(INI))

(2016/C 468/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság versenypolitikájáról szóló 2012. évi jelentésére (COM(2013)0257) és a kapcsolódó bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2013)0159),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), és különösen annak 101., 102. és 107. cikkére,
- tekintettel a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a vasúti, közúti és belvízi közlekedési ágazatokra vonatkozó versenyszabályok alkalmazásáról szóló, 2009. február 26-i 169/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel a tagállamok és az Európai Unió versenyjogi rendelkezéseinek megsértésén alapuló, nemzeti jog szerinti kártérítési keresetekre irányadó egyes szabályokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2013)0404),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. és 102. cikkének megsértése alapján indított kártérítési keresetekben a károk számszerűsítéséről szóló bizottsági közleményre (C(2013)3440),
- tekintettel a „Nyilvános konzultáció: A kollektív jogorvoslattal kapcsolatos egységes európai megközelítés felé” című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2011)0173),
- tekintettel „A kollektív jogorvoslat horizontális európai kerete felé” című, 2013. június 11-i bizottsági közleményre (COM(2013)0401),
- tekintettel az uniós jog alapján biztosított jogok megsértése tekintetében a tagállamokban a jogsértés megszüntetésére irányuló és kiegészítő kollektív jogorvoslati mechanizmusok közös elveiről szóló bizottsági ajánlásra (C(2013)3539/3),
- tekintettel az Unió Belső Politikák Főigazgatósága Tematikus Főosztálya által közzétett, „Kollektív jogorvoslat a trösztellenesség területén” című, 2012. júniusi tanulmányra,
- tekintettel az 1/2003/EK tanácsi rendelet 27. cikkének (4) bekezdése szerint az AT.39740 – Google ügyben kiadott bizottsági közleményre (2013/C 120/09),
- tekintettel a COMP/39.398 – Visa MIF ügyben az 1/2003/EK tanácsi rendelet 9. cikke szerint a Bizottság számára felajánlott kötelezettségvállalásokra,
- tekintettel a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendeletre (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete) ⁽³⁾,
- tekintettel „Az összefonódások ellenőrzése az EU-ban – az egyszerűsített eljárás és az összefonódás-ellenőrzési rendelet felülvizsgálatának tervezete témájában tartott, 2013. március 27-i bizottsági konzultációra,

⁽¹⁾ HL L 1., 2003.1.4., 1. o.

⁽²⁾ HL L 61., 2009.3.5., 1. o.

⁽³⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

2013. december 11., szerda

- tekintettel az „Az állami támogatásokról szóló szabályoknak a pénzüzetek vonatkozásában a jelenlegi pénzügyi világválsággal összefüggésben tett intézkedésekre történő alkalmazása” című, 2008. október 13-i bizottsági közleményre (a bankokról szóló közlemény) ⁽¹⁾,
- tekintettel „A pénzüzetek feltőkésítése a jelenlegi pénzügyi válságban: a támogatás szükséges minimális szintre történő korlátozása és az indokolatlan versenytorzulás kiküszöbölését célzó biztosítékok” című, 2008. december 5-i bizottsági közleményre (feltőkésítési közlemény) ⁽²⁾,
- tekintettel az értékvesztett eszközöknek a közösségi bankszektorban történő kezeléséről szóló, 2009. február 25-i bizottsági közleményre (az értékvesztett eszközökről szóló közlemény) ⁽³⁾,
- tekintettel az „A pénzügyi szektor életképességének helyreállítása és a jelenlegi válságban hozott szerkezetátalakítási intézkedések értékelése az állami támogatási szabályok alapján” című 2009. július 23-i bizottsági közleményre (a szerkezetátalakításról szóló közlemény) ⁽⁴⁾,
- tekintettel az „Ideiglenes közösségi keretrendszer a finanszírozási lehetőségek elérésének támogatására irányuló állami támogatási intézkedésekhez a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságban” című, 2008. december 17-i bizottsági közleményre (az ideiglenes keretrendszer) ⁽⁵⁾,
- tekintettel „A finanszírozási lehetőségek elérésének támogatására irányuló állami támogatási intézkedésekhez a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságban alkalmazott ideiglenes közösségi keretszabály” című, 2010. december 1-jei bizottsági közleményre (a 2010. december 31-én lejáró helyébe lépő új ideiglenes keretszabály) ⁽⁶⁾,
- tekintettel az állami támogatási szabályoknak a pénzügyi válsággal összefüggésben nyújtott bankmentő intézkedésekre 2013. augusztus 1-jétől való alkalmazásáról szóló bizottsági közleményre (a bankokról szóló közlemény) ⁽⁷⁾,
- tekintettel a bankok szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló iránymutatás átdolgozásáról szóló, a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságnak címzett bizottsági vitaanyagra,
- tekintettel az Unió Belső Politikák Főigazgatósága Tematikus Főosztálya által közzétett, „Állami támogatás – Válság szabályok a pénzügyi szektor és a reálgazdaság számára” című, 2011. júniusi tanulmányra,
- tekintettel az európai unió állami támogatási szabályoknak az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásának ellentételezésére való alkalmazásáról szóló bizottsági közleményre ⁽⁸⁾,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 106. cikke (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásával megbízott egyes vállalkozások javára közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásra való alkalmazásáról szóló, 2011. december 20-i 2012/21/EU bizottsági határozatra ⁽⁹⁾,
- tekintettel „A közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásról szóló európai uniói keretszabály (2011)” című bizottsági közleményre ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének az általános gazdasági érdekű szolgáltatást nyújtó vállalkozások számára nyújtott csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2012. április 25-i 360/2012/EU bizottsági rendeletre ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ HL C 270., 2008.10.25., 8. o.

⁽²⁾ HL C 10., 2009.1.15., 2. o.

⁽³⁾ HL C 72., 2009.3.26., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 195., 2009.8.19., 9. o.

⁽⁵⁾ HL C 16., 2009.1.22., 1. o.

⁽⁶⁾ HL C 6., 2011.1.11., 5. o.

⁽⁷⁾ HL C 216., 2013.7.30., 1. o.

⁽⁸⁾ HL C 8., 2012.1.11., 4. o.

⁽⁹⁾ HL L 7., 2012.1.11., 3. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 8., 2012.1.11., 15. o.

⁽¹¹⁾ HL L 114., 2012.4.26., 8. o.

2013. december 11., szerda

- tekintettel az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokra vonatkozó uniós állami támogatási szabályok reformjáról szóló, 2011. november 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel „Az állami támogatások uniós szabályozásának korszerűsítése” című bizottsági közleményre (COM(2012) 0209),
 - tekintettel az állami támogatások uniós szabályozásának korszerűsítéséről szóló 2013. január 17-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 92. és 93. cikkének a horizontális állami támogatások bizonyos fajtáira történő alkalmazásáról szóló, 1998. május 7-i 994/98/EK tanácsi rendelet és a vasúti és közúti személyszállítási közszolgáltatásról szóló, 2007. október 23-i 1370/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2012)0730),
 - tekintettel az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK rendeletet módosító tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2012)0725),
 - tekintettel a vasúti vállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatásokra ⁽³⁾,
 - tekintettel a szélesebb körű állami támogatási rendszerek részét képező regionális politikákról szóló, 2013. június 12-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Európai Parlament és a Bizottság közötti kapcsolatokról szóló 2010. november 20-i egységes szerkezetbe foglalt keretmegállapodásra ⁽⁵⁾ (a továbbiakban: „keretmegállapodás”) és különösen annak (9), (12), (15) és (16) bekezdésére,
 - tekintettel az egyik tagállam által kezdeményezett jogi fellépésre a „nulla poena sine lege” jogi alapelv megsértésére hivatkozással, amely elv szerint kartelljogi jogsértésért nem róható ki bírság egy társaságra, ha e bírság mértékét nem írja elő jogszabály;
 - tekintettel a Bizottság 2003. évi, versenypolitikáról szóló XXXIII. éves jelentéséről szóló, 2005. február 22-i állásfoglalására ⁽⁶⁾, a Bizottság versenypolitikáról szóló 2004. évi jelentéséről szóló, 2006. április 4-i állásfoglalására ⁽⁷⁾, a versenypolitikáról szóló 2005. évi jelentéséről szóló, 2007. június 19-i állásfoglalására ⁽⁸⁾, a versenypolitikáról szóló 2006. és 2007. évi jelentéséről szóló, 2009. március 10-i állásfoglalására ⁽⁹⁾, a versenypolitikáról szóló 2008. évi jelentéséről szóló, 2010. március 9-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾, a versenypolitikáról szóló 2009. évi jelentéséről szóló, 2011. január 20-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾, az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentéséről szóló 2012. február 2-i állásfoglalására ⁽¹²⁾ és az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentéséről szóló 2013. június 12-i állásfoglalására ⁽¹³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére és 119. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A7-0357/2013),
- A. mivel az EU-ban a bankok a 2008-tól 2011 végéig tartó időszakban 1,6 trillió euróval egyenértékű állami támogatásban részesültek, és mivel ezek az állami támogatások általában kötvényjegyzés, garanciavállalás vagy – kivételesen – vissza nem térítendő támogatás formáját öltik;

⁽¹⁾ HL C 153. E, 2013.5.31., 51. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0026.

⁽³⁾ HL C 184., 2008.7.22., 13. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0267.

⁽⁵⁾ HL L 304., 2010.11.20., 47. o.

⁽⁶⁾ HL C 304. E, 2005.12.1., 114. o.

⁽⁷⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 143. o.

⁽⁸⁾ HL C 146. E, 2008.6.12., 105. o.

⁽⁹⁾ HL C 87. E, 2010.4.1., 43. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 349. E, 2010.12.22., 16. o.

⁽¹¹⁾ HL C 136. E, 2012.5.11., 60. o.

⁽¹²⁾ HL C 239. E, 2013.8.20., 97. o.

⁽¹³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0268.

2013. december 11., szerda

- B. mivel számos tagállamban súlyos hitelválság sújtja az uniós cégek 98 %-át kitevő kkv-kat;
- C. mivel a kartellek fennállása miatt évente 181–320 milliárd EUR veszteség keletkezik, ami az EU GDP-je hozzávetőlegesen 3 %-ának felel meg;
- D. mivel a vasúti utas- és áruszállítás liberalizálásának és nyitottságának hiánya részben azzal magyarázható, hogy egyes tagállamokban hiányoznak a valóban független nemzeti szintű felügyeleti szervek;
- E. mivel a versenypolitikáról szóló éves jelentésnek az Unió teljes versenyképességét előmozdító eszközként kell szolgálnia – kiterjesztve és új szereplők számára hozzáférhetővé téve a versenyt, kiszélesítve és megszilárdítva ezzel a belső piacot –, és nem csak a versenypolitika Bizottság általi gyakorlati végrehajtásához kell kapcsolódnia;
- F. mivel az áruk, a szolgáltatások, a személyek és a tőke szabad mozgása előtt álló akadályok felszámolása a növekedés előfeltétele;
- G. mivel azok az ágazatok, amelyekben a verseny szintje alacsonyabb, gyakran egyúttal gazdaságilag is alulteljesítő ágazatok;
- H. mivel a versenypolitika célja, hogy biztosítsa a belső piac jó működését és az egyenlő versenyfeltételeket, megvédje a fogyasztókat a versenyellenes gyakorlatokkal szemben és a legjobb árakat szavatolja; mivel a versenypolitika rendeltetése nem részletekbe menő szabályozás, hanem egyértelmű és tisztességes szabályok érvényre juttatása, amelyeknek köszönhetően a piaci erők hatékonyan működhetnek;
- I. mivel az állami fellépés, az állami befektetések és az általános gazdasági érdekű szolgáltatások alapvető szerepet töltenek be a társadalmi kohézió biztosításában, különösen válság idején;
- J. mivel az EUMSZ 14. cikke az általános gazdasági érdekű szolgáltatások (különösen gazdasági és pénzügyi) működési feltételeinek garantálása érdekében előírja az együtt döntési eljárást alkalmazását;
- K. mivel az EUMSZ-hoz csatolt 26. jegyzőkönyv széleskörű mérlegelési jogot biztosít a közhatóságok számára az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtása, megbízása és szervezése tekintetében;
- L. tekintettel az Altmark-ügyben hozott ítéletre, amely négy kritérium alapján különbséget állapít meg a közszolgáltatás ellentételezése és az állami támogatások között;

A versenypolitika mint az egységes piacot előmozdító eszköz

1. üdvözlí a Bizottság jelentését és annak középpontba helyezését, miként járul hozzá a versenypolitika – az egységes piac javára és a globális gazdaság fejleményeinek figyelembe vétele mellett – az összefonódások ellenőrzéséhez, valamint az akadályok, az erőfölénnyel való visszaélés és a torzító állami támogatási intézkedések felszámolásához;
2. sajnálatának ad hangot annak kapcsán, hogy a versenypolitikáról szóló 2012. évi jelentésében a Bizottság túlzottan az állami gyakorlatokból fakadó tisztességtelen versenygyakorlatokra helyezi a hangsúlyt, és viszonylag csekély figyelmet fordít a társaságok egységes piacon belüli koncentrációjából fakadó tisztességtelen gyakorlatokra;
3. meggyőződése, hogy a versenypolitika a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés hajtóereje, különösen válság idején;
4. hangsúlyozza, hogy a válság kezeléséhez, az Európa 2020 stratégiában megfogalmazott fenntartható növekedés és foglalkoztatás ösztönzéséhez és az Európai Unió céljainak eléréséhez elengedhetetlen a versenypolitika és a zavartalanul működő egységes piac;
5. egyetért ezért a Bizottsággal abban, hogy a válság nem szolgálhat ürügyül ahhoz, hogy enyhüljön a versenyszabályok végrehajtásának szigorja;

2013. december 11., szerda

6. úgy véli, ki kell igazítani a versenypolitikát annak érdekében, hogy megfelelőbb megoldást nyújtson a globalizáció kihívásaira;
7. véleménye szerint lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az új európai versenypolitika rugalmassági záradékokat tartalmazzon;
8. elismeri, hogy túl sok szektort továbbra is nagy mértékben felosztanak a nemzeti határok és az állami vagy magánszektorbeli mesterséges akadályok, és egyetért azzal, hogy a versenypolitikának alapvető szerepet kell játszania a felaprózódás leküzdésében és az egyenlő versenyfeltételek megteremtésében az egységes piacon belüli valamennyi ágazatban, figyelembe véve a kkv-k és a végső fogyasztók sajátos szükségleteit;
9. hangsúlyozza, hogy a versenypolitika tágabb értelemben vett végrehajtása nem erősítheti a már kiépült társaságokat vagy áru- és egyéb szolgáltatókat, hanem az új szereplők piacra lépésének és az új ötletek és technológiai megoldások megjelenésének elősegítését kell átfogó célkitűzésének tekintenie, így maximalizálva az uniós polgárok hasznát;
10. úgy véli, hogy a versenypolitikának hozzá kellene járulnia a nyílt szabványok és az interoperabilitás ösztönzéséhez és használatához annak érdekében, hogy megakadályozza, hogy néhány piaci szereplő a fogyasztók és ügyfelek technológiai elszigetelődését okozza;
11. megállapítja, hogy a termékek árai az egyes tagállamonként még mindig eltérőek, például a gyógyszerek esetében, aminek oka, hogy az egyes tagállamok különböző megállapodásokat kötnek a gyógyszeriparral; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg ezt a problémát, és tegyen javaslatokat az átláthatóbb belső piac létrehozásának érdekében, ahol a fogyasztók érdekében elkerülhetők a szükségtelen árkülönbségek;
12. üdvözli az egységes uniós szabadalmat, amely előrelépést jelent az egységes piac kiteljesítése és a globalizáció kihívásaira adott válasz felé; ezzel összefüggésben sürgeti, hogy biztosítsák valamennyi tagállam részvételét; úgy véli, a szellemi tulajdonjogokat össze kell egyeztetni a verseny követelményeivel, védve a közérdeket, és biztosítva, hogy a szabadalmak tulajdonosai ne éljenek vissza jogaikkal a polgárok rovására; felszólítja a Bizottságot, hogy vegye fel a küzdelmet a generikus gyógyszerek piaci bevezetését indokolatlanul késleltető eljárások ellen;

Az uniós versenypolitika legitimitása és eredményessége

13. úgy gondolja, hogy a versenypolitikai keret létrehozása tekintetében az Európai Parlamentnek jogalkotási együttműködési hatáskörrel kell rendelkeznie; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EUMSZ 103. és 109. cikke csak a Parlamenttel való konzultációt írja elő; úgy véli, hogy ez a demokratikus deficit elfogadhatatlan; javasolja, hogy a versenypolitika terén kötött intézményközi megállapodások révén mihamarabb szüntessék meg e deficitet, és hogy a Szerződés következő módosításakor tegyék meg a szükséges kiigazításokat; emlékeztet arra, hogy a Bizottság Parlament előtti politikai elszámoltathatósága kiterjed a versenypolitika területére is, és hogy az illetékes biztossal folytatandó strukturált párbeszéd az e téren biztosítandó egészséges demokratikus ellenőrzés gyakorlásának egyik fontos eszköze;
14. úgy véli, hogy a versenybiztos által folytatott párbeszéd típusa nem helyettesítheti a Parlament által gyakorolt, igazi demokratikus ellenőrzést; hangsúlyozza, hogy a parlamenti ellenőrzésre annál is inkább szükség van, mert a versenypolitika magában foglalja a demokratikusan megválasztott nemzeti és helyi hatóságok határozatainak Bizottság általi ellenőrzését; ugyancsak hangsúlyozza, hogy javítani kell a párbeszédet a Bizottság, a tagállamok, a helyi és regionális hatóságok, valamint a civil társadalom között;
15. hangsúlyozza, hogy a keretmegállapodásban foglaltaknak megfelelően az üléseken való részvétel és a tájékoztatásnyújtás tekintetében a Parlamentet és a Tanácsot egyenlően kell kezelni a versenypolitikával kapcsolatos jogszabályok vagy nem kötelező erejű (") jog előkészítésekor; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság ezt nem tartja tiszteletben;
16. hangsúlyozza, hogy ki kell építeni egy olyan versenykultúrát, amely elősegíti az értékek érvényesülését, és ösztönzi a versenypolitika érvényre juttatását célzó fejlesztésre idejekorán jótékony hatást gyakorló pozitív hozzáállást;

2013. december 11., szerda

17. megállapítja, hogy az európai uniós versenypolitika horizontális dimenziója következetes összhangot igényel e politika és más területek uniós szakpolitikái között; a zavartalanul működő belső piachoz biztosítani kell, hogy az ágazati szabályozások tiszteletben tartsák a versenypolitika elveit;

18. meggyőződése, hogy a Bizottságnak javaslatot kellene benyújtania a kisebbségi részesedéssel kapcsolatos versenykérdések szabályozása érdekében;

19. ösztönzi a Bizottságot, hogy folytassa a „puha jogi” iránymutatások kibocsátását a versenypolitika területén, a Bíróság meglévő ítélkezési gyakorlatának megfelelő mértékű figyelembevétele mellett annak érdekében, hogy bizonyos jogbiztonságot garantáljon az érdekeltek számára; véleménye szerint ugyanakkor a nem kötelező jogi eszközök nem válthatják fel a jogszabályokat azokon a területeken, amelyeken a jogbiztonság alapvető fontosságú;

20. hangsúlyozza, hogy a bíróságok kivetése a versenypolitikában fontos szerepet betöltő, visszatartó erejű eszköz, és hogy a vizsgálatok sikeréhez gyors intézkedésre van szükség; meggyőződése, hogy a jogbiztonság, az eljárások egyszerűsítése és a megfelelő megállapodások révén történő, korai megszüntetésük lehetősége kritikus jelentőségű, ezért megismétli a Bizottsághoz intézett azon felhívását, hogy a bíróságokra vonatkozó szabályokat foglalja az 1/2003/EK rendeletbe; ugyanakkor úgy véli, hogy a Bizottságnak növelnie kell az előre be nem jelentett vizsgálatok számát, fellépve a feltételezett jogsértésekkel szemben;

21. meggyőződése ugyanakkor, hogy kizárólagos trösztellenes eszközként a minden eddiginél magasabb bíróságok alkalmazása túl sematikus lehet, nem beszélve a munkahelyek fizetéseképtelenség nyomán esetlegesen bekövetkező megszűnéséről; hangsúlyozza, hogy a magas bíróságok politikáját nem szabad alternatív költségvetés-finanszírozási eszközként használni; helyesli a „büntess és jutalmaz” elven alapuló megközelítést, amely büntetést ró ki és különösen az ismételt jogsértők esetében hatékony elrettentésre szolgál, ösztönzi ugyanakkor a szabályoknak való megfelelést;

22. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy bírságolási és végrehajtási politikája visszaállítja a piaci egyensúlyt, a társaságokat pedig a jogsértések belső azonosítására és önkéntes helyreállító intézkedések alkalmazására ösztönzi; arra sürgeti a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a jogellenes nyereség és az érintettek által elszenvedett veszteség mértékét;

23. megismétli, hogy egyre több kérelem érkezik a bírág fizetéseképtelenség miatti csökkentésére, különösen az egytermékes vállalkozásoktól és a kkv-któl; továbbra is úgy véli, hogy a bírágok csökkentésének alternatívája lehet a késleltetett és/vagy megosztott fizetések rendszere, melynek révén elkerülhető a vállalkozások csődjé;

24. megjegyzi, hogy a 10 %-os bírágplafon alkalmazásakor a globális forgalom figyelembevétele a versenyhatóságok világszerte növekvő számára tekintettel ugyanazon jogsértés miatti kumulatív szankciók kiszabásához vezethet; úgy véli ezért, hogy a globális forgalom helyett ezért megfelelőbb volna az EGT-alapú forgalom figyelembevétele;

25. továbbra is várja az egytermékes vállalkozásokkal és a kkv-kkal kapcsolatos bírságolási iránymutatások kiigazítását; üdvözlí ugyanakkor, hogy a Bizottság az „Ablakvasalatok-ügyben” a közelmúltban hozott határozatában (COMP/39452, 2012. március 28.) figyelembe vette az egytermékes vállalkozások sajátos igényeit;

26. felszólítja a Bizottságot, hogy fokozza a nemzeti bírágokkal való együttműködését a magánfelek általi jogérvényesítés elősegítése és az állami támogatással kapcsolatos jogviták helyes megoldása érdekében; üdvözlí a nemzeti bírág képzésére irányuló bizottsági programot;

27. üdvözlí a bírágoknak a versenypolitika terén betöltött szerepét, egyúttal arra ösztönzi azokat, hogy éljenek a Bizottságtól információk és vélemények kérésére vonatkozó hatáskörükkel, továbbá vegyenek részt a közösségi képzési tevékenységekben; ajánlja, hogy a Bizottság működjön szorosan egyúttal a bírágokkal, a Bizottság honlapján megfelelően közzétett szakértői véleményekkel gyakorolja aktívan az igazságszolgáltatás segítésére vonatkozó hatáskörét, továbbá vegyen fontolóra olyan jogi lépéseket, amelyek megelőzik, hogy az Unió jogi védelem nélkül maradjon, és megóvják az Európai Unió által védendő érdekeket.

28. elismeréssel szól a 2013. június 11-i javaslatáról – a versenyjogi rendelkezések megsértése miatti, nemzeti jog szerinti kártérítési keresetekre vonatkozó javaslatról –, amelynek kidolgozását a Bizottság jelenleg végzi; eltökélt szándéka, hogy kielégítő megoldás szülessen az e téren felvetődő sajátos problémákra;

2013. december 11., szerda

29. fenntartja, hogy az Európai Uniónak aktívan ösztönöznie kell a versenyszabályok anyagi és eljárásjogi közelítését a nemzetközi szinten; megítélése szerint a nemzetközi együttműködés elengedhetetlen annak biztosításához, hogy a különböző illetékes hatóságok következetesen és átjárhatóan alkalmazzák a versenypolitikát, és ezzel segítsék a vizsgálatok hatékonyságának növelését és az egyenlő versenyfeltételeket;

30. kiemeli a versenyszabályok globális közelítésének jelentőségét; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy kössön kétoldali együttműködési megállapodásokat a verseny érvényesítéséről; jelenleg dolgozik az EU és Svájc közötti javasolt megállapodáson, amelynek tárgya az együttműködés a két fél versenyjogi szabályainak alkalmazása tekintetében; eltökélt szándéka, hogy kielégítő megoldás szülessen az e téren felvetődő sajtóságtól fakadó problémákra;

31. úgy véli, hogy a Bizottság Versenypolitikai Főigazgatóságának forrásait – többek között az érdektelenné vált vagy nem teljesen kihasznált költségvetési sorok átcsoportosítása révén – összhangba kell hozni megnövekedett munkamenynyiséggel és számos feladatával annak érdekében, hogy proaktívabb intézkedésekre nyíljon lehetőség;

Versenyszerőhatóságok

32. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák az összes nemzeti versenyszerőhatóság és ágazati szabályozó hatóság nemzeti hatóságoktól való függetlenségét, amihez elengedhetetlen, hogy politikai háttértől független, vagy más összeférhetetlenségtől mentes elnökök és igazgatótanácsi tagok kinevezését irányozzák elő; felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a nemzeti versenyszerőhatóságok elegendő és a piac igényeiből és feladataik hatékony ellátásából fakadó szükségleteknek megfelelően változó személyzettel és erőforrásokkal rendelkezzenek;

33. hangsúlyozza a nemzeti versenyszerőhatóságok és az ágazati szabályozó hatóságok maradéktalan átláthatóságának fontosságát; kéri, hogy a versenyt jelentősen befolyásolni képes üzleti titkok figyelembe vétele mellett egy nyitott adatbázison keresztül tegyék világosan láthatóvá és az interneten hozzáférhetővé az ügyekre vonatkozó összes lényeges információt és a hivatalos határozatokat;

34. támogatja az Európai Versenyszerőhatóságok Hálózatán belüli strukturált együttműködést, amelynek köszönhetően Uniószerte biztosítható a versenyszabályok érvényesítésének koherenciája, és ösztönzi e hálózat továbbfejlesztését, mivel egyes piacok esetében az eltérő jogi, gazdasági és kulturális feltételek miatt nagyobb a nemzeti dimenzió, mint mások esetében; úgy véli, hogy az Európai Versenyszerőhatóságok Hálózatának munkaprogramjait és üléseinek következtetéseit a Versenypolitikai Főigazgatóság honlapján közzé kell tenni;

35. véleménye szerint a nemzeti versenyszerőhatóságoknak és más nemzeti ágazati szabályozó hatóságoknak továbbra is együtt kell működniük annak érdekében, hogy az intézkedéseik kiegészítsék egymást, különösen azokban az ágazatokban, amelyekben még nem ment végbe teljes körű liberalizáció (vagy nem teljes mértékben működőképes); javasolja, hogy a bevált gyakorlatok megosztása érdekében alakítsák ki az uniós szabályozó hatóságok – köztük a nemzeti versenyszerőhatóságok és az ágazati szabályozó hatóságok – szélesebb körű hálózatát;

Állami támogatás és annak a reálgazdaságra gyakorolt hatásai

Állami támogatás bankok számára

36. elismeri, hogy az állami támogatások ellenőrzése a válság kitörése óta fontos szerepet tölt be a bajba jutott bankok szerkezetátalakítási és szanálási mechanizmusaként;

37. meggyőződése, hogy a válság alatt az állami támogatások ellenőrzésének elsősorban arra kell irányulnia, hogy a bankrendszer stabilizálódjon, hogy megszűnjön a hitelfeltételek nem tisztességes szegmentálódása a reálgazdaságban, és hogy a kkv-ek és a háztartásokat ne érje hátrányos megkülönböztetés az egységes piacon; felszólítja ugyanakkor a Bizottságot, gondoskodjon arról, hogy a bankrendszer stabilizálásának szándékával hozott intézkedések ne vezessenek az államadósság további növekedéséhez; nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy az ideiglenes állami támogatás folyósításának a bankágazatra történő kiterjesztését kösse a lakosság számára nyújtott hitelekre vonatkozó szigorúbb, korlátozó jellegű feltételekhez, valamint vezessen be erősebb megszorításokat és átlátható szabályokat a bónuszok, a díjstruktúrák és az osztalékjuttatás tekintetében;

38. emlékeztet arra, hogy a korábbiakban nyomatékosan kérte a Bizottságot arra, hogy vizsgálja felül a bankoknak nyújtott állami támogatások tekintetében ideiglenes intézkedésként 2008-ban bevezetett szabályokat; üdvözlöi ezért a Bizottság által a közelmúltban e téren tett intézkedéseket;

2013. december 11., szerda

39. felhívja a Bizottságot, hogy országok és pénzintézetek szerinti részletes bontásban rendszeresen frissítse a Bizottság honlapján a pénzügyi ágazatnak a válság kezdete óta nyújtott állami támogatásokra, a konszolidált veszteségekre és a visszafizetések alakulására vonatkozó adatokat, és tegye közzé az eredményeket annak érdekében, hogy a válság kezdete óta nyújtott állami beavatkozás mértéke és az adófizetőkre gyakorolt hatása maradéktalanul átláthatóvá váljon;

40. meggyőződése, hogy mielőtt értékelnék a bankoknak nyújtandó állami támogatás összegét, oly módon kell harmonizálni a számviteli módszereket, hogy például a második alkalommal refinanszírozott kölcsönök számviteli kezelése az érintett tagállamtól függetlenül azonos legyen;

41. hangsúlyozza, hogy – különösen az állami támogatásban részesített bankok esetében – a kölcsönök refinanszírozásakor teljes mértékben figyelembe kell venni a kölcsönfelvevő gazdasági életképességét; úgy véli, hogy multinacionális vállalatok esetében a kölcsön refinanszírozásának feltételül kell szabni azon társaságok eszközeinek és részesedéseinek értékesítését, amelyekben részesedéssel rendelkeznek;

42. sürgeti a Bizottságot, hogy kövesse szorosan nyomon a bankszektorban azokat a piacokat, amelyeken különösen a válságra reagálva végzett szerkezetátalakítás eredményeképpen nagy vagy növekvő a koncentráció; emlékeztet arra, hogy az oligopolisztikus piacok különösen hajlamosak a versenyellenes gyakorlatokra; tart attól, hogy ez a koncentráció végső soron a fogyasztók kárára válhat; hangsúlyozza, hogy a túl magas koncentráció veszélyezteti a pénzügyi szektort és a reálgazdaságot is;

43. hangsúlyozza, hogy a bankszektor konszolidációja növelte több jelentős pénzintézet piaci részesedését; arra sürgeti a Bizottságot, hogy továbbra is kísérje szoros figyelemmel az ágazatot annak érdekében, hogy fokozza a versenyt és a fogyasztók védelmét az európai bankpiacokon, többek között befektetési bankok szegmensén belül, ahol a lakossági betéteket kockázatosabb befektetési banki tevékenységekkel keresztfinanszírozzák;

44. sürgeti a Bizottságot, hogy az állami támogatások szétoztása előtt gondosan vizsgálja meg a pénzintézetek eszközeit és részesedéseit;

45. hangsúlyozza, hogy a valamely pénzintézetnél 100 000 euró összeghatár alatti számlával rendelkező betéteseket teljes körű védelemben kell részesíteni, és ki kell zárni a banki szerkezetátalakításból vagy szanalásból eredő bármilyen tehermegosztási megállapodásból;

46. úgy véli, hogy a Bizottságnak meg kellene fontolnia azt a lehetőséget, hogy a bankoknak juttatott állami támogatást olykor a kkv-knak nyújtott hiteltől tegyék függővé;

47. hangsúlyozza, hogy a pénzügyi válság óta aránytalan mértékben sérült a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférése; rámutat arra, hogy az euróövezet összes cégének 98 %-át a kkv-k teszik ki, amelyek az euróövezetben foglalkoztatott személyek mintegy háromnegyedét alkalmazzák, és a hozzáadott érték körülbelül 60 %-át adják; rámutat továbbá arra, hogy a finanszírozáshoz való hozzáférés hiánya gátolja a kkv-kat a növekedésben és abban, hogy beruházzanak; kéri ezért a Bizottságot, hogy olyan intézkedéseket részesítsen előnyben, amelyek a növekedés előmozdítása, valamint a kkv-kat jelenleg sújtó finanszírozási válság enyhítése érdekében átalakítják a pénzügyi szabályozást;

48. hangsúlyozza, hogy az állami támogatásban részesülő bankoknak nem szabadna növelniük a méretüket és összetettségüket; nyomatékosan kéri a Bizottságot, ösztönözze a bankokat arra, hogy üzleti modelljeiket tevékenységük gazdaságilag életképes részére, a javadalmazási politikára és a díjstruktúrára összpontosítsák, és ne növelje a bankok államadósságnak való kitettségét, különösen, ha a bankoknak emiatt egyúttal csökkenti kénytelenek a kkv-k és a háztartások számára nyújtott hitelek volumenét; hangsúlyozza továbbá, hogy új, állandó szabályozási rendszerre van szükség a válságot megelőző jogrendszerben talált hiányosságok felszámolása érdekében, különösen a pénzügyi ágazat vonatkozásában, illetőleg a pénzügyi és gazdasági válság folyamán keltett torzulások orvoslására, valamint annak biztosítására, hogy a bankok állami támogatásakor megkülönböztetett figyelmet fordítsanak az adófizetőket, a fogyasztókat és az egységes piacot érintő következményekre és előnyökre;

49. helyteleníti, hogy a tagállamokban kiigazítási programokban részt vevő kkv-k számára nehézséget jelent a banki hitelekhez való hozzáférés, és kénytelenek magasabb kamatot fizetni kizárólag azon az alapon, hogy az euróövezetben működnek, és ez a helyzet torzulást okoz az egységes piacon;

2013. december 11., szerda

50. hangsúlyozza, hogy a külső befektetőket ugyancsak biztatni kell arra, hogy a lehető legnagyobb mértékben részt vegyenek az állami támogatási programok keretében az értékvesztett eszközök elkülönítése céljából létrehozott vagyonkezelő társaságokban, annak érdekében, hogy ne legyen összeférhetetlenség az eszközöket tartó vagy átruházó befektetők és bármely adott vagyonkezelő társaság célkitűzései között;

51. véleménye szerint az eszközkezelő társaságoknak eszközeik mihamarabbi értékesítésére kell törekedniük annak érdekében, hogy helyreálljon a piaci rend és megszűnjenek egy adott ágazaton belül az állami beavatkozások;

52. véleménye szerint a Versenypolitikai Főigazgatóság bankválság kapcsán szerzett tapasztalatait bevált gyakorlatként kell kezelni, és a jövőben inkább a megelőzésre, mintsem az utólagos beavatkozásra kell felhasználni;

Az állami támogatások korszerűsítése

53. ismét üdvözlí az állami támogatások korszerűsítéséről szóló bizottsági közleményt (COM(2012)0209), valamint a csoportmentességekkel és -eljárásokkal kapcsolatos, állami támogatásra vonatkozó felülvizsgált szabályoknak a Tanács által nemrégiben történt elfogadását; felhívja azonban a Bizottságot annak biztosítására, hogy a korszerűsítés egyik legfőbb céljaként meghatározott gazdasági növekedésserkentés ne vezessen ismét az államadósság növekedéséhez;

54. véleménye szerint a társaságoknak – az egyértelmű korlátozásokkal összhangban – szerkezetátalakítást kell végrehajtaniuk, ezzel a lehető legalacsonyabb szinten tartva a közfinanszírozású támogatásban nem részesülő versenytársakra gyakorolt minden káros hatást;

55. kéri a Bizottságot annak vizsgálatára, milyen ponton válnak a vállalatok túl nagygyá ahhoz, hogy elbukhassanak, és mérlegelje, milyen lépések tehetők országos vagy uniós szinten annak érdekében, hogy a vállalatok ne váljanak függővé a jövőbeni állami mentőcsomagoktól;

56. tudomásul veszi a Bizottság arra irányuló általános szándékát, hogy több intézkedést mentesítsenek a bejelentési kötelezettség alól; hangsúlyozza azonban, hogy a tagállamoknak továbbra is biztosítaniuk kell, hogy a de minimis intézkedések és a csoportmentességben részesülő programok előzetesen megfeleljenek az állami támogatásra vonatkozó szabályoknak annak érdekében, hogy az ellenőrzés szintje megfelelő legyen, miközben a Bizottság továbbra is utólagos ellenőrzést gyakorol az ilyen ügyek felett;

57. osztja a Bizottságnak azt a nézetét, hogy az állami támogatással kapcsolatos eljárásokat fel kell gyorsítani, jobban összpontosítva a belső piaci versenyre komoly hatást gyakorló bonyolult ügyekre; tudomásul veszi a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy bővítse a panaszok kezelésének módjával kapcsolatos mérlegelési jogkörét; felhívja a Bizottságot, hogy írjon elő részletes kritériumokat arra vonatkozóan, hogy ezzel kapcsolatban miként kell megkülönböztetni a fontos ügyeket a kevésbé fontosaktól; rámutat, hogy e különbségtétel megfelelő módja a de minimis szabályozás küszöbértékeinek megemlése, valamint a horizontális kategóriáknak a felhatalmazó rendeletben és az általános csoportmentességi rendeletben való kibővítése;

58. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak jobban együtt kell működnie a tagállamokkal az információk minősége és benyújtásuk időzítése, továbbá az értesítések előkészítése tekintetében; hangsúlyozza, hogy hatékony nemzeti rendszereknek kell biztosítaniuk, hogy az előzetes bejelentési kötelezettségek alól mentesített állami támogatási intézkedések megfeleljenek az uniós jognak; rámutat, hogy e különbségtétel megfelelő módja a de minimis szabályozás küszöbértékeinek megemlése, valamint a horizontális kategóriáknak a felhatalmazó rendeletben és az általános csoportmentességi rendeletben való kibővítése;

59. megjegyzi, hogy az állami támogatások ellenőrzésével kapcsolatos ügyekre vonatkozó releváns információkat mostanáig kizárólag a tagállamok biztosították; ismételtel felkéri a Bizottságot annak értékelésére, hogy szükség lesz-e további emberi erőforrásokra az információgyűjtő eszköztárának kibővítéséhez, és ahhoz, hogy közvetlen piaci információhoz juthasson a piaci szereplőktől; megjegyzi ugyanakkor, hogy a Bizottság nem vonhat be további minőségi és hatékonysági megfontolásokat az összeegyeztethetőség vizsgálatába, és hogy az ilyen jellegű döntéseket a támogatást odaítélő hatóságnak kell meghoznia;

2013. december 11., szerda

60. rámutat arra, hogy egyes tagállamokban nem egyértelmű, hogy az európai fogyasztói központoknak nyújtott állami finanszírozás az uniós versenyjog értelmében indokolatlan állami támogatásnak tekinthető-e; aggódalmát fejezi ki amiatt, hogy mindez veszélyezteti az említett központok számára nyújtott tagállami támogatást, ami már e központok finanszírozásának ideiglenes felfüggesztéséhez vezetett; arra sürgeti ezért a Bizottságot, hogy biztosítsa az európai fogyasztói központok megfelelő működését annak minél rövidebb időn belüli pontosításával, hogy e finanszírozási típus az uniós jog értelmében nem minősül állami támogatásnak, mivel e központok nem folytatnak gazdasági tevékenységet, hanem a fogyasztók számára nyújtanak támogató szolgáltatásokat;

Közlekedési ágazat

61. úgy véli, hogy az európai közlekedési ágazat versenyképességének javítása érdekében a Bizottságnak tovább kellene erősítenie a versenypolitika és a közlekedéspolitikai közötti kapcsolatokat;

62. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy valamennyi közlekedési mód tekintetében biztosítsa a nyílt és tisztességes versenyt;

63. felhívja a Bizottságot, hogy alakítson ki tömegközlekedési hálózatokat a fogyasztóknak szóló szolgáltatások javítása érdekében,

64. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy a szén-dioxid-kibocsátás további növekedésének megakadályozása céljából fordítson különös figyelmet azon nemzetközi kötelezettségvállalás teljesítésére, amely szerint – 2020-ra megállapított célként – a globális hőmérséklet-emelkedés legfeljebb 2 °C-kal haladhatja meg az iparosodás előtti értékeket;

Vasút

65. sürgeti a Bizottságot, hogy fejezze be az egységes európai vasúti térség megvalósítását, biztosítsa a pályahálózat-üzemeltetők és a vasúti vállalkozások közötti pénzáramlások teljes átláthatóságát, és győződjön meg arról, hogy minden tagállam erős és független nemzeti szabályozó hatósággal rendelkezik-e;

66. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek fokozott erőfeszítéseket a vasúti közlekedési ágazat tisztességes verseny előtti megnyitásának, valamint a szolgáltatások jobb minőségének biztosítására;

67. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy olyan európai szabályozó testület felállítására irányuló jogalkotási javaslat elfogadásának lehetőségét, amely együttműködésben állna a meglévő nemzeti szabályozó hatóságokkal, és intézkedne olyan körülmények között, ha ilyen hatóság nem létezik, illetve ha adott esetben tétlen marad;

68. hangsúlyozza, hogy a vasúti áruszállításban az egységes piacot hátrányosan érinti az uniós jog tagállamok általi helytelen vagy nem teljes körű átültetése, valamint a határokon átnyúló mobilitást korlátozó szűk keresztmetszetek, amelyek ártanak a versenynek és a növekedésnek; kéri a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy a versenyszabályok megsértésének tekinthető-e a piaci szereplők által létrehozott piaci akadályok vagy a tagállamonként eltérő műszaki vonatkozások, például a pályanyomtávok, az energiaellátás, a jelzőrendszerek, valamint az interoperabilitást és az infrastruktúra hozzáférhetőségét gátló más hasonló tényezők;

Légi közlekedés

69. üdvözli a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy 2013 végéig felülvizsgálja a légi közlekedés és a repülőterek állami támogatására vonatkozó uniós iránymutatásokat, amelyeknek biztosítaniuk kell, hogy a verseny torzulásmentes legyen, és valamennyi piaci szereplőre egyenlő versenyfeltételek vonatkozzanak;

70. felkéri a Bizottságot, hogy biztosítson indokolással ellátott áttekintést annak ellenőrzése céljából, hogy mely légi fuvarozók tanúsítanak versenyellenes magatartást a különleges feltételek jogellenes kihasználása vagy az erőfölényükkel való állítólagos visszaélés révén bizonyos repülőtereken;

71. biztatja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy bizonyos meghatározott légi csomópontok kijelölésére vonatkozó – a tagállamok által nem uniós országokkal aláírt több mint 1000 kétoldali légi szolgáltatási megállapodás feltételein alapuló – gyakorlatok torzítják-e a versenyt az európai fogyasztók érdekei kárára;

Gépjárműágazat

72. felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa a gyártók és a forgalmazók alkupozíciójának egyensúlyát az új gépjárművek piacán, kiemelve a következőket:

2013. december 11., szerda

- a vertikális korlátozások alóli csoportmentességről szóló rendelet (a Bizottság 330/2010/EU rendelete) hatálya alá tartozó diszkriminatív gyakorlatok felszámolásának fontossága az online forgalmazás területén, ami hozzájárul ahhoz, hogy a forgalmazók innovatív forgalmazási módszereket alkalmazzassanak és a vásárlók nagyobb számát és körét érhessék el;
- a kereskedők fontossága az új gépjárművek értékesítési piacán a Bizottság 1400/2002/EK rendeletének 2013. május 31-i hatályvesztését követően;

felkéri a Bizottságot, hogy a gépjárműipari vertikális megállapodások vonatkozásában a részt vevő felek üzleti és szerződéses viszonyainak átláthatóbbá tétele érdekében sürgesse a gyártók és kereskedők közötti helyes magatartási elvek kidolgozását, különös tekintettel a szerződés felmondása esetén a beruházások védelmére, valamint az üzleti tevékenységnek a márkahálózat egy másik tagja számára történő átadásának lehetőségére.

Hajóépítési ágazat,

73. erőfeszítéseket szorgalmaz az európai hajóépítő ipar versenyképességének az egyre nehezebb nemzetközi versenykörnyezetben az Európai Unión belül végzett hajóépítési tevékenység támogatása révén történő biztosítása érdekében;

74. hangsúlyozza, hogy az európai hajótulajdonosok számára valamennyi tagállamban garantálni kell a jogbiztonságot és az egyenlő bánásmódot;

Pénzügyi szolgáltatások ágazata

75. felhívja a Bizottságot és a nemzeti szabályozó hatóságokat, hogy folytassanak vizsgálatot a gépjárművek biztosítási piacán a vállalkozások lehetséges összejárására irányuló magatartása vagy az erőfölénnyel való visszaélés vonatkozásában;

Energiaágazat

76. megjegyzi, hogy az egységes energiapiac létrejöttével nemcsak a fogyasztói árak csökkennének, hanem növekedne az uniós vállalkozások versenyképessége is;

77. üdvözlí a Bizottságnak az energiaágazatban végrehajtott monopóliumellenes intézkedéseit;

78. sürgeti a Bizottságot, hogy törekedjen a belső energiapiaci csomag maradéktalan végrehajtására, mivel még nem sikerült maradéktalanul megvalósítani a nyitott és versenyképes egységes energiapiacot; kéri a Bizottságot, hogy eltökélten folytassa az ágazati vizsgálatra figyelemmel a versenyszabályok energiaágazatban történő hatékony alkalmazása érdekében foganatosított intézkedéseket; üdvözlí ezzel összefüggésben az energiaágazatban jelenleg folyamatban lévő versenyjogi eljárásokat, amelyek célja a belső energiapiac 2014-ig történő megvalósítása, valamint az energiaszolgáltatók által visszaállított korlátozó tényezők felszámolása;

79. véleménye szerint az egységes európai energiapiacnak köszönhetően csökkenni fognak a fogyasztók és a vállalkozások által fizetett energiaárak, és javulni fog az európai vállalkozások globális versenyképessége; úgy véli, hogy az Európai Bizottságot ezért arra kell ösztönözni, hogy 2014-ig valósítsa meg az egységes európai energiapiacot;

80. hangsúlyozza, hogy az integrált és versenyképes európai belső energiapiac 2014-ig történő megvalósítása érdekében létfontosságú, hogy a tagállamok és a Bizottság a meglévő energiapiaci jogszabályokat határidőre és pontosan hajtsák végre, ideértve a harmadik belső energiapiaci csomag által szorgalmazott szabályozási tevékenységet is;

81. kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy az energiaügyi rendeleteket és irányelveket valamennyi tagállamban ültessék át és helyesen alkalmazzák; felhívja a Bizottságot, hogy legyen különösen éber, ha az árak az EU átlaga fölé emelkednek, mivel a magas árak torzítják a versenyt és károsítják a fogyasztókat;

82. véleménye szerint a Bizottságnak szigorúan fel kell lépnie az árcsökkentést célzó energiapiaci reformokkal szemben, különösen a túlzott hiány-eljárás alatt álló tagállamokban;

83. kéri a Bizottságot és a nemzeti szabályozó hatóságokat azon esetek kivizsgálására, amelyekben fennállhat a vállalkozások összejárásának lehetősége vagy az erőfölénnyel való visszaélés az üzemanyagok kiskereskedelmi piacán;

84. üdvözlí ezzel összefüggésben a kőolajágazattal kapcsolatos közelmúltbeli bizottsági vizsgálatokat, amelyek feltárták, hogy a versenyszabályok e területen való megsértése súlyos következményekkel jár a fogyasztókra nézve;

2013. december 11., szerda

85. felhívja a Bizottságot és a nemzeti szabályozó hatóságokat annak megvizsgálására, hogy valóban létezik-e a „hétfő hatás”, ami az üzemanyagárak vállalatok általi, a hét meghatározott napjától függő állítólagos manipulálását jelenti; sürgeti a Bizottságot, hogy kövesse szorosan figyelemmel a verseny szintjét, mivel a piacok 90-es évek közepétől tartó fokozatos megnyitása ellenére a három legnagyobb szereplő még mindig a piacnak körülbelül 75 %-át (villamos energia), illetve több mint 60 %-át (gáz) képviseli; felhívja a Bizottságot, hogy adjon ki iránymutatásokat a megújuló energiaforrások energiahálózathoz való hozzáféréseinek javítása érdekében;

86. felszólítja a Bizottságot, hogy következő éves jelentésében vizsgálja meg, hogy a kritikus jelentőségű nyersanyagok beszállítóinak összefonódása milyen mértékben lehet káros az ügyfélagazatok tevékenységére és az ökológiai szempontból hatékonyabb gazdaság kialakulására, mivel ezek közül némelyik kiemelkedő jelentőségű a környezetvédelmi célok eléréséhez szükséges, ökológiai szempontból hatékony technológiák bevezetéséhez;

87. hangsúlyozza a villamosáram-termelők és a fogyasztók közötti kétirányú kommunikációt lehetővé tevő intelligens hálózatok szerepét, és rámutat, hogy e hálózatok révén a fogyasztók nyomon követhetik és kiigazíthatják villamosenergia-fogyasztásukat; hangsúlyozza, hogy internetes oldalakon keresztül a tagállamoknak hozzáférhetővé kell tenniük ezeket az információkat a fogyasztók és valamennyi érintett szereplő, így az építők, építésszek és a fűtő-, hűtő- és villamosenergia-berendezéseket szolgáltatók számára;

Fizetési szolgáltatások

88. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az elektronikus fizetési rendszerek európai piaca még mindig szétaprózódott, és hogy a verseny terén fennálló problémák továbbra is megoldatlanok; elismeréssel szól a Bizottság 2013. július 24-i javaslatáról – a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi díjairól szóló, valamint a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló javaslatról –, amelyek kidolgozását a Bizottság jelenleg végzi; eltökélt szándéka, hogy kielégítő megoldás szülessen az e téren felvetődő sajtóságság problémákra;

89. hangsúlyozza, hogy a késedelmes fizetésekről szóló (2011/7/EU) irányelv nemzeti jogrendbe való átültetésére meghatározott 2013. márciusi határidő lejárta ellenére nem minden tagállam hajtotta végre az irányelvet; megjegyzi, hogy ez károsítja a versenyt az egységes piacon, és különösen érinti a kis- és középvállalkozásokat;

Távközlés

90. sürgeti a Bizottságot, hogy kétszerezze meg erőfeszítéseit a távközlési piacon, annak érdekében, hogy hozzájáruljon a távközlési piac felaprózódásának felszámolásához és a jelentős piaci erővel rendelkező piaci szereplők erőfölénnyel való visszaélésének megelőzéséhez; felszólítja az egyes társaságok által nyújtott szolgáltatások – különösen az internet szolgáltatások – átláthatóságának, összehasonlíthatóságának és szerződéses versenykorlátozásoktól való mentességének szavatolására;

91. üdvözli a Bizottság által a széles sávú infrastruktúrák Európa teljes területén való kiépítéséhez nyújtott támogatást, mivel azok hozzájárulnak a gazdasági versenyképességhez és a társadalmi kohézióhoz; felveti a kérdést, hogy a digitális szolgáltatások általános gazdasági érdekű szolgáltatásnak tekinthetők-e Európában;

92. véleménye szerint a versenypolitika – az állami és magánberuházások egyensúlya megteremtésének lehetővé tételével – kiemelkedő mértékben hozzájárulhat az egységes piacon a szélessávú infrastruktúra kiépítéséhez annak érdekében, hogy teljesüljenek a digitális menetrend célkitűzései és megvalósuljon a lefedettség az Európai Unió félreeső, vidéki vagy gyéren lakott területein;

Új technológiák és internet

93. hangsúlyozza, hogy a szabványok szempontjából alapvető szabadalmak kiemelkedően fontosak az IKT-ágazat innovációja szempontjából, ezért felhívja a Bizottságot, hogy mihamarabb lépjen fel annak érdekében, hogy e szabadalmak tulajdonosai tisztességes, ésszerű és megkülönböztetéstől mentes licenceket adjanak a további piaci szereplőknek, ezáltal ne torpanjon meg a műszaki fejlődés és a fogyasztók javát szolgáló új termékek fejlesztése; felhívja a figyelmet arra, hogy a versenypolitikának rendelkeznie kell az összekapcsolódást, a kölcsönös átjárhatóságot és a méretgazdaságosság piaci kialakulását akadályozó mesterséges korlátok létrehozását megelőző eszközökkel;

94. üdvözli a Google versenyellenes gyakorlataira irányuló bizottsági vizsgálat során elért előrelépést és a közelmúltban ismeretessé vált hírt, amely szerint 2014 tavaszáig sikerülhet rendezni ezt az ügyet; sürgeti a Bizottságot, hogy lépjen fel határozottan, és foglalkozzon minden azonosított aggálllyal, és kiemelt fontossággal hozza meg az összes szükséges intézkedést annak érdekében, hogy garantálja a tisztességes versenyt az online keresési és keresési hirdetési piacon, tekintettel a Google domináns, a legtöbb tagállamban 90 % feletti piaci részesedésére és e piaci erőfölényével való lehetséges visszaélésre;

2013. december 11., szerda

95. sürgeti a Bizottságot piacvizsgálat elvégzésére a Google által előterjesztett új javaslatok tekintetében, mélyrehatóan értékelve e javaslatok megfelelőségét és hatásait; hangsúlyozza, hogy a keresőmotorok digitális gazdaságban betöltött jelentőségére tekintettel a Bizottságnak mindenféleképpen biztosítania kell, hogy a Google maradéktalanul elfogadja és végrehajtsa a Bizottság által aggályosnak tartott négy területen kialakítandó megoldásokat; felhívja a Bizottságot, hogy ha nem sikerül ezt megállapodás útján elérnie, akkor haladéktalanul intézzon kifogásközlést a nevezett társasághoz;

96. emlékeztet arra, hogy a hálózatsemlegesség kiemelkedő fontosságú az internetszolgáltatások közötti megkülönböztetésmentesség biztosításához, valamint a verseny maradéktalan garantálásához;

A labdarúgás állami támogatása

97. üdvözli, hogy a Bizottság vizsgálatokat indít a labdarúgás állami támogatásával kapcsolatban, mivel az ilyen támogatás torzulást okoz az állami források felhasználásában;

98. meggyőződése, hogy a Bizottságnak gondosan meg kellene vizsgálnia az állami támogatásban részesülő bankok által a labdarúgó kluboknak nyújtott kölcsönöket vagy kölcsön-refinanszírozásokat, különösen a kölcsönökre alkalmazott átlagos kamatokkal összehasonlítva a kölcsönkamatokra, és a szóban forgó labdarúgó klub adósságával összehasonlítva a kölcsön nagyságára tekintettel;

99. sürgeti a Bizottságot, hogy strukturált módon kezelje a versenysport és versenypolitika közötti kapcsolatot, különösen a társadalombiztosítási járulékok megfizetésének elmulasztását, az adózási kötelezettségek labdarúgó-klubok általi teljesítését és a felmondási záradékok kérdését;

Élelmiszerlánc

100. üdvözli a kiskereskedelemről szóló tanulmány készítését, valamint a Versenypolitikai Főigazgatóság keretében létrejött élelmiszer munkacsoport megalakulását (Food Task Force), amely az élelmiszerláncban figyelemmel kíséri a verseny alakulását és fogyasztókra gyakorolt hatását; úgy véli, a versenypolitika rovására, vagy a versenypolitika alapelveit figyelmen kívül hagyó tisztán vállalati szemlélet mentén nem jöhet létre kiegyensúlyozott kapcsolatrendszer az élelmiszer-ágazatban;

101. üdvözli a fehér cukor piacán az ellátás vizsgálatára irányuló bizottsági intézkedéseket, és várakozással tekint a vizsgálat eredményei elé;

Szociális szempontok

102. emlékeztet arra, hogy a szubszidiaritás elve, a demokratikus ellenőrzés elve és a közérdek előmozdításának elve az Európai Unió alapelvei közé tartozik;

103. hangsúlyozza, hogy a Szerződések általános elveivel (megkülönböztetésmentesség, egyenlő bánásmód, arányosság) összhangban a tagállamok és a helyi hatóságok szabadon dönthetnek az általános érdekű szociális szolgáltatások finanszírozásának és megszervezésének módjáról; felhívja ezzel összefüggésben a figyelmet az Unió szociális célkitűzéseire és arra, hogy elő kell mozdítani az említett szolgáltatások minőségét, hozzáférhetőségét és hatékonyságát, függetlenül attól, hogy azokat állami vagy magánszolgáltatók nyújtják;

104. emlékeztet arra, hogy az Unió az újraparosítás, a fenntartható energiaellátásra való áttérés és a digitális hálózatok kiépítése terén nagyszabású kihívások előtt áll, amelyek jelentős beruházásokat tesznek szükségessé; és hogy a fiatalok körében tapasztalható munkanélküliség leküzdését célzó oktatási, képzési és készségfejlesztési szociális beruházások inkább kiegészítik a versenypolitikai célokat, mintsem ellentétesek volnának azokkal;

105. emlékeztet arra, hogy a versenypolitikának összhangban kell állnia az EUMSZ 9. cikkével, amely kimondja, hogy politikái és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során az Unió figyelembe veszi a foglalkoztatás magas szintjének előmozdítására vonatkozó követelményeket;

106. meggyőződése szerint a szociális konvergenciapolitika és az erőteljes gazdasági és versenyjogi szakpolitikák szoros összhangja megvalósítható;

2013. december 11., szerda

107. véleménye szerint az egyenlő belső piaci versenyfeltételek vállalkozások számára való biztosításának egyik módja a szociális dömping elleni küzdelem, a dömpinget ugyanis versenyellenes gyakorlatnak kell tekinteni; meggyőződése, hogy a Bizottságnak fel kell kutatnia azokat az EU-n belüli dömpinggyakorlatokat, amelyek során egy társaság – nemzetközi vagy nemzeti szinten – egy vagy több versenytárs tönkretétele szándékával a termelői ár alatt értékesít árucikkeket; úgy véli, hogy a Bizottságnak ezért arra kell törekednie, hogy növekedjen a konvergencia a tagállamok gazdasági és szociális teljesítménye tekintetében; hangsúlyozza, hogy a csalás, az adócsalás és az adóparadicsomok felszámolása érdekében az adórendszer átalakítására is kiterjedő strukturális reformokra van szükség;

o

o o

108. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti versenyhatóságoknak.

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0577

Tejtermelés hegyvidéki térségekben, kedvezőtlen adottságú területeken és legkülső régiókban

Az Európai Parlament 2013. december 11-i állásfoglalása a tejtermelés hegyvidéki térségekben, hátrányos helyzetű területeken és legkülső régiókban történő, a tejkvótarendszer megszüntését követő fenntartásáról (2013/2097(INI))

(2016/C 468/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés III. címére, különösen a mezőgazdaság vonatkozásában,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 174. cikkének (3) bekezdésére, különösen a hegyvidéki régiók vonatkozásában, valamint 349. cikkére a legkülső régiók vonatkozásában,
 - tekintettel az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról szóló 247/2006/EK rendeletre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a tej- és tejtermék-ágazati szerződéses kapcsolatokról szóló 261/2012/EU rendeletre ⁽²⁾,
 - tekintettel az 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
 - tekintettel az 1991. évi Alpok-egyezmény hegyvidéki gazdálkodás területén történő alkalmazásáról szóló, az Európai Unió Hivatalos Lapjában 2006. szeptember 30-án közzétett jegyzőkönyvre (a hegyvidéki gazdálkodásról szóló jegyzőkönyv) ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottságának „A piaci helyzet alakulása és a tejkvótarendszer zökkenőmentes és fokozatos megszüntetésének ebből következő feltételei – a fokozatos kvótamegszüntetésről szóló második jelentésről” szóló véleményére (NAT-V-028, 2013. május 30.),
 - tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett „A piaci helyzet alakulása és a tejkvótarendszer zökkenőmentes és fokozatos megszüntetésének ebből következő feltételei – a fokozatos kvótamegszüntetésről szóló második jelentés” című jelentésére (COM(2012)0741),
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság által megrendelt, „A hegyvidéki gazdálkodásból származó mezőgazdasági és élelmiszer-termékek címkézése” című tanulmányra (AGRI-2011-0460 / JRC-IPTS 32349-2011-10. sz. igazgatási megállapodás),
 - tekintettel a Bizottság által 2009 februárjában készített, „A tejkvótarendszer megszüntetésének gazdasági hatásai – Az uniós tejtermelés regionális elemzése” című tanulmányra,
 - tekintettel a B. (Strukturális és Kohéziós Politikák) Tematikus Főosztály által 2008 januárjában készített, „A tejkvóta jövője – Különböző forgatókönyvek” című tanulmányra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0383/2013),
- A. mivel a tejkvóták megszüntése hatással lesz az európai tejpiac egészére, és ez különösen érinteni fogja a hegyvidéki területeken és a legkülső régiókban élő tejtermelőket, mert ők e régiók tartós természeti hátrányai miatt nem tudják kihasználni a liberalizáció nyomán kínálkozó növekedési lehetőségeket;

⁽¹⁾ HL L 42., 2006.2.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 94., 2012.3.30., 38. o.

⁽³⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1.o.

⁽⁴⁾ HL L 271., 2006.9.30., 63. o.

2013. december 11., szerda

- B. mivel a(z) 1305/2013/EU rendelet 32. cikkének megfelelően a 62. szélességi körtől északra fekvő területek és bizonyos velük szomszédos területek hegyvidéki területnek tekintendők, és mivel a legkülső régiók meghatározásáról és jogállásáról az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikke rendelkezik;
- C. mivel az e területeken élő fiatal mezőgazdasági termelők jövőre vonatkozó döntései a mezőgazdasági üzem nagyságától és pénzügyi erőforrásaiktól függenek, tekintetbe véve, hogy a kvótarendszerbe a közelmúltban beruházó üzemek a kvóták kimerítése után komolyabb likviditásszűkébe kerülnek, és nagyobb pénzügyi teher nehezedik rájuk;
- D. mivel a hegyvidéki területeken és a legkülső régiókban a tejtermelés az érintett egységek elhelyezkedéséből eredően súlyos költséghátrányokkal jár, valamint a kvóták megszűnése után a tejtermelők számára a többletkötelezettségek és különösen a felhasználási korlátozások miatt gazdaságilag életképes, jövedelmező munkát kell biztosítani;
- E. mivel a tejkvóták megszűnése miatt versenyhátrány léphet fel az egyéb kedvezőtlen adottságú területek egyes részein is, veszélyeztetve a termelés fenntarthatóságát ezeken a területeken, részben azért, mert a termelés területileg annyira szétszórta, hogy a begyűjtéssel és feldolgozással foglalkozó vállalkozások vélhetően áttelepülnek más, versenyképesebb területekre, kiváltképp ahol a tej begyűjtésének vagy piacra szállításának költsége alacsonyabb;
- F. mivel az új KAP egyik fő célkitűzése a termelékeny mezőgazdaság fenntartása a hegyvidéki és a kedvezőtlen adottságú területeken, valamint a legkülső régiókban;
- G. mivel ezeken a területeken a kedvező fekvésű területekhez képest lényegesen magasabbak a termelési régió kívüli tejtermelés, -begyűjtés, -szállítás és -értékesítés költségei;
- H. mivel a termelői társulások létrehozása elősegítheti a termelési költségek csökkentését, és erősítheti a tejtermelők alkupozícióját, különösen a tejárak meghatározásának tekintetében;
- I. mivel a jelenlegi keretfeltételek miatt gyakran nem lehetséges a tejtermékek előállítás helyük közelében való feldolgozása; rámutat arra, hogy az infrastruktúrát figyelembe kell venni, és lehetővé kell tenni egyedi megnevezések, például a „hegyvidéki termék” használatát olyan termékek esetében, amelyeket az érintett hegyvidéki területtől meghatározott távolságon belül dolgoztak fel; alapvetően fontosnak tartja, hogy ezt az intézkedést minden hegyvidéki területről származó tejből készült termék esetén alkalmazzák;
- J. mivel a tejtermelés a szóban forgó területeken sok esetben a legfontosabb és legelterjedtebb mezőgazdasági termelési ágazat, és alapvető szerepet játszik a kiváló minőségű és az Unió által elismert márkájú tejtermékek előállításában; mivel fontos a termelési háttér fenntartása az Unió minden területén annak érdekében, hogy minden fogyasztói régiót el lehessen látni, elkerülve az ésszerűtlen szállítási költségeket és környezeti károkat;
- K. mivel sok tagállamban és régióban a tejtermelés a regionális gazdaság alappillére, és fontos szerepet játszik a mezőgazdasági hozzáadott érték előállításában;
- L. mivel a kiváló minőségű tejtermékek igazi értékükre emelése és népszerűsítése válasz lehet a fokozott tejtermelésre;
- M. mivel sok régióban a tejtermelést főként a kis- és közepes méretű családi gazdaságok végzik;
- N. mivel a hegyvidéki mezőgazdasági területek 59 %-át a tejtermeléshez kapcsolódó állandó gyepterületként vagy legelőként használják, és másféle mezőgazdasági célú földhasználat többnyire nem lehetséges, illetve nem ésszerű, és mivel az Unióban a tej 9,5 %-át hegyvidéki területeken termelik; mivel a domborzati viszonyok és az éghajlat korlátozza a mezőgazdasági lehetőségeket és a mezőgazdasági sokféleség igen korlátozott;
- O. mivel néhány legkülső régióban a tejtermelés – mint a gazdaság egyik fő mozgatója, a társadalmi stabilitás, a környezet minőségének és a földhasználat biztosítása – nem helyettesíthető; mivel ezekben a régiókban a POSEI-programok jelentik a legjobb eszközt annak biztosítására, hogy a megnövelt támogatást a termelési szint fenntartására fordítsák;

2013. december 11., szerda

- P. mivel ezekben a régiókban az állattenyésztés nem csupán gazdasági tevékenység és a lakosság megélhetésének eszköze, hanem a helyi lakosság életéhez és hagyományaihoz szorosan kapcsolódó hagyományos kultúra és társadalmi struktúrák alapvető eleme;
- Q. mivel az állattartással és az azzal összefüggő tejtermeléssel való felhagyás a hegyvidéki térségekben, a legkülső régiókban és egyéb kedvezőtlen adottságú területek egyes részein gyakran a mezőgazdasági termeléssel való felhagyáshoz, jó mezőgazdasági területek elhanyagolásához, következképpen elnéptelenedéshez és a vidékről a városok felé irányuló elvándorláshoz vezet;
- R. mivel ezeken a területeken a mezőgazdaság sok esetben segít megőrizni a kultúrtáját és a biológiai sokféleséget, illetve korlátok közé szorítani a természeti veszélyeket, és a sikeres regionális fejlődés alapját képezi, amely nélkül más gazdasági ágazatok – különösen az idegenforgalom – nem tudnak fejlődni; mivel a mezőgazdasági termeléssel való felhagyás e területeken valószínűleg komoly károkat okozna az említett ágazatokban is;
- S. mivel sok kedvezőtlen adottságú területen a tejtermelés gazdasági és társadalmi kohéziót biztosít, amit nem veszélyeztethet a kvóták megszűnése; mivel a kultúrtáj védelmét, az idegenforgalmi ágazatot, a helyi termelés-feldolgozás-értékesítés körfolyamatokat, a munkahelyeket és a fiatalok hosszú távú kilátásait meg kell őrizni és elő kell mozdítani;
- T. mivel a tejkvóták megszüntetése a termelő régiók közötti, egész Európára kiterjedő versenyt eredményez majd, és mivel a hegyvidéki területek és a tejet vagy tejtermékeket előállító legkülső régiók piacra jutásának fenntartása érdekében alapvetően fontos a termékek megkülönböztetése;
1. megállapítja, hogy az agrárpolitika első pilléréből származó közvetlen kifizetések sok tagállamban a KAP jelenlegi reformja értelmében is a korábbi referenciaösszegeken alapulnak, ami komoly hátrányt jelenthet e régiók gyepterületei és tejtermelésük számára; ezért felszólítja az ilyen helyzetben lévő tagállamokat, hogy az agrárreform nemzeti átültetése során ellentételezzék az e régiók által elszenvedett hátrányokat;
 2. emlékeztet arra, hogy a hegyvidéki tej az EU-27-ben megtermelt tej mintegy 10 %-át teszi ki, azonban Ausztriában, Szlovéniában és Finnországban az összes tejtermelés kétharmadát jelenti, amit a termelők háromnegyede termel, továbbá hogy a hegyvidéki tej, illetve a hegyi termelők részaránya mintegy tíz másik országban igen jelentős. emlékeztet tovább arra, hogy e nedves éghajlatú hegyvidéki régiók többségében, illetve a legkülső régiókban is a legelőket elsősorban a tejelő állomány legeltetésére használják, így hozzáférhető és lakottak maradnak ezek a vidékek, ami előnyös az idegenforgalom, a biológiai sokféleség és a környezetvédelem szempontjából;
 3. úgy véli, hogy az állandó gyepterületeket és legelőket, amelyeket ezekben a térségekben többnyire kizárólag szarvasmarha-, juh- és kecsketartásra lehet használni, az első pillérből származó kifizetések számításakor soha nem szabad más mezőgazdasági területeknél alacsonyabb rendűként kezelni;
 4. elengedhetetlennek tartja, hogy a KAP első pillére és a legkülső régiókra irányuló POSEI támogatási program keretében a legeltetett állatállományhoz kötött támogatást juttassanak az olyan gazdaságok számára, amelyek az állattartáshoz legeltetést biztosító és takarmányt termő területtel rendelkeznek; elutasít minden olyan, a kérődzők takarmányozására vonatkozó új követelményt, amely a meglévő mezőgazdasági gyakorlatban törést okozna;
 5. hangsúlyozza a termeléstől függő kifizetések fontos szerepét a KAP első pillérében; kiemeli, hogy a tagállamoknak ezekre a területekre vonatkozóan további lehetőségeket kell kapniuk a termeléstől függő – tagállami vagy uniós – támogatásra, amint arról a KAP jelenleg zajló reformja keretében megállapodás született;
 6. hangsúlyozza, hogy a KAP továbbfejlesztésénél kellő figyelmet kell fordítani az e térségekben működő kisméretű gazdaságokra, mivel azok strukturális okokból intenzívebb munkavégzést követelnek meg, magasabb árat kell fizetniük az inputanyagokért, és különös szerepet játszanak a foglalkoztatási szint megőrzése és a vidékfejlesztés szempontjából;
 7. rámutat, hogy a hegyvidéki területek és legkülső régiók különleges adottságainak fényében a tejkvóták megszűnését e területek tekintetében külön értékelni kell a termelés támogatását és fenntartását célzó intézkedések kidolgozása érdekében;

2013. december 11., szerda

8. tekintettel arra, hogy egyes legkülső régiókban a tejtermelés mással nem helyettesíthető, a Bizottságnak és a tagállamoknak ezekben a régiókban fel kell használniuk a POSEI-programokat a közvetlen kifizetések és a piaci intézkedések keretében nyújtott támogatások megerősítése céljából, továbbá a vidékfejlesztési programokat a KAP második pillére keretében nyújtott támogatások megerősítése céljából;

9. kéri, hogy a közös stratégiai keret fejlesztésének részeként, a Regionális Fejlesztési Operatív Program, az Európai Szociális Alap és a Kohéziós Alap részvételével dolgozzanak ki kiegészítő intézkedéseket; úgy ítéli meg, hogy a közös stratégiai keret céljából olyan regionális fejlesztési koncepciók és a struktúrák megőrzését szolgáló programok előmozdítását kell kitűzni, amelyek a mezőgazdaság megtartására és a teljes értéklánc megerősítésére összpontosítanak;

10. felhívja a tagállamokat és a régiókat, hogy – adott esetben – a vidékfejlesztés keretében dolgozzanak ki külön programot az e térségben folytatott tejtermelésre vonatkozóan;

11. ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy támogatni kell azon projektek megerősítését vagy kidolgozását, amelyek hozzáadott értéket teremtenek, a termékeket területenként differenciálják, és a hegyvidéki területek és a legkülső régiók kihasználására vonatkozó új stratégiákat kínálnak; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot széles körű intézkedésekre e projektek kidolgozásának és végrehajtásának, valamint a hozzájuk kapcsolódó kollektív beruházások támogatása érdekében;

12. felhívja a tagállamokat, hogy lépjenek fel a gyepterületek eltűnése ellen, és azt a földhasználat tervezésére vonatkozó jogszabályokban vegyék figyelembe;

13. hangsúlyozza, hogy a második pillér alá tartozó intézkedések, így a kompenzációs támogatás, az agrár-környezetvédelmi támogatás az egyéni vagy kollektív termelési, feldolgozási és értékesítési beruházások támogatása – nem elfeledkezve arról, hogy a legkülső régiók esetében a POSEI-rendszer keretében lehetőség nyílik arra, hogy a versenyképesség fenntartása érdekében egyes, elsősorban tejtermékeket a regionális mezőgazdasági termelés átalakítása szempontjából kulcsfontosságúnak nyilvánítsanak és felvegyenek a különleges ellátási jegyzékbe –, a fiatal mezőgazdasági termelőknek vállalkozásuk elindításához nyújtott támogatás, valamint a minőséget, a diverzifikációt, az innovációt és – a többek között a helyi hatóságokkal való – együttműködést elősegítő támogatások nagy jelentőséggel bírnak az e térségeken belüli fenntartható tejtermelés szempontjából; sürgeti ezért, hogy a tagállamok és a régiók kapják meg a jogi keretet, a finanszírozási szintet és a szükséges mozgásteret az elégséges és erőteljesen differenciált kompenzációs támogatás biztosításához, és hogy a mezőgazdasági termelés környezetbarát, fenntartható és ökológiai formái a jövőben is részesüljenek kiemelt támogatásban; kéri továbbá, hogy a KAP második pillére keretében megfelelően kompenzálják azt, hogy a hegyvidéki térségek és a legkülső régiók különös adottságaiból, e régiók távoli fekvéséből, parcelláinak rendkívüli szétszórtságából és a szigetek földrajzi elszakítottaságából adódóan magasabbak a tejtermelésre irányuló beruházások költségei;

14. emellett kéri, hogy biztosítsanak célzott beruházási támogatásokat a fejlődésképes tejgazdaságok számára, például az gazdasági épületekre és a technikai eszközökre vonatkozó értékcsökkenés és kamatok kapcsán a termelési költségek csökkentése, valamint a gazdaságok versenyképességének növelése érdekében;

15. felhívja a tagállamokat, hogy a 2. pillér alá tartozó intézkedések keretében támogassák kiemelten az olyan projekteket, mint a gépek és épületek üzemgazdaságilag ésszerű használatára irányuló együttműködések;

16. felhívja a Bizottságot, hogy a hegyvidéki területekre és a legkülső régiókra vonatkozóan határozzon meg újra egy egységes vidék- és tejágazat-fejlesztési programot a kedvezőtlen adottságú tejtermelő területek és azon tagállamok számára, amelyekben a tej legnagyobb részét igen kis gazdaságok termelik;

17. rámutat arra, hogy a szállítással kapcsolatban meglévő alapvető logisztikai problémák és az egyes gazdaságokban termelt tej többnyire kis mennyisége miatt a hegyvidéki térségekben és a legkülső területeken különösen magas a tej begyűjtési költsége és a késztermék szállítási költsége, és ez jelentős területi és versenyhátrányokhoz vezet; ezért kéri, hogy a kedvezőbb fekvésű területekhez képest e területek magasabb begyűjtési és előállítási költségeinek – ideértve az inputanyagokat, a késztermék szállítását – kompenzálása érdekében biztosítsanak támogatást feldolgozó üzemeknek, azon belül is kiváltképp a szövetkezeti tulajdonban lévő feldolgozó üzemeknek;

18. hangsúlyozza, hogy a tejtermeléssel foglalkozó piacfelügyeleti eszközre (Tejmegfigyelő Központra) van szükség a termelésre és a kínálatra vonatkozó adatok és információk gyűjtése és terjesztése valamint annak céljából, hogy idejében felhívja a figyelmet a tejtermékek sokszínűségét figyelembe véve a piaci egyensúlyzavarokra, valamint hogy a termelt tejmennyiségnek a piaci kereslethez való igazítása érdekében rövid távú előrejelzési elemzéseket készítsen az árak volatilitásáról;

2013. december 11., szerda

19. rámutat arra, hogy a hegyvidéki térségekben a gazdaságokon vagy hegyi gazdaságokon belül történő feldolgozás és értékesítés lehetővé teszi a hegyvidéki és legkülső régiók, valamint más kedvezőtlen adottságú területek mikro- és kisüzemei számára, hogy nagyobb hozzáadott értéket érjenek el, és egyúttal e területek idegenforgalmi jelentőségét is növeli; hangsúlyozza, hogy az ilyen intézkedéseket a KAP második pillére keretében támogatni kellene;

20. hangsúlyozza, hogy a legkülső régiók és a fogyasztói piacok közötti jelentős távolság szükségessé teszi a modern logisztikai szervezésnek megfelelő kettős tárolást; ezért arra ösztönzi a Bizottságot, hogy az e régiókban való beruházásokra vonatkozó rendeletek keretében tekintse támogatásra jogosultnak a szóban forgó, legkülső régiókban kívül található tárolási létesítményeket;

21. úgy véli, hogy az alpesi legelőkkel rendelkező területek, valamint a legkülső régiók tejtermelő területei esetében különös szükség van a beruházásokra és a tejtermelés, -feldolgozás és -értékesítés számára megfelelő környezetet fenntartó vagy újrateremtő egyedi intézkedésekre;

22. hangsúlyozza, hogy intézkedéseket kell elfogadni a kisüzemi úton készülő jellegzetes termékek előállításának lehetővé tétele érdekében;

23. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a jogszabályok kidolgozása során vegyék figyelembe, hogy az adminisztratív terheknek, a higiéniai, illetve címkézési követelményeknek, valamint a tájékoztatási kötelezettségeknek arányosaknak kell lenniük, hogy a kisméretű tejtermelők és -feldolgozók teljesíteni tudják őket;

24. hangsúlyozza, hogy támogatni kell, hogy a hegyvidékeken és a kedvezőtlen adottságú területeken, például a tejet vagy tejtermékeket előállító legkülső régiókban tevékenykedő kistermelők termelői szervezeteket hozzanak létre, amelyek erősítik alkupozíciójukat, mivel e területek kistermelői számára fontos, hogy megtartsák a regionális és helyi piacokat, illetve újakat teremtsenek;

25. hangsúlyozza, hogy a higiéniai és forgalmazási szabályoknak a piacok méretéhez és azok igényeihez igazíthatónak kell lenniük, illetve hogy a higiéniai normáknak a hegyvidéki, a kedvezőtlen adottságú területeken és a legkülső régiókban tevékenykedő tejtermelők és tejfeldolgozók számára megfelelőeknek és alkalmazhatóaknak kell lenniük;

26. rámutat arra, hogy a hatékony tejtermelésre irányuló tenyésztési módszerek a kisüzemekben különösen költségesek; ezért kéri az állattenyésztés támogatását annak érdekében, hogy e térségekben működő tejgazdaságok mindennek ellenére képesek legyenek a kiváló minőségű, saját tenyészállomány létrehozására;

27. úgy véli, hogy támogatni kellene a tejtermelők termelői szervezetekbe tömörülését, hogy az e térségekben működő valamennyi gazdaság számára biztosított legyen a megfelelő piaci hozzáférés, valamint hogy az agro- és ökoturizmus elősegítését célzó partnerségek jöjjenek létre;

28. hangsúlyozza, hogy a zöldség- és gyümölcs piacok közös szervezésének mintájára lehetővé kell tenni a termelői szervezetek számára a közösségi költségvetésből társfinanszírozott operatív programok létrehozását; e tekintetben a termelői szervezeteknek lehetőséget kell kapniuk arra, hogy kezdeményezéseket támogassanak az új piacokra való jutás, a piacfejlesztés, a minőségbiztosítás, a termékinnováció és a reklám területén, különös tekintettel az újonnan bevezetett „hegyvidéki termék” jelölésre vagy az egyéb jóváhagyható, választható fenntartott jelölésekre, az oltalom alatt álló eredetmegjelölésekre és egyéb minőségi jelzésekre, valamint hogy ösztönözzék a képességfejlesztést és a válságkezelő intézkedések életbe léptetését;

29. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék fel a közös kutatási programokba a hegyvidéki, a legkülső régiókban található és más kedvezőtlen adottságú térségeken belüli legelők és tejtermelés kérdését, és vizsgálják azt kiemelten a közös kutatási projektek keretében, ösztönözve az e területeket érintő innovatív megoldásokat, figyelembe véve, hogy megoldást kell találni a termelékenység és éghajlat-változással kapcsolatos kihívásokra; úgy véli, hogy e kutatásnak a fogyasztóknál jelentkező kedvező egészségügyi hatások feltárására is törekednie kellene;

30. felhívja a Bizottságot, hogy kísérje szoros figyelemmel e területek tejtermelésének alakulását, és tekintse át, hogy a tejkvóták megszűnése milyen gazdasági hatást gyakorol e területek tejgazdaságaira; felhívja a Bizottságot, hogy 2017-ig nyújtson be erre vonatkozó jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, és amennyiben e területek tejtermelése jelentősen csökkent, terjesszen elő jogalkotási javaslatot;

31. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki – például a támogatásszerzési modellen alapuló – programokat a termelőkkel, a termelői szövetségekkel és marketingszervekkel együttműködve, amelyek célja a tejárak várható gyors zuhanása által kifejtett hatások mérséklése;

2013. december 11., szerda

32. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javítsák az uniós iskolatejprogram hatékonyságát, és különösen tegyék lehetővé az érdekelt felek számára, hogy a pályázati felhívásokban a „hegyvidéki termék” megnevezéssel kifejezetten hivatkozzanak a hegyvidéki térségekből származó tejre; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy az iskolatejprogramban alkalmazzanak rövid ellátási láncokat a helyi tejtermelés ösztönzése és a szállításból eredő szén-dioxid-kibocsátások korlátozása érdekében;
33. felhívja a Bizottságot, hogy a „hegyvidéki termék” jelölésre vonatkozó jogszabály kidolgozása és végrehajtása során vegye figyelembe az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel rendelkező, különleges származási szabályok hatálya alá tartozó termékek különleges sajátosságait azáltal, hogy megvizsgálja rugalmas feltételek bevezetésének lehetőségét a hegyvidékekre vonatkozóan, amelyeket sajátos – többek között a takarmánynövények terméshozamát érintő – hátrányos helyzetük miatt kizárnának az 1151/2012/EU rendelet szerinti rendszerek hatálya alól, ami ellentmondana a rendeletben megfogalmazott céloknak;
34. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék elő és támogassák a felhagyott legelők termelési ciklusba való visszaállítását, a gyepterületek hozamának növelését és azok ésszerű használatát;
35. felhívja a figyelmet a hegyvidéki területeken és a legkülső régiókban letelepedő fiatal tejtermelők támogatását célzó intézkedések fontosságára, tekintettel e területek lakosságának átlag feletti elöregedési arányára;
36. felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzák ki a szükséges kereteket annak lehetővé tétele számára, hogy a hegyvidéki és a kedvezőtlen adottságú területeken élő termelők és feldolgozók hozzájussanak tanfolyamokhoz és hitelekhez;
37. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0578

Reziliencia és a katasztrófakockázat csökkentése a fejlődő országokban

Az Európai Parlament 2013. december 11-i állásfoglalása az EU fejlődő országbeli reziliencia- és katasztrófa-kockázat-csökkentési politikájáról: az élelmiszerválságok tanulsága (2013/2110(INI))

(2016/C 468/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 210. cikkére,
- tekintettel a fejlesztésre vonatkozó 2005. december 20-i európai konszenzusra,
- tekintettel a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos 2007. december 18-i európai konszenzusra,
- tekintettel a Bizottságnak „A humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzus felidős értékelése – Az EU eredményes, elvi alapokon nyugvó humanitárius tevékenységeinek végrehajtása” című, 2010. december 8-i közleményére (COM(2010)0722),
- tekintettel a Bizottságnak „Az EU rezilienciapolitikája – Az élelmiszerválságok tanulságai” című, 2012. október 3-i közleményére (COM(2012)0586) (a továbbiakban: a rezilienciáról szóló 2012. évi közlemény),
- tekintettel „A válság által sújtott országok rezilienciájára vonatkozó, a 2013 és 2020 közötti időszakra szóló cselekvési terv” című, 2013. június 19-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2013)0227),
- tekintettel a Tanácsnak az EU rezilienciapolitikájáról szóló, 2013. május 28-i következtetéseire,
- tekintettel a Bizottságnak az „Uniók stratégia a katasztrófakockázatok csökkentésének támogatására a fejlődő országokban” című, 2009. február 23-i közleményére (COM(2009)0084),
- tekintettel „A fejlődő országokban a katasztrófakockázatok csökkentésének támogatására vonatkozó uniós stratégia végrehajtási terve (2011–2014)” című, 2011. február 16-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2011) 0215),
- tekintettel a Tanácsnak a fejlődő országok katasztrófakockázatainak csökkentésének támogatására vonatkozó uniós stratégiáról szóló, 2009. május 18-i következtetéseire,
- tekintettel az ENSZ-nek a 2005 januárjában Japánban, Hyogóban megrendezett, a katasztrófák csökkentéséről szóló világkonferencián elfogadott hyogói cselekvési keretére (2005–2015), amelyet az ENSZ-közügyűlés A/RES/60/195 sz. határozata hagyott jóvá, valamint felidős értékelésére,
- tekintettel a Bizottságnak „A segélyezés, a helyreállítás és a fejlesztés összekapcsolása – értékelés” című, 2001. április 23-i közleményére (COM(2001)0153),
- tekintettel a Bizottságnak a „Szociális védelem az Európai Unió fejlesztési együttműködésében” című, 2012. augusztus 20-i közleményére (COM(2012)0446),
- tekintettel a természeti csapások és az ember okozta katasztrófák megelőzésére irányuló közösségi koncepcióról szóló bizottsági közleményről szóló, 2010. szeptember 21-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel „A katasztrófákra adott uniós válasz erősítése felé: a polgári védelem és a humanitárius segítségnyújtás szerepe” című, 2011. szeptember 27-i állásfoglalására ⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL C 50. E, 2012.2.21., 30. o.

⁽²⁾ HL C 56. E, 2013.2.26., 31. o.

2013. december 11., szerda

- tekintettel a Bizottság „Méltó életet mindenkinek: A szegénység felszámolása és a világ fenntartható jövőjének biztosítása” című, 2013. február 27-i közleményére (COM(2013)0092),
 - tekintettel a Bizottság „Változtatási program: Az EU fejlesztéspolitikájának hathatósabbá tétele” című, 2011. október 13-i közleményére és a Tanács ezzel kapcsolatos, 2012. május 14-i következtetéseire (COM(2011)0637),
 - tekintettel a Dél-Koreában, Puszanban 2011. november 29. és december 1. között megrendezett, a segélyhatékonysággal foglalkozó ötödik magas szintű fórumon elfogadott, a hatékony fejlesztési együttműködés érdekében létrejött puszeni partnerségben meghatározott, a törekény helyzetű államokban való szerepvállalásra vonatkozó új tervre,
 - tekintettel a millenniumi fejlesztési célokról – a 2015 utáni keret kialakításáról szóló, 2013. június 13-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanácsnak a 2015 utáni időszakra vonatkozó átfogó tervről szóló, 2013. június 25-i következtetéseire,
 - tekintettel a Brazíliában, Rio de Janeiróban 2012. júniusban megrendezett, „Fenntartható fejlődés – A jövő, amelyet szeretnénk” című ENSZ-konferenciára (Rio+20), és különösen a katasztrófakockázat-csökkentéssel kapcsolatos határozataira,
 - tekintettel a katasztrófakockázat-csökkentéssel foglalkozó globális platform 4. ülésére, amelyet 2013. május 19–23-án Svájcban, Genfben tartottak meg,
 - tekintettel „Az anyai és a gyermektáplálkozás előtérbe helyezése a külső támogatásokban: uniós szakpolitikai keret” című, 2013. március 12-i bizottsági közleményre (COM(2013)0141),
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0375/2013),
- A. mivel a rezilienciáról szóló 2012. évi közleményében a Bizottság a következőképpen határozta meg a reziliencia fogalmát: „egy egyén, háztartás, közösség, ország vagy régió azon képessége, hogy stressz- és sokkhatásokkal szemben ellenálljon, azokhoz alkalmazkodjon, és azokból gyorsan felépüljön”;
- B. mivel a katasztrófakockázat-csökkentés a reziliencia megvalósításának kulcseleme; mivel a katasztrófakockázat-csökkentés magában foglalja a veszélyek elemzését és kezelését a katasztrófákkal szembeni sebezhetőség csökkentése érdekében, és olyan tevékenységekre terjed ki, amelyek a helyitől a nemzetköziig valamennyi szinten támogatják a felkészültséget, a megelőzést és a mérséklést;
- C. mivel a segélyezés, a helyreállítás és a fejlesztés összekapcsolása a rezilienciapolitika fontos eszköze, amely elősegíti a segélyezési és a fejlesztési szakasz között az operatív és finanszírozási hiányosság leküzdését;
- D. mivel a hyogói cselekvési keret a katasztrófakockázat-csökkentési terv globális előmozdításának felbecsülhetetlen eszköze, és mivel 2015-ben megszűnik; mivel a 2015 elején Japánban megrendezendő, a katasztrófakockázatok csökkentéséről szóló világkonferencián várhatóan elfogadják a 2015 utáni időszakra vonatkozó katasztrófakockázat-csökkentési keretet;
- E. mivel a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzus félidős értékelése megállapította, hogy előrehaladás történt a katasztrófakockázat-csökkentés terén, elengedhetetlen azonban a további gyakorlati előrelépés;
- F. mivel az ENSZ szerint 1992 óta a katasztrófák 4,4 milliárd embert érintettek, 2 billió USA-dollárnyi kárt idéztek elő és 1,3 millió emberéletet követeltek; mivel a katasztrófák által okozott veszteség 300 milliárd USA-dollárt tett ki 2011-ben; mivel az Ázsiai Fejlesztési Bank becslése szerint a katasztrófakockázat-csökkentéssel kapcsolatos egy dollárnyi befektetés a válság által sújtott területeken a jövőben legalább négy dollárnyi megtakarítást jelent a segélyezési és helyreállítási költségek tekintetében;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0283.

2013. december 11., szerda

- G. mivel a jelenkori globalizált világ egymással szorosan összefüggő ellátási láncai következtében egy adott régió által elszenvedett gazdasági veszteségeknek globális vetületei vannak; becslések szerint például a 2011-es thai földi árvíz miatt 2,5 %-kal visszaesett a globális ipari termelés;
- H. mivel egyre nő a katasztrófák költsége amiatt, hogy a gyors és nem megfelelően irányított urbanizáció, a népességnövekedés, a talajromlás és a természeti erőforrások szűkössége mellett az éghajlatváltozás több súlyos, időjárással kapcsolatos eseményt idéz elő; mivel a fejlődő világ ország több régiójában egyre gyakoribbak az élelmezési és táplálkozási válságok;
- I. mivel a katasztrófakockázat-csökkentésnek és a reziliencia-erősítéseknek inkább ki kell egészíteniük – nem pedig felváltaniuk – a fejlett országoknak az éghajlatváltozáshoz való hozzájárulásuk csökkentésére irányuló erőfeszítéseit;
- J. mivel a pénzügyi konszolidáció idején rendkívül nagy szükség van a források hatékony és eredményes felhasználására; mivel a katasztrófakockázat-csökkentés finanszírozásának hosszú távú perspektívával kell rendelkeznie és a tényleges kockázatokat kell tükröznie, elsősorban a sokkhatásokkal szemben legsebezhetőbbek támogatására helyezve a hangsúlyt;
- K. mivel Kína 3,15 milliárd USA-dollárt költött az árvizek hatásának csökkentésére, és ezáltal 12 milliárd USA-dollárra becsült veszteséget hárított el; mivel sikert ért el például Banglades, Kuba, Vietnam és Madagaszkár is, amely országok fejlett riasztási rendszerek, a katasztrófákra való felkészülés és más kockázatsökkentési intézkedések révén lényegesen csökkenteni tudták a meteorológiai katasztrófák – például trópusi viharok és áradások – hatását;
- L. mivel az országok többségében a magánszektorbeli beruházások teszik ki az összes beruházás nagy részét és mivel a nemzeti gazdasági fejlődés és a katasztrófákkal szembeni ellenálló képesség a magánszektor katasztrófakockázat iránt érzékeny beruházásától függ;
- M. mivel az ENSZ előrejelzése szerint 2050-ig a világ városi lakosságának száma 72 %-kal fog nőni, és a városnövekedés nagy része a legkevésbé fejlett országokban fog bekövetkezni, aminek következtében jelentősen nőni fog a katasztrófakockázatnak kitett emberek száma;
- N. mivel a katasztrófák egy sor további probléma – például a szélsőséges szegénység, az élelmiszer-ellátás bizonytalansága és az alultápláltság – kialakulásához járulhatnak hozzá;
- O. mivel a fejlődés fenntarthatatlan tervezése és a múltbeli gyakorlatok következtében a lakosság nagy része fokozottan sebezhető a katasztrófákkal szemben; mivel a katasztrófakockázat-értékelésnek a fejlesztési tervezés és a fejlesztési programok előfeltételét kell képeznie;
- P. mivel az uniós tagállamok és más donor országok közötti koordináció hiánya a válság utáni helyzetekben csökkenti az egyesített erőfeszítések hatását; mivel a donorok közötti fokozott koordináció a válság utáni helyzetekben és a rezilienciaépítés során is jelentős megtakarításokhoz és nagyobb hatékonysághoz vezethet a fejlesztési célok tekintetében;
- Q. mivel az átfogó értékelési jelentés mára a veszélyek kockázatával és a sebezhetőség tendenciáival kapcsolatos elemzés hiteles globális forrása lett; mivel azonban a katasztrófák által okozott veszteségekre vonatkozó pontos adatok hiánya továbbra is jelentős kihívást jelent;
- R. mivel a regionális integráció a gazdasági, politikai és társadalmi sikerek forrása;
- S. mivel szabályozás alá kell vonni a földterületek átruházásának gyakorlatát annak érdekében, hogy az ne sértse a vidéki lakosság érdekeit;

2013. december 11., szerda

Az EU rezilienciapolitikája

1. üdvözlí a Bizottságnak a rezilienciáról szóló 2012. évi közleményét és annak célkitűzéseit; ösztönzi a Bizottságot, hogy ténylegesen kövesse a közleményben szereplő javaslatokat és biztosítsa a rezilienciaépítés és a katasztrófakockázat-csökkentés hosszú távú megközelítésének továbbfejlesztését, ami magában foglalja a humanitárius és fejlesztési irányt is, és a kettő között egyértelmű kapcsolatot feltételez;
2. üdvözlí a válság által sújtott országok rezilienciájára vonatkozó, a 2013 és 2020 közötti időszakra szóló cselekvési tervet és annak prioritásait; ösztönzi a Bizottságot az EKSZ-szel együtt, hogy valósítsa meg javaslatait és prioritásait, és biztosítsa a folyamatos előrehaladást a célkitűzések elérése terén;
3. aggasztja, hogy a Tanácsnak „A 2015 utáni időszakra vonatkozó átfogó tervről” szóló következtetései csak igen röviden említik meg a rezilienciát, konkrétan a katasztrófakockázat-csökkentést; úgy véli, hogy a 2015 utáni időszakra vonatkozó tervben nagyobb hangsúlyt kell helyezni ezekre a kérdésekre;
4. felhívja a Bizottságot, hogy ténylegesen integrálja a rezilienciával kapcsolatos intézkedéseket a programozás humanitárius és fejlesztési részébe is; hangsúlyozza, hogy szilárdabb kapcsolatnak kell kialakulnia a rövid távú humanitárius reakciók és a hosszú távú fejlesztési programozás között, és ennek összhangba kell lennie az EU átfogó rezilienciapolitikájával;
5. úgy gondolja, hogy az EU rezilienciapolitikájának elsősorban a leginkább rászoruló, legszegényebb és a társadalom peremére szorult embereket kell a középpontba helyeznie, akik nagymértékben ki vannak téve a kockázatoknak, különösen a természeti katasztrófáknak, és kevésbé védettek az ilyen sokkhatásokkal, többek között a fokozatosan kialakuló eseményekkel szemben; hangsúlyozza, hogy egy hosszú távú rezilienciapolitikának a kockázatokkal szembeni sebezhetőség alapvető okaival kell foglalkoznia és jelentősen csökkentenie kell az elsődleges kockázati tényezőket.
6. hangsúlyozza, hogy az Unió rezilienciával kapcsolatos hosszú távú megközelítésének kezelnie kell az ökoszisztéma – különösen a mezőgazdaság, a víz, a biológiai sokféleség és a halállományok – állapotának romlását, és felszólítja az Uniót olyan koherens szakpolitika elfogadására, amely csökkenti a sérülékenységet az uniós kockázatsökkentési stratégián keresztül, amely stratégia a fenntartható mezőgazdasági termelési módszerek és rendszerek – például a vetésforgó, az agrárökológia, az agrárerdészet, a biogazdálkodás és a kisbirtokos gazdálkodás – alkalmazása révén valósítható meg;
7. felhívja a Bizottságot, hogy rezilienciaprogramjában foglalkozzon az instabil és válság által sújtott országokkal, és hogy a stabilitás megteremtése érdekében fektessen be a helyi intézmények megszilárdításába, és biztosítsa az alapvető szolgáltatások nyújtását a sebezhető lakosság számára;
8. hangsúlyozza, hogy a segélyezési és a fejlesztési szakasz közötti szakadék a segélyezés, a helyreállítás és a fejlesztés összekapcsolása révén áthidalható, ami a humanitárius és a fejlesztési tevékenység közötti szinergia biztosítására törekszik; meglátása szerint részletesebben kell foglalkozni az átmeneti stratégiákkal és a humanitárius segítségnyújtás és a fejlesztési együttműködés közötti párhuzamos kapcsolatokkal, különösen a katasztrófák által sújtott országokban, az elhúzóódó válságok során és a katasztrófából kilábaló országokban;
9. kitart amellett, hogy a katasztrófáknak kitett országoknak vezető szerepet kell vállalniuk a humanitárius segítségnyújtásról a hosszú távú fejlesztési stratégiákra való átmenettel kapcsolatos prioritásaik és stratégiáik meghatározásában, mivel ők ismerik legjobban a helyi körülményeket annak megállapításához, hogy mi a legjobb a saját közösségeik számára;
10. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás – különösen az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás – súlyosbítja az alapvető kockázati tényezőket, amelyeket ezért figyelembe kell venni a rezilienciastratégiákban;

A katasztrófakockázat-csökkentés a reziliencia alapvető eleme

11. hangsúlyozza, hogy a katasztrófakockázat-csökkentési intézkedésekkel kapcsolatos, a katasztrófák előtt történő befektetés sokkal költséghatékonyabb, mint az esemény bekövetkezése után a katasztrófára adott válasz finanszírozása; ösztönöz ennél fogva a katasztrófakockázat-csökkentési és rezilienciastratégiákkal kapcsolatos további befektetésre, különösen a legsebezhetőbb területeken, valamint ennek a nemzeti fejlesztési tervekbe történő beépítésére;

2013. december 11., szerda

12. rámutat arra, hogy a katasztrófákra való hatékony válaszadás figyelembe veszi egy olyan keret kialakítását, amelynek révén azonnal mozgósítható valamennyi szükséges erőforrás;
13. hangsúlyozza, hogy a katasztrófakockázat-csökkentést ennek megfelelően kiemelten kell kezelni jövőbeni fejlesztési programozás során és valamennyi instabil és kockázatok által sújtott országban érvényesíteni kell a fejlesztési és humanitárius programozás során;
14. felhívja az EU-t, a tagállamait és a partnerországai kormányait, hogy a fejlődő országokban, különösen az instabil és válság által sújtott országokban katasztrófakockázat-csökkentési stratégiákat dolgozzanak ki és fejlesszenek a kockázatértékelési programok végrehajtása és a riasztási rendszerek erősítése, a katasztrófákra való felkészülés fokozása révén abból a célból, hogy minden szinten hatékony válaszleépésekre kerüljön sor, valamint azáltal, hogy a partnerországokban fenntarthatóbb fejlesztéstervezést támogatnak;
15. felhívja a partnerországokat, hogy hozzanak létre olyan kimutatási rendszereket, amelyek képesek a helyi veszteségek nyilvántartására, valamint a helyi és nemzeti szint közötti információmegosztásra tervezési és statisztikai célokból; megjegyzi, hogy bizonyos fokú egységesítés elősegítheti a veszteségek hatékonyabb regionális szintű nyilvántartását, és ezáltal támogatja a regionális együttműködést;
16. felszólítja az Uniót és tagállamait, valamint a partnerországokat, hogy vegyék fontolóra a környezeti fenntarthatóság és a katasztrófakockázat-kezelés felvételét a földigazgatási reformprogramokba és az ingatlan-nyilvántartási mechanizmusokba;
17. megjegyzi, hogy a katasztrófakockázat-csökkentés és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás egymással összefüggő kérdések, és ezért felhívja a Bizottságot és az összes szereplőt, hogy még inkább integrálják a katasztrófakockázat-csökkentési és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó stratégiákat – így többek között a jelenlegi nemzeti alkalmazkodási cselekvési programokat – és vegyék fel azokat a 11. EFA tervezésébe, valamint hogy keressenek konkrét pénzügyi támogatást, például az éghajlatváltozás elleni globális szövetség végrehajtásán keresztül, és e tevékenységek összehangolása érdekében koordinálják erőfeszítéseiket;
18. támogatja a millenniumi fejlesztési célok és a katasztrófakockázat-csökkentés 2015 utáni kereteinek kiegészítő és koherens megközelítését; úgy gondolja, hogy a millenniumi fejlesztési célok és a hyogói cselekvési keret utáni folyamatoknak figyelembe kell venniük a jelenlegi keretek eredményeit, valamint a katasztrófák és a válságok által leginkább sújtottak tapasztalatait; megismétli, hogy katasztrófakockázat-csökkentést, az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatkezelést és a rezilienciát hatékonyan integrálni kell a 2015 utáni keretbe;

Fenntartható fejlődés, szociális védelem és közösségi reziliencia

19. hangsúlyozza, hogy a rezilienciapolitikának tartós előnyöket kell teremtenie a társadalom legsebezhetőbb rétegei számára, különösen a szélsőséges szegénységben és ideiglenes körülmények között vagy szegénynegyedekben élők és az ösrlakos népcsoportok számára, akik nagymértékben ki vannak téve a katasztrófakockázatnak;
20. hangsúlyozza, hogy a fenntartható fejlődést a katasztrófakockázat-csökkentés alapvető elemének kell tekinteni; elismeri, hogy csak akkor érhető el hosszú távú fejlődés, ha foglalkozunk azon tényezőkkel, amelyek a közösségeket vagy az egyéneket sebezhetőbbé teszik, például a környezet nem megfelelő kezelésével, az elégtelen infrastruktúrával, a talajromlással és a helytelen várostervezéssel;
21. tisztában van azzal, hogy a fejlődő országokban, különösen az alacsony jövedelmű országokban a tartós szegénységben élő háztartások nagy része általánosságban egyáltalán nem vagy csupán csekély szociális védelemben részesül, ennél fogva természeti csapások vagy az ember okozta katasztrófák idején még inkább kiszolgáltatott; felhívja a Bizottságot, hogy fejlesztési együttműködési programjaiban még inkább támogassa a szociális védelmi tevékenységeket az állami hatáskörbe tartozó rendszerek, a megelőző intézkedések és természeti csapásokra vagy az ember okozta katasztrófákra vonatkozó biztosítás fejlesztésére irányuló konkrét tevékenységekkel együtt;
22. arra ösztönöz, hogy – a rezilienciapolitika fő céljaként – nagyobb figyelmet kell fordítani a kisebb kiterjedésű katasztrófákra, és jobban fel kell hívni a figyelmet a kisebb kiterjedésű katasztrófák által a közösségnek okozott kárra és az általuk a közösségre kifejtett hatásra;
23. kiemeli, hogy a katasztrófákkal és a vészhelyzetekkel kapcsolatban fokozni és fejleszteni kell az oktatást, valamint javítani kell az információ- és ismeretterjesztést, -gyűjtést és -közlést, ami elősegíti a közösségi reziliencia kiépítését és előmozdítja a magatartásbeli változásokat és a katasztrófára való felkészülés kultúráját;

2013. december 11., szerda

24. hangsúlyozza, hogy a helyi hatóságok és a helyi és nemzeti civil társadalmi szervezetek fontos szerepet játszhatnak a reziliencia kiépítésében, különösen az instabil és a válság által sújtott országokban, és arra ösztönzi a helyi hatóságokat, hogy a helyi közösségekkel és a civil társadalmi szervezetekkel konzultálva dolgozzanak ki koherens és koordinált eljárásokat a rezilienciastratégiák végrehajtására;

25. kiemeli, hogy a helyi hatóságok, a fejlesztési partnerek, tudósok, a civil társadalom, a média és a nyilvánosság részvételével szilárd elszámoltathatósági mechanizmusokat és nyomon követést kell kialakítani az információkhoz való hozzáférés növelése, valamint a katasztrófakockázat-csökkentési stratégiák és a reziliencia szükségességével kapcsolatos tudatosság kiépítése érdekében; felszólít a rendszeres adatgyűjtésre, többek között meteorológiai és betakarítási adatok, valamint az állatállományra, a piacok működésére, a gyermekek és a legszegényebbek táplálkozási körülményeire, a meglévő katasztrófakockázat-csökkentési mechanizmusokra és az alapvető szolgáltatásokhoz való hozzáférésre vonatkozó adatok gyűjtésére; ösztönzi a rendszeres jelentéstételt és ezen adatok nyilvánosan elérhető platformokon való közzétételét a tájékoztatás, a korai előrejelzés és a helyzet javításának elősegítése érdekében;

Az élelmiszerválságok és a korábbi katasztrófák tanulsága

26. rámutat arra, hogy a katasztrófákat és vészhelyzeteket gyakran élelmiszerválságok követik, és az érintett lakosság, különösen a gyermekek körében rossz táplálkozás alakul ki; kiemeli továbbá, hogy önmagukban az élelmiszerválságok is katasztrófának minősülnek, és hogy a rezilienciapolitikát – amely az élelmezésbiztonság fokozását és a táplálkozás hangsúlyozását helyezi a középpontba – szisztematikusan be kell építeni a programozással kapcsolatos döntésekbe;

27. felszólítja az Uniót, hogy vonja le együttműködési politikája elmúlt évtizedeinek tanulságait, és tegyen a politikák fejlesztési célú koherenciájának gyakorlati előmozdítására irányuló olyan javaslatokat, amelyek összekapcsolják a fejlesztési segítyt az egyéb uniós szakpolitikai területekkel, például az agrár-, a kereskedelem-, az adó-, az éghajlat-változási és a befektetés-politikával;

28. arra sürgeti a Bizottságot, hogy vegye fel a földfoglalások kérdését a fejlődő országokkal folytatott politikai párbeszédébe annak érdekében, hogy a politikák koherenciája nemzeti és nemzetközi szinten egyaránt a fejlesztési együttműködés sarokkövévé váljon, valamint hogy elkerüljék a mezőgazdasági kistermelők földjeinek kisajátítását, a vidéki területeken élő szegényebb lakosok sebezhetőségének fokozódását és a fenntarthatatlan föld- és vízhasználatot;

29. megjegyzi, hogy a táplálkozási válságok egyre gyakoribbak a Száhel-övezethez és az Északkelet-Afrikához tartozó térségekben, ahol több millióan nem jutnak hozzá megfelelő élelmiszerhez; rámutat arra, hogy a 2011-ben Északkelet-Afrikában és a 2012-ben a Száhel-övezetben kialakult élelmiszerválság bebizonyította, hogy önmagában a humanitárius segítségnyújtás a tartós éhínség és a rosszul tápláltság ciklusát sem tudta megtörni, és az alapvető okokat sem tudta kezelni; hangsúlyozza, hogy ezekben a térségekben fontos kezelni az élelmiszer-ellátás állandó bizonytalanságának alapvető okait, azaz a megfelelő alapvető szolgáltatásokhoz és az oktatáshoz való nem megfelelő hozzáférést, a súlyos szegénységet, a kisüzemi mezőgazdaság és az állattartás elégtelen támogatását, a földhöz jutással kapcsolatos problémákat, a környezeti romlást, a gyors népességnövekedést, a piaci hiányosságokat, az egy főre jutó mezőgazdasági termelés csökkenését és a rossz kormányzást; hangsúlyozza, hogy az élelmiszerválságokat előidéző alapvető okok napjainkban összetettebbek, mint korábban voltak, gyakrabban fordulnak elő például piaci vonatkozású és ársokkok, és ezek nagyobb valószínűséggel érintik a szegényeket;

30. megjegyzi, hogy az élelmiszer-ellátás és a táplálkozás tartós bizonytalansága tekinthető az élelmiszerválságokkal szembeni sebezhetőség elsődleges és legfontosabb tényezőjének, mert csökkenti az emberek kockázatokra való felkészüléssel, a válságok leküzdésével és a válságok utáni helyreállással kapcsolatos képességét; megjegyzi azt is, hogy az élelmiszer-ellátás és a táplálkozás bizonytalansága hosszú távon olyan negatív hatásokkal jár, amelyek a humántőke gyengítését idézik elő a gyermekek növekedésének akadályozása és a társadalmak fejlődési képességének befolyásolása révén; elismeri, hogy a magas és rendkívül ingadozó élelmiszerárak miatti válságok kezelése költséges és bonyolult feladat; rámutat arra, hogy a Bizottság által létrehozott rezilienciapolitika a helyes irányba halad a sebezhetőség alapvető okainak kezelése tekintetében, amelyek közül a legfontosabb az élelmiszer-ellátás és a táplálkozás állandó bizonytalansága;

31. véleménye szerint az Unió rezilienciával kapcsolatos cselekvési tervének arra kell irányulnia, hogy megvalósítsa a politikák fejlesztési célú koherenciáját és kezelje az élelmezésbiztonsággal és az éghajlat-rezilienciával kapcsolatos kérdéseket az olyan fenntarthatatlan gyakorlatok felszámolásával, mint a mezőgazdasági termékek dömpingje és a tisztességtelen kereskedelmi szabályok; felszólítja az Uniót, hogy a fenntartható mezőgazdaság érdekében nemzeti és nemzetközi szinten alkalmazzon holisztikus megközelítést;

2013. december 11., szerda

32. üdvözlí „Az Északkelet-Afrika szarva rezilienciájának javítását” szolgáló uniós kezdeményezésben (SHARE) és a „Globális szövetség a Száhel-övezet rezilienciájáért” elnevezésű uniós kezdeményezésben (AGIR) szereplő együttes fejlesztési-humanitárius és regionális megközelítést egyaránt; felhív arra, hogy még nagyobb figyelmet kell fordítani ezekre a térségekre, és hogy a nemzeti kormányok, nemzetközi donork, a civil társadalom és a magánszektor között még hatékonyabb együttműködésre van szükség a fejlesztési és humanitárius megközelítések, a „szokásos” és a „válságra adandó” reakciók közötti akadályok felszámolása terén;

33. felhív a reziliencia még hatékonyabb megközelítésére, amelynek több intézményt magában kell foglalnia, összehangoltnak, átfogónak és szisztematikusnak kell lennie, és számos tényezőre ki kell terjednie, például kiszámítható és célzott szociális védőhálóra a leginkább rászoruló számára, amely nem csupán azt biztosítja, hogy válságok idején a háztartások azonnal élelmiszerhez jussanak, hanem a gyors helyreállást és a jövőbeni sokkhatásokkal szembeni ellenálló képességet is garantálja; felhív arra, hogy a gyermekek alultápláltságának csökkentését a reziliencia középpontjába kell helyezni olyan összehangolt nemzeti tervek segítségével, amelyek különösen a két év alatti gyermekeket és a várandó nőt kezelik kiemelten;

34. megjegyzi, hogy a Nigerből, Burkina Fasóból és Maliból származó bizonyítékok azt mutatják, hogy az alacsony költségű agrárökológiai módszerek, különösen az agrárerdészet, és a talaj- és vízvédelem javították a kisüzemi gazdálkodóknak az élelmiszer-ellátás bizonytalanságával szembeni ellenálló képességét; hangsúlyozza azonban, hogy önmagában az agrárökológiai mezőgazdaság nem tudja leküzdeni a élelmiszer-ellátás bizonytalanságának strukturális okait; felhív arra, hogy a mezőgazdasági intézkedésekbe be kell vonni a nem mezőgazdasági elemeket is, és biztosítani kell, hogy a jobb élelmiszer a mezőgazdasági programok kifejezett célkitűzése legyen; felhív ezenkívül annak biztosítására, hogy a női gazdálkodók szintén részesüljenek a programok előnyeiből annak biztosítása révén, hogy a nemek közötti egyenlőtlenségeket (például a földhöz, hitelhez, az ismeretek terjesztését szolgáló szolgáltatásokhoz és az adatokhoz való hozzáférést) figyelembe veszik a mezőgazdasági programok tervezésekor;

Az erőfeszítések hatékonyabb koordinációja és fejlettebb finanszírozási módszerek

35. rámutat arra, hogy a tagállamok és az uniós intézmények számára döntő fontosságú fejlesztési és humanitárius tevékenységeik hatékonyabb összehangolása és az eredményesebb segélyezéshez szükséges együttműködés; felhívja a figyelmet az Európai Parlament „A fejlesztési politika nem európai szintű megközelítésének költsége” című, 2013. júniusi tanulmányára, amely úgy becsüli, hogy a tranzakciós költségek tekintetében évente 800 millió eurót lehetne megtakarítani, ha a donork kevesebb országra és tevékenységre összpontosítanak segélyezési erőfeszítéseiket, és hogy további 8,4 milliárd euró éves megtakarítást lehetne elérni az országok közötti jobb elosztás révén;

36. megjegyzi, hogy a mozgó kisüzemi állattartók jelentősen hozzájárulnak a hús-, tej- és vértermeléshez a más mezőgazdasági formák folytatására alkalmatlan területeken; hangsúlyozza az említett állattartóknak a közösségek élelmiszerbiztonságában játszott fontos szerepét és azt, hogy kedvező irányban befolyásolják az élelmiszerbiztonságot és a táplálkozást, amit a száraz és félszáraz területekre vonatkozó azon adatok is alátámasztanak, amelyek szerint a legelő területeken élő gyermekek esetében rendszerint magasabb az élelmiszerbiztonság szintje, mint a városokban vagy falvakban élők esetében; felszólít ezért arra, hogy a mezőgazdasági intézkedések és programok tervezésekor vegyék figyelembe a pásztornépek jogait és szükségleteit;

37. hangsúlyozza, hogy az állami és magánbefektetések, és különösen a nőknek nyújtott mikrohitelek ösztönzése révén javítani kell a mezőgazdasági kisüzemek kapacitását;

38. meglátása szerint a donork közötti hatékonyabb koordináció révén elért megtakarításokat például a katasztrófakockázat-csökkentési tevékenységekre lehetne felhasználni, ezek pedig jelentősen megtérülnének, ezáltal létrehoznának egy „angyal kör”;;

39. üdvözlí a Bizottságnak a válság által sújtott országok rezilienciájára vonatkozó, 2013-as cselekvési tervben szereplő javaslatát, miszerint rezilienciával foglalkozó éves uniós fórumot kell tartani; ezt lehetőségnek tekinti a közintézmények, többek között a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament, a magánszektor, a nem kormányzati szervezetek és a civil társadalom közötti, rezilienciával kapcsolatos erőfeszítések összehangolására annak érdekében, hogy a katasztrófakockázat-csökkentés és a reziliencia terén megfelelően koordinált előrehaladás történjen, valamennyi szereplő együttműködésével;

40. ösztönzi a köz- és a magánszektor közötti fokozott együttműködést a katasztrófakockázat-csökkentés és a reziliencia terén; felhívja a Bizottságot, hogy segítse elő a magánszektor részvételét azáltal, hogy ösztönözket és megfelelő környezetet terem a magánszervezetek számára a reziliencia kiépítésével és a kockázatcsökkentéssel kapcsolatos szakértelmük

2013. december 11., szerda

megosztása céljából; e tekintetben ugyanakkor arra sürgeti a Bizottságot, hogy készítsen olyan javaslatot, amely megállapítja a köz- és magánszféra közötti partnerségekre vonatkozó szabályokat, beleértve a társadalmi és ökológiai hatástanulmányokat is, hogy megelőzze többek között a földhasználattal vagy a vízhez való hozzáféréssel kapcsolatos konfliktusok súlyosbodását, különösen a mezőgazdasági kistermelők védelme érdekében; ösztönzi továbbá az AKCS-országok számára biztosított támogatást a multinacionális befektetőkkel kötött szerződések nyomon követéséhez; továbbá ösztönzi a befektetések és a befektetési célkitűzések átláthatóságát a civil társadalom számára elérhető platformokon;

41. fokozottabb együttműködésre ösztönöz a nem uniós országokkal és a nemzetközi és regionális intézményekkel a katasztrófákra való felkészülés, valamint reagálás és helyreállítás idején; támogatja a Bizottság és az ENSZ Katasztrófakockázat-csökkentési Hivatala (UNISDR) közötti együttműködés erősítését a katasztrófakockázat-csökkentéssel kapcsolatos problémákra irányuló uniós fellépés fejlesztése céljából;

42. hangsúlyozza, hogy jóllehet az Unió és a nemzetközi szervezetek programjaik segítségével előrehaladást tudnak elérni a fejlődő országokban a katasztrófakockázat-csökkentés és a reziliencia terén, a polgárok biztonságának garantálása elsősorban a nemzeti kormányok feladata, és hogy ezért a partnerországoknak határozott politikai elkötelezettséget kell tanúsítaniuk a reziliencia és a katasztrófakockázat-csökkentés fejlesztésére irányuló tevékenységek támogatása és végrehajtása tekintetében;

o

o o

43. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0579

A fogyatékossgal élő nők

Az Európai Parlament 2013. december 11-i állásfoglalása a fogyatékossgal élő nőkről (2013/2065(INI))

(2016/C 468/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, az emberi jogok európai egyezményére, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre (UN CRPD), és a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménynek az Európai Közösség által történő megkötéséről szóló 2009. november 26-i 2010/48/EK tanácsi határozat ⁽¹⁾ szerinti 2011. január 21-i hatálybalépésére az Unióban, illetve különösen ez utóbbinak a fogyatékossgal élő nőkről és lányokról szóló 6. cikkére,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések (diszkrimináció) minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979. december 18-i ENSZ-egyezményre (CEDAW),
- tekintettel a munkavállalók alapvető szociális jogainak közösségi chartájára,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 10., 19. és 168. cikkére,
- tekintettel a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv ⁽²⁾,
- tekintettel a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékossga, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2008)0426) és a Parlament erre vonatkozó 2009. április 2-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az „Európai fogyatékossgügyi stratégia 2010–2020: megújított elkötelezettség az akadálymentes Európa megvalósítása iránt” című, 2010. novemberi 15-i bizottság közleményre (COM(2010)0636) és az azt kísérő „Az európai fogyatékossgügyi stratégia 2010–2020 végrehajtására vonatkozó kezdeti terv – A fellépések listája 2010–2015” című bizottsági szolgálati munkadokumentumban található dokumentumokra (SEC(2010)1323 és SEC(2010)1324),
- tekintettel „A szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai platformja: A szociális és területi kohézió európai keretrendszere” című 2010. december 16-i bizottsági közleményre (COM(2010)0758),
- tekintettel a Bizottságnak a közszektorbeli szervezetek webhelyeinek akadálymentesítéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló, 2012. december 3-i javaslatára (COM(2012)0721),
- tekintettel a fogyatékossgal élő személyek parkolási kártyájáról szóló, 1998. június 4-i 98/376/EK tanácsi ajánlásra ⁽⁴⁾,
- tekintettel „A munkaerő-piaci beilleszkedés előmozdítása – A válságból való kilábalás és a 2010 utáni lisszaboni menetrendre való felkészülés” című, 2009. november 30-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az új európai fogyatékossgügyi keretről (10173/2010) szóló, 2010. június 2-i tanácsi állásfoglalás-tervezetre és az Európai Unióban a fogyatékossgal élők helyzetéről szóló tanácsi állásfoglalásra (2008/C 75/01),

⁽¹⁾ HL L 23., 2010.1.27., 35. o.

⁽²⁾ HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

⁽³⁾ HL C 137. E, 2010.5.27., 68. o.

⁽⁴⁾ HL L 167., 1998.6.12., 25. o.

2013. december 11., szerda

- tekintettel a légi járműveken utazó fogyatékkal élő, illetve csökkent mozgásképességű személyek jogairól szóló, 2006. július 5-i 1107/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet működéséről és hatásairól szóló bizottsági jelentésre (COM(2011)0166),
- tekintettel az Európai Bíróság C-13/05 ügyben hozott ítéletére (2000/78/EK irányelv – A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazandó egyenlő bánásmód – A fogyatékos fogalma) ⁽¹⁾,
- tekintettel a siketek jelnyelveiről szóló, 1988. június 17-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a nőkről és a fogyatékosokról szóló, 1989. május 26-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az értelmi fogyatékosokkal élők jogairól szóló, 1992. szeptember 16-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a fogyatékosokkal élő személyek emberi jogairól szóló, 1995. december 14-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az autizmussal élő személyek jogairól szóló, 1996. május 9-i nyilatkozatára ⁽⁶⁾,
- tekintettel a „Parkolási kártya fogyatékosokkal élő személyek számára – A fogyatékosokkal élők jogai” című, 1996. december 13-i álláspontjára ⁽⁷⁾,
- tekintettel a fogyatékosokkal élő személyek esélyegyenlőségéről szóló, 1997. április 11-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel „A fogyatékosokkal élő személyek számára akadálymentes Európa felé” című 2001. április 4-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel „A fogyatékkal élők jogainak és méltóságának érvényesítését és védelmét szolgáló, jogilag kötelező erejű ENSZ-eszköz létrehozása felé” című bizottsági közleményről szóló, 2003. szeptember 3-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a fogyatékosokkal élők jogairól szóló ENSZ-egyezmény és fakultatív jegyzőkönyvének az Európai Közösség általi megkötéséről szóló, 2009. április 24-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel a fogyatékosokkal élő személyek mobilitásáról és befogadásáról, valamint a 2010–2020 közötti időszakra vonatkozó európai fogyatékosügyi stratégiáról szóló, 2011. október 25-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
- tekintettel 2011. március 8-i állásfoglalására az egészségügyi egyenlőtlenségek csökkentéséről az EU-ban ⁽¹³⁾,
- tekintettel a nemek közötti egyenlőségről szóló európai paktuma (2011–2020),
- tekintettel a nemek közötti egyenlőség érvényesítéséről és a nők szerephez juttatásáról szóló cselekvési tervre (2010–2015),
- tekintettel az Európai Unióban fogyatékosokkal élő nők és lányok jogairól szóló második kiáltványra (Eszköztár aktivisták és politikai döntéshozók számára),

⁽¹⁾ HL C 224., 2006.9.16., 9. o.

⁽²⁾ HL C 187., 1988.7.18., 236. o.

⁽³⁾ HL C 158., 1989.6.26., 383. o.

⁽⁴⁾ HL C 284., 1992.11.2., 49. o.

⁽⁵⁾ HL C 17., 1996.1.22., 196. o.

⁽⁶⁾ HL C 152., 1996.5.27., 87. o.

⁽⁷⁾ HL C 20., 1997.1.20., 386. o.

⁽⁸⁾ HL C 132., 1997.4.28., 313. o.

⁽⁹⁾ HL C 21. E, 2002.1.24., 246. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 76. E, 2004.3.25., 231. o.

⁽¹¹⁾ HL C 184. E, 2010.7.8., 111. o.

⁽¹²⁾ HL C 131. E, 2013.5.8., 9. o.

⁽¹³⁾ HL C 199. E, 2012.7.7., 25. o.

2013. december 11., szerda

- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A7-0329/2013),
- A. mivel az Európai Unióban élő 80 millió fogyatékossgal élő személynek fokozottan szüksége van az akadályoktól és előítéletektől mentes fizikai, szellemi és társadalmi környezetre, amelyben sem korlátok, sem akadályok, sem pedig sztereotípiák nem állnak az alapvető emberi jogaik érvényesítése és európai polgár státuszuk teljes kiaknázásának útjában; mivel e 80 millió személyből 46 millió nő és lány, akik az Unió teljes nőnemű népességének 16 %-át teszik ki;
- B. mivel becslések szerint a világon egymilliárd ember ⁽¹⁾ él fogyatékossgal, és 80 %-uk a fejlődő országokban; mivel a fogyatékossgal élő nők többszörösen hátrányos helyzetűek, súlyos nehézségekkel szembesülnek a megfelelő lakhatáshoz, egészségügyi ellátáshoz, tömegközlekedéshez, oktatáshoz, szakképzéshez és foglalkoztatáshoz való hozzáférés terén, egyenlőtlenséget tapasztalnak a hitelhez és egyéb termelő erőforrásokhoz való hozzáférésben, valamint ritkán vesznek részt a döntéshozatali folyamatokban;
- C. mivel az idősök száma növekszik, ami egyben a fogyatékossgal élő személyek – ezen belül a nők – számának növekedését jelenti; mivel a WHO szerint a fogyatékossgal előfordulása gyakoribb a nők körében, és hosszabb várható élettartamuk miatt e jelenség különös mértékben érinti őket, mivel ezért a jövőben a fogyatékossgal élő nők száma nagyobb mértékben nő;
- D. mivel a fogyatékossgal élők számának növekedése fokozza a gondozók, különösen a gondozást végző hozzátartozók terheit, akik legtöbbször nők, és arra kényszerülnek, hogy eltartott családtagok gondozása érdekében rövidebb munkaidőben dolgozzanak, vagy akár el is hagyják a munkaerőpiacot;
- E. mivel a fogyatékossgal élő nők teljes körű gazdasági és társadalmi részvétele elengedhetetlen, ha sikeresen meg akarjuk valósítani az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést az Európa 2020 stratégia révén; mivel minden fogyatékossgal élő személynek – így a nőknek és a lányoknak is – méltányos és egyenlő lehetőséget és esélyeket kell biztosítani a közösség társadalmi, gazdasági és politikai életében való részvételre; mivel a fogyatékossgal élő személyek még mindig a társadalmi részvétel különböző akadályaival találják szemben magukat, amelyek gyakran társadalmi kirekesztéshez és szegénységhez vezetnek, és korlátozzák őket abban, hogy maradéktalanul élvezzék az európai polgárságból fakadó jogait;
- F. mivel a megkülönböztetés társadalmi kirekesztettséghez és elszigeteltséghez, lelki traumához és boldogtalansághoz vezethet;
- G. mivel a demokratikus államok bármilyen társulásának alapja, hogy elősegítse minden polgár – nő és férfi – részvételét a demokratikus folyamatokban (különösen a választásokon), és ahol ez hiányzik, létrehozza a részvételhez szükséges infrastruktúrát, következésképpen előmozdítsa a fogyatékossgal élő nők befogadását;
- H. mivel valamennyi érdekelt félnek biztosítani kell a fogyatékossgal élő nők és lányok minőségi közegészségügyi szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférését, például az egészségügyi személyzetnek a fogyatékossgal élő nők sajátos – többek között szexuális és reprodukív egészséghez kapcsolódó – szükségleteivel kapcsolatos szakképzésének és egész életen át tartó tanulásának javítása révén;
- I. mivel a fogyatékossgal élő nőknek is rendelkezniük kell az oktatáshoz, az egészséghez, a munkához, a mobilitáshoz, a családi élethez, a szexuális kapcsolatokhoz, a házassághoz és az anyasághoz való joggal, illetve az e jogokat garantáló biztosítékokkal;
- J. mivel a párkapcsolatok, a szexualitás és az anyaság fogyatékossgal élő nők és lányok általi megélésének nyilvánosság számára való bemutatása hozzájárul az előítéletek, a makacsul fennmaradó sztereotípiák és a féltetjékként való kezelés elleni küzdelemhez; mivel ezek az ábrázolások változatos formát ölthetnek, főleg művészi és kulturális eszközök, valamint a média használatával;

⁽¹⁾ Az Egészségügyi Világszervezet és a Világbank közösen készített, fogyatékossgal élő személyekről szóló 2011-es világlejelentése.

2013. december 11., szerda

- K. mivel a fogyatékossgal élő nők és lányok nagyobb valószínűséggel válnak erőszak, különösen a családon belüli és a szexuális kizsákmányolás áldozatává, és becslések szerint a fogyatékossgal élő nők másfélszer-tízszer nagyobb valószínűséggel esnek bántalmazás áldozatául, mint a nem fogyatékossgal élő nők ⁽¹⁾; mivel egyedi intézkedéseket kell hozni – attól függően, hogy az érintett nők közösségben vagy intézményekben élnek-e – e bűncselekménynek és az emberi jogok súlyos megsértésének minősülő megbocsáthatatlan jelenség kiküszöbölésére; mivel minden nő számára teljes hozzáférést kell biztosítani a támogatási szolgáltatásokhoz, miután a fogyatékossgal élő nők és lányok nagyobb érzelmi függésben élnek, nagyobb eséllyel válnak a nemi alapú erőszak valamennyi formájának áldozatává, az egyéni és társadalmi fejlődésben alacsonyabb szinten állnak, és a szexualitásukat illetően széles körben elterjedt tudatlanságot, illetve a témát övező számtalan káros tévhitet kénytelenek elviselni; mivel az adatok azt mutatják, hogy a megnövekedett szegénység miatt a fogyatékossgal élő nők szexuális kizsákmányolása gyakoribbá vált;
- L. mivel a fogyatékossgal élő nők és lányok többszörös megkülönböztetésnek vannak kitéve, amely a nemek közötti szakadékon, a koron, a valláson, az etnikumon, a kulturális és társadalmi viselkedésen és a fogyatékossgal kapcsolatos sztereotípiákon alapul, és amelyeket fel kell számolni; mivel a fogyatékossgal élő nőket a foglalkoztatáshoz és az oktatáshoz való hozzáférés terén még a fogyatékossgal élő férfiakhoz képest is gyakran hátrányos megkülönböztetés éri; mivel a nemek közötti esélyegyenlőség minden releváns fogyatékossgügyi szakpolitikában megvalósuló általános érvényesítése fontos eszköz a Bizottság és a tagállamok kezében e helyzet orvoslására;
- M. mivel a hatóságok felelőssége, hogy magas színvonalú, a nyilvánosság számára hozzáférhető szakszolgáltatásokat hozzanak létre, amelyek olyan, a fogyatékossgal élő nők és lányok szükségleteihez igazított környezetet biztosítanak, mely képessé teszi őket arra, hogy ugyanúgy vállalják jogaikat és felelősségeiket, hozzanak önálló döntéseket – fokozatosan egyre önállóbbá válva –, mint fogyatékossgal nem élő embertársaik; mivel a fennálló helyzet, az infrastruktúra, a jogszabályok és a támogatási szolgáltatások tagállamonként jelentősen eltérnek;
- N. mivel a fogyatékossgal élő nők és lányok csak akkor élvezhetnek egyenlő jogokat, ha a nemek közötti igazságosság megvalósul, és ha az állami közigazgatás ugyanolyan hozzáférhető fogyatékossgal élő nők számára, mint a fogyatékossgal nem élők számára; megjegyzi azonban, hogy a nemek közötti egyenlőség gyakorlati érvényesítése és megvalósítása között Unió-szerte igen nagyok a különbségek;
- O. mivel az egy vagy több testi, szellemi vagy értelmi fogyatékossgal élő személyek közössége rendkívül heterogén, ezért szükség van az egyéni szükségletekhez alkalmazkodó kezelés biztosítására;
- P. mivel a fogyatékossgal élők körében továbbra is elfogadhatatlanul magas a munkanélküliek aránya; mivel ez a szegénység és társadalmi kirekesztés magasabb kockázatának teszi ki a fogyatékossgal élő személyeket – a szegénység által nagyobb valószínűséggel érintett – veszélyeztetett csoportját; mivel a fogyatékossgal élő nők és lányok a munkaerőpiachoz való hozzáférés tekintetében nagyobb nehézségekkel szembesülnek, ami megnehezíti számukra a rendezett és független életmód kialakulását; mivel a foglalkoztatás nem csak bevételi forrást jelent, hanem a társadalmi integráció egyik formájává is vált, lévén, hogy kapcsolatokat teremt a külvilággal, és létrehozza a személyes kapcsolatok hálózatát; mivel a fogyatékossgal élő nők és lányok gyakran szembesülnek az alulfinanszírozottság jelenségével; mivel az oktatásban és a munkaerőpiacon, illetve a közösség társadalmi és gazdasági életében való aktív részvétel ösztönzése érdekében le kell küzdeni a mobilitás terén fennálló akadályokat, valamint a családtagoktól és gondozóktól való nagyobb függőséget;
- Q. mivel minél több forrást fektetnek az integrációjukba a tagállamok, annál sikeresebben folytatnak a fogyatékossgal élő nők önálló életet, amely lehetővé teszi számukra készségeik fejlesztését;
- R. mivel a társadalom hátrányosabb helyzetű rétegeiből származó, fogyatékossgal élő nőknek kevesebb lehetőségük adódott az önálló életvitelre, ezáltal pedig a készségeik fejlesztésére és tehetségük kibontakoztatására;
- S. mivel a gazdasági válság és a közegészségügyi ellátás és a szociális szolgáltatások terén végrehajtott megszorítások káros következményekkel járnak a veszélyeztetett csoportok, különösen pedig a fogyatékossgal élő nők és lányok számára; mivel már a válság előtt is nagy mértékben ki voltak téve a szegénység kockázatának; mivel a megszorító politikák következtében csökkent a fogyatékossgal élő személyekkel foglalkozó, sajátos nevelési igényű tanulókat oktató és

⁽¹⁾ Human Rights Watch: Human Rights for Women and Children with Disabilities (A fogyatékossgal élő nők és gyermekek emberi jogai) (2012), 5. o.

2013. december 11., szerda

kisegítő személyzet száma, csökkent a gondozók szociális támogatása és a fogyatékossgal élő személyek számára nyújtott szociális jóléti ellátás, az őket segítő intézmények és szervezetek finanszírozása, illetve korlátozottá vált a közszférabeli foglalkoztatottsághoz való hozzáférésük, amely tényezők mindegyike komoly hatással volt a fogyatékossgal élő nők életére és függetlenségével kapcsolatos kilitásaira;

T. mivel szoros kapcsolat van a mobilitás, a fogyatékossgal és a társadalmi beilleszkedés között, különös tekintettel a kommunikáció szabadságára és az ahhoz való hozzáférésre (beleértve a Braille-írást, a jelnyelveket és más alternatív kommunikációs formákat is), a mozgás szabadságára az élet valamennyi területén, valamint a szolgáltatásokhoz való hozzáférésre; mivel elő kell segíteni a fogyatékossgal élő személyek aktív és teljes részvételét a társadalom minden szintjén, és jobban lehetővé kell tenni az információs és kommunikációs technológiákhoz, a háztartás automatizálásához és az online kommunikációs megoldásokhoz való hozzáférést;

U. mivel a társadalmi befogadás és a társadalmi költségek szempontjából kívánatosabb lenne, ha a tagállamok olyan támogatást nyújtanának a fogyatékossgal élő nők számára, hogy azok továbbra is a családjikkal élhetnének ahelyett, hogy intézetekben helyeznék el őket;

1. hangsúlyozza az EU valamennyi polgára – bármilyen fizikai, szellemi, pszichoszociális vagy értelmi fogyatékossgal való tekintet nélküli – befogadásának fontosságát, és szorgalmazza speciális célok meghatározását ennek biztosítására a fogyatékossgal élő személyek életminőségének javítása és egy valamennyi polgár teljes körű részvételén alapuló koherens politika előmozdítása érdekében; hangsúlyozza, hogy megkülönböztetésmentességet és esélyegyenlőséget biztosító stratégiákat, szakpolitikákat és jogalkotási kezdeményezéseket kell kidolgozni valamennyi érintett érdekelt fél, köztük a fogyatékossgal élő nők és lányok tevékeny együttműködésével;

2. kitart amellett, hogy a fogyatékossgal kapcsolatos politikákban érvényesíteni kell a nemek közötti egyenlőség szempontját, és kiemeli annak fontosságát, hogy a fogyatékossgal szempontjai általánosan érvényesüljenek a nemek közötti egyenlőségre irányuló politikákban, a nemek közötti egyenlőség és a fogyatékossgal metszéspontjainak felismerését és megértését erősítő uniós programokban és intézkedésekben, valamint a tagállamok jogszabályaiban és politikáiban; véleménye szerint fogyatékossgal élő nőket kell felkérni arra, hogy konzultánsként, tanácsadóként vagy szakértőként dolgozzanak a megfelelő szervezetben; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a 2010–2020 közötti időszakra szóló európai fogyatékossgügyi stratégia sem nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos integrált megközelítést, sem pedig sajátos nemi szempontokat figyelembe vevő fogyatékossgügyi politikákról szóló külön fejezetet nem tartalmaz; hasonlóképpen sajnálja, hogy a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó bizottsági stratégia (2010–2015) annak ellenére sem foglalkozik külön a fogyatékossgal kérdésével, hogy a fogyatékossgal élő nők gyakran azt tapasztalják, hogy hátrányosabb helyzetben vannak, mint a fogyatékossgal élő férfiak, és gyakrabban vannak kitéve a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázatának;

3. sürgeti azokat a tagállamokat, amelyek még nem ratifikálták a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményt és ennek fakultatív jegyzőkönyvét, hogy az egyezmény teljes körű végrehajtása érdekében tegyék ezt meg;

4. rámutat arra, hogy számos tanulmány igazolta, hogy a fogyatékossgal élő nőket kétszeres megkülönböztetés éri: egyrészt nemük, másrészt fogyatékossguk miatt, és hangsúlyozza, hogy az ilyen megkülönböztetéstípusok közötti átfedés különösen negatív hatást gyakorol a fogyatékossgal élő nőkre és lányokra; tekintettel a külön rendelkezések jelenlegi hiányára, felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy építsenek be a fogyatékossgal élő nőkre vonatkozó különleges rendelkezéseket a szociális védelmi rendszerbe;

5. emlékezteti a kormányokat, hogy tilos a fogyatékossgal alapján történő megkülönböztetés, és felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek ambiciózusabb erőfeszítéseket az akadályok felszámolása érdekében;

6. emlékeztet arra, hogy a fogyatékossgal élő nők és lányok befogadása és részvétele csak akkor valósítható meg, ha segítik mozgásukat egy akadálymentes fizikai és társadalmi környezetben, és kéri, hogy tegyenek erőfeszítéseket ennek érdekében;

7. hangsúlyozza az önszegítő egyesületek abban játszott szerepét, hogy összehozza azokat az embereket, és különösen a nőket, akik fogyatékossgal élő családtagokat vagy közeli barátokat gondoznak, továbbá ezeknek az egyesületeknek a figyelemfelkeltés terén végzett munkáját;

8. hangsúlyozza az uniós finanszírozási eszközök, különösen a strukturális alapok felhasználása optimalizálásának fontosságát az akadálymentesítés és a fogyatékossgal élők megkülönböztetésmentességének előmozdítása érdekében, különös figyelmet fordítva a gyakran többszörös megkülönböztetéssel szembesülő nőkre, valamint a 2013 utáni programokban az ilyen intézkedések finanszírozási lehetőségeinek láthatóságát fokozó fellépésekre;

2013. december 11., szerda

9. fenntartja, hogy a polgárok által igénybe vehető szolgáltatásokról (az oktatásról, egészségügyről, igazságszolgáltatásról, közlekedésről, hatósági ügyintézésről stb.) szóló tájékoztatást valamennyi lehetséges nyelven, formában és formátumban közzé kell tenni egyszerű és biztonságos módon; rámutat, hogy amennyiben az ilyen szolgáltatásokat telefonos segélyvonalak, illetve távasszisztencia formájában nyújtják, ezeknek a rendszereknek a siket, illetve a vak és siket nők számára is hozzáférhetőnek kell lenniük;

10. kitart amellett, hogy a befogadás feltételezi, hogy a sztereotípiákat kulturális megnyilvánulások, valamint a fogyatékossgal élő nőket objektív képeken keresztül bemutató és a társadalomban általuk betölthető szerepek rendkívüli változatosságát ismertető figyelemfelhívó kampányok révén pozitív képek közvetítése és a fogyatékossgal nyilvános szférában való egyes ábrázolásainak középpontba állítása ellensúlyozza, hiszen éppen ezen a területen tapasztalható elmaradás; rámutat, hogy a média fontos szerepet játszik a fogyatékossgal élő nőkre vonatkozó információk terjesztésében, és összhangban a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményben meghatározott elvekkel és értékekkel segítenie kellene olyan változás előidézésében, amely következtében javulna a nyilvánosság velük kapcsolatos hozzáállása;

11. felhívja a tagállamokat, hogy a nagy intézményekben elkövetett nemi erőszakról, valamint a szexuális zaklatás és szexuális erőszak bejelentett esetei magas számának csökkentése érdekében a szexuális jellegű erőszakot, különösen a fogyatékossgal – főként pedig a szellemi fogyatékossgal – élő nőket érintő esetekben tekintsék olyan súlyos bűncselekménynek, amelyben kötelezően büntető eljárást kell indítani;

12. hangsúlyozza, hogy annak érdekében, hogy megakadályozzák a fogyatékossgal élő lányok elkülönítését, elhagyását, elhanyagolását és szegregációját, olyan tájékoztató kampányokat kell indítani a családok számára, amelyek részletes információt nyújtanak számukra a gondozásukkal és jövőbeli fejlődésükkel kapcsolatos közösségi támogató szolgáltatásokról és megcáfolják a szexista és diszkriminatív sztereotípiákat; úgy véli, hogy amennyiben a fogyatékossgal élő gyermekeket nem tudja a közvetlen családjuk gondozni, a hatóságoknak annak biztosítására kell törekedniük, hogy ennek alternatívájaként a tágabb családi kör lássa el őket, illetve ahol ez nem lehetséges, családi környezetben folytatott közösségi gondozásban részesítsék őket; megállapítja, hogy a bürokratikus formák felgyorsítása és a nevelő vagy örökbe fogadó családok megfelelő információkkal és asszisztenciával való ellátása révén elő kell mozdítani a fogyatékossgal élő gyermekek nevelőszülőknél való elhelyezését és örökbe fogadását;

13. javasolja, hogy a lakhatást illetően vegyenek figyelembe építészeti és egyéb környezetvédelmi megfontolásokat annak érdekében, hogy meggyorsítsák a „különleges igényeknek megfelelő tervezés” gondolatáról az „integrált és inkluzív tervezés minden polgár számára” ötletre való pozitív áttérést; egyúttal megjegyzi azonban, hogy az akadálytalan hozzáférés célkitűzésének és az ennek eléréséhez szükséges módosításoknak nem csupán építészeti jellegűeknek kell lenniük, valamint hogy a kifejezetten a fogyatékossgal élő nők mindennapi szükségleteire összpontosító „egyetemes tervezésnek” („universal design”) szilárd célkitűzésnek és realitásnak kell lennie; hangsúlyozza, hogy garantálni kell a fogyatékossgal élő nők szociális lakhatási rendszerekhez való közös vagy egyéni hozzáférést, és támogatást kell nyújtani az otthonukon belüli mobilitás útjában álló akadályok elhárításához, amelyet a bérelt szálláshelyen lakókra is ki kell terjeszteni; ezért ismételt hangsúlyozza a fogyatékossgal élő személyek tisztességes életkörülményekhez való jobb hozzáférése biztosításának fontosságát, mind a lakhatás, a mobilitás, a köz- és szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférés, mind pedig a közéletben való részvétel tekintetében;

14. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy lendítsék fel a mozgáskorlátozott, illetve fogyatékossgal élő nők és lányok közlekedési infrastruktúrához, járművekhez és a tájékoztatási, illetve foglalkozási formátumokhoz való akadálytalan hozzáférést; megjegyzi, hogy a tömegközlekedést igénybe vevő fogyatékossgal élők körében a nők száma felülmúlja a férfiakét; hangsúlyozza, hogy az esélyegyenlőség biztosítása és a fogyatékossgal élő nőkkel szembeni megkülönböztetés megelőzése érdekében a fogyatékossgal és a nemek közötti egyenlőség szempontjainak érvényesítése létfontosságú a közlekedési politikák kidolgozása, végrehajtása és értékelése során; ezért javasolja, hogy a terület szakértőiként vonják be közlekedéspolitikai tanácsadókként a fogyatékossgal élő nőket;

15. rámutat arra, hogy biztosítani kell az internethez és a közösségi médiához való akadálymentes hozzáférést (például minden nyilvános honlap látássérültek általi olvashatóságát, valamint az olyan megoldásokat, amelyek egyéb, nem vizuális típusú fogyatékossgalra összpontosítanak, például a bonyolult tartalmak értelmi fogyatékossgal élők szükségletei szerint történő módosítását, valamint a tartalmak megértését lehetővé tevő, jelnyelven készült videók beépítését a honlapra); kifejezi aggodalmát amiatt, hogy még mindig nem biztosították teljes mértékben a polgárok kormányzati szervekhez és e-kormányzathoz való akadálymentesített hozzáférést; fenntartja, hogy az összes fogyatékossgal élő személy, köztük a hallási fogyatékossgal élő idős emberek számára – akiknek száma és társadalmon belüli részaránya a WHO becslései szerint különösen növekszik – lehetővé kell tenni a digitális jártasság elsajátítását; ezért üdvözli a közszektorbeli szervezetek webhelyeinek akadálymentesítéséről szóló irányelvre vonatkozó bizottsági javaslatot;

2013. december 11., szerda

16. hangsúlyozza, hogy a demokratikus részvétel része a fogyatékossgal élő nők alapvető és polgári jogainak, és ezt elő kell segíteni, illetve garantálni kell; ezért kéri a tagállamokat és minden illetékes közszervet, hogy biztosítsanak megfelelően kialakított létesítményeket és tegyék lehetővé a nők aktív bevonását és részvételét;

17. rámutat arra, hogy az ENSZ-egyezmény a minden ember eredendő egyenlőségén és veleszületett méltóságán alapuló, „támogatott döntéshozatal” emberi jogi modelljét pártolja a „helyettes döntéshozatal” elavult rendszerével szemben; ezért felszólítja a tagállamokat, hogy segítsék elő a fogyatékkal élő nők képviselését a döntéshozatali folyamatban, érdekeik és jogaik védelmének biztosítása érdekében;

18. úgy véli, hogy a fogyatékossgal élő nőknek és lányoknak joguk van ahhoz, hogy amennyire csak lehetséges, dönthessenek saját életükről, hogy véleményüket meg kell hallgatni, és konzultálni kell velük, tevékenyen ösztönözni kell őket arra, hogy amennyire lehetséges, önállóak legyenek, és hangsúlyozza, hogy ezeket a jogokat a speciális közzétérményekben, mindennapi életkörülmények között is érvényesíteni kell; hangsúlyozza, hogy a személyes segítségnyújtás önálló életvitelük eszköze, és ezért azt a fogyatékossgal élő nők számára meg kell könnyíteni és elő kell mozdítani az oktatási vagy szakképzési intézmények, a munkahely és a család által nyújtott támogatás, illetve a terhesség és az anyaság esetén nyújtott asszisztencia során;

19. emlékeztet arra, hogy a nők életének valamennyi lépésére igaz, hogy nemcsak lehetőségekkel, de felelősséggel is jár, ebben az értelemben pedig a nőknek gyakran aránytalan terheket kell cipelniük a terhesség és a szülés során, amennyiben a terhesség kellemetlen következményeivel kell szembesülniük, különösen azokban az esetekben, amikor az apa családját elhagyva sem apai feladatait nem vállalja, sem a gyermek jólétéhez és jövőjéhez nem járul hozzá – mivel egy családban mindkét szülőnek egyenlő mértékben kell megosztania a felelősséget, hacsak előzetesen nem egyeztek meg másképpen;

20. hangsúlyozza, hogy a fogyatékossgal élő nőket és lányokat tájékoztatni kell a jogaikról annak érdekében, hogy ők maguk hozzassák meg az őket érintő döntéseket, az erre vonatkozó információt pedig olyan formában kell közvetíteni, amely számukra hozzáférhető és érthető, figyelembe véve az általuk választott kommunikációs módot, médiát és formátumokat, valamint adott esetben a szellemi fogyatékossguk mértékét;

21. rámutat arra, hogy a fogyatékossgal élő nők és lányok megfelelő gondozásának biztosításához az egészségügyi ágazatban szükség van a mentális betegségekkel/szellemi fogyatékossgokkal kapcsolatos folyamatos és az egész pályafutás során tartó speciális képzésre annak érdekében, hogy ezeket az állapotokat jobban fel lehessen ismerni, és az ezekben szenvedő betegeket a területre szakosodott orvosi szolgálatokhoz lehessen irányítani kezelés céljából; felhívja ezért a tagállamokat arra, hogy a fogyatékossgal élőkkel foglalkozó valamennyi szakember számára biztosítsanak különleges szakképzést, és hangsúlyozza, hogy az egészségügyi szakembereknek és tanároknak képzésük során képzést kell kapniuk és ismereteket kell szerezniük a fogyatékossgok valamennyi típusával kapcsolatban, emlékeztetve arra, hogy egyes fogyatékossgok elterjedtségük ellenére kevésbé ismertek;

22. megállapítja, hogy a fogyatékossgal élők oktatása és szakképzése néhány tagállamban szétválasztva és nem a legjobb módon zajlik; hangsúlyozza, hogy valamennyi esetben, amikor a fogyatékossg ezt lehetővé teszi, integrálni kell a fogyatékossgal élő nőket a rendes oktatási és szakképzési rendszerekbe;

23. kiemeli, hogy támogatni kell a fogyatékossgal élő migráns lányokat és nőket a képességeik és tehetségük szakképzés révén való kibontakoztatásában, valamint esélyt kell adni nekik arra, hogy megfelelő munkát kapjanak;

24. megjegyzi, hogy a nők életének különböző szakaszai különleges, megoldandó kihívásokat jelentenek, ezek közé tartozik a terhesség is, és ennek során a fogyatékossgal élő nőknek ugyanolyan jogokat és lehetőségeket kell élvezniük, mint a fogyatékossgal nem élő nőknek annak elkerülése érdekében, hogy ezek visszatartsák őket a gyermekvállalástól; emellett a fogyatékossgal élő nők előtt álló egyéb kihívásokra tekintettel hangsúlyozza, hogy indokolt hosszabb szülési szabadságra való jogosultságot biztosítani számukra annak érdekében, hogy alkalmazkodni tudjanak új helyzetükhöz és jó családi életet tudjanak kialakítani; rámutat arra, hogy a kényszersterilizálás és a kényszerabortusz a nőkkel szembeni erőszak formái, és az embertelen, illetve megalázó bánásmód formáinak minősülnek, amelyeket ezért a tagállamoknak fel kell számolniuk, és szigorúan el kell ítélniük;

25. hangsúlyozza, hogy a fogyatékossgal élő nők és lányok számára lehetővé kell tenni, hogy ugyanolyan szabadon élvezzék szexualitásukat, mint a fogyatékossgal nem élők, és úgy véli, hogy a fogyatékossgal élő nők számára lehetővé kell tenni, hogy gyermekvállalás iránti vagy az ellen irányuló vágyaikat a fogyatékossgal nem élő nőkhoz hasonló módon megélhessék és teljesíthessék; hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy a fogyatékossgal élő fiatal lányok, tinédzser lányok és nők felelősséget tudjanak vállalni a szexuális viselkedésükért, hozzá kell hogy férjenek a szexualitásra vonatkozó, a területre szakosodott szakemberek – például a helyi szociális szolgálatok oktatói – által nyújtott oktatáshoz, amelyet szükség szerint

2013. december 11., szerda

hozzá kell igazítani az érintett, fogyatékossgal élő nők vagy lányok szellemi képességeihez: ismerniük kell és meg kell érteniük a test működését (hogy hogyan alakul ki a terhesség és hogyan lehet elkerülni), tudniuk kell, hogyan mondjanak nemet a nem kívánt szexuális gyakorlatokra, hogyan kerüljék el a szexuális úton terjedő betegségeket stb.; rámutat, hogy szaksegítség (többek között gyermekgondozási segítséget) kell nyújtani a fogyatékossgal élő nőknek és családjuknak annak érdekében, hogy teljes mértékben megélhessék az anyaságot; fenntartja, hogy a tagállamoknak ebben az esetben különösen figyelembe kell venniük az értelmi fogyatékossgal élő nők szükségleteit;

26. úgy véli, hogy alapvető fontosságú a fogyatékossgal élő nők és lányok egyedi szükségletei szerinti orvosi ellátáshoz való teljes hozzáférése, beleértve a nőgyógyászati vizsgálatot, az orvosi vizsgálatokat, a családtervezéssel és a terhesség alatti, igényeikhez igazított támogatással egyetemben; sürgeti a tagállamokat annak biztosítására, hogy a nemzeti közegészségügyi ellátás tartalmazza az e szolgáltatásokhoz való megfelelő hozzáférést;

27. rámutat az előítéletek, valamint a negatív megítélés és a társadalmi megbélyegzés felszámolásának és a társadalmi elfogadás, a társadalmi részvétel, a tisztelet és a tolerancia, valamint az emberi sokféleség iránti megbecsülés ösztönzésének fontosságára; különösen ösztönzi a tagállamokat, hogy folytassanak figyelemfelkeltő kampányokat;

28. hangsúlyozza, hogy a nőkkel szembeni erőszak és a nemi erőszak az alapvető jogok súlyos megsértésének minősülnek; rendkívüli kiszolgáltatottságukra tekintettel kiemeli annak szükségességét, hogy védjék a gondozóotthonokban és pszichiátriai intézetekben lakó, fogyatékossgal élő nőket a szexuális és egyéb testi bántalmazástól, amelynek áldozataivá válhatnak, és aggodalommal mutat rá e riasztó jelenségre vonatkozó adatok hiányára; felkéri a tagállamokat, hogy vizsgálják meg a probléma elterjedtségét oly módon, hogy arra bátorítják az áldozatul esett, fogyatékossgal élő nőket, hogy ne hallgassanak az ilyen esetekről; ösztönzi az erre vonatkozó adatok bizalmas módon történő gyűjtését, hogy meg lehessen hozni a szükséges intézkedéseket a probléma megszüntetésére; felszólítja a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetét, hogy végezzen vizsgálatokat a fogyatékossgal élő lányok és nők helyzetéről az erőszak tekintetében;

29. felszólítja a tagállamokat, hogy a 2000/78/EK irányelv alkalmazásával összhangban a zaklatásra vonatkozó hatékony protokoll segítségével előzzék meg a munkahelyi zaklatást a – különösen a nagy intézményekben előforduló – nemi erőszak, valamint a szexuális zaklatás és a szexuális erőszak, valamint a kényszersterilizáció nagy gyakoriságának csökkentése érdekében;

30. hangsúlyozza, hogy sok fejlődő országban még mindig jelentős korlátok akadályozzák az erőszak elkerülését, az ilyen jellegű bűncselekmények bejelentését, valamint az igazságszolgáltatáshoz, valamint jogi és szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférést;

31. felhívja az Uniót és a tagállamokat, hogy hozzanak meg minden megfelelő jogalkotási, közigazgatási, szociális és oktatási intézkedést annak érdekében, hogy védelmet biztosítsanak a fogyatékossgal élő nők és lányok számára az otthon és azon kívül előforduló kizsákmányolás, erőszak és bántalmazás valamennyi formájával szemben, és elszigetelődésük és otthonukba való bezártságuk megelőzése érdekében egyedi – többek között a segédeszközökkel kapcsolatos – szükségleteiket figyelembe vevő, megfelelő, közösségi alapú segítségnyújtás és támogatás biztosítása révén segítség igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést; úgy véli, hogy minden ilyen szolgáltatást és programot független hatóságoknak kell szorosan nyomon követniük; sajnálja, hogy a kizsákmányolás, az erőszak és a bántalmazás megelőzésére szolgáló uniós és nemzeti jogszabályokban gyakran nem kezelik hangsúlyos kérdésként a fogyatékossgat;

32. sürgeti a Bizottságot, hogy indítson el egy átfogó stratégiát a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem jegyében, ahogyan azt a Parlament több állásfoglalásában, legutóbb a nők elleni erőszakkal szembeni fellépést célzó, új uniós politikai keret prioritásairól és körvonalairól szóló, 2011. április 5-i állásfoglalásában⁽¹⁾ kérte; ismételten hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a Bizottság terjesszen elő jogalkotási büntető jogi eszközt a nemi alapú erőszakkal szembeni küzdelem jegyében, amely eszköz kiterjedne a fogyatékossgal élő nők jogainak védelmére a nyilvánosan, illetve otthoni környezetben elkövetett szexuális bántalmazás és erőszak eseteiben;

33. hangsúlyozza, hogy a fogyatékossgal élő nőknek megfizethető, könnyű és biztonságos hozzáférést kell biztosítani a az igazságszolgáltatáshoz, valamint hogy a folyamat minden stádiumában lehetségesnek kell, hogy legyen számukra az általuk választott szóbelikommunikáció-támogató rendszerek és technológiák – többek között jeltolmácsok, illetve siket és vak emberek esetében vakvezető-tolmácsok – igénybe vételére annak biztosítása érdekében, hogy helyesen tudjanak kommunikálni a rendőrséggel és a bírósági alkalmazottakkal; hangsúlyozza, hogy mivel sok fogyatékossgal élő nő nagy

⁽¹⁾ HL C 296. E, 2012.10.2., 26. o.

2013. december 11., szerda

mértékben függ az őket gondozó személytől, aki igen sok esetben egyben a rajtuk erőszakot tevő, illetve őket bántalmazó személy, független kommunikációs módokat kell biztosítani, hogy az erőszaknak áldozatul esett, fogyatékossgal élő nőknek lehetőségük legyen panasz benyújtására és arra, hogy a panasz megfelelő jogi eljárás során való orvoslásáig azonnal átmeneti, nappali gondozóközpontba kerüljenek; javasolja a fogyatékossgal élő nők és lányok szükségleteire szabott próbajeljárások bevezetését, beleértve a nem kormányzati szervezetek általi segítségnyújtást is; hangsúlyozza, hogy semmi sem akadályozhatja a fogyatékossgal élő nők jogorvoslathoz való hozzáférést; e tekintetben rámutat arra, hogy hatékony intézkedéseket kell hozni ahhoz, hogy a fogyatékossgal élő nők a polgári és politikai jogait illető döntéshozatal tekintetében hozzáférjenek a jogképességük gyakorlásához esetleg számukra szükséges támogatáshoz, amely támogatásnak igény esetén arányban kell állnia személyes szükségleteikkel és képességeikkel; felhívja a figyelmet arra, hogy megfelelő, hatékony biztonsági intézkedésekre – például valódi igényeik elismert független szakértők által történő elfogulatlan felmérésére – is szükség van annak megakadályozásához, hogy harmadik felek vagy intézmények kihasználják a jogképességüket gyakorló, fogyatékossgal élő nőket, valamint hogy ezeket az intézkedéseket rendszeresen felül kell vizsgálni;

34. hangsúlyozza, hogy a fogyatékossgal élő nőkkel vagy lányokkal kötött bármely sterilizálási megegyezésnek önkéntesnek kell lennie, és ezeket egy harmadik pártatlan félnek kell megvizsgálnia, amely ellenőrzi, hogy a döntést méltányosan, és súlyos orvosi javallat hiányában kényszer nélkül hozták meg; hangsúlyozza továbbá, hogy sem fogamzásgátló módszerek nem alkalmazhatók, sem legális terhességmegszakítás nem végezhető a fogyatékossgal élő nők vagy lányok akarata ellenére; véleménye szerint a fogyatékossgal élő nők és lányok számára biztosítani kell a tájékoztatáson alapuló beleegyezéshez és az orvosi eljárások megértéséhez való jogot; úgy véli, hogy amennyiben egy fogyatékossgal élő nő vagy lány nem képes beleegyezését adni, a beleegyezésnek mindig az emberi jogok tiszteletben tartásán kell alapulnia; sürgeti a tagállamokat, hogy akadályozzák meg és ítélik el a fogyatékossgal élő nők kényszersterilizációjának eseteit;

35. megjegyzi, hogy a testi károsodás és a fogyatékossgal leírására használt terminológia különbözik, és a hangsúlyt a fogyatékossgal kellene fektetni, és nem az orvosi értelemben használt károsodásra, összhangban a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény által választott, valamint az Európai Bíróság által követett megközelítéssel; hangsúlyozza, hogy a munkáltatóknak egy állást betöltő vagy megpályázó, fogyatékossgal élő személy esetében a személy készségeire és képességeire kellene összpontosítaniuk;

36. felkéri a tagállamokat, hogy ösztönözzék és biztosítsák a nők és lányok hozzáférést a formális, informális, illetve egész életen át tartó oktatás valamennyi formájához, ahogyan bátorítani kell őket a tanfolyamokon való részvételre és az új információs és kommunikációs technológiák használatára is, valamint támogatni és ösztönözni kell a munkaerőpiacra való belépésüket is, és kiemeli, hogy a különleges adottságok, meglátások és tapasztalatok lényegesen gazdagíthatják a munkakörnyezetet; sürgeti a tagállamokat, hogy nyújtsanak képzést és tájékoztatást a tanárok, oktatók, vezető tisztviselők és munkáltatók számára olyan társadalmi integrációs folyamatok alkalmazása érdekében, amelyek a fogyatékossgal élő nők által képviselt potenciál és hozzáadott érték kiaknázására irányulnak; javasolja az Európai Szociális Alap hatékony felhasználását annak érdekében, hogy javítsák a fogyatékossgal élő nők és lányok befogadásának szintjét az élet minden területén, például a munkaerőpiaci hozzáférés, valamint az ifjúsági munkanélküliség és a szegénység csökkentése terén;

37. felhívja a tagállamokat, hogy a fogyatékossgal, az értelmi és szellemi fogyatékossgal élő nők munkaerőpiaci részvétele tekintetében vizsgálják felül a jogalkotási és politikai kereteket; hangsúlyozza, hogy olyan aktív munkaerőpiaci szakpolitikai intézkedéseket kell elfogadni a fogyatékossgal élő nők vonatkozásában, amelyek egyéni választási lehetőséget – többek között rugalmas, részműködés és teljes idő foglalkoztatást – kínálnak, és figyelembe kell annak lehetőségét, hogy a szakmai és a magánélet jobb összeegyeztetése érdekében pénzügyi ösztönzők és egyéb támogatások révén ösztönözzék a kis- és középvállalkozásokat; hangsúlyozza, hogy a kisvállalkozások létrehozásában és az önfoglalkoztatás egyéb formáiban a fogyatékossgal élő nőknek egyenlő hozzáféréssel kell rendelkezniük a pénzügyi támogatás tekintetében, valamint egyenlő jogokkal a foglalkoztatás különböző formái közötti választás tekintetében; ösztönzi a tagállamokat, hogy építsenek egész Európa legjobb gyakorlataira; felszólítja a munkáltatókat, hogy tegyenek ésszerű kiigazításokat a munkahelyeken és a munkakörülményekben annak érdekében, hogy nagyobb hangsúly kerüljön a fogyatékossgal élő személyeknek nyújtott ösztönzők biztosítására és a munkaerőpiacra történő aktív bevonásukra oly módon, hogy a megkülönböztetés egyes esetei a 2000/78/EK irányelv 5. cikkének megfelelően a munkaügyi bíróságok elé kerülhessenek;

38. megjegyzi, hogy a jelenlegi oktatási és képzési rendszereknek általában nem sikerül csökkenteniük a fogyatékossgal élő emberek magas lemorzsolódási arányát, és ösztönzi a tagállamokat, hogy az oktatás kontextusán belül fordítsanak különös figyelmet a fogyatékossgal élő vagy sajátos nevelési igényű fiúkra és lányokra integrációjuk javítása és annak érdekében, hogy segítsenek 10 % alá visszaszorítani a korai iskolaelhagyók arányát;

2013. december 11., szerda

39. sürgeti a tagállamokat, hogy biztosítsák a szükséges finanszírozást és támogatást a fogyatékossgal élő embereket képviselő egyesületek és szervezetek számára, amelyek kulcsszerepet játszanak a jogaik előmozdításában és az állampolgári szerepvállalásuk, illetve társadalmi részvételük értékének hangsúlyozásában;

40. sürgeti a tagállamokat, hogy biztosítsák a szükséges szaksegítséget a fogyatékossgal élő nők családjainak a gondozók számára minden szinten nyújtott képzés és segítség formájában, valamint hogy létesítsenek átmeneti gondozó intézményeket, amelyek lehetővé teszik a fogyatékossgal élők átmeneti gondozását, valahányszor erre a családoknak szükségük van;

41. kiemeli a tagállamok között a fogyatékkal élő személyek számára kialakított infrastruktúrák tekintetében fennálló egyenlőtlenségeket, hangsúlyozva, hogy mindenütt garantálni kell a fogyatékossgal élő nők és lányok szabad mozgását az Unión belül, és hogy a fogadó tagállam köteles a többi fogyatékossgal élővel egyenlő alapon biztosítani azokat a különleges lehetőségeket, amelyekre ezek a nők jogosultak;

42. helyteleníti, hogy a Parlament 2009-es álláspontja ellenére a Tanács még nem fejezte be a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékossga, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló tervezett kapcsolatos munkáját; felszólítja a Tanácsot annak biztosítására, hogy e jogszabályt a jelenlegi parlamenti ciklus végéig fogadják el;

43. hangsúlyozza, hogy a fogyatékossgal élő emberek, különösen pedig a nők sokkal nagyobb valószínűséggel süllyednek szegénységbe (az OECD szerint a fogyatékossgal élők közül mintegy minden negyedik ember szegénységben él); sürgeti a tagállamokat, hogy megfelelő nemzeti programok kidolgozásával és ezek hatékony végrehajtásának folyamatos ellenőrzés és értékelés révén történő biztosításával hozzanak megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy megelőzzék a fogyatékossgal élő nők és lányok elszegényedését, és garantálják számukra, hogy rokkantsági ellátásban és juttatásokban részesüljenek, és hozzáférjenek a szociális és egészségügyi szolgáltatásokhoz; megállapítja, hogy a szegénység és a munkanélküliség veszélye különösen súlyos a fogyatékkal élő gyermeket nevelő egyedülálló anyák esetében; rámutat arra, hogy a nemek közötti egyenlőség és az esélyegyenlőség, valamint a fogyatékossgal élő gyermekek és családjaik által elszenvedett megkülönböztetés elleni harc előmozdítása olyan eszköz, amely felhasználható a megőrzés, a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemben, és hogy a fogyatékossga, a nemek közötti egyenlőtlenség és a szegénység közötti összefüggést valamennyi szegénység és társadalmi kirekesztés ellen irányuló szakpolitikában figyelembe kell venni;

44. szorgalmazza, hogy a közegészségügyi rendszerek a kiszolgáltatott csoportokat különleges igényű felhasználókként sorolják be, és biztosítsák a megfelelő ellátásukhoz szükséges forrásokat és létesítményeket;

45. szorgalmazza, hogy az idős, gyakran egyedül élő, fogyatékossgához vezető betegségekkel szembesülni kényszerülő nőkre fordítsanak különös figyelmet, és dolgozzanak ki prevenciós és támogatási programot a számukra;

46. hangsúlyozza, hogy megfontoló intézkedések bevezetése több tagállamban a szociális jóléti ellátás csökkenéséhez és az alapvető szolgáltatások korlátozásához vezetett, valamint hogy a fogyatékossgal élő nők e tekintetben különösen kiszolgáltatott csoportot alkotnak; emellett hangsúlyozza, hogy a fogyatékossgal élők és gondozóik – akik gyakran nők – támogatásának csökkentése kedvezőtlenül fog hatni a családi kötelezettségeket viselő nők oktatási, szociális és gazdasági igényeire; ezért felhívja a tagállamokat, hogy fogadjanak el a fogyatékossgal élő nők számára rendelkezésre álló hatékony, hozzáférhető, jó minőségű és megfizethető szolgáltatások útjában álló valamennyi akadály felszámolására irányuló intézkedéseket;

47. rámutat arra, hogy a megfizethető, hozzáférhető és jó minőségű gondozási és segítségnyújtási szolgáltatások legtöbb európai uniós tagállamban tapasztalható hiánya és a gondozói munka férfiak és nők közötti egyenlőtlen megoszlása közvetlen negatív hatást gyakorol a nőknek a társadalmi, gazdasági, kulturális és politikai élet valamennyi területén való részvételi képességére; kitar emellett, hogy különös figyelmet kell fordítani a fogyatékossgal élő személyek gondozóira – akik gyakran nők – és feladatvállalásukat figyelembe kell venni a szakmai tapasztalatok elismerése során, és hangsúlyozza, hogy ösztönözni kell a tagállamokat, hogy szociális biztonsági rendszerük keretében és nyugdíjazáskor ismerjék el a fogyatékossgal élők gondozásában – általában nők által – vállalt részvételt és ingyen végzett munkát; hangsúlyozza, hogy különös figyelmet kell fordítani ezekre a nőkre annak biztosítása érdekében, hogy megfelelő fizetést és öregségi nyugdíjat kapjanak; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson be jogalkotási javaslatot a gondozói (vagy szülőgondozói) szabadságra vonatkozóan, amely lehetővé tenné az emberek számára, hogy szabadságot vegyenek ki beteg, fogyatékossgal élő vagy sérült családtagjaik gondozása céljából, és/vagy hogy megtarthassák az állásukat, amíg eltartott családtagjaik gondozása céljából szabadságon vannak;

2013. december 11., szerda

48. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki nagyszabású figyelemfelkeltő kampányokat annak érdekében, hogy a nyilvánosság figyelmét jobban ráirányítsák a fogyatékossgal élő nőkre és lányokra, és kiemeli azt az értékes szerepet, amelyet a tömegtájékoztatás és az internet játszhat abban, hogy pozitív kép alakuljon ki a fogyatékossgal élő nőkről, és bátorítsa őket arra, hogy érvényt szerezzenek jogaiknak;

49. elengedhetetlennek tartja, hogy a tagállamok biztosítsák, hogy a fogyatékossgal élő nők és lányok törvény előtti egyenlőséget és azonos jogi védelmet és jogi előnyöket élvezhessenek bármilyen megkülönböztetéstől mentesen; véleménye szerint a fogyatékossgal és nemem alapuló mindenfajta megkülönböztetést tiltani kell, tekintettel arra, hogy e két tényező találkozása exponenciálisan növeli az egyenlőtlenséget;

50. sürgeti a Bizottságot, hogy 2010–2020 közötti időszakra vonatkozó európai fogyatékossgügyi stratégiájának felülvizsgálata és az ehhez kapcsolódó 2015–2020-ra vonatkozó intézkedési listája kidolgozása során a nemek különbségeire még érzékenyebb szemléletet dolgozzon ki;

51. megismétli, hogy a fogyatékossg kérdéséről szóló közösségi politikáknak már a kezdetektől fogva figyelembe kell venniük a nemek közötti egyenlőség szempontját annak érdekében, hogy a fennálló egyenlőtlenségek ne maradhassanak meg vagy fokozódhassanak a politika kidolgozása során; hangsúlyozza olyan mutatók kidolgozásának szükségességét, amelyek a fogyatékossgal és a nemek közötti egyenlőtlenséggel kapcsolatos szempontokat egyszerre tükrözik; véleménye szerint a mutatók hiánya megnehezíti, hogy pontos képet kapjunk a fogyatékossgal élő nők helyzetéről; felhívja a Bizottságot, hogy kérjen fel fogyatékossgal élő nőket és lányokat a fogyatékossgal élő nőkről és lányokról készítendő jövőbeli tanulmányokban való részvételre;

52. felhívja a Bizottságot, a Tanácsot és a tagállamokat, hogy fogadjanak el egy megkülönböztetés elleni horizontális irányelvet, amely arra irányul, hogy az uniós hatáskörbe tartozó valamennyi területen felszámolja azokat a korlátokat, amelyek megakadályozzák a fogyatékossgal élő embereket – különösen a fogyatékossgal élő nőket és lányokat – abban, hogy maradéktalanul kihasználják a társadalmi részvételük és függetlenségük tekintetében meglévő lehetőségeiket;

53. felkéri a tagállamokat, hogy támogassák az emberi sokszínűséget támogató önkéntes kezdeményezéseket és biztosítsanak elég finanszírozást az ezzel a kérdéssel foglalkozó nem kormányzati szervezetek számára;

54. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyűjtsenek részletes és megbízható, nemek szerinti bontású statisztikai adatokat a fogyatékossgal élő személyek valódi helyzetéről, mivel ez elengedhetetlenül szükséges a hatékony politika kidolgozásához a nemek közötti egyenlőség, a fogyatékossg és az erőszak közös metszéspontjainak kezelése érdekében; véleménye szerint a fogyatékossgal élő nőket be kell vonni ezen adatgyűjtésbe; úgy véli továbbá, hogy a fogyatékossgal élőkről készített valamennyi tanulmánynak figyelembe kell vennie a nemek közötti egyenlőtlenség szempontját, a nőkről és lányokról szóló tanulmányoknak pedig tekintetbe kell venniük a fogyatékossg aspektusát;

55. hangsúlyozza, hogy a sokszínűség gazdagítja a társadalmat;

56. megjegyzi, hogy az emberi méltóság sérthetetlen, és azt tisztelni és védeni kell;

57. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a 2015 utáni fejlesztési menetrendben a fogyatékossg kérdését nemi szempontokat figyelembe vevő megközelítéssel kezeljék;

58. kéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy koordináltan érvényesítse a fogyatékossg kérdését a fejlesztési politikában és a projektekből, illetve támogassa a szegénység felszámolására irányuló átfogó stratégiát a fogyatékossgal élő nőkért indított földrajzi programokból, azért, hogy feltárja a nők gazdasági potenciálját; hangsúlyozza, hogy a földreformnak biztosítania kell az esélyegyenlőséget a földtulajdonlásban, beleértve a fogyatékossgal élő nők földhöz való jogát is;

59. kéri a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy hozzon létre ellenőrzési mechanizmusokat annak érdekében, hogy felmérje politikáinak hatását a fogyatékossgal élő nőkre az országok szintjén; felszólítja az EU-t, hogy támogassa a partnerországok törekvéseit a foglalkoztatási jogszabályok tervezésében és alkalmazásában, a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezmény és a 159. számú ILO-egyezmény értelmében;

60. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa azokat a kezdeményezéseket, amelyek célja az érdekelt felek azon képességének a megerősítése, hogy hatékonyan alkalmazzák a fogyatékossgat figyelembe vevő fejlesztésre irányuló nemzetközi kötelezettségvállalást, a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezménnyel összhangban; javasolja, hogy az EU támogassa a fogyatékossgal élő személyek szervezeteinek részvételét a nemzetközi és nemzeti szintű döntéshozatali folyamatokban.

61. rámutat arra, hogy a veszélyes helyzetek és a humanitárius válságok kedvezőtlenül hatnak a fogyatékossgal élő nők és lányok biztonságára és védeltségére, jelentősen csökkentve túlélési esélyeiket; hangsúlyozza, hogy a fogyatékossgal élő nők és lányok másoknál kiszolgáltatottabbak a veszélyes helyzetek – például fegyveres konfliktusok, területek megszállása, természeti katasztrófák és humanitárius válságok – előtt, alatt és után; hangsúlyozza, hogy a közegészségért, katasztrófakészültségért, sürgős segítségért és humanitárius segélyekért felelős nemzeti és nemzetközi ügynökségeknek

2013. december 11., szerda

tisztában kell lenniük a fogyatékossgal élő nők és lányok jogaival és különleges szükségleteivel, valamint annak szükségességével, hogy emberi és anyagi erőforrások álljanak rendelkezésre annak biztosítására, hogy a fogyatékkal élő nők és lányok egyetemes hozzáférést és esélyegyenlőséget élvezzenek a veszélyes és szükséghelyzetek során a gondatlanság és/vagy a nem megfelelő cselekvések elkerülése érdekében;

62. hangsúlyozza, hogy az Európai Uniónak és tagállamainak el kell ismerniük a nemzetközi együttműködés előmozdításának jelentőségét abban, hogy támogassák a fogyatékossgal élő nők és lányok arra irányuló jogának érvényesítését célzó nemzeti erőfeszítéseket, hogy teljes és másokkal egyenlő mértékben élhessenek valamennyi alapvető jogukkal és szabadságukkal; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi együttműködési programoknak inkluzívnak kell lenniük a fogyatékossgal élő nők és lányok tekintetében, emiatt pedig az őket képviselő (vegyes vagy szakosodott) szervezeteket közvetlenül be kell vonni a helyi, nemzeti, Községi és nemzetközi szinten végrehajtott együttműködési politikák megtervezésébe, kidolgozásába, ellenőrzésébe és értékelésébe az információk, tapasztalatok, képzési programok és bevált gyakorlatok megosztása és terjesztése révén;

63. hangsúlyozza, hogy az Uniónak és tagállamainak elő kell mozdítaniuk a nemek közötti egyenlőség és a fogyatékossgal több területet érintő dimenziójának beépítését a fejlesztési együttműködési politikáikba, programjaikba és projekteikbe, ezáltal biztosítva, hogy olyan specifikus projektek kerüljenek kidolgozásra, amelyek előmozdítják az emberek, különösen pedig a fogyatékossgal élő nők és lányok esélyegyenlőségét; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak, a Parlamentnek, az ENSZ-nek, a szakosodott ügynökségeknek és valamennyi nemzetközi, nemzeti és helyi donorszervezetnek prioritássá kell tenniük a fogyatékossgal élő nőket és lányokat célzó programok finanszírozását, és forrásokat kell elkülöníteniük erre a célra az általános programjaikon belül, valamint támogatniuk kell a fogyatékossgal élő nőket és lányokat célzó programokat vagy programelemeket; úgy véli, hogy az Uniónak bele kell foglalnia a fogyatékossgal élő nők és lányok jogait a helyi hatóságokkal folytatott kétoldalú, illetve hosszú távú, harmadik országok bevonásával végzett együttműködésébe, közvetlen pénzügyi támogatást kínálva többoldalú fejlesztési együttműködési politikái – a nemzetközi szervezetek pénzügyi támogatása, az uniós és a világ más részein található nem kormányzati szervezetekkel közösen nyújtott társfinanszírozás által – és a humanitárius segélyhez kötődő politikák révén;

64. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ösztönözzék a fogyatékossgal élő európai nőknek és lányoknak az őket képviselő szervezeteken (különösen a Fogyatékossgal Élők Európai Fórumán, az Európai Női Lobbin és nemzeti tagszervezeteiken) keresztül történő bevonását a nemzetközi emberi jogi megállapodások betartásának ellenőrzésébe oly módon, hogy a fogyatékossgal élő nők és lányok helyzetét az alapvető jogaik és szabadságaik vonatkozásában vizsgáló különböző jelentésekben releváns információkat szolgáltassanak;

65. véleménye szerint alapvető fontosságú annak biztosítása, hogy az Unió és tagállamai által az emberi jogi megállapodások értelmében készített időszakos jelentések a fogyatékossgal élő nők és lányok valamennyi jogával kapcsolatban tartalmazzanak információt, ideértve a mindenkori de facto és de jure helyzetet is, a helyzetük javítása érdekében tett intézkedésekre, és az általuk (különösen a vidéki térségekben) tapasztalt nehézségekre és akadályokra vonatkozó információkat is; véleménye szerint e gyakorlatot ki kell terjeszteni valamennyi olyan intézményre is, amely az Unión belül vagy nemzeti szinten az emberi jogok védelméért tevékenykedik, ideértve a fogyatékossgal élőket és családjaikat, általában a nőket és a fogyatékossgal élő nőket képviselő szervezeteket is;

66. véleménye szerint a fogyatékossgal élő nők és lányok helyzetének megváltoztatása tekintetében az egyik legnagyobb kihívás a fogyatékossgal beépítése a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó összes programba, intézkedésbe és politikába, valamint a pozitív intézkedések megtervezése és kidolgozása helyzetük javítása érdekében, lévén hogy hátrányos helyzetben vannak;

67. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európa Tanácsnak és az ENSZ főtitkárnak.

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0580

Az összes szereplő javát szolgáló európai kiskereskedelmi cselekvési terv

Az Európai Parlament 2013. december 11-i állásfoglalása az összes szereplő javát szolgáló európai kiskereskedelmi cselekvési tervről (2013/2093(INI))

(2016/C 468/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az „Európai kiskereskedelmi cselekvési terv” című, 2013. január 31-i bizottsági közleményre (COM(2013) 0036),
- tekintettel „az európai vállalkozási élelmiszer- és nemélelmiszer-ellátási lánc mentén alkalmazott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok” című 2013. január 31-i bizottsági zöld könyvre (COM(2013)0037),
- tekintettel „A kereskedelem és forgalmazás piacának felügyelete – A kereskedelem és forgalmazás hatékonyabb és tisztességesebb belső piacáért 2020-ra” című 2010. július 5-i bizottsági jelentésre (COM(2010)0355),
- tekintettel a hatékonyabb és tisztességesebb kiskereskedelmi piacról szóló 2011. július 5-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az „Az európai fogyasztói stratégia: a fogyasztói bizalom növelése és a növekedés fellendítése” című, 2012. május 22-i bizottsági közleményre (COM(2012)0225),
- tekintettel az európai fogyasztói politika új ütemtervéről szóló 2013. június 11-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel „A fogyasztói piacok eredménytáblája – Otthon a belső piacon: az egységes kiskereskedelmi piac integrációja és a fogyasztói körülmények nyomon követése a tagállamokban” című, 2012. május 29-i bizottsági munkadokumentumra (SWD(2012)0165),
- tekintettel a Bizottság „A vállalkozások védelme a megtévesztő marketinggyakorlatokkal szemben és a jogszabályok hatékony végrehajtásának biztosítása – A megtévesztő és összehasonlító reklámról szóló 2006/114/EK irányelv felülvizsgálata” című 2012. november 27-i közleményére (COM(2012)0702);
- tekintettel a megtévesztő reklámozási gyakorlatokról szóló, 2013. október 22-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a hatékonyabban működő élelmiszer-ellátási láncokkal foglalkozó magas szintű fórum, valamint a vállalkozások közötti szerződéses gyakorlatokkal foglalkozó szakértői platform munkájára,
- tekintettel „A szociális partnerek EUMSZ 154. cikke szerinti konzultációja az uniós együttműködés kiterjesztéséről a nem bejelentett munka megelőzése és megakadályozása terén” című 2013. július 4-i európai bizottsági konzultációs dokumentumra (C(2013)4145),
- tekintettel a „Hatékonyabban működő élelmiszer-ellátási lánc” című 2009. október 28-i bizottsági közleményre (COM(2009)0591),
- tekintettel a gazdálkodók igazságos jövedelméről és az élelmiszer-ellátási lánc hatékonyabb európai működéséről szóló 2010. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ HL C 33. E, 2013.2.5., 9. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0239.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0436.

⁽⁴⁾ HL C 308. E, 2011.10.20., 22. o.

2013. december 11., szerda

- tekintettel az Európai Unióban működő nagy élelmiszer-áruházak hatalmi visszaéléseinek vizsgálatáról és jogorvoslásáról szóló, 2008. február 19-i nyilatkozatára ⁽¹⁾,
 - tekintettel az „Egységes keret az elektronikus kereskedelem és az online szolgáltatások digitális egységes piacába vetett bizalom megerősítésére” című, 2012. január 11-i bizottsági közleményre (COM(2011)0942),
 - tekintettel az egységes digitális piac megvalósításáról szóló, 2012. december 11-i ⁽²⁾ és 2013. július 4-i ⁽³⁾ állásfoglalásaira,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2013. július 10-i véleményére az „Európai kiskereskedelmi cselekvési terv” című bizottsági közleményről ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2013. július 11-i véleményére „az európai vállalkozói élelmiszer- és nemélelmiszer-ellátási lánc mentén alkalmazott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok” című bizottsági zöld könyvről ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a fogyasztók jogairól szóló, 2011. október 25-i 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾,
 - tekintettel az élelmiszerek címkézésére, kizserelésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁷⁾, és a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló, 2011. október 25-i 2011/1169/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁸⁾,
 - tekintettel a megtévesztő és összehasonlító reklámról szóló, 2006. december 12-i 2006/114/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁹⁾,
 - tekintettel a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2011. február 16-i 2011/7/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁰⁾,
 - tekintettel a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A7-0374/2013),
- A. mivel aligha lehet túlbecsülni a kiskereskedelmi piac jelentőségét, amely az uniós GDP 11 %-át teszi ki és az európai munkahelyek több mint 15 %-át adja, beleértve mind a szakképzett, mind a képzetlen munkaerőt, valamint erősíti a társadalom szociális szövetét;
- B. mivel a kiskereskedelmi ágazatnak a növekedés, munkahelyteremtés, versenyképesség és innováció ösztönzésében, valamint az európai egységes piac erősítésében betöltött stratégiai szerepét teljes mértékben el kell ismerni;
- C. mivel egy olyan társadalomban, amelyet egyre inkább az internetes, virtuális kapcsolatok jellemeznek, az üzletek továbbra is a személyes találkozások színterei; főleg a bevásárlóutcak és a városközpontok, valamint a termelők általi közvetlen értékesítések szolgálhatnak a közös élmények helyszínéül és a helyi identitás, a közösségi összetartozás-érzés, a hagyományok és a közös értékek színhelyei lehetnek; mivel azonban az e-kereskedelem és a „valódi” boltok nem zárják ki, hanem inkább kiegészítik egymást;

⁽¹⁾ HL C 184. E, 2009.8.6., 23. o.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0468.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0327.⁽⁴⁾ <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.eu-cooperation.26065>.⁽⁵⁾ <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.eu-cooperation.26065>.⁽⁶⁾ HL L 304., 2011.11.22., 64. o.⁽⁷⁾ HL L 109., 2000.5.6., 29. o.⁽⁸⁾ HL L 304., 2011.11.22., 18. o.⁽⁹⁾ HL L 376., 2006.12.27., 21. o.⁽¹⁰⁾ HL L 48., 2011.2.23., 1. o.⁽¹¹⁾ HL L 319., 2007.12.5., 1. o.

2013. december 11., szerda

- D. mivel a jelenlegi gazdasági válság súlyos veszteségeket okoz a kiskereskedelemnek és különösen a kisebb, önálló üzleteknek;
- E. mivel továbbra is tapasztalhatók tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok, amelyek kedvezőtlenül hatnak az ellátási lánc egészére, beleértve a gazdálkodókat és a kis- és középvállalkozásokat; mivel a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok kedvezőtlenül hatnak a fogyasztói érdekekre, valamint a növekedésre és a munkahelyteremtésre;
1. üdvözli a Bizottság európai kiskereskedelmi cselekvési tervét;
 2. kijelenti, hogy a cselekvési tervben több figyelmet kellett volna fordítani a jelenlegi gazdasági válság kiskereskedelemre, különösen a kisebb, önálló üzletekre gyakorolt hatásaira;
 3. üdvözli a Bizottság szándékát egy állandó kiskereskedelmi versenyképességi csoport létrehozására, ám hangsúlyozza az érdekeltek kiegyensúlyozott képviseletének fontosságát, beleértve többek között a kisebb és nagyobb méretű kiskereskedelmi egységeket, beszállítókat, szövetkezeteket, valamint a fogyasztói, környezetvédelmi és társadalmi érdekképviseleti csoportokat; kéri a Bizottságot, hogy átfogó megközelítést alkalmazzon a kiskereskedelemmel kapcsolatban, elkerülve a párhuzamos tevékenységeket és az adminisztratív terhek növekedését, valamint biztosítva ezzel az egyéb fórumokkal – például a kiskereskedelmi piacokról tartott éves kerekasztallal – megvalósuló koherenciát és szoros együttműködést;
 4. üdvözli azt a lépést, hogy a Bizottság létrehozta a kiskereskedelmi ágazat innovációjával foglalkozó magas szintű szakértői csoportot, és kéri a Bizottságot, hogy haladéktalanul vizsgálja felül a csoport soron következő ajánlásait az európai vállalkozások további ösztönzése, az innováció serkentése és munkahelyek létrehozása, illetve a növekedés beindítása érdekében;
 5. támogatja a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság által szervezett, a kiskereskedelmi piacról tartott kerekasztalt mint azt az intézményi fórumot, amelynek célja, hogy a kiskereskedelem témája kiemelt politikai kérdés maradjon, felülvizsgálja a kiskereskedelmi cselekvési terv fontos elemeinek végrehajtása során tett előrelépéseket, beszámoljon a kiskereskedelmi versenyképességgel foglalkozó állandó csoport munkájáról és tájékoztasson az egyéb meglévő platformokról és informális párbeszédet szolgáló mechanizmusokról; kéri az állandó kiskereskedelmi versenyképességi csoportot, hogy szorosan működjön együtt az Európai Parlamenttel az éves kiskereskedelmi piacról tartott kerekasztal előkészítésében;
 6. sürgeti a tagállamokat, hogy a megszorító politikák keretében ne hozzanak olyan intézkedéseket, amelyek aláássák a fogyasztók bizalmát és közvetlen károkat okoznak a kiskereskedelmi ágazatnak, mint pl. a hozzáadottérték-adó vagy az üzletekre kivetett díjak emelése, termékek vagy termékosztályok átminősítése stb.; hangsúlyozza a finanszírozáshoz jutás fontosságát, különösen a kiskereskedelmi és nagykereskedelmi kv-k esetében; üdvözli ebben a tekintetben a 2011-es bizottsági cselekvési tervet, és a nemrég benyújtott jogalkotási javaslatokat, amelyek célja a kv-k számára biztosított hiteláramlás fenntartása, és a tőkepiacokhoz való hozzáférésük javítása;
 7. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak tartózkodniuk kell a diszkriminatív lépésektől, mint például a kizárólag bizonyos ágazatokra vonatkozó, a versenyt torzító kereskedelmi és adó jogszabályok,
 8. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy néhány tagállam újabb akadályok felállításával hátrányosan megkülönbözteti a külföldi vállalkozásokat és megnehezíti számukra az adott tagállamban való letelepedést, ami egyértelműen sérti a belső piaci alapelveket;
 9. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a kiskereskedelmi ágazat helyzetét kezeljék politikai prioritásként, lévén a közös piac egyik tartóoszlopa, beleértve az egységes digitális piacot, és szüntessék meg azokat a szabályozási, adminisztratív és gyakorlati korlátokat, amelyek megnehezítik a vállalkozások indítását, fejlesztését és fenntartását, valamint a kiskereskedők számára a belső piac lehetőségeinek teljes kiaknázását; úgy véli, hogy a kiskereskedelmi piacra vonatkozó jogszabályokat sokkal inkább a tapasztalatra kell alapozni, figyelembe véve az ágazat szükségleteit, különösen a kisvállalkozásokra gyakorolt hatásának megfelelő vizsgálata és megértése tekintetében;
 10. kéri a tagállamokat, hogy koherens és következetes módon ültessék át a belső piacra vonatkozó szabályozást, valamint maradéktalanul és helyesen hajtsák végre a belső piaci szabályozást és jogszabályokat; hangsúlyozza, hogy a további vizsgálatokra és regisztrációra vonatkozó előírások, a szabványok és tanúsítványok el nem ismerése, az ellátás területi korlátozása és a hasonló intézkedések többletköltségeket okoznak a fogyasztók és a kiskereskedők, különösen a kv-k számára, megfosztva az uniós polgárokat attól, hogy teljes mértékben kihasználhassák az egységes piac előnyeit; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy a hatékonyabb irányítás érdekében a zero tolerancia elvére épülő politikát alkalmazzák azon tagállamokkal szemben, amelyek nem megfelelően alkalmazzák a belső piaci szabályokat, és adott esetben indítsanak kötelezettségsegzési eljárást, gyorsított eljárást alkalmazva.

2013. december 11., szerda

11. kéri, hogy a belső piaci eredménytáblát bővítsék ki, hogy az a szolgáltatási irányelv végrehajtására is kiterjedjen;
12. ösztönzi az üzleti szövetségeket és a fogyasztói szervezeteket, hogy nyújtsanak további tájékoztatást, képzést és jogi tanácsot az érdekelt feleknek jogaikról és a rendelkezésükre álló problémamegoldó eszközökről (például a SOLVIT-ról), és ösztönözzék egymás között a bevált gyakorlatok cseréjét;
13. üdvözli a Bizottság szándékát eszközök kidolgozására annak érdekében, hogy a fogyasztók könnyebben hozzáférjenek az áruk és szolgáltatások áraira, minőségére és fenntarthatóságára vonatkozó átlátható, könnyen érthető, összehasonlítható és megbízható információkhoz; ösztönzi a Bizottságot, hogy készítsen könnyen hozzáférhető adatbázist, amely tartalmazza az összes uniós és tagállami címkézési követelményt; egyúttal óva int az újabb és újabb címkék és címkézési követelmények bevezetésétől, és szorgalmazza az egyszerűsítést, beleértve a fenntarthatóság különböző szempontjainak egyetlen címkével való kifejezését, a kötelező tagállami címkézési követelmények közt fennálló különbségek csökkentése és adott esetben közös referenciaértékek/kritériumok uniós szinten történő megállapítása révén is;
14. kéri a Bizottságot, hogy cselekvési terve végrehajtásának ellenőrzése során fordítson különös figyelmet a független kiskereskedők támogatását célzó fellépésekre; ösztönzi a helyi és regionális hatóságokat, hogy segítsék elő a független kiskereskedők számára az egyenlő hozzáférés megkönnyítését és az egyenlő versenyfeltételek megteremtését célzó fellépéseket, a szabad és tisztességes verseny teljes tiszteletben tartásával, amelyek például a következőket foglalhatják magukban: a „karoljon fel egy boltot” elv bátorítása, amely révén a nagyobb kiskereskedők az azonos helyen található kisebb méretű boltok „mentoraiként” tevékenykednek, elsősorban az új piaci szereplők esetében; független kiskereskedők – többek között szövetkezetek – csoportjainak támogatása, amelyek számára előnyt jelent a kölcsönös segítségnyújtás és bizonyos méretgazdaságosság, emellett megőrizve teljes önállóságukat, valamint a helyi és regionális hatóságok azon jogának tiszteletben tartása, hogy kedvező feltételeket alakítsanak ki a jellemzően városközpontokban létrehozott kis, önálló üzletek számára, köz- és magánszféra közötti partnerségek keretében biztosított alacsonyabb energiaárakkal – például a reklámtáblák éjszakai kivilágítására – és bérleti díjakkal, továbbá a kisvállalkozások és független kiskereskedők számára biztosított vállalati adókedvezmény révén a helyi díjakat illetően, az uniós állami támogatásért folytatott versenyre és a belső piaci közbeszerzésre vonatkozó szabályoknak megfelelően, valamint az adott környék különböző üzletei közti együttműködés támogatása révén;
15. emlékeztet arra, hogy a boltok városközpontokon kívüli koncentrációja néhány vásárló számára kényelmes lehet, ugyanakkor negatív környezeti hatásokkal is járhat, és más fogyasztók számára nehézséget is jelenthet, különösen az idősebb, a mozgáskorlátozott vagy az autóval nem rendelkező személyek számára; kéri ezért a helyi és regionális hatóságokat, hogy alkalmazzanak kiegyensúlyozott megközelítést, tekintettel arra, hogy számos régióban – különösen a gazdasági válságra tekintettel – a kínálat már elérte a telítettségi pontot; hangsúlyozza, hogy a kiskereskedelmi ingatlanfejlesztőknek továbbra is fel kell vállalniuk közös felelősségüket a fenntarthatóság fejlesztésében, a vásárlók valódi választási szabadságának és a kisboltok piacra jutásának előmozdításában; megjegyzi, hogy a városközpontokon kívül eső bevásárlóközpontok bérleti díjai túl magasak lehetnek a kisebb, független boltok számára, és hangsúlyozza, hogy számukra is egyenlő esélyeket kell biztosítani, például a bérleti díjnak a forgalom bizonyos százalékában való megállapítása révén, ahol még nem vezették be ezt a gyakorlatot;
16. elismeri a helyhatóságok hatáskörét a várostervezés vonatkozásában; rámutat ugyanakkor arra, hogy a várostervezést nem lenne szabad ürügyként használni a boltok szabad létesítéséhez való jog megkerüléséhez; ezzel összefüggésben emlékeztet a szolgáltatási irányelv megfelelő végrehajtásának fontosságára; sürgeti a tagállamokat, hogy számolják fel a szabad mozgás előtt álló akadályokat és nyissák meg piacukat a versenyképesség ösztönzése és a boltok sokszínűségének elősegítése érdekében, hiszen ez alapvető fontosságú ahhoz, hogy a bevásárlóközpontok, különösen a városközpontokban, vonzóak maradjanak;
17. hangsúlyozza a köz- és magánszféra közötti partnerségek fontos szerepét a városközpontok tiszta, biztonságos és könnyen hozzáférhető vásárlási területeinek kialakításában, többek között a bevásárló körzetekben üresen álló épületek negatív hatásának kezelése révén, pl. e területek kezdő vállalkozásoknak történő bérbeadásával a szokásosnál alacsonyabb bérleti díjért, az alkalmazandó uniós állami támogatási és a közbeszerzési szabályoknak megfelelően;
18. megjegyzi, hogy az e-kereskedelem gyors fejlődése jelentős előnyöket hozott a fogyasztók és a vállalkozások számára az innováció, az új piaci lehetőségek és növekedés, a nagyobb választék, a fokozódó verseny és az alacsonyabb árak tekintetében; megállapítja ugyanakkor, hogy a boltok új kihívásokkal néznek szembe, amelyek még fontosabbá teszik a többcsatornás kiskereskedelmi stratégiákat; tekintettel a kiskereskedelem társadalmi és kulturális szerepére, bátorítja a

2013. december 11., szerda

kiskereskedőket az innovatív technológiák teljes kiaknázására, és új kereskedelmi modellek kidolgozására online vásárlói bázisuk számára, miközben növelik a vásárlás élményét a valódi üzletekben, többek között a szolgáltatás szintjének javítása révén, az eladást megelőzően és azt követően is;

19. üdvözli a Bizottságnak az e-kereskedelem támogatására irányuló szándékát; ugyanakkor sajnálatát fejezi ki azon célkitűzés hiánya miatt, amely arra irányulna, hogy elérhetővé tegyék az online szolgáltatásokat és termékeket valamennyi uniós ország vásárlói számára; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy olyan stratégiára, amely megelőzné, hogy a kereskedők megkülönböztető politikákat alkalmazzanak e-kereskedelmi gyakorlataikban, így biztosítva, hogy minden európai polgár szabadon hozzáférjen a határokon átnyúló online kereskedelemhez;

20. hangsúlyozza az e-kereskedelem jelentőségét a fogyasztók választási lehetőségei és az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosításában, különösen a félreeső területeken; hangsúlyozza, hogy a benne rejlő lehetőségek kiaknázásához megfelelő intézkedésekre van szükség, beleértve az internethez való hozzáférés javítását az Európai Unió legfélreesőbb területein; támogatja az e-kereskedelemtől szóló 2012. január 11-i bizottsági közleményben foglalt intézkedéseket, amelyek a bizalom megerősítésére, a domain-nevek határokon átnyúló bejegyzésének egyszerűsítésére, a biztonságos online fizetés és a szállítási szolgáltatások javítására, a határokon átnyúló követelésbehajtás megkönnyítésére, valamint a fogyasztókat megillető – különösen az elállásra és jogorvoslati lehetőségekre vonatkozó – jogokról való tájékoztatás javítására irányulnak;

21. ismételten hangsúlyozza azon akadályok (nyelvi és adminisztratív akadályok, a tájékoztatás hiánya) elhárításának fontosságát, amelyek korlátozzák a határokon átnyúló online kereskedelemben rejlő üzleti lehetőségeket és gyengítik a fogyasztók egységes piacba vetett bizalmát;

22. üdvözli a Bizottság javaslatát a multilaterális bankközi díjakról, és hangsúlyozza a bankkártyarendszerekre vonatkozó, a MIF versenyellenes hatásait erősítő szabályozás megszüntetését; sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa a már átlátható, versenyképes és innovatív fizetési rendszerekkel rendelkező tagállamokat, és használják ezeket legjobb gyakorlatként az olcsóbb és igazságosabb európai fizetési piac továbbfejlesztése során;

23. hangsúlyozza a kiskereskedelmi ágazat fenntarthatósággal kapcsolatos felelősségét; üdvözli, hogy a kiskereskedők és a beszállítók élen jártak a zöld felelősségvállalás terén, különösen ami a hulladékokat, az energiafogyasztást, a közlekedést és a szén-dioxid-kibocsátás csökkentését illeti; úgy véli, hogy ezen a területen további erőfeszítésekre van szükség;

24. külön üdvözli a kiskereskedőknek és a beszállítóknak az élelmiszer-hulladék csökkentése érdekében hozott önkéntes kezdeményezéseit és kötelezettségvállalásait;

25. rámutat a piaci kiskereskedelem megőrzésének fontosságára, amely ágazat túlnyomórészt több ezer családi mikrovállalkozásból áll és az európai gazdaság egyik megkülönböztető jegye;

26. kiemeli, hogy a kiskereskedők az áruk és szolgáltatások vásárlásának és értékesítésének sokféle és korszerű módjait kínálják, ami bővíti a fogyasztók választási lehetőségeit, valamint a rugalmas foglalkoztatási lehetőségeket, különösen a fiatalok és a tartósan munkanélküliek számára;

27. felszólít a kkv-k és szövetkezetek fokozottabb támogatására és ösztönzésére, különösen az új piaci igényekhez igazodó, valamint a környezetbarát és társadalmi szempontból felelős tevékenységekben részt vevő, innovatív és a szociális gazdasághoz hozzájáruló kkv-k esetében, az uniós kiskereskedelmi ágazat versenyképességének növelése, a fogyasztói árak leszorítása, a szolgáltatások minőségének javítása, valamint új munkalehetőségek teremtése érdekében;

28. emlékeztet a meglévő szociális és munkaügyi jogszabályok megfelelő végrehajtásának fontosságára; szorgalmazza a kereskedelmi szereplőkkel szembeni egyenlő bánásmódot a belső piacon a be nem jelentett munkavégzés, valamint az adó- és társadalombiztosítási csalás elleni küzdelem érdekében;

29. üdvözli a franchise üzleti modelljét, amely támogatja az új üzleti tevékenységeket és kisvállalkozói tulajdonosi szerkezetet; azonban megállapítja, hogy bizonyos esetekben tisztességtelen szerződési feltételek állnak fenn, ezért átlátható és méltányos szerződések megkötésére szólít fel; felhívja különösen a Bizottság és a tagállamok figyelmét azon franchise átvevők problémáira, akik el kívánják adni vállalkozásukat, vagy változtatni kívánnak a tevékenységük formáján, ugyanabban az ágazatban maradva; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az árrögzítési mechanizmusok franchise

2013. december 11., szerda

rendszereken belüli tilalmát és a hosszú távú versenyzáradékok, a beszerzési lehetőségek, illetve a többes franchise tilalmának hatásait, és ebben a tekintetben ismételten mérlegelje a 30 %-nál kisebb piaci részesedéssel rendelkező szerződő felek versenyjog alóli jelenlegi mentességét;

30. aggódalmát fejezi ki a saját márkák gyors terjedése miatt; hangsúlyozza, hogy a saját márkákat oly módon kellene kialakítani, hogy további fejlődést eredményezzenek e a fogyasztók választási lehetőségei és különösen az átláthatóság, a tájékoztatás minősége és a sokszínűség terén, és egyértelmű lehetőségeket kell biztosítaniuk a kkv-k számára az innovációra és a terjeszkedésre;

31. támogatja a az élelmiszer-ellátási lánc működésének javításával foglalkozó magas szintű fórum és a vállalkozások közötti szerződéses gyakorlatokkal foglalkozó szakértői platformja által végzett munkát; úgy véli, hogy a Parlamentnek sürgősen meg kell oldania a fórum munkájában való részvételével kapcsolatos függő kérdéseket; hangsúlyozza, hogy a nem élelmiszerjellegű áruk ellátási láncában is tapasztalhatóak tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok; ezzel kapcsolatban felkéri a Bizottságot és a vállalkozási szövetségeket, hogy a meglévő fórumokon – ideértve az évente összehívott kiskereskedelmi piaci kerekasztalt és a Bizottság kiskereskedelmi versenyképességgel foglalkozó, közel jövőben létrejövő csoportját – folytassanak konstruktív és ágazatközi párbeszédet;

32. üdvözli a helyes gyakorlatra vonatkozó elveket és a kereskedelmi lánc vertikális kereskedelmi kapcsolataiban tapasztalt tisztességtelen és tisztességes gyakorlatok példáinak listáját, valamint ezen elvek megvalósításának és betartásának keretét; üdvözli, hogy a szakmai szövetségek elismerték az érvényesítés szükségességét, és hangsúlyozza, hogy amennyiben valóban érvényt kívánnak szerezni az érvényesítési mechanizmusnak, alapvető fontosságú, hogy az élelmiszer-ellátási lánc minden szereplője tisztetben tartsa azt, illetve, hogy valamennyien közreműködjenek, beleértve a gazdálkodók szervezeteit, valamint a feldolgozó- illetve nagykereskedelmi forgalmazó ágazatokat; kéri a Bizottságot, hogy a kezdetétől számított egy éven belül tekintse át az önkéntes kezdeményezés gyakorlati hatásait, beleértve a bevált gyakorlat elveinek érvényre juttatását;

33. megjegyzi, hogy a vertikális kereskedelmi kapcsolatokra vonatkozó kérdések a márkás termékek kiskereskedelmén belüli szelektív és kizárólagos forgalmazási megállapodások kapcsán is felmerülnek; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy óvják a rosszabb alkupozícióban lévő kiskereskedők és üzlettulajdonosok jogait;

34. úgy véli, a gyengébb piaci szereplők, főleg a gazdálkodók és más beszállítók számára gyakran nehézséget okoz, hogy panaszt tegyenek a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal kapcsolatban, és ezzel összefüggésben hangsúlyozza a vállalkozói szövetségek fontos szerepét, amelyeknek lehetőségük nyílna e panaszok benyújtására a vállalkozások nevében; felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy ombudsmanra vagy döntéshozó szerv szükségességét, illetve ennek kivitelezhetőségét, továbbá azt, hogy e hivatal hatásköre kiterjedjen-e hivatalból történő lépések megtételére bizonyított tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok esetén;

35. kéri a Bizottságot, hogy a kis beszállítók számára biztosítsa termelői csoportok létrehozásának jogát anélkül, hogy a nemzeti versenyhivatalok – amelyek csak a tagállami termelés alapján mérték fel e csoportok fontosságát – bírságot szabnának ki rájuk;

36. kéri a Bizottságot, hogy érvényesítse a szállítók által a fogyasztókra kényszerített területi ellátási korlátozásokra vonatkozó hatályos jogszabályokat;

37. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0584

Ökoinnováció – növekedés és munkahelyteremtés a környezetpolitikán keresztül

Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása az ökoinnovációról – növekedés és munkahelyteremtés a környezetpolitikán keresztül (2012/2294(INI))

(2016/C 468/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés európai stratégiája” című bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel az „Innováció a fenntartható jövőért – Az ökoinnovációs cselekvési terv (Eco-AP)” című bizottsági közleményre (COM(2011)0899),
- tekintettel „Az Európa 2020 stratégia kiemelt kezdeményezése: Innovatív Unió” című bizottsági közleményre (COM(2010)0546),
- tekintettel az „Erőforrás-hatékony Európa – Az Európa 2020 stratégia keretébe illeszkedő kiemelt kezdeményezés” című bizottsági közleményre (COM(2011)0021),
- tekintettel „A fenntartható fejlődést szolgáló technológiák ösztönzése: cselekvési terv az Európai Unióban alkalmazandó környezetvédelmi technológiáért” című bizottsági közleményre (COM(2004)0038),
- tekintettel „Az európai szabványok stratégiai jövőképe: az európai gazdaság fenntartható növekedésének elősegítése és gyorsítása 2020-ig” című bizottsági közleményre (COM(2011)0311),
- tekintettel a „Rio+20: a zöld gazdaság és a jobb irányítás felé” című bizottsági közleményre (COM(2011)0363),
- tekintettel „Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemterve” című bizottsági közleményre (COM(2011)0112),
- tekintettel az „Új készségek és munkahelyek menetrendje: Európa hozzájárulása a teljes foglalkoztatottséghez” című bizottsági közleményre (COM(2010)0682),
- tekintettel a „Horizont 2020” kutatási és innovációs keretprogram (2014–2020) létrehozásáról szóló rendeletre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2011)0809),
- tekintettel a „Horizont 2020” kutatási és innovációs keretprogramról szóló bizottsági közleményre (COM(2011)0808),
- tekintettel „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás: egy európai fellépési keret felé” című bizottsági fehér könyvre (COM(2009)0147),
- tekintettel a „Kihívásból lehetőség: az európai uniós kutatás- és innovációfinanszírozás közös stratégiai kerete felé” című bizottsági zöld könyvre (COM(2011)0048),
- tekintettel az „Ifjúsági garancia” elnevezésű új eszközre,
- tekintettel az Innovatív Unió kiemelt kezdeményezés keretén belüli európai innovációs partnerségekről szóló, 2010. november 11-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az „Erőforrás-hatékony Európa” című 2012. május 24-i állásfoglalására ⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL C 74. E, 2012.3.13., 11. o.

⁽²⁾ HL C 264. E, 2013.9.13., 59. o.

2013. december 12., csütörtök

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének a fenntartható fejlődésről szóló 2012. évi konferenciáját (Rio+20) megelőző közös uniós álláspont kialakításáról szóló 2011. szeptember 29-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemtervéről szóló, 2012. március 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a globális és európai szintű innovatív finanszírozásról szóló 2011. március 8-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a „Befektetés a jövőbe: új többéves pénzügyi keret (MFF) a versenyképes, fenntartható és befogadó Európáért” című, 2011. június 8-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a „Horizont 2020” kutatási és innovációs keretprogram (2014–2020) végrehajtását szolgáló egyedi program létrehozásáról szóló tanácsi határozatra irányuló bizottsági javaslatra (COM(2011)0811),
- tekintettel a környezetvédelmi és éghajlat-politikai program (LIFE) létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2011)0874),
- tekintettel az „Innovatív Unióról: Európának a válság utáni világhoz való alkalmazkodásáról” szóló, 2011. május 12-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a munkahelyteremtő fellendülés felé vezető útról szóló, 2012. június 14-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az új fenntartható gazdaságban rejlő foglalkoztatási potenciál feltárásáról szóló, 2010. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a nők zöld gazdaságban játszott szerepéről szóló, 2012. szeptember 11-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás: egy európai fellépési keret felé” című bizottsági fehér könyvről szóló 2010. május 6-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel a „Kihívásból lehetőség: az európai uniós kutatás- és innovációfinanszírozás közös stratégiai kerete felé” című zöld könyvről szóló, 2011. szeptember 27-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a 315. számú, 2011. márciusi „Az európai vállalkozók ökoinnovációhoz való hozzáállása” című Eurobarométer gyorsfelmérésére,
- tekintettel „Az uniós versenyképességi és innovációs keretprogram (CIP) ökoinnovációra vonatkozó piacszimulációs projektjeinek köszönhetően elért eredmények elemzése és ismertetése” című, a Versenyképességi és Innovációs Végrehajtó Ügynökség (EACI) által készített és 2013. májusában közzétett jelentésre,
- tekintettel az UNEP, az ILO, az IOE és az ITUC „Zöld munkahelyek: tisztességes munkakörülmények felé egy fenntartható, alacsony szénkibocsátású világban” című, zöld munkahelyekre irányuló 2008. évi kezdeményezésére,

⁽¹⁾ HL C 56. E, 2013.2.26., 106. o.

⁽²⁾ HL C 251. E, 2013.8.31., 75. o.

⁽³⁾ HL C 199. E, 2012.7.7., 15. o.

⁽⁴⁾ HL C 380. E, 2012.12.11., 89. o.

⁽⁵⁾ HL C 377. E, 2012.12.7., 108. o.

⁽⁶⁾ HL C 332. E, 2013.11.15., 81. o.

⁽⁷⁾ HL C 308. E, 2011.10.20., 6. o.

⁽⁸⁾ HL C 353. E, 2013.12.3., 38. o.

⁽⁹⁾ HL C 81. E, 2011.3.15., 115. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 56. E, 2013.2.26., 1. o.

2013. december 12., csütörtök

- tekintettel a Greenpeace és az Európai Megújuló Energia Tanács (EREC) „Éghajlatvédelmi törekvések: a megújuló energia és a zöld munka forradalma” című 2009. évi jelentésére,
 - tekintettel az Európai Szakszervezetek Szövetsége (ETUC) és a Szociális Fejlesztési Ügynökség (SDA) „Éghajlatváltozás és foglalkoztatás: az éghajlatváltozás és a szén-dioxid-kibocsátás csökkentését célzó intézkedések hatása a foglalkoztatásra a 25 tagú EU-ban 2030-ig” című 2007. évi jelentésére,
 - tekintettel az Eurofound 2013. januári, „Az EU iparágainak környezetbaráttá tétele: a munkahelyek mennyiségére és minőségére gyakorolt hatások megelőzése és kezelése” című jelentésére, valamint az esettanulmányokat tartalmazó adatbázisára,
 - tekintettel az Eurofound 2011-es, „Ipari kapcsolatok és fenntarthatóság: a szociális partnerek szerepe a zöld gazdaságra történő áttérés folyamatában” című jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0333/2013),
- A. mivel a tiszta és egészséges környezet nemcsak az európai jólét és a magas életszínvonal fenntartásának előfeltétele, hanem ez adja a gazdaság erejét és versenyképességét is;
- B. mivel a környezeti kihívások – többek között az éghajlatváltozás, a természeti erőforrások szűkössége és a biológiai sokféleség csökkenése – gazdaságunk gyökeres átalakulását teszik szükségessé, amelyben a tiszta technológiák kulcsfontosságú szerepet játszanak;
- C. mivel a válság mértéke egyedi és történelmi lehetőséget kínál arra, hogy gazdaságainkban jelentős változások következzenek be, mindeközben megnyitva az utat a fenntartható, hosszú távú fejlődés felé;
- D. mivel a zöld technológia elmúlt években tapasztalható növekedése megmutatta, hogy a zöld növekedésbe való befektetés nem költséges feladat, hanem hatalmas gazdasági lehetőség; mivel annak ellenére, hogy majdnem mindegyik ágazat hatalmas veszteségeket szenvedett el a recesszió miatt, a zöld szektor egy kisebb visszaesés ellenére mégis folyamatosan növekszik;
- E. mivel szükség van arra, hogy a jelenlegi erőforrás-igényes gazdaságot erőforrás-hatékony gazdaság váltsa fel a bevett iparágak olyan zöld, magas hozzáadott értéket képviselő iparágakká való átalakítása révén, amelyek környezetvédő módon teremtenek munkahelyeket;
- F. mivel a környezetbarát megoldások elősegítik a csúcstechnológiát alkalmazó gyártási módok és szolgáltatások új generációjának létrejöttét, valamint növelik az európai versenyképességet és új munkahelyeket teremtenek a magasan képzett munkaerő számára;
- G. mivel az ökoinnováció – a vállalkozások zöldebbé tétele érdekében a gyártási folyamatokat környezetbaráttá alakító új eljárások, az új kezelési módszerek, új technológiák és új szolgáltatások támogatása által – arra ösztönzi Európát, hogy a meglévő kihívások kezelésével párhuzamosan hozza ki a lehető legtöbbet a rendelkezésére álló lehetőségekből;
- H. mivel az erőforrások ára az elmúlt években erőteljesen emelkedett, ezért a társaságok versenyképessége is megnövekedett mértékben függ attól, milyen hatékonyan gazdálkodnak e forrásokkal;
- I. mivel a múltbeli események tanúsága szerint a hatóságoknak nehéz megjósolniuk, hogy melyek azok az innovatív technológiák, amelyek hatékonyaknak bizonyulnak majd a piacon;
- J. mivel az adóügyi ösztönzők az ökoinnováció előmozdításának hasznos eszközei lehetnek Európában;

2013. december 12., csütörtök

- K. mivel Európa élen jár az új technológiák kifejlesztésében; mivel nagyon sok akadály áll a környezeti technológiák fejlődése és széles körben való elterjedése előtt, mint például a meglévő technológiákat érintő „bezáródás”, árjelzések, amelyek a kevésbé környezethatékony megoldásokat részesítik előnyben, a pénzügyi forrásokhoz való nehézkes hozzáférés és az alacsony fogyasztói tudatosság; mivel a kihívás tehát az, hogy javuljon a termékek átfogó környezeti teljesítménye életciklusuk folyamán, hogy fellendüljön a kereslet a jobb termékek és gyártástechnológiák iránt, valamint hogy információkkal segítsük a fogyasztók választását;
- L. mivel a termékek környezetvédelmi hitelesítéseit feltüntető címkéknek világos és objektív tájékoztatást kell nyújtaniuk, és el kell kerülni a fogyasztó félrevezetését (az ún. „zöldre mosást”);
- M. mivel a környezetvédelmi ipar ma 3,4 millió munkahelyet teremt és becslések szerint évente 319 milliárd eurós forgalmat bonyolít; mivel sok országban már a zöld technológia a legnagyobb munkaadó, vagy hamarosan az lesz;
- N. mivel az ökoinnováció az ökológiai, gazdasági és társadalmilag fenntartható növekedési stratégia Európában történő kialakításának alapját képezi, ami számos ágazatban biztosít majd minőségi munkalehetőséget;
- O. mivel a 2010-es ökoinnovációs eredménytábla (Eco-IS) sok tagállamban kedvező ökoinnovációs teljesítményt mutat, ennek ellenére jelenleg egyetlen uniós tagállam vagy tagállamok egy csoportja sem szolgál követendő példaként az uniós ökoinnovációs teljesítmény tekintetében;
- P. mivel az európai vállalkozók ökoinnovációhoz való hozzáállásával kapcsolatos, 2011. évi 315. számú Eurobarométer gyorsfelmérés azt mutatja, hogy a kis- és középvállalkozásoknak növekvő kiadásokkal kell szembenéznük annak ellenére, hogy többségük új vagy jelentős mértékben fejlett ökoinnovatív gyártási folyamatokat vagy módszereket vezetett be kiadásaik csökkentése végett, valamint szembesülniük kell a piac bizonytalan keresleti igényével és azzal, hogy nem férnek hozzá a meglévő támogatásokhoz és pénzügyi forrásokhoz;
- Q. mivel a versenyképességi és innovációs keretprogram elemzése kimutatja, hogy a várható környezetvédelmi, gazdasági és foglalkoztatási előnyök nagymértékben meghaladják a közkiadásokat;
- R. mivel az ökoinnováció mérése kulcsfontosságú követelmény az uniós tagállamoknak az európai intelligens és fenntartható növekedés irányába tett előrehaladásuk és az e területen elért teljesítményük ellenőrzéséhez és értékeléséhez, de az ökoinnovációval kapcsolatos, rendelkezésünkre álló adatok korlátozottak, és a mutatók között minőségükben is jelentős különbségek mutatkoznak;
- S. mivel a politikai döntéshozóknak és az érdekelt feleknek különböző elképzelésük van arról, hogy mi az ökoinnováció és mire kellene irányulnia;
- T. mivel különböző értékelési kritériumok használatosak olyan fogalmak meghatározását illetően, mint például az „ökoinnováció” és az „intelligens zöld munkahely” (pl. az ILO, az UNEP, a CEDEFOP, az OECD és az Eurostat értelmezésén belül is), ami a zöld munkahelyekre és a növekedésre vonatkozó statisztikákban eltéréseket eredményezhet;
- U. mivel a Parlamentnek az új fenntartható gazdaságban rejlő foglalkoztatási potenciál feltárásáról szóló 2010. szeptember 7-i állásfoglalása a fenntartható munkahelyek ILO általi fogalom meghatározására hivatkozik, és hangsúlyozza, hogy az ökológiai fejlesztések az ipari és feldolgozóipari ágazatokban fontos szerepet töltenek be;
- V. mivel jelenleg az ökoinnovációs program (CIP) keretében több mint 240 projekt részesül finanszírozásban; mivel 2013 májusában a Bizottság új pályázati felhívást tett közzé további 45, új környezetvédelmi megoldásokat kínáló ökoinnovációs projekt kiválasztása céljából; mivel a CIP ökoinnovációs kezdeményezés működtetése és az általa nyújtott finanszírozás révén az innováció terén ígéretes európai fejlesztők részesültek támogatásban, azaz kockázati tőkéhez jutottak, amely egyébként nem állt volna rendelkezésükre;
- W. mivel az Uniónak a 2014–2020-as időszakra szóló „Horizont 2020” kutatási és innovációs programja az Innovatív Unió végrehajtására szolgáló pénzügyi eszköz; mivel a következő többéves pénzügyi kereten (MFF 2014–2020) belül az ökoinnovációs kezdeményezést is a LIFE (környezetvédelmi és éghajlat-politikai program, 2014–2020) fogja lefedni;

2013. december 12., csütörtök

- X. mivel a fiatalok közötti munkanélküliség aránya aggasztóan nő, és nagy szükség van több és jobb munkahely teremtetésére a fiatalok számára;
- Y. mivel a Parlament üdvözli a Bizottság „Új munkahelyekhez szükséges új készségek” nevű kezdeményezését, amely elismeri a tagállamok közötti együttműködést;

Az intelligens és fenntartható növekedésre és munkahelyteremtésre vonatkozó általános politikák

1. felszólítja a Bizottságot, hogy folytassa az ökoinnováció uniós szintű jövőképeének kialakítását annak figyelembevételével, hogy a hangsúly az erőforrás-hatékony, alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságon legyen, de közben a konkrét célkitűzések, prioritást élvező területek és mérföldkövek se szoruljanak háttérbe;
2. támogatja az Európa 2020 stratégiában foglalt kiemelt bizottsági kezdeményezést, amely szerint mostantól kell véghezvinni a fenntartható gazdasággá való átalakulást; hangsúlyozza továbbá, hogy az EU régióinak környezetbarát átalakításába történő célzott beruházás rendkívül hasznos eszköz a regionális konvergencia és a területi kohézió stratégiai célkitűzésének eléréséhez;
3. felhívja a figyelmet arra, hogy az „Európa 2020” stratégia teljes körű végrehajtásával közvetett és közvetlen módon minőségi munkahelyeket lehet teremteni; kéri ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy e téren fokozzák erőfeszítéseiket; üdvözli, hogy a Bizottság az „Innovatív Unió” kiemelt kezdeményezés keretében támogatja a zöld növekedésre irányuló integrált stratégiát, és különösen az ökoinnovációs cselekvési tervet, amit a helyes irányba történő lépésnek tart;
4. hangsúlyozza, hogy a jogszabályozás fontos eszköz a környezetvédelmi technológiák iránti kereslet növelése szempontjából; véleménye szerint az európai termelés versenyképessége attól függ, hogy Európa világszinten élen jár-e az ökológiailag hatékony áruk és termelés területén;
5. felszólítja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki stratégiákat a munkaerő szaktudása és a zöld technológiai szektor által kínált lehetőségek összehangolására, a különböző alágazatoknak és azok szakképzett munkaerő iránti igényeinek feltérképezésére,;
6. hangsúlyozza, hogy a fenntartható zöld biogazdaságra való átállás környezeti és gazdasági előnyökkel is jár, mivel az Unióban és a fejlődő országokban is fenntartható munkahelyeket teremt az innovatív üzemanyag- és alapanyag-termelésben történő fokozott részvétel, valamint a bioanyagok vállalkozások, állami, egyéni és hazai fogyasztók számára történő feldolgozásának és elosztásának köszönhetően létrejövő munkalehetőségek révén; hangsúlyozza, hogy e lehetőségek segítségével minőségi és fenntartható munkahelyek teremthetők a szakképzett és a szakképesítés nélküli munkavállalók számára; elismeri, hogy a fenntarthatóság előmozdítása érdekében szilárd, hosszú távú és a meglévő pénzügyi eszközöket felhasználó szabályozási keret kidolgozására van szükség;
7. felhívja a figyelmet az élelmezésbiztonság, az éghajlatváltozás, a talajminőség, a nyersanyaghiány, a megújuló energiarendszerekre történő átalakítás, az energiahatékonyaság stb. jelentette komplex kihívásokra; elismeri, hogy az ökoinnováció fontos szerepet tölthet be számos kihívás kezelésében; ismételten hangsúlyozza, hogy egy ilyen átállás holisztikus megközelítést igényel, amely magában foglalja az oktatást, a képzést, a készségfejlesztést, a kutatást és innovációt, a magán- és közberuházást és az infrastruktúrafejlesztést, amelyek mind hozzájárulnak a sokszínű és fenntartható foglalkoztatási lehetőségekhez.
8. meg van győződve arról, hogy az európai vállalatoknak nemcsak pénzügyi támogatásra van szükségük, hanem jobb szabályozásra, a kutatóbázisokkal való jobb kapcsolatokra, valamint a pénzügyi forrásokhoz – a támogatásoktól kezdve a kölcsönökig és a sajáttőke-finanszírozásig – való jobb és szélesebb hozzáférésre; felszólítja ezért a tagállamokat és a Bizottságot, hogy teremtsenek megfelelő körülményeket ehhez mind nemzeti, mind európai szinten;
9. hangsúlyozza, hogy a zöld technológiával kapcsolatos munkahelyek ne korlátozódnak csupán a megújuló energiatermelésre, az energiahatékonyaság növelésére és a közlekedési ágazatra, mivel a zöld növekedés minden egyes szektor számára lehetőséget jelent, amelyeknek ezért fel kell kutatniuk a fejlesztési lehetőségeket és fel kell hívniuk a fogyasztók figyelmét a zöld termékek vásárlásának fontosságára;
10. meggyőződése, hogy a társaságok versenyképességének növelése érdekében a tiszta technológia gyors kifejlesztésére van szükség; kéri ezért a Bizottságot, hogy az ökoinnovációt helyezze iparpolitikája középpontjába;
11. kéri a Bizottságot, hogy a termékek és a szolgáltatások környezetvédelmi hitelesítésének azonosítása és az ezzel kapcsolatos tájékoztatás biztosítása érdekében könnyítse meg címkézési szabványok és világos fogalommeghatározások kidolgozását;

2013. december 12., csütörtök

12. meg van győződve arról, hogy egy új, fenntartható gazdaság biztosítani fogja az Unió számára a kiegyensúlyozott gazdasági és társadalmi fejlődést; nagyra törő, fenntartható gazdasági szakpolitikát sürget az erőforrás-hatékonyság figyelembevételével; emlékeztet arra, hogy a forrásokkal és az anyagi eszközökkel való hatékony gazdálkodás csökkenti majd az ipar és a háztartások költségeit, forrásokat szabadít fel más beruházásokhoz és csökkenti az EU gazdaságának függőségét a szűkös erőforrásoktól és a források rendkívül kiszámíthatatlan piacaitól; hangsúlyozza, hogy a zöld gazdaságnak megfelelő, jól fizető állásokat kell kilátásba helyeznie, egyenlő lehetőségeket biztosítva a férfiak és a nők számára, valamint a környezetvédelem szem előtt tartásával;

13. hangsúlyozza, hogy bár az ökoiparágak jelenleg 3,4 millió munkahelyet biztosítanak és a becslések szerint 319 millió eurós éves forgalmat bonyolítanak, a regionális növekedési, valamint a foglalkoztatási lehetőségekkel és a környezeti haszonnal kapcsolatos potenciál továbbra is kiaknázatlan, és ebben az összefüggésben emlékeztet arra, hogy magas lesz a tétlenség ára;

14. hangsúlyozza, hogy az ökoinnováció sikerre viteléhez célzottabb és hosszú távú befektetésre van szükség, amelynek egyebek mellett különösen ki kell terjednie az oktatás és a képzés, a kutatás és fejlesztés, az infrastruktúra stb. területeire;

15. üdvözli a meglévő egyetemi és szakmai programokat, amelyek középpontjában az ökológiai, gazdasági és társadalmi fenntarthatóság áll; hangsúlyozza, hogy a fenntartható munkahelyek fejlesztésével kapcsolatban új oktatási igényeknek kell megfelelni;

16. határozottan meg van győződve arról, hogy a piacgazdaságon alapuló környezeti politika a növekedés és foglalkoztatás motorja lehet a gazdaság minden területén; hangsúlyozza, hogy a kiszámítható, beruházásbarát keretfeltételek jelentik az alapot, amely lehetővé teszi az innovatív cégek számára, hogy a lehető legjobban kihasználják a lehetőségeket a környezet és a munkavállalók érdekében;

17. elismeri, hogy a vadonatúj gazdasági területeket megnyitó átállás vonzó lehet a munkavállalók fiatal nemzedéke számára, és új munkalehetőségeket teremthet az ökoinnováció palettáján;

Az ökoinnováció fogalma

18. üdvözli az „Innováció a fenntartható jövőért – Az ökoinnovációs cselekvési terv (Eco-AP)” című bizottsági közleményt (COM(2011)0899);

19. hangsúlyozza az ökoinnováció potenciális szinergia-hatásait a fenntartható, minőségi munkahelyek létrehozásában, a környezetvédelemben és a gazdasági függőség csökkentésében;

20. hangsúlyozza az ökoinnováció fogalmának tágabb értelmezését, mivel definíciója szerint minden olyan innováció ide tartozik, amely a fenntartható fejlődésre irányul a környezetre gyakorolt hatások csökkentése és a források sokkal hatékonyabb és felelősségteljesebb felhasználása révén;

21. felszólítja a Bizottságot, hogy tárja fel az ökoinnováció különböző értelmezéseit és a hozzá kapcsolódó kihívásokat, valamint alakítson ki közös értelmezést arra vonatkozóan, hogy milyen különböző stratégiai lehetőségeket rejt magában az ökoinnováció a jövőre nézve;

22. hasznosnak ítéli az Eurostatnak a zöld munkahelyekre vonatkozó azon meghatározását (a környezetvédelmi áruk és szolgáltatások ágazatában), amely szerint a zöld technológiáknak és termékeknek környezetvédelmi vagy erőforrás-gazdálkodási céllal kell rendelkezniük elsődleges célkitűzésként azért, hogy elkerülhetőek legyenek a különböző statisztikák, de fontosnak tartja, hogy tovább pontosítsa a zöld munkahelyek és növekedés uniós szintű egységes definícióját, amely többek között magában foglalná a tömegközlekedési szektort is; megfontolandónak tartja a „zöld munkahelyek” átfogóbb meghatározását, amely következő lépésként kiterjed a kiegészítő munkákra/tevékenységekre is;

23. rávilágít az ökoinnovációban rejlő, még kiaknázatlan előnyös környezeti lehetőségekre, mivel azok várhatóan segítenek csökkenteni az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását, az egyéb szennyeződések és a hulladéktermelést, többek között az újrahasznosítható anyagok szélesebb körű felhasználásával és minőségi termékek gyártásával, amelyek kevesebb hatást gyakorolnak a környezetre, valamint elősegítik a környezetbarátabb gyártási folyamatokat és szolgáltatásokat; hangsúlyozza, hogy szükség van olyan célzott intézkedésekre, amelyek az ökoinnováció kereskedelmi hasznosítása és az ehhez kapcsolódó termékek és szolgáltatások nemzetközi elterjedése előtti akadályok legyőzésére irányulnak;

2013. december 12., csütörtök

24. kéri a Bizottságot, hogy a fenntartható növekedés előmozdítása érdekében illesszen be egyedi ökoinnovációs ajánlásokat is az Európai Szemeszterbe;

25. elismeri, hogy az ökoinnováció egyértelmű lehetőséget biztosít az új piaci rés vállalkozásai, a kis- és középvállalkozások (kkv-k), az egyedi kezdeményezéssel előálló személyek, az önfoglalkoztatók és a vállalkozók számára abban, hogy az új piacok és üzleti modellek előnyeit élvezzék, illetve hogy a hagyományos gazdasági ágazatokban a fenntartható, erőforrás-hatékony termelési és munkamódszerek kiigazításával lehetőséget kínáljanak a meglévő munkahelyek zöldebbé tételére;

26. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozza ki az ökoinnovációs szakpolitika szisztematikus megközelítését olyan szilárd keretrendszerbe foglalt feltételekkel, amelyek lehetővé teszik az egyenlő versenyfeltételeket az ökoinnovációs vállalkozások számára, valamint olyan infrastruktúrával, amely lehetővé teszi a vállalkozások és a fogyasztók számára, hogy fenntartható alternatívákat válasszanak;

27. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a közintézmények első fogyasztóként betöltött szerepének fokozása érdekében dolgozzanak ki ökoszabványokat a közbeszerzési eljárásokra;

28. megjegyzi különösen a megfelelő képzéshez és készségfejlesztéshez való hozzáférés jelentőségét az ökoinnováció keretében, mind a munkaadók szükséges felkészültségű munkaerővel történő ellátása szempontjából, mind pedig a fiatalok megfelelő tudással, készségekkel és kompetenciákkal való felruházása tekintetében, amelyeknek köszönhetően hozzájutnak a kialakuló innovatív munkavállalási lehetőségekhez, és amelyek megkönnyítik a munkavállalók átáramlását a hanyatlófélben levő ágazatokból az új, zöld ágazatokba; hangsúlyozza ezzel összefüggésben a vidéki gyakorlati képzési lehetőségek és a szakképzés egyéb formái nyújtotta lehetőségeket ezen új készségek kialakításában;

29. javasolja a fiatalokban a fenntartható fejlődéshez való hozzájárulás tekintetében rejlő kreatív és innovatív lehetőségek előmozdítását, és a finanszírozáshoz való hozzáférésük javítását.

Az Európai Unió, a tagállamok és a régiók

30. hangsúlyozza, hogy az ökoinnovációs elképzelést valamennyi szakpolitikai területen érvényesíteni kell, mivel az ökoinnováció horizontális politikai terület; ezzel összefüggésben sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék elő az együttműködést a minisztériumok és szakpolitikák szintjén, valamint rendszeresen felügyeljék a szóban forgó szakpolitikák végrehajtását;

31. felszólítja a kulcsfontosságú feleket, hogy minden egyes ágazatban folytassanak együttműködést a zöld növekedés, az innováció és a munkahelyek területén, valamint vegyék hasznát a meglévő eszközöknek, mint például

32. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki új jogszabályokat és erősítsék meg a meglévőket, amelyek a megújuló energiaforrások és a növekvő energiahatékonyság fejlesztését és használatát célozzák meg, miközben jobbiztonságot és egyenlő versenyfeltételeket biztosítanak, és fellendítik a köz- és magánbefektetéseket;

33. felszólítja a tagállamokat, hogy javítsák e szakpolitikák összehangoltságát, valamint kiemelten támogassák a regionális partnerkapcsolatokat és a határon átnyúló kezdeményezéseket a növekedés, az innováció, a munkahelyek, valamint a férfiak és a nők számára biztosított egyenlő lehetőségek tekintetében;

34. felhívja a figyelmet az ökoinnovációs szemléletváltás által kínált munkahelyteremtési lehetőségekre egy fenntartható gazdaságban; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítson olyan platformot, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy összehangolják erőfeszítéseiket az új, fenntartható munkahelyek és növekedés megteremtése terén;

35. sürgeti a tagállamokat, hogy az éghajlatváltozás gazdasági, társadalmi és környezeti hatásaival való foglalkozás során a munkalehetőségek tekintetében osszák meg egymással tapasztalataikat és bevált gyakorlataikat;

36. kéri az ökoinnováció elképzelésének horizontális beépítését a strukturális és kohéziós alapokba; javasolja, hogy a helyi és a regionális hatóságok az egyes tagállamok jogi és intézményi felépítésével összhangban fogadjanak el olyan fejlesztési stratégiákat, amelyek összhangban vannak az EU 2020 stratégia célkitűzéseivel, és a céljuk új munkahelyek teremtése egy fenntartható gazdaságban;

37. úgy véli, hogy a meglévő és javasolt uniós környezeti jogszabályok révén jelentős lehetőség adódik új munkahelyek teremtésére olyan területeken, mint a levegő, a talaj és a víz, az energia, a közszolgáltatások, a mezőgazdaság, a közlekedés, a turizmus, az erdészeti és a környezetgazdálkodás, és felszólítja a tagállamokat, hogy hajtsák végre e jogszabályokat;

2013. december 12., csütörtök

38. hangsúlyozza, hogy az éghajlatbarát technológiákba való beruházások biztosítása érdekében sürgősen javítani kell az Unió szén-dioxid-piacának hatékonyságát;

39. sürgeti az alapvető kutatások és az ipari innováció, valamint az innováció és a gyártási folyamatok közötti szorosabb kapcsolatot; sürgeti a Bizottságot, hogy kezdeményezzen ökoinnovációra vonatkozó kutatási/konzultációs esettanulmányokat minden egyes tagállamra nézve;

40. hangsúlyozza, hogy az Unión belüli ökológiai innováció az Unió határain kívül is nagyobb erőforrás-hatékonyságra ösztönöz, ezáltal csökkentve a globális erőforrások kimerítését; ezért határozottan kéri a tagállamokat, hogy erősítsék meg az erőforrás-hatékonysággal kapcsolatos nemzeti stratégiáikat, és nemzetközi fórumokon osszák meg egymással ismereteiket;

41. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az ökoinnováció legjobb gyakorlatai jobban illeszkedjenek a reálgazdaságba annak érdekében, hogy az elért eredmények az emberek hétköznapi életében is láthatóbbak legyenek;

42. hangsúlyozza, hogy az innováció és az ökoinnováció alapját a kutatás adja; rámutat, hogy az ökoinnováció nagy növekedési lehetőségeket kínál, és hogy Európának esélye van arra, hogy a világ vezető térsége legyen e területen, ami egyúttal lehetőségeket nyit új, minőségi munkahelyek előtt is;

43. úgy véli, hogy az ökoinnováció teljes mértékben összhangban van a strukturális alapok következő programozási időszakának kutatási, innovációs, éghajlati és a környezet terén való beruházási prioritásaival;

44. hangsúlyozza, hogy a társaságok, az oktatási szektor, valamint a helyi és regionális hatóságok közötti partnerségek és szinergiák létfontosságú szerepet játszhatnak a megfelelő képzés biztosításában – amely magában foglalja a férfiak és a nők számára is a tudományos, technológiai, mérnöki és matematikai készségekre való felkészítést, a pályaorientációt, a minőségi, fizetett szakmai gyakorlati képzést és a kettős tanulás lehetőségeit –, széleskörű hozzáférést téve lehetővé az ökoinnovációnak köszönhetően létrejövő foglalkoztatási lehetőségekhez és kiemelkedő minőségi munkahelyekhez;

45. ösztönzi a tagállamokat, hogy bocsássanak rendelkezésre ösztönzőket a vállalkozások és különösen a kkv-k számára, elősegítve a magánbefektetések számának növekedését a kutatás és a fejlesztés (K+F) terén; e tekintetben üdvözlí az ökoinnovációs cselekvési tervet;

46. nyomatékosan kéri a tagállamokat a határokon átnyúló együttműködés javítására a technológiák és a legjobb gyakorlatok EU-ban történő terjesztése érdekében, ezáltal növelve az európai vállalkozások versenyképességét;

47. kéri, hogy az ökoinnováció legjobb eredményei részesüljenek támogatásban különösen a fejlődő országokban, ahol – például a faszén előállításának hatékonyabb eljárásai, a komposztáló WC-k, a megújuló energiaforrások használata, a víztisztító-rendszerek és sok más innováció – jelentős mértékben és viszonylag alacsony költségen javíthatják az életszínvonalat és az egészségügyi helyzetet, serkentően hatva a vállalkozói szellemre és a foglalkoztatásra;

48. a magas minőségű zöld munkahelyekre történő, szociális szempontból felelősségteljes átállás biztosításának keretében nyomatékosan kéri a tagállamokat, hogy mihamarabb használják fel az Európai Szociális Alapot a munkavállalók felkészítésére, képzésére és továbbképzésére irányuló programok megvalósításához;

Az ökoinnováció finanszírozása

49. rámutat az adópolitikák által kínált előnyökre, és kéri a tagállamokat, hogy az ökoinnováció ösztönzése érdekében a jövőben az adókat ne a foglalkoztatásra, hanem a forrásfelhasználásra és a szennyezésre osszpontosítsák;

50. sürgeti a Bizottságot, hogy határozza meg azokat a környezetvédelmi szempontból káros anyagokat, amelyek „olyan kormányzati fellépések következményei, amelyek előnyhöz juttatják a fogyasztókat vagy a termelőket annak érdekében, hogy kiegészítsék jövedelmüket vagy csökkentsék költségeiket, mindeközben azonban hátrányba szorítják a tisztán környezetvédelmi eljárásokat”; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy haladéktalanul fogadjanak el az e fogalommeghatározáson alapuló konkrét terveket a környezetvédelmi szempontból káros valamennyi támogatás fokozatos felszámolására vonatkozóan;

51. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a környezetvédelmi szempontból káros valamennyi támogatást – köztük a megújuló energiaforrások nem hatékony felhasználását ösztönző támogatások és a fosszilis tüzelőanyag támogatását – 2020-ig fokozatosan számolják fel, és a nemzeti reformprogramokon keresztül tegyenek jelentést az előrehaladásról;

2013. december 12., csütörtök

52. hangsúlyozza, hogy az ökoinnovációnak hasznosítania kell az „Innovatív Unió” és „Erőforrás-hatékony Európa” kiemelt kezdeményezések kialakulóban lévő uniós pénzügyi eszközeit és konstrukcióit, illetve a 2013 utáni kohéziós politikát és a Horizont 2020 kezdeményezést;

53. fontosnak tartja, hogy az ökoinnovációk és a környezetbarát technológiák pénzügyileg és versenyképesség tekintetében hosszú távon életképesek legyenek; úgy véli, hogy közfinanszírozás esetén az állami beruházásoknak ösztönöznie kellene a környezetbarát termelési módszereket;

54. üdvözlí a közös agrárpolitika keretében meglévő, illetve a COSME, a „Horizont 2020” és a LIFE program által nyújtott, ökoinnovációval kapcsolatos finanszírozási lehetőségeket, ugyanakkor nyomatékosan hangsúlyozza, hogy további finanszírozást kell rendelkezésre bocsátani a már elért ökoinnovációs eredmények gyakorlati alkalmazásának fokozása érdekében;

55. felszólítja a Bizottságot, hogy hajtsa végre a szükséges eszközöket és állapítson meg megfelelő költségvetési forrásokat annak biztosítása érdekében, hogy az ökoinnováció terén a CIP és a „Horizont 2020” keretprogram közötti átmenet gördülékeny legyen, és hogy enyhítsen a kis- és középvállalkozásokra nehezedő eljárási terheken; emlékeztet arra, hogy alapvető fontosságú a nemeknek a finanszírozás valamennyi szakaszára és aspektusára kiterjedő döntéshozatalban való kiegyensúlyozott részvétele;

56. nyomatékosan kéri a tagállamokat, hogy a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó stratégiáikba illesszék be az ökoinnovációt, mint a zöld gazdaság, a növekedés és az új munkahelyek előmozdításának eszközét, ezáltal egyenlő alapon biztosítva a vállalkozói szellem kifejlődését, és alátámasztva az együttműködést az oktatás, az üzleti világ és a tudományos élet között;

57. hangsúlyozza, hogy a 2012-es ökoinnovációs pályázati felhívás jelenleg prioritásként meghatározott területei néhány kiemelt célterületet jelentenek, az ökoinnovációs kezdeményezés olyan átfogó program, amely különböző ágazatokban támogatja az ökoinnovációs projekteket; ezért ismételten hangsúlyozza, hogy minden ágazatnak és üzleti tevékenységnek jogosultnak kell lennie a támogatásra;

58. felkéri különösképpen a Bizottságot, hogy működtessen világosan meghatározott, összpontosított és megerősített forrásokat az ökoinnováció és annak elterjesztésére vonatkozó piacszimulációs projektek, kockázati tőke, hálózatépítés és nemzetköziesítés, valamint ezeknek a kkv-k általi uniós értékesítése számára;

59. meg van győződve arról, hogy az ökoinnovációs kezdeményezés prioritásaiban hangsúlyosabban meg kellene jelennie annak, hogy képesnek kell lennünk számolni a globalizációval és annak a következő finanszírozási időszakban az Unió gazdaságára és az ellátási láncokra gyakorolt hatásaival, mivel az új üzleti modellek kezdik átszervezni a hagyományos ellátási láncokat;

60. úgy véli, hogy a kkv-k és a szervezetek potenciális lehetőségei az ökoinnováció előmozdítása terén még nincsenek kihasználva; kéri ezért, hogy bocsássonak egyedi finanszírozási lehetőségeket a kkv-k és a szervezetek számára az ökoinnovációval kapcsolatos elgondolásaikkal kapcsolatban;

61. meggyőződése, hogy a kapacitásépítés és a hálózatépítés lehetőségeinek javítása érdekében innovatív pénzügyi eszközökre van szükség;

62. hangsúlyozza, hogy a finanszírozás növekedésével egyidejűleg egyszerűsíteni kell a finanszírozási eljárásokat;

63. rámutat arra, hogy a jövőbeli kohéziós politika az uniós régiókra vonatkozó előzetes feltételrendszerként magában foglal egy intelligens szakosodási stratégiát is; arra ösztönzi a régiókat, hogy indítsanak figyelemfelkeltő kampányokat az összes célcsoport számára annak érdekében, hogy regionális és nemzeti intelligens szakosodási stratégiáikba integrálják az ökoinnovációt;

o

o o

64. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0593

Felhívás az unióbeli adókijátszás és adókikerülés elleni mérhető és kötelező érvényű kötelezettségvállalásra**Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása az adókijátszással és adókikerüléssel szembeni mérhető és kötelező érvényű kötelezettségvállalásra irányuló felhívásról az Unióban (2013/2963(RSP))**

(2016/C 468/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Cselekvési terv az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem megerősítésére” című 2012. december 6-i bizottsági közleményre (COM(2012)0722),
 - tekintettel az agresszív adótervezésről szóló 2012. december 6-i bizottsági ajánlásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel a jó adóügyi kormányzásra vonatkozó minimumkövetelmények harmadik országok általi teljesítésének ösztönzésére irányuló intézkedésekről szóló 2012. december 6-i bizottsági ajánlásra ⁽²⁾,
 - tekintettel az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem megerősítését célzó, többek között harmadik országok viszonylatában hozandó konkrét intézkedésekről szóló 2012. június 27-i bizottsági közleményre (COM(2012)0351),
 - tekintettel az adócsalás, az adóelkerülés és az adóparadicsomok elleni küzdelemről szóló 2013. május 21-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az adócsalás és az adóelkerülés elleni küzdelem terén teendő konkrét lépésekre irányuló felhívásról szóló 2012. április 19-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Ecofin egyes adóügyi kérdésekről szóló következtetéseire és az Európai Tanácsnak készített 2012. június 22-i jelentésére,
 - tekintettel az Ecofin adókijátszásról és adócsalásról szóló 2013. május 14-i következtetéseire,
 - tekintettel a G20-országok vezetőinek 2013. szeptember 5–6-i szentpétervári csúcstalálkozójukat követően tett nyilatkozatára,
 - tekintettel a G20-ak pénzügyminisztereinek és jegybankelnökeinek 2013. február 15–16-i, Moszkvában megrendezett találkozóját követően kiadott közleményre,
 - tekintettel az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás kezeléséről (Addressing Base Erosion and Profit Shifting) szóló 2013-as OECD-jelentésre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel becslések szerint az adócsalás, adókijátszás és adókikerülés az Unióban évi 1 billió euró potenciális adóbevétel-kiesést okoz anélkül, hogy bármilyen kézzel fogható válaszlépések születnének;
- B. mivel az adócsalás és az adókijátszás az adófizetési kötelezettség megkerülésére irányuló jogellenes tevékenységeket jelent, az adókikerülés ugyanakkor az adózási rendszer jogszerű kihasználása az adófizetési kötelezettség elkerülése vagy csökkentése érdekében, ami bizonyos esetekben agresszív adótervezést eredményezhet, amely pedig az adórendszer jogi alakásaiból fakadó előnyöket, illetve a két vagy több adórendszer közötti eltéréseket használja ki helytelen módon az adófizetési kötelezettség csökkentése céljából;
- C. mivel az adóalap tagállamok közötti harmonizációja megakadályozná az adókikerülést;

⁽¹⁾ HL L 338., 2012.12.12., 41. o.⁽²⁾ HL L 338., 2012.12.12., 37. o.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0205.⁽⁴⁾ HL C 258. E, 2013.9.7., 53. o.

2013. december 12., csütörtök

- D. mivel a potenciális többletbevételeknek köszönhetően a tagállamok könnyebben lennének képesek egyensúlyba hozni költségvetéseiket és növelni tudnák a beruházások, a növekedés és a foglalkoztatás serkentésére fordított forrásokat, amely területek létfontosságú társadalmi-gazdasági tényezők a válságból kivezető fenntartható uniós stratégia számára;
- E. mivel az adókijátszás és adókikerülés mértéke gyengíti a polgárok bizalmát a közigazgatás és az adórendszer méltányossága és legitimitása iránt;
- F. mivel a nemzeti szinten hozott egyoldalú intézkedések sok esetben hatástalannak és elégtelennek bizonyultak, ami azt jelzi, hogy nemzeti, uniós és nemzetközi szinten meghatározott kézzelfogható stratégiákon és célkitűzéseken alapuló összehangolt és többértékű megközelítésre van szükség;
- G. mivel az államháztartási konszolidáció erőfeszítéseket tesz szükségessé az állami költségvetések mind bevételi, mind kiadási oldalán; mivel az adóalapok és adókulcsok közötti megfelelő egyensúly alapvetően szükséges a nemzeti és uniós szintű költségvetési stabilitás és versenyképesség biztosítása érdekében;
1. üdvözlöi, hogy a Bizottság és a Tanács készek foglalkozni az Európát jellemző adórés kérdésével többek között az adócsalás, adókijátszás és agresszív adótervezés elleni küzdelem fokozására történő összpontosítás révén;
 2. üdvözlöi a Bizottságnak az automatikus információcsere kiterjesztésére, a héacsalás elleni küzdelemre, valamint az anya- és leányvállalatokról szóló irányelv módosítására irányuló javaslatát, amelyek célja az adókikerülés csökkentése Európában a jelenlegi joghézagok megszüntetésével, amelyeket egyes vállalatok arra használtak, hogy elkerüljék az adófizetés rájuk háruló tiszteletes részét;
 3. emlékeztet arra, hogy sürgette a tagállamokat, hogy vállaljanak kötelezettséget az adórés 2020-ig legalább felére csökkentésére irányuló nagyratörő, ám realisztikus célkitűzés iránt;
 4. ismételten hangsúlyozza, hogy a válságból való kilábalás jelenlegi időszakában az adókijátszás és adókikerülés ellen az adórés megszüntetése révén folytatott küzdelem iránti kézzelfogható és valós kötelezettségvállalás meghozhatja az adóbevételek nagyon várt növekedését a megfizetendő adó beszédével;
 5. felkéri az Európai Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt azon lehetséges mutatókról, amelyek alapul szolgálhatnak az adócsalás, adókijátszás és adókikerülés csökkentéséhez, és adott esetben határozzon meg szabványosított mutatókészletet az adókijátszás és adókikerülés mérésére;
 6. sürgeti a Bizottságot, hogy vezessen be konkrét célértékeket az adórés európai és nemzeti szinten történő csökkentésére, ahol kiemelt cél az adórés 2020-ig történő csökkentése;
 7. javasolja adott esetben e célértékeknek az Európa 2020 stratégiába történő beemelését, és sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, van-e lehetőség arra, hogy ezen értékek egyértelmű szerepet kapjanak az európai szemeszterben;
 8. ezzel összefüggésben sürgeti a Bizottságot, hogy szintén vizsgálja meg, hogy a nemzeti reformprogramok, valamint a stabilitási és konvergenciaprogramok kibővíthetők-e ezen célértékekkel és intézkedésekkel az adórés szükséges csökkentésének megvalósítása érdekében;
 9. hangsúlyozza, hogy égető szükség van a jobb koordinációra, és hogy az adórés csökkentésére irányuló közös törekvés tartalommal tölthetné meg az adókijátszás és adókikerülés elleni küzdelem iránti elkötelezettséggel kapcsolatos tanácsi ígéreteket;
 10. sürgeti a Bizottságot, hogy az adócsalással, az adókijátszással és az agresszív adótervezéssel szembeni küzdelem terén uniós és globális szinten tett előrelépésről évente készítsen jelentést a Parlamentnek és a Tanácsnak, és honlapján tegyen közzé az e téren alkalmazott bevált gyakorlatokkal kapcsolatos konkrét példákat;
 11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetnek.

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0594

A nemzeti romaintegrációs stratégiák végrehajtása terén elért eredmények**Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása a nemzeti romaintegrációs stratégiák végrehajtása terén elért eredményekről (2013/2924(RSP))**

(2016/C 468/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2., 3. és 6. cikkére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 8., 9. és 10. cikkére, valamint 19. cikke (1) bekezdésére,
- tekintettel az Alapjogi Chartára (a továbbiakban „a Charta”), és különösen annak 21. cikkére,
- tekintettel a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló 1965. évi nemzetközi egyezményre, a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés valamennyi formájának eltörléséről szóló 1979. évi nemzetközi egyezményre, az ENSZ 1989. évi gyermekjogi egyezményére, valamint a nemzeti vagy etnikai, vallási és nyelvi kisebbségekhez tartozó személyek jogairól szóló 1992. évi ENSZ-nyilatkozatra,
- tekintettel az Európai Unió Bírósága és az Emberi Jogok Európai Bírósága vonatkozó esetjogára,
- tekintettel a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló 2000/43/EK tanácsi irányelvre,
- tekintettel az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel az Európai Unióban élő roma nők helyzetéről szóló 2006. június 1-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről szóló 2008/913/IB tanácsi kerethatározatra (a rasszizmus és az idegengyűlölet elleni kerethatározat);
- tekintettel a romák helyzetéről és az Európai Unión belüli szabad mozgásról szóló, 2010. szeptember 9-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a romák integrációjának európai uniós stratégiájáról szóló, 2011. március 9-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az európai unióbeli szociális lakhatásról szóló, 2013. június 11-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a rasszizmus, az idegengyűlölet és a gyűlölet-bűncselekmények elleni küzdelem erősítéséről szóló, 2013. március 14-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel „A nemzeti romaintegrációs stratégiák uniós keretrendszere 2020-ig” című 2011. április 5-i bizottsági közleményre (COM(2011)0173) és a 2011. június 24-i európai tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a „Nemzeti romaintegrációs stratégiák: az uniós keretrendszer végrehajtásának első lépése” című 2012. május 21-i bizottsági közleményre (COM(2012)0226),
- tekintettel az „Előrelépések a nemzeti romaintegrációs stratégiák végrehajtásában” című 2013. június 26-i bizottsági közleményre (COM(2013)0454),

⁽¹⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 283. o.⁽²⁾ HL C 308. E, 2011.10.20., 73.⁽³⁾ HL C 199. E, 2012.7.7., 112. o.⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0246.⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0090.

2013. december 12., csütörtök

- tekintettel a romák integrációját célzó hatékony tagállami intézkedésekről szóló, 2013. június 26-i tanácsi ajánlása irányuló javaslatra (COM(2013)0460),
 - tekintettel a roma uniós polgárok helyzetének javítását célzó intézkedésekről szóló, 2011. januári tanulmányra,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének felmérésére, amelyet 2012 májusában, „A romák helyzete 11 uniós tagállamban” című dokumentumban tett közzé,
 - tekintettel a romák integrációját célzó nemzeti stratégiák uniós keretrendszeréről szóló meghallgatásra, amelyet 2013. szeptember 18-án tartottak az Európai Parlamentben,
 - tekintettel az egészség terén mutatkozó egyenlőtlenségekről szóló, 2013. szeptember 4-i bizottsági jelentésre (SWD (2013)0328),
 - tekintettel „A válság hatása a kiszolgáltatott helyzetű csoportok ellátáshoz való hozzáférése” című, 2013. július 4-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az egészségbe való beruházásról szóló, 2013. február 20-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD (2013)0043),
 - tekintettel 2011. március 8-i állásfoglalására az egészségügyi egyenlőtlenségek csökkentéséről az EU-ban ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottság „Szolidaritás az egészségügyben: az egészség terén mutatkozó egyenlőtlenségek csökkentése az Európai Unióban” című 2009. október 20-i közleményére (COM(2009)0567),
 - tekintettel a nemzeti romaintegrációs stratégiák végrehajtása terén elért eredményekre vonatkozó, a Bizottsághoz intézett kérdésre (O-000117/2013 – B7-0528/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Unió az emberi méltóság tiszteletben tartásának, a szabadságnak, a demokráciának, az egyenlőségnek, a jogállamiságnak, valamint az emberi jogok tiszteletben tartásának értékein alapul;
- B. mivel a romák egész Európában megkülönböztetésnek vannak kitéve és mivel szocioökonómiai és alapvető jogokkal kapcsolatos helyzetük számos esetben rosszabb a hasonló helyzetben lévő nem romák helyzetéhez képest;
- C. mivel az uniós tagállamokban történt olyan közelmúltbeli események, mint a romák elleni erőszakos cselekmények, a megfelelő integrációs politikák hiánya, az előítéletes romaellenes retorika alkalmazása, a strukturális és rendszerszintű diszkrimináció, az emberi jogok európai egyezményének és az EU Alapjogi Chartájának egyértelmű megsértése és az alapvető jogok megsértése esetén a nyomozás és a büntetőeljárás elmulasztása is rávilágítottak, hogy az EU-ban még mindig jelentős a cigányellenesség, és hogy azzal minden szinten komolyan foglalkozni kell;
- D. mivel a sok romát érintő szegénység és társadalmi kirekesztés olyan kritikus szintet ért el, amely korlátot jelent a roma családok életkilátásai tekintetében és már fiatal kortól a szegénység kockázatának teszi ki a roma fiatalokat;
- E. mivel a nem romák részéről tapasztalható, a romákkal szembeni negatív attitűd is hozzájárul a romák kirekesztéséhez;
- F. mivel a romák fokozódó kirekesztése hátrányosan hat a növekedésre és növeli az államadósságot;
- G. mivel a társadalmi egyenlőtlenségek és a regionális különbségek a vidéki közösségek életminőségének romlásához vezetnek; mivel a rosszul irányított várostervezés felgyorsítja a városi elszegényedés növekedését és hozzájárul ahhoz;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0328.

⁽²⁾ HL C 199. E, 2012.7.7., 25. o.

2013. december 12., csütörtök

- H. mivel az „Előrelépések a nemzeti romainTEGRÁCIÓS stratégiák végrehajtásában” című 2013. évi bizottsági közlemény is megmutatja, hogy a tagállamok nem sok előrelépést tettek a nemzeti romainTEGRÁCIÓS stratégiák végrehajtása terén, még az annak hatékony végrehajtását szolgáló strukturális előfeltételek megteremtése tekintetében sem;
- I. mivel a Bizottság által 2010-ben felállított belső munkacsoport megvizsgálta a romainTEGRÁCIÓT célzó uniós alapok 18 országban való felhasználását, és azt találta, hogy a tagállamok nem megfelelően használják fel az európai uniós pénzeket, és hogy bár az európai uniós alapok jelentős potenciállal rendelkeznek a romainTEGRÁCIÓ támogatásához, azonban a nemzeti, regionális és helyi szinten tapasztalható szűk keresztmetszetek miatt nem lehetséges a romák hatékony szociális és gazdasági integrációjának elősegítése;
- J. mivel a tagállamok többségében továbbra is elégtelen a romák jogszerű képviselete és a megfelelő civil társadalmi szervezetek bevonása a nemzeti stratégiák kialakításába, végrehajtásába és nyomon követésébe;
- K. mivel a nemzeti romainTEGRÁCIÓS stratégiák hatékony végrehajtása szempontjából kulcsfontosságú elem a helyi és regionális hatóságok bevonása a romapolitikák kialakításába, végrehajtásába, nyomon követésébe és felülvizsgálatába, tekintve, hogy azok alkotják a romák integrációja szempontjából legtöbb tényleges feladatkörrel rendelkező kormányzati szintet, azonban a tagállamok általi bevonásuk alacsony szintű;
- L. mivel a célzott pénzügyi források kihelyezését a tagállamok részéről tényleges politikai akaratnak kell kísérnie, mivel ez a stratégiák végrehajtása tekintetében a siker abszolút előfeltétele, és mivel csupán néhány tagállam követ integrált megközelítést az uniós és nemzeti források kihelyezésekor, miközben más tagállamokban a nemzeti stratégiák végrehajtását az európai uniós alapok alacsony felhasználása késlelteti, különösen a konkrét intézkedések hiánya esetén;
- M. mivel továbbra sem egyértelmű a kifejezetten a roma népesség integrációját célzó európai uniós alapok teljes összege; mivel emiatt alapvető fontosságú, hogy a Bizottság továbbra is nyomon kövesse, hogy a tagállamok hogyan költik el az európai uniós alapokat, és garanciákat szerezzen ezen alapok megfelelő felhasználásáról;
- N. mivel a nemzeti romainTEGRÁCIÓS politikák hatékony végrehajtása szempontjából alapvető tényező a romák integrációját célzó intézkedések által elért eredmények megfelelő nyomon követése és rendszeres és következetes értékelése, és mivel kevesebb mint a tagállamok fele alakított ki valamilyen rendszeres jelentéstételi és értékelési mechanizmust;
- O. mivel az európai uniós keret előírja a nemzeti romainTEGRÁCIÓS kapcsolattartási pontok kialakítását minden egyes tagállamban, és hangsúlyozza, hogy azoknak teljes megbízatással kell rendelkezniük a romainTEGRÁCIÓ politikai területek közötti hatékony koordinációja tekintetében;
- P. mivel a tagállamoknak minden szükséges lépést meg kell tenniük annak biztosítása érdekében, hogy a romákat ne érje megkülönböztetés, és hogy a Chartában és az emberi jogok európai egyezményében, valamint az európai uniós jogszabályokban foglaltaknak megfelelően tiszteletben tartsák, védelmezzék és támogassák emberi jogait;
- Q. mivel a romák megkülönböztetésnek és társadalmi kirekesztésnek vannak kitéve, és mivel fokozott figyelmet kell fordítani a roma közösségeken belüli kiskorúakra és nőkre, különös tekintettel alapvető jogaikra, köztük az oktatáshoz és a testi épséghez való jogukra, valamint a rabszolgaság és a kényszermunka tilalmára, ahogy azt az Alapjogi Charta 3. és 5. cikke is megfogalmazza;
- R. mivel a romaellenes előítéletekkel és negatív attitűddel szembeni hatékony küzdelemhez határozott tudatosságnövelő kampányokra van szükség, valamint olyan kezdeményezésekre, amelyek a kultúrák közötti párbeszédet és együttműködést szorgalmazzák, továbbá elősegítik a romainTEGRÁCIÓ többség általi támogatását;
- S. mivel az Európai Unió polgárai közé tartozó romáknak teljes birtokában kell lenniük az európai polgársághoz kapcsolódó jogoknak és kötelezettségeknek, és lehetőséggel kell bírniuk annak gyakorlására;

2013. december 12., csütörtök

1. határozottan elítéli a romákkal szembeni megkülönböztetést és rasszizmust, továbbá sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Unión belül továbbra sem mindig érvényesülnek teljes mértékben a romák alapvető jogai; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy küzdjenek a megkülönböztetés ellen és biztosítsák, hogy megfelelően átültetik és végrehajtják a vonatkozó európai uniós irányelveket, mint pl. a 2000/43/EK és a 2012/29/EU⁽¹⁾ irányelvet;
2. felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre az egész EU-ra kiterjedő, hatékony nyomon követési mechanizmust a romák alapvető jogaira, a romaellenes cselekményekre és a romák elleni gyűlöletből elkövetett bűncselekményekre vonatkozóan, valamint – pl. adott esetben jogsértési eljárások révén – lépjen fel határozottan a tagállamokban a romák alapvető jogainak megsértése esetén, különösen a gazdasági és szociális jogaik, a mozgás és letelepedés szabadságához való jog, az egészségügyhöz és az oktatáshoz való hozzáféréshez való jog, az egyenlőséghez és a megkülönböztetésmentességhez való jog (a többszörös megkülönböztetést is ideértve), a személyes adatok védelméhez való jog gyakorlásának és az etnikai és faji hovatartozás alapján való nyilvántartásba vétel megsértése esetén;
3. üdvözli a Bizottság azon kezdeményezését, hogy olyan internetes eszközt fejleszt ki, amely az uniós polgárok szabad mozgáshoz fűződő jogának megértése és alkalmazása terén segíti helyi hatóságokat; azonban elítél minden, a romák szabad mozgását jogellenesen korlátozó kísérletet, és felszólítja a tagállamokat, hogy hagyjanak fel az illegális kitoloncolásokkal;
4. elítéli a cigányellenesség minden formáját, különösen a nyilvános és politikai felszólalásokban megjelenő gyűlöletbeszédet; sürgeti a tagállamokat, hogy erősítsék meg a cigányellenességgel szembeni küzdelem melletti elkötelezettségüket, elismerve, hogy az aláírta a nemzeti romaintegrációs stratégiák sikeres végrehajtását; sürgeti valamennyi felet, hogy tartózkodjanak a gyűlöletet szító romaellenes megnyilvánulásoktól;
5. felszólítja a tagállamokat, hogy folytassanak vizsgálatot az etnikai profilmeghatározás, a rendőrségi visszaélések és a romákra érő egyéb emberi jogi jogsértések kérdésében, és vessenek véget azoknak, továbbá biztosítsák, hogy az előítéletből elkövetett bűncselekmények büntethetők legyenek, azokat nyilvántartsák és megfelelően vizsgálják, valamint hogy az áldozatok megfelelő segítségnyújtásban és védelemben részesüljenek, továbbá hozzanak létre speciális képzési programokat a rendőrök és a roma közösségekkel foglalkozó egyéb köztisztviselők számára;
6. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy foglalkozzanak az EU-ban lakó romák körében a születési regisztráció és születési anyakönyvi kivonat hiányának kérdésével;
7. felhívja a tagállamokat, hogy a romák kirekesztésére adandó hatékony válaszlépésként konkrét célokat, határidőket és a rendelkezésre álló költségvetést meghatározva léptessék életbe a nemzeti romaintegrációs stratégiájukban előirányzott intézkedéseket; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nemzeti romaintegrációs stratégia és a roma közösségeket érintő projektek kapcsán a szakpolitika formálásába, fejlesztésébe, végrehajtásába, felügyeletébe és értékelésébe tevékenyen vonják be a roma képviselőket és a civil társadalmat, és e célból a partnerségről szóló európai magatartási kódexben megfogalmazott elvekkel összhangban hozzanak létre a rendszeres és átlátható párbeszéd előmozdítására szolgáló mechanizmusokat; felhívja a tagállamokat, hogy a nemzeti romaintegrációs stratégiában határozzák meg azt, hogy pontosan hogyan kívánják a romáknak önrendelkezési lehetőséget biztosítani és őket a folyamatokba bevonni; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamok erőfeszítéseit azáltal, hogy fokozza a tudatosságot a roma képviselők körében a nemzeti romaintegrációs stratégia által nyújtott lehetőségeket illetően, és hogy ösztönözze őket arra, hogy vállaljanak tevékenyebb szerepet az integrációs folyamatban;
8. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak elegendő finanszírozást egy a felügyelethez és az értékeléshez szükséges kapacitással, tudással és szakértelemmel rendelkező erős roma civil társadalom létrehozásához;
9. felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a tagállamokkal, a helyi hatóságokkal és az egyéb érdekelt felekkel folytatott együttműködésre irányuló jelenlegi erőfeszítéseit a nemzeti stratégiák végrehajtására vonatkozó hatékony tájékoztatás és a romák társadalmi befogadásából származó előnyök biztosítása érdekében, valamint azért, hogy előmozdítsa a kultúrák közötti párbeszédet, a romák elleni előítéletek eloszlását és a velük szembeni negatív viselkedési formák felszámolását szolgáló tudatosságfokozó kampányokat, továbbá hogy elősegítse a romák befogadását előmozdító politikák többségi támogatásának megszerzésére irányuló kezdeményezéseket;
10. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nemzeti romaintegrációs stratégiák keretében helyezzenek hangsúlyt a nemi dimenzióra, és vonják be a roma nőket és fiatalokat a nemzeti romaintegrációs stratégia végrehajtásába és felügyeletébe;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/29/EU irányelve (2012. október 25.) a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról.

2013. december 12., csütörtök

11. sürgeti a tagállamokat, hogy vonják be a helyi és regionális hatóságokat a nemzeti stratégiák felülvizsgálatába, irányításába, végrehajtásába és felügyeletébe, valamint hogy támogassák a helyi és regionális hatóságokat abban, hogy a nemzeti romaintegrációs stratégia négy pillére szerint megvalósítandó romaintegrációs projektekhez szükséges, illetve a megkülönböztetésmentességet célzó intézkedéseket meghozhassák;

12. felhívja a tagállamokat, hogy az adatvédelmi normák és a magánélet sérthetlenségéhez fűződő jog maradéktalan tiszteletben tartása mellett az Alapjogi Ügynökség (FRA), a UNDP és a Világbank segítségével állítsanak össze különböző bontások szerinti kimutatást a romák társadalmi-gazdasági helyzetéről, és arról, hogy etnikumuk miatt a romák milyen mértékben szenvednek el hátrányos megkülönböztetést, és milyen mértékben válnak gyűlöletből fakadó bűncselekmények áldozataivá; felhívja a tagállamokat, hogy a Bizottsággal együttműködésben dolgozzanak ki alapmutatókat és mérhető célkitűzéseket, amelyek a nagyszabású ellenőrző rendszerben ahhoz szükségesek, hogy megbízható visszajelzések érkezzenek a nemzeti romaintegrációs stratégia végrehajtásáról és a romák helyzetének javulásáról, különös tekintettel a kiskorúak és a nők helyzetére; felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a FRA koordinációs szerepét, és használja ki annak teljes kapacitását;

13. felhívja a Bizottságot, hogy a nemzeti romaintegrációs stratégia az Európa 2020 stratégiával összhangban történő tagállami végrehajtására vonatkozóan jelöljön ki határidőket, valamint egyértelmű és mérhető célokat és mutatókat, továbbá nyújtson segítséget a tagállamoknak abban, hogy növeljék az uniós finanszírozás felhasználására vonatkozó kapacitásukat, és készítsen országonkénti jelentést és országokra szabott ajánlásokat;

14. felhívja a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe a szegénység többdimenziós és területi vetületeit is, és hogy a nemzeti költségvetésből és az uniós programokból – egyebek mellett a közösségi szinten irányított helyi fejlesztés, a közös cselekvési tervek és az integrált területi beruházások révén elsősorban az Európai Szociális Alapból, az Európai Regionális Fejlesztési Alapból és az Európai Vidékfejlesztési Mezőgazdasági Alapból – mozgósítsanak kellő mennyiségű forrást a nemzeti romaintegrációs stratégiában meghatározott célok megvalósítása érdekében, valamint hogy dolgozzanak ki a leginkább nélkülözött mikrorégiókat célzó, több ágazatra kiterjedő és több forrásból finanszírozott integrált programokat, továbbá hogy a roma integrációt tegyék a 2014–2020-as programozási időszak partnerségi megállapodásainak részévé, és hogy hozzanak létre operációs programokat az esélyegyenlőség előmozdítása, valamint a hátrányos megkülönböztetés és a szegregáció megelőzése érdekében;

15. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kis és rugalmas források formájában vezessenek be speciális támogatási rendszereket a közösségi projektek finanszírozására, és a helyi közösségek a társadalmi befogadással kapcsolatos ügyekben történő mozgósítására;

16. felhívja a tagállamokat, hogy általános érvényű oktatási, foglalkoztatási, lakhatási és egészségügyi politikáikat hozzák összhangba a nemzeti romaintegrációs stratégia célkitűzéseivel;

17. felhívja a Bizottságot és annak roma munkacsoportját, hogy folytassák az értékelést azt illetően, hogy a tagállamok hogyan költik el a romák integrációjára előirányzott uniós alapokat, valamint hogy nemzeti politikáik milyen hatást gyakorolnak a romák életére, és éves gyakorisággal tegyenek erről jelentést a Parlamentnek és a Tanácsnak, továbbá ezekben a jelentésekben konkrét javaslatokkal határozzák meg, hogy hogyan lehetne ezen uniós alapok hatékonyságát növelni; felhívja a Bizottságot, hogy segítse elő a szakértők és a civil társadalom strukturált közreműködését, és biztosítson hatékony együttműködést a romák befogadásának európai platformja és a soros uniós elnökségek között;

18. felhívja a Bizottságot, hogy végezzen időszakos külső ellenőrzést az uniós finanszírozásnak a romák társadalmi befogadására gyakorolt hatásáról, és azonosítsa az uniós támogatással megvalósult bevált gyakorlatokat és projekteket, és biztosítsa azok hosszú távú fenntarthatóságát;

19. felhívja a tagállamokat, hogy a földrajzi szegregáció felszámolása, a jogellenes kényszer-kilakoltatások beszüntetése és a romák otthontalanná válásának megakadályozása érdekében működjenek együtt a helyi és regionális hatóságokkal, és dolgozzanak ki hatékony és befogadó jellegű lakhatási politikákat, ideértve a megfelelő lakóhelyek, továbbá szociális és egészségügyi ellátás biztosítását kilakoltatás esetén;

20. felhívja a tagállamokat, hogy a várostervezést használják az integráció elősegítésére és a szegregáció megszüntetésére, és hogy fejlesszék a társadalmi egyensúlyhiány által leginkább jellemzett városok infrastruktúráit és környezetbarát jellegét, illetve hogy a befogadó jellegű fejlődés előmozdításának céljából fűzzék szorosabbra a kapcsolatot a városi és vidéki területek között;

2013. december 12., csütörtök

21. felhívja a tagállamokat, hogy az oktatás terén számolják fel a szegregációt és adott esetben azt, hogy a roma gyermekeket speciális iskolákba járatják, és hozzák létre az ahhoz szükséges infrastruktúrát és mechanizmusokat, hogy a roma gyermekek hozzáférjenek a jó minőségű oktatáshoz; többek között a szülők bevonásával foglalkozzanak továbbá a roma tanulók az iskolából való korai kimaradásának kérdésével, segítsék elő a roma gyermekek hozzáférését a kora gyermekkori oktatási és fejlesztési szolgáltatásokhoz, képezzék a tanárokat arra, hogy a roma gyermekekkel való foglalkozás során esetlegesen felmerülő helyzeteket kezelni tudják, nyújtsanak a korrepetáláshoz és a mentori tevékenységhez hasonló befogadó jellegű támogatási struktúrákat a roma gyermekek számára annak megakadályozása érdekében, hogy kimaradjanak a közép- vagy felsőfokú oktatásból, biztosítsák az Erasmus programhoz való hozzáférésüket, valamint a kellő munkatapasztalat megszerzése érdekében ösztönözzék a gyakornoki lehetőségek kihasználását;

22. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy foglalkozzanak a romák körében jellemző magas munkanélküliségi aránnyal, és többek között az ifjúsági garanciához és az Európa 2020 stratégia kiemelt kezdeményezéseihez hasonló mechanizmusok igénybevételeével számolják fel a foglalkoztatáshoz való hozzáférés előtti akadályokat; felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre a hátrányos megkülönböztetést felszámoló mechanizmusokat és szakosított képzési programokat, továbbá a munkaerő-piaci hozzáférést megkönnyítő programokat, ideértve a romák arányos képviseltségét a közhivatalokban, ösztönözzék az önfoglalkoztatást, teremtsenek álláslehetőségeket azokban az ágazatokban, ahol erre a leginkább lehetőség kínálkozik (pl. az inkluzív környezetbarát gazdaságban, az egészségügyben és a szociális ellátásokban, valamint a digitális gazdaságban), valamint hozzanak létre partnerkapcsolatokat a hatóságok és a munkaadók között;

23. felhívja az uniós intézményeket, hogy hozzanak létre gyakornoki programokat és foglalkoztassanak romákat az összes intézményben;

24. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy foglalkozzanak az egészségügy terén fennálló, a romákra nézve hátrányos egyenlőtlenségekkel és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférésüket jellemző hátrányos megkülönböztetéssel, dolgozzanak ki célirányos programokat és nemzeti és uniós alapokból irányozzanak elő kellő mennyiségű forrást, külön hangsúlyt fektetve a gyermekek és anyák egészségére;

25. felhívja a tagállamokat, hogy határozzák meg pontosan a romák befogadására szolgáló nemzeti kapcsolattartó pontokat és a nemzeti romaintegrációs stratégia végrehajtásában tőlük elvárt szerepet, biztosítva azt, hogy kellő hatáskörrel, kapacitással, valamint politikai és pénzügyi támogatással rendelkezzenek feladataik hatékony elvégzéséhez, továbbá hogy kapcsolatban álljanak a roma közösségekkel és civil társadalmi szervezetekkel, és hogy egyértelmű kijelölésük révén biztosítsák, hogy a kapcsolattartó pontok nyitva álljanak az érdekeltek előtt, és hogy az érdekeltekkel folytatott kommunikáció minden szinten átlátható legyen;

26. emlékezteti a tagállamokat, hogy a bevált gyakorlatok, köztük a roma közvetítői programok és a „Városok és régiók európai szövetsége a romák befogadására” elnevezésű, az Európa Tanács által indított kezdeményezések sikeresnek bizonyultak a helyi körülmények között, aminek indíttatást kell adnia a tagállamok számára ahhoz, hogy nagyobb politikai határozottsággal közelítsék meg a romák befogadásának kérdését;

27. üdvözli a romák integrációját célzó hatékony tagállami intézkedésekről szóló tanácsi ajánlásra irányuló bizottsági javaslat elfogadását;

28. hangsúlyozza, hogy az integrációnak kettős szintéren kell folynia, és hogy az integrációs erőfeszítésekhez a felek megosztott – ugyanakkor terhelhetőségükhöz, valamint gazdasági, politikai és társadalmi forrásaikhoz mérten aszimmetrikusan megoszló – felelősségvállalására van szükség;

29. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak, valamint az Európa Tanácsnak.

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0595

A vilniusi csúcstalálkozó eredményei és a keleti partnerség jövője, különös tekintettel Ukrajnára**Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása a vilniusi csúcstalálkozó eredményéről és a keleti partnerség jövőjéről, különös tekintettel Ukrajnára (2013/2983(RSP))**

(2016/C 468/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „Az európai szomszédságpolitika: a partnerség erősítése felé. Az Európai Parlament álláspontja a 2012. évi jelentésekről” című, 2013. október 23-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Oroszország által (a közeljövőben Vilniusban megrendezésre kerülő keleti partnerségi csúcstalálkozóval összefüggésben) a keleti partnerség országaira gyakorolt nyomásról szóló 2013. szeptember 12-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az ukrain választások eredményéről szóló, 2005. januári 13-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a keleti partnerséggel foglalkozó 2013. november 29-i vilniusi csúcstalálkozón elfogadott közös nyilatkozatra,
 - tekintettel a 2011. szeptember 30-i varsói keleti partnerségi csúcstalálkozón, valamint a 2009. május 7-i prágai keleti partnerségi csúcstalálkozón elfogadott közös nyilatkozatokra,
 - tekintettel arra, hogy az ukrán hatóságok azon döntését követően, hogy a 2013. november 28–29-i vilniusi keleti partnerségi csúcstalálkozón nem írják alá a partnerségi megállapodást, Ukrajnában rendkívül feszült helyzet alakult ki, amely tömeges tüntetések kitörését eredményezte Ukrajna Európai Unióhoz való közeledésének támogatására az Euromajdan szervezésében Kijevben és más ukrán városokban,
 - tekintettel a Catherine Ashton, a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője, valamint Štefan Füle, a bővítési és szomszédsági politikáért felelős európai biztos által kiadott, a rendőrség által 2013. november 30-án Kijevben a tüntetők feloszlására bevetett túlzott erőszak alkalmazását elítélő együttes nyilatkozatokra;
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel a vilniusi keleti partnerségi csúcstalálkozón Ukrajna és valamennyi egyéb résztvevő újból megerősítette a nemzetközi jog alapelvei és az alapvető értékek, így a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása melletti elkötelezettségét;
- B. mivel különösen Örményország azon döntése, hogy visszalép a társulási megállapodásra irányuló tárgyalásoktól, valamint Ukrajna utolsó pillanatban hozott azon döntése, hogy felfüggeszti a társulási megállapodás aláírásának előkészítését, megghiúsította az erőfeszítéseket és aláásta az elmúlt néhány év munkáját, amelynek célja a kétoldali kapcsolatok mélyítése és az európai integráció fokozása volt;
- C. mivel az ukrán kormány azon döntése, hogy felfüggeszti a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodást is magában foglaló társulási megállapodás megkötésének előkészítési folyamatát, elégedetlenséget és heves tiltakozást váltott ki az országban; mivel ezzel összefüggésben az ukrán biztonsági erők brutális és elfogadhatatlan erőszakkal léptek fel a békés tüntetőkkel, az ellenzéki pártokkal és a média képviselőivel szemben;
- D. mivel Grúzia és Moldova 2013. november 29-én a vilniusi keleti partnerségi csúcstalálkozón parafalta az EU-val kötendő társulási megállapodásokat, amelyek rendelkezéseket tartalmaznak a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások megkötésére vonatkozóan;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0446.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0383.⁽³⁾ HL C 247. E, 2005.10.6., 155. o.

2013. december 12., csütörtök

E. mivel a helyzet elfogadhatóan kizárólag békés úton és valamennyi érintett fél bevonásával lefolytatott tárgyalások útján rendezhető;

1. üdvözlí a Grúziával és Moldovával megkötendő, mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodást is magában foglaló társulási megállapodás parafálását, amely egyértelmű európai menetrendet állapít meg e két ország számára; várakozással tekint e megállapodások mielőbbi aláírása és végrehajtása elé; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy segítse elő a szóban forgó megállapodások végrehajtását, és nyújtson támogatást a két ország hatóságainak annak érdekében, hogy a megállapodásokból eredő előnyök és konkrét, pozitív eredmények rövid távon biztosíthatók legyenek a polgárok számára;

2. sajnálatosnak tartja az ukrán hatóságok Janukovics elnök vezetésével meghozott azon döntését, hogy visszaléptek az Európai Unióval való társulási megállapodás vilniusi keleti partnerségi csúcstalálkozón történő aláírásától, annak ellenére, hogy az EU részéről egyértelmű szándék mutatkozik a társulási folyamat folytatására, amennyiben a feltételek teljesülnek; ezt a döntést az EU és Ukrajna közötti kapcsolatok terén, illetve Ukrajna törekvéseinek fényében egy jelentős lehetőség elmulasztásaként értékeli; elismeri Ukrajna európai törekvéseit, amelyeket az Euromajdan szervezésében Kijevben és más ukrán városokban tartott tüntetéseken kinyilvánít a civil társadalom, amely nem vonakodott az utcákon hangot adni annak, mennyire helyteleníti Janukovics elnök döntését, és ismét hangot ad azon véleményének, hogy az EU és Ukrajna közötti kapcsolatok elmélyítése, valamint az európai perspektíva Ukrajna számára való felkínálása nagy jelentőségű lépés és mindkét fél érdekét szolgálja;

3. sajnálja a 2013. december 9-ről 10-re virradó éjszaka erőszakos eseményeit, amikor is a biztonsági erők megrohamozták az ellenzéki pártok irodáit és független médiakirendeltségeket, valamint zaklatták a tüntetőket, továbbá a 2013. december 10-ről 11-re virradó éjszaka eseményeit, amikor is biztonsági erők megtámadták a békés tüntetőket, megkísérelve az Euromajdan tüntetéséről és a szomszédos utcákról való kizorításukat, illetve a barikádok lebontását; rámutat, hogy ezekre az eseményekre Catherine Ashtonnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének látogatása és a kerekasztal-megbeszélések lehetővé tételére irányuló, folyamatban lévő erőfeszítések idején került sor; attól tart, hogy ez az egyébként is feszült helyzet további kiéleződéséhez vezethet;

4. emlékeztet rá, hogy az EU és Ukrajna közt számos kommunikációs csatorna – különösen a Cox és Kwasniewski elnökök által vezetett európai parlamenti megfigyelő küldöttség – áll rendelkezésre, és ezért megismétli, hogy az ukrán hatóságok által a folyamat utolsó pillanatban történő felfüggesztésére vonatkozó döntés indokaként említett aggodalmaknak korábban kellett volna hangot adni, hogy azokkal foglalkozni lehessen;

5. megerősíti, hogy nyomatékosan támogatja a társulási megállapodás mielőbbi aláírását, feltéve, hogy a Külügyi Tanács által 2012. december 10-én megállapított és a Parlament 2012. december 13-i állásfoglalásában támogatott megfelelő követelmények teljesültek; ezért felhívja az Európai Tanácsot, hogy 2013. decemberi ülésén nyilvánítsa ki erős politikai szándékát arra, hogy az EU továbbra is hajlandó tárgyalni Ukrajnával;

6. felszólít egy új, teljes jogú uniós közvetítő küldöttség azonnali felállítására a legmagasabb politikai szinten, hogy a kialakult válsághelyzet békés megoldása érdekében eszközöljön ki kerekasztal-tárgyalásokat a kormány, a demokratikus ellenzék és a civil társadalom képviselői között, és nyújtson segítséget azok lebonyolításában;

7. teljes mértékű szolidaritásáról biztosítja az európai jövő mellett tüntetőket; felhívja az ukrán hatóságokat, hogy teljes mértékben tartsák tiszteletben az emberek polgári jogait és a gyülekezés és a békés tiltakozás alapvető szabadságjogát; határozottan elítéli a brutális erő békés tüntetők elleni alkalmazását, és hangsúlyozza, hogy az ügyet haladéktalanul, ténylegesen és független módon ki kell vizsgálni, azokat pedig, akiknek bűnössége bebizonyosodik, bíróság elé kell állítani; követeli az elmúlt napokban letartóztatott békés tüntetők feltétel nélküli és azonnali szabadon bocsátását; rámutat Ukrajna e tekintetben fennálló nemzetközi kötelezettségeire; hangsúlyozza, hogy az ilyen intézkedések egyértelműen ellentétben állnak a gyülekezési szabadsággal és a véleménynyilvánítás szabadságával, és ezért az egyetemes és európai értékek megsértését jelentik; emlékeztet rá, hogy mivel jelenleg Ukrajna tölti be az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet soros elnöki tisztét, a fent említett értékek védelmével és előmozdításával kapcsolatos teljesítményét még inkább figyelemmel kísérik;

8. megismétli, hogy határozottan elítéli az Oroszország által Ukrajnával szemben alkalmazott elfogadhatatlan politikai és gazdasági nyomásgyakorlást, valamint a kereskedelmi szankciókkal való fenyegetést; Oroszország irányában egységes fellépésre szólítja fel az Európai Uniót és tagállamait, és felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy dolgozzanak ki és hajtsanak végre olyan politikát, amely megfelelő válaszütemezéseket tartalmaz az Oroszország által a keleti partnerekkel szemben alkalmazott említett eszközökre és intézkedésekre, különösen azzal a céllal, hogy segítsen Ukrajnának az energiabiztonság megteremtésében a földgáz Oroszországból való importjának jelenlegi válsága fényében; megismétli, hogy a társulási megállapodás szigorúan kétoldalú ügy, és rendkívül határozottan visszautasít minden olyan javaslatot, amely valamely harmadik fél e folyamatba történő bevonására irányul;

2013. december 12., csütörtök

9. felhívja a Bizottságot esetleges ellenintézkedések megfontolására, amelyeket az EU vezethet be, ha Oroszország rövidlátó politikai célokból megszegi a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) kereskedelmi szabályait; hangsúlyozza, hogy az Unió politikai hitelessége megköveteli, hogy fellépessen, ha rá magára vagy partnerországaira politikai és gazdasági nyomást gyakorolnak;

10. sürgeti az ukrán hatóságokat, hogy kezdjenek párbeszédet a tüntetőkkel az erőszak elharapózásának és az ország destabilizálódásának megelőzése céljából, és sürget minden politikai pártot annak biztosítására, hogy rendezett, nyugodt és megfontolt parlamenti vitát lehessen folytatni a gazdasági és politikai helyzetről és a jövőbeli uniós integráció kilátásairól; emlékeztet arra, hogy minden demokráciában új választásokat lehet rendezni, amennyiben a többségi legitimáció megújítására van szükség;

11. felszólítja az uniós intézményeket és tagállamokat, hogy kötelezzék el magukat az ukrán társadalom felé történő nyitás iránt, többek között a vízummentes utazásokról szóló megállapodás mielőbbi megkötése, a fokozott a kutatási együttműködés, az ifjúsági csereprogramok kiszélesítése és a rendelkezésre álló ösztöndíjak számának növelése révén; úgy véli, további erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy Ukrajna az uniós belső energiapiac teljes jogú szereplőjévé váljon;

12. hangsúlyozza, hogy az Európai Uniónak támogatnia kell a nemzetközi pénzügyi intézmények, így a Nemzetközi Valutaalap és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank annak érdekében történő bevonását, hogy pénzügyi segítséget nyújtsanak Ukrajnának romló pénzügyi helyzete kezeléséhez;

13. emlékeztet rá, hogy a társulási megállapodás megkötése nem önmagában cél, hanem a hosszú távú stabilitás és társadalmi-gazdasági fejlődés, továbbá a fenntartható és rendszerszintű átalakulás elérésének eszköze, valamint hogy emiatt ehhez a megfelelő és gyors végrehajtás iránti valódi elkötelezettség szükséges; felhívja az EU-t, hogy állapodjon meg az ukrán hatóságokkal egy konkrét végrehajtási ütemtervről

14. sajnálattal állapítja meg, hogy a több mint három évig tartó, mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodást is magában foglaló társulási megállapodásról szóló sikeres tárgyalásokat követően az Örmény hatóságok orosz nyomásra inkább a vámunióhoz való csatlakozás mellett döntöttek; emlékezteti az örmény hatóságokat, hogy az e döntés elleni tiltakozások és tüntetések az ország polgárai szabad akaratának kifejeződésai, és az Örményország által aláírt nemzetközi kötelezettségvállalások értelmében ezeket tiszteletben kell tartani; ezzel kapcsolatban emlékeztet arra, hogy az üldözés és a fogva tartás a gyülekezés és a véleménynyilvánítás jogának megsértése, valamint hogy az elnyomó intézkedések ellentétesek a közelmúltban alkalmazott, az Unióval közösen vallott értékek iránti elkötelezettséget hangoztató retorikával; felhívja Örményország kormányát, hogy kezdjen széleskörű párbeszédet a civil társadalom képviselőivel az ország jövőbeli irányáról;

15. üdvözli a vízumkönnyítési megállapodás aláírását az EU és Azerbajdzsán között; aggodalmának ad hangot a 2013. októberi elnökválasztást követően eltérő véleményt kinyilvánítók elleni rendőrségi fellépés kapcsán az országban, amely abban nyilvánul meg, hogy az ellenzéki aktivistákat továbbra is őrizetben tartják, illetve újabb aktivistákat tartóztatnak le, zaklatják a független nem kormányzati szervezeteket és médiumokat, továbbá a kormánnyal szemben kritikusan fellépőket állásukból pusztán politikai tevékenységük alapján elbocsátják; sürgeti az azerbajdzsáni parlamentet, hogy fontolja meg újra azt a döntését, hogy a Parlament 2013. október 23-i állásfoglalását követően felfüggeszti az Euronest Parlamenti Kögyűlésben való részvételét;

16. üdvözli a Bizottságnak az 539/2001/EK rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatát annak lehetővé tétele érdekében, hogy a biometrikus útlevéllel rendelkező moldovai állampolgárok vízummentesen utazhassanak be a schengeni övezetbe; úgy ítéli meg, hogy ez a fontos intézkedés meg fogja könnyíteni az emberek közötti kapcsolatokat, és a moldovai állampolgárokat közelebb fogja hozni az EU-hoz;

17. üdvözli az uniós válságkezelési műveletekben való részvételről szóló keretmegállapodás aláírását Grúziával; ez a megállapodás állandó jogalapot teremt Grúzia bevonására a világszerte folyamatban lévő és a jövőbeli uniós válságkezelési fellépésekbe;

2013. december 12., csütörtök

18. úgy véli, hogy a vilniusi csúcstalálkozó eredményei és általános kontextusa rámutatnak annak szükségességére, hogy az EU fokozottabban stratégiai és rugalmasabb politikát fogalmazzon meg keleti partnerei európai törekvései támogatására, a rendelkezésére álló teljes eszköztár – így a makrogazdasági segítségnyújtás, a kereskedelmi rendszerek könnyítése, az energiabiztonság és a gazdasági modernizáció fokozását célzó projektek, és a vízumliberalizáció gyors, az európai értékekkel és érdekekkel összhangban történő végrehajtása – igénybevételével;

19. támogatja a civil társadalom további bevonását a nemzeti reformfolyamatokba; ösztönzi az Euronest Parlamenti Közgyűléssel folytatott fokozott parlamentközi együttműködést; ösztönzi az Euronest Parlamenti Közgyűléssel folytatott fokozott parlamentközi együttműködést; kéri, hogy mielőbb induljon európai parlamenti küldöttség Ukrajnába; üdvözlí a keleti partnerség helyi és regionális önkormányzatai konferenciájának bevonását; üdvözlí a keleti partnerség helyi és regionális önkormányzatai konferenciájának bevonását;

20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamoknak, Ukrajna elnökének, a keleti partnerséghez tartozó országok kormányainak és parlamentjeinek, illetve Oroszország kormányának és parlamentjének, az Euronest Parlamenti Közgyűlésnek, valamint az Európa Tanács és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet Parlamenti Közgyűlésének.

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0596

Az Albánia által elért eredmények**Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása az Albánia által elért eredményekről szóló 2013. évi jelentésről (2013/2879(RSP))**

(2016/C 468/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Tanács 2003. június 19–20-i szaloniki ülésének a nyugat-balkáni államok Európai Unióhoz való csatlakozásáról szóló elnökségi következtetéseire,
 - tekintettel az Általános Ügyek Tanácsa 2012. december 11-i ülésének az Európai Tanács 2012. december 14-i ülésén megerősített következtetéseire,
 - tekintettel „A Bizottság véleménye Albánia európai uniós tagság iránti kérelméről” című, 2010. november 9-i bizottsági közleményre (COM(2010)0680),
 - tekintettel a „Bővítési stratégia és a legfontosabb kihívások 2013–2014” című, 2013. október 16-i bizottsági közleményre (COM(2013)0700) és az ehhez csatolt, az Albánia által elért eredményekről szóló 2013. évi jelentést tartalmazó bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2013)0414),
 - tekintettel a nemzetközi választási megfigyelő küldöttségnek a 2013. június 23-i albániai választásokkal kapcsolatban tett előzetes megállapításaira és következtetéseire,
 - tekintettel a Bővítés: politikák, kritériumok és az EU stratégiai érdekei című, 2012. november 22-i állásfoglalására ⁽¹⁾, valamint az Albánia által elért eredményekről szóló 2012. évi jelentésről szóló, 2012. december 13-i állásfoglalására ⁽²⁾;
 - tekintettel az igazságügyi rendszerek és a korrupció elleni küzdelem területén nyújtott uniós előcsatlakozási támogatásokkal való, tagjelölt és potenciális tagjelölt országokon belüli költségvetési gazdálkodásról szóló, 2013. október 22-i állásfoglalására ⁽³⁾ és annak Albániára vonatkozó észrevételeire,
 - tekintettel az Európai Unió–Albánia Stabilizációs és Társulási Parlamenti Bizottság 2013. október 28–29-i, 6. ülésén elfogadott ajánlásokra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel Albánia eredményeket mutatott fel a Bizottság 2010-es véleményében megfogalmazott 12 fő prioritás teljesítése tekintetében, és a reformfolyamat megfelelő módon halad; mivel Albánia a pártok közötti konszenzussal elfogadta a legfontosabb fennmaradó igazságügyi, közigazgatási és parlamenti reformintézkedéseket; mivel az ország előtt álló kihívások továbbra is fennállnak, és ezeket az uniós tagság felé vezető úton való további előrehaladás érdekében gyorsan és hatékonyan kezelni kell;
- B. mivel a 2013. júniusi parlamenti választások rendezett körülmények közötti lebonyolítása és a békés hatalomváltás pozitívan befolyásolja az ország demokratizálási folyamatát, és javítja nemzetközi megítélését;
- C. mivel az uniós csatlakozási folyamat a reformok folytatásának hajtóerejévé vált Albániában, és az EU-csatlakozás továbbra is különösen erős támogatottságot élvez a polgárok körében;
- D. mivel az eddig elért eredmények ellenére az új parlamenti ciklus ismét a politikai erők közötti súrlódással indult; mivel ezek az események azt mutatják, hogy a politikai erőknek sürgősen erősíteniük kell a párbeszéd, az együttműködés és a kompromisszum szellemét, mindenekelőtt a két legnagyobb politikai erő közötti kapcsolatokban, de emellett az ország társadalmi életében részt vevő valamennyi más szereplő körében is;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0453.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0508.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0434.

2013. december 12., csütörtök

- E. mivel az Európai Parlament fontos szerepet játszik az ország egészséges politikai légkörének kialakítására irányuló erőfeszítésekben; mivel a fenntartható politikai párbeszéd alapvető fontosságú a reformfolyamat és az uniós napirend lendületének megőrzése szempontjából;
- F. mivel az EU a jogállamiságot a bővítési folyamat központi elemévé tette; mivel a bíróságok függetlensége, valamint a korrupció, a szervezett bűnözés és az ember-, fegyver- és kábítószer-kereskedelem elleni harc továbbra is olyan terület, amely komoly aggodalomra ad okot; mivel az uniós integráció folyamatában való előrelépéshez elengedhetetlen, hogy az ország eredményeket érjen el ezeken a területeken; mivel e területeken az eredmények elérése szempontjából kulcsfontosságú az erős politikai támogatás;
- G. mivel tovább kell erősíteni a kisebbségek, különösen a roma kisebbség és az LMBTI-közösség jogait; mivel az albániai romák életkörülményei rendkívül sanyarúak és gyors javításra szorulnak, különösen a romák nyilvántartásba vételhez, lakhatáshoz és oktatáshoz való hozzáférése, valamint a roma gyermekek oktatási rendszerbe való – az iskola előtti oktatástól a felsőoktatásig terjedő – integrálása tekintetében;
- H. mivel a társadalmi reformok ugyanolyan fontosak, mint a politikai és jogi reformok; mivel Albánia a társadalmi kohézió szintjének fokozására törekszik, és ehhez szüksége van az EU erőteljes támogatására, valamint arra, hogy a kormány – a szakszervezetek és a munkaadói szervezetek melletti harmadik félként – határozottabb erőfeszítéseket tegyen a társadalmi párbeszéd előmozdítására;
- I. mivel a professzionális, eredményes és érdemalapú közigazgatás minden olyan ország számára nagy jelentőséggel bír, amely az EU tagjává kíván válni;
- J. mivel a korrupció és a bűncselekmények büntetlenül maradása továbbra is elterjedt az albán társadalomban; mivel a korrupció elleni harcot folytató állami intézmények továbbra is ki vannak szolgáltatva a politikai nyomásnak és befolyásolásnak; mivel az igazságszolgáltatási és büntetőintézményeken belüli korrupció továbbra is rendkívül súlyos probléma;
- K. mivel az egyes országoknak az uniós tagság irányába való előrehaladása a koppenhágai kritériumoknak, valamint a stabilizációs és társulási folyamat követelményeinek a teljesítésére irányuló egyéni erőfeszítéseiktől függ,
- L. mivel a bővítési folyamatnak meg kell őriznie hitelességét, és objektív kritériumokon kell alapulnia; mivel a tagjelölti státusz elérése kézzelfogható közelségbe került Albánia számára, miután az ország teljesítette az e lépés megtételéhez szükséges kritériumokat;

Általános megfontolások

1. üdvözli és támogatja az Albániáról szóló 2013. évi eredményjelentésben foglalt elemzést és ajánlásokat, és kéri a Bizottságot, hogy a tagjelölti státusz késedelem nélküli megadásával ismerje el az Albánia által elért eredményeket; sürgeti az albán hatóságokat és valamennyi politikai erőt az eddig elért eredmények megszilárdítására;
2. elismerését fejezi ki valamennyi politikai erőnek a közelmúltbeli parlamenti választások rendezett lebonyolítása és a zökkenőmentes hatalomváltás miatt; javasolja a választási folyamat iránti közbizalom további erősítését többek között a központi választási bizottság függetlenségének és a választási tisztviselők szakmai hozzáértésének növelésével; a politikai folyamatokban való előrelépés kulcsaként alapvető fontosságúnak tartja a minden pártot felölöl valódi politikai párbeszéd és együttműködés fenntartását és a kompromisszumkeresést;
3. hangsúlyozza, hogy Albániában minden politikai pártnak és szereplőnek – ideértve a médiát és a civil társadalmat is – törekednie kell a politikai légkör javítására, hogy lehetővé váljon a párbeszéd és a kölcsönös megértés; őszinte elkötelezettséget kér ezért az összes politikai párttól, a nem kormányzati szervezetektől, a szakszervezetektől és a többi érdekelttől;
4. hangsúlyozza, hogy az EU-integráció előkészítésének széleskörű támogatást kell élveznie a politika és a közvélemény részéről; arra buzdítja a kormányt, hogy valamennyi politikai erő és a civil társadalom bevonásával következetesen folytassa az integrációt szolgáló reformokat; úgy véli, hogy ebben a tekintetben az ellenzék szerepe is fontos, és elismeri az ellenzék eddigi felelős politikai magatartását; fontosnak tartja, hogy az albán civil társadalom, média és polgárok elszámoltassák vezetőiket az egyes konkrét – különösen az uniós integrációs folyamatokkal kapcsolatos – politikai eredmények tekintetében;

2013. december 12., csütörtök

5. felhívja az albán kormányt, hogy a közigazgatási reformok végrehajtásának folytatásával, valamint a megosztottság felszámolásának és az uniós jog és döntéshozatali folyamatok ismeretének előmozdítása révén erősítse a közigazgatási kapacitásokat;
6. rámutat a reformprogram területén elért biztató eredményekre, és kifejezi azon meggyőződését, hogy Albániának megvan a lehetősége, képessége és elkötelezettsége arra, hogy tovább haladjon az európai úton, feltéve, hogy a politikai erők folytatják a konstruktív együttműködést; elismerését fejezi ki a kulcsfontosságú jogalkotási reformok, például a parlamenti eljárási szabályzat felülvizsgálata, a közszolgálati törvény elfogadása és a legfelső bíróságról szóló törvény módosítása miatt; ösztönzi Albániát, hogy mutasson fel eredményeket e reformok tényleges végrehajtása terén;
7. felhívja a figyelmet a jogszabályok végrehajtása terén továbbra is fennálló hiányosságokra, és hangsúlyozza, hogy intenzívebbé kell tenni a reformprogram végrehajtását, és egyértelmű eredményeket kell felmutatni; felkéri mind a kormányzó többséget, mind az ellenzéket, hogy a fő reformok elfogadása és végrehajtása terén tartsák fenn a pártok közötti együttműködést;
8. felhívja Albániát, hogy időben és hatékonyan hajtsa végre a közszolgálatról szóló jogszabályt, kellő időben fogadja el az általános közigazgatási eljárásról szóló jogszabályt, és erősítse meg a közigazgatás szervezetről és működéséről szóló jogszabályt; hangsúlyozza, hogy erősebb közigazgatási minisztériumra, valamint teljes körűen működőképes humánerő-forrás-gazdálkodási információs rendszerre van szükség;
9. elégedettségét fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy az európai integráció és az ország modernizálása továbbra is fő prioritás a kormány számára; felhívja Albániát, hogy mutasson fel további eredményeket a Bizottság 2010-es véleményében megfogalmazott fő prioritások terén, különösen a jogállamiság tiszteletben tartása, illetve a korrupció és a szervezett bűnözés elleni harc tekintetében, egyebek mellett a végrehajtás tartós eredményességének biztosítása és a hiányzó jogszabályok elfogadása révén; sürgeti Albániát, hogy az európai reformprogram végrehajtásának fokozása érdekében javítsa az Európai Integrációs Minisztérium és a szakminisztériumok közötti együttműködést;

Politikai kritériumok

10. további erőfeszítéseket szorgalmaz a kormány és a parlament részéről az igazságszolgáltatási rendszer, és ezen belül az Igazságszolgáltatási Főtanács függetlenségének, elszámoltathatóságának, pártatlanságának és hatékonyságának erősítése, valamint egy független főügyész átlátható, pártatlan és érdemeken alapuló kritériumok szerinti kinevezése érdekében; sürgeti a hatóságokat, hogy többek között a költségmentes jogi segítségnyújtásért felelős állami bizottság figyelemfelhívó tevékenységei és a javasolt helyi jogi segítségnyújtó irodák létrehozása révén javítsák a rászorulóknak igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést; felszólítja a hatóságokat, hogy erősítsék meg az emberi jogi struktúrákat, például az ombudsman és a hátrányos megkülönböztetés elleni védelemmel foglalkozó biztos hivatalának függetlenségét, hatékonyságát és eredményességét;
11. kitart amellett, hogy az albániai igazságszolgáltatási rendszernek teljes mértékben függetlennek, kiszámíthatóbbnak, hatékonyabbnak és méltányosabbnak kell lennie annak érdekében, hogy a polgárok és az üzleti szféra megbízzanak az igazságszolgáltatásban; felhívja ezért a hatóságokat, hogy garantálják a bíróságok politikamentességét, ennek érdekében hozzanak létre érdemalapú és átlátható eljárást a bírák és ügyészek kinevezésére, és mutassanak fel meggyőző eredményeket a fegyelmi eljárások terén, továbbá biztosítsák a kellő időben történő igazságszolgáltatást, ugyanakkor egységesítsék az ítélezési gyakorlatot, tegyék lehetővé valamennyi bírósági határozat nyilvánosságra hozatalát és az azokhoz való egyszerű hozzáférést közvetlenül az elfogadást követően, és biztosítsák az ügyek bíróságok közötti véletlenszerű kiosztását;
12. hangsúlyozza az átláthatóan működő, jogszabályokat elfogadni és végrehajtani képes, érdemalapú és professzionális közigazgatás kialakításának szükségességét; szorgalmazza a szükséges másodlagos jogszabályok elfogadását a közszolgálatról szóló jogszabály és az általános közigazgatási eljárásról szóló új jogszabály megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy erősebb közigazgatási minisztériumra, valamint teljes körűen működőképes humánerő-forrás-gazdálkodási információs rendszerre van szükség; kiemeli, hogy további erőfeszítésekre van szükség a közigazgatás politikamentességének biztosítása, a korrupció elleni küzdelem, a kinevezések, előléptetések és elbocsátások terén a teljesítményelvű rendszer megerősítése, valamint a közigazgatás hatékonyságának és pénzügyi fenntarthatóságának növelése érdekében;
13. üdvözli a kormány azon szándékát, hogy nagyszabású közigazgatási és területi reformot kezdeményez, és azt az országban 2015-ben esedékes helyi választásokig befejezi; rámutat azonban arra, hogy megfelelő konzultációt kell folytatni valamennyi helyi érdekelt féllel, és biztosítani kell, hogy a reform összhangban legyen a Helyi Önkormányzatok Európai Chartájában foglalt rendelkezésekkel, többek között a közösségek jogainak védelmét szolgáló és a helyi önkormányzatok politikai, igazgatási és pénzügyi függetlenségét garantáló rendelkezésekkel;

2013. december 12., csütörtök

14. hangsúlyozza a korrupció ellen minden szinten folytatott küzdelem iránti politikai elkötelezettség további erősítésének, az intézményi kapacitások fokozásának és az intézmények közötti koordináció javításának szükségességét; további erőfeszítéseket szorgalmaz a helyi önkormányzatokon belüli korrupció felszámolása érdekében; elismeri a korrupció elleni stratégiai dokumentumok elfogadásával elért eredményeket; megelégedéssel nyugtázza a GRECO harmadik értékelési körében megfogalmazott összes ajánlás teljesítését, a korrupció elleni küzdelemmel foglalkozó nemzeti koordinátor kinevezését, valamint a kormány azon szándékát, hogy minden minisztériumon belül kijelöl egy-egy megfigyelőt; kitart amellett, hogy szükség van a korrupcióellenes jogszabályok következetes végrehajtására;

15. felhívja a kormányt, hogy dolgozzon ki egyértelmű megbízást és cselekvési tervet/stratégiát a korrupció elleni küzdelemmel foglalkozó nemzeti koordinátor számára, és kezdeményezze az egyértelmű eredménymutatókat, valamint nyomon követési és ellenőrzési mechanizmusokat tartalmazó, nemzeti korrupcióellenes stratégia kidolgozását; sürgeti továbbá a felelős hatóságokat, hogy tisztázzák a belső ellenőrzésért és a korrupció elleni küzdelemért felelős hivatal szerepét, és javítsák kapacitásait a belső ellenőrzési mechanizmusok terén, lássák el elegendő erőforrással a közös nyomozóegységeket, kövessék nyomon a korrupcióellenes stratégia és cselekvési terv végrehajtását, és javítsák tovább a nyomozások, vádemelések és az elmarasztaló ítéletek terén mutatott eredményességet, a magas szinten elkövetett korrupciós ügyekben is; sürgeti az albán hatóságokat, hogy kezeljék a korrupció elleni küzdelemmel foglalkozó intézmények politikai támadásokkal szembeni kiszolgáltatottságának problémáját;

16. ismételten hangsúlyozza a szervezett bűnözés elleni harc terén a reformok és a regionális együttműködés eltökélt megvalósításának, valamint a nyomozások, vádemelések és elmarasztaló ítéletek terén minden szinten – különösen a kábítószer-előállítás és -csempészet, az embercsempészet és az illegális szerencsejátékok területén – mutatott eredményesség javításának szükségességét; sürgeti a kormányt, hogy törekedjen eredmények felmutatására a megmagyarázhatatlan vagyonokra, illetve e vagyonoknak a bűncselekményekkel és a szervezett bűnözéssel való összefüggésére összpontosító pénzügyi nyomozások terén; ismételten hangsúlyozza a bűnüldöző szervek közötti koordináció további erősítésének szükségességét;

17. elismerését fejezi ki az ombudsmannak az emberi jogok előmozdítását célzó munkájáért, a kiszolgáltatott emberek iránti nyitottságáért és a civil szervezetekkel folytatott együttműködéséért; sajnálattal állapítja meg, hogy az ombudsman éves jelentéseit és különjelentéseit a parlament nem vitatta meg, így azok nem hozhatók nyilvánosságra és nem nyertek hivatalos elismerést; sürgeti a kormányt és a parlamentet, hogy javítsák együttműködésüket az ombudsman hivatalával; sajnálattal állapítja meg, hogy a vonatkozó jogszabálytervezetekről a kormány eddig nem tájékoztatta időben és rendszeresen az ombudsmant, és nem folytatott vele konzultációt; aggodalommal állapítja meg, hogy az ombudsman hivatala számára előirányzott költségvetés továbbra is elégtelen és tovább csökkent; hangsúlyozza, hogy feladatai ellátásának folytatása érdekében az intézménynek további pénzügyi és politikai támogatásra van szüksége mind a parlament, mind a kormány részéről; szorgalmazza az intézmény szerepét és fontosságát megvilágító, széleskörű figyelemfelhívó kampány elindítását;

18. felhívja a parlamentet, a kormányt és egyéb illetékes állami intézményeket, hogy őrizzék meg és mozdítsák elő a kulcsfontosságú intézmények, így az állami rendőrség, az Igazságszolgáltatási Főtanács, a Vagyonnyilatkozati és Vagyonellenőrzési Főfelügyelőség, az audiovizuális médiát felügyelő hatóság és a nemzeti statisztikai hivatal integritását és függetlenségét;

19. aggodalmát fejezi ki a vérbosszú jelenségének továbbélése miatt Albániában, amely amellett, hogy gyilkosságokat és erőszakot szül, számos gyermeket állandó otthonmaradásra kényszerít, így sok ezer ember életét befolyásoló, mélyreható társadalmi következményekkel jár; rámutat arra, hogy növekszik a vérbosszú keretében elkövetett gyilkosságok száma; felhívja az albániai hatóságokat, hogy reagáljanak a megbízható adatbázis létrehozására, a 2005-ben felállított, vérbosszú elleni küzdelemmel foglalkozó koordinációs tanács aktiválására és a vérbosszú jelenségének felszámolására irányuló cselekvési tervre vonatkozó ENSZ-kérésre és ombudsmani ajánlásokra;

20. nagyra értékeli, hogy javult a párbeszéd a civil társadalom és a kormány között, és hangsúlyozza az eredmények megszilárdításának, valamint a párbeszéd elmélyítésének és kiterjesztésének szükségességét a demokrácia, az emberi jogok és a polgári szabadságjogok, valamint az újabb reformok jogi keretének kialakítása terén egyaránt; hangsúlyozza, hogy a civil társadalom döntő szerepet játszik a társadalmi és politikai szempontok kapcsán folytatott regionális együttműködésben; felhívja a kormányt, hogy segítse elő a civil társadalom szereplőinek bevonását a politikai döntéshozatali folyamatba;

21. üdvözlözi, hogy általában tiszteletben tartják a kisebbségek jogait, és hogy a vallásszabadság széles körűen biztosított; kéri az illetékes hatóságokat, hogy javítsák tovább a befogadás és a tolerancia légkörét az ország valamennyi kisebbsége számára; aggodalommal tölti el, hogy egyes csoportok – így a romák, a fogyatékkal élők és az LMBTI-személyek – még ma is hátrányos megkülönböztetést szenvednek, többek között az állami hatóságok részéről; hangsúlyozza, hogy minden kisebbséget védelemben kell részesíteni; sürgeti a kormányt, hogy biztosítsa a vonatkozó jogszabályi rendelkezések teljes körű végrehajtását, és arra biztatja a hatóságokat, hogy tegyenek további erőfeszítéseket a hátrányos megkülönböztetés

2013. december 12., csütörtök

valamennyi formájának tudatosítása érdekében; rámutat annak fontosságára, hogy felhívják a közvélemény figyelmét a hátrányos megkülönböztetés különböző formái elleni panasztétel érdekében a polgárok rendelkezésére álló jogi eszközökre;

22. további fellépést sürget a hátrányos megkülönböztetéssel még mindig gyakran szembesülő roma kisebbség jogainak biztosítása érdekében; e tekintetben szorgalmazza a roma évtizedhez kapcsolódó cselekvési terv gyorsított végrehajtását a romák befogadásának erősítése érdekében, elégséges és megfelelő pénzügyi források rendelkezésre bocsátását és a jogszabályok felülvizsgálatát; hangsúlyozza, hogy az albániai romák problémái megoldásának kulcsát a nyilvántartásba vétel, majd a lakhatáshoz és az oktatáshoz való hozzáférés biztosítása jelentheti; felhívja a kormányt, hogy sürgősen hozzon határozott intézkedéseket a szükséges feltételek megteremtése érdekében;

23. kéri a jogszabályok megfelelő felülvizsgálatát és végrehajtását, az LMBTI-közösséggel szembeni hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelmet célzó figyelemfelhívás, oktatás és egyéb tevékenységek – többek között a gyűlöletbeszédre vonatkozó szankciók – támogatását, és eredmények felmutatását ezen a téren;

24. hangsúlyozza, hogy a professzionális, független és plurális közszolgálati és magántulajdonú média a demokrácia egyik sarokköve, így kiemelt jelentőséggel bír; hangsúlyozza az internethez való hozzáférés – amelynek elterjedtsége a régióban a legalacsonyabbak között van – és a digitális szabadság fontosságát;

25. üdvözli, hogy az audiovizuális médiára vonatkozó jogi keret javult az audiovizuális médiáról szóló jogszabálynak köszönhetően; megállapítja, hogy a médiakörnyezet plurális és sokszínű; aggodalmát fejezi ki viszont a médiát és különösen a közmédiát érintő politikai befolyás és beavatkozás, valamint öncenzúra miatt; hangsúlyozza, hogy további erőfeszítésekre van szükség a médiaszabályozó hatóságok és a közszolgálati televízió függetlenségének teljes körű biztosítása érdekében; intézkedéseket szorgalmaz az újságírók és oknyomozó munkájuk védelme érdekében; hangsúlyozza, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának fokozása érdekében fontos a médiapluralizmus garantálása, valamint a médian belüli tulajdonviszonyok és a médiafinanszírozás átláthatóságának biztosítása; rámutat arra, hogy a közszolgálati médianak az új médiarendszereken belüli fejlesztése vonatkozásában hosszú távú stratégiára van szükség;

26. elégedettséggel veszi tudomásul az új kormányzat azon döntését, hogy növeli a fontos kormányzati pozíciót betöltő nők számát, és reméli, hogy ez a társadalom egészére pozitív hatással lesz; szorgalmazza a zero tolerancia alkalmazását a nők elleni erőszakkal szemben, valamint a nemi alapú elfogultság kiküszöbölését a jogszabályok és azok végrehajtása terén;

27. felhívja a kormányt, hogy fokozza erőfeszítéseit a nők jogaival és a nemek közötti egyenlőséggel összefüggő jogszabályok és politikák végrehajtása érdekében, és összpontosítson különösen a nők mindenfajta erőszakkal szembeni védelmére és a közéletben és a politikai életben való egyenlő részvételükre; központi és helyi szinten egyaránt további erőfeszítésekre buzdít a nemek közötti egyenlőség érvényesítése érdekében;

28. hangsúlyozza, hogy javítani kell az államtól függő személyek, így például a rabok, az árvák és a mentális betegségekben szenvedők jogait és életminőségét;

29. további erőfeszítéseket szorgalmaz a tulajdonjogokra vonatkozó stratégia és cselekvési terv eredményes végrehajtásának biztosítása érdekében, mivel ez a gazdasági fejlődés egyik sarokköve; tudomásul veszi az országszerte illegálisan felépített objektumok jelentette probléma kezelésére tett lépéseket; aggodalmát fejezi ki az ingatlanok nyilvántartásba vétele és visszaszolgáltatása területén elért mérsékelt előrelépés miatt; felhívja a kormányt, hogy tegyen közzé az Emberi Jogok Európai Bírósága tulajdonjogokkal kapcsolatos ítéleteinek végrehajtására vonatkozó világos tervet és menetrendet;

30. sürgeti a kormányt, hogy dolgozzon ki a megújuló energiával kapcsolatos politikákat, foglalkozzon hatékonyabban a hulladékkezelés problémájával, és fejlessze a környezeti szempontból fenntartható idegenforgalmat; üdvözli a hulladékimportra vonatkozó népszavazással kapcsolatos civil társadalmi kezdeményezést; határozottan üdvözli a parlament 2013. október 10-i szavazását, amely megsemmisítette a hulladékimport 2011. szeptember 22-i 10463. számú törvény általi engedélyezését;

31. intézkedéseket szorgalmaz az indokolatlan menekültügyi eljárások számának az Unióval fennálló vízummentes rendszer végrehajtását követő növekedésével szemben;

2013. december 12., csütörtök

Társadalmi-gazdasági reformok

32. felhívja az illetékes hatóságokat, hogy kezeljék határozottan a gyenge bűnüldözés és adóbeszedés, valamint a nagy méretű informális gazdaság ügyét, mivel ezek mindegyike akadályozza az ország társadalmi kohézióját és gazdasági kilátásait; bátorítja az új kormányt, hogy hajtson végre olyan intézkedéseket és jogszabályokat, amelyek – különösen a fiatalok és a nők körében – előmozdítják a foglalkoztatást, a munkahelyi egészséget és biztonságot, a szociális biztonsági jogokat, a munkaügy területén a hátrányos megkülönböztetés elleni védelemhez való jogot, a férfiak és nők egyenlő javadalmazását, valamint egyéb munkaügyi jogszabályokat;

33. aggodalommal állapítja meg, hogy a szociálpolitika és a foglalkoztatás terén nem történt előrelépés; üdvözlí az új kormány azon szándékát, hogy kezelni fogja ezt a problémát; tudatában van a költségvetés korlátainak, mindazonáltal szorgalmazza a szociális támogatással és védelemmel összefüggő reformokra szánt költségvetés csökkentését mutató tendencia megfordítását; hangsúlyozza, hogy sürgősen szociális támogatást kell biztosítani a munkanélküliek legkiszolgáltatottabb csoportjai számára; komoly aggodalommal állapítja meg, hogy a gyermekmunka kérdése továbbra is jelentős kihívás, és felhívja a kormányt, hogy tegyen határozott lépéseket e probléma megoldására;

34. hangsúlyozza, hogy Albánia ratifikálta az ILO nyolc alapvető munkajogi egyezményét; aggasztónak találja, hogy a munkajogok és a szakszervezetek terén csupán szerény előrelépés történt; felhívja a kormányt, hogy erősítse tovább a munkajogokat és a szakszervezeti jogokat; sürgeti a kormányt, hogy garantálja a munkajogi jogszabályok tiszteletben tartását a magán- és az állami szektorban egyaránt, és javítsa a háromoldalú társadalmi párbeszédet mind a szakszervezetek szerepének erősítése, mind a reformjogszabályok végrehajtása szélesebb körű támogatottságának ösztönzése érdekében; aggodalommal állapítja meg, hogy a párbeszéd a Nemzeti Munkaügyi Tanács megbízatásának 2013. márciusi megszűnése óta megszakadt, és hogy a kétoldalú társadalmi párbeszéd továbbra is gyenge, különösen a magánszektorban; rámutat arra, hogy a társadalmi párbeszéd és a munkajogok tiszteletben tartása a szociális piacgazdaság sarokkövei;

35. hangsúlyozza, hogy különös figyelmet kell fordítani a gyermekek jogainak védelmére, és szorgalmazza a korai tanulásba való befektetést – különösen a kisebbségi vagy perifériára szorult csoportokból származó gyermekek számára – a kirekesztés megakadályozása érdekében, továbbá a gyermekgondozást, a gyermekek táplálkozását és a családtámogatást biztosító célzott intézkedéseket kér a szegénység generációk közötti átöröklésének megelőzése érdekében; hangsúlyozza, hogy szükség van a kiskorúak helyzetének a legjobb európai gyakorlattal összhangban történő azonnali javítására a bírósági eljárásokban; hangsúlyozza a közoktatás megfelelő finanszírozásának fontosságát; sürgeti a hatóságokat, hogy fogadják el a gyermekekre vonatkozó igazságszolgáltatási stratégiát; hangsúlyozza, hogy az igazságszolgáltatáson belüli korrupció továbbra is kifejezetten akadályozza az emberkereskedelem elleni küzdelem terén folytatott bűnüldözést és az áldozatok védelmére irányuló erőfeszítéseket;

Regionális együttműködés

36. üdvözlí Albánia Nyugat-Balkánon játszott stabilizáló szerepét – különösen azon szomszédos országokkal fenntartott viszonyában, amelyek közül egyesekben erős albán kisebbség él – és a vallások békés egymás mellett éléséhez való hozzájárulását;

37. üdvözlí, hogy az új kormány elutasítja a nacionalista propagandát, és problémáktól mentes szomszédságpolitikát szándékozik kialakítani; hangsúlyozza, hogy Albánia kulcsszerepet játszik a jószomszédi kapcsolatok előmozdításában a Nyugat-Balkánon; bíztatja Albániát, hogy tartsa fenn vallásokkal kapcsolatos konstruktív álláspontját;

o

o o

38. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a nyilatkozatot a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint Albánia kormányának és parlamentjének.

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0597

Az Európai Tanács 2013. december 19–20-i ülésének előkészítése**Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása az Európai Tanács 2013. december 19–20-i ülésének előkészítéséről (2013/2626(RSP))**

(2016/C 468/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel 2013. június 12-i állásfoglalására az európai demokráciának a jövőbeli GMU keretében történő megerősítéséről ⁽¹⁾, 2013. május 23-i állásfoglalására a gazdasági és monetáris unióra vonatkozó jövőbeli jogalkotási javaslatokról: válasz a Bizottság közleményére ⁽²⁾ és 2013. november 21-i állásfoglalására „A gazdasági és monetáris unió szociális dimenziójának megerősítése” című bizottsági közleményről ⁽³⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az uniós intézmények és a tagállamok elszántan törekednek arra, hogy helyreállítsák a pénzügyi hitelességet és stabilitást, különösen strukturális reformok elfogadása és végrehajtása, illetve az új gazdaságirányítási keret elfogadása révén; mivel ezeket az erőfeszítéseket valódi bankunióval kell betetőzni;
- B. mivel jobb gazdaságpolitikai koordinációra van szükség az uniós versenyképesség, fenntarthatóság és munkahelyteremtés erősítése érdekében;
- C. mivel a közösségi módszer a megfelelő megközelítés az Unió és valutája előtt álló kihívások kezelése szempontjából;
- D. mivel minden döntést parlamenti ellenőrzésnek és elszámoltathatóságnak kell alávetni azon a szinten, ahol a döntést hozzák;
- E. mivel az uniós jogszabályok teljes tiszteletben tartása és átfogó alkalmazása e politika alapvető eleme;
- F. mivel a gyorsan változó és ingató geostratégiai környezetben, amelyben folyamatosak a biztonsági kihívások, az USA az ázsiai és csendes-óceáni térséggel fenntartott kapcsolatok kiegyensúlyozására törekszik, és a pénzügyi válság még érezteti hatását, az EU-nak – különösen a saját szomszédságában – vállalnia kell a tényleges stratégiai önállósággal rendelkező, hiteles biztonsági szereplőként fennálló felelősségét, aminek következtében saját biztonsága is javulni fog;
- G. mivel az állam- és kormányfők csak úgy kezelhetik ezeket a geopolitikai trendeket és a védelmi kiadások koordinálatlan csökkentését, hogy felgyorsítják a védelmi együttműködés összehangolását;

A bankunióról

1. kitarthat, hogy a „közösségi módszer” – beleértve a pénzügyi szolgáltatások szabályozását és a bankuniót – az EU és valutája előtt álló kihívások kezelésének megfelelő eszköze;
2. emlékezteti az Európai Tanácsot az arra irányuló politikai kötelezettségvállalásra, hogy az egységes szanálási mechanizmusról meg kell egyezni a jelenlegi jogalkotási ciklus vége előtt; felkéri az Európai Tanácsot, hogy ismételje meg a Miniszterek Tanácsához intézett kérelmét, hogy a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvre és a bankok helyreállítására és szanálására vonatkozó uniós keretrendszerre vonatkozó tárgyalásokat zárják le eredményesen 2013 végéig;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0269.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0222.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0515.

2013. december 12., csütörtök

A GMU elmélyítéséről

3. felkéri az Európai Tanácsot, hogy tegyen politikai kötelezettségvállalást a Szerződéseken alapuló jobb gazdaságpolitikai koordináció jogalkotási előkészítésére; elvárja a Parlamenttől és más uniós intézményektől, hogy egyezzenek meg e jobb gazdaságpolitikai koordináció főbb jellemzőiről a jelenlegi jogalkotási ciklus végéig;

4. kéri, hogy a fent említett jobb gazdaságpolitikai koordináció alapján „konvergencia-iránymutatásról” szóló jogi aktust fogadjanak el rendes jogalkotási eljárás keretében, mely egy adott időszakra a legsürgősebb reformintézkedésekre vonatkozó, erősen korlátozott számú célkitűzést határoz meg;

5. megismétli kérését, hogy a tagállamok gondoskodjanak arról, hogy a nemzeti reformprogramokat – amelyeket a fent említett konvergencia-iránymutatások alapján kell összeállítani és ellenőriztetni kell a Bizottsággal – a nemzeti parlamentek megvitatás és elfogadják; úgy véli, hogy ez alapvető fontosságú az egész folyamatra vonatkozó felelősségvállalás és demokratikus elszámoltathatóság céljából;

6. helyénvalónak véli, hogy a tagállamok elkötelezzék magukat jóváhagyott nemzeti reformprogramjaik teljes körű végrehajtása mellett; javasolja, hogy a tagállamok ennek alapján létesítsenek „konvergenciapartnerséget” az uniós intézményekkel a reformtevékenységek feltételekhez kötött finanszírozásának lehetősége mellett;

7. megismétli, hogy a szorosabb gazdasági együttműködésnek együtt kell járnia egy ösztönzőkön alapuló mechanizmussal; úgy véli, hogy bármely kiegészítő finanszírozásnak vagy eszköznek, mint például a szolidaritási mechanizmusnak az uniós költségvetés szerves részét kell képeznie, ám az elfogadott többéves pénzügyi keret felső határértékén kívül;

8. emlékeztet, hogy a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződést legkésőbb 2018. január 1-jéig bele kell foglalni az uniós jogszabályokba a végrehajtása során szerzett tapasztalatok értékelése alapján, a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés 16. cikke értelmében;

9. emlékeztet arra az alapvető álláspontjára, hogy a megerősített GMU-nak nem szabad megosztania az Uniót, épp ellenkezőleg: mélyrehatóbb integrációt és erősebb kormányzást kell létrehoznia, amelyhez valamennyi nem uniós tagállam is szabadon csatlakozhatna;

10. felkéri az Európai Tanácsot, hogy teljes mértékben tegyen eleget az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 15. cikke (1) bekezdésének;

A védelmi politikáról

11. úgy véli, hogy a gyorsan változó és ingatag geostratégiai környezetben, amelyben folyamatosak a biztonsági kihívások, az USA az ázsiai és csendes-óceáni térséggel fenntartott kapcsolatok kiegyensúlyozására törekszik, és a pénzügyi válság még érezteti hatását, az EU-nak a nemzetközi béke és biztonság előmozdítása, saját érdekeinek globális szintű védelme, és állampolgárai biztonságának garantálása érdekében – a NATO keretében végzett tevékenységek megduplázásának elkerülése mellett, és különösen a saját szomszédságában – vállalnia kell tényleges stratégiai önállósággal rendelkező, globális politikai és hiteles biztonsági szereplőként fennálló felelősségét; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az EU-nak következetes politikákra van szüksége, valamint gyorsabban és hatékonyabban kell megvalósítania az említett felelősségvállalást;

12. rámutat, hogy az EU jelenleg komoly pénzügyi korlátokkal küzd, és hogy a tagállamok védelmi költségvetésének szintje az euróövezet válságához kapcsolódó vagy nem kapcsolódó pénzügyi, költségvetési vagy politikai okok miatt koordinálatlan módon csökken; felhívja a figyelmet arra, hogy ezek az intézkedések kedvezőtlenül hathatnak a tagállamok katonai képességeire, ezáltal pedig az EU azon képességére, hogy hatékonyan eleget tegyen a békefenntartás, a konfliktusmegelőzés és a nemzetközi biztonság megerősítése terén rá háruló feladatoknak;

13. véleménye szerint a fent említett kihívások kezelése érdekében az uniós állam- és kormányfőknek a Tanács 2013. decemberi ülését lehetőségként kell használniuk arra, hogy egyértelműen állást foglaljanak az európai védelmi rendszer megerősítése mellett;

14. ezzel összefüggésben üdvözlí az „Úton egy versenyképesebb és hatékonyabb védelmi és biztonsági ágazat felé” című, 2013. július 24-i bizottsági közleményt (COM(2013)0542), valamint a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője/az Európai Védelmi Ügynökség vezetője 2013. október 15-i végleges jelentését;

2013. december 12., csütörtök

15. felhívja az Európai Tanácsot, hogy hajtsa végre a Parlament közös kül- és biztonságpolitikáról, közös biztonság- és védelempolitikáról (KBVP), valamint az európai védelmi technológiai és ipari bázisról szóló jelentéseibe foglalt javaslatokat;
16. úgy véli, hogy a tagállamoknak először a KBVP műveleti hiányosságainak felszámolását kell felvállalniuk, azáltal, hogy képességeikkel való hozzájárulás révén kötelezettséget vállalnak a KBVP polgári misszióinak és katonai műveleteinek támogatására;
17. hangsúlyozza, hogy a Lisszaboni Szerződés számos új eszközt bevezetett KBVP területén, amelyeket még nem ültettek át a gyakorlatba; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a KBVP megerősítésének érdekében végre kell hajtani e rendelkezéseket, és felhívja a Tanácsot, hogy teljes mértékben használja ki ezen eszközöket (pl. EUSZ 46. cikk (6) bekezdés: állandó strukturált együttműködés a tagállamok között; EUSZ 41. cikk (3) bekezdés: induló alapok; EUSZ 42. cikk (5) bekezdés és 44. cikk (1) bekezdés: annak lehetősége, hogy a tagállamok adott csoportját bízzák meg a KBVP területére tartozó missziók és műveletek végrehajtásával);
18. hangsúlyozza egy stratégiai eszmecsere elindításának jelentőségét, az EU célkitűzéseinek és prioritásainak meghatározása, valamint az elmélyített védelmi együttműködés megvalósítását célzó, ütemezést is magában foglaló útítterv (a nemzeti folyamatok átgondolásának keretét adó fehér könyv) elkészítése érdekében;
19. felhívja a Tanácsot, hogy folytasson megerősített együttműködést a fegyverkezés terén, azáltal, hogy felhatalmazza az Európai Védelmi Ügynökséget arra, hogy teljes mértékben betölthesse szerepét olyan területeken, mint az együttműködés előmozdítása, a kötelezettségvállalások nyomon követése, a technológiai beruházások fontossági sorrendjének meghatározása (beleértve olyan stratégiai eszközöket, mint a légi üzemanyag-utántöltés, műholdas kommunikáció, stratégiai légi szállítás, távirányítású légi járművek, kibervédelem és az egységes európai égbolt), az önkéntes koalíciók és az alapszervezetek fokozottabb kihasználásáról való megállapodás, valamint a harccsoportok tekintetében működőképes megoldás kidolgozása;
20. felhívja a tagállamokat, hogy kötelezzék el magukat egy erőteljes európai védelmi technológiai és ipari bázis kialakítása mellett, amely a nemzeti védelmi költségvetések megtervezésének – esetleg a védelmi kérdésekkel foglalkozó európai szemeszter létrehozása révén történő – fokozottabb összehangolása, valamint az ipar szintjén folytatott együttműködés elmélyítése (a védelmi felszerelésekre vonatkozó szabványok és hitelesítés összehangolása) által felszámolhatja az európai iparágak töredezettségét, és fokozhatja azok kreativitását és erejét; felszólít arra, hogy a védelmi ipar számára biztosítsanak további ösztönzőket és támogatást (adókedvezmények, a kutatás és fejlesztési pénzügyi támogatása, a polgári és katonai képességek közötti szinergiák intézményesítése), kötelezettséget vállalva kulcsfontosságú védelmi technológiák és rendszerek kifejlesztése iránt;
21. felkéri a tagállamokat különösen arra, hogy mélyítsék el a hatékony KBVP szempontjából fontos vonatkozásokat érintő együttműködésüket és koordinációt; felkéri a tagállamokat, hogy legyenek ambiciózusabbak az összevonás és megosztás folyamatait illetően;
22. hangsúlyozza, hogy más szervezetekkel összevetve az EU erőssége abban áll, hogy polgári és katonai válságkezelése, missziói és műveletei támogatása érdekében egyedülállóan képes egyetlen politikai autoritás – az alelnök/főképviselő – irányítása alatt mobilizálni politikai, gazdasági, fejlesztési és humanitárius eszközeinek teljes tárházát, és hogy ez az átfogó megközelítés egyedülálló és széles körben elismert rugalmasságot és hatékonyságot biztosít számára, függetlenül attól, hogy „puha hatalma”, vagy – szükség esetén – erőteljesebb fellépései révén valósítja-e meg;
23. támogatja a védelmi miniszterek tanácsának létrehozását, amely segítségével kellő súlyt kapna a védelem kérdése;
24. sürgeti az állam- és kormányfőket, hogy az európai védelempolitika stratégiai jelentőségére és az Unió előtt álló kihívások nagyságára tekintettel 2015 decemberében a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője/az Európai Védelmi Ügynökség vezetője által készített végrehajtási jelentés alapján értékeljék a Tanács 2013. decemberi következtetéseinek végrehajtása terén elért eredményeket;
25. mélyszégyen aggodalmát fejezi ki a vilniusi csúcsot követően Ukrajnában kialakult politikai helyzet miatt, és felszólítja az Európai Tanácsot a helyzet kezelésére;

o

o o

26. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak és a Bizottságnak.

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0598

Az Európai Unió többszintű irányításának alkotmányos problémái

Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása az Európai Unió többszintű irányításának alkotmányos problémáiról (2012/2078(INI))

(2016/C 468/25)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,
- tekintettel az európai stabilitási mechanizmus létrehozásáról szóló szerződésre (ESM) ⁽¹⁾,
- tekintettel a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződésre ⁽²⁾,
- tekintettel a „hatos csomagra” ⁽³⁾,
- tekintettel a „kettes csomagra” ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2013. szeptember 12-i állásponjtjára ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Európai Tanács, az Európai Bizottság, az Európai Központi Bank és az eurócsoport elnökének „A valódi gazdasági és monetáris unió felé” című, 2012. december 5-i jelentésére ⁽⁷⁾,
- tekintettel „A valódi, szoros gazdasági és monetáris uniós tervezete – Európai vitaindító” című, 2012. november 28-i bizottsági közleményre (COM(2012)0777),
- tekintettel az Európai Tanács, az Európai Bizottság, az Európai Központi Bank és az eurócsoport elnökeinek „A valódi Gazdasági és Monetáris Unió felé” című jelentésére vonatkozó, Bizottsághoz intézett ajánlásokkal ellátott, 2012. november 20-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel a gazdasági és monetáris unóra vonatkozó jövőbeli jogalkotási javaslatokról szóló 2013. május 23-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel az európai demokráciának a jövőbeli GMU keretében történő megerősítéséről szóló, 2013. június 12-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság jelentésére, valamint a Gazdasági és Monetáris Bizottság és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A7-0372/2013),

⁽¹⁾ Az európai stabilitási mechanizmus létrehozásáról szóló szerződés (ESM)

⁽²⁾ A gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés

⁽³⁾ HL L 306., 2011.11.23.

⁽⁴⁾ HL L 140., 2013.5.27.

⁽⁵⁾ HL L 298., 2012.10.26., 1. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0372.

⁽⁷⁾ <https://www.ecb.europa.eu/ssm/pdf/4preport/fourpresidentsreport2012-12-05HU.pdf>

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0430.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0222.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0269.

2013. december 12., csütörtök

- A. mivel a differenciálás az európai integráció lényeges jellemzője, és a fejlődés lehetővé tételének, valamint az egyenlőség – az egyenlő helyzetek egyenlő kezeléseként és az egymástól eltérő helyzetek egymástól eltérő kezeléseként értelmezett – elve tiszteletben tartásának eszköze;
- B. mivel a tagállamok egy szűkebb csoportjával kezdődő, valamennyi tagállam előtt továbbra is nyitva álló és a Szerződésekbe való teljes integrációt célzó európai integráció elmélyítésében a differenciált integrációnak továbbra is az előfutár szerepét kell betöltenie;
- C. mivel a differenciált integráció kétféle lehet: többsebességes, amelynek során az államok ugyanazt a célkitűzést eltérő menetrend szerint kívánják elérni, illetve többszintű, amelynek során az államok eltérő célkitűzésekben állapodnak meg;
- D. mivel a differenciálás nem áthatja alá az uniós polgárságot, amely a tagállamok állampolgárainak alapvető jogállása, és amely lehetővé teszi, hogy a Szerződés hatályán belül az azonos helyzetben lévők állampolgárságuktól függetlenül egyenlő jogi bánásmódban részesüljenek;
- E. mivel minden differenciálás tiszteletben tartja, és így megerősíti az európai jogrend egységét, valamint eredményességét és koherenciáját, az állampolgárság alapján történő megkülönböztetés tilalmának elvét, valamint a belső határok nélküli, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozását és a belső piac működését;
- F. mivel differenciálásra akkor kerülhet sor, ha az együttes fellépésre egy adott időpontban sincs lehetőség vagy az nem megvalósítható;
- G. mivel a differenciálás beépült és mindig be is kell épülnie az Európai Unió egységes intézményi keretébe;
- H. mivel a differenciált integráció során az EUSZ 5. cikke, illetve a szubszidiaritás és az arányosság elveinek alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv értelmében tiszteletben kell tartani a szubszidiaritás elvét;
- I. mivel a Szerződések a differenciált integrációra számos lehetőséget és eszközt kínálnak – ideértve a területi hatály korlátozásait, védzáradékokat, eltéréseket, kívülmaradási jogokat, belépési jogokat, megerősített együttműködést, valamint egyedi rendelkezéseket – azon tagállamokra vonatkozóan, amelyek pénzneme az euró, feltéve, hogy ezek az eszközök tiszteletben tartják az európai jogrend egységét, eredményességét és koherenciáját, valamint beépültek az egységes intézményi keretbe (a közösségi módszerbe);
- J. mivel néhány tagállam elérte, hogy bizonyos uniós szakpolitikák tekintetében kívülmaradási jogot kapjon, a Szerződésekhez csatolt különféle jegyzőkönyvekben foglaltak szerint, ami veszélyeztetheti az európai jogrend egységét, eredményességét és koherenciáját;
- K. mivel az EUMSZ 27. cikkének (2) bekezdése szerinti eltérések lehetővé teszik a tagállamok összességének címzett jogi aktuson belül az egyes tagállamok közötti differenciálást, de mindezt a belső piac működőképességének fokozatos kialakításának és biztosításának céljával;
- L. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikkének (4) és (5) bekezdése, 153 cikkének (4) bekezdése, 168 cikkének (4) bekezdése, 169. cikkének (4) bekezdése és 193. cikke olyan védzáradékokat tartalmaz, amelyek lehetővé teszik, hogy a tagállamok a tagállamok összességéhez címzett jogi aktus alkalmazási körén belül szigorúbb védintézkedéseket tartsanak fenn vagy vezessenek be;
- M. mivel a megerősített együttműködés az Unió nem kizárólagos hatáskörébe tartozó területen legalább kilenc tagállam részvételét követeli meg, lehetővé teszi, hogy a nem részt vevő tagállamok részt vegyenek a tanácskozásokban – de nem szavazhatnak –, és mindenkor minden tagállam számára nyitott;
- N. mivel a megerősített együttműködési eljárás – végső megoldásként – lehetővé teszi, hogy a Tanács által minősített többséggel, a KKBP területén pedig egyhangúlag megadott felhatalmazást követően a tagállamok egy szűkebb csoportjára kötelező intézkedéseket fogadjanak el;

2013. december 12., csütörtök

- O. megjegyzi, hogy e mechanizmust már alkalmazzák a házasság felbontására vonatkozó európai uniós jog és az európai szabadalmi jog esetében, illetve az Európai Parlament és a Tanács adózási összefüggésben is elfogadta azt a pénzügyi tranzakciós adó létrehozása céljából;
- P. mivel a közös kül- és biztonságpolitika terén az államok csoportosulásainak lehetősége nyílik konkrét feladatok vagy küldetések végrehajtására, illetve a közös biztonság- és védelempolitika terén a katonai képességekkel rendelkező államok központi állandó csoportjának létrehozását tervezik;
- Q. mivel a korábbi időszakban a differenciált integráció formáját képezte a tagállamok egy szűkebb csoportja által 1986-ban aláírt Schengeni Megállapodás és az 1990-ben aláírt Schengeni Egyezmény, amely a közöttük lévő határellenőrzések helyébe lépett, a tagállamok egy szűkebb csoportja által aláírt, a szociálpolitikáról szóló 1991. évi megállapodás, amely a foglalkoztatás és a szociális jogok területén kibővíti a korábbi európai közösségi hatásköröket, és lehetővé teszi a minősített többségi szavazást, valamint a tagállamok egy szűkebb csoportja és Norvégia közötti, az adatcseréről és a terrorizmus elleni együttműködésről szóló 2005. évi Prümi Szerződés;
- R. mivel a schengeni vívmányokat az Amszterdami Szerződéssel belefoglalták a Szerződésekbe, miközben kívülmaradási jogot biztosítottak az Egyesült Királyság, Írország és Dánia számára;
- S. mivel az Egyesült Királyság és Írország bármikor kérheti a schengeni vívmányok egyes vagy valamennyi rendelkezése alkalmazásában való részvételt, és mivel Dániát továbbra is köti az eredeti Schengeni Megállapodás és Egyezmény;
- T. mivel a Prümi Szerződést részben már belefoglalták az EU jogi keretébe;
- U. mivel az Amszterdami Szerződéssel a szociálpolitikáról szóló megállapodást – kívülmaradási jogok nélkül – belefoglalták a Szerződésekbe;
- V. mivel a Szerződések számos módon rendelkeznek a foglalkoztatás- és a szociális politikákról, amelyek lehetőségét még nem teljesen használták ki, különös tekintettel az EUMSZ 9., 151. és 153. cikkére, ugyanakkor általánosságban az EUMSZ 329. cikkére is; mivel ezért a Szerződés módosítása és a szubszidiaritás elvének sérelme nélkül nagyobb szociális konvergenciát lehet elérni;
- W. mivel az Európai Stabilizációs Mechanizmus (ESM), valamint a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés (a „költségvetési paktum”) a Szerződésekben kívül, kormányközi keretek között jött létre;
- X. mivel az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszköz és az ESM a nemzetközi jog alapján létrejött megállapodás, amelyet azon tagállamok kötöttek, amelyek pénzneme az euró;
- Y. mivel a stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés hatálybalépésétől számított legfeljebb öt éven belül, az annak végrehajtásával kapcsolatos tapasztalatok értékelése alapján meg kell tenni a szükséges lépéseket az EUSZ-nek, illetve az EUMSZ-nek megfelelően, a nemzetközi jog alapján kötött, az Egyesült Királyság és a Cseh Köztársaság kivételével valamennyi tagállam által aláírt, stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés szövegének az Unió jogi keretébe való belefoglalása érdekében;
- Z. mivel az Euro Plusz Paktumot, az Európa 2020 stratégiát és a Növekedési és Munkahely-teremtési Paktumot be kell építeni az uniós jogba és azoknak ki kell kövezniük az utat a tagállamok gazdaságaira vonatkozó konvergenciakódex bevezetése számára;
- AA. mivel a uniós jogi kereten kívüli azon nemzetközi megállapodásokat, amelyek célja a Szerződések célkitűzéseinek elérése, olyan végső eszközként használták a differenciált integrációhoz, amely előírja az érintett nemzetközi szerződés tartalmának a Szerződésekbe történő belefoglalására vonatkozó kötelezettséget;
- AB. mivel a GMU az integráció terén minőségi lépést jelentett, amely az intézményeket és az eljárásokat egyaránt érintő többszintű irányítási modellt határoz meg;
- AC. mivel egy tagállam, amennyiben úgy kívánja, állandó eltéréssel rendelkezik az euróövezethez való csatlakozás tekintetében (15. sz. jegyzőkönyv) és egy másik alkotmányos mentességet élvez (16. sz. jegyzőkönyv);

2013. december 12., csütörtök

- AD. mivel a monetáris politika terén az EKB-ra vonatkozó rendelkezések differenciálást írnak elő az intézményi struktúrában belül – amelyben a Kormányzótanács a fő döntéshozó szerv, és kizárólag azon tagállamokból áll, amelyek pénzneme az euró, valamint létezik az euróövezeten kívüli tagállamokat tömörítő Általános Tanács –, valamint a pénzügyi struktúrában belül – amely szerint az EKB tőkéjét az összes tagállam nemzeti központi bankja jegyzi (az EKB Alapokmányának 28.1. cikke), de az EKB tőkéjében jegyzett részesedésüket csak azon tagállamok nemzeti központi bankja fizeti be, amelyek pénzneme az euró (az EKB Alapokmányának 48.1. cikke);
- AE. mivel az EUMSZ 127. cikkének (6) bekezdése felhatalmazza a Tanácsot, hogy az EKB-t a hitelintézetek és – a biztosítóintézetek kivételével – az egyéb pénzügyi szervezetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatban külön feladatokkal bízza meg, és amely jogalapul szolgál ahhoz a rendelethez, amely létrehozza az euróövezet egységes felügyeleti mechanizmusát és az EKB-val való szoros együttműködés létrehozásával rendelkezik az euróövezeten kívüli tagállamok önkéntes részvételéről;
- AF. mivel az EUMSZ 139. cikke szerint az eltéréssel rendelkező tagállamokra nem alkalmazhatók a Szerződés egyes rendelkezései, és azokat nem illetik meg a kapcsolódó szavazati jogok;
- AG. mivel az EUMSZ 136. és 138. cikke azon tagállamokra vonatkozóan, amelyek pénzneme az euró, az intézkedések elfogadására külön formát ír elő, amely szerint a tanácsi szavazásban csak az említett tagállamok képviselői vesznek részt, és amennyiben az eljárás megkívánja, a szavazásban az Európai Parlament egésze részt vesz;
- AH. mivel az EUMSZ 136. cikkét a 121. cikk (6) bekezdésével összefüggésben már használták rendeletek elfogadására;
- AI. mivel a kutatás, a technológiai fejlesztés és az űrtechnológia területén az EUMSZ 184. cikke a többéves keretprogramhoz kapcsolódó kiegészítő programokról rendelkezik, amelyekben esetlegesen csak a tagállamok egy szűkebb csoportja vesz részt, és amelyeket – az esetleges uniós részvételre is figyelemmel – a részt vevő tagállamok finanszíroznak, de amelyeket a Tanács egészének és az Európai Parlament egészének részvételével rendes jogalkotási eljárás keretében fogadnak el, az e kiegészítő programok által érintett tagállamok jóváhagyásával;
- AJ. mivel a 966/2012/EU, Euratom rendelet szerint a költségvetés globális fedezetének elve nem akadályozza, hogy a tagállamok egy szűkebb csoportja pénzügyi hozzájárulást rendeljen az uniós költségvetéshez vagy meghatározott bevételt rendeljen egy meghatározott kiadási tételhez, ahogy ez például a 2012/709/Euratom határozat szerinti nagy neutronfluxusú reaktor esetében is történik;
- AK. mivel az EUMSZ 137. cikke és a 14. jegyzőkönyv informális szervként létrehozza az eurócsoportot;
- AL. mivel a GMU zökkenőmentes működése megkívánja a megerősített gazdaságirányítási keret, mint például a megerősített Stabilitási és Növekedési Paktum, valamint az európai szemeszter alapján már vállalt intézkedések teljes körű és gyors végrehajtását, a növekedést serkentő politikákkal kiegészítve;
- AM. mivel a mélyrehatóbb GMU jelentősebb hatásköröket, pénzügyi forrásokat és demokratikus elszámoltathatóságot igényel, és mivel létrehozása során kétlépcsős megközelítést kell követni, amely egyrészt a hatályos Szerződések által nyújtott lehetőségek azonnali kihasználásán, másrészt a Szerződés egy konvent által meghatározandó módosításán alapul;
- AN. mivel az eredményesség, illetve a legitim és demokratikus jelleg érdekében a GMU irányításának az Unió intézményi és jogi keretén kell alapulnia;
- AO. mivel a demokratikus legitimitást és elszámoltathatóságot azon a szinten kell biztosítani, amelyen a döntéseket hozzák;
- AP. mivel a GMU-t az Unió hozta létre, amelynek polgárait uniós szinten az Európai Parlament képviseli;

A. ELVEK

1. újfent megismétli egy olyan valódi GMU iránti eltökéltségét, amely megnöveli az uniós hatásköröket, különösen a gazdaságpolitika területén, és megkívánja költségvetési kapacitásának, a Bizottság szerepének és demokratikus elszámoltathatóságának, valamint a Parlament kiváltságainak a megerősítését;

2013. december 12., csütörtök

2. véleménye szerint a költségvetési kapacitás növelésének konkrét saját forrásokon kell alapulnia (beleértve a pénzügyi tranzakciós adót), illetve olyan költségvetési kapacitáson, amelynek az uniós költségvetés keretében a növekedést és társadalmi kohéziót kell támogatnia, orvoslva a közvetlenül a monetáris unióhoz kapcsolódó egyensúlyhiányt, strukturális divergenciákat és pénzügyi vészhelyzeteket, illetve az uniós költségvetés közös politikák finanszírozására irányuló hagyományos funkcióinak sérelme nélkül;
3. üdvözli a Bizottság tervezetét; felkéri a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb készítsen – amennyiben jogilag lehetséges – együttdöntés alá tartozó jogalkotási javaslatokat e tervezet késedelem nélküli végrehajtása céljából, beleértve a további költségvetési koordinációt, a mélyebb politikai koordináció kiterjesztését az adózás és a foglalkoztatás terén, illetve megfelelő költségvetési kapacitás létrehozását a GMU számára a politikai döntések végrehajtásának támogatása érdekében; hangsúlyozza, hogy ezen elemek egy részéhez módosítani kell majd a szerződéseket;
4. úgy véli, hogy gyors fellépésre van szükség a Van Rompuy, Juncker, Barroso és Draghi elnökök által ismertetett, „A valódi gazdasági és monetáris unió felé” című jelentésben szereplő négy alkotóelem tekintetében, különösen az alábbiakra vonatkozóan:
 - a) integrált pénzügyi keret a pénzügyi stabilitás biztosítására – különösen az euróövezetben – és a bankcsődöknek az európai polgárokra háruló költségeinek a minimalizálására; ez a keret európai szintre emeli a felügyelet feladatát, és közös mechanizmusokat irányoz elő a bankok szanálására és az ügylétfelbetékek biztosítására;
 - b) integrált gazdaságpolitikai keret, amely elegendő mechanizmussal rendelkezik annak biztosítására, hogy a nemzeti és európai szakpolitikák elősegítsék a fenntartható növekedést, a foglalkoztatást és a versenyképességet, és összeegyeztethetők legyenek a gazdasági és monetáris unió zökkenőmentes működésével;
 - c) a gazdasági és monetáris unió keretében történő döntéshozatal demokratikus legitimitásának és elszámoltathatóságának a biztosítása, amelynek alapja a szuverenitás együttes gyakorlása a közös szakpolitikák terén és a szolidaritás.
5. úgy véli, hogy az EU és a tagállamok között a hatáskörök és a források jobb és egyértelműbb elosztásának a nemzeti hatáskörök tekintetében megerősített parlamenti felelősségvállalással és elszámoltathatósággal kell együtt járnia;
6. ismételten hangsúlyozza, hogy az eredményes legitimitás és demokratikus jelleg érdekében a valódi GMU irányításának az Unió intézményi keretein belül kell megvalósulnia;
7. a differenciálást hasznos és helyénvaló eszköznek tekinti a mélyrehatóbb integráció előmozdításához, amely – amennyiben megőrzi az EU integritását – elengedhetetlennek bizonyulhat az Unión belül a valódi GMU eléréséhez;
8. hangsúlyozza, hogy a Szerződések értelmében létező, differenciált integrációs eljárások lehetővé teszik az első lépés megtételét egy olyan valódi GMU létrehozása terén, amely teljes összhangban áll a megerősített demokratikus elszámoltathatósággal, a megnövelt pénzügyi források és a jobb döntéshozatali kapacitás követelményével és felszólít minden intézményt a meglévő Szerződések és azok rugalmassági elemei adta lehetőségek legnagyobb mértékű gyors kihasználásával történő továbblépésre, illetve ezzel egyidejűleg a Szerződés megfelelő módosításainak előkészítésére a jogbiztonság és a demokratikus legitimitás szavatolása érdekében; megismétli, hogy ki kell zárni egy új kormányközi megállapodás lehetőségét;
9. hangsúlyozza, hogy egy valódi GMU megvalósításához szükséges szerződésmódosításoknak, valamint a polgárok és államok Uniója létrehozásának a differenciált integráció meglévő eszközein, eljárásain, gyakorlatain és filozófiáján kell alapulnia, egyidejűleg javítva azok eredményességét és koherenciáját és megerősíti, hogy teljes mértékben ki fogja használni azon előjogát, hogy a Szerződések módosítására irányuló javaslatot nyújthat be a Tanácsnak, amelyet a későbbiekben egy konventnek kell megvizsgálnia a valódi GMU létrehozásának kiteljesítése érdekében;
10. emlékeztet arra, hogy a többszintű irányításról szóló vita nem esik egybe a többszintű kormányzás kérdésével, amely a hatáskörök megosztásával és a nemzeti, regionális és helyi hatóságok bevonásával kapcsolatos;
11. hangsúlyozza, hogy a differenciálásnak – az integráció előmozdítására, az EU egységének megőrzésére és az egyenlőség elve alapvető tiszteletben tartásának biztosítására szolgáló eszköz mivoltából adódóan – továbbra is nyitottnak kell maradnia és végül minden tagállam bevonására kell törekednie annak érdekében;

2013. december 12., csütörtök

12. hangsúlyozza, hogy az EU kedvező fejlődése szempontjából fontos, hogy egyensúly jöjjön létre az EUMSZ 121. és 148. cikkében meghatározott foglalkoztatási és gazdaságpolitika között;

B. ELJÁRÁSOK

13. az a véleménye, hogy a differenciálást lehetőség szerint elsősorban a tagállamoknak címzett jogi aktusokon belül eltérések és védzáradékok útján kell biztosítani ahelyett, hogy bizonyos tagállamokat eleve kizárnak a jogi aktus területi hatályából; kiemeli azonban, hogy az eltérések és a védzáradékok nagy száma aláássa az EU egységét, valamint az uniós jogi keret egységességét és eredményességét;

14. álláspontja szerint a gazdasági, foglalkoztatási és szociálpolitika a megosztott hatáskörök kategóriájába tartozik, amely az EUMSZ 4. cikkének (1) bekezdése szerint minden olyan területet magában foglal, amely nem szerepel a kizárólagos vagy támogató hatáskörök tételes listájában;

15. úgy véli, hogy következésképpen az EUMSZ 136. cikke szerint elfogadott intézkedések sajátossága nemcsak az, hogy az említett intézkedések azon tagállamokra vonatkoznak, amelyek pénzneme az euró, hanem azt is jelenti, hogy nagyobb kötelező erővel rendelkezhetnek; továbbá hogy az EUMSZ 136. cikke lehetővé teszi a Tanács számára – a Bizottság ajánlására és kizárólag azon tagállamok szavazatával, amelyek pénzneme az euró – az európai szemeszter keretében az euróövezeti országokra kötelező érvényű gazdaságpolitikai iránymutatások elfogadását;

16. hangsúlyozza, hogy ha néhány tagállam az Unió nem kizárólagos hatáskörébe tartozó területen egy jogi aktus elfogadásában nem akar részt venni, az EU jogrendi keretén kívüli nemzetközi megállapodások kötése helyett a Szerződés vonatkozó rendelkezésével összhangban álló megerősített együttműködést kell létrehozni;

17. megítélése szerint az EUMSZ 352. cikke – amely felhatalmazza a Tanácsot, hogy megfelelő rendelkezéseket fogadjon el ahhoz, hogy a Szerződésekben foglalt célkitűzések valamelyike megvalósuljon, ha a Szerződések nem biztosítják a szükséges hatáskört – az EUSZ 20. cikkével összefüggésben alkalmazható, lehetővé téve ezáltal a rugalmassági klauzula aktiválását, ha a Tanácsban a megerősített együttműködési mechanizmus révén az egyhangúság nem érhető el;

18. felszólítja a tagállamokat, hogy olyan körülmények között, amikor a tagállamok politikai irányvonalai közötti eltérések akadályozzák az előrelépést, terjesszék ki a fokozott együttműködés elvét a szociális és foglalkoztatáspolitikákra.

19. megítélése szerint az uniós költségvetés elveinek való megfelelés biztosítása és az Európai Parlament mint költségvetési hatóság kulcsszerepének megőrzése érdekében a megerősített együttműködés végrehajtásából eredő kiadásokat az uniós költségvetésben egyéb bevételként vagy különleges saját forrásként kell megjeleníteni;

20. felhív az EUMSZ 333. cikke (2) bekezdésének a különleges jogalkotási eljárásra vonatkozó, az Unió nem kizárólagos hatáskörébe tartozó területen belüli megerősített együttműködés létrehozása esetén történő rendszeres alkalmazására, valamint felhívja a Tanácsot, hogy a részt vevő tagállamok egyhangú szavazásával fogadjon el azt előíró határozatot, hogy azok a megerősített együttműködés céljából a rendes jogalkotási eljárás szerint szándékoznak eljárni.

21. felhív a megerősített együttműködésen kívüli eljárások esetében az EUSZ 48. cikkének (7) bekezdése szerinti áthidaló klauzula lehetőség szerint rendszeres alkalmazására, a GMU irányítása terén a demokratikus legitimitás és az eredményesség fokozása érdekében;

22. úgy véli, hogy abban az esetben, ha az áthidaló klauzula alkalmazására nincs lehetőség, mint például a gazdaságpolitika és a foglalkoztatási iránymutatások vagy az éves növekedési jelentés elfogadása esetében, a kötelező erejű intézményközi megállapodások megkötésének a lehetőségét teljes mértékben ki kell használni;

23. emlékeztet arra, hogy az EUSZ 48. cikkének célja – többek között az Európai Parlament módosítási eljárásba és a nemzeti parlamentek ezt követő megerősítési eljárásba való kötelező bevonásának előírásával – a szerződésmódosítások demokratikus legitimitásának garntálása;

2013. december 12., csütörtök

24. nem ért egyet a „szerződéses rendelkezések” kifejezéssel és ösztönzi a konvergencia- és versenyképességi eszköz keretében rendelkezésre bocsátott pénzeszközök és a strukturális reformok formális összekapcsolását, és ismét hangsúlyozza, hogy az uniós hatáskörök és uniós feladatkörök hiánya szükség esetén a Szerződésekben meghatározott megfelelő eljárások alkalmazásával vagy – megfelelő jogalap hiányában – a Szerződések módosításával kiküszöbölhető;

C. DEMOKRÁCIA ÉS INTÉZMÉNYEK

25. emlékeztet arra, hogy az EUSZ 3. cikkének (4) bekezdésének megfelelően a GMU-t az Unió hozta létre, és működésének a képvisleti demokrácián kell alapulnia;

26. hangsúlyozza, hogy az Európai Parlament az egyedüli uniós intézmény, amelyben a polgárok uniós szinten közvetlen képvisellel rendelkeznek, és amely a GMU parlamenti szerve, valamint hogy annak megfelelő bevonása alapvető fontosságú a GMU demokratikus legitimitásának és működésének biztosításában és a bankunió, a költségvetési unió és a gazdasági unió irányába tett minden további lépés előfeltétele;

27. hangsúlyozza, hogy a megfelelő legitimitás és elszámoltathatóságot nemzeti és uniós szinten a nemzeti parlamenteknek és az Európai Parlamentnek kell biztosítaniuk; emlékeztet az Európai Tanács 2012. decemberi ülésének következtetéseiben foglalt azon elvre, amely szerint „a folyamat során végig az az általános cél, hogy a demokratikus legitimitációt és elszámoltathatóságot ugyanazon a szinten kell biztosítani, mint amelyen a döntéseket hozzák és végrehajtják”;

28. sajnálatát fejezi ki a trojka, az EFSF és az ESM parlamenti vizsgálatának hiánya miatt;

29. álláspontja szerint a parlamenti részvételi jogoknak az Európai Parlament képviselőinek származására tekintettel történő bármely hivatalos differenciálása állampolgárságon alapuló megkülönböztetés, amelynek tilalma az Európai Unió alapvető elve, továbbá sérti az uniós polgárok EUSZ 9. cikkében lefektetett egyenlőségének elvét;

30. megítélése szerint az EUMSZ 136. cikkével összhangban elfogadott intézkedések vagy a megerősített együttműködés létrehozása esetében teljes mértékben összhangban áll a differenciálás elveivel egyfelől az azon tagállamok képviselőinek a Tanácsban történő részvételéből eredő aszimmetria, amelyek pénzneme az euró (illetőleg a részt vevő országok képviselőinek részvételéből eredő aszimmetria), másfelől az összes uniós polgárt képviselő és általános érdekeiket előmozdító Európai Parlament és Bizottság részvételéből eredő aszimmetria, és ez nem csökkenti, hanem épp ellenkezőleg, növeli az említett intézkedések legitimitását;

31. hangsúlyozza, hogy az Európai Parlament belső szabályai elegendő mozgásteret biztosítanak ahhoz, hogy a GMU megfelelő vizsgálatának érdekében a képviselőcsoportokon belüli és azok közötti politikai megállapodás alapján kialakítsák a differenciálás konkrét formáit; emlékeztet arra, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (4) bekezdése kimondja, hogy „az Unió egy gazdasági és monetáris uniót hoz létre, amelynek pénzneme az euró”, illetve az eurócsoportról szóló 14. számú jegyzőkönyv értelmében „külön rendelkezéseket szükséges megállapítani az azon tagállamok közötti megerősített párbeszéd érdekében, amelyek pénzneme az euró, mindaddig, amíg az euró az Unió valamennyi tagállamának pénznemévé nem válik”; rámutat, hogy ha e feltehetően átmeneti helyzet továbbra is fennáll, a Parlamentben fontolóra kell venni a jelenlegi euróvezetetre, illetve a csatlakozás mellett elkötelezett tagállamokra vonatkozó megfelelő elszámoltathatósági mechanizmust;

32. fontosnak tekinti a nemzeti parlamentekkel való együttműködésnek a Szerződésekhez csatolt 1. jegyzőkönyv 9. cikke alapján történő erősítését, és üdvözlí a költségvetési és gazdaságpolitika megvitatására irányuló parlamentközi konferencia létrehozásáról szóló megállapodást; hangsúlyozza, hogy ezt az együttműködést nem szabad egy olyan új vegyes parlamenti testület létrehozásának tekinteni, amely demokratikus és alkotmányos nézőpontból egyszerre lenne hatástalan és jogalap nélküli, és újból megerősíti, hogy az Európai Parlament – mint uniós szintű parlamenti testület – teljes legitimitációja nem helyettesíthető a demokratikus GMU-irányítás megerősítésének vonatkozásában;

33. hangsúlyozza, hogy az euróvezetési csúcstalálkozó és az eurócsoport vitaforumként szolgáló informális testület, nem pedig a gazdasági és monetáris unió irányításának döntéshozatali intézménye;

34. hangsúlyozza a Bizottság GMU irányításában betöltött döntő fontosságú szerepét, amelyet a költségvetési paktum és az ESM-szerződések is megerősítenek, mivel garantálják az uniós szerződésekben foglalt jogrendet és az Unió egészének közös érdekét szolgálják;

2013. december 12., csütörtök

D. DIFFERENCIÁLT INTEGRÁCIÓ A HATÁLYOS SZERZŐDÉSEK KERETÉBEN: A VALÓDI GMU FELÉ

35. úgy véli, hogy az európai monetáris unió megerősítését célzó minden intézkedés tekintetében a közösségi módszert kell alkalmazni; emlékeztet a stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés 16. cikkére, amely kimondja, hogy a szerződés hatálybalépését követő legfeljebb öt éven belül a végrehajtásával kapcsolatos tapasztalatok értékelése alapján az Európai Unióról szóló szerződéssel és az Európai Unió működéséről szóló szerződéssel összhangban meg kell tenni az ahhoz szükséges lépéseket, hogy e szerződés tartalma az Európai Unió jogi keretének részévé váljon;

36. hangsúlyozza, hogy a pénznemként az eurót használó és az euró bevezetésére kötelezettséget vállaló tagállamoknak fokozniuk kell a stabilitás és a Szerződésnek való megfelelés érdekében tett erőfeszítéseiket, illetve növelniük kell a versenyképességet, a hatékonyságot, az átláthatóságot és a demokratikus elszámoltathatóságot; emlékeztet arra, hogy az Európai Unió pénzneve az euró, és az eltéréssel rendelkezőkön kívül minden tagállamnak csatlakoznia kell az euróövezetbe a megfelelő időben;

37. megjegyzi, hogy a válság enyhítése érdekében és válaszul a gazdasági és monetáris unió szerkezetének gazdasági és strukturális hiányosságaira a nemzeti kormányok és az európai intézmények számos védintézkedést hajtottak végre a pénzügyi stabilitás és a gazdaságirányítás javítása céljából; megjegyzi, hogy e döntések, mint például a hatos csomag bizonyos rendelkezései és az Európai Stabilitási Mechanizmus (ESM) létrehozása csak az euróövezet tagjait érintik;

38. üdvözli az euróövezetre vonatkozó és az összes többi tagállam számára is nyitott egységes felügyeleti mechanizmus létrehozását; hangsúlyozza, hogy a bankokra vonatkozó egységes szanalási mechanizmus létrehozása nélkülözhetetlen lépés a valódi bankunió létrehozásához; úgy véli, hogy a javasolt „bankuniónak” ahhoz, hogy leküzdje a gazdasági és monetáris unióban rejlő strukturális hiányosságokat és hatékonyan fékezze meg az átható morális kockázatot, az Unió pénzügyi szolgáltatási szektorának korábbi reformjára, valamint főként az euróövezetben a megerősített gazdaságirányításra, továbbá az európai szemeszter új költségvetési keretére kell támaszkodnia az uniós bankszektor nagyobb mértékű rugalmasságának és versenyképességének, az abba vetett fokozott bizalom, továbbá a megnövekedett tőketartalék biztosításának érdekében, amely utóbbi annak megelőzésére szolgál, hogy a jövőben ne a tagállamok állami költségvetéseinek kelljen viselniük a bankok mentőöveinek költségeit;

39. rendkívül aggasztják a bankunió felállításában és az ESM révén való közvetlen bankfeltőkésítés gyakorlati vonatkozásainak meghatározásában tapasztalt késedelmek; különösen riasztja az uniós bankrendszer folyamatban lévő szétaprózódása; hangsúlyozza, hogy a szilárd és ambiciózus bankunió a valódi, szoros gazdasági és monetáris unió kulcsfontosságú eleme, és olyan kulcsfontosságú politika, amelyhez a Parlament több mint három éve, különösen pedig az Európai Bankhatóságról szóló rendelettel kapcsolatban megfogalmazott állásfoglalásainak elfogadása óta ragaszkodik;

40. megítélése szerint az egységes felügyeleti mechanizmusról szóló rendelet azon rendelkezése, amely előírja, hogy a felügyeleti tanács elnökének és elnökhelyettesének kinevezéséhez az Európai Parlament egyetértése szükséges, fontos példája az Európai Parlament a GMU differenciáláson alapuló irányításában betöltött, megerősített szerepének;

41. támogatja az új szolidaritási eszközöket, például a „konvergencia- és versenyképességi eszközt”; úgy véli, hogy a konvergencia- és versenyképességi eszközre vonatkozó elképzelés erősítheti a gazdaságpolitikai szerepvállalást és a gazdaságpolitika hatékonyságát; hangsúlyozza, hogy ezeket az eszközöket oly módon kell kidolgozni, hogy elkerüljék az esetleges jogbizonytalanságot és az EU demokratikus deficitjének növekedését;

42. felszólítja a Bizottságot, hogy az európai szemeszter keretében terjesszen elő egy, az Európa 2020 stratégián alapuló és erős szociális pillért létrehozó konvergenciakódex elfogadására irányuló javaslatot; kitart amellett, hogy az ösztönzőkön alapuló mechanizmussal támogatott nemzeti végrehajtási programoknak biztosítaniuk kell a konvergenciakódex valamennyi tagállamban történő végrehajtását;

43. hangsúlyozza, hogy egy ösztönző mechanizmus erősítené a gazdaságpolitikai koordináció kötelező jellegét;

44. rámutat arra, hogy a szolidaritást, kohéziót és versenyt fokozó, ösztönzőkön alapuló végrehajtási mechanizmus létrehozásának a gazdaságpolitikai koordinációt kiegészítő olyan további rétegekkel kell együtt járnia, amelyek azon elv tiszteletben tartását szolgálják, amely szerint – amint azt a kettes csomagot kísérő bizottsági nyilatkozat megfogalmazta – „a nagyobb mértékű felelősség és gazdasági feyelem irányába tett lépéseket fokozott mértékű szolidaritás kíséri”;

2013. december 12., csütörtök

45. hangsúlyozza, hogy az előzetes koordináció és a konvergencia- és versenyképességi eszköz mechanizmusait minden olyan tagállamra alkalmazni kell, amely pénznemként bevezette az eurót, lehetőséget biztosítva a többi tagállamnak az állandó jelleggel történő csatlakozásra; felszólítja a Bizottságot, hogy jövőbeli jogalkotási javaslataiban biztosítsa a nemzeti parlamentek általi ilyen kötelező jóváhagyás lehetőségét, és gondoskodjon a szociális partnerek gazdasági koordinációba való fokozottabb bevonásáról;

46. véleménye szerint bármely javasolt új konvergencia- és versenyképességi eszköznek a feltételelességen, a szolidaritáson és a konvergencián kell alapulnia; véleménye szerint egy ilyen eszközt csak akkor szabad használatba venni, ha a konvergenciakódex és a nemzeti végrehajtási tervek közötti konvergencia értékelése alapján – az Európai Parlament, a Tanács és a nemzeti parlamentek megfelelően formalizált bevonásával – már azonosították a társadalmi egyensúlyhiányokat, valamint a hosszú távú és fenntartható növekedést ösztönző fontosabb strukturális reformok szükségességét;

47. véleménye szerint a konvergencia- és versenyképességi eszköznek elő kell segítenie a költségvetési teljesítőképesség megerősödését, és a strukturális reformok feltételes támogatásának eszközévé kell válnia a versenyképesség, a növekedés és a társadalmi kohézió erősítése érdekében, biztosítva a gazdaságpolitikák szorosabb koordinációját és a tagállamok gazdasági teljesítményének folyamatos közelítését; véleménye szerint az ilyen eszközök a valódi költségvetési teljesítőképesség építőkövei;

48. megítélése szerint ezen eszköz létrehozása a GMU költségvetési kapacitása erősítésének kezdeti fázisa, és hangsúlyozza, hogy a konvergencia- és versenyképességi eszköz pénzügyi forrásainak az uniós költségvetés szerves részét kell képezniük, de a többéves pénzügyi keret összeghatárain kívül, az uniós Szerződések és az uniós jog tiszteletben tartása, valamint az Európai Parlamentnek költségvetési hatósággént többek között a vonatkozó költségvetési előirányzatok eseti elfogadásával történő, teljes mértékű bevonásának biztosítása érdekében;

49. kéri a módosított sajátforrás-határozat alapján a konvergencia- és versenyképességi eszközben részt vevő tagállamok által befizetett hozzájárulásokból finanszírozott új saját forrás bevonását és ezen új forrás bevételeinek a konvergencia- és versenyképességi eszköz kiadásához való hozzárendelését, valamint a sajátforrás-határozatok módosítását, vagy ha ez nem lehetséges, az ilyen közvetlen hozzájárulások ellentételezése érdekében a pénzügyi tranzakciós adóból származó bevétel egyéb bevételként történő felhasználását;

50. ragaszkodik ahhoz, hogy az Európai Parlament elnöke az Európai Tanács tavaszi ülésén ismertesse a Parlament éves növekedési jelentésre vonatkozó megállapításait; azon a véleményen van, hogy tárgyalásokat kell folytatni az Európai Parlamentnek az éves növekedési jelentés, valamint a gazdaságpolitikai és foglalkoztatási iránymutatások jóváhagyásába való bevonásáról szóló intézményközi megállapodásról;

51. újfent kéri, hogy erősítsék meg a GMU szociális dimenzióját, egyidejűleg ismét megerősítve, hogy a foglalkoztatáspolitikai és a szociálpolitikai uniós szakpolitika;

52. megismétli, hogy a Szerződések értelmében az uniós szakpolitikák és tevékenységek meghatározása és végrehajtása során figyelembe kell venni a magas szintű foglalkoztatás előmozdítását és a megfelelő szociális védelem garanciáját; felhív arra, hogy a költségvetési és makrogazdasági referenciaértékek kiegészítésére hozzanak létre foglalkoztatási és szociális referenciaértékeket, valamint a strukturális reformok tekintetében elért előrehaladásról szóló jelentéseket is, mivel a cél az, hogy biztosítsák a szociális beruházás megfelelő szintjét, és ezáltal garantálják a szociális Európai Unió hosszú távú fenntarthatóságát;

53. üdvözlí, hogy a Bizottság 2013. július 2-án, a második gazdasági kormányzati csomag megállapodásait követően Gertrude Trumpel-Gugerell elnökletével szakértői csoportot állított fel, amely azt a feladatot kapta, hogy mindenre kiterjedően értékelje egy lehetséges adósság-visszafizetési alap és az eurókötvények fő jellemzőit, ideértve valamennyi jogi rendelkezést, pénzügyi struktúrát és kiegészítő költségvetési keretet, és szándéka szerint állást foglal majd e kérdésekben a szakértői csoport jelentésének benyújtását követően;

54. úgy véli, hogy az EFSF/ESM és bármilyen hasonló jövőbeni struktúra műveleteit az Európai Parlament rendszeres demokratikus ellenőrzésének és felügyeletének kell alávetni; úgy véli, hogy az ESM-nek teljes mértékben be kell épülnie az uniós keretbe;

2013. december 12., csütörtök

55. rámutat, hogy a trojkának megfelelően elszámoltathatónak kell lennie; azon a véleményen van, hogy a Bizottságnak rendszeres jelentéstétel formájában be kellene számolnia a trojka nevében az Európai Parlamentnek; emlékeztet arra, hogy a „trojka-rendszerben” való uniós részvételnek a Parlament demokratikus ellenőrzése és a Parlamentnek való elszámoltathatóság mellett kell megvalósulnia;

E. DIFFERENCIÁLT INTEGRÁCIÓ ÉS A SZERZŐDÉS MÓDOSÍTÁSAI

56. megítélése szerint a Szerződések bármely jövőbeni módosításának meg kell erősítenie a differenciált integrációt mint a további integráció elérésére szolgáló, egyszersmind az Unió egységét védelmező eszközt;

57. álláspontja szerint a Szerződés jövőbeni módosítása az európai szomszédságpolitika megerősítésének eszközeként a társult tagság új szintjét vezetheti be, beleértve a meghatározott uniós szakpolitikai területekre történő részleges integrációt;

58. véleménye szerint a Szerződések jövőbeli változtatása során meg kell erősíteni, hogy az euróövezeti csúcstalálkozó a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés V. címében előírtaknak megfelelően az Európai Tanács informális változata;

59. javasolja, hogy tegyék az eurócsoportot a Gazdasági és Pénzügyi Tanács informális konfigurációjává;

60. kéri, hogy a gazdasági és pénzügyi biztos legyen az államháztartásért felelős miniszter és a Bizottság állandó alelnöke;

61. arra szólít fel, hogy azon tanácsi szavazási eljárásokat, amelyek egyhangúságot írnak elő, korlátozott kivételekkel minősített többségre kell változtatni, valamint arra szólít fel, hogy a meglévő különleges jogalkotási eljárásokat rendes jogalkotási eljárássá kell alakítani;

62. kéri jogalap megteremtését olyan uniós ügynökségek létrehozása érdekében, amelyek az Európai Parlament és a Tanács által a rendes jogalkotási eljárással összhangban rájuk rótt különleges végrehajtói feladatokat tölthetnek be;

63. úgy véli, hogy a költségvetési paktumban a fordított minősített többségi szavazás inkább politikai nyilatkozat, mint hatékony döntéshozatali eszköz, és ezért arra szólít fel, hogy a teljes jogbiztonság érdekében a fordított minősített többséget a Szerződésekbe úgy illesszék be, különösen a 121., 126. és 136. cikkbe, hogy a Bizottság által előterjesztett javaslatok vagy ajánlások akkor léphessenek hatályba, ha a Parlament vagy a Tanács egy előre meghatározott időszak alatt nem élt kifogással;

64. kéri az EUMSZ 136. cikkének módosítását annak érdekében, hogy hatálya kiterjedjen az euróövezeten kívüli tagállamok önkéntes részvételére, és a megerősített együttműködési eljárással összhangban teljes szavazati jogot biztosítson, kéri továbbá az EUMSZ 136. cikke szerinti korlátozások elhagyását és e cikknek a gazdasági, foglalkoztatási és szociális politika tekintetében a koordináció és a jogilag kötelező erejű minimumszabályok létrehozására vonatkozó jogi aktusok elfogadására vonatkozó általános klauzulába történő átdolgozását;

65. felszólít az EUMSZ 127. cikkének (6) bekezdésében foglalt jogalap kiterjesztésére minden olyan pénzügyi intézményre – ideértve a biztosítási vállalkozásokat is –, amely a belső piacon belül telepedett le;

66. kéri a Parlament bevonását az EKB elnökének, alelnökének és az Igazgatóság többi tagjának kinevezésére vonatkozó, az EUMSZ 283. cikkében meghatározott eljárásba annak előírásával, hogy a Parlamentnek egyetértését kelljen adnia a Tanács ajánlásaihoz;

67. felhívja a következő konventet annak a lehetőségnek a megvizsgálására, hogy különleges jogalkotási eljárást vezessenek be, amely a többéves pénzügyi keretről szóló rendelet elfogadásához megköveteli az EUMSZ 312. cikke szerint a Tanácsban a szavazatok négyötöde és a parlamenti képviselők többsége szavazatával hozott határozatot;

68. felhívja a következő konventet annak a lehetőségnek a megvizsgálására, hogy különleges jogalkotási eljárást vezessenek be, amely előírja a sajtóforrás-határozat elfogadásához az EUMSZ 311. cikkének (3) bekezdése szerint a Tanácsban a szavazatok négyötöde és a parlamenti képviselők többségének szavazatával hozott határozatot;

2013. december 12., csütörtök

69. felhívja a következő konventet annak a lehetőségnek a megvizsgálására, hogy azon tagállamok számára, amelyek pénzneme az euró, valamint amelyek részt kívánnak venni az új közös politikákban, az uniós költségvetés keretében konkrét saját forrásokat biztosítsanak;
70. álláspontja szerint az uniós ügynökségek pénzügyi eszközeinek az uniós költségvetés szerves részét kell képezniük;
71. kéri, hogy a Szerződés módosításaihoz szükség legyen az Európai Parlament képviselőinek kétharmados többségével elfogadott európai parlamenti egyetértésre;
72. kitart amellett, hogy a jövőben összehívandó konventnek a lehető legnagyobb demokratikus legitimitációval kell rendelkeznie, többek között a szociális partnerek, a civil társadalom és egyéb érdekelt felek révén; határozatait plenáris ülések keretében, teljesen demokratikus szabályok szerint kell hoznia; elegendő idővel kell rendelkeznie a körültekintő és alapos tanácskozáshoz; teljes átláthatósággal kell működnie és valamennyi ülését nyilvánossá kell tennie;
73. támogatja az EUSZ 48. cikke (7) bekezdése szerinti áthidaló klauzula Szerződések egészére történő kiterjesztését;

o

o o

74. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Tanács elnökének.
-

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0599

Az Európai Parlament kapcsolatai a nemzeti kormányokat képviselő intézményekkel**Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása az Európai Parlament és a nemzeti kormányokat képviselő intézmények közötti kapcsolatokról (2012/2034(INI))**

(2016/C 468/26)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 15. és 16. cikkére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 235. cikkére,
- tekintettel az Európai Tanács 2010. március 25–26-i, 2010. június 17-i, 2010. szeptember 16-i, 2010. október 28–29-i, 2010. december 16–17-i, 2011. február 4-i, 2011. március 24–25-i, 2011. június 23–24-i, 2011. október 23-i, 2011. december 9-i, 2012. március 1–2-i, 2012. június 28–29-i, 2012. október 18–19-i, 2012. december 13–14-i, 2013. február 7–8-i, 2013. március 14–15-i és 2013. június 27–28-i következtetéseire,
- tekintettel az Európai Unió állam- és kormányfői által az Európai Tanács tagjainak 2011. október 26-i és 2012. január 30-i informális ülését követően tett nyilatkozatokra,
- tekintettel a Lisszaboni Szerződésnek az Európai Unió intézményi egyensúlyának alakulására gyakorolt hatásáról szóló 2009. május 7-i állásfoglalására ⁽¹⁾;
- tekintettel a 2014. évi európai parlamenti választások megszervezésének javításáról szóló, 2013. július 4-i állásfoglalására ⁽²⁾;
- tekintettel eljárási szabályzata 48., 110. és 127. cikkére,
- tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság jelentésére (A7-0336/2013),
- A. mivel a Lisszaboni Szerződés az Európai Tanács számára európai intézményi jogállást biztosított anélkül, hogy szerepét módosította volna, mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 15. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy: „Az Európai Tanács adja az Uniónak a fejlődéséhez szükséges ösztönzést, és meghatározza annak általános politikai irányait és prioritásait. Az Európai Tanács nem lát el jogalkotási feladatokat.”;
- B. mivel a Parlament teljes mértékben tisztában van az Európai Tanács függetlenségével és a Szerződések által ráruházott jelentős szereppel;
- C. mivel ugyanakkor az Európai Tanács a válság nyomása alatt jelentősen kibővítette szerepét, a rendkívüli ülések megszorodtak, és erre a szintre emeltek olyan ügyeket, amelyekkel rendszerint a Miniszterek Tanácsának szintjén foglalkoznak; mivel e tekintetben az Európai Tanács megszegte azt az alapvető, Szerződésben foglalt tilalmat, amely szerint nem láthat el jogalkotási feladatokat;
- D. mivel az a kísértés, hogy az állam- és kormányfők kormányközi eszközök alkalmazásához folyamodjanak, veszélybe sodorja a „közösségi módszert” és sérti a Szerződéseket;
- E. mivel a döntéshozatali folyamat demokratikus jellegének megerősítése érdekében megfelelő parlamenti ellenőrzési mechanizmusokat kell végrehajtani;

⁽¹⁾ HL C 212. E, 2010.8.5., 82. o.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0323.

2013. december 12., csütörtök

- F. mivel a Lisszaboni Szerződés értelmében az Európai Tanács tagjai saját nemzeti parlamentjük felé egyénileg elszámoltathatók, de együtt csak saját maguknak tartoznak felelősséggel;
- G. mivel az Európai Tanács elnöke – leggyakrabban a többi intézmény elnökével egyeztetve gyakorolt – javaslatvételi jogkörhöz jutott, és mivel ennek nyomán gyakorlatilag a tagállamok főtárgyalójává lépett elő olyan kérdések tekintetében, amelyekről a Lisszaboni Szerződés értelmében együttdöntés keretében kell határozni;
- H. mivel Van Rompuy elnök a Parlament hatóságaival egyetértésben levélváltások formájában arra törekedett, hogy a tájékoztatási és átláthatósági követelményeket a lehető legnagyobb mértékben figyelembe vegye: több fontos ügy kapcsán személyes találkozókra vett részt a bizottságok elnökeivel, a Parlament előadóival és „serpáival”; választott írásbeli választ igénylő kérdésekre; rendszeresen beszámolt a plenáris ülésnek vagy a kibővített Elnökök Értekezletének az Európai Tanács üléseiről, és számos esetben kapcsolatban állt a képviselőcsoportok elnökeivel;
- I. mivel e gyakorlatot érdemes hivatalossá tenni annak érdekében, hogy a jövőre nézve precedensként szolgáljon; mivel az Európai Tanács az uniós szabadalmi rendszer ügyében megkérdőjelezte a Parlament és a Tanács között létrejött jogalkotási megállapodást; mivel a gazdasági kormányzás tekintetében az Európai Tanács indokoltan látta, hogy újratárgyaljon egyes olyan rendelkezéseket, amelyek egy korábbi rendelet által alkalmazandókkal megegyeztek; mivel az európai bankfelügyeleti hatóság kérdésében az Európai Tanács egy éves időeltéréssel két, egymásnak ellentmondó rendelkezést fogadott el, ami a Parlament álláspontjának megfelelőbb figyelembevételével elkerülhető lett volna; mivel a 2014 és 2020 közötti időszakra szóló többéves pénzügyi terv kérdését gyakorlatilag jogalkotási blokádnak alá vetve, ugyanis a Tanácsban jogilag előírt egyhangúságot csak úgy lehetett elérni, hogy a finanszírozandó politikákra vonatkozó rendeletek egyes főbb politikai opcióiról előzőleg megállapodást kötöttek, ami e területeken beszűkítette a Parlament azon szerepét, hogy a másodlagos rendelkezéseket módosítsa;
- J. mivel mindezen eljárásokban, amelyek természetüknél fogva a legfontosabbak, a Parlament és az Európai Tanács közötti formalizált párbeszéd hiánya megakadályozta, hogy a Parlament a Szerződések által meghatározott társjogalkotói szerepét maradéktalanul ellássa; mivel gyakran előfordult, hogy a Parlament képviselőinek hivatalos tárgyalópartnerei nem rendelkeztek olyan felhatalmazással, amely alapján a kormányok nevében tényleges kötelezettségeket vállalhattak volna; mivel a Tanács és az Általános Ügyek Tanácsának soros elnöke esetében, akik elvileg továbbra is felelősek az Európai Tanács üléseinek előkészítéséért⁽¹⁾, egyre inkább nyilvánvalóvá válik, hogy csak marginális vagy technikai szerepet töltenek be; mivel az Európai Parlament elnöke által az Európai Tanács üléseinek megnyitáskor tartott hagyományos bevezető beszéd nem minősül elégséges eljárásnak;
- K. mivel az Európai Parlament az Európai Tanács elnökét nem szólíthatja fel vitára való részvételre az Európai Tanács ülései előtt; mivel a Parlament nem elég szervezeten kívül azokra a vitákra, amelyek során az elnök beszámolót tart az Európai Tanács üléseit követően;
- L. mivel azonban üdvözlendő, hogy számos uniós tagállam kormányfője szeretne felszólalni a Parlamentben az Európai jövőjéről tartott vitákban;
- M. mivel a Miniszterek Tanácsának működése komoly aggályokat vet fel, és a jelek szerint az Európai Tanács és a soros elnökség sem képes arra, hogy a Miniszterek Tanácsában folyó munkát a gyorsaság, a stratégia, az összhang, a következetesség vagy az átláthatóság tekintetében elvárt normákhoz igazítsa; mivel a jogalkotás második szintjének ilyen mértékű hiányosságai akadályozzák az Európai Unióban a jogalkotást;
- N. mivel az Európai Unióról szóló szerződés 17. cikkének (7) bekezdését a következő európai parlamenti választások után alkalmazzák majd első alkalommal; mivel ezen alapvető fontosságú rendelkezés célja az, hogy a parlamentáris rendszernek megfelelően képviselőik megválasztása útján a polgárok válasszák meg a Bizottság elnökét is; mivel ez az eredmény csak úgy érhető el, ha feladataik ellátása során az európai politikai pártok, a Parlament és az Európai Tanács ennek szellemében járnak el, különösen a Lisszaboni Szerződéshez csatolt 11. sz. nyilatkozat végrehajtására irányuló konzultációk keretében;

⁽¹⁾ Ld. az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkét.

2013. december 12., csütörtök

1. úgy véli, hogy a négy évnyi tapasztalat ismeretében az Európai Tanács és a Parlament közötti munkakapcsolatokat javítani és formalizálni szükséges; úgy véli, hogy ez öltheti közös nyilatkozat, intézményközi megállapodás vagy akár levélváltás formáját is;
2. úgy véli, hogy – a rendkívül sürgős eseteket leszámítva – az Európai Tanács minden ülését az Európai Parlament előtt lefolytatott, állásfoglalás elfogadását lehetővé tevő vitának kell megelőznie, amelyen az Európai Tanács elnöke maga ismerteti a napirendre kerülő kérdéseket; úgy ítéli meg, hogy a Parlamentnek és az Európai Tanácsnak úgy kell megszerveznie saját munkáját, hogy lehetőséget biztosítson a Parlamentnek ahhoz, hogy időben kifejtthesse az ügyekkel kapcsolatos álláspontját, továbbá az Európai Tanács elnökének lehetősége nyíljon arra, hogy az Európai Tanács egyes üléseit követően a plenáris ülésen beszámolót tartson; hangsúlyozza, hogy az Európai Tanács üléseit lehetőség szerint nem a Parlament plenáris üléseivel egyidejűleg kellene megtartani;
3. emlékeztet arra, hogy az Európai Tanács következtetései tárgyalási iránymutatásul szolgálnak a Tanácsban helyet foglaló miniszterek számára, továbbá hogy semmi esetre sem minősülnek olyan korlátoknak, amelyekről a Parlamenttel nem lehet tárgyalni; kéri, hogy az Európai Tanács következtetéseibe illesszenek be egy, az Európai Unióról szóló szerződés 15. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseire utaló általános szöveget;
4. sürgeti az Európai Tanácsot, hogy amennyiben a Parlament és a Tanács képviselői között a jogalkotási eljárás keretében megállapodás jön létre, az Európai Tanács tartózkodjon a megállapodás tartalmának későbbi újratárgyalásától, kivéve, ha a soros elnökség már előre megállapította, hogy a megállapodáshoz jóváhagyás szükséges;
5. javasolja, hogy az Európai Tanács elnökét és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét a Bizottság elnökével együtt évente egyszer hívják meg egy, az Unió belső és külső helyzetéről szóló általános vitán való részvételre, amely vita azonban nem kerülhet átfedésbe az Unió helyzetéről folytatott évenkénti vitával, amelynek során a Bizottság elnöke ismerteti munkaprogramját és beszámol tevékenységéről a Parlamentnek, amelynek felelősséggel tartozik;
6. emlékeztet arra, hogy a Bizottság elnökétől eltérően az Európai Tanács elnöke a Parlamentnek nem tartozik felelősséggel, és hogy az ő részvételével lefolytatott viták megszervezésekor ezt figyelembe kell venni, lehetővé téve ugyanakkor, hogy a képviselőcsoportok elnökein kívül más képviselők is vitát folytassanak az Európai Tanács elnökével; ezzel szemben úgy véli, hogy az írásbeli választ igénylő kérdések eljárása nem megfelelő;
7. kéri, hogy azon esetekben, amikor az Európai Tanács olyan cselekvési tervet vagy eljárást indít, amely feltehetőleg jogalkotási vonatkozással is bír, az Európai Parlament részvételéről időben szülessen döntés a Parlament bevonásával, az egyes esetekben megfelelőnek ítélt formában; kitart amellett, hogy a Parlament elnökének teljes körűen részt kell vennie az Európai Tanács azon ülésein, amelyeken intézményközi kérdéseket vitatnak meg – következésképpen az Európai Parlament és az Európai Tanács is kiigazítaná belső szabályait a képviselők megválasztására, illetve arra vonatkozóan, hogy a képviselők milyen módon kapják meg tárgyalási felhatalmazásukat, és miként számolnak be azokról;
8. felszólítja az Európai Tanácsot, hogy az európai parlamenti választási kampány megkezdése előtt egyértelműen ismertesse, hogy a Lisszaboni Szerződéshez csatolt 11. sz. nyilatkozat végrehajtására irányuló, a Parlament és az Európai Tanács közötti konzultációk során miként kívánja tiszteletben tartani az uniós polgárok döntését a Bizottság elnökének az Európai Unióról szóló szerződés 17. cikkének (7) bekezdése szerinti kinevezésével kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy a választási kampány láthatóságát és európai jellegét fokozni kell; felszólítja az Európai Tanács valamennyi tagját, hogy nyújtsanak előzetes tájékoztatást arról, hogy miként kívánják tiszteletben tartani polgártársaik szavazatait az országuk által bizottsági tagnak javasolt személy(ek) megnevezésekor;
9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok állam- és kormányfőinek és parlamentjeinek.

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0600

Környezetbarát infrastruktúrára vonatkozó politika

Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása a környezetbarát infrastruktúráról – Európa természeti tőkéjének növeléséről (2013/2663(RSP))

(2016/C 468/27)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 7. környezetvédelmi cselekvési programra,
 - tekintettel a „Környezetbarát infrastruktúra – Európa természeti tőkéjének növelése” című bizottsági közleményre (COM(2013)0249),
 - tekintettel az „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
 - tekintettel az erőforrás-hatékony Európa megvalósításának ütemtervére (COM(2011)0571),
 - tekintettel a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégiára (COM(2011)0244),
 - tekintettel a vadon élő madarak védelméről szóló 2009. november 30-i 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
 - tekintettel a Környezetvédelmi Tanács 2011. júniusi és 2012. december 17-i üléseinek következtetéseire (14. pont),
 - tekintettel az „Életbiztosításunk, természeti tőkénk: a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia” című 2012. április 20-i állásfoglalására ⁽³⁾, különösen annak (50) bekezdésére,
 - tekintettel „Az ökoszisztémák és a biológiai sokféleség gazdaságtana” című tanulmányra ⁽⁴⁾,
 - tekintettel „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás: egy európai fellépési keret felé” című 2009. évi bizottsági fehér könyvre (COM(2009)0147) és az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra vonatkozó uniós stratégia című közleményre (COM(2013)0216),
 - tekintettel a „Környezetbarát infrastruktúra – Európa természeti tőkéjének növelése” tárgyú, a Bizottsághoz intézett kérdésre (O-000094/2013 – B7-0525/2013),
 - tekintettel „Az Európai Unió 2020-ig szóló területfejlesztési menetrendje: Egy sokszínű régiókból álló, befogadó, intelligens és fenntartható Európa felé” című dokumentumra,
 - tekintettel a biológiai sokféleségről szóló egyezmény (CBD) részes felei által 2010 októberében elfogadott, a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2011–2020 közötti időszakra szóló globális stratégiai tervben szereplő, a biológiai sokféleséggel kapcsolatos aichi célokra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az ökoszisztéma-szolgáltatásoknak a jelen és a jövő nemzedékei számára való folyamatos biztosítása és a természeti tőke védelme érdekében foglalkozni kell a biológiai sokféleség és az ökoszisztémáink helyzetének hanyatlásával;
- B. mivel a környezetbarát infrastruktúra hozzájárul annak lehetővé tételéhez, hogy a természet teljes mértékben biztosítsa az ökoszisztéma-szolgáltatásoknak a társadalom számára nyújtott lehetőségeit;
- C. mivel a biológiai sokféleség csökkenésének problémájával foglalkozni kell annak érdekében, hogy a jelen és a jövő nemzedékei számára egyaránt megóvjuk a természeti tőkét;

⁽¹⁾ HL L 20., 2010.01.26., 7. o.

⁽²⁾ HL L 206., 1992.7.22., 7. o.

⁽³⁾ HL C 258. E, 2013.9.7., 99. o.

⁽⁴⁾ <http://www.teebweb.org>

2013. december 12., csütörtök

- D. mivel antropogén nyomás fenyegeti az Európai Unió biológiai sokféleségét és ökoszisztémáinak integritását, többek között a természetes élőhelyek elaprózódása és pusztulása, az éghajlatváltozás és a természetközeli élőhelyek mérhetetlen kihasználása következtében;
- E. mivel a biológiai sokféleség és az emberi társadalom jóléte szorosan összekapcsolódik;
- F. mivel az Unióban a biológiai sokféleség megőrzése és erősítése érdekében fontos minimalizálni az elaprózódás szintjét, és fokozni kell az ökológiai folytonosságot;
- G. mivel az aichi célok 11. pontja szerint „2020-ig [bolygónk] szárazföldi és belvízi területének legalább 17 %-át, part menti és tengeri területeinek legalább 10 %-át – köztük a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások szempontjából különösen fontos területeket – meg kell őrizni ökológiai szempontból reprezentatív, valamint hatékonyan és méltányosan irányított védett területekkel megfelelően összekapcsolt hálózatok és más, hatékony területalapú védelmi intézkedések révén, továbbá integrálni kell szárazföldi és tengeri tájképbe”;
- H. mivel a környezetbarát infrastruktúra és a mezőgazdaság szorosan összekapcsolódik a mezőgazdasági termelékenység és a mezőgazdasági örökség védelme tekintetében, valamint a mezőgazdasági tevékenységekkel kapcsolatos területrendezés és földhasználat-tervezés hatásai következtében;
- I. mivel a tapasztalatok szerint a környezetbarát infrastruktúrára vonatkozó projektek kiváló lehetőséget nyújtanak a természet társadalomba való integrálásához, beleértve azokat a városi környezeteket, ahol egyre nagyobb arányú népesség lakik, és ezekre az emberekre súlyos hatást gyakorol a városi hőszigetthatásként ismert jelenség;
- J. mivel a vidékek közötti környezetbarát infrastruktúra kialakításával, védelmével, megerősítésével és hatékony felhasználásával kapcsolatos információkat meg kell osztani az érdekelt felekkel és közzé kell azokat tenni;
- K. mivel a tapasztalatok szerint az infrastrukturális projektek kidolgozása és fejlesztése kulcsfontosságú szakaszoknak számítanak, amelyek során a városi és vidéki tájakon egyaránt biztosítani kell az ökológiai-mivel a tapasztalatok szerint az infrastrukturális projektek kidolgozása és fejlesztése kulcsfontosságú szakaszoknak számítanak, amelyek során a városi és vidéki tájakon egyaránt biztosítani kell az ökológiai, gazdasági és társadalmi szükségleteket; és társadalmi szükségleteket;
- L. mivel az Unió által társfinanszírozott regionális és városi infrastrukturális programoknak és projekteknek integrálniuk kell a környezetbarát infrastruktúra elemeit, valamint mérsékelniük kell a meglévő ökoszisztémákra gyakorolt hatásokat az ilyen programok és projektek környezeti, társadalmi és gazdasági előnyeinek növelése érdekében;
- M. mivel a környezetbarát infrastruktúra számos ökológiai, gazdasági és társadalmi előnnyel jár az általában olcsóbb és tartósabb természetes megoldásoknak köszönhetően, amelyek a munkahelyteremtéshez is hozzájárulhatnak;
- N. mivel a környezetbarát infrastrukturális beruházásoknak általában magas a megtérülési rátájuk;

Általános észrevételek

1. üdvözlí a környezetbarát infrastruktúráról szóló közleményt és Bizottság arra irányuló szándékát, hogy aktívan megvalósítsa az abban megállapított célkitűzéseket;
2. felismeri a környezetbarát infrastruktúra alapvető jelentőségét Európa természeti tőkéjének hatékony védelmében, valamint a természetes élőhelyek, fajok és a vízkészletek megfelelő környezeti állapotának megőrzésében;
3. hangsúlyozza, hogy a környezetbarát infrastruktúra hozzájárulhat számos 2020-as célkitűzéshez, és kiemeli, hogy sürgősen létre kell hozni és be kell építeni a többéves pénzügyi keret végrehajtására irányuló eszközök közé, hogy ténylegesen elősegítse az Unió biológiai sokféleséggel kapcsolatos céljainak elérését;
4. elismeri, hogy a környezetbarát infrastruktúra bevezetése elősegíti, hogy az Unió teljesítse a biológiai sokféleségre vonatkozó aichi célok és a 2011–2020 közötti időszakra vonatkozó, a biológiai sokféleséggel kapcsolatos globális stratégiai terv szerinti nemzetközi kötelezettségvállalásait;

2013. december 12., csütörtök

5. üdvözli a számtalan előny és megoldás révén költséghatékonyságot biztosító környezetbarát infrastruktúra innovatív megközelítését, amely képes a környezetvédelmi, a szociális és a gazdasági célkitűzések összehangolására;

A különböző szakpolitikai területekbe való integráció

6. hangsúlyozza, hogy a környezetbarát infrastruktúrát az Unió valamennyi ágazati politikájába és az ahhoz kapcsolódó pénzügyi megoldásokba is bele kell építeni, példaként használva a tagállamokban legjobban bevált gyakorlati megoldásokat;

7. rámutat arra, hogy a környezetbarát infrastruktúra különösen fontos szerepet játszhat a városokban, ahol ma a népesség egyre nagyobb aránya él, és ahol hozzájárulhat olyan szolgáltatásokat biztosításához, mint például a tiszta levegő, a hőmérséklet-szabályozás, a helyi „hőszigetelés” mérséklése, üdülőövezetek, árvízvédelem, talajvízszint-szabályozás, a biológiai sokféleség csökkenésének megállítása, illetve helyreállítása, a szélsőséges időjárás és hatásainak mérséklése, a polgárok egészségének javítása és az életminőség általános javítása például a testmozgásra alkalmas, elérhető és megfizethető területek biztosítása révén; hangsúlyozza a környezetbarát infrastruktúra és a közegészségügy közötti kapcsolatot, és úgy gondolja, hogy a környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos beruházás egyben közegészségügyi beruházás is;

8. hangsúlyozza a NATURA 2000 hálózat alapvető elemeként a környezetbarát infrastruktúrának az európai természet kulcsfontosságú fajainak és élőhelyeinek megőrzését szolgáló hálózat koherenciájának és ellenálló képességének fokozására irányuló törekedéshez való hozzájárulását, mindeközben segítve évi több százmilliárd euróra becsült ökoszisztéma-szolgáltatás biztosításának fenntartását; ezzel kapcsolatosan hangsúlyozza a Natura 2000-ről szóló jogszabályok és a környezetbarát infrastruktúrára irányuló kezdeményezés komplementer jellegét;

9. sürgeti a tagállamokat, hogy a területrendezés és földhasználat-tervezés során integrálják és kiemelten kezeljék a környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos kérdéseket azáltal, hogy minden döntéshozatali szintet (helyi, regionális és nemzeti szintet) bevonva konzultációt folytatnak a helyi érintett felekkel és a helyi lakossággal, tájékoztatási kampányok révén fokozva tudatosságukat, továbbá kéri a Bizottságot, hogy támogassa az ezen a területen történő iránymutatást és összehasonlító teljesítményértékelést annak biztosítása érdekében, hogy a környezetbarát infrastruktúra a területrendezés és a területfejlesztés állandó részévé váljon; rámutat arra, hogy az új fejlesztésekre vagy a szürke infrastruktúrára vonatkozó engedélyezési eljárásoknak biztosítaniuk kell az ökoszisztémákra és a meglévő környezetbarát infrastruktúrára gyakorolt negatív hatások teljes körű értékelését az ilyen hatások elkerülése és mérséklése és a tényleges hosszú távú társadalmi előnyök biztosítása érdekében;

10. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a környezetbarát infrastruktúra előmozdítása érdekében használják valamennyi uniós finanszírozási eszközt, többek között a kohéziós politikában és a közös agrárpolitikában foglalt eszközöket, különösen az ökológiai szempontból kiemelt területeket, hogy biztosítani lehessen az ökoszisztéma-szolgáltatások kínálatának széles skáláját és a természetes folyamatok védelmét a vidéki és városi területeken; felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen számoljon be a Parlamentnek a KAP keretében a környezetbarát infrastruktúra támogatásához nyújtott összegek felhasználásáról; e tekintetben hangsúlyozza a környezetbarát infrastruktúrának a méhek védelme és következképpen a megfelelő beporzás terén játszott szerepét;

11. hangsúlyozza a környezetbarát infrastruktúrának az éghajlatváltozás mérséklésére kifejtett kedvező hatását, mivel pozitív hatást gyakorol a szénkészletekre és az üvegházhatású gázokra vonatkozó mérlegre, különös tekintettel a tűzteralaj, a természetközeli és természetes erdőségek és erdők és más, kötött-szén-készletekkel rendelkező ökoszisztémák védelmére, ami által hozzájárul az EU éghajlat-változási politikájának végrehajtásához;

12. támogatja a területrendezésre és a part menti övezetekben a környezetbarát infrastruktúra létrehozására irányuló törekvéseket a part menti táj biodiverzitásának megőrzése és fenntartható fejlődése céljából;

13. megállapítja, hogy a környezetbarát infrastruktúra alapvető szerepet játszik az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás, a Natura 2000 területek közötti ökológiai koherencia növelése, a fajok Natura 2000 területek közötti és e területeken való megoszlásával kapcsolatos mozgásokban és változásokban bekövetkező növekedés előmozdítása és a biológiai sokféleségre vonatkozó, az egész tájra kiterjedő alkalmazkodás szempontjából, és ezáltal hozzájárul az Unió természetvédelmi politikáihoz, valamint ösztönzi és biztosítja a más ágazatokhoz – többek között a vízgazdálkodáshoz és az élelmiszerbiztonsághoz – való, az ökoszisztémán alapuló alkalmazkodást,

14. szükségesnek tartja, hogy a tagállamok, különösen a tengeri határral rendelkező tagállamok biztosítsák a környezetbarát infrastruktúrát a kikötői övezetekben, és dolgozzanak ki megfelelő közlekedési rendszereket, amelyek elősegítik e területek környezetbarát tételét;

2013. december 12., csütörtök

15. felhívja a figyelmet arra, hogy a természeti katasztrófákhoz – például árvizekhez vagy erdőtüzekhez – kapcsolódó kockázatok csökkentése is pozitív hatást gyakorol az olyan környezetbarát infrastruktúrák kialakítására és helyreállítására, mint a természetes árterületek, erdős területek, vizes élőhelyek stb., amelyek képesek a katasztrófavédelmi reziliencia javítására és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás elősegítésére, és lényegesen csökkentheti a kapcsolódó költségeket a társadalom számára;
16. hangsúlyozza, hogy az erdészeti ágazatot teljes egészében be kell vonni ebbe a szakpolitikai területbe annak érdekében, hogy a fakitermelésen és a biomassza-termelésen túl a fenntartható erdőgazdálkodás és a természetes erdővédelem nyújtotta számos más előnyt is élvezni lehessen, és hogy helyre lehessen állítani az elaprózott vagy kipusztult erdős területeket;
17. üdvözli a környezetbarát infrastruktúra előmozdítására irányuló kezdeményezést mint olyan eszközt, amely hozzájárul a vízszűréshez, a felszín alatti vizek erodálódásának megelőzéséhez és megőrzéséhez, és ezáltal a tervezetben javasoltaknak megfelelően a vízügyi keretirányelv, az árvízvédelmi irányelv és a vonatkozó vízügyi jogszabályok megfelelő végrehajtásához, valamint az tengerpartok integrált kezeléséhez és a tengeri területrendezéshez;
18. kiemeli a környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos követelményeknek az uniós strukturális és kohéziós politikai eszközök végrehajtásába történő megfelelő integrációjának fontosságát, különösen a városi környezetbarát infrastruktúra finanszírozása szempontjából, és arra ösztönzi az illetékes hatóságokat, hogy támogassák a vonatkozó intézkedéseket;
19. hangsúlyozza, hogy a környezetbarát infrastruktúrát integrálni kell az EU 2014–2020-as időszakra szóló támogatási eszközeinek keretében zajló operatív programokba;
20. sürgeti a Bizottságot, hogy időben, azaz 2013 végéig véglegesítse a közleményben bejelentett útmutatót annak érdekében, hogy a vonatkozó szakpolitikai területeken fokozni lehessen a környezetbarát infrastruktúra megértését és előmozdítását, valamint hogy biztosítsák az operatív programok révén történő finanszírozás lehetőségét/feltételeit;
21. felhívja a tagállamokat, a regionális és helyi hatóságokat, hogy a környezetbarát infrastrukturális projektekre fordított beruházások koherens és összehangolt ösztönzésével használják ki a meglévő finanszírozási lehetőségeket;

A környezetbarát infrastruktúrára vonatkozó stratégia kialakítása

22. hangsúlyozza, hogy erősíteni kell a magánszektor környezetbarát infrastruktúrában való szerepvállalását, továbbá felszólítja a Bizottságot és az EBB-t, hogy a környezetbarát infrastruktúrába irányuló beruházásokra és más természeti tőkére irányuló projektek támogatása érdekében mihamarabb hozzanak létre és aktivizáljanak újszerű finanszírozási mechanizmusokat tartalmazó finanszírozási eszközt, és egyúttal értékeljék az ökoszisztéma-funkciókra irányuló tényleges és hosszú távú támogatást; rámutat arra, hogy további helyi, regionális és nemzeti szintű finanszírozási forrást is meg kell vizsgálni;
23. meggyőződése, hogy a környezetbarát infrastruktúra felállítását szilárd adatoknak és mélyreható ismereteknek kell alátámasztaniuk, továbbá ösztönzi a Bizottságot, hogy az Európai Környezetvédelmi Ügynökséggel, a tagállamokkal és egyéb érdekelt felekkel együttműködésben biztosítsa, hogy az Unió növelje kapacitását az ökoszisztémák feltérképezésével és értékelésével és a kapcsolódó ökoszisztéma-szolgáltatásokkal összefüggésben, és hogy ezeket az információkat és ismereteket kellőképpen vegyék figyelembe többek között az Unió által társfinanszírozott projektek tervezésében és végrehajtásában;
24. sürgeti a Bizottságot, hogy mozgátsa elő e területen a kutatási, innovációs, kapacitásépítési, oktatási, ismeretterjesztő és felvilágosító projekteket és támogassa az információk és a bevált gyakorlati megoldások cseréjét; rámutat, hogy – különösen a vízellátás és víztisztítás, a hulladékgazdálkodás, az építkezésirányítás, a katasztrófakockázat-kezelés, a mezőgazdaság, az idegenforgalom és az egészségügy területén – ezt az innovatív megközelítést alkalmazni és az ökoszisztémákból származó előnyöket megfelelően értékelni képes személyzeti állomány szakértelme és képzése elősegíti a környezetbarát infrastruktúra fejlődését;
25. megítélése szerint a valamennyi szakpolitikai területbe történő integráció alapvető feltétel, amely nélkül nem lehet a környezetbarát infrastruktúrára vonatkozó hiteles politikát folytatni;
26. kiemeli azt a szerepet, amit a földtulajdonosok és a területek kezelői, a civil társadalmi szervezetek, a közösségi (amatőr) tudomány, a polgári felelősség és a nyilvánosság részvétele játszhatnak a környezetbarát infrastrukturális projektek tervezése, végrehajtása, fenntartása és nyomon követése tekintetében, és az ilyen folyamatok előmozdítására ösztönzi a tagállamokat;

2013. december 12., csütörtök

27. egyetért egy olyan stratégia kialakításával, amely prioritási irányvonalakat határoz meg a környezetbarát infrastruktúrára vonatkozó európai projektek tekintetében és hangsúlyozza, hogy még több határon átnyúló, régióközi stratégiára és projektekre van szükség;

28. üdvözli a közleményben bejelentett TEN-G-t, és felszólítja a Bizottságot, hogy 2015-ig tájékoztasson a TEN-G-re vonatkozó ütemterv alakulásáról;

29. hangsúlyozza az innovációs lehetőséget a környezetbarát infrastruktúra tekintetében és a kkv-k kulcsszerepét e területen; emlékeztet a környezetbarát infrastruktúrába irányuló beruházások támogatásaként a közös szabványokra, tanúsításokra és címkézésekre, amelyek megteremtik a szükséges teret az elsőként lépők számára;

30. üdvözli a biológiai sokféleségre vonatkozó stratégia 2015-ös felülvizsgálatát, a környezeti infrastruktúrára vonatkozó közleménynek a környezeti infrastruktúra tervezett uniós szintű beruházásokba történő további elmélyítésére irányuló 2017-es felülvizsgálatát, valamint a kapcsolódó szakpolitikai területek féldős felülvizsgálatát (a KAP állapotfelmérése, a REGIO féldős felülvizsgálata stb.);

o

o o

31. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0601

Az Európai Központi Bank 2012. évi éves jelentése**Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása az Európai Központi Bank 2012-es éves jelentéséről (2013/2076(INI))**

(2016/C 468/28)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Központi Bank 2012-es éves jelentésére,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak 123. cikkére, 282. cikkére és 284. cikke (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányára, és különösen annak 15. és 21. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Unió harmadik szakaszában a demokratikus elszámoltathatóságról szóló 1998. április 2-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Központi Bank (EKB) 2011-es éves jelentésére vonatkozó 2013. április 17-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendeletre, a továbbiakban „SSM rendeletre”,
 - tekintettel a Nemzetközi Fizetések Bankjának a 2012/2013-as évre vonatkozó, 2013. június 23-án közzétett 83. éves jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 119. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A7-0382/2013),
- A. mivel a Bizottság szolgálatainak 2013 tavaszi előrejelzése szerint az euróövezet GDP-je 2012-ben 0,6 %-kal csökkent, miután 2011-ben 1,4 %-kal nőtt, 2013-ban pedig 0,4 %-kal csökkeni fog, mielőtt 2014-ben 1,2 %-kal emelkedne;
- B. mivel, ugyanezen előrejelzés szerint az euróövezeten belüli munkanélküliség a 2011 végi 10,2 %-ról 11,4 %-ra nőtt 2012 végére, és 2013-ban tovább nőhet 12,2 %-ra, mielőtt 2014-ben enyhe csökkenést mutatna, az euróövezet egyes országai között megfigyelhető jelentős eltérésekkel, melyekben a munkanélküliség 4,3 % és 25 % között mozog és ez a százalékos arány még magasabb a munkanélküli fiatalok tekintetében, akik száma jelentősen növekedett az említett időszakban;
- C. mivel 2012-ben az EKB egy alkalommal, júliusban csökkentette a kamatlábakat (25 bázisponttal), majd 2013 májusában tovább csökkentette azokat 0,5 %-os történelmi mélypontra;
- D. mivel, a Bizottság szolgálatainak 2013 tavaszi előrejelzése szerint 2012-ben az euróövezet átlagos inflációs rátája 2,5 % volt, amely csökkenést mutat a 2011-es évi 2,7 %-hoz képest, az M3-növekedés pedig 2011-ben 1,5 %-ot tett ki, azaz csökkent a 2010-es 1,7 %-hoz képest;
- E. mivel az eurórendszer összevont pénzügyi kimutatása 2012 végén 3 billió eurót tett ki, ami 2012 folyamán hozzávetőlegesen 12 %-os növekedést jelent;
- F. mivel az eurórendszernek 2012 folyamán fedezetként nyújtott eszközök legnagyobb részét a nem forgalomképes eszközök képezték, ami a teljes fedezet körülbelül 25 %-át tette ki; mivel a nem forgalomképes eszközök az eszközzel fedezett értékpapírokkal együtt a fedezetként nyújtott összes eszköz több mint 40 %-át adták;

⁽¹⁾ HL C 138., 1998.5.4., 177. o.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0176.

2013. december 12., csütörtök

- G. mivel 2012 második negyedében az az euróövezeti pénzpiac összes eszközének teljes forgalma 14 %-kal csökkent az előző év második negyedéhez képest;
- H. mivel a nemzeti központi bankok által biztosított rendkívüli likviditási segítségnyújtás, amely az eurórendszer összevont pénzügyi kimutatásában az „Euróövezetbeli hitelintézetekkel szembeni egyéb követelések euróban” tételben szerepel, 2012 folyamán eddig példátlan szintet ért el, és 2012 év végére 206 milliárd eurót tett ki;
- I. mivel az EKB 2012. februári hosszú távú refinanszírozási műveletei 529,5 milliárd eurót bocsátottak euróövezeti székhelyű pénzügyi intézmények rendelkezésére hitelek formájában, 3 éves lejáratral és 1 %-os induló kamatlábal;
- J. mivel a monetáris pénzügyi intézmények által az euróövezet lakosainak nyújtott hitelek növekedésének rátája jelentős mértékben csökkent 2011 decembere és 2012 decembere között, a 2011. decemberi 1 %-ról 0,4 %-ra 2012 decemberében, illetve a magánszektor számára nyújtott hitelek 0,7 %-kal csökkentek 2012 decemberében;
- K. mivel – szintén a Bizottság szolgálatainak 2013 tavaszi előrejelzése szerint – az euróövezet államháztartásainak átlagos bruttó adóssága a GDP 88 %-áról (2011) annak 92,7 %-ára nőtt 2012-ben, és az összesített költségvetési hiány a GDP 4,2 %-áról 3,7 %-ára csökkent;
- L. mivel az EKB 2011. decemberi és 2012. februári hosszú távú refinanszírozási műveletei több mint 1 billió eurót – 489 milliárd, illetve 529,5 milliárd eurót – bocsátottak európai bankok rendelkezésére fedezett kölcsönök formájában maximum 3 éves lejáratral, és a műveletek lejártáig az EKB főbb refinanszírozási műveleteinek átlagos kamatlábihoz indexált kamatlábal;
- M. mivel a 2012. tavaszi európai gazdasági előrejelzés alacsony szintű üzleti tevékenységet és fogyasztói kedvet, a háztartások fogyasztását korlátozó magas munkanélküliséget jelzett, és 2010 óta csökkenő exportnövekedést mutatott ki, amely 2011-ben és 2012-ben a GDP növekedésének stagnálásához vezetett;
- N. mivel továbbra is a kis- és középvállalkozások (kkv-k) alkotják az euróövezet gazdaságának gerincét, közéjük tartozik az euróövezet összes vállalkozásának mintegy 98 %-a, ezek foglalkoztatják az euróövezet munkavállalóinak mintegy háromnegyedét és állítják elő a hozzáadott érték mintegy 60 %-át;
- O. mivel a kkv-k hitelképessége és pénzügyi állapota erőteljesebben romlott a nagyvállalkozásokénál, és az elhúzódo kedvezőtlen gazdasági feltételek súlyosbították az információkhoz való aszimmetrikus hozzáféréssel kapcsolatban a kkv-k előtt álló kihívásokat;
- P. mivel a vállalkozások finanszírozáshoz való hozzáféréséről készített felmérés (SAFE) által adott információk szerint a kkv-k nyeresége, likviditása, tartalékai és saját tőkéje a válság alatt a nagyvállalkozásokénál kedvezőtlenebbül alakult;
- Q. mivel az EUMSZ 282. cikke szerint az EKB elsődleges célja az árstabilitás fenntartása; mivel az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) az EKB égisze alatt tevékenykedik a pénzügyi stabilitás területén;
- R. mivel a Nemzetközi Fizetések Bankja éves jelentésében megállapította, hogy az euróövezetben a kamatlábak alacsony szinten tartásának politikája következtében a tagállami reformtörekvések jelentősen lanyhultak;
- S. mivel az EUMSZ 123. cikke és a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányának 21. cikke tiltja a kormányok monetáris finanszírozását;
- T. mivel a monetáris politika a legjobban az alacsony infláció jellemezte környezettel tud hozzájárulni a gazdasági növekedésnek, a munkahelyteremtésnek, a társadalmi kohézióknak és a pénzügyi stabilitásnak kedvező feltételek megteremtéséhez;

2013. december 12., csütörtök

- U. mivel a nemzeti makroprudenciális hatóságok intézkedéseinek figyelembe kell venniük az Európai Rendszerkockázati Testület uniós pénzügyi rendszer makroprudenciális felügyelete iránti felelősségét;
- V. mivel a kkv-k felé irányuló hiteláramlás fenntartása különösen fontos, mert ők foglalkoztatják az euroövezeten belüli munkaerő 72 %-át, és a nagyvállalatokhoz képest lényegesen nagyobb arányú bruttó munkahelyteremtés (és -megszüntetés) jellemzi őket;
- W. mivel az EKB éves jelentéseiről szóló korábbi európai parlamenti állásfoglalásokban előterjesztett, a szavazás átláthatóságával és az összefoglaló jegyzőkönyv közzétételével kapcsolatos ajánlásokat még nem vették figyelembe;
- X. mivel a betéti rendelkezésre állás keretében 2012. szeptember 28-án 315 754 millió EUR volt elhelyezve;
- Y. mivel a hitelezés az euróövezetben évente 2 %-kal csökken, egyes országokban – például Spanyolországban – pedig az éves visszaesés 2012-ben elérte a 8 %-ot;
- Z. mivel a kkv-knak – attól függően, hogy az euróövezet mely országában találhatók – sokkal magasabb hitelfelvételi költségeket kell fizetniük, ami az egységes piacon torzulásokat kelt;
- AA. mivel a kkv-kat az euróövezet egyes részeiben jelenleg érintő hitelszűke egyike a gazdasági fellendülést késleltető alapvető problémáknak;

Monetáris politika

1. üdvözli az EKB által 2012-ben tett merész intézkedéseket, amelyek döntő mértékben hozzájárultak a bankszektor stabilizálásához, valamint segítettek a bankok és az állam közötti kapcsolat megszüntetésében;
2. mélyen aggasztja a tény, hogy a tartósan kedvezőtlen gazdasági feltételek általánossá válnak az EU egyes részeiben, instabilitást idézve elő az euróövezet egésze tekintetében, és veszélyeztetve az egész európai projekt politikai és a közvélemény általi támogatását;
3. megállapítja, hogy a fő refinanszírozási műveletek, a rögzített kamatláb melletti teljes allokációt magukban foglaló közép- és hosszú távú refinanszírozási műveletek alkalmazása, az aktív oldali rendelkezésre állás, a rendkívüli likviditási segítségnyújtás és a betéti rendelkezésre állás igénybevétele egész 2012 folyamán jelentősen magas szinten maradt, ami a monetáris transzmissziós mechanizmus és az euróövezeti bankközi hitelezési piac súlyos sérülését jelzi, jöllehet az év második felében a helyzet jelentős javulást mutatott, a hozamkülönbségek és a TARGET II egyensúlyhiányainak stabilizálódásával;
4. meggyőződése, hogy az EKB irányadó kamatlábainak csökkentésére vonatkozó 2012. júliusi döntések kedvező hatásai korlátozottak, mivel az euróövezet sok részében a monetáris transzmissziós csatorna megszakadt vagy súlyos kárt szenvedett; emlékeztet arra, hogy hosszú távon a nagyon alacsony kamatlábak torzulásokhoz vezethetnek az üzleti szektorban, és árthatnak a magánszektor megtakarításainak és a nyugdíjrendszereknek;
5. rámutat, hogy az EKB elnöke az Európai Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottsága felé 2013. július 8-án bejelentette, hogy várható az EKB alap-kamatlábának huzamosabb ideig a jelenlegi vagy akár annál alacsonyabb szinten tartása, tekintettel a középtávra kiterjedően alacsony mértékű inflációs kilátásokra, a gazdaság széleskörű gyengeségére, és a renyhe monetáris dinamikára;
6. aggodalommal jegyzi meg, hogy a bankrendszer likviditás iránti igénye az eurórendszerrel 2012-ben növekedést mutatott, ezzel növelve a bankrendszer függőségét az eurórendszer beavatkozásától, és figyelmeztet e függőség kockázataira;
7. úgy véli, hogy a 2012 márciusában elfogadott hároméves hosszú távú refinanszírozási művelet hozzájárult a bankrendszer megszilárdításához, ám ennek ideiglenes intézkedésnek kell lennie; megjegyzi, hogy a hosszú távú refinanszírozási műveletek révén a bankrendszerbe juttatott likviditás ellenére a reálgazdaság számára hozzáférhető hitel még mindig a válság előtti szintek alatt marad; megérti, hogy a vállalkozások hitelek iránti kereslete jelenleg nagyon alacsony, ami megnehezíti a bankok számára a hitelezést;

2013. december 12., csütörtök

8. mélyen aggódik amiatt, hogy a rövid távú államadósságok „korlátlan” összegben történő vásárlására vonatkozó EKB-határozat nyomán a bajba került bankoktól és kormányzatoktól az EKB mérlegébe helyeznek át kockázatokat; hangsúlyozza, hogy a hosszú távú refinanszírozási műveletek a válságra nem nyújtanak alapvető megoldást;
9. úgy véli, hogy a nemzeti központi banki funkciókat a funkcionális, intézményi és pénzügyi függetlenséggel teljes mértékben összeegyeztethető módon kell ellátni, a központi bankok Szerződés, valamint a Központi Bankok Európai Rendszere és az EKB alapokmánya szerinti feladatai megfelelő ellátásának garantálására;
10. hangsúlyozza, hogy az európai üzleti szektor elégtelen növekedése elsősorban nem a bankszektor által kínált hitelek nem kielégítő rendelkezésre állásával magyarázható;
11. aggodalommal tölti el, hogy a hitelek szűkülése láthatóan nagyon súlyosan érinti a kkv-kat, mert a bankok felfogása szerint esetükben nagyobb a nemteljesítés valószínűsége, mint a nagyobb vállalkozások esetében, és azért is, mert a kkv-k gyakran képtelenek a banki hitelekről más külső finanszírozási forrásokra áttérni;
12. hangsúlyozza azzal kapcsolatos aggodalmát, hogy az euróövezet országaiban mindenütt jelentős széttagozottság jellemzi a kkv-k hitelfelvételi feltételeit;
13. kiemeli az értékpapír-piaci program 2012 szeptemberéig betöltött fontos – bár korlátozott – szerepét az euróövezet bizonyos államkötvény-piaci szegmenseiben tapasztalható elégtelenségek kezelésében;
14. üdvözli a végleges értékpapír-adásvételi műveletek bevezetését, amelyeknek nincsenek előzetes mennyiségi korlátai, és céljuk a monetáris transzmissziós mechanizmus megővése, és üdvözli az értékpapír-adásvételi műveletek indításának összekapcsolását az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszköz és az Európai Stabilitási Mechanizmus (EFSF/ESM) szerinti programokhoz kapcsolódó szigorú feltételekkel;
15. megérti a Nemzetközi Fizetések Bankjának (BIS) az alkalmazkodó monetáris politika túlságosan hosszú időszakával kapcsolatos figyelmeztetéseit; érdeklődéssel követi a legtöbb nagyobb központi banknál a laza monetáris politika beszüntetésének legjobb menetrendjéről folytatott vitákat; megjegyzi, hogy többek között a Federal Reserve tanácsa is a lehető legkorábban meg kívánja szüntetni a jelenlegi politikát; megérti, hogy az EKB továbbra is megengedő politikai irányvonalat fog követni, amíg a bankszektor nem stabilizálódott teljes mértékben, és a közszektorba továbbgyűrűző hatások továbbra is veszélyt jelentenek – ezt a politikát a középtávon várható alacsony inflációs ráták teszik lehetővé;
16. szükségesnek tartja, hogy a likviditás biztosítását célzó EKB-programok megfelelően kezeljék az inflációs problémákat is, például sterilizálás útján;
17. megítélése szerint az USA-ban tapasztalható közelmúltbeli fejlemények tükrében a gazdasági fellendülés és a nagyobb gazdasági növekedés megalapozott és szilárd kiindulási alapot nyújt a mennyiségi lazítási politikai intézkedések fokozatos kivezetéséhez;
18. emlékeztet arra, hogy az EKB nem szokványos monetáris politikai intézkedéseit átmeneti jellegűnek szánták, és ezeket a bankszektornak ezért semmiképpen nem szabad tartós eszköznek tekintenie;
19. arra biztatja az EKB-t, hogy küldjön világos jelzéseket a piacnak a nem szokványos monetáris politikai intézkedései fenntartásának becsült időtartamára vonatkozóan, és hogy kezdje meg ezek kivezetését, amint csökken a feszültség a bankszektorban, és megszüntethető a bankok és az állam közötti kapcsolat, valamint a növekedésre és az inflációra vonatkozó gazdasági mutatók alapot adnak erre a döntésre;
20. úgy véli, hogy láthatóvá váltak az EKB által a válság kezdete óta alkalmazott monetáris politikai eszköztár – bár megkönnyebbülést jelentett a bajba jutott pénzügyi piacok számára – korlátai a növekedés ösztönzése és a munkapiaci helyzet javítása terén; úgy véli ezért, hogy az EKB megvizsgálhatná további intézkedések lehetőségét;
21. aggodalmának ad hangot a nemzeti központi bankok által 2011 folyamán biztosított rendkívüli likviditási segítségnyújtás (ELA) rendkívül magas szintje miatt; kéri az adott tételek pontos tartalmának további közzétételét, illetve az e tartalomra, az annak alapjául szolgáló műveletekre és a hozzájuk kapcsolódó feltételekre vonatkozó kiegészítő tájékoztatás nyújtását;

2013. december 12., csütörtök

22. tudomásul veszi, hogy mivel a monetáris transzmissziós mechanizmus nem működik megfelelően, az EKB-nak módot kell keresnie arra, hogy közvetlenebb formában célozza meg a kis- és középvállalkozásokat; rámutat, hogy jelenleg az euróövezet országaiban működő, hasonló kkv-k nem rendelkeznek hasonló hozzáféréssel a hitelekhez, annak ellenére, hogy hasonló gazdasági kilátásokkal rendelkeznek és hasonló kockázatok fenyegetik őket; kéri az EKB-t, hogy hajtson végre olyan politikát, melynek keretében kkv-knek nyújtott, értékpapírosított hitelek vásárol fel közvetlenül, különösen néhány olyan tagállamtól, ahol a monetáris transzmissziós mechanizmus kudarcot vallott; hangsúlyozza, hogy e szakpolitikának az összeg és az idő tekintetében korlátozottnak és teljes mértékben sterilizálnak kell lennie, valamint e politikát úgy kell kialakítani, hogy az EKB mérlegét ne terheljék kockázatok;

23. meggyőződése, hogy az EKB-nak nagyon komolyan figyelembe kell vennie egy külön program elindításának lehetőségét, amely a kkv-k hitelhez való hozzájutását segítené a Bank of England hitelezési rendszer finanszírozását szolgáló programjának (Funding for Lending) irányvonala mentén;

24. úgy véli, hogy a TARGET II elszámolási rendszer alapvető szerepet játszott az euróövezeti pénzügyi rendszer integritásának megőrzésében; ugyanakkor megjegyzi, hogy a TARGET II jelentős egyensúlyhiányai rámutatnak az euróövezeten belüli pénzügyi piacok aggasztó széttagozottságára, valamint az azokban az euróövezeti tagállamokban tapasztalható tőkekiáramlásra, amelyek pénzügyi stabilitásuk tekintetében súlyos nehézségeket tapasztalnak, illetve amelyeket ilyen nehézségek fenyegetnek;

25. felhívja az EKB-t, hogy tegye közzé az OMT programmal kapcsolatos jogi határozatot, hogy alaposabban lehessen elemezni annak részleteit és következményeit;

26. hangsúlyozza, hogy a rendkívüli likviditási segítségnyújtásra előirányzott tételeket az eurórendszer összevont mérlegében az „Euróövezetbeli hitelintézetekkel szembeni egyéb követelések euróban” kategória alatt könyvelik el, az adott tételek pontos tartalmára vonatkozó további közzététel és egyedi információk nélkül, nem közölve az azok alapjául szolgáló műveleteket és a hozzájuk kapcsolódó feltételeket sem; kéri az EKB-t, hogy javítsa a weboldalán a rendkívüli likviditási segítségnyújtás alakulására vonatkozó, országonkénti részletezésű beszámolást;

27. bátorítónak érzi a TARGET II egyensúlyhiányok szintjeinek 2012 második felében bekövetkezett stabilizálódását; hangsúlyozza, hogy a TARGET II elszámolási rendszer alapvető szerepet tölt be az euróövezeti pénzügyi rendszer integritásának megőrzésében; továbbra is aggodalommal tölti el mindazonáltal az euróövezeten belül a pénzügyi piacok folytatódó felaprózódása;

28. emlékeztet az EKB monetáris politikájának irányításában fennálló, a Szerződésekben lefektetett függetlenségére; úgy véli, hogy a monetáris politika irányításának demokratikusnak kell lennie, és a különböző szempontok és megközelítések mérlegeléséből kell fakadnia, az átláthatóság és ezzel a demokratikus elszámoltathatóság növelése érdekében; emlékeztet e tekintetben a monetáris párbeszéd és az európai parlamenti képviselők által benyújtott írásbeli kérdések fontosságára;

29. aggodalommal tölti el az elhúzódó, rendkívül megengedő monetáris politika lehetséges mellékhatásai, mint például az agresszív kockázatvállalás, a pénzügyi egyensúlyhiányok kialakulása, a pénzügyi piaci árképzés torzulása, valamint a mérleg szükséges javítása és a reformok késleltetésének irányába ható ösztönzők; biztatja az EKB-t, hogy teremtsen meg a megfelelő egyensúlyt a rendkívül megengedő monetáris politika idő előtti feladásával, illetve a feladás további késleltetésével járó kockázatok között;

30. hangsúlyozza, hogy az EKB-nak monetáris politikai feladatai és felügyeleti feladatai ellátása során késznek kell lennie arra, hogy betartsa az Európai Parlament irányába az elszámoltathatóság legmagasabb szintű normáit, és emlékeztet ebben a tekintetben a monetáris párbeszéd, illetve az európai parlamenti képviselők által benyújtott írásbeli kérdések fontosságára; emlékeztet az EKB nagyobb átláthatóságára irányuló folyamatos felhívásokra, amelynek biztosítása fokozná az intézmény hitelességét és kiszámíthatóságát, és méltányolja az e téren már megvalósított javulásokat;

31. úgy véli, hogy az árfolyam alapvető fontosságú gazdasági változó, amely befolyásolja az euróövezet versenyképességét; hangsúlyozza az euró nemzetközi valutaként való támogatásának fontosságát;

2013. december 12., csütörtök

32. felkéri az EKB-t, hogy a nemzeti központi bankokkal együttműködve indokolja meg politikáit a devizacsere-ügyletekkel kapcsolatban, amelyek célja a pénzügyi stabilitás fenntartásának elősegítése;

Bankunió

33. megjegyzi, hogy az európai bankrendszer még mindig sebezhető, és strukturális viszonylatban reformra szorul, valamint konszolidálni kell egy valódi bankunió létrehozásával;

34. üdvözli az egységes felügyeleti mechanizmusról folyó tárgyalások során elért haladást, amely az euróövezeti hitelintézetek, illetve a csatlakozni kívánók feletti felügyeleti jogkörrel ruházta fel az EKB-t; úgy véli, hogy az egységes felügyeleti mechanizmus kialakítása hozzá fog járulni a bankok és az államhatalom közti kapcsolat megszüntetéséhez, és elősegíti a válságkezelés közös európai megközelítésének kidolgozását;

35. különösen üdvözli az ECON bizottság részvételét a felügyelőbizottság elnökének és alelnökének kinevezésében;

36. úgy véli, hogy az egységes felügyeleti mechanizmus létrehozásának a valamennyi részt vevő tagállamra kiterjedő független és integrált felügyelet révén hozzá kell járulnia a bankszektorba vetett bizalom helyreállításához, valamint a bankközi hitelezés és a határokon átnyúló hiteláramlások újraélesztéséhez;

37. kéri, hogy az egységes felügyeleti mechanizmus a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó egységes szabálykönyvet teljes mértékben betartva és a pénzügyi szolgáltatások egységes piacát alátámasztó elvekkel teljes mértékben összeegyeztethető módon működjön;

38. úgy véli, hogy az EKB-nak üdvözlőnie kell a nem euróövezeti tagállamok egységes felügyeleti mechanizmusba való bevonásának lehetőségét, ami biztosítja a felügyeleti gyakorlatok EU-n belüli nagyobb fokú harmonizálását;

39. hangsúlyozza az EKB és az illetékes tagállami hatóságok közti gyümölcsöző együttműködés fontosságát az egységes felügyeleti mechanizmus keretén belül, amelynek célja a hatékony és zökkenőmentes felügyelet kialakítása;

40. üdvözli a banki eszközök átfogó minőségi vizsgálatának előkészítését minden olyan bank esetében, amely közvetlenül az egységes felügyeleti mechanizmus felügyelete alá fog tartozni, és amely 2014 második felében részt vesz az Európai Bankhatóság – az egységes felügyeleti mechanizmussal együttműködésben végzett – általános stressztesztjében;

41. megjegyzi, hogy az EKB-nak az egységes felügyeleti mechanizmus létrehozása általi megerősödését nagyobb elszámoltathatósággal kell ellensúlyozni a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament felé;

42. úgy véli, hogy a banki felügyelet területén alapvető fontosságú az átláthatóság, amely elvet az Európai Parlament és az Európai Központi Bank intézményközi megállapodása is tartalmazza;

43. megjegyzi, hogy az EKB-ra ruházott felügyeleti feladatok új kihívásokat jelentenek az összeférhetetlenség tekintetében, és üdvözli az EKB és az Európai Parlament intézményközi megállapodása által ezen a téren előírt rendelkezéseket; emlékeztet arra, hogy ezen rendelkezések maradéktalan végrehajtása érdekében az EKB-nek pontosabb szabályozást kellene bevezetnie, többek között a banki felügyeletben részt vevő eurórendszerbeli felsővezetői személyzet foglalkoztatását érintő türelmi időszakra vonatkozóan;

44. emlékeztet arra, hogy rendkívül fontos, hogy az EKB biztosítsa a monetáris politika és a felügyeleti politika területén a határozattervezeteket előkészítő alapvető egységek operatív különválasztását; hangsúlyozza a demokratikus elszámoltathatóságot biztosító gyakorlati intézkedésekről szóló, az EKB és az Európai Parlament között megtárgyalt megállapodás rendkívüli szükségességét;

45. sürgető feladatnak tartja egy európai szanálási rendszer létrehozásának jóváhagyását, a betétesek védelme, valamint a jövőbeni banki válságok megelőzése érdekében;

46. hangsúlyozza, hogy ellenálló képességének fokozására tekintettel alapvető fontosságú a bankrendszer sokféleségének erősítése a kis és közepes méretű helyi bankok fejlesztésének ösztönzése révén;

2013. december 12., csütörtök

Intézményi kérdések

47. rámutat, hogy az egységes felügyeleti mechanizmusról szóló rendelet szerint intézményközi megállapodásokat kell kötni az Európai Parlament és az EKB között a demokratikus elszámoltathatóságról, hangsúlyozva Parlament szerepét; sürgeti az EKB-t az új követelményeknek való megfelelésre, különösen a demokratikus elszámoltathatóság és felügyeleti tevékenységének átláthatósága tekintetében;

48. felhívja az EKB-t, hogy végezzen kritikus önértékelést tevékenységei valamennyi vonatkozása tekintetében, ideértve azoknak a kiigazító programoknak a hatásait is, amelyek létrehozásában segédkezett, valamint azon makrogazdasági feltételezések és forgatókönyvek utólagos megfelelőségét, amelyek e programok alapjául szolgáltak;

49. felhívja az EKB-t, hogy tegye közzé a Kormányzótanács üléseinek összefoglaló jegyzőkönyvét, beleértve az érvelést és a szavazás adatait;

50. aggasztja, hogy a Tanács megvetést tanúsít a Parlament 2012. október 25-i, az EKB új igazgatósági tagjának kinevezéséről szóló állásfoglalása ⁽¹⁾ iránt, és megjegyzi, hogy kellő figyelmet kellene fordítani mind a szakértelemre, mind a nemre az EKB felső vezetése tagjainak kiválasztásakor; álláspontja szerint az uniós intézményeknek, köztük az EKB-nak, jó példával kell elől járniuk a nemek közötti egyenlőség területén, ezért alapvető, hogy az EKB-n belül a vezető beosztásokban javítsák a nemek képviseletét; helyteleníti, hogy a tagállamok figyelmen kívül hagyták Yves Mersch kinevezése kapcsán, hogy a szavazás az Európai Parlamentben – mind az ECON bizottságban, mind a plenáris ülésen – a nemek közötti egyensúly figyelembevételének hiánya miatt negatív eredménnyel zárult; sürgeti a tagállamokat, hogy az Igazgatóság tagjainak kinevezése tekintetében vezessenek be a nemek közötti egyensúlyt előtérbe helyező szemléletet a nemek közötti kiegyensúlyozott képviseleten alapuló pozitív fellépés lehetőségével;

51. emlékeztet arra, hogy a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank Alapokmányáról szóló 4. számú jegyzőkönyv 10. cikkének (4) bekezdése szerint a Kormányzótanács ülésein történtek bizalmasak, de a Kormányzótanács dönthet úgy, hogy vitáinak eredményét nyilvánosságra hozza; kéri az EKB-t, hogy későbbi éves jelentéseiben adjon részletes választ az Európai Parlament EKB-ról szóló éves jelentésében foglaltakra;

o

o o

52. utasítja elnökét, hogy ezt az állásfoglalást továbbítsa a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Központi Banknak.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0396.

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0602

A Közép-afrikai Köztársaság helyzete

Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása a Közép-afrikai Köztársaságban kialakult helyzetről (2013/2980(RSP))

(2016/C 468/29)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Közép-afrikai Köztársaságban kialakult helyzetről szóló 2013. január 17-i⁽¹⁾ és 2013. szeptember 12-i⁽²⁾ állásfoglalására,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2013. január 24-i 2088 (2013) sz., 2013. október 10-i 2121 (2013) sz., valamint 2013. december 5-i 2127 (2013) sz. határozatára,
- tekintettel az ENSZ főtitkárának 2013. november 15-i jelentésére és Abou Moussának, a főtitkár képviselőjének és az ENSZ Közép-afrikai Köztársasággal foglalkozó regionális irodája vezetőjének jelentésére,
- tekintettel a Közép-afrikai Köztársaság miniszterelnökének Nicolas Tiangayénak az ENSZ Közgyűlésén keresztül a nemzetközi közösséghez intézett segélykérő üzenetére,
- tekintettel a közép-afrikai hatóságok 2013. november 20-i levelére, amelyben azt kérik, hogy a francia haderő nyújtson támogatást a MISCÁ-nak,
- tekintettel az ENSZ főtitkárhelyettesének, Jan Eliassonnak a Közép-afrikai Köztársaságban kialakult helyzetről a Biztonsági Tanács előtt 2013. november 25-én tartott tájékoztatójára,
- tekintettel a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a Közép-afrikai Köztársaságban kialakult helyzetről szóló 2012. december 21-i, 2013. január 1-jei és 11-i, 2013. március 25-i, 2013. április 21-i, 2013. augusztus 27-i és 2013. december 5-i nyilatkozatára,
- tekintettel az EU humanitárius segélyekkel és polgári védelemmel foglalkozó biztosának a Közép-afrikai Köztársaságban legutóbb kirobbant konfliktusról szóló 2012. december 21-i, valamint a Közép-afrikai Köztársaságban kialakult válság elmélyüléséről szóló 2013. szeptember 10-i nyilatkozatára,
- tekintettel a felülvizsgált Cotonoui Megállapodásra,
- tekintettel arra, hogy 2013 májusában nemzetközi kapcsolattartó csoportot hoztak létre a Közép-afrikai Köztársaságot sújtó ismétlődő problémák tartós megoldását célzó regionális, kontinentális és nemzetközi erőfeszítések koordinálására;
- tekintettel a nemzetközi kapcsolattartó csoport Brazzaville-ben (Kongói Köztársaság), 2013. május 3-án tartott ülésére, amely jóváhagyta az átalakulás ütemtervét, és létrehozta a Közép-afrikai Köztársaság támogatására szolgáló különleges alapot;
- tekintettel a Közép-afrikai Köztársasággal foglalkozó nemzetközi kapcsolattartó csoport 2013. november 8-án Bangui-ban tartott ülésén elfogadott nyilatkozatára,
- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság 1998-as Római Statútumára, melyet a Közép-afrikai Köztársaság 2001-ben ratifikált,
- tekintettel a Gyermek Jogairól szóló Egyezménynek a gyermekek fegyveres konfliktusba történő bevonásáról szóló fakultatív jegyzőkönyvére, amelyet a Közép-afrikai Köztársaság is aláírt,
- tekintettel az Afrikai Unió Béke- és Biztonsági Tanácsának a Közép-afrikai Köztársaságban kialakult helyzetről szóló 2013. november 13-i sajtónyilatkozatára,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0033.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0389.

2013. december 12., csütörtök

- tekintettel az Afrikai Unió Béke- és Biztonsági Tanácsa által 2013. október 10-én elfogadott új műveleti stratégiára,
- tekintettel az Afrikai Unió Béke- és Biztonsági Tanácsának 2013. november 13-i közleményére, amelyben üdvözlí a francia kontingens tervezett megerősítését a MISCA nagyobb fokú támogatása érdekében,
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek a Közép-afrikai Köztársaságról szóló 2013. június 19-i állásfoglalására,
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlése társelnökeinek az etiópiái Addis Abebában 2013. november 27-én kiadott nyilatkozatára,
- tekintettel az EU Tanácsának a Közép-afrikai Köztársaságról szóló 2013. október 21-i következtetéseire,
- tekintettel eljárási szabályzata 122 cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (4) bekezdésére,

Erőszakos cselekmények

- A. mivel amióta 2012 végén a Közép-afrikai Köztársaságban kitört a fegyveres harc, és a Seleka-lázadók 2013 márciusában erővel átvették a hatalmat François Bozizé korábbi elnöktől, a Közép-afrikai Köztársaságban eluralkodott a káosz, mely következtében súlyos élelmiszer- és gyógyszerhiány keletkezett;
- B. mivel a Seleka-koalíció 2013. március 24-i katonai győzelme és hatalomra kerülése óta e koalíció néhány egysége mind a fővárosban, mind vidéken mindenfajta kontroll nélkül számos alkalommal jogsértéseket, erőszakos cselekedeteket, bűncselekményeket, fizikai bántalmazást, lopást, fosztogatást és más emberi jogi jogsértéseket követett el; mivel egyre terjed a gyermekkatonák alkalmazása és a nemi erőszak;
- C. mivel más fegyveres csoportok is követnek el visszaéléseket, melyek némelyike a korábbi elnök, Bozizé hívei közé tartozónak vallja magát;
- D. mivel 2013. december 5-én Banguiban 400 ember halt meg 72 óra leforgása alatt;
- E. mivel a háborút egyes csoportok vallásháborúként beállítva akarják a maguk céljaira felhasználni, amint az egyes magukat kereszténynek valló közösségek nyilatkozataiból nyilvánvaló, és mivel a vallási vezetőknek a felekezetek közötti háború elkerülésére és a vallások és a közösségek hagyományosan békés egymás mellett élésének megőrzésére tett közös erőfeszítései ellenére félő, hogy a helyzet eldurvul, amennyiben nem sikerül megfelelő megoldást találni;
- F. mivel a térségben fennáll az erőszakhullám továbbterjedésének veszélye, hiszen ha a Közép-afrikai Köztársaság terroristák, kábítószer-kereskedők, dzsihádisták és banditák főhadiszállásává válik, annak a szomszédos országokban is lesznek következményei; mivel a kameruni hatóságok ideiglenesen lezárták a Közép-afrikai Köztársasággal közös határukat, miután a Selekához tartozó lázadók megtámadták a határon fekvő Toktoyo városát és megölték egy kameruni határőrt;
- G. mivel az erőszakos cselekményeket korszerű fegyverekkel és nehézfegyverzettel felszerelt csoportok követik el;
- H. mivel a fegyveres konfliktusok az utóbbi időben egyre inkább önfinanszírozókká váltak, mert a lázadó csoportok, a bűnszervezetek, a zsoldos katonák és a haszonleső elit csoportok egyre inkább a természeti erőforrásokból származó bevételekből finanszírozták a katonai tevékenységeiket;
- I. mivel az ideiglenes nemzeti hatóságok nem képesek ellenőrzésük alatt tartani az erőszakos cselekmények elkövetőit, és így eleget tenni a lakosság védelmére irányuló kötelezettségüknek;
- J. mivel a Közép-afrikai Köztársaságban elkövetett erőszakos cselekmények indokolttá teszik a mielőbbi fellépést a közép-afrikai lakosságot fenyegető tömeges erőszakcselekmények kockázatának megelőzése és a régióbeli országok stabilitása érdekében;
- K. mivel a Közép-afrikai Köztársaságban kialakult helyzet azzal fenyeget, hogy a transznacionális bűncselekmények számára kedvező légkört teremt (az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozatából vett megállapítás);

2013. december 12., csütörtök

Biztonság

- L. mivel ugyan 1 300 fős ECCAS (Közép-afrikai Államok Gazdasági Közössége) haderőt telepítettek a Közép-afrikai Köztársaságba, az sem tudta megakadályozni, hogy az országban megszűnjön a jogállamiság;
- M. mivel az ENSZ Biztonsági Tanácsa a 2127. sz. egyhangúlag elfogadott határozatában engedélyezte a francia és afrikai hadsereg fokozott katonai fellépését a biztonság helyreállítása és a közép-afrikai köztársasági civil lakosság védelme érdekében, továbbá fegyverembargót vezetett be és felkérte az ENSZ-t egy lehetséges békefenntartó művelet előkészítésére;
- N. mivel 2013. november 26-án Jean-Marie Michel Mokoko tábornokot(Kongó) kinevezték az Afrikai Unió különleges képviselőjévé a Közép-afrikai Köztársaságban és az országban bevetett afrikai erők (MISCA) vezetőjévé;
- O. mivel a MISCA tizenkét hónapos időszakra közbe tud lépni úgy, hogy hat hónap után felülvizsgálatot végeznek, és feladata a civil lakosság védelme, a rend és a biztonság helyreállítása, az ország stabilizálása és a humanitárius segélyek eljuttatásának elősegítése lenne;
- P. mivel az ENSZ békefenntartó missziójának bevetése, amelyet az Afrikai Unió kért, és amelyet az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2127. sz. határozata elrendel, lehetővé tenné a művelet folyamatos pénzügyi támogatásának biztosítását;
- Q. mivel az ENSZ-főtitkár jelentése szerint az ENSZ műveletének 6 000–9 000 kéksisakos békefenntartót kellene mozgósítania ahhoz, hogy eredményes legyen;

Emberi jogok

- R. mivel a Közép-afrikai Köztársaságban a közrend és a biztonság felbomlása humanitárius katasztrófát okoz, és súlyosan fenyegeti a regionális biztonságot is;
- S. mivel a civil lakossággal szemben elkövetett gyilkosságok, a lakóházak felégetése, az alapvető infrastruktúrák lerombolása menekülésre kényszerített félmillió embert az ország 4,6 millió lakosa közül;
- T. mivel 2013. szeptember 4-én a Bangui Bíróság főügyésze 10 év börtönbüntetést kért 24 korábbi Seleka-lázadóra, akiket a Közép-afrikai Köztársaságban elkövetett visszaélésekkel foglalkozó tárgyaláson első fokon elítéltek;
- U. mivel az emberi jogi jogsértések és háborús bűnök számos elkövetője ellen nem indult büntetőeljárás; mivel mindez a büntetlenség légkörének kedvez, és újabb bűncselekmények elkövetésére bátorít;

Humanitárius kérdések

- V. mivel a közelmúltban elkészült szükséghelyzeti élelmezésbiztonsági felmérés szerint az országban 484 000 embert veszélyeztet élelmiszerhiány;
- W. mivel a biztonság hiánya és a válság mértékéhez képest elégtelen segélyezés miatt a humanitárius szervezetek csak a városokban tudnak dolgozni;
- X. mivel az instabil helyzet következtében a gyermekek 70 %-a kimaradt az iskolából;
- Y. mivel az Európai Unió továbbra is rendszeres politikai párbeszédet folytat a Közép-afrikai Köztársasággal, és továbbra is az ország legbőkezőbb adományozója, miután a humanitárius segély összegét 8 millióról 20 millió euróra emelte; mivel ez az uniós segély nem elegendő, és mivel más nemzetközi partnereknek is részt kell vállalniuk a segélyezésből;

Fejlesztés

- Z. mivel a válság összetett volta globális és koherens, integrált és többdimenziós válaszlépést tesz szükségessé, a katona beavatkozás önmagában nem tudja megoldani a problémákat;
- AA. mivel fontos a széles körű és holisztikus megközelítés alkalmazása, amely a fenntartható megoldás kidolgozása érdekében figyelembe veszi a Közép-afrikai Köztársaság természeti erőforrásainak kezelése, a béke, a biztonság és a fejlesztési kérdések közötti kölcsönös függést;

2013. december 12., csütörtök

- AB. mivel jelentős mértékű nemzetközi gazdasági segítségre van szükség;
- AC. figyelembe véve a kimberley-i folyamat keretében a Közép-afrikai Köztársaság felfüggesztéséről hozott határozatot;
- AD. mivel a Közép-afrikai Köztársaságban kialakult bizonytalan helyzet ellenére az EU eddig egyszer sem függesztette fel a fejlesztési együttműködést az országgal, és továbbra is a legbőkezűbb humanitárius adományozónak számít; mivel az EU 2013. december 5-én 50 millió eurót ajánlott fel a Közép-afrikai Köztársaságban tevékenykedő, afrikai vezetésű nemzetközi támogató misszióknak az ország stabilizálását és a lakosság védelmét előmozdítandó, valamint azon feltételek megteremtése céljából, amelyek lehetővé tennék a humanitárius segítségnyújtást és a biztonsági és védelmi ágazat reformját;

Erőszakos cselekmények

1. határozottan elítéli a humanitárius jog súlyos, illetve az emberi jogi normák széles körű, a korábban a Selekhahhoz tartozó egységek és egyéb – különösen az „anti-balaka” néven elhíresült – militáns csoportok által elkövetett megsértésének eseteit, ideértve a törvénytelen kivégzéseket, az azonnali kivégzéseket, az erőszakos eltüntetések, az önkényes letartóztatásokat és fogva tartást, a kínzást, a szexuális és a nemi alapú erőszakot, valamint a gyermekkatona toborzását; kifejezi mély aggodalmát a Közép-afrikai Köztársaságban dúló erőszak és bosszúállás új dinamikája miatt, amely azzal fenyeget, hogy olyan ellenőrizhetetlen helyzet alakul ki, amelyben a nemzetközi jog szerinti súlyos bűncselekményeket – háborús és emberiség elleni bűnöket – követnek el; ugyancsak aggódik az esetleges továbbterjedő hatások miatt, amelyek az egész régiót veszélybe sodorhatják;
2. mély aggodalmát fejezi ki a Közép-afrikai Köztársaságban kialakult helyzet miatt, amelyet a jog és a rend teljes összeomlása, illetve a jogállamiság hiánya és a szektás erőszak jellemez; elítéli a legutóbbi erőszakos cselekményeket, amelyek még az ország legalapvetőbb szolgáltatásait is tovább rombolták, és súlyosbították a teljes népességet érintő, már amúgy is rettenetes humanitárius helyzetet;
3. ezzel kapcsolatban üdvözli az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozatát a Közép-afrikai Köztársaságra vonatkozó fegyverembargóról;

Biztonság

4. üdvözli az ENSZ Biztonsági Tanácsának az ENSZ-alapokmány VII. fejezete szerinti 2127(2013) sz. határozatát, és felszólít annak mihamarabbi végrehajtására annak érdekében, hogy a Közép-afrikai Köztársaság népe a továbbiakban ne szenvedjen az erőszaktól és a biztonság hiányától;
5. üdvözli a francia katonai erő – az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozatát követő – gyors megjelenését a helyszínen, illetve az erőszak megállítása, a polgári lakosság megóvása és a milíciák lefegyverzése érdekében kifejtett erőfeszítéseiket;
6. tisztelettel adózik azon két francia katoná emlékének, akik az afrikai erők oldalán harcolva a Közép-afrikai Köztársaság polgári lakosságának védelmét célzó küldetésük első napján elesetek;
7. üdvözli a folyamatban levő, a rend helyreállítása érdekében tett nemzetközi erőfeszítéseket, beleértve az ECCA/MICOPAX békefenntartó kontingens megerősítését és a MISCA (Közép-Afrikát támogató nemzetközi misszió) Afrikai Unió által vezetett békefenntartó erőinek való alárendelését;
8. felszólítja a nemzetközi közösséget, hogy tegyen meg minden szükséges pénzügyi, katonai és egyéb felajánlást az elsősorban afrikai jellegű nemzetközi biztonsági jelenlét megerősítése érdekében és biztosítsa az általuk vállalt megbízatás végrehajtását; e tekintetben üdvözli az EU által az AFISMA/Közép-afrikai Köztársaság számára juttatott 50 millió eurós adományt;
9. sajnálja az ENSZ békefenntartó műveletének végrehajtása során tapasztalt késedelmet, és hogy a Biztonsági Tanácsnak oly sok időre van szüksége ahhoz, hogy az ENSZ-alapokmány VII. fejezete szerinti felhatalmazást megadja;
10. szükségesnek tartja továbbá, hogy a konfliktusok következményeivel is foglalkozzanak, különösen a fegyveres erők és a biztonsági erők reformja, a lefegyverzés, a korábbi fegyveresek leszerelésére és társadalmi reintegrálására irányuló intézkedések (az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2121(2013) sz. határozatával összhangban), a menekültek hazatelepítése, a belső menekültek otthonukba történő visszatérése, valamint életképes fejlesztési programok végrehajtása révén;

2013. december 12., csütörtök

11. kéri az Európai Unió Tanácsát, hogy tanulmányozza – az AMISOM esetéhez hasonlóan – a MISCA erőinek kiképzését és támogatását célzó akciók lehetőségét az afrikai erők azon képességének növelése érdekében, hogy saját maguk intézhessék a biztonsági fenntartását célzó műveletek tervezését és vezetését;

12. megállapítja, hogy a legutóbbi mali és közép-afrikai válságok rámutattak annak szükségességére, hogy az afrikai kontinens megfelelő saját kontinentális biztonsági kapacitással rendelkezzen; e tekintetben felkéri az EU-t és tagállamait, hogy fokozzák a 2013 júniusában létrehozott afrikai azonnali válságelhárító kapacitás (CARIC) tényleges kialakítása érdekében juttatott támogatásukat, mert arra elengedhetetlenül szükség van az Afrikai Unió afrikai készenléti hadereje (FAA) – eredetileg 2010-re tervezett – gyors műveletbe vethetőségének biztosításához;

13. véleménye szerint az „Úr Ellenállási Hadserege” elleni küzdelem megkívánja a regionális összefogás erősítését;

Emberi jogok

14. hangsúlyozza, hogy az emberi jogok súlyos megsértéseit elkövetők, illetve a nemzetközi humanitárius jogok megsértői nem élvezhetnek büntetlenséget; felszólít az ilyen bűncselekmények elkövetőinek bejelentésére, azonosítására, a nemzeti és nemzetközi büntetőjog alapján történő vád alá vonására és megbüntetésére; rámutat ezzel kapcsolatban, hogy a Közép-afrikai Köztársaság helyzetét már vizsgálja a Nemzetközi Büntetőbíróság, és hogy a Bíróság alapokmánya értelmében a népirtás, az emberiség elleni bűnök vagy a háborús bűnök nem évülnek el; üdvözli a Nemzetközi Büntetőbíróság ügyészének 2013. augusztus 7-i nyilatkozatát;

15. felszólít sürgős intézkedések meghozatalára a nők és lányok elleni erőszak leküzdése, biztonságuk garantálása és a hasonló bűncselekmények elkövetőinek megbüntetése érdekében;

16. különösen üdvözli, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa vizsgálóbizottságot hozott létre a nemzetközi humanitárius jogok, valamint az emberi jogok megsértése — 2013. január óta bármely fél által elkövetett – eseteinek kivizsgálására a Közép-afrikai Köztársaságban felszólítja valamennyi felet, hogy maradéktalanul működjenek együtt az említett bizottsággal annak elérése érdekében, hogy a gyűlöletes bűncselekmények elkövetőit felelősségre vonják;

17. ösztönzi az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2127(2013). számú határozatával létrehozott szankcióbizottsággal folytatott teljes körű együttműködést;

18. felszólítja a Közép-afrikai Köztársaság hatóságait, hogy tartsák be a Nemzetközi Büntetőbíróság országuk által is aláírt Római Statútumában rögzített kötelezettségeket;

19. kéri a gyermekek fegyveres erőkbe és katonai csoportokba való toborzásának, és ilyen alakulatokban való alkalmazásának tilalmával kapcsolatos nemzeti és nemzetközi kötelezettségek betartását;

Humanitárius kérdések

20. üdvözli, hogy az EU december 9-én az ECHO humanitárius légi szállítási szolgálat járatai segítségével humanitárius légihídakat alakított ki annak érdekében, hogy hatékonyabbá válhassanak a Közép-afrikai Köztársaság stabilizálása végett tett nemzetközi erőfeszítések, biztosítva a humanitárius segélyek eljutását a leginkább rászorulókhoz; üdvözli az Európai Külügyi Szolgálat és a humanitárius segítségnyújtásért felelős biztos gyors reakcióját;

21. felkéri a nemzetközi közösséget, hogy a Közép-afrikai Köztársaság ügyét továbbra is tekintsék prioritásnak, és támogassák ezt az ingatólag helyzetű országot; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a humanitárius közösségnek a jelenlegi politikai és biztonsági helyzet ellenére eleget kell tennie a Közép-afrikai Köztársasággal kapcsolatos vállalati kötelezettségeinek, és megfelelő forrásokat kell szánnia az országban kialakult egészségügyi és humanitárius válság leküzdésére; aggasztónak tartja, hogy korlátozzák a humanitárius szervezetek mozgását, továbbá elítéli a humanitárius dolgozók elleni támadásokat; felszólítja a konfliktusban érintett valamennyi felet, és különösen a Selekat, hogy biztosítsák a humanitárius és segélyszervezetek biztonságos és akadálytalan mozgását;

2013. december 12., csütörtök

22. üdvözli, hogy az Unió fokozott támogatást nyújt a Közép-afrikai Köztársaságban tapasztalható humanitárius válság kezeléséhez, és felkéri az Uniót és tagállamait mint az ország vezető donorjait, hogy fokozzák a többi donorról és a nemzetközi szervezetekkel való koordinációt a sürgős humanitárius szükségletek megfelelő kielégítése, illetve a Közép-afrikai Köztársaság népe szenvedésének enyhítése céljából;

Fejlesztés

23. felkéri a Közép-afrikai Köztársasággal foglalkozó nemzetközi kapcsolattartó csoportot, hogy biztosítsa az ország számára az életképes gazdasági fejlődés elindításához, illetve a működőképes közigazgatás és szolgáltatási szektor kialakításához szükséges pénzügyi támogatást, valamint hozzon létre működőképes demokratikus intézményeket, amelyek képesek az állampolgárok megvédésére;

24. meg van róla győződve, hogy egy, a bevételek állami költségvetésén keresztül megvalósuló igazságos elosztását is magában foglaló átfogó politikai megoldás alapvető fontosságú abban, hogy megoldásokat találjanak a válságra, és előkészítsék a régió fenntartható fejlődését;

25. elítéli a Közép-afrikai Köztársaság természeti erőforrásainak illegális kiaknázását;

26. úgy véli, hogy a bányászati ágazatban kulcsfontosságú az átláthatóság és az állami ellenőrzés a hatékony bányagazdálkodás, valamint a bányászati és exportvállalatok tevékenységeinek és jövedelmeinek nyilvánosság tétele érdekében;

27. kéri, hogy a nemzetközi közösség támogatásával szülessenek intézkedések a politikai válság megoldására, valamint az igazságügyi rendszer és a közigazgatási infrastruktúra kiépítésére irányuló erőfeszítések fokozása érdekében, egyértelmű prioritásként kezelve az igazságügy, az egészségügyi ellátás és az oktatás terén szükséges alapvető szolgáltatásokat; kéri, hogy tegyenek lépéseket az oktatáshoz való jog biztosítása és előmozdítása érdekében, valamint hogy a kormány fokozza erőfeszítéseit az „Oktatás Mindenkinek” cselekvési terv végrehajtása céljából;

28. elítéli a természeti örökség pusztítását, például az orvvadászatot (lásd az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozatát);

Politikai folyamat

29. újra megerősíti, hogy támogatja a Közép-afrikai Köztársaság szuverenitását, egységét és területi integritását;

30. felszólítja a Közép-afrikai Köztársaság hatóságait, hogy haladéktalanul hajtsák végre a politikai átmenettel kapcsolatos megállapodásokat annak érdekében, hogy meg lehessen tartani a választásokat, és 2015 februárjára visszaállhasson az alkotmányos rend;

31. ismételten támogatásáról biztosítja Nicolas Tiangaye miniszterelnököt, aki bírja a nemzetközi közösség támogatását is;

32. kéri a Közép-afrikai Köztársaság közigazgatásának helyreállítását annak érdekében, hogy hiteles és megkérdőjelezhetetlen országos választásokra kerülhessen sor, és hogy az ország ennek révén továbbléphessen a demokrácia útján; megállapítja, hogy Nicolas Tiangaye miniszterelnök erőfeszítései ellenére az állami struktúrák és az állami ellenőrzés szinte teljesen leépültek; bátorítja a civil társadalmat a Közép-afrikai Köztársaság jövőjéről folytatott vitában való részvételre;

33. ragaszkodik hozzá, hogy az átmeneti hatóságok a folyamat valamennyi szakaszában biztosítsák a nők teljes körű részvételét (lásd az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozatát);

34. üdvözli, hogy az ENSZ kötelezettséget vállalt az átmenet lebonyolításának szoros nyomon követésére;

o

o o

35. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Bizottság alelnökének/ az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, Catherine Ashton asszonynak, az ENSZ Biztonsági Tanácsának és főtítkárnak, az Afrikai Unió intézményeinek, az ECCAS-nak, az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésének, az EU tagállamainak, valamint a Közép-afrikai Köztársaság átmeneti nemzetgyűlésének.

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0603

Szerveltávolítás Kínában

Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása a kínai szerveltávolításról (2013/2981(RSP))

(2016/C 468/30)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió és Kína közötti kapcsolatokról szóló 2006. szeptember 7-i⁽¹⁾ és 2013. március 14-i⁽²⁾ állásfoglalására, „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2011. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról szóló 2012. december 13-i állásfoglalására⁽³⁾, „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2009. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról szóló 2010. december 16-i állásfoglalására⁽⁴⁾, valamint „A szervadományozásra és a szervátültetésre vonatkozó cselekvési terv (2009–2015): Megerősített együttműködés a tagállamok között” című 2010. május 19-i bizottsági közleményre⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára, különösen annak a személyi sérthetlenséghez való jogról szóló 3. cikkére,
- tekintettel az Emberi Jogi Albizottság 2009. november 21-i, 2012. december 6-i és 2013. december 2-i meghallgatásaira, valamint David Kilgour, Kanadának az Ázsiai és Csendes-óceáni ügyekért felelős volt államtitkára, és David Matas, emberi jogi ügyvéd beszámolójára a kínai Falun Kung követőinek sérelmére akarata ellenére 2000 óta elkövetett különösen nagy léptékű szerveltávolításról,
- tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód elleni, 1988. október 4-én Kína által ratifikált egyezményre,
- tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a Kínai Népköztársaságban évente több mint 10 000 szervátültetést végeznek és 165 kínai szervátültető központ úgy hirdeti magát, hogy 2–4 héten belül megfelelő szervet tud beszerezni, bár Kínában jelenleg még nincs szervadományozással vagy szerveelosztással foglalkozó szervezett vagy tényleges állami rendszer; mivel Kínában a szervátültetési rendszer nem felel meg az Egészségügyi Világszervezet szervbeszerzési útvonalak átláthatóságára és nyomon követhetőségére irányuló követelményeinek, és mivel a kínai kormány elutasította a rendszer független ellenőrzését; mivel az önkéntes és tudatos belegezés az etikus szervadományozás előfeltétele;
- B. mivel a Kínai Népköztársaságban az önkéntes szervadományozók aránya a hagyományos hiedelmek miatt rendkívül alacsony; mivel 1984-ben Kína olyan szabályozást vezetett be, amely lehetővé tette a kivégzett rabok szerveinek eltávolítását;
- C. mivel a Kínai Népköztársaság kormánya nem volt képes megfelelően elszámolni, hogy honnan származik a kimagaslóan sok szerv, amikor az ENSZ-nek a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés kérdésével foglalkozó volt különleges előadója, Manfred Nowak, valamint kanadai kutatók, illetve David Matas, emberi jogi ügyvéd és David Kilgour, Kanadának az Ázsiai és Csendes-óceáni ügyekért felelős volt államtitkára tájékoztatást kértek;
- D. mivel Huang Csie-fu, a kínai szervadományozási bizottság igazgatója és volt egészségügyi miniszterhelyettes a szervadományozással és -átültetéssel foglalkozó, 2012-ben Madridban megrendezett konferencián kijelentette, hogy az átültetett szervek több mint 90 %-a Kínában kivégzett raboktól származik, és hogy 2014 közepéig valamennyi, szervátültetési engedéllyel rendelkező kórháznak be kell szüntetnie a kivégzett raboktól származó szervek felhasználását, és csak önkéntesen adományozott és a kialakulóban levő nemzeti rendszeren keresztül beérkezett szerveket használhatja;

⁽¹⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 219. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0097.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0503.

⁽⁴⁾ HL C 169. E, 2012.6.15., 81. o.

⁽⁵⁾ HL C 161. E, 2011.5.31., 65. o.

2013. december 12., csütörtök

- E. mivel a Kínai Népköztársaság bejelentette azt a szándékát, hogy 2015-ig beszünteti a kivégzett rabok szerveinek az eltávolítását, és a szervek elosztására számítógépes rendszert vezet be (kínai szervátültetési gyorsreagáló rendszer), ami azonban ellentmond azon kötelezettségvállalásának, hogy 2014 közepéig valamennyi, szervátültetési engedéllyel rendelkező kórháznak be kell szüntetnie a kivégzett raboktól származó szervek felhasználását;
- F. mivel 1999 júliusában a kínai kommunista párt az egész országra kiterjedő intenzív hajtójáratot indított a Falun Kung néven ismert meditatív gyülekezet megsemmisítésére, ami több százezer Falun Kung-követő letartóztatásához és bebörtönzéséhez vezetett; mivel a beszámolók szerint uiguri és tibeti rabokat is szervátültetésre kényszerítettek;
- G. mivel az ENSZ Kínzás Elleni Bizottsága és az ENSZ kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni küzdelemmel foglalkozó különleges jelentéstevője aggodalmát fejezte ki azon állítások hallatán, hogy a kivégzett rabok szerveit eltávolítják, és felszólította a Kínai Népköztársaság kormányát, hogy növelje a szervátültetési rendszer elszámoltathatóságát és átláthatóságát és büntesse meg a visszaélések felelőseit; mivel a vallási vagy politikai okokból bebörtönzöttek meggyilkolása azért, hogy szerveiket szervátültetés céljából eladják, az élethez való alapvető jog példátlan és elfogadhatatlan megsértését jelenti;
- H. mivel 2013. november 12-én az ENSZ Közgyűlése Kínát az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának tagjává választotta hároméves időtartamra 2014. január 1-jétől kezdődően;
1. mély aggodalmának ad hangot az állandó és hitelt érdemlő hírek hallatán, miszerint a Kínai Népköztársaságban rendszeresen és az állam jóváhagyásával eltávolítják a meggyőződésük miatt bebörtönzöttek, többek között számos, vallási meggyőződése miatt bebörtönzött Falun Kung-követő és más vallási vagy etnikai kisebbséghez tartozók szerveit, akik erre nem adtak engedélyt;
 2. hangsúlyozza, hogy elfogadhatatlan, hogy a kivégzett rabok szerveinek az eltávolítását csak 2015-ben szüntetik be; felszólítja a Kínai Népköztársaság kormányát, hogy azonnal vessen véget annak a gyakorlatnak, hogy a meggyőződésük miatt bebörtönzöttek és a vallási vagy etnikai kisebbséghez tartozók szerveit eltávolítják;
 3. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy vesse fel a kínai szerveltávolítás ügyét; javasolja, hogy az EU és tagállamai nyilvánosan ítélik el a szervátültetéshez kapcsolódó visszaéléseket Kínában, és tájékoztassák erről a problémáról Kínába utazó állampolgáraikat; felszólítja az EU-t, hogy átfogóan és átláthatóan vizsgálja meg a Kínában alkalmazott szervátültetési gyakorlatokat, továbbá felszólít, hogy az ilyen etikátlan gyakorlatokban részt vevőket helyezték bűnvádi eljárás alá;
 4. felszólítja a kínai hatóságokat, hogy adjanak kimerítő választ az ENSZ kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni küzdelemmel foglalkozó különleges jelentéstevője és az ENSZ-nek a vallás és a hit szabadságával foglalkozó különmegbízottja által a kínai kormány számára feltett azon kérdésre, hogy adjon magyarázatot a kimagaslóan sok szerv eredetére, miután növekedett a szervátültetési operációk száma, és tegye lehetővé számukra, hogy vizsgálatot indítsanak a Kínában alkalmazott szervátültetési gyakorlatokra vonatkozóan;
 5. kéri, hogy azonnal bocsássák szabadon a meggyőződésük miatt Kínában bebörtönzötteket, többek között a Falun Kung követőit is;
 6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az EU emberi jogi különleges képviselőjének, az ENSZ főtitkárnak, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának, a Kínai Népköztársaság kormányának és a Kínai Népi Kongresszusnak.

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0604

Srí Lanka helyzete

Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása a Srí Lanka-i helyzetről (2013/2982(RSP))

(2016/C 468/31)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Srí Lanka-i helyzetről szóló 2009. október 22-i ⁽¹⁾ és 2011. május 12-i ⁽²⁾ állásfoglalására,
 - tekintettel a Srí Lanka-i tanulságokkal és megbékéléssel foglalkozó bizottság 2011. novemberi végleges jelentésére,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának „A megbékélés és az elszámoltathatóság előmozdítása Srí Lankán” című 2013. március 18-i és 2012. március 22-i határozataira,
 - tekintettel az ENSZ főtitkára által létrehozott, a Srí Lanka-i háború végső szakaszában és azt követően az ENSZ Srí Lanka-i fellépésének belső kivizsgálásával foglalkozó szakmai testület 2012. novemberi jelentésére, amely azt kívánta feltárni, hogy a nemzetközi közösség miért nem tudta megvédeni a polgári lakosságot a kiterjedt humanitárius és emberi jogi jogsértésekkel szemben,
 - tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosa, Navi Pillay 2013. augusztus 31-i nyilatkozatára és az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának benyújtott 2013. szeptember 25-i jelentésére,
 - tekintettel az éhezés elleni francia jótekonysági segélyszervezet jelentésére, amely beszámol arról, hogy 2006-ban az északon fekvő Muttur városában dolgozó személyzetének 17 tagját kivégezték,
 - tekintettel az Európai Unió 2012. december 5-i helyi nyilatkozatára ⁽³⁾ a jogállamiság elvéről Srí Lankán,
 - tekintettel a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, Catherine Ashtonnak az EU nevében tett 2013. január 18-i nyilatkozatára a Srí Lanka legfelső bíróságának volt elnöke, Shirani Bandaranayake ellen indított közjogi felelősségre vonási eljárásról,
 - tekintettel a Nemzetközösség kormányfőinek Colombóban megrendezett csúcstalálkozójának és az Egyesült Királyság miniszterelnökének, David Cameronnak a felszólítására, hogy indítsanak független vizsgálatot a háborús bűncselekményre utaló állítások kivizsgálására,
 - tekintettel a Srí Lanka által is aláírt egyezményekre, nevezetesen a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni egyezményre, a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló nemzetközi egyezményre, a népiertás büntetének megelőzéséről és megbüntetéséről szóló egyezményre, a gyermekek jogairól szóló egyezményre, a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések (diszkrimináció) minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre és a korrupció elleni egyezményre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122 cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az ország északi részén a Srí Lanka-i kormány és a szeparatista Tamil Eelam Felszabadító Tigrisei (LTTE) közötti évtizedes konfliktus 2009 májusában az utóbbi vereségével és megadásával, valamint vezetőik halálával végződött;

⁽¹⁾ HL C 265. E, 2010.9.30., 29. o.

⁽²⁾ HL C 377. E, 2012.12.7., 156. o.

⁽³⁾ http://eeas.europa.eu/delegations/sri_lanka/documents/press_corner/20121205_en.pdf

2013. december 12., csütörtök

- B. mivel a konfliktus utolsó hónapjaiban a civil területeken folyt intenzív harcok a becslések szerint civilek tízezreinek halálát és sebesülését okozták, 6 ezren pedig eltűntek;
- C. mivel 2009. május 23-án az ENSZ főtitkára, Ban Ki-moon és Srí Lanka elnöke, Mahinda Rajapaksa közös nyilatkozatot írt alá, amelyben a Srí Lanka-i kormány beleegyezett, hogy intézkedéseket hoz a 26 évig tartó belső konfliktus végső szakaszában elkövetett állítólagos háborús bűncselekmények és az emberiség elleni bűncselekmények elszámoltathatóságának garantálására;
- D. mivel 2010. május 15-én Rajapaksa elnök kinevezett egy, a Srí Lanka-i tanulságokkal és megbékéléssel foglalkozó bizottságot (LLRC); mivel a tény, hogy a beszámolók szerint rengeteg ember kereste fel saját elhatározásából a bizottságot, jól mutatja a konfliktussal kapcsolatos nemzeti párbeszéd iránti erős vágyat és igényt;
- E. mivel az ENSZ szakértői bizottsága 2011. április 26-i jelentésében megállapította, hogy hitelt érdemlő jelentések szerint mind a kormánycsapatok, mind az LTTE követett el háborús bűncselekményeket a 2009 májusát – amikor a kormányerők bejelentették a szeparatisták feletti győzelmüket – megelőző hónapokban;
- F. mivel a tény, hogy e jelentés nagyon komoly állításokat tartalmazott, és hogy az események pontos felmérésére irányuló nemzetközi kampány folytatódik, többek között a Nemzetközösség kormányfőinek nemrégiben megrendezett csúcstalálkozóján, kiemeli azt az igényt, hogy a problémát még azelőtt kell megoldani, hogy Srí Lankán tartós megbékélést lehetne elérni;
- G. mivel Srí Lankán országos népszámlálás kezdődött, hogy a konfliktus során meghalt és megsebesült civilek és vagyoni károk arányáról és körülményeiről közvetlenül lehessen adatokat szerezni az LLRC-jelentés fő ajánlásaival összhangban;
- H. mivel 2013 augusztusában elnöki vizsgálóbizottság alakult, hogy kivizsgálják az 1990 és 2009 között az északi és keleti tartományokban történt eltűnési eseteket és beszámoljanak azokról;
- I. mivel 2013. szeptember 25-én Navi Pillay felszólította a Srí Lanka-i kormányt, hogy mielőtt benyújtja országjelentését az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának a 2014. márciusi ülésen, kötelezze el magát egy kézzelfogható eredményekhez és az egyes elkövetők vádemeléséhez vezető, hiteles nemzeti folyamat mellett, különben a nemzetközi közösségre hárul az a kötelesség, hogy saját vizsgálati mechanizmusát elindítsa;
- J. mivel a háború végső szakaszában az ENSZ Srí Lanka-i fellépésének belső kivizsgálásával foglalkozó szakmai testület arra a következtetésre jutott, hogy az ENSZ szervezetei nem voltak képesek megvédeni azok jogait, akiknek a segítségére siettek, és ez azt jelenti, hogy az ENSZ kudarcot vallott az intézményként megbízatási körébe tartozó védelmi feladatok elvégzésében;
1. elismerését fejezi ki az egész Srí Lanka-i népesség nagy megkönnyebbülését jelentő béke elérése kapcsán, és elismeri a Srí Lanka-i kormánynak a nemzetközi közösség támogatásával tett arra irányuló erőfeszítéseit, hogy újjáépítse az infrastruktúrát és visszatelepítse az országon belül lakóhelyét elhagyni kényszerült 400 000 személy túlnyomó részét;
 2. tudomásul veszi az előrelépést a millenniumi fejlesztési célok elérésében, a háromnyelvű politikát, azaz a sinhala, tamil és angol nyelv oktatását a közalkalmazottaknak, valamint a friss döntést egy országos népszámlálás megrendezéséről a háború során elszenvedett emberi és vagyoni károk feltérképezése végett;
 3. üdvözlözi az északi országrész tartományi tanácsának 2013. szeptember 21-én megrendezett első választásait, amelyen a tamil nemzeti szövetség (TNA) pártja elsőprő többséget szerzett;
 4. reméli, hogy az elért béke további eredményekkel jár, tovább erősítve az ország fejlődését és lehetővé téve az állampolgároknak és az egyre több külföldi látogatóknak, hogy teljes mértékben ki tudja használni az ország természeti és kulturális kincseit; hangsúlyozza, hogy a hosszú távú stabilitás valódi megbékélést követel a helyi népesség teljes körű bevonásával;

2013. december 12., csütörtök

5. aggodalommal állapítja meg, hogy a kormány katonai erőinek jelenléte a korábbi háborús övezetekben továbbra is jelentős mértékű, ami az emberi jogok megsértéséhez, többek között földfoglaláshoz vezetett – több mint ezer bírósági ügy van folyamatban a földjüktől megfosztott földtulajdonosok kapcsán –, továbbá ijesztő mérteteket öltött a szemérem elleni erőszak és a nők elleni erőszak egyéb formái, különösen szem előtt tartva a több tízezer háborús özvegy kiszolgáltatott helyzetét;
6. helyesli az LLRC-ajánlások végrehajtására irányuló nemzeti cselekvési tervet, és felszólítja a kormányt, hogy növelje erőfeszítéseit az ajánlások teljes körű végrehajtása érdekében, nevezetesen végezzen hitelt érdemlő vizsgálatot a törvénytelen kivégzésekre és erőszakos eltüntetésekre utaló állítások kapcsán, vonja ki az összes katonai erőt Srí Lanka északi részéről, indítson be a földviták megoldására irányuló pártatlan mechanizmust, értékelje újra fogvatartási politikáit, erősítse meg az egykor független civil intézményeket, mint a rendőrséget, az igazságszolgáltatási és emberi jogi bizottságot, valamint kössön hosszú távú politikai megegyezést a hatáskörök tartományok számára történő átruházásáról; felszólítja az elnöki vizsgálóbizottságot, hogy ne csak az északi és keleti tartományokban történt eltűnési esetekkel foglalkozzon, hanem az ország többi részén történetekkel is;
7. mély aggodalmának ad hangot a (többek között a biztonsági erők által elkövetett) megfélemlítésekről és emberijog-sértésekről, törvénytelen kivégzésekről, kínzásról, a szólásszabadság, az egyesülési jog és a békés gyülekezés jogának megsértéséről, az emberijog-védők, a civil társadalom tagjai és az újságírók elleni megtorlásokról, a bírói függetlenség és a jogállamiság fenyegetettségéről, valamint a valláson vagy meggyőződésen alapuló hátrányos megkülönböztetésről szóló, folyamatosan érkező beszámolók hallatán; felszólítja a Srí Lanka-i kormányt, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket;
8. üdvözlí a kormány nemrégiben tett fellépését, hogy kivizsgálja egyrészt az éhezés elleni francia jótékonyági segélyszervezet 17 tagjának kormányerők általi állítólagos meggyilkolását az északon fekvő Muttur városában, másrészt 2006-ban öt fiatal Trincomaleében történő meggyilkolását; sürgeti a hatóságokat, hogy minden tőlük telhetőt tegyenek meg a mérsárlások elkövetőinek bíróság elé állítása érdekében;
9. nyomatékosan kéri a Srí-Lanka-i kormányt, hogy tegyen eleget a nemzetközi emberi jogot és humanitárius jogot sértő, állítólagosan elkövetett háborús bűnök elszámoltathatóságára vonatkozó felszólításoknak azáltal, hogy független és megbízható vizsgálatokat indít a 2014. márciusi állítólagos jogsértésekre vonatkozóan, ellenkező esetben az ENSZ-nek kell nemzetközi vizsgálatot indítania;
10. ösztönzi a Srí-Lanka-i kormányt, hogy dolgozzon ki hatékony tanúvédelmi törvényt annak érdekében, hogy az ilyen jellegű bűncselekmények tanúi megfelelő védelmet kapjanak;
11. elismerően szól a Srí-Lanka-i hadsereg és nemzetközi NGO-k – például a Halo Trust – aknamentesítő tevékenységéről, és elismeri az EU által nyújtott jelentős mértékű pénzügyi támogatást, valamint az Egyesült Királyság által bejelentett további pénzügyi segítségnyújtást; nyomatékosan kéri a Srí-Lanka-i kormányt és a fegyveres erőket, valamint az Uniót és tagállamait, hogy továbbra is biztosítsák a szükséges forrásokat a taposóaknak eltávolításához; amelyek jelenléte komolyan akadályozza a rehabilitációt és a gazdasági felépülést; ismételten felszólítja Srí-Lankát, hogy csatlakozzon a taposóaknak betiltásáról szóló Ottawai Egyezményhez;
12. aggodalommal veszi tudomásul, hogy az Europolnak a terrorizmus EU-n belüli helyzetéről és alakulásáról szóló legutóbbi jelentése szerint az LTTE, amely válogatás nélküli terroristatámadásokat hajtott végre a múltban, még mindig aktívan jelen van nemzetközi szinten;
13. felszólítja az ENSZ-t és tagállamait, hogy körütekintően elemezzék a nemzetközi közösség mulasztásait Srí-Lankán, és tegyenek megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a jövőben hasonló helyzetben az ENSZ képes legyen sokkal magasabb szinten eleget tenni védelmi és humanitárius feladatainak;
14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Külügyi Szolgálatnak, az Európai Bizottság alelnökének/az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Európai Unió emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtítkárának, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának, valamint Srí-Lanka kormányának és parlamentjének.

2013. december 10., kedd

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

P7_TA(2013)0550

Jelentések a petíciókat kivizsgáló tényfeltáró látogatásokról (az eljárási szabályzat 202. cikke (5) bekezdésének értelmezése)**Az Európai Parlament 2013. december 10-i határozata a petíciókat kivizsgáló tényfeltáró látogatásokról szóló jelentésekről (az eljárási szabályzat 202. cikke (5) bekezdésének értelmezése) (2013/2258(REG))**

(2016/C 468/32)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Alkotmányügyi Bizottsága elnökének 2013. november 26-i levelére,
- tekintettel eljárási szabályzata 211. cikkére,

1. úgy határoz, hogy a 202. cikk (5) bekezdéséhez az alábbi értelmezést csatolja:

„A tényfeltáró látogatások és az azokról szóló jelentések kizárólagos célja a bizottság szükséges információkkal való ellátása annak érdekében, hogy tovább vizsgálhassa a petíciót. A jelentés elkészítése a látogatásban résztvevők kizárólagos felelőssége, akik konszenzusra törekednek. Konszenzus hiányában a jelentés az eltérő ténymegállapításokat vagy értékeléseket tartalmazza. A jelentést jóváhagyásra benyújtják a bizottsághoz, amely egyetlen szavazással határoz róla, kivéve, ha adott esetben az elnök bejelenti, hogy a jelentés részeihez módosítások nyújthatók be. E jelentésekre az 52. cikk nem alkalmazandó, sem közvetlenül sem analógia útján. Ha a bizottság nem hagyja jóvá a jelentést, azt nem továbbítják az Elnöknek.”

2. utasítja elnökét, hogy tájékoztatás céljából továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2013. december 10., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

P7_TA(2013)0519

Jogérvényesülés program a 2014–2020-as időszakra ***I

Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása a 2014–2020-as időszakra a Jogérvényesülés program létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0759 – C7-0439/2011 – 2011/0369(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/33)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0759),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, 81. cikkének (1) és (2) bekezdésére, 82. cikkének (1) bekezdésére és 84. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0439/2011),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. július 11-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottsága 2012. július 18-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. november 6-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság által az eljárási szabályzat 51. cikke alapján folytatott közös tanácskozásra,
 - tekintettel a Jogi Bizottság és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére, és a Költségvetési Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0396/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 299., 2012.10.4., 103. o.

⁽²⁾ HL C 277., 2012.9.13., 43. o.

2013. december 10., kedd

P7_TC1-COD(2011)0369

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 10-én került elfogadásra a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó Jogérvényesülés program létrehozásáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 1382/2013/EU rendelet.)

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0520

Jogok és polgárság program 2014–2020 *I**

Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása a 2014–2020-as időszakra szóló Jogok és polgárság program létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0758 – C7-0438/2011 – 2011/0344(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/34)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0758),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, 19. cikkének (2) bekezdésére, 21. cikkének (2) bekezdésére, valamint 114., 168., 169. és 197. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0438/2011),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. április 26-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottsága 2012. július 18-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. november 6-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére, és a Költségvetési Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Jogi Bizottság, a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság, valamint a Petíciós Bizottság véleményére (A7-0397/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0369

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 10-én került elfogadásra a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó Jogok, egyenlőség és polgárság program létrehozásáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 1381/2013/EU rendelet.)

⁽¹⁾ HL C 191., 2012.6.29., 108. o.

⁽²⁾ HL C 277., 2012.9.13., 43. o.

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0521

Autonóm kereskedelmi kedvezmények Moldovának*I**

Az Európai Parlament 2013. december 10.-i jogalkotási állásfoglalása a Moldovai Köztársaságnak szánt autonóm kereskedelmi kedvezmények bevezetéséről szóló 55/2008/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2013)0678 – C7-0305/2013 – 2013/0325(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/35)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2013)0678),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 207. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0305/2013),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. december 5-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint elfogadja az Európai Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére (A7-0422/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2013)0325

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 10-én került elfogadásra a Moldovai Köztársaságnak szánt autonóm kereskedelmi kedvezmények bevezetéséről szóló 55/2008/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 1384/2013/EU rendelet.)

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0522

EU–Marokkó halászati partnerségi megállapodás: Jegyzőkönyv a halászati lehetőségek és a pénzügyi hozzájárulás megállapításáról ***

Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Marokkói Királyság közötti halászati partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló, az Európai Unió és a Marokkói Királyság közötti jegyzőkönyv megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (14165/2013 – C7-0415/2013 – 2013/0315(NLE))

(Egyetértés)

(2016/C 468/36)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (14165/2013),
- tekintettel az Európai Unió és a Marokkói Királyság közötti halászati partnerségi megállapodásban előírt halászati lehetőségek és pénzügyi ellentételezés megállapításáról szóló jegyzőkönyvre (14162/2013),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikke (2) bekezdésének és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának, valamint (7) bekezdésének értelmében a Tanács által benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0415/2013),
- tekintettel az Európai Közösség és a Marokkói Királyság között létrejött halászati partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló, az Európai Unió és a Marokkói Királyság közötti jegyzőkönyv megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetére irányuló 2011. december 14-i jogalkotási állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Közösség és a Marokkói Királyság között létrejött halászati partnerségi megállapodásban meghatározott halászati lehetőségek és pénzügyi ellentételezés megállapításáról szóló jövőbeli jegyzőkönyvről szóló, 2011. december 14-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (7) bekezdésére,
- tekintettel a Halászati Bizottság ajánlására és a Fejlesztési Bizottság, valamint a Költségvetési Bizottság véleményére (A7-0417/2013),

1. egyetért a jegyzőkönyv megkötésével;
2. emlékeztet az Európai Parlament ahhoz fűződő jogára, hogy pontos és teljes tájékoztatásban részesüljön a jegyzőkönyv alkalmazásáról és annak eredményeiről, és ismételten kéri, hogy tegyék lehetővé az Európai Parlament képviselőinek megfigyelőként való részvételét a halászati megállapodás 10. cikkében előírt vegyes bizottság ülésein. Szorgalmazza továbbá, hogy bocsássonak rendelkezésre a marokkói halászati ágazati politika támogatási fejezetére vonatkozó iránymutatásokat, célkitűzéseket és mutatókat tartalmazó dokumentációt, illetve minden olyan információt, amely a jegyzőkönyv 6. cikkében említett szempontok megfelelő nyomon követéséhez szükséges, beleértve a Marokkó által benyújtandó, az ágazati segítségnyújtás végrehajtásáról szóló végleges jelentést. Ismételten kéri a Bizottságot, hogy még az új jegyzőkönyvről szóló tárgyalások megkezdése előtt nyújtson be az Európai Parlamentnek egy teljes jelentést a hatályos jegyzőkönyv eredményeiről és működéséről.
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve a Marokkói Királyság kormányának és parlamentjének.

⁽¹⁾ HL C 168. E, 2013.6.14., 155. o.

⁽²⁾ HL C 168. E, 2013.6.14., 8. o.

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0523

ILO-egyezmény a vegyi anyagok biztonságos munkahelyi használatáról ***

Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek a vegyi anyagok biztonságos munkahelyi használatáról szóló 1990. évi 170. számú egyezményének az Európai Unió érdekében történő tagállami megerősítésére való felhatalmazásról szóló tanácsi határozattervezetről (11463/2013 – C7-0236/2013 – 2012/0320(NLE))

(Egyetértés)

(2016/C 468/37)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (11463/2013),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikkével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával és 218. cikke (8) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0236/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság ajánlására (A7-0400/2013),
 - 1. egyetért a Tanács határozattervezetével;
 - 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
-

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0524

Tűzfegyverek, részeik, alkotóelemeik és lőszerük tiltott előállítása és kereskedelme ***

Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása az Egyesült Nemzetek keretében létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményt kiegészítő, a tűzfegyverek, részeik, alkotóelemeik és lőszerük tiltott előállítása és kereskedelme elleni jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (12324/2013 – C7-0379/2013 – 2013/0083(NLE))

(Egyetértés)

(2016/C 468/38)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (12324/2013),
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek keretében létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményt kiegészítő, a tűzfegyverek, részeik, alkotóelemeik és lőszerük tiltott előállítása és kereskedelme elleni jegyzőkönyvre,
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikke (1) bekezdése és 207. cikke értelmében, valamint 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjával összefüggésben benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0379/2013),
 - tekintettel a Stockholmi Programra és az annak végrehajtásáról szóló cselekvési tervre ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Unió belső biztonsági stratégiájának végrehajtásáról szóló második jelentéssel kapcsolatos 2013. szeptember 12-i állásfoglalására ⁽²⁾
 - tekintettel a 2013. október 23-i állásfoglalására a szervezett bűnözés, a korrupció és a pénzmosás problémájáról: megvalósítandó intézkedésekre és kezdeményezésekre vonatkozó ajánlások (végleges jelentés) ⁽³⁾
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság ajánlására (A7-0359/2013),
1. egyetért a jegyzőkönyv megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az Európának és az Eurojustnak.

⁽¹⁾ COM(2010)0171.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0384.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0444.

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0525

Megállapodás az EU és Kína között Bulgária és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozóan ***

Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Kínai Népköztársaság között az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXIV. cikkének 6. pontja és XXVIII. cikke alapján, a Bolgár Köztársaság és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozóan, levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (16112/2012 – C7-0285/2013 – 2012/0304(NLE))

(Egyetértés)

(2016/C 468/39)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (16112/2012),
 - tekintettel az Európai Unió és a Kínai Népköztársaság között az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) XXIV. cikkének 6. pontja és XXVIII. cikke alapján, a Bolgár Köztársaság és Románia engedményes listáin szereplő engedményeknek ezen országok Európai Unióhoz való csatlakozása során történő módosítására vonatkozóan, levélváltás formájában létrejött megállapodás-tervezetre (16118/2012)
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikkének (4) bekezdése első albekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0285/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására és a Külügyi Bizottság véleményére (A7-0332/2013),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve a Kínai Népköztársaság kormányának és parlamentjének.

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0526

A bizonyos növekedésserkentő hormonokkal nem kezelt állatokból származó marhahús behozatala, valamint az Amerikai Egyesült Államok által az Európai Unióból származó bizonyos termékekre kivetett emelt vámok***

Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása a bizonyos növekedésserkentő hormonokkal nem kezelt állatokból származó marhahús behozataláról, valamint az Amerikai Egyesült Államok által az Európai Unióból származó bizonyos termékekre kivetett emelt vámokról szóló felülvizsgált egyetértési megállapodásnak az Egyesült Államokkal történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (14374/2013 – C7-0377/2013 – 2013/0324(NLE))

(Egyetértés)

(2016/C 468/40)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (14374/2013),
 - tekintettel az Amerikai Egyesült Államokkal létrejövő, a bizonyos növekedésserkentő hormonokkal nem kezelt állatokból származó marhahús behozataláról, valamint az Amerikai Egyesült Államok által az Európai Unióból származó bizonyos termékekre kivetett emelt vámokról szóló felülvizsgált egyetértési megállapodás tervezetre (14375/2013),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdésével és 218. cikke (6) bekezdésének második albekezdése a) pontja v. alpontjával összhangban a Tanács által benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0377/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére (A7-0427/2013),
1. egyetért a felülvizsgált egyetértési megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve az Amerikai Egyesült Államok kormányának és parlamentjének.

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0527

EU–Elefántcsontpart halászati partnerségi megállapodás: Jegyzőkönyv a halászati lehetőségek és a pénzügyi hozzájárulás megállapításáról ***

Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és az Elefántcsontparti Köztársaság között érvényben lévő partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló jegyzőkönyv (2013–2018) megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (08701/2013 – C7-0216/2013 – 2013/0102(NLE))

(Egyetértés)

(2016/C 468/41)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló tervezetre (08701/2013),
 - tekintettel az Európai Unió és az Elefántcsontparti Köztársaság közötti halászati partnerségi megállapodásban előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló jegyzőkönyv (2013–2018) tervezetére (08699/2013),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikke (2) bekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjával összhangban benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0216/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság ajánlására, valamint a Fejlesztési Bizottság és a Költségvetési Bizottság véleményére (A7-0416/2013),
1. egyetért a jegyzőkönyv megkötésével;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy juttassa el az Európai Parlament számára a megállapodás 9. cikke szerinti vegyes bizottság üléseivel kapcsolatos információkat, különösen az ülések jegyzőkönyveit és következtetéseit, valamint egy éves jelentést a jegyzőkönyv 3. cikkében említett többéves ágazati program gyakorlati végrehajtásáról; kéri továbbá a Bizottságot, hogy a jegyzőkönyv érvényességének utolsó évében, a jegyzőkönyv meghosszabbítására irányuló tárgyalások megkezdése előtt terjesszen utólagos értékelő jelentést az Európai Parlament és a Tanács elé, elemezve benne a jegyzőkönyv végrehajtásának költségeit és hasznát;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és az Elefántcsontparti Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0528

Egyes halászati termékek 2014 és 2020 közötti, Kanári-szigetekre irányuló behozatala *

Az Európai Parlament 2013. December 10.-i jogalkotási állásfoglalása az egyes halászati termékek 2014 és 2020 közötti, Kanári-szigetekre irányuló behozatalára vonatkozóan autonóm uniós vámkontingensek megnyitásáról és kezeléséről szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2013)0552 – C7-0262/2013 – 2013/0266(CNS))

(Különleges jogalkotási eljárás– konzultáció)

(2016/C 468/42)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2013)0552),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikkére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0262/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A7-0415/2013),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát;
 2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha a Parlament által jóváhagyott szöveget lényegesen módosítani kívánja;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.
-

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0529

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele – Finnország „EGF/2013/001 FI/Nokia” referenciaszámú kérelme

Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Finnország „EGF/2013/001FI /Nokia” referenciaszámú kérelme) (COM(2013)0707 – C7-0359/2013 – 2013/2264(BUD))

(2016/C 468/43)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2013)0707 – C7-0359/2013),
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾, és különösen annak 28. pontjára,
 - tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
 - tekintettel a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjában említett háromoldalú egyeztetésre,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0411/2013),
- A. mivel az Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott munkavállalóknak, és támogassa újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket;
- B. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalóknak nyújtott pénzügyi támogatásnak dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i intézményközi megállapodást az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) igénybevételéről szóló határozatok elfogadása tekintetében;
- C. mivel azt követően, hogy a Nokiánál a 2012. augusztus 1. és 2012. november 30. közötti referencia-időszakban 4 509 munkavállalót elbocsátottak, Finnország „EGF/2013/001 FI/Nokia” referenciaszámmal kérelmet nyújtott be az EGAA-ból igénybe vehető pénzügyi hozzájárulás iránt, amelyben 3 719 munkavállalóra vonatkozóan terjesztett elő az EGAA által társfinanszírozott intézkedések keretében való támogatásra irányuló kérelmet;
- D. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendeletben meghatározott jogosultsági kritériumoknak;
1. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az EGAA-rendelet 2. cikkének a) pontjában foglalt feltételek teljesülnek, és hogy ezért Finnország jogosult a rendelet értelmében nyújtandó pénzügyi hozzájárulásra;
 2. megállapítja, hogy a finn hatóságok 2013. február 1-jén benyújtották az EGAA-ból folyósítandó pénzügyi hozzájárulásra irányuló kérelmet, és hogy annak értékelését a Bizottság 2013. október 16-án közzétette; sajnálja, hogy az értékelés sok időt vett igénybe, és érdeklődik azzal kapcsolatban, hogy e kérelem értékeléséhez miért volt szükség nyolc hónapra, miközben egy, Nokia Salóra vonatkozó 2012-es kérelem elbírálása három hónapot vett igénybe;

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2013. december 10., kedd

3. úgy véli, hogy a Nokia plc és a Nokia Siemens Networks vállalatoknál, valamint a mobiltelefon-ágazatban tevékenykedő 30 beszállítójuknál és alvállalkozójuknál bekövetkezett elbocsátások a globalizáció hatására a világ-kereskedelemben bekövetkezett fő strukturális változásokkal függnek össze, különösen azzal, hogy az ágazaton belül egyes funkciók harmadik országokhoz kerültek át, a Nokiának pedig csökkent a részesedése a mobiltelefon-alapmodellek és az okostelefonok piacán;
4. megállapítja, hogy a Salo térségében működő Nokia Finland vállalatnál már 2012-ben tömeges elbocsátásokra került sor (EGF/2012/006 FI/Nokia Salo), és ezzel az új elbocsátási hullámmal az érintett Nokia-dolgozók száma több mint 6 000-re emelkedett, ami nagy kihívást jelent az érintett városok és a finn gazdaság egésze számára;
5. sajnálja, hogy a Nokiánál történt elbocsátások a társaság azon vállalati döntéséből erednek, hogy termelőüzemeit, valamint tervezési és termékfejlesztési egységeit Ázsiába költözteti, és a Nokia Corporation 2013 végére 17 000 munkavállaló leépítését megcélzó világszintű tervének részét képezik; megállapítja, hogy e döntés következtében összesen 6 138 Nokia-munkavállaló javára három kérelmet nyújtottak be az EGAA igénybevételére;
6. emlékeztet rá, hogy az EGAA már igénybevételre került 1 337 elbocsátott munkavállaló javára a Nokia-gyár Németországból Romániába történő 2008. évi áthelyezésekor; megállapítja, hogy most, öt évvel később ez a negyedik EGAA-kérelem, amely a Nokiánál bekövetkezett elbocsátásokhoz kötődik;
7. üdvözlí, hogy a finn hatóságok már az elbocsátások 2012. augusztus 1-jei kezdetekor, hozzáláttak a személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjának végrehajtásához annak érdekében, hogy a Nokiától való elbocsátásukat megelőzően segíteni tudják a munkavállalókat;
8. megjegyzi, hogy az EGAA-ból finanszírozandó személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjának részét képezik a 3 719 elbocsátott munkavállaló újbóli munkába állását elősegítő intézkedések, úgymint tanácsadás és egyéb előkészítő intézkedések, képzés és átképzés, vállalkozásösztönzés és szolgáltatások új vállalkozók számára, támogatás független üzleti vállalkozás indításához, mobilitási támogatás, foglalkoztatási szolgáltatások a szolgáltató pontban, fizetési támogatások és vállalkozásokra irányuló adatgyűjtési rendszer;
9. örömmel látja, hogy a csomag újító jellegű intézkedéseket tartalmaz, mint a Protomo, az új vállalkozások indításával kapcsolatos összekötő szolgáltatás;
10. megállapítja, hogy az EGAA csak korlátozott mértékű pénzügyi juttatást fedez, és a támogatás többségét képzésre és a vállalkozói készség fejlesztésére fordítják;
11. örömmel látja, hogy az EGAA-kérelem elkészítéséről konzultációt folytattak a szociális partnerekkel, azaz a finn ipari szakszervezetek tanácsával (pl. a Pro szakszervezettel és a Finn Fémipari Dolgozók Szakszervezetével), és hogy az EGAA végrehajtása és az EGAA-hoz való hozzáférés tekintetében a nők és a férfiak egyenlőségét szem előtt tartó politikát és a megkülönböztetésmentesség elvét fogják alkalmazni;
12. üdvözlí, hogy az elbocsátásokkal és a személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjának elkészítésével külön munkacsoport foglalkozik, amely szociális partnereket – köztük a Nokia képviselőit – és regionális hatóságokat is magában foglal;
13. felhívja a figyelmet a munkavállalók munkavállalási esélyeinek személyre szabott képzések és a szakmai karrierjük során megszerzett készségek és kompetenciák elismerése révén történő javítására; elvárja, hogy az összehangolt csomag keretében biztosított képzést ne csak az elbocsátott munkavállalók szükségleteihez, hanem a tényleges üzleti környezethez is igazítsák hozzá;
14. megállapítja, hogy az EGAA-ból finanszírozandó, személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjával kapcsolatos tájékoztatás információkat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy e szolgáltatások milyen módon egészítik ki a strukturális alapokból finanszírozott tevékenységeket; hangsúlyozza, hogy a finn hatóságok által nyújtott megerősítés szerint a támogatható intézkedésekre más uniós pénzügyi eszközökből nem folyósítanak támogatást; megismétli a Bizottsághoz intézett, arra irányuló felhívását, hogy az éves jelentések a jelenlegi szabályok teljes körű tiszteletben tartásának biztosítása érdekében tartalmazzák a fenti adatok összehasonlító értékelését, és hogy ne forduljanak elő átfedések az Unió által finanszírozott szolgáltatások között;

2013. december 10., kedd

15. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az eljárási intézkedések javítására az EGAA igénybevételének felgyorsítása érdekében; nagyra értékeli a Parlament támogatások kiutalásának felgyorsítására irányuló kérelme nyomán a Bizottság által bevezetett továbbfejlesztett eljárást, amelynek célja, hogy a költségvetési hatóság számára az EGAA-kérelem támogathatóságáról szóló bizottsági értékelést az EGAA igénybevételére irányuló javaslattal együtt nyújtsák be; reméli, hogy az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról (2014–2020) szóló új rendeletben tovább tökéletesedik majd az eljárás, és az EGAA hatékonyabbá, átláthatóbbá és láthatóbbá válik;
16. hangsúlyozza, hogy az EGAA-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kell, hogy az EGAA az elbocsátott munkavállalók újbóli, stabil munkaviszony keretében történő munkába állását segítse; hangsúlyozza továbbá, hogy az EGAA kizárólag olyan aktív munkaerő-piaci intézkedések társfinanszírozásában vehet részt, amelyek hozzájárulnak a tartós, hosszú távú foglalkoztatáshoz; megismétli, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem helyettesítheti azokat az intézkedéseket, amelyek meghozatala a vállalatok felelőssége a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében, sem a vállalatok vagy ágazatok szerkezetátalakítására irányuló intézkedéseket;
17. üdvözli a válsághoz kapcsolódó igénybevétel kritériumának az EGAA-rendeletbe való, 2014–2020-as időszakra szóló újbóli bevezetése tekintetében a Tanácsban elért megállapodást, amely lehetővé teszi, hogy a világkereskedelem szerkezetében bekövetkező változások következtében munkahelyüket elvesztők mellett olyan munkavállalók is pénzügyi támogatásban részesüljenek, akik a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság nyomán kerültek elbocsátásra;
18. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
19. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá ezt a határozatot, és gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
20. utasítja elnökét, hogy ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt továbbítsa a Tanácsnak és a Bizottságnak.

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről (Finnország „EGF/2013/001 FI/Nokia” referenciaszámú kérelme)

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, 2013/788/EUhatározat.)

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0530

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele – Németország „EGF/2013/003 DE/First Solar” referenciaszámú kérelme

Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Németország EGF/2013/003 DE/First Solar referenciaszámú kérelme) (COM(2013)0706 – C7-0358/2013 – 2013/2263(BUD))

(2016/C 468/44)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2013)0706 – C7-0358/2013),
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾, és különösen annak 28. pontjára,
 - tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
 - tekintettel a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjában említett háromoldalú egyeztető eljárásra,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0408/2013),
- A. mivel az Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott munkavállalóknak, és támogassa újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket,
- B. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók részére nyújtott pénzügyi támogatásnak dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i intézményközi megállapodást az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) igénybevételéről szóló határozatok elfogadása tekintetében,
- C. mivel Németország a First Solar Manufacturing GmbH vállalatnál a 2012. november 15. és 2013. március 15. közötti referencia-időszakban bekövetkezett, 959 munkavállalót érintő elbocsátásokat követően „EGF/2013/003 DE/First Solar” referenciaszámmal kérelmet nyújtott be az EGAA-ból igénybe vehető pénzügyi hozzájárulás iránt, amelyben 875 munkavállalóra vonatkozóan folyamodott az EGAA által társfinanszírozott intézkedések keretében való támogatásért,
- D. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendeletben meghatározott jogosultsági kritériumoknak,
1. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az EGAA-rendelet 2. cikkének a) pontjában foglalt feltételek teljesülnek, és hogy ezért Németország jogosult a rendelet értelmében nyújtandó pénzügyi hozzájárulásra;
 2. tudomásul veszi, hogy a német hatóságok 2013. április 12-én nyújtották be az EGAA-ból folyósítandó pénzügyi hozzájárulásra irányuló kérelmet, és hogy annak értékelését a Bizottság 2013. október 16-án hozzáférhetővé tette; üdvözli, hogy az értékelési folyamat gyorsan – hat hónap alatt – lezajlott;

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2013. december 10., kedd

3. megjegyzi, hogy a First Solar Manufacturing GmbH vállalatnál bekövetkezett elbocsátások a munkanélküliség arányának 4 százalékpontos emelkedéséhez vezettek, miközben az érintett térség (Brandenburg tartomány) amúgy is átlag feletti munkanélküliségi aránnyal küzd (11,3 %, miközben a 2013. februári országos átlag 7,4 % volt);
4. megítélése szerint a napenergia-előállítás területén működő First Solar Manufacturing GmbH vállalatnál történt elbocsátások a világkereskedelem szerkezetében bekövetkezett jelentős strukturális változásokhoz kapcsolódnak, ami a kínai napelemmodulok óriási túlkínálatával és a kereslet világszintű csökkenésével függ össze, és ez az előző évhez képest az árak 40 %-os csökkenéséhez, valamint 2013-ban további két üzem bezárásához vezetett;
5. megjegyzi, hogy a szóban forgó elbocsátások egy széleskörű szerkezetátalakítási terv részét képezik, amely a termelési összkapacitás jelentős csökkentésének céljával a First Solar Manufacturing GmbH állományát 30 %-kal csökkenti, és mindkét németországi telepe bezárásához vezetett; hangsúlyozza az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap hozzáadott értékét a globalizációval összefüggő váratlan piaci változások által okozott elbocsátásokra adható válaszlépések szempontjából;
6. üdvözlí, hogy a munkavállalók gyors támogatása érdekében a német hatóságok úgy határoztak, hogy a személyre szabott szolgáltatások végrehajtását már 2013. január 1-jén, jóval a javasolt összehangolt csomagra vonatkozó EGAA-támogatás odaítéléséről szóló végleges határozat előtt megkezdik; megállapítja, hogy az elbocsátott munkavállalók az EGAA-intézkedésekben való részvételüket megelőzően az ESZA keretében biztosított támogatásban is részesültek; üdvözlí, hogy a német hatóságok megerősítették, hogy meghozták a szükséges intézkedéseket az uniós alapokból történő kettős finanszírozás megelőzése érdekében;
7. megjegyzi, hogy az EGAA-ból finanszírozandó, személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjának részét képezik a 875 elbocsátott munkavállaló újbóli munkába állását elősegítő intézkedések, így a képzés megszerzésével járó tanfolyamok, a képzésirányítás, a műhely- és csoportfoglalkozások, a támogató szolgáltatások és a nemzetközi álláskeresés, a mélyreható vállalkozásindító tanácsadás, az álláskeresés, a munkakezdési támogatás és a nyomon követés és támogatás, valamint a napidíj;
8. megjegyzi, hogy az EGAA támogatás több, mint a felét pénzügyi juttatásokra fordítják – 875 munkavállaló részesül majd napidíjban az intézkedésekben való aktív részvétele folyamán (ennek becsült összege 2 714 euró munkavállalóként, 9 hónap során); megjegyzi továbbá, hogy a kérelem tartalmaz egy 1 869 eurós egyösszegű juttatást, amelyet munkábaállási díj címén 200 olyan munkavállaló kapna, akik az intézkedések lezárultát követően további segítség nélkül, rövid időn belül munkát találnak;
9. emlékeztet rá, hogy az EGAA-támogatást elsősorban álláskeresésre és képzési programokra kell fordítani, nem pedig a pénzügyi juttatásokhoz való közvetlen hozzájárulásra; úgy véli, hogy a juttatások csomagba való belefoglalása esetén ennek kiegészítő jellegűnek kell lennie, és nem helyettesítheti a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében a tagállamok vagy a vállalatok felelősségi körébe tartozó intézkedéseket; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó új EGAA rendelet az intézkedések költségeinek legfeljebb 35 %-ának erejéig fogja megengedni a pénzügyi hozzájárulás arányát a csomagban, és hogy az új rendelet keretében az ilyen aránytalan hozzájárulási arány nem ismétlődik meg;
10. üdvözlí, hogy a szociális partnerek szociális tervet fogadtak el a First Solar Manufacturing GmbH történt elbocsátásokra vonatkozóan, és hogy két transzfervállalat fogja kialakítani és igazgatni a személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagját; megjegyzi, hogy e művelet költségeit az első hat hónap folyamán a First Solar Manufacturing GmbH és szövetségi programja keretében az ESZA fizeti, és hogy a transzfervállalat szolgáltatásait kiterjesztik majd az EGAA által finanszírozott új intézkedésekre; megjegyzi, hogy az EGAA végrehajtásának különböző szakaszaiban és az EGAA-hoz való hozzáférés tekintetében a nők és a férfiak egyenlőségét szem előtt tartó politikát és a megkülönböztetés-mentesség elvét fogják alkalmazni;
11. felhívja a figyelmet a munkavállalók munkavállalási esélyeinek személyre szabott képzések és a szakmai karrierjük során megszerzett készségek és kompetenciák elismerése révén történő javítására; elvárja, hogy az összehangolt csomag keretében biztosított képzést ne csak az elbocsátott munkavállalók szükségleteihez, hanem a tényleges üzleti környezethez is igazítsák hozzá;
12. megállapítja, hogy az EGAA-ból finanszírozandó, személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjával kapcsolatos tájékoztatás információkat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy e szolgáltatások milyen módon egészítik ki az európai strukturális alapokból finanszírozott tevékenységeket; hangsúlyozza, hogy a német hatóságok megerősítették, hogy a támogatható intézkedésekre más uniós pénzügyi eszközökből nem folyósítanak támogatást; megismétli a Bizottsághoz intézett felhívását, amely szerint az éves jelentések a jelenlegi szabályok teljes körű tiszteletben tartásának biztosítása érdekében tartalmazzák a fenti adatok összehasonlító értékelését, és ne forduljanak elő átfedések az Unió által finanszírozott szolgáltatások között;

2013. december 10., kedd

13. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az eljárási intézkedések javítására az EGAA igénybevételének felgyorsítása érdekében; nagyra értékeli a Parlament támogatások kiutalásának felgyorsítására irányuló kérelme nyomán a Bizottság által bevezetett továbbfejlesztett eljárást, amelynek célja, hogy a költségvetési hatóság számára az EGAA-kérelem támogathatóságáról szóló bizottsági értékelést az EGAA igénybevételére irányuló javaslattal együtt nyújtsák be; reméli, hogy az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról (2014-2020) szóló új rendeletben tovább tökéletesítik majd az eljárást, és eléri, hogy az EGAA hatékonyabb, átláthatóbb és láthatóbb legyen;

14. hangsúlyozza, hogy az EGAA-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kell, hogy az EGAA az elbocsátott munkavállalók újbóli, stabil munkaviszony keretében történő munkába állását segítse; hangsúlyozza továbbá, hogy az EGAA kizárólag olyan aktív munkaerő-piaci intézkedések társfinanszírozásában vehet részt, amelyek hozzájárulnak a tartós, hosszú távú foglalkoztatáshoz; megismétli, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem helyettesítheti sem azokat az intézkedéseket, amelyek meghozatala a vállalatok felelőssége a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében, sem pedig a vállalatok vagy ágazatok szerkezetátalakítására irányuló intézkedéseket;

15. üdvözli a válsághoz kapcsolódó igénybevétel kritériumának az EGAA-rendeletbe való, a 2014–2020-as időszakra szóló újbóli bevezetése tekintetében a Tanácsban elért megállapodást, amely lehetővé teszi, hogy a világkereskedelem szerkezetében bekövetkező változások következtében munkahelyüket elvesztők mellett olyan munkavállalók is pénzügyi támogatásban részesüljenek, akik a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság miatt kerültek elbocsátásra;

16. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;

17. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá ezt a határozatot, és gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;

18. utasítja elnökét, hogy ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt továbbítsa a Tanácsnak és a Bizottságnak.

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről (Németország „EGF/2013/003 DE/First Solar” referenciaszámú kérelme)

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, 2013/789/EU határozat.)

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0531

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele – Dánia „EGF/2013/011 DL/Vestas” referenciaszámú kérelme

Az Európai Parlament 2013. december 10-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Dánia EGF/2012/011 DK/Vestas referenciaszámú kérelme) (COM(2013)0703 – C7-0357/2013 – 2013/2262(BUD))

(2016/C 468/45)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2013)0703 – C7-0357/2013),
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i IIA) és különösen annak 28. pontjára,
 - tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre (EGAA-rendelet) ⁽²⁾,
 - tekintettel a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontjában meghatározott háromoldalú egyeztető eljárásra,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0410/2013),
- A. mivel az Európai Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott munkavállalóknak, és támogassa újbóli munkaerő-piaci beilleszkedésüket,
- B. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalóknak nyújtott pénzügyi támogatásnak dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i intézményközi megállapodást az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) igénybeviteléről szóló határozatok elfogadása tekintetében,
- C. mivel azt követően, hogy Vestas vállalatcsoportnál a 2012. szeptember 18. és 2012. december 18. közötti referencia-időszakban 611 munkavállalót elbocsátottak, Dánia „EGF/2012/011 DK/Vestas” referenciaszámmal kérelmet nyújtott be az EGAA-ból igénybe vehető pénzügyi hozzájárulás iránt, amelyben 611 munkavállalóra vonatkozóan terjesztett elő az EGAA által társfinanszírozott intézkedések keretében való támogatásra irányuló kérelmet;
- D. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendeletben meghatározott jogosultsági kritériumoknak,
1. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az EGAA-rendelet 2. cikkének a) pontjában meghatározott feltételek teljesülnek, és hogy ezért Dánia jogosult az említett rendelet értelmében nyújtandó pénzügyi hozzájárulásra;

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2013. december 10., kedd

2. megjegyzi, hogy a dán hatóságok 2012. december 21-én nyújtották be az EGAA-nak a pénzügyi támogatás folyósítása iránti kérelmet, és ennek értékelését az Európai Bizottság 2013. október 16-án tette hozzáférhetővé; megállapítja, hogy e kérelem értékelése sokkal tovább tartott, mint a Vestashoz kapcsolódó, 2012-es dán kérelem elbírálása;
3. úgy véli, hogy a Vestas vállalatcsoportnál a szélturbina-gyártás terén történt elbocsátások a világkereskedelmi mintázatok globalizáció miatt bekövetkezett strukturális változásaihoz kapcsolódnak, különösen a szélturbina-beszerelések iránti igény európai stagnálásához és a piac ázsiai növekedéséhez, a kínai szélturbina-gyártóknak a versenyképesebb árakkal az európai piacra való betöréséhez, valamint az EU piaci részesedésének jelentős csökkenéséhez, amely a 2006-os 66 %-ról 2012-re 27,5 %-ra esett vissza ⁽¹⁾;
4. azon a véleményen van, hogy az uniós szélenergia-piac további növekedésnek néz elébe, növelve az európai szélturbina-gyártók és a kapcsolódó iparágak iránti keresletet a megújuló forrásokból származó energia uniós szinten zajló népszerűsítése révén; ezzel összefüggésben rámutat a 2020-ra elérendő megújulóenergia-használatra vonatkozó kötelező nemzeti célkitűzésekre; ezért aggodalmát fejezi ki a szóban forgó áthelyezés miatt, és rámutat az Ázsiában gyártott szélturbináknak az európai piacra való behozatalával járó kockázatra;
5. megállapítja, hogy az érintett elbocsátások közvetlen következményei a Vestas-csoport 2011 novemberében hozott stratégiai döntésének, amely szerint a vállalat átszervezést hajt végre, és közelebb helyezi termelőegységeit a regionális piacokon – különösen Kínán – belüli fogyasztóihoz; megjegyzi, hogy az érintett Ringkøbing-Skjern régió jelentős infrastrukturális beruházásokat hajtott végre annak érdekében, hogy vonzóvá váljon a Vestas-csoporthoz hasonló innovatív vállalkozások számára, és hogy a Vestas döntése nehéz helyzetbe hozza a régiót;
6. megjegyzi, hogy a Vestas vállalatcsoportnál már 2009/2010-ben tömeges elbocsátásokra került sor, 2012-ben pedig újabb hullám következett be, amely révén a Vestas vállalatcsoportnál érintett munkavállalók száma mintegy 2 000-re emelkedett, ami jelentős kihívást jelent a munkanélküliség hirtelen megugrásával már amúgy is sújtott, érintett önkormányzatoknak ⁽²⁾;
7. megjegyzi, hogy ez a harmadik EGAA-kérelem, amelyben a Vestas vállalatcsoport érintett, a szélturbina-ágazaton belül pedig ez a negyedik EGAA-kérelem (EGF/2010/003 DK/Vestas ⁽³⁾, EGF/2010/022 DK/LM Glasfiber ⁽⁴⁾, EGF/2010/017 DK/Midtjylland Machinery ⁽⁵⁾);
8. üdvözli, hogy a munkavállalók gyors támogatása érdekében a dán hatóságok úgy határoztak, hogy a személyre szabott szolgáltatások végrehajtását már 2013. március 1-én, jóval a javasolt összehangolt csomagra vonatkozó EGAA-támogatás odaítéléséről szóló végleges határozat előtt megkezdik;
9. megjegyzi, hogy az EGAA-ból finanszírozandó, személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjának részét képezik a 611 elbocsátott munkavállaló újbóli munkába állását elősegítő intézkedések, így a tanácsadás, a mentorálás és a coaching, a személyre szabott képzési csomagok (nemzetközi képzések, nyelvtanfolyamok, vállalkozással kapcsolatos képzések, előre összeállított képzések és képzési programok) a vállalkozásba kezdők számára biztosított juttatások, az 55 év felettiekre vonatkozó olyan intézkedések, mint a speciális mentorálás, valamint a kihelyezés és továbbképzetés (outplacement), továbbá a napidíjak;
10. üdvözli, hogy a munkavállalók a tanácsadás és útmutatás időszakában meghatározott személyes igényeiknek megfelelő, személyre szabott képzési csomagokat fognak követni;
11. üdvözli, hogy az összehangolt csomag az 55 év felettiekre vonatkozóan – akik az életkoruk miatt valószínűleg nehezebben találnak új munkahelyet – olyan intézkedéseket tartalmaz, amelyek magukban foglalják a speciális mentorálást, valamint a kihelyezést és továbbképzést (outplacement);
12. üdvözli, hogy a csomag jelentős pénzügyi ösztönzőket tartalmaz (25 000 euró erejéig) saját vállalkozások elindításához, amelyeket szigorúan a vállalkozásba kezdők számára nyújtott képzéseken való részvételhez és az EGAA-projekt végén sorra kerülő ellenőrzéshez kötnék;

⁽¹⁾ Szélenergia Világszövetség (World Wind Energy Association), „2010. évi globális szélenergia-jelentés”, Bonn, 2013. május. http://www.wwea.org/webimages/WorldWindEnergyReport2012_final.pdf

⁽²⁾ www.dst.dk

⁽³⁾ COM(2012)0502 – 2012/731/EU határozat (HL L 328., 2012.11.28., 19. o.).

⁽⁴⁾ COM(2011)0258 – 2011/469/EU határozat (HL L 195., 2011.7.27., 53. o.).

⁽⁵⁾ COM(2011)0421 – 2011/725/EU határozat (HL L 289., 2011.11.8., 31. o.).

2013. december 10., kedd

13. sajnálja ugyanakkor, hogy az EGAA-támogatás több mint felét pénzügyi juttatásokra költik – valamennyi munkavállaló napidíjban részesül, amelynek becsült összege fejenként 10 400 euró;

14. emlékeztet rá, hogy az EGAA-támogatást elsősorban álláskeresőkre és képzési programokra kell fordítani, nem pedig a pénzügyi juttatásokhoz való közvetlen hozzájárulásra; úgy véli, hogy a csomagba való belefoglalásuk esetén e juttatásoknak kiegészítő jellegűeknek kell lenniük, és nem helyettesíthetik a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében a tagállamok vagy a vállalatok felelősségi körébe tartozó juttatásokat; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó új EGAA-rendelet felső korlátot fog bevezetni a pénzügyi juttatásokra, amelyek nem haladhatják meg a csomag költségeinek 35 %-át, ebből következően az új rendelet értelmében nem fordulhat elő még egyszer, hogy az összehangolt csomagban a juttatások aránya akkora legyen, mint e kérelem esetében;

15. örömmel látja, hogy az EGAA-kérelem elkészítéséről konzultációt folytattak a szociális partnerekkel, köztük a szakszervezetekkel, és hogy az EGAA végrehajtása és az EGAA-hoz való hozzáférés tekintetében a nők és a férfiak egyenlőségét szem előtt tartó politikát és a megkülönböztetésmentesség elvét fogják alkalmazni;

16. emlékeztet annak fontosságára, hogy a munkavállalók munkavállalási esélyeit személyre szabott képzések és a szakmai karrierjük során megszerzett készségek és kompetenciák elismerése révén javítsák; elvárja, hogy az összehangolt csomag keretében biztosított képzést ne csak az elbocsátott munkavállalók szükségleteihez, hanem a tényleges üzleti környezethez is igazítsák hozzá;

17. megállapítja, hogy az EGAA-ból finanszírozandó, személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagijával kapcsolatos tájékoztatás információkat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy e szolgáltatások milyen módon egészítik ki a strukturális alapokból finanszírozott tevékenységeket; hangsúlyozza, hogy a dán hatóságok által nyújtott megerősítés szerint a támogatható intézkedésekre más uniós pénzügyi eszközökből nem folyósítanak támogatást; megismétli a Bizottsághoz intézett, arra irányuló felhívását, hogy az éves jelentések a jelenlegi szabályok teljes körű tiszteletben tartásának biztosítása érdekében tartalmazzák a fenti adatok összehasonlító értékelését, és hogy ne forduljanak elő átfedések az Unió által finanszírozott szolgáltatások között;

18. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az eljárási intézkedések javítására az EGAA igénybevételenek felgyorsítása érdekében; nagyra értékeli a Parlament támogatások kiutalásának felgyorsítására irányuló kérelme nyomán a Bizottság által bevezetett továbbfejlesztett eljárást, amelynek célja, hogy a költségvetési hatóság számára az EGAA-kérelem támogathatóságáról szóló bizottsági értékelést az EGAA igénybevételeire irányuló javaslattal együtt nyújtsák be; reméli, hogy az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról (2014–2020) szóló új rendeletben tovább tökéletesítik majd az eljárást, és elérik, hogy az EGAA hatékonyabb, átláthatóbb és láthatóbb legyen;

19. hangsúlyozza, hogy az EGAA-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kell, hogy az EGAA az elbocsátott munkavállalók újbóli, stabil munkaviszony keretében történő munkába állását segítse; hangsúlyozza továbbá, hogy az EGAA kizárólag olyan aktív munkaerő-piaci intézkedések társfinanszírozásában vehet részt, amelyek hozzájárulnak a tartós, hosszú távú foglalkoztatáshoz; megismétli, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem helyettesítheti azokat az intézkedéseket, amelyek meghozatala a vállalatok felelőssége a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében, sem a vállalatok vagy ágazatok szerkezetátalakítására irányuló intézkedéseket;

20. üdvözli a Tanácson belül létrejött megállapodást arról, hogy az EGAA-ról szóló rendeletbe a 2014–2020 közötti időszakra ismét bevezetik a válsághoz kapcsolódó igénybevétel kritériumát, amely lehetővé teszi a globális kereskedelmi folyamatokban bekövetkezett változások miatt munkahelyüket elveszítőkhöz mellett a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalók pénzügyi támogatását is;

21. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelte határozatot;

22. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá ezt a határozatot, és gondoskodjon közzétételéről az Európai Unió Hivatalos Lapjában;

23. utasítja elnökét, hogy ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt továbbítsa a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2013. december 10., kedd

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemlről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről (Dánia EGF/2012/011 DK/Vestas referenciaszámú kérelme)

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, 2013/787/EU határozat.)

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0537

Közös halászati politika *II**

Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet, valamint a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjáról (12007/3/2013 – C7-0375/2013 – 2011/0195(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2016/C 468/46)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatban kialakított álláspontjára (12007/3/2013– C7-0375/2013),
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. március 28-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottságának 2012. március 4-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel első olvasatban kialakított álláspontjára ⁽³⁾ a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatáról (COM(2011)0425),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 72. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A7-0409/2013),
1. jóváhagyja a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontját;
 2. jóváhagyja az Európai Parlament és a Tanács közös nyilatkozatát és az ezen állásfoglaláshoz csatolt közös parlamenti és bizottsági nyilatkozatot;
 3. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;
 4. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
 5. utasítja főtitkárát, hogy – annak ellenőrzése után, hogy valamennyi eljárás rendben lezajlott – írja alá a jogalkotási aktust, továbbá a Tanács főtitkárával egyetértésben intézkedjék az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételéről;
 6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ**Az Európai Parlament és a Tanács nyilatkozata az adatgyűjtésről**

Az Európai Parlament és a Tanács felkéri a Bizottságot, hogy mielőbb fogadja el a 199/2008/EK tanácsi rendelet annak érdekében történő módosítására irányuló javaslatát, hogy a lehető leghamarabb a gyakorlatban is érvényesülhessenek az adatgyűjtésnek a közös halászati politikáról szóló új rendeletben foglalt azon elvei és célkitűzései, amelyek alapvető fontosságúak a megreformált közös halászati politika támogatása szempontjából.

⁽¹⁾ HL C 181., 2012.6.21., 183. o.

⁽²⁾ HL C 225., 2012.7.27., 20. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek 2013.2.6., P7_TA(2013)0040.

2013. december 10., kedd

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság nyilatkozata a többéves tervekről

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elkötelezett az iránt, hogy együttműködjenek az intézményközi kérdések megoldása érdekében, és hogy a további lépéseket illetően olyan megoldásról állapodjanak meg, amely a Parlament és a Tanács jogi helyzetének tiszteletben tartása mellett elősegíti a többéves tervek prioritást jelentő kidolgozását és bevezetését a közös halászati politika által meghatározott feltételek alapján.

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság létrehozott egy, a három intézmény képviselőiből álló intézményközi munkacsoportot a legmegfelelőbb további lépések meghatározása érdekében.

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0538

A halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezése *II**

Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács által a halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről, az 1184/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 104/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából az első olvasatban kialakított álláspontokról (12005/2/2013 – C7-0376/2013 – 2011/0194(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2016/C 468/47)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (12005/2/2013 – C7-0376/2013),
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. március 28-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottsága 2012. május 4-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2011)0416) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 72. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A7-0413/2013),
1. jóváhagyja a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontját;
 2. jóváhagyja az Európai Parlament és a Tanács ezen állásfoglaláshoz csatolt közös nyilatkozatát;
 3. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;
 4. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikke (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
 5. utasítja főtítkárát, hogy – annak ellenőrzése után, hogy valamennyi eljárás rendben lezajlott – írja alá a jogalkotási aktust, továbbá a Tanács főtítkárával egyetértésben intézkedjék az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzétételéről;
 6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 181., 2012.6.21., 183. o.

⁽²⁾ HL C 225., 2012.7.27., 20. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek 2012.9.12., P7_TA(2012)0333.

2013. december 10., kedd

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

Az Európai Parlament és a Tanács nyilatkozata a termékek nyomon követhetőségének és a fogyasztók tájékoztatásának területére vonatkozó ellenőrzési szabályokról

A halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről szóló rendelet reformját követő intézkedésként az Európai Parlament és a Tanács felkéri az Európai Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatot az ellenőrzési rendelet (vagyis az 1224/2009/EK rendelet) módosítására vonatkozóan. E módosításnak figyelembe kell vennie, hogy a vadon élő halak kifogásával készült termékek esetében szabályozni kell a halászeszköz típusára vonatkozó tájékoztatást.

Az Európai Parlament és a Tanács továbbá arra is felkéri a Bizottságot, hogy időben fogadja el a 404/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletnek a fogyasztók kötelező tájékoztatásához kapcsolódó, az e rendelet, a módosított ellenőrzési rendelet és a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet rendelkezéseinek figyelembevételéhez szükséges módosításait.

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0539

Mélytengeri állományok halászata és nemzetközi vizeken folytatott halászat az Atlanti-óceán északkeleti részén *I**

Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása a mélytengeri állományoknak az Atlanti-óceán északkeleti részén történő halászatára vonatkozó egyedi feltételek és az Atlanti-óceán északkeleti részének nemzetközi vizein folytatott halászatra vonatkozó rendelkezések megállapításáról, valamint a 2347/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2012)0371 – C7-0196/2012 – 2012/0179(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/48)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2012)0371),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 43. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0196/2012),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2013. február 13-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a FAO felelősségteljes halászatra vonatkozó magatartási kódexére és az Európai Bizottságnak a fenntartható és felelősségteljes halászatról szóló kódexére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére, valamint a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményére (A7-0395/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2012)0179

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2013. december 10-én került elfogadásra a mélytengeri állományoknak az Atlanti-óceán északkeleti részén történő halászatára vonatkozó egyedi feltételek és az Atlanti-óceán északkeleti részének nemzetközi vizein folytatott halászatra vonatkozó rendelkezések megállapításáról, valamint a 2347/2002/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló .../2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

⁽¹⁾ HL C 133., 2013.5.9., 41. o.

2013. december 10., kedd

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ előírja az olyan közösségi intézkedések meghozatalára vonatkozó kötelezettséget, amelyek szabályozzák a vizekhez és az erőforrásokhoz való hozzáférést és a halászati tevékenységek fenntartható végzését, valamint amelyek szükségesek az erőforrások fenntartható, ésszerű és felelősségteljes kiaknázásának biztosításához. Az említett rendelet 2. cikke előírja, hogy a halászati tevékenységek tengeri ökoszisztémákra gyakorolt hatásának lehető legkisebbre csökkentése érdekében hozott intézkedések meghozatalakor az ökoszisztéma-alapú szemléletet és az elővigyázatosság elvét kell alkalmazni.
- (1a) **Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 11. cikkének megfelelően a környezetvédelmi követelményeket, többek között a mélytengeri halászati erőforrások megőrzését – különösen a fenntartható fejlődés előmozdítására tekintettel – be kell illeszteni az uniós politikák és tevékenységek meghatározásába és végrehajtásába; [Mód. 1]**
- (2) Az EU elkötelezte magát az ENSZ Közgyűlése által elfogadott határozatok, különösen a 61/105. és a 64/72. határozat végrehajtására, amelyek felkérik az államokat és a regionális halászati gazdálkodási szervezeteket, hogy biztosítsák a veszélyeztetett mélytengeri ökoszisztémáknak a fenékhalászati eszközök pusztításával szembeni védelmét, valamint a mélytengeri halállományok fenntartható kiaknázását. **A veszélyeztetett mélyvízi ökoszisztémáknak a fenékhalászati eszközök káros hatásával szembeni védelmére vonatkozóan az Északkelet-atlanti Halászati Bizottság (NEAFC) által kidolgozott és elfogadott intézkedéseket tartalmazó ajánlásokat – a 61/105. sz. határozat (83) bekezdése a) pontjával és a 64/72. sz. határozat (119) bekezdése a) pontjával és (120) bekezdésével összhangban – hivatalosan és teljes egészükben bele kell foglalni az uniós jogszabályokba. [Mód. 2]**
- (2a) **Ezenfelül az Uniónak élen kell járnia a nemzetközi fórumokon a jó kormányzással kapcsolatos intézkedések megállapítása és végrehajtása terén a fenntartható mélytengeri halászati gazdálkodás érdekében, összhangban az Egyesült Nemzetek Szervezetének Közgyűlése és a FAO által elfogadott és az e rendelet által tükrözött határozatokkal. [Mód. 3]**
- (3) A Bizottság értékelte a mélytengeri állományok halászatára vonatkozó különleges hozzáférési követelmények és kapcsolódó feltételek megállapításáról szóló 2347/2002/EK tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾. A Bizottság elsősorban azt állapította meg, hogy az érintett flotta hatóköre túlságosan nagy volt, hogy nem készült útmutatás a kijelölt kikötőkben való ellenőrzésre és a mintavételi programokra vonatkozóan, és hogy az erő kifejtés mértékére vonatkozó tagállami jelentéstétel színvonala túl nagy eltéréseket mutatott.
- (3a) **2002 óta a mélytengeri halászati engedéllyel rendelkező hajók kapacitása nem haladhatja meg azon hajók összkapacitását, amelyek az 1998., 1999. vagy 2000. év bármelyikében különböző mélytengeri fajokból összesen több mint 10 tonnát fogtak ki. A Bizottság értékelésében megállapította, hogy a kapacitás felső határértékének meghatározása nem járt pozitív eredménnyel. A múltbeli tapasztalatok alapján és sok mélytengeri halászati terület esetében a pontos adatok hiányában nem helyénvaló e halászati gazdálkodást kizárólag az erő kifejtés korlátozásával végezni. [Mód. 4]**
- (4) A halászati kapacitás mélytengeri halászatokban elért, szükséges csökkentéseinek fenntartása érdekében helyénvaló arról rendelkezni, hogy a mélytengeri fajok halászatára olyan halászati engedélyek vonatkozzanak, amelyek korlátozzák a mélytengeri fajok kirakodására jogosult hajók kapacitását. Annak érdekében, hogy a gazdálkodási intézkedések a flottának a mélytengeri halászat szempontjából legfontosabb részére összpontosuljanak, a halászati

⁽¹⁾ HL C 133., 2013.5.9., 41.o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. december 10-i álláspontja.

⁽³⁾ A Tanács 2371/2002/EK rendelete (2002. december 20.) a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról (HL L 358., 2002.12.31., 59. o.)

⁽⁴⁾ A Tanács 2347/2002/EK rendelete (2002. december 16.) a mélytengeri állományok halászatára vonatkozó különleges hozzáférési követelmények és kapcsolódó feltételek megállapításáról (HL L 351., 2002.12.28., 6. o.)

2013. december 10., kedd

engedélyeket célzott vagy járulékos halászat alapján kell kiadni. **Azonban figyelembe kell venni a .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹⁾ megállapított, az összes fogás kirakodására vonatkozó kötelezettséget, hogy azokat a hajókat, amelyek kis mennyiségben fognak ki mélytengeri fajokat, és amelyek jelenleg nem tartoznak a halászatra vonatkozó engedélyezési rendszer alá, ne fosszák meg teljesen a hagyományos halászati tevékenységeik folytatásának lehetőségétől.** [Mód. 5]

- (5) A mélytengeri fajok kifogását lehetővé tévő halászati engedélyek jogosultjainak együtt kell működniük olyan tudományos kutatási tevékenységekben, amelyek javítják a mélytengeri állományok **felmérését** és a mélytengeri ökoszisztémák **felmérését** **és kutatását**. [Mód. 6]
- (6) Amikor a kontinentális lejtőn mélytengeri halászatra engedélyezett területeken egyéb fajokra halásznak, a hajótulajdonosoknak olyan halászati engedéllyel kell rendelkezniük, amely lehetővé teszi a mélytengeri fajok járulékos fogását.
- (7) Az alkalmazott halászeszközök közül a fenékvonóhálóval végzett mélytengeri halászat jelenti a legnagyobb kockázatot a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák számára, és a szóban forgó eszköz használata esetén számolnak be a mélytengeri fajok nemkívánatos fogásának legmagasabb arányáról. A fenékvonóhálót ezért véglegesen be kell tiltani a mélytengeri fajokra irányuló halászatban. **és a szóban forgó eszköz használata esetén számolnak be a mélytengeri fajok nemkívánatos fogásának legmagasabb arányáról. A fenékvonóhálókat ezért véglegesen be kell tiltani a mélytengeri fajokra irányuló halászatban.** [Mód. 7]
- (8) ~~A fenékhez rögzített kopolytűháló mélytengeri halászatban való alkalmazását jelenleg az átmeneti technikai intézkedéseknek a 2010. január 1-jétől 2011. június 30-ig tartó időszakra történő meghatározásáról szóló 1288/2009/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ korlátozza. Mivel az eszköz nem fenntartható használata a mély vizekben nagymértékű nemkívánatos fogást eredményez, továbbá az elvesztett és elhagyott halászeszközök ökológiai hatására tekintettel ezen eszköz használatát is végleg be kell tiltani a mélytengeri fajokra irányuló halászatban.~~ [Mód. 8]
- (9) ~~Annak érdekében azonban, hogy~~ A halászoknak elegendő idő álljon rendelkezésre **idővel kell rendelkezniük** az új követelményekhez való alkalmazkodáshoz, a fenékvonóhálókkal és a fenékhez rögzített kopolytűhálókkal történő halászatra kiadott jelenlegi halászati engedélyeknek meghatározott ideig még érvényesnek kell maradniuk, **hogy csökkenjenek az e halászati tevékenységekben érintett flottákra gyakorolt kedvezőtlen hatások..** [Mód. 9]
- (10) Ezenkívül azok a hajók, ~~amelyeknek a mélytengeri halászat folytatásához le kell cserélniük~~, **amelyek le kívánják cserélni** halászeszközüket, az Európai Halászati Alaptól pénzügyi támogatásra jogosultak, amennyiben az új eszköz csökkenti a halászat nem kereskedelmi fajokra gyakorolt hatását, valamint ha a nemzeti operatív program lehetővé teszi az ilyen intézkedésekhez való hozzájárulást. [Mód. 10]
- (11) ~~Az egyéb fenékhalászati eszközökkel~~ A mélytengeri fajokra halászó hajók ~~az engedélyük alapján~~ nem bővíthetik ki tevékenységüket az **engedélyükben meghatározott halászati tevékenységet** az uniós vizeken belül, kivéve, ha a **nyílt tengeren folytatott mélytengeri halászati gazdálkodásra vonatkozó 2008. évi nemzetközi FAO-iránymutatások („a 2008-s FAO iránymutatások”) alapján végzett értékelés eredményei szerint a bővítés bizonyítottan** nem jár a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra gyakorolt negatív hatás jelentős kockázatával. [Mód. 11]
- (12) Az egyes mélytengeri állományokra vonatkozó tudományos szakvélemény szerint ezeket az állományokat különösen veszélyezteti a kiaknázás, és halászatukat elővigyázatosságból korlátozni vagy csökkenteni kell, **és a legnagyobb fenntartható hozamhoz szükséges szinteket meghaladó szintek elérésére kell törekedni.** A mélytengeri állományok halászati lehetőségei nem haladhatják meg azt a szintet, amelyet a tudományos szakvélemények elővigyázatossági szintként megjelölnek. Amennyiben hiányosak az állományokról vagy fajokról rendelkezésre álló információk és emiatt nem készült szakvélemény, nem osztható ki halászati lehetőség. **Meg kell azonban jegyezni, hogy az ICES szerint a jelentős kereskedelmi értéket képviselő mélytengeri fajok közül több állomány – például a gránátoshalé (Coryphaenoides rupestris), a kék menyhalé (Molva dypterygia) és a fekete abroncschalé (Aphanopus carbo) – is stabilizálódott az elmúlt három évben.** [Mód. 12]

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács .../2013/EU rendelete (...) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet, valamint a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L ...).

⁽²⁾ HL L 347., 2009.12.24., 6. o.

2013. december 10., kedd

- (13) ~~A szakvélemények arra utalnak továbbá, hogy a halászati erőfelfejtés korlátozásai megfelelő eszközök a mélytengeri halászátra vonatkozó halászati lehetőségek meghatározására. Tekintettel a mélytengeri halászátra jellemző halászeszközök és halászati módszerek sokféleségére, valamint az egyes halászatok környezetvédelmi hiányosságainak egyedi kiküszöbölésére szolgáló kísérő intézkedések kidolgozásának szükségességére, a halászati erőfelfejtés korlátozása csak akkor válthatja fel a fogási korlátozásokat, ha biztosítható, hogy azt a konkrét halászatokhoz igazították. A legtöbb mélytengeri halászati terület esetében hiányozó pontos adatok és a legtöbbjük esetében fennálló vegyes halászat kiegészítő gazdálkodási intézkedések végrehajtását teszi szükségessé. Szükség esetén a fogási korlátozásokat a halászati erőfelfejtésre vonatkozó korlátozásokkal együtt kell alkalmazni. Mindkettő számára olyan szintet kell meghatározni, amelyen a lehető legkisebbre csökkenni és megelőzhető a nem célfajokra és a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra gyakorolt hatások. [Mód. 13]~~
- (14) A meghatározott halászati tevékenységek helyi viszonyokhoz igazított irányításának biztosítása érdekében az érintett tagállamokat fel kell hatalmazni kiegészítő természetvédelmi intézkedések meghozatalára és annak éves értékelésére, hogy az erőfelfejtési szintek összhangban vannak-e a fenntartható kiaknázásra vonatkozó szakvéleménnyel. A regionálisan kiigazított erőfelfejtés-korlátozásoknak ezenkívül fel kell váltaniuk a halászati erőfelfejtés NEAFC által elfogadott globális korlátozását.
- (15) Mivel a biológiai információk gyűjtésének legjobb módja a harmonizált adatgyűjtési szabványok használata, a mélytengeri tevékenységcsoportokra vonatkozó adatgyűjtést helyénvaló beépíteni a tudományos adatgyűjtés átfogó keretrendszerébe, emellett azonban biztosítani kell a halászat dinamikájának megértéséhez szükséges további információkat. Az egyszerűsítés céljából az erőfelfejtésre vonatkozó, fajok szerinti bontásban adott jelentéseket meg kell szüntetni, helyette a tagállamoktól rendszeresen lehívott tudományos adatokat kell elemezni, amely elemzésnek tartalmaznia kell egy, a mélytengeri tevékenységcsoportokról szóló fejezetet. **A tagállamoknak biztosítaniuk kell – különösen a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák védelmével kapcsolatos – adatgyűjtési és jelentési kötelezettségek betartását. [Mód. 14]**
- (15a) **A mélytengeri halászat során sokféle fajt fognak ki, többek között veszélyeztetett mélytengeri cápafajokat is. Biztosítani kell, hogy az összes mélytengeri fogás kirakodásának kötelezettsége kiterjedjen a fogási korlátozások alá nem tartozó fajokra, és hogy a de minimis rendelkezéseket ne alkalmazzák e halászati területekre. A kirakodási kötelezettség maradéktalan végrehajtása nagyban hozzájárulna ahhoz, hogy az e halászerületekről jelenleg hiányzó adatok pótlásra kerüljenek, és jobban megértsük a halászatnak a sokféle kifogott fajra gyakorolt hatását. [Mód. 15]**
- (16) Az 1224/2009/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ a többéves tervekre vonatkozó ellenőrzési és végrehajtási követelményeket határoz meg. A mélytengeri fajokra, amelyek természetüknél fogva érzékenyek a halászátra, ugyanannyi figyelmet kell fordítani az ellenőrzés szempontjából, mint azokra a védett fajokra, amelyek esetében többéves gazdálkodási tervet fogadtak el.
- (17) A mélytengeri fajok kifogását lehetővé tévő halászati engedélyek jogosultjaitól meg kell vonni a mélytengeri fajok halászatára vonatkozó engedélyüket, ha nem tartják be a vonatkozó természetvédelmi rendelkezéseket.
- (18) Az északkelet-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú halászati együttműködésről szóló egyezményt a 81/608/EGK határozattal ⁽²⁾ fogadták el, és 1982. március 17-én lépett hatályba. Az említett egyezmény megfelelő keretrendszert nyújt az Atlanti-óceán északkeleti részének nemzetközi vizeiben található halászati erőforrások ésszerű védelmével és a velük folytatott gazdálkodással kapcsolatos többoldalú együttműködéshez. A NEAFC-ban elfogadott gazdálkodási intézkedések az NEAFC által szabályozott fajok megóvásával és a velük folytatott gazdálkodással, valamint a veszélyeztetett tengeri élőhelyek védelmével kapcsolatos technikai intézkedésekből állnak, ideértve az elővigyázatossági intézkedéseket is.
- (19) A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a Szerződés 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az éves erőfelfejtési korlátozások kísérő intézkedéseinek meghatározására, ha a tagállamok nem hoznak ilyen intézkedéseket, vagy amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a tagállami intézkedések nem egyeztetethető össze e rendelet célkitűzéseivel vagy nem elegendőek az e rendeletben kitűzött célok elérésére.

⁽¹⁾ Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.)

⁽²⁾ A Tanács 81/608/EGK határozata (1981. július 13.) az északkelet-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú halászati együttműködésről szóló egyezmény megkötéséről (HL L 227., 1981.8.12., 21. o.)

2013. december 10., kedd

- (20) A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a Szerződés 290. cikkének megfelelően olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek szükségesek lehetnek e rendelet nem alapvető elemeinek módosításához vagy kiegészítéséhez olyan esetekben, amikor a fogási korlátozásokat felváltó éves erőfelfejtés-korlátozásokhoz kapcsolódó, a tagállamok által elfogadott kísérő intézkedések elmaradnak vagy nem bizonyulnak elégségesnek.
- (21) Ezért új szabályokat szükséges elfogadni a mélytengeri fajok Atlanti-óceán északkeleti részén végzett halászatának szabályozására, és hatályon kívül kell helyezni a 2347/2002/EK rendeletet.
- (22) A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során biztosítani kell a releváns dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, kellő időben történő és megfelelő átadását,

ELFOGADTÁK EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk
Célkitűzések

E rendelet céljai a következők:

- a) a mélytengeri fajok **fajokkal való** fenntartható ~~kiaknázásának~~ **gazdálkodás és fenntartható kiaknázásuk** biztosítása, eközben pedig a mélytengeri halászati tevékenységek tengeri környezetre gyakorolt hatásának a lehető legkisebbre csökkentése; [Mód. 16]
- aa) a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra irányuló jelentős káros hatások megelőzése és a mélytengeri halállományok hosszú távú védelme; i** [Mód. 17]
- b) a mélytengeri fajokra és élőhelyükre vonatkozó tudományos ismeretek bővítése az a) pontban említett célokból;
- ba) a járulékos fogások lehető legkisebbre csökkentése és – ahol lehetséges – megelőzése;** [Mód. 18]
- c) az Északkelet-atlanti Halászati Bizottság (NEAFC) által ajánlott, a halászati gazdálkodásra vonatkozó technikai intézkedések végrehajtása.
- ca) a halászati gazdálkodásra vonatkozó elővigyázatos megközelítés és az ökoszisztéma-alapú szemlélet alkalmazása annak biztosítása érdekében, hogy a mélytengeri halállományokkal való fenntartható gazdálkodást célzó uniós intézkedések összhangban álljanak az ENSZ Közgyűlése által elfogadott határozatokkal, különös tekintettel a 61/105. és a 64/72. sz. határozatra.i** [Mód. 19]

2. cikk
Hatály

E rendelet az alábbi vizeken végzett halászati tevékenységekre vagy tervezett halászati tevékenységekre vonatkozik:

- a) A Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) II–XI alterületeinek és a Keletközép-atlanti Halászati Bizottság (CECAF) 34.1.1, 34.1.2 és 34.2 területeinek uniós vizei; **beleértve harmadik országok lobogója alatt közlekedő és harmadik országokban lajstromozott halászhajók által végzett halászati tevékenységeket és tervezett halászati tevékenységeket;** [Mód. 20]

2013. december 10., kedd

- b) a 34.1.1, 34.1.2 és 34.2 CEEAF-területek nemzetközi vizei és
- c) a NEAFC szabályozási területe.

3. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában a ~~2371/2002/EK~~ [közös halászati politikáról szóló] .../2013/EK rendelet 3 4. cikkének és a 734/2008/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 2. cikkének fogalommeghatározásai az irányadók. [Mód. 21]

(2) Ezen túlmenően e rendelet alkalmazásában:

- a) „ICES-övezetek, **alterületek, körzetek és alkörzetek**”: a 218/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽²⁾ meghatározott ~~ICES-övezetek~~ **területek**; [Mód. 22]
- b) „CECAF-területek, **alterületek és körzetek**”: a 216/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽³⁾ meghatározott ~~CECAF-területek~~; [Mód. 23]
- c) „a NEAFC szabályozási területe”: az északkelet-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú halászati együttműködésről szóló egyezmény hatálya alá tartozó olyan vizek, amelyek az egyezmény szerződő feleinek halászati joghatósága alá tartozó vizeken kívül esnek;
- d) „mélytengeri fajok”: az I. mellékletben felsorolt fajok;
- e) „legveszélyeztetettebb fajok”: azok a mélytengeri fajok, amelyek az I. melléklet táblázatának harmadik oszlopában („Legveszélyeztetettebb (x)”) szerepelnek;
- f) „tevékenységcsoport”: egy bizonyos területen egy bizonyos halászeszköz segítségével végzett, bizonyos fajokra irányuló halászati tevékenységek;
- g) „mélytengeri tevékenységcsoport”: olyan tevékenységcsoport, amely az e rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott jelek szerint mélytengeri fajok halászatára irányul.
- h) „halászati felügyelő központ”: a lobogó szerinti tagállam által létrehozott, valamint az automatikus adatfogadást és -feldolgozást, továbbá az elektronikus adatátvitelt lehetővé tevő számítógépes hardverrel és szoftverrel felszerelt műveleti központ;
- i) „tudományos tanácsadó testület”: olyan nemzetközi halászati tudományos testület, amely megfelel a kutatás-alapú tudományos szakvélemények kibocsátásával kapcsolatos nemzetközi szabványoknak;
- ia) „**fenntartható kiaknázás**”: **valamely halállomány vagy halállománycsoport oly módon történő kiaknázása, ami helyreállítja és fenntartja a halállományoknak a legnagyobb fenntartható hozam biztosítására alkalmas szintjét, és nem fejt ki kedvezőtlen hatást a tengeri ökoszisztémákra**; [Mód. 24]
- j) ~~„legnagyobb fenntartható hozam”: az a legnagyobb fogásmennyiség, amely korlátlan ideig kifogható valamely halállományból.~~ [Mód. 25]

⁽¹⁾ A Tanács 734/2008/EK rendelete (2008. július 15.) a veszélyeztetett nyílt tengeri ökoszisztémáknak a fenékhálászati eszközök káros hatásával szembeni védelméről (HL L 201., 2008.7.30., 8. o.)

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 218/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északkeleti részén halászatot folytató tagállamok névleges fogási statisztikájának benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 70. o.)

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 216/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északi részén kívüli egyes területeken halászatot folytató tagállamok által a névleges fogási statisztikák benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 1. o.).

2013. december 10., kedd

3a. cikk

Átláthatóság, nyilvános részvétel és az igazságszolgáltatáshoz való jog

(1) E rendelet végrehajtásakor a 2003/4/EK⁽¹⁾ irányelv, valamint az 1049/2001/EK⁽²⁾ és a 1367/2006/EK⁽³⁾ rendelet környezeti információkhoz való hozzáférésre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) A Bizottság és a tagállamok biztosítják, hogy az e rendelet értelmében történő mindennemű adatkezelés és döntéshozatal teljes összhangban történjen a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló ENSZ-EGB-egyezménnyel („Aarhusi Egyezmény”), amelyet az Unió saját részéről a 2005/370/EK tanácsi határozattal⁽⁴⁾ hagyott jóvá. [Mód. 26]

3b. cikk

A mélytengeri fajok és a legveszélyeztetettebb fajok meghatározása

(1) A Bizottság ...(*)-ig és azt követően két évente felülvizsgálja a mélytengeri fajok I. mellékletben foglalt jegyzékét, beleértve a legveszélyeztetettebb fajok megjelölését is.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 20. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a mélytengeri fajok I. mellékletben foglalt jegyzékének módosítására – a legveszélyeztetettebb fajok megjelölését is ideértve –, a tagállamoktól, a tudományos tanácsadó testülettől és egyéb vonatkozó információforrásokból – többek között a Természetvédelmi Világszövetség (IUCN) vörös lista értékeléseiből – származó új tudományos ismeretek beépítése érdekében. E felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság különösen figyelembe veszi az IUCN vörös listájának kritériumait, továbbá azt is, hogy mennyire ritka fajokról van szó, azokat mennyire veszélyezteteti a kiaknázás, és hogy a tudományos tanácsadó testület a járulékos fogás értékét nulla értékben ajánlotta-e megállapítani. [Mód. 27]

II. FEJEZET

HALÁSZATI ENGEDÉLYEK

4. cikk

A halászati engedélyek típusai

(1) ~~Az uniós~~ A halászhajók által végzett, mélytengeri fajokra irányuló halászati tevékenységekhez – **a lobogó szerinti tagállam által kibocsátott** – halászati engedélyre van szükség, amely a mélytengeri fajt mint célfajt jelöli meg. [Mód. 28]

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a halászati tevékenységek akkor irányulnak mélytengeri fajokra, ha:

- a) a mélytengeri fajokat célfajként jelölik meg a hajó halászati naptárában, vagy
- b) olyan halászeszközt tartanak a hajó fedélzetén vagy használnak a műveleti területen, amely kizárólag mélytengeri fajok fogására szolgál, vagy

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/4/EK irányelve (2003. január 28.) a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 41., 2003.2.14., 26. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.)

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhus-i Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK rendelete (HL L 264., 2006.9.25., 13. o.)

⁽⁴⁾ 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsosi határozat (HL L 124., 2005.5.17., 1. o.)

(*) A rendelet hatálybalépésének dátumát.

2013. december 10., kedd

- c) **az I. mellékletben felsorolt, az e rendelet hatálya alá tartozó vizekben kifogott** mélytengeri fajoknak a hajó parancsnoka által a hajónaplóba bejegyzett aránya megegyezik ~~az adott halászati nap során kifogott össz tömeg 10 %-ával, vagy magasabb az alább felsorolt határértékek valamelyikénél: annál.~~

— az adott halászati nap során kifogott össz tömeg **15 %-a**, vagy

— **az adott halászati nap út során kifogott össz tömeg 8 %-a.**

A határértéket a hajó parancsnoka saját belátása szerint választhatja ki, vagy [Mód. 29]

ca) a hajó fenékhálászati eszközét 600 méteres vagy ennél nagyobb mélységben használják. [Mód. 30]

(2a) A c) pontban említett százalékarányok kiszámítása tekintetében az I. mellékletben szereplő, késleltetett alkalmazás tárgyát képező fajok – amint azokat a nevezett melléklet negyedik oszlopa feltünteti – ... (*)-tól/től veendő figyelembe, [Mód. 31]

(3) Azokra ~~az uniós halászhajók által végzett~~ a halászati tevékenységekre, amelyek ugyan nem mélytengeri fajokra irányulnak, de amelyek során járulékos fogásként mélytengeri fajokat is kifognak, olyan halászati engedély vonatkozik, amelyen a mélytengeri fajokat járulékos fogásként tüntetik fel. [Mód. 32]

(4) Az (1) és a (3) bekezdésben említett kétféle halászati engedélyt egyértelműen meg kell különböztetni az 1224/2009/EK rendelet 116. cikkében említett elektronikus adatbázisban.

(5) Az (1) és (3) bekezdés ellenére a halászhajók abban az esetben foghatnak, tarthatnak a fedélzeten, rakhatnak át másik hajóra vagy rakodhatnak ki halászati engedély nélkül mélytengeri fajokat, ha a fogás mennyisége a mélytengeri fajok bármilyen összetételű vegyes fogása esetében halászati utanként nem haladja meg a 100 kg-ban megállapított határt. **Az ilyen – akár megtartott, akár visszadobott – fogásokra vonatkozó adatokat, ideértve a faj szerinti összetételt, a fogás tömegét és a kifogott halak méretét is, bejegyzik a hajónaplóba, és jelentik az illetékes hatóságoknak.** [Mód. 33]

5. cikk

Kapacitásgazdálkodás

(1) Adott tagállam által kiadott, mélytengeri fajok célfajként vagy járulékos fogásként való fogását lehetővé tevő halászati engedéllyel rendelkező halászhajók ~~bruttó tonnatartalommal és kilowattban mért~~ teljes halászati kapacitása nem haladhatja meg az adott tagállam azon hajóinak teljes halászati kapacitását, amelyek 10 tonnányi vagy annál nagyobb mennyiségben rakodtak ki mélytengeri fajokat ~~e rendelet hatálybalépését megelőző két év bármelyikében a 2009–2011 közötti időszakban~~, azt az évet figyelembe véve, amelyre a magasabb érték jellemző. [Mód. 34]

(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott célkitűzések végrehajtása érdekében a tagállamok évente kapacitásértékelést végeznek, a [közös halászati politikáról szóló] ... /2013/EU rendelet 22. cikkének megfelelően. Az értékelésről szóló, az említett cikk (2) bekezdése szerinti jelentésnek törekednie kell a strukturális többletkapacitás szegmensenkénti azonosítására, valamint a hosszú távú jövedelmezőség szegmensenkénti megbecslésére. E jelentéseket nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni. [Mód. 35]

(1b) Amennyiben az 1a. cikkben említett kapacitásértékelések azt mutatják, hogy a mélytengeri állomány halászati mortalitása meghaladja az ajánlott szinteket, az adott tagállam az érintett flottaszegmensre vonatkozóan cselekvési tervet készít, és azt belefoglalja jelentésébe annak biztosítása érdekében, hogy az érintett állományban előidézett halászati mortalitás összhangban legyen a 10. cikk célkitűzéseivel. [Mód. 36]

(1c) Az e cikkben említett kapacitásértékeléseket és cselekvési terveket a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni. [Mód. 37]

(1d) Amennyiben a mélytengeri fajokra vonatkozó halászati lehetőségeket a tagállamok egymás között elcserélik, a teljes halászati kapacitás (1) bekezdés szerinti megállapításakor az elcserélt lehetőségeknek megfelelő halászati kapacitást a lehetőséget átadó tagállamnak kell tulajdonítani. [Mód. 38]

(*) Öt évvel a rendelet hatálybalépését követően.

2013. december 10., kedd

(1e) Az (1) bekezdéstől eltérve, a legkülső régiókban, ahol nincs kontinentális talpazat, és a mélytengeri halászati erőforrásoknak gyakorlatilag nincs alternatívája, a regionális flották számára engedélyezett a mélytengeri fajok fogását lehetővé tévő teljes halászati kapacitás, amely azonban nem haladhatja meg az egyes legkülső régiók flottáinak jelenlegi teljes halászati kapacitását. [Mód.39]

6. cikk

A halászatiengedély-kérelmekre vonatkozó általános követelmények

(1) A mélytengeri fajok fogását – célfajként vagy járulékos fogásként – lehetővé tévő halászati engedély iránti valamennyi kérelem, valamint az engedély éves megújítása iránti kérelem benyújtásakor mellékelni kell – az érintett ICES- és CECAF-alterületek, -körzetek és -alkörzetek megjelölésével – a halászati tevékenységek tervezett helyszínének, a halászeszközök típusának és mennyiségének, az tevékenységek által érintett mélységi tartománynak és az egyes célfajoknak, valamint a tervezett halászati tevékenység gyakoriságának és időtartamának a leírását. Ezt az információt a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni. [Mód. 40]

(1a) A halászati engedély iránti kérelmekben fel kell tüntetni az érintett halászhajók mélytengerihal-fogásait 2009 és 2011 között azon a területen, amelyre vonatkozóan a kérelmet benyújtották. [Mód. 41]

6a. cikk

A veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák védelmére vonatkozó egyedi követelmények

(1) A tagállamok a rendelkezésre álló legjobb tudományos és műszaki információkat, többek között a bioföldrajzi információkat használják fel annak megállapítására, hogy hol fordulnak elő veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák, vagy hol valószínű előfordulásuk. Ezenkívül a tudományos tanácsadó testület évente vizsgálatot végez azzal kapcsolatban, hogy hol fordulnak elő veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák, vagy hol valószínű előfordulásuk.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett információ alapján meghatároznak olyan területeket, ahol veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák fordulnak elő, vagy előfordulásuk valószínű, a tagállamok és a tudományos tanácsadó testület kellő időben értesítik a Bizottságot.

(3) A Bizottság ... (*)-ig a rendelkezésre álló legjobb tudományos és műszaki információk, valamint a tagállamok és a tudományos tanácsadó testület vizsgálatai és megállapításai alapján létrehozza azon területek jegyzékét, ahol veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák fordulnak elő, vagy valószínű az előfordulásuk. A Bizottság a tudományos tanácsadó testület által nyújtott tanácsadás alapján évente felülvizsgálja e jegyzéket.

(4) A (3) bekezdés szerint meghatározott területeken be kell tiltani a fenékhálászati eszközökkel folytatott halászatot.

(5) A (4) bekezdésben említett lezárások valamennyi uniós hajóra alkalmazandók, amennyiben ezekre nyílt tengeren kerül sor, és bármilyen hajóra, amennyiben a lezárás uniós vizeken következik be.

(6) A (4) bekezdéstől eltérve, ha a Bizottság – hatásvizsgálat alapján és a tudományos tanácsadó testülettel folytatott konzultációt követően – úgy határoz, hogy kellő bizonyíték támasztja alá azt, hogy a (3) bekezdésben említett jegyzékben szereplő valamely konkrét területen nem találhatók veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák, vagy hogy megfelelő védelmi és gazdálkodási intézkedéseket alkalmaztak annak biztosítására, hogy az adott területen ne érje jelentős káros hatás a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákat, ez esetben újból megnyithatja az érintett területet a fenékhálászati eszközökkel folytatott halászat előtt.

(7) Amennyiben egy halászhajó halászati műveletek során veszélyeztetett tengeri ökoszisztémára utaló bizonyítékot talál, a halászatot azonnal beszünteti az érintett területen. Csak akkor folytatja a műveleteket, amikor a felfedezés helyszínétől számított minimum öt tengeri mérföld távolságban lévő alternatív területre ér.

(8) A halászhajó a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák felfedezésének minden egyes esetét haladéktalanul jelenti az illetékes nemzeti hatóságoknak, amelyek pedig késedelem nélkül értesítik a Bizottságot.

(*) E rendelet hatálybalépését egy év.

2013. december 10., kedd

(9) A (4) és (7) bekezdésben említett területek mindaddig zárva maradnak a fenékhálaszat előtt, amíg a tudományos tanácsadó testület el nem végzi a terület vizsgálatát, és levonja azt a következtetést, hogy azon nem találhatók veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák, vagy amíg megfelelő védelmi és gazdálkodási intézkedéseket nem alkalmaztak annak biztosítására, hogy az adott területen ne érje jelentős káros hatás a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákat, ezt követően a Bizottság újból megnyithatja a területet a halászat előtt. [Mód. 42]

7. cikk

A mélytengeri fajokra irányuló halászati tevékenységek során fenékhálaszati eszközök használatát lehetővé tévő engedély iránti kérelemre és a halászati engedélyek megadására vonatkozó külön követelmények

(1) A 6. cikkben megállapított követelményeken kívül a 2. cikk a) pontjában említett uniós vizeken **vagy a 2. cikk b) és c) pontjában említett nemzetközi vizeken** vizeken fenékhálaszati eszközök használatát lehetővé tévő, ~~a mélytengeri fajok célzott halászatára vonatkozó, a 4. cikk (1) bekezdése szerinti~~ **alapján kiadandó** halászati engedély iránti valamennyi kérelemhez **nyilvánosan hozzáférhető**, részletes halászati tervet kell mellékelni, amely meghatározza: [Mód. 43]

a) ~~a mélytengeri tevékenységcsoportban mélytengeri fajokra irányuló~~ **halászati tervezett** tevékenységek helyszíneit, ~~a helyszíneket az 1984-es geodéziai világrendszer szerinti koordináták segítségével kell meghatározni; , feltüntetve valamennyi érintett ICES- és CECAF-területet, körzetet és alkörzetet;~~ [Mód. 44]

b) adott esetben a mélytengeri tevékenységcsoportban ~~az utolsó három teljes naptári évben 2009–2011-ben~~ végzett tevékenységek helyszíneit. ~~Ezt a helyszínt vagy ezeket a helyszíneket~~ **amelyeket** az 1984-es geodéziai világrendszernek megfelelő koordináták segítségével kell meghatározni; a koordinátáknak a lehető legpontosabban kell körülhatárolniuk a halászati tevékenységeket, **feltüntetve valamennyi érintett ICES- és CECAF-területet, körzetet és alkörzetet;** [Mód. 45].

ba) **a halászeszközök típusait és lebecsítésének mélységét, a célzott fajok jegyzékét, a NEAFC által a halászati gazdálkodásra vonatkozóan ajánlott és a 734/2008/EK rendelet szerinti, bevezetendő technikai intézkedéseket, valamint a tengerfenék topográfiai profiljának összetételét a tervezett halászati területen, amennyiben ezen információ még nem áll az érintett, lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságainak rendelkezésére.** [Mód. 46]

(1a) Az engedélyek kiadása előtt a tagállamoknak az érintett hajók VMS-adatai alapján ellenőrizniük kell, hogy az (1) bekezdés b) pontja alapján benyújtott információk pontosak-e. Amennyiben az (1) bekezdés b) pontja alapján benyújtott adatok nem egyeznek a VMS-adatokkal, az engedélyt nem adják ki. [Mód. 47]

(1b) Az engedélyezett halászati tevékenységet az (1) bekezdés b) pontjában megállapított, meglévő halászati területekre korlátozzák. [Mód. 48]

(1c) A halászati terv bármilyen módosítását a lobogó szerinti tagállam értékeli. A módosított halászati tervet a lobogó szerinti tagállam csak abban az esetben fogadhatja el, ha a terv nem engedélyez halászatot olyan területeken, ahol veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák fordulnak elő, vagy valószínű az előfordulásuk. [Mód. 49]

(1d) A halászati terv be nem tartása az érintett halászhajó részére kiállított halászati engedélynek a lobogó szerinti tagállam általi visszavonását vonja maga után. [Mód. 50]

(1e) Azok a kisüzemi halászhajók, amelyek – olyan műszaki tényezők miatt, mint az alkalmazott halászeszköz vagy a hajó kapacitása – nem alkalmasak a mélytengeri fajokból halászatanként 100 kg-nál nagyobb mennyiség kifogására, mentesülnek a halászati terv benyújtásának kötelezettsége alól. [Mód. 51]

(1f) A mélytengeri fajokra vonatkozó halászati engedélyek megújításakor el lehet tekinteni a részletes halászati terv benyújtásától, kivéve, ha változásokat terveznek az érintett hajók halászati műveleteiben. Ebben az esetben felülvizsgált tervet kell benyújtani. [Mód. 52]

2013. december 10., kedd

(2) Az (1) bekezdésnek megfelelően benyújtott kérelem alapján kiadott valamennyi halászati engedélyben meg kell határozni az alkalmazandó konkrét **bekezdés sérelme nélkül, a fenékhálászati eszközt, valamint az engedélyezett halászati tevékenységeket** arra a területre kell korlátozni, amelyben **eszközökkel végzett halászathoz, amelyet olyan vizeken kívánnak végezni, ahol** az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott, tervezett halászati tevékenység és az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott, már folyamatban lévő halászati tevékenység fedi egymást. Mindazonáltal a tervezett halászati tevékenység területe kiterjeszthető a folyamatban lévő halászati tevékenységek területén kívülre, **pontja szerint 2009–2011-ben nem folyt mélytengeri halászat, a 4. cikknek megfelelő halászati engedély szükséges. Halászati engedély csak akkor adható ki, ha a tagállam a rendelkezésre álló legjobb tudományos adatok és szakvélemény alapján megállapította megvizsgálta és dokumentálta, hogy az érintett halászati tevékenységek nem gyakorolnak jelentős a kiterjesztés nem gyakorolna jelentős tengeri ökoszisztémára.** Ezt az értékelést a rendelettel és a nyílt tengeren folytatott mélytengeri halászati gazdálkodásra vonatkozó 2008. évi nemzetközi FAO-iránymutatásokkal összhangban kell elvégezni, és a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni. A Bizottság az érintett tagállammal és a tudományos tanácsadó testülettel konzultálva felülvizsgálja ezt az értékelést annak biztosítása érdekében, hogy minden olyan területet meghatározzanak, ahol káros hatást a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák fordulnak elő vagy valószínű az előfordulásuk, és hogy a tervezett hatáscsökkentési és gazdálkodási intézkedések elegendők a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra gyakorolt jelentős káros hatások megelőzéséhez. [Mód. 53]

(2a) (*) előtt csak akkor adható ki, vagy újítható meg a mélytengeri fajok fogását, többek között az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott területeken lehetővé tevő halászati engedély, ha a tagállam a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemény alapján megállapította és dokumentálta, hogy az érintett halászati tevékenységek nem gyakorolnának jelentős káros hatást a tengeri ökoszisztémára. Ezt az értékelést a nyílt tengeren folytatott mélytengeri halászati gazdálkodásra vonatkozó 2008. évi nemzetközi FAO-iránymutatásokkal összhangban – és többek között a IIa. mellékletben megállapítottaknak megfelelően – kell elvégezni, és nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni. [Mód. 54]

(2b) A tagállamok hatásvizsgálataik elvégzése során az elővigyázatos megközelítést alkalmazzanak. Tilos a fenékhálászati eszközök alkalmazása azokon a területeken, ahol nem hajtottak végre hatásvizsgálatot, vagy ahol a hatásvizsgálatot nem a 2008. évi FAO-iránymutatások alapján végezték el. [Mód. 55]

(2c) Azon területek esetében, ahol veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák jelenléte ismert vagy valószínűsíthető, csak akkor adható ki a 4. cikk szerinti halászati engedély, ha a Bizottság – a tudományos tanácsadó testülettel folytatott konzultációt követően – megállapítja, hogy kellő bizonyíték támasztja alá azt, hogy megfelelő védelmi és gazdálkodási intézkedéseket fogadtak el, amelyek garantálják a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra gyakorolt jelentős káros hatások megelőzését. [Mód. 56]

(2d) Új hatásvizsgálatra van szükség, amennyiben jelentős változások következnek be a meglévő, tengerfenéken folytatott halászat végrehajtásának módja vagy technológiája tekintetében, vagy új tudományos információk veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák előfordulására utalnak egy adott területen. [Mód. 57]

(2e) A 6. cikkben megállapított követelményeken túl a mélytengeri fajok minden – akár megtartott, akár viszszadobott – fogására vonatkozó adatot, ideértve a faj szerinti összetételt, a fogás tömegét és a kifogott halak méretét is, be kell jelenteni. [Mód. 58]

8. cikk

A hajók részvétele a mélytengeri halászati adatok gyűjtésében

A tagállamok intézkedéseket hajtanak végre annak biztosítására, hogy a mélytengeri fajokra halászó valamennyi halászhajó rögzítse az ilyen fajok minden fogását, és azokat jelentse a vonatkozó illetékes hatóságnak, függetlenül attól, hogy e tevékenységüket a 4. cikk alapján kiadott halászati engedélynek megfelelően végzik-e vagy sem. [Mód. 59]

A tagállamok a 4. cikkel összhangban kiadott valamennyi halászati engedélyben meghatározzák a szükséges feltételeket annak biztosítására, hogy az érintett hajó a megfelelő tudományos intézettel együttműködve részt vegyen minden olyan adatgyűjtésben, amely kiterjed a kiadott engedély tárgyát képező halászati tevékenységekre.

A tagállamok létrehozzák az annak biztosításához szükséges rendszereket, hogy – lehetőség szerint – az összegyűjtött adatokat folyamatosan továbbítsák az érintett illetékes hatóságoknak, a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákkal kapcsolatos kockázatok mérséklése, a járulékos fogások minimálisra csökkentése, valamint „valós idejű nyomon követés” révén a jobb halászati gazdálkodás lehetővé tétele érdekében. [Mód. 60]

(*) E rendelet hatálybalépését követő két év.

2013. december 10., kedd

Az e cikkel összhangban rögzítendő és bejelentendő vonatkozó adatok a mélytengeri fajok valamennyi fogása esetében kiterjednek legalább a fogás össztömegére és a fajok szerinti megoszlásra. [Mód. 61]

9. cikk

A fenékvonóhálókat vagy fenékhez rögzített kopolyúhálókat használó hajók mélytengeri fajok célzott halászatára vonatkozó halászati engedélyeinek lejárta

A Bizottság ... (*) -ig a 21. cikkel összhangban értékeli a rendelet végrehajtását. A mélytengeri fajok halászatát célzó valamennyi halászeszköz használatát értékelni kell, különösen a legvesélyeztetettebb fajokra és a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra gyakorolt hatásuk tekintetében. Amennyiben az értékelés azt mutatja, hogy az I. mellékletben felsorolt állományok – kivéve az I. mellékletben szereplő, a 4. cikk (1) bekezdésében (2) bekezdésének c) pontjában említett késleltetett alkalmazás tárgyát képező fajok – nem mellett a legnagyobb fenntartható hozam mellett vannak kiaknázva, amely helyreállítja és fenntartja a mélytengeri halállományoknak a legnagyobb fenntartható hozam biztosítására alkalmas feletti szintjét, és hogy a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákat nem védik a jelentős káros hatásoktól, a Bizottság ... (**) előtt javaslatot terjeszt elő e rendelet módosítására. E javaslatnak biztosítania kell, hogy a 4. cikkben említett, mélytengeri fajokra halászó, fenékvonóhálót vagy fenékhez rögzített kopolyúhálót használó hajók halászati engedélyei lejárjanak, és ne kerüljenek megújításra, valamint hogy a fenékhalászati eszközökre, többek között a horogsoros hajókra vonatkozó halászati engedélyek legkésőbb az e rendelet hatálybalépését követő két év elteltével lejárjanak. A szóban forgó időpont után a mélytengeri fajok említett halászeszközökkel történő fogására szülő halászati engedélyek nem adhatók ki és nem újíthatók meg. bármilyen szükséges intézkedést megtegyenek a legvesélyeztetettebb fajok védelme érdekében. [Mód. 62]

III. FEJEZET

HALÁSZATI LEHETŐSÉGEK ÉS KÍSÉRŐ INTÉZKEDÉSEK

1. SZAKASZ

Általános rendelkezések

10. cikk

Elvek

(1) A halászati lehetőségeket az érintett mélytengeri fajok kiaknázásának olyan szintjén kell meghatározni, amely összhangban van ~~amelyen biztosítható a mélytengeri fajok állományainak a legnagyobb fenntartható hozammal hozam~~ elérését meghaladó biomasszaszintre történő fokozatos helyreállítása, illetve e szinten tartása. Ezt a kiaknázási szintnek hozzá kell járulnia az Unió tengeri környezete jó környezeti állapotának 2020-ig való eléréséhez és fenntartásához, és a rendelkezésre álló legjobb tudományos információkon kell alapulnia. [Mód. 63]

(2) Amennyiben a rendelkezésre álló legmértvadóbb tudományos adatok alapján nem lehet megállapítani a legnagyobb fenntartható hozammal az (1) bekezdéssel összhangban lévő kiaknázási arányt, a halászati lehetőségeket a következőképpen kell meghatározni: [Mód. 64]

- ha a rendelkezésre álló legmértvadóbb tudományos adatok lehetővé teszik a halászati gazdálkodás elővigyázatos megközelítésének megfelelő kiaknázási arányok megállapítását, az érintett halászati gazdálkodási időszakokra vonatkozó halászati lehetőségek nem határozhatók meg az említett arányoknál magasabb szinten;
- amennyiben a rendelkezésre álló legmértvadóbb tudományos adatok alapján nem állapíthatók meg a halászati gazdálkodás elővigyázatos megközelítésének megfelelő kiaknázási arányok, mivel egy bizonyos állomány vagy faj vonatkozásában nem áll rendelkezésre elegendő adat, az érintett halászati ~~halászati lehetőségek nem osztható ki halászati lehetőségek~~ halászati gazdálkodási időszakokra vonatkozó halászati lehetőség nem határozható meg az ICES megközelítésének keretében előírt arányoknál magasabb szinten az olyan állományok esetében, amelyekről nincs elegendő adat. [Mód. 65]

(*) Négy évvel a rendelet hatálybalépését követően.

(**) Öt évvel a rendelet hatálybalépését követően.

2013. december 10., kedd

(2a) Amennyiben az ICES-nek nem állt módjában megállapítani a (2) bekezdés a) vagy b) pontjának megfelelő kiaknázási arányokat, többek között a az olyan állományok vagy fajok esetében, amelyekről nincs elegendő adat, az érintett halászati területek tekintetében nem osztható ki halászati lehetőség. [Mód. 66]

(2b) A mélytengeri fajokra vonatkozó halászati lehetőségek megállapítása során figyelembe kell venni az e halászterületeken szerzett fogások valószínű összetételét, és biztosítani kell az összes halászott faj hosszú távú fenntarthatóságát. [Mód. 67]

(2c) A rendelkezésükre álló halászati lehetőségek kiosztása során a tagállamoknak eleget kell tenniük a közös halászati politikáról szóló ... /2013/EU rendelet 17. cikkében előírt feltételeknek. [Mód. 68]

(2d) Az igazgatási intézkedések – többek között a vegyes halfajokat halászó halászvállalkozások tekintetében az egyes célfajokra és a járulékos fajokra vonatkozó halászati lehetőségek rögzítése, a területlezáráások, az időszakos tilalmak és a szelektív halászeszközök alkalmazása – kialakításának és bevezetésének célja a mélytengeri fajok járulékos fogásainak megelőzése, minimálisra csökkentése és felszámolása, valamint minden olyan faj hosszú távú fenntarthatóságának biztosítása, amelyre a halászat kedvezőtlen hatást gyakorol. [Mód. 69]

10a. cikk

Védelmi intézkedések

(1) A tagállamok halászati gazdálkodásukban az elővigyázatossági megközelítést és az ökoszisztéma-alapú szemléletet alkalmazzák, és olyan intézkedéseket fogadnak el, amelyek biztosítják a mélytengeri halállományok és a nem célfajok hosszú távú védelmét és az említett fajokkal való fenntartható gazdálkodást. Ezen intézkedések célja a kimerített állományok helyreállítása, a járulékos fogások minimálisra csökkentése, megelőzése és – adott esetben – kiküszöbölése, az ívó rajok védelme, valamint megfelelő védelem biztosítása a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák számára a jelentős káros hatásokkal szemben, illetve e hatások megelőzése. Egyes területeken az ilyen intézkedések magukban foglalhatnak bizonyos halászati tevékenységekre vagy halászeszközökre vonatkozó valós idejű, időszakos vagy állandó tilalmakat.

(2) Ez a rendelet hozzájárul a 92/43/EGK tanácsi irányel⁽¹⁾ v és a 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányel⁽²⁾ v végrehajtásához, valamint a jó környezeti állapot legkésőbb 2020-ig történő eléréséhez és fenntartásához, a legutóbb a 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽³⁾ meghatározott előírások szerint, ideértve különösen azt, hogy a populáció életkor és méret szerinti megoszlásának az állomány jó egészségi állapotát kell mutatnia a halászott fajok valamennyi halállománya esetében, illetve ideértve az 1., 2., 3., 4., 6., 9. és 10. mutatót is. [Mód. 70]

10b. cikk

Az összes fogás kirakodásának kötelezettsége

A közös halászati politikáról szóló .../2013/EU tanácsi és parlamenti rendelet 15. Cikkétől eltérve az e rendelet 4. cikkének (1) vagy (3) bekezdése alapján megadott, a mélytengeri fajokra vonatkozó halászati engedéllyel rendelkező halászhajók minden fogását – halfajok és nem halfajok egyedeit egyaránt –, függetlenül attól, hogy vonatkozik-e rájuk fogási korlátozás vagy sem, a halászhajó fedélzetére kell venni és ott kell tartani, továbbá be kell jegyezni a hajónaplóba és ki kell rakodni. A de minimis rendelkezések nem vonatkoznak az ilyen hajókra. [Mód. 71]

⁽¹⁾ A Tanács 92/43/EGK Irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.22.7., 7. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7.o.).

⁽³⁾ A tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

2013. december 10., kedd

2. SZAKASZ

Halászatierő kifejtés-korlátozások útján történő gazdálkodás és kísérő intézkedések [MÓD. 72]

11. cikk

A halászati lehetőségek kizárólag halászatierő kifejtés-korlátozások útján történő megállapítása rögzítése [Mód. 73]

(1) ~~A Tanács a Szerződéssel összhangban eljárva dönthet úgy, hogy a mélytengeri fajokra vonatkozó éves halászati lehetőségeknek a halászatierő kifejtés-korlátozások és fogási korlátozások formájában történő megállapítása helyett meghatározott halászati tevékenységek tekintetében csak halászatierő kifejtés-korlátozásokat határoz meg.~~ **lehetőségeket a teljes kifogható mennyiség szerint kell megállapítani** [Mód. 74]

(1a) **A teljes kifogható mennyiség előírásán kívül korlátozások vezethetők be a halászati erő kifejtés tekintetében is.** [Mód. 75]

(1b) **A halászati lehetőségek (1) és (1a) bekezdések szerinti rögzítésének összhangban kell állnia a közös halászati politikáról szóló ... /2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdésében előírt célkitűzésekkel.** [Mód. 76]

(2) ~~Az (1) (1a) bekezdés alkalmazásában minden olyan, az egyes mélytengeri tevékenységcsoportokra vonatkozó halászati erő kifejtési szint, amelyet viszonyítási alapként használnak a 10. cikkben meghatározott alapelvek követéséhez szükséges kiigazítások során, az a halászati erő kifejtési szint lesz, amelyről tudományos információk/adatok alapján megállapították, hogy összhangban van az előző két naptári év a 2009–2011 közötti időszak során a megfelelő mélytengeri tevékenységcsoportok keretében ejtett fogásokkal.~~

Az első albekezdésben említett halászati erő kifejtési szintek értékelése tekintetében az I mellékletben szereplő, a 2. cikk (2) bekezdés c) pontjában említett késleltetett alkalmazás tárgyát képező fajok – amint azokat a nevezett melléklet negyedik oszlopa feltünteti – ... (*) -tól veendő figyelembe. [Mód. 77]

(2a) **A mélytengeri fajokra vonatkozó halászatierő kifejtés-korlátozás szintjeinek megállapításakor figyelembe kell venni a halászat ezen ágazatában megvalósított fogások valószínűsíthető összetételét, és az adott szintet úgy kell előírni, hogy képes legyen biztosítani minden halászott faj hosszú távú fenntarthatóságát.** [Mód. 78]

(3) Az (1) és (2) bekezdés alapján meghatározott halászatierő kifejtés-korlátozások az alábbiakat adják meg:

a) azon mélytengeri tevékenységcsoport, amelyre a korlátozás a szabályozott halászeszköz **típusa és mennyisége** tekintetében vonatkozik, a cél faj és **az egyes célállományok, a mélység és** azon ICES-övezetek vagy CECAF-területek, amelyeken belül a megengedett erő kifejtés elvégezhető; és [Mód. 79]

b) a gazdálkodáshoz használt erő kifejtési egység **vagy egységek kombinációja; továbbá** [Mód. 80]

ba) az erő kifejtési szintek ellenőrzésére és az erre vonatkozó jelentéstételre szolgáló módszerek és eljárások az adott halászati gazdálkodási időszakban. [Mód. 81]

12. cikk

Kísérő intézkedések

(1) ~~Amennyiben a fogási korlátozásokat a 11. cikk (1) bekezdésének megfelelően felváltották az éves halászati erő kifejtési korlátozások, A tagállamok a lobogójuk alatt közlekedő hajók tekintetében az alábbi kísérő intézkedéseket tartják fenn vagy vezetik be:~~ [Mód. 82]

a) ~~az erő kifejtési korlátozások hatálya alá tartozó hajók teljes fogási kapacitásának növelését megelőző olyan intézkedések, amelyek megelőzik vagy felszámolják a túlhálózást és a túlzott halászati kapacitást;~~ [Mód. 83]

b) **a járulékos fogások – különösen a legveszélyeztetettebb fajok járulékos fogásainak növelését megelőző megelőzését és minimálisra csökkentését célzó** intézkedések; és [Mód. 84]

(*) E rendelet hatálybalépését követő öt év.

2013. december 10., kedd

c) a visszadobás gyakorlatának hatékony megelőzésének feltételei. E feltételek ~~minden~~, **elsősorban a nem kívánt fajok fogásának elkerülésére vonatkoznak és megkövetelik a** fedélzeten tartott **összes** hal ~~kirakodására vonatkoznak kirakodását~~, kivéve, ha ez ellentétes lenne a közös halászati politika értelmében hatályban lévő szabályokkal, **vagy ha a fajok visszadobást követő hosszú távú túlélési aránya bizonyítottan magas;** [Mód. 85]

ca) **a mélytengeri tevékenységcsoporton belül az illegális, nem szabályozott és be nem jelentett halászat megelőzését, megakadályozását és felszámolását célzó intézkedések.** [Mód. 86]

(2) Az intézkedések mindaddig hatályban maradnak, amíg szükség mutatkozik az (1) ~~bekezdés a), b) és c) pontjában bekezdésben~~ meghatározott kockázatok megelőzésére vagy enyhítésére. [Mód. 87]

(2a) **A tagállamok haladéktalanul értesítik a Bizottságot az (1) bekezdéssel összhangban elfogadott intézkedésekről.** [Mód. 88]

(3) A Bizottság a tagállamok által elfogadott kísérő intézkedések hatékonyságát elfogadásuk, **majd azt követően évente** után értékeli. [Mód. 89]

13. cikk

A Bizottság intézkedései a tagállamok által elfogadott kísérő intézkedések hiánya vagy elégtelensége esetén

(1) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a 20. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy a 12. cikk (1) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában említett, az éves erőfeszítési korlátozásokat kísérő intézkedéseket határozzon meg, ha:

a) az érintett tagállam nem értesíti a Bizottságot a 12. cikk értelmében elfogadott intézkedésekről(*) ~~a halászati erőfeszítés-korlátozások~~, amikor ezeket először vezetik be a fogási korlátozások helyett; [Mód. 90]

b) a 12. cikk értelmében elfogadott intézkedések hatályukat veszítik, noha továbbra is fennáll a 12. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott kockázatok megelőzésének vagy enyhítésének a szükségessége.

(2) A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 20. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el éves erőfeszítési korlátozásokat kísérő, a 12. cikk (1) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában említett intézkedések meghatározása céljából, ha a 12. cikk (3) bekezdése értelmében elvégzett értékelés alapján

a) a tagállami intézkedések nem minősülnek összeegyeztethetőnek e rendelet célkitűzéseivel; vagy

b) a tagállami intézkedések elégtelennek minősülnek a 12. cikk (1) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában meghatározott célkitűzések tekintetében.

(3) A Bizottság által elfogadott kísérő intézkedések célja, hogy biztosítsák az e rendeletben meghatározott célok és célkitűzések elérését. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus Bizottság általi elfogadásával bármely elfogadott tagállami intézkedés hatályát veszti.

13a. cikk

Egyedi uniós intézkedések

A járulékos fogások megelőzése és minimálisra csökkentése érdekében – különös tekintettel a legveszélyeztetettebb fajok járulékos fogásaira – lehetőség van a halászfelszereléseket módosításait vagy a magas járulékos fogási arányt mutató területek valós idejű lezárásait elrendelő határozatok meghozatalára; [Mód. 91]

IV. FEJEZET

ELLENŐRZÉS

14. cikk

A többéves tervekre vonatkozó ellenőrzési előírások alkalmazása

(1) E rendeletet ~~az 1224/2009/EK~~ **a közös halászati politikáról szóló ... /2013/EU** rendelet alkalmazásában „többéves tervként” kell értelmezni. [Mód. 92]

(*) **Három hónappal e rendelet hatálybalépése után.**

2013. december 10., kedd

(2) A mélytengeri fajokat a ~~1224/2009/EK~~ **közös halászati politikáról szóló ... /2013/EU** rendelet alkalmazásában „a többéves terv hatálya alá tartozó fajoknak” és „a többéves terv hatálya alá tartozó állományoknak” kell tekinteni. [Mód. 93]

15. cikk

Kijelölt kikötők

(1) **A tagállamok kijelölik azokat a kikötőket, ahol a mélytengeri fajok 100 kg-ot meghaladó tömegben történő kirakodását vagy átrakodását végzik. A tagállamok ... (*)-ig továbbítják a Bizottságnak e kijelölt kikötők jegyzékét.** [Mód. 94]

(2) A mélytengeri fajok bármilyen összetételű, 100 kg-ot meghaladó mennyiségű fogásai kizárólag a ~~mélytengeri fajok kirakodására~~ **tagállamok által az (1) bekezdéssel összhangban** kijelölt kikötőkben rakodhatók ki. [Mód. 95]

(3) **Az összhang és koordináció Unió-szerte történő javítása érdekében a Bizottság intézkedéseket állapít meg a hajók, a kijelölt kikötők és a vonatkozó illetékes hatóságok számára a mélytengeri fajok kirakodásához vagy átrakodásához szükséges ellenőrzési és felügyeleti eljárásokra, valamint a kirakodási vagy átrakodási adatok feljegyzésére és bejelentésére vonatkozóan, minimumkövetelményként ideértve a fogás összességét és fajok szerinti összetételét is.** [Mód. 96]

(4) **A mélytengeri fajokat kirakodó vagy átrakodó hajók betartják a kirakodott vagy átrakodott mélytengeri fajok összességének és a fogás fajok szerinti összetételének feljegyzésére és bejelentésére vonatkozó feltételeket, és megfelelnek a mélytengeri fajok kirakodásához vagy átrakodásához kapcsolódó minden ellenőrzési és felügyeleti eljárásnak.** [Mód. 97]

16. cikk

Előzetes értesítés

~~Az 1224/2009/EK rendelet 17. cikkétől eltérve valamennyi~~ **A haláshajó hosszától függetlenül minden** olyan uniós haláshajó ~~parancsnoka parancsnokának,~~ amely mélytengeri fajokból ~~—tekintet nélkül az egyedek hosszára—~~ 100 kg-os vagy afeletti tömegű fogást kíván kirakodni **vagy más hajóra átrakodni**, szándékáról köteles értesíteni a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságát **és a kikötői hatóságot. Az 1224/2009/EK rendelet 17. cikkével összhangban, a legalább 12 méter hosszúságú haláshajó parancsnoka vagy a működtetéséért felelős bármely más személy a kikötőbe érkezés becsült idejét megelőzően legalább négy órával értesíti az illetékes hatóságokat. A fentiektől eltérően a kisebb méretű, elektronikus fogási naplóval nem rendelkező hajókat és a kisüzemi haláshajókat mentesíteni kell az értesítési kötelezettség alól.** [Mód.98].

17. cikk

Hajónapló-bejegyzések mély vizeken

Az 1224/2009/EK rendelet 14. és 15. cikkének sérelme nélkül, az e rendelet 4. cikk (1) vagy (3) bekezdésének megfelelő engedéllyel rendelkező haláshajók parancsnokai, mélytengeri tevékenységcsoportban való részvétel vagy 400 méternél mélyebben történő halászat esetén kötelesek elvégezni az alábbiakat:

a) a papíralapú hajónaplóban minden egyes fogás után új vonalat húznak; vagy

b) ha elektronikus adatrögzítési és jelentéstételi rendszert használnak, minden fogás után külön bejegyzést készítenek.

18. cikk

A halászati engedélyek visszavonása

(1) Az 1224/2009/EK rendelet 7. cikke (4) bekezdésének sérelme nélkül, az e rendelet 4. cikkének (1) és (3) bekezdésében említett halászati engedélyeket az alábbi ~~esetekben~~ **esetek bármelyikében** legalább egyéves időtartamra vissza kell vonni ~~a következő esetekben:~~ [Mód. 99]

(*) E rendelet hatályba lépését követő 60 napon belül.

2013. december 10., kedd

- a) a halászati engedélyben meghatározott feltételek be nem tartása a halászeszközök használatára vonatkozó korlátozásokat, a műveletek engedélyezett helyszíneit, ~~vagy adott esetben~~ **valamint** az olyan fajokra vonatkozó fogási ~~vagy~~ és erő kifejtési korlátozásokat illetően, amelyek halászata megengedett; ~~vagy~~ [Mód. 100]
- b) tudományos megfigyelő fedélzetre vételének elmulasztása, vagy a fogásokból való, az e rendelet 19. cikkében meghatározott tudományos célú mintavétel lehetővé tételének elmulasztása,

ba) az adatok 8. cikkkel összhangban történő gyűjtésének, feljegyzésének és bejelentésének elmulasztása; [Mód. 101]

bb) a közös halászati politika követelményeinek való megfelelés elmulasztása; [Mód. 102]

bc) az 1005/2008/EK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott bármely eset, különösen a VII–IX. fejezet rendelkezései értelmében. [Mód. 103]

~~(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, ha az ott említett mulasztásokat vis maior okozta.~~ [Mód. 104]

V. FEJEZET

ADATGYŰJTÉS ÉS MEGFELELÉS [Mód. 105]

19. cikk

Az adatgyűjtésre és jelentéstételre vonatkozó szabályok

(1) A tagállamok minden mélytengeri tevékenységcsoportról adatokat gyűjtenek a 199/2008/EK tanácsi rendeletnek ⁽²⁾ megfelelően elfogadott, a biológiai, műszaki, környezeti, gazdasági és társadalmi vonatkozású adatok gyűjtésére, kezelésére és felhasználására vonatkozóan a többéves közösségi programban és a hivatkozott rendelet alapján elfogadott egyéb intézkedések keretében meghatározott, adatgyűjtéssel és pontossággal kapcsolatos szabályoknak megfelelően. **A tagállamok gondoskodnak arról, hogy rendelkezésre álljanak a kifogott célfajok fogásaira és a járulékos fogásokra, valamint a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák felfedezésére vonatkozó jelentéstétel megkönnyítéséhez szükséges rendszerek. Amikor csak lehetséges, az ilyen bejelentésnek valós időben kell történnie.** [Mód. 106]

(1a) A tagállamok megfigyelési programot dolgoznak ki a mélytengeri fajok célfajok fogásaira és a járulékos fogásokra, valamint a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák felfedezésére vonatkozó megbízható, aktuális és pontos adatok, valamint az e rendelet hatékony végrehajtásához szükséges egyéb mérvadó információk összegyűjtésének biztosítása érdekében. A fenékvonóhálót vagy fenékhez rögzített kopoltyúhálót használó, mélytengeri fajok célfajként való fogására vonatkozó halászati engedéllyel rendelkező hajóknak 100 %-os megfigyelési lefedettség tárgyát kell képezniük. A mélytengeri fajok fogására vonatkozó halászati engedéllyel rendelkező más hajóknak 10 %-os megfigyelési lefedettség tárgyát kell képezniük. [Mód. 107]

(2) A hajó parancsnokának, vagy a hajó működéséért felelős bármely más személynek az adott hajóhoz a tagállam által kijelölt tudományos megfigyelőt kell a fedélzetre venni, ~~kivéve, ha ez biztonsági okokból nem lehetséges.~~ **a (4) bekezdésben meghatározott feltételekkel összhangban.** A parancsnok lehetővé teszi a tudományos megfigyelő feladatainak végrehajtását. [Mód. 108]

(3) A fedélzeti tudományos megfigyelők:

- a) ~~elvégzik az (1) bekezdésben meghatározott rendszeres adatgyűjtési feladataikat;~~ **képesítéssel rendelkeznek fedélzeti tudományos megfigyelői kötelezettségeik és feladataik végrehajtásához, és képesek azonosítani a mélytengeri ökoszisztémákban élő fajokat;** [Mód. 109]

aa) önállóan, a hajónaplóban használt formátummal megegyező módon feljegyzi az 1224/2009/EK rendeletben előírt fogási információkat; [Mód. 110]

⁽¹⁾ A Tanács 1005/2008/EK rendelete (2008. szeptember 29.) a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról, (HL L 286., 2008.10.29., 1.o.).

⁽²⁾ A Tanács 199/2008/EK rendelete (2008. február 25.) a halászati ágazatban az adatok gyűjtésére, kezelésére és felhasználására szolgáló közösségi keretrendszer létrehozásáról, valamint a közös halászati politika tekintetében a tudományos tanácsadás támogatásáról (HL L 60., 2008.3.5., 1. o.)

2013. december 10., kedd

- ab) feljegyzi a halászati tervnek a 7. cikkben említett minden módosítását; i [Mód. 111]*
- ac) dokumentálja a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák váratlan felfedezéseit, beleértve olyan információk gyűjtését is, amelyek hasznosak lehetnek a terület védelmével kapcsolatban; [Mód. 112]*
- ad) feljegyzi a halászeszközök lebocsátási mélységét; [Mód. 113]*
- ae) a megfigyelési időszak végét követő 20 napon belül jelentést nyújt be a zászló szerinti tagállam illetékes hatóságainak, és e jelentés másolatát a Bizottság erre vonatkozó írásos kérelmének kézhezvételétől számított 30 napon belül megküldi a Bizottságnak. [Mód. 114]*
- b) meghatározzák és dokumentálják a hajó halászeszközei által fedélzetre vett kőkorallok, szarukorallok, szivacsok vagy az ugyanazon ökoszisztémához tartozó más organizmusok tömegét.
- (3a) A fedélzeti tudományos megfigyelő az alábbiak közül egyik sem lehet:**
- i. azon hajó parancsnokának vagy azon hajón szolgáló tisztnek a rokona, amelyre kirendelik;*
 - ii. azon hajó parancsnokának az alkalmazottja, amelyre kirendelik;*
 - iii. alkalmazottja a parancsnok képviselőjének;*
 - iv. a parancsnok vagy a parancsnok képviselője által ellenőrzött társaság alkalmazottja;*
 - v. hozzátartozója a parancsnok képviselőjének. [Mód. 115]*
- (4) Az (1) bekezdésben említett kötelezettségeiken túlmenően a tagállamok a mélytengeri tevékenységcsoport tekintetében a II. mellékletben meghatározott külön adatgyűjtési és jelentéstételi követelmények hatálya alá tartoznak.
- (4a) Az adatgyűjtés lehetővé teheti partnerségek létrehozását a tudósok és a halászok között, és hozzájárulhat a kutatáshoz a tengeri környezet, a biotechnológia, az élelmiszertudományok, a feldolgozás és a gazdaság területein. [Mód. 116]**
- (5) A mélytengeri tevékenységcsoporttal összefüggésben gyűjtött adatokat – ideértve a II. mellékletnek megfelelően gyűjtött adatokat is – a 199/2008/EK rendelet III. fejezetében meghatározott adatkezelési eljárásnak megfelelően kell kezelni.
- (6) A Bizottság kérésére a tagállamok tevékenységcsoportonkénti bontásban havonta jelentést tesznek az alkalmazott erőfeszítésről és/vagy a fogásokról. **E jelentéseket nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni. [Mód. 117]**

Va. FEJEZET

PÉNZÜGYI TÁMOGATÁS [Mód. 118]

19a. cikk

A halászeszközök lecserélésére nyújtott pénzügyi támogatás

(1) A mélytengeri tevékenységcsoportban fenékvonóhálót vagy fenékhez rögzített kopoltyúhálót használó hajók az Európai Tengerügyi és Halászati Alap által nyújtott pénzügyi támogatásra jogosultak halászeszközeik lecseréléséhez és a hajón ehhez kapcsolódóan elvégzett módosításokhoz, valamint a szükséges szakismeretekhez és képzéshez, feltéve, hogy az új halászeszközöknek bizonyítottan megfelelőbb a mérete és a fajszелеktivitása, továbbá kisebb és korlátozott mértékű hatást gyakorolnak a tengeri környezetre és a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra, és nem növelik a hajó halászati kapacitását, a Bizottság által a megfelelő független tudományos testülettel folytatott konzultációt követően megállapítottak szerint.

2013. december 10., kedd

(2) A halászhajók az Európai Tengerügyi és Halászati Alap által nyújtott pénzügyi támogatásra jogosultak a mélytengeri – és különösen a legvesélyeztetettebb mélytengeri – fajok nem kívánt fogásainak minimálisra csökkentése, illetve – adott esetben – kiküszöbölése céljából.

(3) Ugyanazon uniós halászhajónak egynél többször nem ítéltető oda támogatás.

(4) Az Európai Tengerügyi és Halászati Alap által nyújtott pénzügyi támogatáshoz való hozzájárulás feltétele e rendeletnek, a közös halászati politikának, valamint az uniós környezetvédelmi jognak való teljes körű megfelelés. [Mód. 119]

VI. FEJEZET

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK

20. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A Bizottság ~~határozatlan időre ... (*)-tól~~ **számított hároméves időtartamra** szóló felhatalmazást kap a **3b cikk (2) bekezdésében és a 13. cikkben** említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. **A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal a hároméves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.** [Mód. 120]

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a **3b cikk (2) bekezdésében és a 13. cikkben** említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. Az említett határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetésének napján vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A **3b cikk (2) bekezdésében és a 13. cikk** alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az említett jogi aktusról szóló értesítést követő két hónapos időtartam leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére az említett időtartam 2 hónappal meghosszabbodik.

VII. FEJEZET

ÉRTÉKELÉS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

21. cikk

Értékelés

(1) ~~E rendelet hatálybalépését követő hat éven belül~~ A Bizottság **... (**) -ig** a tagállamok jelentései és az e célból kért tudományos szakvélemény alapján értékeli az e rendeletben meghatározott intézkedések hatását, és meghatározza, hogy milyen mértékben teljesültek az ~~1. cikk a) és b) pontjában~~ **cikkben** említett célkitűzések. [Mód. 121]

(*) E rendelet hatálybalépésének időpontját.

(**) E rendelet hatálybalépését négy évvel.

2013. december 10., kedd

- (2) Az értékelésnek az alábbi területeken megfigyelhető tendenciákra kell összpontosítania:
- a) azok a hajók, amelyek a tengerfenékre kisebb hatást gyakorló halászeszközök használatára álltak át, valamint a visszadobási szintjük alakulása; **nem kívánt fogások megelőzése, minimálisra csökkentése és – ha lehetséges – teljes felszámolása tekintetében elért haladás; [Mód. 122]**
 - b) az egyes mélytengeri tevékenységcsoportokban tevékenységet folytató hajók működési tartománya;
 - c) a tagállamok által a tudományos testületeknek állományfelmérés céljából, vagy pedig a Bizottságnak különleges adatlelvások esetében szolgáltatott adatok teljessége és megbízhatósága;
 - d) azok a mélytengeri halállományok, amelyek tekintetében javult a tudományos szakvélemények színvonala;
 - e) ~~azok a halászatok, amelyekben gazdálkodás csak halászatierőfejlesztési korlátozások alapján folyik, és a visszadobás gyakorlatának megszüntetése és a legveszélyeztetettebb fajok kifogásának csökkentése érdekében hozott kísérő intézkedések hatékonysága. [Mód. 123]~~
- ea) a 7. cikkkel összhangban elvégzett hatásvizsgálatok minősége; i [Mód. 124]**
- eb) az e rendelet végrehajtása tekintetében közvetlenül érintett, az Unióban található hajók és kikötők száma; [Mód. 125]**
- ec) a mélytengeri halállományok hosszú távú fenntarthatóságának és a nem célfajok – különösen a legveszélyeztetettebb fajok – járulékos fogásai megakadályozásának biztosítása érdekében megállapított intézkedések hatékonysága; [Mód. 126]**
- ed) a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák milyen mértékben részesültek hatékony védelemben az engedélyezett halászati tevékenységeknek a mélytengeri fajok meglévő halászati övezeteire való korlátozása, területlezárások, az ún. „eltávolodási szabály” és/vagy egyéb intézkedések révén; [Mód. 127]**
- ee) a 600 méteres mélységre vonatkozó korlátozás alkalmazása. [Mód. 128]**
- (2a) A Bizottság az (1) és (2) bekezdésben említett értékelés alapján ... (*)-ig adott esetben javaslatokat terjeszt elő az e rendelet módosítása tekintetében. [Mód. 129]**

22. cikk

Átmeneti intézkedések

A 2347/2002/EK irányelv alapján kiadott különleges halászati engedélyek addig maradnak érvényesek, amíg fel nem váltják őket az e rendelet alapján kiadott, mélytengeri fajok fogását lehetővé tévő halászati engedélyek, de ~~2012. szeptember 30.~~ ... (**) után mindenképpen érvényüket veszítik. **[Mód. 130]**

23. cikk

Hatályon kívül helyezés

- (1) A 2347/2002/EK rendelet hatályát veszti.
- (2) A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat az e rendelet III. mellékletében szereplő megfelelési táblázattal összhangban az e rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni.

(*) **Öt évvel e rendelet hatálybalépését követően.**

(**) **E rendelet hatálybalépését egy évvel.**

2013. december 10., kedd

24. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

[...]

a Tanács részéről

az elnök

[...]

I. melléklet

1. szakasz: Mélytengeri fajok

Tudományos név	Közönséges név	Legveszélyeztetettebb (x)	A 2. cikk (2) bekezdés c) pontjának késleltetett alkalmazása
<i>Centrophorus granulosus</i>	Nyelőcápa	x	
<i>Centrophorus squamosus</i>	Érdes nyelőcápa	x	
<i>Centroscyllium fabricii</i>	Szürke tuskécápa	x	
<i>Centroscyrnus coelolepis</i>	Portugál cápa	x	
<i>Centroscyrnus crepidater</i>	Hosszúorrú tuskécápa	x	
<i>Dalatias licha</i>	Búvárcápa	x	
<i>Etmopterus princeps</i>	Nagy lámpácápa	x	
<i>Apristurus spp.</i>	Mélyvízi macskacápák		
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	Gallérocápa		
<i>Deania calcea</i>	Madárcsőrű tuskécápa		
<i>Galeus melastomus</i>	Fűrészfarkú cápa		
<i>Galeus murinus</i>	Egércápa		
<i>Hexanchus griseus</i>	Hatkopoltyús szürkecápa	x	
<i>Etmopterus spinax</i>	Bársonyoshású lámpácápa		
<i>Oxynotus paradoxus</i>	Vitorlás disznócápa		
<i>Scymnodon ringens</i>	Spanyol tuskécápa		
<i>Somniosus microcephalus</i>	Grönlandi cápa		
<i>Alecocephalidae</i>	Tarfejűhalfélék		

2013. december 10., kedd

Tudományos név	Közönséges név	Legveszélyeztetettebb (x)	A 2. cikk (2) bekezdés c) pontjának késleltetett alkalmazása
Alepocephalus bairdii	Baird tarfejű hala		
Alepocephalus rostratus	Kopaszhal		
Aphanopus carbo	Fekete abroncshal		
Argentina silus	Aranylazac		
Beryx spp.	Tízujjú nyálkásfejűhalak		
Chaceon (Geryon) affinis	Mélytengeri vörös tarisznyarák		x
Chimaera monstrosa	Tengeri macska		x
Hydrolagus mirabilis	Nagyszemű tengeri macska		x
Rhinochimaera atlantica	Hosszúorrú tengeri macska		x
Coryphaenoides rupestris	Gránátoshal		
Epigonus telescopus	Izzószemű hal	x	
Helicolenus dactylopterus	Rózsás álsügér		
Hoplostethus atlanticus	Atlanti tükörhal	x	
Macrourus berglax	Észak-atlanti gránátoshal		
Molva dypterygia	Kék menyhal		
Mora moro	Lágyhal		x
Antimora rostrata	Lila tőkehal		x
Pagellus bogaraveo	Nagyszemű vörösdurbincs		
Phycis blennoides	Villás tőkehal		
Polyprion americanus	Roncssügér		
Reinhardtius hippoglossoides	Grönlandi laposhal		
Cataetyx laticeps			x
Hoplostethus mediterraneus	Csillagosszemű hal (rózsaszínű)		x
Macrouridae	Gránátoshalak		
kivéve a Coryphaenoides rupestris és a Macrourus berglaxot	kivéve a gránátoshalat és az észak-atlanti gránátoshalat		
Nesiarchus nasutus			
Notacanthus chemnitzii	Tüskeshátú hal		
Raja fyllae	Fylla-rája		x

2013. december 10., kedd

Tudományos név	Közönséges név	Legveszélyeztetettebb (x)	A 2. cikk (2) bekezdés c) pontjának késleltetett alkalmazása
Raja hyperborean	Sarki rája		
Raja nidarosiensis	Norvég rája		
Trachyscorpia cristulata	Tüskés (mélytengeri) skorpióhal		

2. szakasz: A fentieken kívül a NEAFC által szabályozott fajok

~~Brosme brosme~~	~~Norvég menyhal~~	
~~Conger conger~~	~~Tengeri angolna~~	
Lepidopus caudatus	Villásfarkú abroncshal	x
Lycodes esmarkii	Norvég farkasangolna	
~~Molva molva~~	~~Északi menyhal~~	
Sebastes viviparus	Kis alsügér (Norvég tőkehal)	

[Mód. 131]

II. melléklet

Az adatgyűjtésre és jelentéstételre vonatkozó, a 18. cikk (4) bekezdésében említett külön szabályok

1. A tagállamok biztosítják, hogy a mind uniós, mind nemzetközi vizekből álló területekkel kapcsolatban gyűjtött adatokat tovább bontják olyan módon, hogy vagy az uniós vizekre, vagy pedig a nemzetközi vizekre vonatkozzanak.
2. Amennyiben a mélytengeri tevékenységcsoportban végzett tevékenység és ugyanazon terület valamely másik tevékenységcsoportjában folytatott tevékenység között átfedés van, az előbbivel kapcsolatos adatgyűjtést el kell különíteni az utóbbival kapcsolatos adatgyűjtéstől.
3. A visszadobásokból minden mélytengeri tevékenységcsoportban mintát kell venni. A kirakodásokból és visszadobásokból történő mintavételnek az I. mellékletben felsorolt valamennyi fajra, és a tengerfenék ökoszisztémájához tartozó fajokra is ki kell terjedniük, például a mélytengeri korallokra, szivacsokra, vagy az ugyanazon ökoszisztémához tartozó más organizmusokra.
4. Amennyiben az alkalmazandó többéves adatgyűjtési terv előírja a halászati erő kifejtésre vonatkozó adatok gyűjtését – a vonóhálós halászattal töltött órák és a passzív halászeszközök merítési ideje vonatkozásában –, a tagállam az alábbi kiegészítő adatokat gyűjti, amelyeket kérésre kész bemutatni az ilyen halászati erő kifejtesi adatokkal együtt:
 - a) a halászati tevékenységek végzésének földrajzi helye fogásonként a hajómegfigyelési rendszerből a hajó által a halászati felügyelő központnak továbbított adatok alapján;
 - b) azon halászati mélységek, amelyekben a halászeszközöket telepítik, ha a hajóra elektronikus hajónapló segítségével történő jelentéstétel vonatkozik. A hajó parancsnokának a halászati mélységet a szabványosított jelentéstételi formátumnak megfelelően kell bejelentenie.

2013. december 10., kedd

- 4a. A Bizottság biztosítja, hogy az adatgyűjtést megfelelő időben, az összes tagállamban harmonizált módon elvégzik, továbbá hogy az adatok pontosak, megbízhatóak és átfogóak. [Mód. 132]
- 4b. A Bizottság biztosítja az összegyűjtött adatok biztonságos tárolását és a nyilvánosság számára történő közzétételét, kivéve rendkívüli körülmények fennállása esetén, amikor megfelelő védelemre és titoktartásra van szükség, és ha az ilyen megszorítás indokait bejelentették. [Mód. 133]

Ila. melléklet

A 7. cikk (2) bekezdésében említett hatásvizsgálatok

A mélytengeri halászati tevékenységeket meghatározó, a 7. cikk (2) bekezdésében említett hatásvizsgálatok többek között a következőkre irányulnak:

1. az alkalmazott halászat típusa(i), ideértve a hajók és halászeszközök fajtáit, a halászterületeket és a tevékenységek által érintett mélységi tartományt, az egyes célfajokat és a járulékos fogásként nagy valószínűséggel kihalászható fajokat, a halászati erőfelfejtés szintjét és a halászat időtartamát;
2. a rendelkezésre álló legmértékadóbb tudományos adatok a halállományok aktuális állapotáról, valamint kiindulási alapnak tekinthető és a leendő változásokkal összehasonlítható információk a halászterületen található ökoszisztémákról és élőhelyekről;
3. olyan veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák azonosítása, leírása és feltérképezése, amelyek jelenléte ismert vagy valószínű;
4. a tevékenység hatásainak azonosításához, leírásához és értékeléséhez használt adatok és módszerek, az ismeretbeli hiányosságok feltárása, valamint az értékelésben ismertetett információk bizonytalansági fokának megállapítása;
5. a halászati tevékenységek által kiváltott valószínű hatások előfordulásának, mértékének és időtartamának megállapítása, leírása és értékelése, ideértve a halászati tevékenységek halmozott hatásait is, különösen a halászterületen található veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra és a lassan visszapótlódó halászati erőforrásokra nézve;
6. a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémákra gyakorolt jelentős kedvezőtlen hatások megelőzését célzó, valamint a lassan visszapótlódó halászati erőforrások hosszú távú védelmét és az azokkal való fenntartható gazdálkodást biztosító, javasolt óvintézkedések és gazdálkodási intézkedések, továbbá a halászati műveletek hatásainak nyomon követésére szolgáló intézkedések. [Mód. 134]

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0540

Polgári védelmi mechanizmus *I**

Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása az uniós polgári védelmi mechanizmusról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2011)0934 – C7-0519/2011 – 2011/0461(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/49)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0934),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 196. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0519/2011),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. július 19-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. október 9-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint elfogadja az Európai Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság, a Külügyi Bizottság, a Költségvetési Bizottság valamint a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0003/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatát;
 3. tudomásul veszi a Parlament, a Tanács és a Bizottság ezen állásfoglaláshoz mellékelt együttes nyilatkozatát;
 4. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0461

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 10-én került elfogadásra az uniós polgári védelmi mechanizmusról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 1313/2013/EU határozat.)

⁽¹⁾ HL C 277., 2012.9.13., 164. o.

2013. december 10., kedd

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

A Bizottság nyilatkozata

Az éves költségvetési eljárás sérelme nélkül a Bizottság 2015 januárjától kezdve éves jelentést kíván benyújtani az Európai Parlamentnek a határozat végrehajtásáról, amely jelentés tartalmazza az I. mellékletben foglalt költségvetési bontást is. E megközelítés alapja a polgári védelmi politika sajátos jellege, és nem tekinthető precedensnek más pénzügyi eszközök esetében.

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság nyilatkozata

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság tudomásul veszi a 19. cikk (4)–(6) bekezdése és az I. melléklet szerinti megközelítést, amelyet e határozat egyedi jellegzetességei indokolnak, és amely nem tekinthető precedensnek más pénzügyi eszközök esetében.

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0541

A lakóingatlanokhoz kapcsolódó hitelmegállapodások *I**

Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása a lakóingatlanokhoz kapcsolódó hitelmegállapodásokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2011)0142 – C7-0085/2011 – 2011/0062(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/50)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0142),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0085/2011),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Központi Bank 2011. augusztus 18-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2011. július 14-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. május 8-i és 2013. november 27-i írásbeli kötelezettségvállalásaira, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság és a Jogi Bizottság véleményére (A7-0202/2012),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot ⁽³⁾;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0062

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 10-én került elfogadásra a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló 2014/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktszal, 2014/17/EU irányelv.)

⁽¹⁾ HL C 240., 2011.8.18., 3. o.

⁽²⁾ HL C 318., 2011.10.29., 133. o.

⁽³⁾ Ez az álláspont helettesíti a 2013. szeptember 10-én elfogadott módosításokat (Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0341.

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0542

A Bangladesből származó rizs behozatala ***I

Az Európai Parlament 2013. december 10-én elfogadott módosításai a Bangladesből származó rizs behozataláról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatához (COM(2012)0172 – C7-0102/2012 – 2012/0085(COD)) ⁽¹⁾

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/51)

Módosítás 1

Rendeletre irányuló javaslat

Cím

A Bizottság által javasolt szöveg

Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a Bangladesből származó rizs behozataláról

Módosítás

Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a Bangladesből származó rizs behozataláról **és a 3491/90/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről**

Módosítás 2

Rendeletre irányuló javaslat

3 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(3) A preferenciális importmegállapodás megbízhatóságának és hatékonyságának biztosítása érdekében, a Bizottságot a Szerződés 290. cikkének értelmében fel kell hatalmazni a jogi aktusok elfogadására, hogy szabályok megállapításával a megállapodásban való részvételt biztosítékhoz köthesse. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten – megfelelő konzultációkat folytasson. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.

Módosítás

(3) A preferenciális importmegállapodás megbízhatóságának és hatékonyságának biztosítása érdekében, a Bizottságot a Szerződés 290. cikkének értelmében fel kell hatalmazni a jogi aktusok elfogadására, hogy szabályok megállapításával a megállapodásban való részvételt biztosítékhoz köthesse **a Bangladesből származó rizs behozatali kontingensének a 3491/90/EGK tanácsi rendelettel összhangban történő megnyitására és kezelésére vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2006. december 22-i 1964/2006/EK bizottsági rendelettel ⁽¹⁾ összhangban**. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten – megfelelő konzultációkat folytasson. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.

⁽¹⁾ HL L 408., 2006.12.30., 18. o.

⁽¹⁾ Az ügyet az 57. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján visszautalták az illetékes bizottsághoz újratárgyalásra. (A7-0304/2013).

2013. december 10., kedd

Módosítás 3

Rendeletre irányuló javaslat

4 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (4) Az e rendelet **végrehajtására** vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni. Kifejezetten eltérő rendelkezések hiányában e hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni. Amennyiben a preferenciális importmegállapodás felfüggesztése szükséges, a **Bizottságot** végrehajtási **intézkedések elfogadására** kell **felhatalmazni** a 182/2011/EU rendelet alkalmazása nélkül.

Módosítás

- (4) Az e rendelet **végrehajtását szolgáló intézkedések elfogadására** vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni. Kifejezetten eltérő rendelkezések hiányában e hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni. Amennyiben a preferenciális importmegállapodás felfüggesztése szükséges, a **Bizottságnak** végrehajtási **aktust** kell **elfogadnia** a 182/2011/EU rendelet alkalmazása nélkül.

Módosítás 4

Rendeletre irányuló javaslat

7 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (7) Annak biztosítása érdekében, hogy a preferenciális importmegállapodások előnyei kizárólag a Bangladesből származó rizsre vonatkozzanak, az exportáló országnak származási bizonyítványt kell kiállítania, **és a behozatali vám csökkentésének megfelelő összegű exportadót kell szednie.**

Módosítás

- (7) Annak biztosítása érdekében, hogy a preferenciális importmegállapodások előnyei kizárólag a Bangladesből származó rizsre vonatkozzanak, az exportáló országnak származási bizonyítványt kell kiállítania.

2013. december 10., kedd

Módosítás 5

Rendeletre irányuló javaslat

7 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (7a) A rendelet része az Unió közös kereskedelempolitikájának, amelynek összhangban kell lennie a Szerződés 208. cikkében meghatározott, a fejlesztési együttműködés területén érvényesülő uniós politikai célkitűzésekkel, különösen a fejlődő országokban a szegénység felszámolása, a fenntartható fejlődés és a jó kormányzás elősegítése tekintetében. Mint ilyennek, meg kell felelnie a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) előírásainak, különösen az 1979-es Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) alapján elfogadott, a fejlődő országokra vonatkozó megkülönböztetett és kedvezőbb elbánásról, viszonyosságról és teljesebb részvételről szóló határozatnak (a továbbiakban: a felhatalmazó záradék), amely szerint a WTO-tagok a fejlődő országokat megkülönböztetett, illetve még kedvezőbb elbánásban részesíthetik.

Módosítás 6

Rendeletre irányuló javaslat

7 b preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (7b) Ez a rendelet továbbá azon alapul, hogy alapvetőnek tartja a kisgazdálkodók és a vidéki munkavállalók tisztességes jövedelemhez, valamint biztonságos és egészséges munkakörnyezethez való jogának elismerését a fejlődő országoknak és különösen a legkevésbé fejlett országoknak nyújtott kereskedelmi kedvezmények általános célkitűzéseinek elérésével kapcsolatban. Az Unió arra törekszik, hogy közös politikákat és tevékenységeket határozzon meg és folytasson a fejlődő országok fenntartható gazdasági, szociális és környezeti fejlődésének előmozdítása, elsődlegesen a szegénység felszámolásának érdekében. E tekintetben az emberi jogokkal és a munkajoggal, a környezetvédelemmel és a jó kormányzással kapcsolatos alapvető nemzetközi egyezmények ratifikálása és tényleges végrehajtása alapvető fontosságú, ahogyan azt az általános tarifális preferenciák rendszerének alkalmazásáról szóló 2012. október 25-i 978/2012/EU tanácsi rendeletben⁽¹⁾ meghatározott különleges ösztönző előírás szerinti további tarifális preferenciák is tükrözik.

⁽¹⁾ HL L 303., 2012.10.31., 1. o.

2013. december 10., kedd

Módosítás 13

Rendeletre irányuló javaslat

7 c preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (7c) *Annak biztosítása érdekében, hogy e rendelet összhangban álljon az EUMSZ 208. cikkében meghatározott általános rendelkezésekkel, csak az a rizs részesülhet e rendelet előnyeiből, amelyet a Nemzetközi Munkaiügyi Szervezetnek a 978/2012/EU rendelet VIII. mellékletében felsorolt egyezményeivel, különösen a kényszer- vagy kötelező munkáról szóló 29., az egyesülési szabadság és a szervezkedési jog védelméről szóló 87., a szervezkedési jog és a kollektív tárgyalási jog elveinek alkalmazásáról szóló 98., az egyenlő díjazásról szóló 98., a kényszermunka felszámolásáról szóló 105., a foglalkoztatásból és a foglalkozásból eredő hátrányos megkülönböztetésről szóló 111., valamint a gyermekmunka legrosszabb formáiról szóló 182. számú egyezményével összhangban termeltek, takarítottak be és dolgoztak fel;*

Módosítás 7

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 1 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (1a) *Ez a rendelet elismeri a kisgazdálkodók és a vidéki munkavállalók tisztességes jövedelemhez, valamint biztonságos és egészséges munkakörnyezethez való jogát, és e jog tiszteletben tartását alapvetőnek tartja a fejlődő országoknak és különösen a legkevésbé fejlett országok számára nyújtott kereskedelmi kedvezmények általános célkitűzéseinek elérésével kapcsolatban.*

Módosítás 8

Rendeletre irányuló javaslat

1 cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3) A XXXX/XXXX rendelet 323. cikkének (1) bekezdésében említett bizottság közreműködése nélkül elfogadott végrehajtási aktus szerint a Bizottságnak fel kell függesztenie az e cikk (1) bekezdésében rögzített preferenciális importmegállapodás alkalmazását, amint megállapítja, hogy a folyó évben az említett megállapodásban foglalt importügyletek elérték a (2) bekezdésben szereplő mennyiséget.

(3) A Bizottság az e cikk (1) bekezdésében rögzített preferenciális importmegállapodás alkalmazását felfüggesztő végrehajtási aktust fogad el, amint megállapítja, hogy a folyó évben az említett megállapodásban foglalt importügyletek elérték az e cikk (2) bekezdésében szereplő mennyiséget. *E végrehajtási aktust az 5a. cikk (2) bekezdésében említett eljárás alkalmazása nélkül kell elfogadni.*

2013. december 10., kedd

Módosítás 9

Rendeletre irányuló javaslat

2 cikk – 2 bekezdés – a pont

A Bizottság által javasolt szöveg

a) igazolták, hogy Banglades beszedte az (1) bekezdésben felsorolt csökkentésnek megfelelő összegű exportadót;

Módosítás

törölve

Módosítás 10

Rendeletre irányuló javaslat

4 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) A Bizottság e rendelet hatálybalépésétől kezdődően, határozatlan időre felhatalmazást kap a 3. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

Módosítás

(2) A 3. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottságnak adott felhatalmazás a(z)...-tól/-től (*) számított ötéves időtartamra szól. A Bizottság legkésőbb 9 hónappal az ötéves időszak vége előtt jelentést készít a felhatalmazás gyakorlásáról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(*) E rendelet hatálybalépésének időpontját.

Módosítás 11

Rendeletre irányuló javaslat

4 cikk – 5 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(5) A 3. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az aktusról szóló értesítést követő két hónapos időtartamon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel ellene kifogást, vagy ha az említett időtartam leteltét megelőzően az Európai Parlament és a Tanács egyaránt tájékoztatta a Bizottságot arról, hogy nem emel kifogást. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam két hónappal meghosszabbodik.

Módosítás

(5) A 3. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam négy hónappal meghosszabbodik.

2013. december 10., kedd

Módosítás 12
Rendeletre irányuló javaslat
5 a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

5a. cikk**Bizottsági eljárás**

(1) A Bizottság munkáját a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, ...-i xxxx/éééé/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet („az egységes közös piacszerkezetről szóló rendelet”) ⁽¹⁾ [323. cikkének (1) bekezdésével] létrehozott, a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó bizottság segíti. Az említett bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Amikor a bizottság szakvéleményét írásbeli eljárás keretében kell megkérni, az írásbeli eljárást eredmény nélkül le kell zárni, amennyiben a szakvélemény benyújtásához rendelkezésre álló határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri.

⁽¹⁾ COD 2010/0385.

2013. december 10., kedd

P7_TA(2013)0543

Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei árverés útján történő értékesítésének időbeli ütemezése *I**

Az Európai Parlament 2013. december 10-i jogalkotási állásfoglalása a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei árverés útján történő értékesítésének időbeli ütemezésére vonatkozó rendelkezések pontosítása érdekében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2012)0416 – C7-0203/2012 – 2012/0202(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/52)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2012)0416),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 192. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0203/2012),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. november 14-i véleményére ⁽¹⁾,
 - a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,
 - tekintettel az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemtervéről szóló, 2012. március 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. november 20-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A7-0046/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot ⁽³⁾;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2012)0202

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2013. december 10-én került elfogadásra a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei árverés útján történő értékesítésének időbeli ütemezésére vonatkozó rendelkezések pontosítása érdekében történő módosításáról. szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 1359/2013/EU határozat.)

⁽¹⁾ HL C 11., 2013.1.15., 87. o.

⁽²⁾ HL C 251 E., 2013.8.31., 75. o.

⁽³⁾ Ezen álláspont megfelel a 2013. július 3-án elfogadott módosításnak (Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0310).

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0551

Felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogás mellőzése: az építési termékek teljesítménynyilatkozatának weboldalon való közzétételére vonatkozó feltételek

Az Európai Parlament határozata az építési termékek teljesítménynyilatkozatának weboldalon való közzétételére vonatkozó feltételekről szóló 2013. október 30-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzésére (C(2013)7086 – 2013/2928(DEA))

(2016/C 468/53)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre (C(2013)7086),
 - tekintettel a Bizottság 2013. november 14-i levelére, amelyben kéri az Európai Parlamenttől annak kinyilvánítását, hogy nem emel kifogást a felhatalmazáson alapuló rendelettel szemben,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkére,
 - tekintettel az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról és a 89/106/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. március 9-i 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (közös rendelkezésekről szóló rendelet) és különösen annak 7. cikke (3) bekezdésére és 63. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 87a. cikkének (6) bekezdésére,
 - tekintettel arra, hogy az eljárási szabályzata 87a. cikke (6) bekezdésének harmadik és negyedik francia bekezdésében említett határidőn belül – amely 2013. december 10-én járt le – nem érkezett kifogás,
 - A. mivel fontos gondoskodni az e-beszerzésről szóló, felhatalmazáson alapuló rendelet mihamarabbi hatálybalépéséről, tekintettel arra, hogy az alap-jogiaktus érdemi rendelkezései – köztük a teljesítménynyilatkozatok közzétételére vonatkozók – 2013. július 1-jétől alkalmazandók;
 - B. mivel e nyilatkozatok interneten való közzétételének lehetősége a jogalkotó kívánságának megfelelően lehetővé tenné az építési termékek gyártói számára a költségsökkentést, illetve növelné az építőipar egészének rugalmasságát;
 - C. mivel a felhatalmazáson alapuló rendeletet a Bizottságnak előzetesen el kellett volna készítenie, hogy a minden egyes forgalomba hozott termék teljesítménynyilatkozatának papíralapú vagy elektronikus benyújtására a gyártók számára előírt kötelezettségtől való eltérés megadásának sajnálatos késedelme elkerülhető legyen;
 - D. mivel rendkívül fontos, hogy egyrészt a Szerződésekben meghatározottak szerint a Parlament és a Tanács egyaránt gyakorolhassa társjogalkotói jogát, ideértve az arra vonatkozó döntést is, hogy a jövőbeli alap-jogiaktusokban mely elemek tekintetében kell a Bizottságot felhatalmazni, másrészt, hogy a Parlament – a tagállami szakértők és egyéb érintett felek mellett – a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását megelőzően átlátható módon részt vehessen a konzultációkban;
1. kijelenti, hogy a felhatalmazáson alapuló rendelettel szemben nem emel kifogást;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 88., 2011.4.4., 5. o.

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0552

Az euró pénzhamisítás elleni védelmét szolgáló csere-, segítségnyújtási és képzési program („Periklész 2020 program”) *I**

Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása az euró pénzhamisítás elleni védelmét szolgáló csere-, segítségnyújtási és képzési program (a „Pericles 2020 program”) létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0913 – C7-0510/2011 – 2011/0449(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/54)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0913),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 133. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0510/2011),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Központi Bank 2012. március 2-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. november 21-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint elfogadja az Európai Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A7-0423/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0449

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 11-én került elfogadásra az euró pénzhamisítás elleni védelmét szolgáló csere-, segítségnyújtási és képzési program (a „Periklész 2020 program”) létrehozásáról, valamint a 2001/923/EK, a 2001/924/EK, a 2006/75/EK, a 2006/76/EK, a 2006/849/EK és a 2006/850/EK tanácsi határozatok hatályon kívül helyezéséről szóló .../2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 331/2014/EU rendelet.)

⁽¹⁾ HL C 137., 2012.5.12., 7. o.

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0553

Az európai statisztikai programról (2013–2017) szóló 99/2013/EU rendelet módosítása *I**

Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása az európai statisztikai programról (2013–2017) szóló 99/2013/EU rendelet módosítására vonatkozó európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2013)0525 – C7-0224/2013 – 2013/0249(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/55)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2013)0525),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 338. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0224/2013),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. november 27-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint elfogadja az Európai Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A7-0401/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2013)0249

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 11-én került elfogadásra az európai statisztikai programról (2013–2017) szóló 99/2013/EU rendelet módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 1383/2013/EU rendelet.)

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0554

ILO-egyezmény a háztartási alkalmazottak méltányos módon történő foglalkoztatásáról ***

Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet keretében a háztartási alkalmazottak méltányos módon történő foglalkoztatása tárgyában 2011-ben elfogadott 189. sz. egyezménynek az Európai Unió érdekében történő megerősítésével összefüggésben a tagállamoknak adott felhatalmazásról szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (11462/2013 – C7-0234/2013 – 2013/0085(NLE))

(Egyetértés)

(2016/C 468/56)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló tervezetre (11462/2013),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával, továbbá 218. cikke (8) bekezdésének első albekezdésével együtt értelmezett 153. cikkével összhangban a Tanács által benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0234/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság ajánlására (A7-0394/2013),
1. egyetért a Tanács határozattervezetével,
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0555

Megállapodás az Európai Unió és Örményország között, az Örményország uniós programokban való részvételét szabályozó általános elvekről ***

Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről az Örmény Köztársaság közötti partnerségi és együttműködési megállapodáshoz csatolt, az Európai Unió és az Örmény Köztársaság közötti, az Örmény Köztársaság uniós programokban való részvételét szabályozó általános elvekre vonatkozó keretmegállapodásról szóló jegyzőkönyv megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (16469/2012 – C7-0009/2013 – 2012/0247(NLE))

(Egyetértés)

(2016/C 468/57)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (16469/2012),
 - tekintettel az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről az Örmény Köztársaság közötti partnerségi és együttműködési megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv tervezetére (16472/2012),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114., 168., 169. és 172. cikkével, 173. cikkének (3) bekezdésével, 188. és 192. cikkével, valamint 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0009/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság ajánlására (A7-0406/2013),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és az Örmény Köztársaság kormányának és parlamentjének.

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0556

Megállapodás az Európai Unió és a Francia Köztársaság között az uniós adójogszabályok Saint-Barthélemy tengerentúli közösség területén történő végrehajtásáról *

Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Francia Köztársaság közötti, a megtakarítási adóról és az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló uniós jogszabályok Saint-Barthélemy tengerentúli közösség területén történő végrehajtásáról szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2013)0555 – C7-0360/2013 – 2013/0269(NLE))

(Konzultáció)

(2016/C 468/58)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló javaslatra (COM(2013)0555),
 - tekintettel az Európai Unió és a Francia Köztársaság közötti, a megtakarítási adóról és az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló uniós jogszabályok Saint-Barthélemy tengerentúli közösség területén történő végrehajtásáról szóló megállapodásra,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 113. és 155. cikkére, valamint 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének b) pontjára és 218. cikke (8) bekezdésére, amelyeknek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0360/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére, 90. cikkének (7) bekezdésére és 46. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A7-0404/2013),
1. jóváhagyja a megállapodás megkötését;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0557

A 2002/546/EK határozat alkalmazási idejének módosítása ***Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása a 2002/546/EK határozatnak az alkalmazási ideje tekintetében történő módosításáról (COM(2013)0781 – C7-0420/2013 – 2013/0387(CNS))****(Különleges jogalkotási eljárás– konzultáció)**

(2016/C 468/59)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2013)0781),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikkére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0420/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére és 46. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0431/2013),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát;
 2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha a Parlament által jóváhagyott szöveget lényegesen módosítani kívánja;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.
-

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0559

A Számvevőszék egy tagjának kinevezése (Phil Wynn Owen – Egyesült Királyság)

Az Európai Parlament 2013. december 11-i határozata a Phil Wynn Owennek a Számvevőszék tagjává történő kinevezésére irányuló javaslatról (C7-0313/2013 – 2013/0811(NLE))

(Konzultáció)

(2016/C 468/60)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0313/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A7-0438/2013),
- A. mivel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság értékelte – különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételek szempontjából – a javasolt jelölt képességeit;
- B. mivel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság 2013. november 7-i ülésén meghallgatta a Tanács által a Számvevőszék tagjának jelölt személyt;
1. kedvező véleményt ad a Tanács Phil Wynn Owen számvevőszéki taggá történő kinevezésére irányuló javaslatáról;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Számvevőszéknek, az Európai Unió többi intézményének és a tagállamok ellenőrző szerveinek.

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0560

A Számvevőszék egy tagjának kinevezése (Alex Brenninkmeijer – NL)**Az Európai Parlament 2013. december 11-i határozata Alex Brenninkmeijer a Számvevőszék tagjává történő kinevezésére irányuló javaslatról (C7-0312/2013 – 2013/0810(NLE))****(Konzultáció)**

(2016/C 468/61)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0312/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A7-0433/2013),
- A. mivel a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága értékelte – különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételek szempontjából – a javasolt jelölt képességeit;
- B. mivel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság 2013. november 7-i ülésén meghallgatta a Tanács által a Számvevőszék tagjának jelölt személyt;
1. kedvező véleményt nyilvánít a Tanács Alex Brenninkmeijer számvevőszéki taggá történő kinevezésére irányuló javaslatáról;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Számvevőszéknek, valamint az Európai Unió többi intézményének és a tagállamok ellenőrző szerveinek.
-

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0561

A Számvevőszék egy tagjának kinevezése (Henri Grethen – LU)

Az Európai Parlament 2013. december 11-i határozata Henri Grethen a Számvevőszék tagjává történő kinevezésére irányuló javaslatról (C7-0309/2013 – 2013/0807(NLE))

(Konzultáció)

(2016/C 468/62)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0309/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A7-0439/2013),
- A. mivel 2013. november 7-i ülésén a Költségvetési Ellenőrző Bizottság meghallgatta a Tanács számvevőszéki tagjelöltjét;
- B. mivel Henri Grethen megfelel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (1) bekezdésében rögzített feltételeknek;
1. kedvezően véleményezi a Tanács Henri Grethen számvevőszéki taggá történő kinevezésére irányuló javaslatát;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Számvevőszéknek, valamint az Európai Unió többi intézményének és a tagállamok ellenőrző szerveinek.

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0562

A Számvevőszék egy tagjának kinevezése (Nikolaos Milionis – EL)**Az Európai Parlament 2013. december 11-i határozata Nikolaosz Miliónisznak a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C7-0310/2013 – 2013/0808(NLE))****(Konzultáció)**

(2016/C 468/63)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0310/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A7-0436/2013),
- A. mivel a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága értékelte – különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételek szempontjából – a javasolt jelölt képességeit;
- B. mivel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság 2013. november 7-i ülésén meghallgatta a Tanács által a Számvevőszék tagjának jelölt személyt,
1. kedvező véleményt nyilvánít a Tanács Nikolaosz Miliónisz számvevőszéki taggá történő kinevezésére irányuló javaslatáról;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Számvevőszéknek, valamint az Európai Unió többi intézményének és a tagállamok ellenőrző szerveinek.
-

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0563

A Számvevőszék egy tagjának kinevezése (Danièle Lamarque – FR)

Az Európai Parlament 2013. december 11-i határozata Danièle Lamarque a Számvevőszék tagjává történő kinevezéséről (C7-0311/2013 – 2013/0809(NLE))

(Konzultáció)

(2016/C 468/64)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0311/2013),
 - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A7-0437/2013),
- A. mivel a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága értékelte – különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételek szempontjából – a javasolt jelölt képességeit;
- B. mivel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság 2013. november 7-i ülésén meghallgatta a Tanács által a Számvevőszék tagjának jelölt személyt,
1. kedvezően véleményezi a Tanács Danièle Lamarque számvevőszéki taggá történő kinevezésére irányuló javaslatát;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Számvevőszéknek, valamint az Európai Unió többi intézményének és a tagállamok ellenőrző szerveinek.

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0564

Az Európai Központi Bank Felügyeleti Tanácsa elnökének kinevezése**Az Európai Parlament 2013. december 11-i határozata az Európai Központi Bank felügyeleti tanácsa elnökének kinevezésére irányuló európai központi banki javaslatról (N7-0103/2013 – C7-0424/2013 – 2013/0901(NLE))****(Egyetértés)**

(2016/C 468/65)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Központi Bank felügyeleti tanácsa elnökének kinevezésére irányuló, 2013. november 22-i európai központi banki javaslatra (N7-0103/2013),
 - tekintettel az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet 26. cikkének (3) bekezdésére ⁽¹⁾,
 - tekintettel az egységes felügyeleti mechanizmus keretében az Európai Központi Bankra ruházott feladatok végrehajtásával kapcsolatos demokratikus elszámoltatás és felügyelet gyakorlásának szabályairól szóló, az Európai Parlament és az Európai Központi Bank között létrejött intézményközi megállapodásra ⁽²⁾
 - tekintettel eljárási szabályzatára,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A7-0452/2013),
- A. mivel az 1024/2013/EU rendelet 26. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy az Európai Központi Banknak (EKB) be kell nyújtania a Parlamentnek a felügyeleti tanács elnökének kinevezésére vonatkozó javaslatát, és hogy elnököt nyílt kiválasztási eljárás keretében kell kiválasztani, olyan személyek közül, akik banki vagy pénzügyi területen elismert szakmai tekintéllyel és tapasztalattal rendelkeznek, és akik nem tagjai a Kormányzótanácsnak;
- B. mivel az 1024/2013/EU rendelet 26. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a felügyeleti testületbe az említett rendelettel összhangban történő kinevezések során tiszteletben kell tartani a nemek egyensúlyára, a tapasztalatra és a képzettségre vonatkozó alapelveket;
- C. mivel az EKB 2013. november 22-én levél útján javaslatot nyújtott be a Parlamentnek Danièle Nouynak az EKB felügyeleti tanácsa elnökévé történő, öt év hivatali időre szóló kinevezéséről;
- D. mivel a Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottsága – különösen az 1024/2013/EU rendelet 26. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglalt követelmények szempontjából – értékelte a javasolt jelölt képességeit,; mivel ezen értékelése keretében a bizottság megismerhette a javasolt jelölt önéletrajzát, valamint írásbeli kérdőívre adott válaszait;
- E. mivel a bizottság 2013. november 27-én meghallgatta a javasolt jelöltet, aki a meghallgatáson bevezető nyilatkozatot tett, majd válaszolt a bizottság tagjai által feltett kérdésekre;
1. jóváhagyja az EKB Danièle Nouynak az EKB felügyeleti tanácsa elnökévé történő kinevezésére irányuló javaslatát;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot az Európai Központi Banknak, a Tanácsnak, valamint a tagállamok kormányainak.

⁽¹⁾ HL L 287., 2013.10.29., 63. o.⁽²⁾ HL L 320., 2013.11.30., 1. o.

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0565

Közös szabályok és eljárások megállapítása az Unió külső fellépését szolgáló eszközök végrehajtásához *I**

Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása az Unió külső fellépési eszközeinek végrehajtására vonatkozó közös szabályok és eljárások megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0842 – C7-0494/2011 – 2011/0415(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/66)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0842),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, 209. cikkének (1) bekezdésére és 212. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C7-0494/2011),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Régiók Bizottságának 2012. október 9-i véleményére⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. december 4-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Külügyi Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság és a Költségvetési Bizottság véleményére (A7-0447/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. jóváhagyja a Parlament ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatát;
 3. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatait;
 4. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0415

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 11-én került elfogadásra az Unió külső tevékenységi eszközeinek végrehajtására vonatkozó közös szabályok és eljárások megállapításáról szóló .../2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 236/2014/EU rendelet.)

⁽¹⁾ HL C 391., 2012.12.18., 110. o.

2013. december 11., szerda

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

Az Európai Bizottság nyilatkozata az Európai Szomszédági Támogatási Eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 232/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben, valamint az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II) létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 231/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben foglalt egyes szabályok végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapítására irányuló végrehajtási jogi aktusok alkalmazásáról

Az Európai Bizottság úgy ítéli meg, hogy az Unió külső fellépési eszközeinek végrehajtására vonatkozó közös szabályok és eljárások megállapításáról szóló, 2014. március 11-i 236/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben foglalt, a határokon átnyúló együttműködési programok végrehajtására vonatkozóan alkalmazandó szabályok, valamint az Európai Szomszédági Támogatási Eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 232/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben és az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II) létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 231/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben foglalt más specifikus, részletesebb végrehajtási szabályok célja az alap-jogiaktus kiegészítése, ezért az EUMSZ 290. cikke alapján felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására van szükség. Az Európai Bizottság nem fogja ellenezni a társjogalkotók által jóváhagyott szöveg elfogadását. Az Európai Bizottság mindazonáltal emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 290. és 291. cikke elhatárolásának kérdését jelenleg vizsgálja az Európai Unió Bírósága a biocidokkal kapcsolatos ügy keretében.

Az Európai Bizottság nyilatkozata a korábbi kihelyezésekből befolyó bevételekről

Az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom rendelet 21. cikkének (5) bekezdésében szereplő kötelezettségekkel összhangban az Európai Bizottság külön tételt foglal bele a költségvetés-tervezetbe a belső címzett bevételek céljára, és lehetőség szerint feltünteti az ilyen bevételek összegét.

A költségvetési hatóság minden évben, a költségvetés tervezési folyamata során tájékoztatást kap a felhalmozott források összegéről. A belső címzett bevételeket kizárólag akkor foglalják bele a költségvetés-tervezetbe, ha azok összege biztosan meghatározható.

Az Európai Parlament állásfoglalása a pénzügyi eszközök keretében nyújtott támogatás felfüggesztéséről

Az Európai Parlament megjegyzi, hogy a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 233/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, az Európai Szomszédági Támogatási Eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 232/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, a harmadik országokkal folytatott együttműködésre irányuló Partnerségi Eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 234/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II) létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 231/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet semmilyen kifejezett hivatkozást nem tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a támogatás felfüggeszthető lenne abban az esetben, ha a kedvezményezett ország nem tesz eleget a vonatkozó eszközben szereplő alapelveknek, és nevezetesen a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása elvének.

Az Európai Parlament megítélése szerint az ezen eszközök keretében nyújtott támogatások felfüggesztése módosítaná a rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott átfogó finanszírozási rendszert. Az Európai Parlament mint társjogalkotó és a költségvetési hatóság egyik ága, ezért jogosult arra, hogy amennyiben ilyen döntés meghozatala szükséges, e tekintetben maradéktalanul gyakorolja előjogait.

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0566

A Stabilitási Eszköz ***I

Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása a Stabilitási Eszköz létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0845 – C7-0497/2011 – 2011/0413(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/67)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0845),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 209. cikkének (1) bekezdése és 212. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0497/2011),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. december 4-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, valamint a Költségvetési Bizottság véleményére (A7-0451/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatát;
 3. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0413

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 11-én került elfogadásra a stabilitás és a béke elősegítését szolgáló eszköz létrehozásáról szóló .../2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 230/2014/EU rendelet.)

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

Az Európai Bizottság nyilatkozata az Európai Parlamenttel folytatott stratégiai párbeszédről ⁽¹⁾

Az Európai Bizottság az EUSZ 14. cikke alapján stratégiai párbeszédet folytat az Európai Parlamenttel a Stabilitási Eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 230/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet programozása előtt, valamint – adott esetben – az érintett kedvezményezettekkel való első konzultációt követően. Az Európai Bizottság

⁽¹⁾ Az Európai Bizottságot a portfólióért felelős biztos szintjén képviselik.

2013. december 11., szerda

benyújtja az Európai Parlamentnek a programozásra vonatkozóan rendelkezésre álló releváns dokumentumokat, az országonkénti/régiókénti indikatív keretösszegekkel együtt, az egyes országokon/régiókon belül pedig feltüntetve a prioritásokat, a lehetséges eredményeket és a földrajzi programok egyes prioritásaira vonatkozó indikatív keretösszegeket, továbbá a támogatás megválasztott módozatát⁽¹⁾. Az Európai Bizottság benyújtja az Európai Parlamentnek a programozásra vonatkozóan rendelkezésre álló releváns dokumentumokat, a tematikus prioritásokkal, a lehetséges eredményekkel, a támogatás megválasztott módozatával⁽¹⁾, valamint a tematikus programokban szereplő prioritások pénzügyi keretösszegeivel. Az Európai Bizottság figyelembe veszi az Európai Parlament e kérdésben képviselt álláspontját.

Az Európai Bizottság stratégiai párbeszédet folytat az Európai Parlamenttel a félidős értékelés előkészítése során és azt megelőzően, hogy a programozási dokumentumok bármilyen lényeges felülvizsgálatára sor kerülne e rendelet érvényességi ideje alatt.

Az Európai Bizottság az Európai Parlament felkérésére kifejti, hogy az Európai Parlament észrevételeit mely pontokon vette figyelembe a programozási dokumentumokban, illetve milyen esetleges egyéb lépéseket hajtott végre a stratégiai párbeszéd nyomán.

⁽¹⁾ Adott esetben.

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0567

Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz *I**

Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0839 – C7-0492/2011 – 2011/0405(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/68)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0839),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, 209. cikkének (1) bekezdésére és 212. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0492/2011),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. november 14-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottsága 2012. október 9-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. december 4-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére, és a Fejlesztési Bizottság, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Költségvetési Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, a Kulturális és Oktatási Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0449/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. jóváhagyja az Európai Parlament ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatát;
 3. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatait;
 4. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 11., 2013.1.15., 77. o.

⁽²⁾ HL C 391., 2012.12.18., 110. o.

2013. december 11., szerda

P7_TC1-COD(2011)0405

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 11-én került elfogadásra az Európai Szomszédsgási Támogatási Eszköz létrehozásáról szóló .../2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 232/2014/EU rendelet.)

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ**Az Európai Bizottság nyilatkozata az Európai Parlamenttel folytatott stratégiai párbeszédéről ⁽¹⁾**

Az Európai Bizottság az EUSZ 14. cikke alapján stratégiai párbeszédet folytat az Európai Parlamenttel az Európai Szomszédsgási Támogatási Eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 232/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet programozása előtt, valamint – adott esetben – az eszköz érintett kedvezményezettjeivel való első konzultációt követően. Az Európai Bizottság benyújtja az Európai Parlamentnek a programozásra vonatkozóan rendelkezésre álló releváns dokumentumokat, az országonkénti/régióinkénti indikatív keretösszegekkel együtt, az egyes országokon/régiókon belül pedig feltüntetve a prioritásokat, a lehetséges eredményeket és a földrajzi programok egyes prioritásaira vonatkozó indikatív keretösszegeket, továbbá a támogatás megválasztott módozatát ⁽²⁾. Az Európai Bizottság benyújtja az Európai Parlamentnek a programozásra vonatkozóan rendelkezésre álló releváns dokumentumokat, a tematikus prioritásokkal, a lehetséges eredményekkel, a támogatás megválasztott módozatával², valamint a tematikus programokban szereplő prioritások pénzügyi keretösszegeivel. Az Európai Bizottság figyelembe veszi az Európai Parlament e kérdésben képviselt álláspontját.

Az Európai Bizottság stratégiai párbeszédet folytat az Európai Parlamenttel a féldős értékelés előkészítése során és azt megelőzően, hogy a programozási dokumentumok bármilyen lényeges felülvizsgálatára sor kerülne e rendelet érvényességi ideje alatt.

Az Európai Bizottság az Európai Parlament felkérésére kifejti, hogy az Európai Parlament észrevételeit mely pontokon vette figyelembe a programozási dokumentumokban, illetve milyen esetleges egyéb lépéseket hajtott végre a stratégiai párbeszéd nyomán.

Az Európai Bizottság nyilatkozata az Európai Szomszédsgási Támogatási Eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 232/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben, valamint az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II) létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 231/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben foglalt egyes szabályok végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapítására irányuló végrehajtási jogi aktusok alkalmazásáról

Az Európai Bizottság úgy ítéli meg, hogy az Unió külső fellépési eszközeinek végrehajtására vonatkozó közös szabályok és eljárások megállapításáról szóló, 2014. március 11-i 236/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben foglalt, a határokon átnyúló együttműködési programok végrehajtására vonatkozóan alkalmazandó szabályok, valamint az Európai Szomszédsgási Támogatási Eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 232/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben és az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II) létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 231/2014/EU

⁽¹⁾ Az Európai Bizottságot a portfólióért felelős szintjén képviselik.

⁽²⁾ Adott esetben.

2013. december 11., szerda

európai parlamenti és tanácsi rendeletben foglalt más specifikus, részletesebb végrehajtási szabályok célja az alap-jogiaktus kiegészítése, ezért az EUMSZ 290. cikke alapján felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására van szükség. Az Európai Bizottság nem fogja ellenezni a társjogalkotók által jóváhagyott szöveg elfogadását. Az Európai Bizottság mindazonáltal emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 290. és 291. cikke elhatárolásának kérdését jelenleg a biocidokkal kapcsolatos ügy keretében vizsgálja az Európai Unió Bírósága.

Az Európai Parlament állásfoglalása a pénzügyi eszközök keretében nyújtott támogatás felfüggesztéséről

Az Európai Parlament megjegyzi, hogy a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó, a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 233/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, az Európai Szomszédági Támogatási Eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 232/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, a harmadik országokkal folytatott együttműködésre irányuló Partnerségi Eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 234/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II) létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 231/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet semmilyen kifejezett hivatkozást nem tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a támogatás felfüggeszthető lenne abban az esetben, ha a kedvezményezett ország nem tesz eleget a vonatkozó eszközben szereplő alapelveknek, és nevezetesen a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása elvének.

Az Európai Parlament megítélése szerint az ezen eszközök keretében nyújtott támogatások felfüggesztése módosítaná a rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott átfogó finanszírozási rendszert. Az Európai Parlament mint társjogalkotó és a költségvetési hatóság egyik ága, ezért jogosult arra, hogy amennyiben ilyen döntés meghozatala szükséges, e tekintetben maradéktalanul gyakorolja előjogait.

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0568

Előcsatlakozási Támogatási Eszköz *I**

Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II) létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0838 – C7-0491/2011 – 2011/0404(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/69)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0838),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 212. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0491/2011),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. november 14-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottsága 2012. október 9-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. december 4-i levelében tett kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésének megfelelően,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Költségvetési Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0445/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. jóváhagyja a Parlament nyilatkozatait, illetve az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt együttes nyilatkozatát;
 3. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatait;
 4. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0404

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 11-én került elfogadásra az IPA II Előcsatlakozási Támogatási Eszköz létrehozásáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 231/2014/EU rendelet.)

⁽¹⁾ HL C 11., 2013.1.15., 77. o.

⁽²⁾ HL C 391., 2012.12.18., 110. o.

2013. december 11., szerda

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

Az Európai Bizottság nyilatkozata az Európai Parlamenttel folytatott stratégiai párbeszédéről ⁽¹⁾

Az Európai Bizottság az EUSZ 14. cikke alapján stratégiai párbeszédet folytat az Európai Parlamenttel az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II) létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 231/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet programozása előtt, valamint – adott esetben – az eszköz érintett kedvezményezettjeivel való első konzultációt követően. Az Európai Bizottság benyújtja az Európai Parlamentnek a programozásra vonatkozóan rendelkezésre álló releváns dokumentumokat, az országonkénti/régiókénti indikatív keretösszegekkel együtt, az egyes országokon/régiókon belül pedig feltüntetve a prioritásokat, a lehetséges eredményeket és a földrajzi programok egyes prioritásaira vonatkozó indikatív keretösszegeket, továbbá a támogatás megválasztott módozatát ⁽²⁾. Az Európai Bizottság benyújtja az Európai Parlamentnek a programozásra vonatkozóan rendelkezésre álló releváns dokumentumokat, a tematikus prioritásokkal, a lehetséges eredményekkel, a támogatás megválasztott módozatával², valamint a tematikus programokban szereplő prioritások pénzügyi keretösszegeivel. Az Európai Bizottság figyelembe veszi az Európai Parlament e kérdésben képviselt álláspontját.

Az Európai Bizottság stratégiai párbeszédet folytat az Európai Parlamenttel a félidős értékelés előkészítése során és azt megelőzően, hogy a programozási dokumentumok bármilyen lényeges felülvizsgálatára sor kerülne e rendelet érvényességi ideje alatt.

Az Európai Bizottság az Európai Parlament felkérésére kifejti, hogy az Európai Parlament észrevételeit mely pontokon vette figyelembe a programozási dokumentumokban, illetve milyen esetleges egyéb lépéseket hajtott végre a stratégiai párbeszéd nyomán.

Az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság közös nyilatkozata a kisebbségek horizontális programjainak finanszírozásáról

Az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság egyetért abban, hogy az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II) létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 231/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontját úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi a kisebbségek – a koppenhágai kritériumokkal összhangban történő – tiszteletben tartásának és védelmének javítására irányuló programok finanszírozását, ahogyan az az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA) létrehozásáról szóló, 2006. július 17-i 1085/2006/EK tanácsi rendelet esetében is történt.

Az Európai Bizottság nyilatkozata az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 232/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben, valamint az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II) létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 231/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben foglalt egyes szabályok végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapítására irányuló végrehajtási jogi aktusok alkalmazásáról

Az Európai Bizottság úgy ítéli meg, hogy az Unió külső fellépési eszközeinek végrehajtására vonatkozó közös szabályok és eljárások megállapításáról szóló, 2014. március 11-i 236/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben foglalt, a határokon átnyúló együttműködési programok végrehajtására vonatkozóan alkalmazandó szabályok, valamint az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 232/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben és az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II) létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 231/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben foglalt más specifikus, részletesebb végrehajtási szabályok célja az alap-jogiaktus kiegészítése, ezért az EUMSZ 290. cikke alapján felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására van szükség. Az Európai Bizottság nem fogja ellenezni a társjogalkotók által jóváhagyott szöveg elfogadását. Az Európai Bizottság mindazonáltal emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 290. és 291. cikke elhatárolásának kérdését jelenleg a biocidokkal kapcsolatos ügy keretében vizsgálja az Európai Unió Bírósága.

⁽¹⁾ Az Európai Bizottságot a portfólióért felelős biztos szintjén képviselik.

⁽²⁾ Adott esetben.

2013. december 11., szerda

Az Európai Parlament állásfoglalása a pénzügyi eszközök keretében nyújtott támogatás felfüggesztéséről

Az Európai Parlament megjegyzi, hogy a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó, a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 233/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, az Európai Szomszédsgási Támogatási Eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 232/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, a harmadik országokkal folytatott együttműködésre irányuló Partnerségi Eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 234/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II) létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 231/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet semmilyen kifejezett hivatkozást nem tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a támogatás felfüggeszthető lenne abban az esetben, ha a kedvezményezett ország nem tesz eleget a vonatkozó eszközben szereplő alapelveknek, és nevezetesen a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása elvének.

Az Európai Parlament megítélése szerint az ezen eszközök keretében nyújtott támogatások felfüggesztése módosítaná a rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott átfogó finanszírozási rendszert. Az Európai Parlament mint társjogalkotó és a költségvetési hatóság egyik ága, ezért jogosult arra, hogy amennyiben ilyen döntés meghozatala szükséges, e tekintetben maradéktalanul gyakorolja előjogait.

Az Európai Parlament állásfoglalása az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II) létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 231/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet I. mellékletében felsorolt kedvezményezettekről

Az Európai Parlament megjegyzi, hogy az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II) létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 231/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet a teljes szövegben „az I. mellékletben felsorolt kedvezményezettek” kifejezést használja. Az Európai Parlament úgy tekinti, hogy ez a kifejezés az országokra utal.

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0569

Harmadik országokkal folytatott együttműködést szolgáló partnerségi eszköz *I**

Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása a harmadik országokkal folytatott együttműködésre irányuló Partnerségi Eszköz létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0843 – C7-0495/2011 – 2011/0411(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/70)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0843),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 207. cikkének (2) bekezdésére, 209. cikkének (1) bekezdésére és 212. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0495/2011),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Régiók Bizottsága 2012. október 9-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. december 4-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Fejlesztési Bizottság, a Költségvetési Bizottság, valamint az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A7-0446/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. jóváhagyja a Parlament ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatát;
 3. tudomásul veszi az állásfoglaláshoz csatolt bizottsági nyilatkozatot;
 4. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0411

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 11-én került elfogadásra a harmadik országokkal folytatott együttműködésre irányuló Partnerségi Eszköz létrehozásáról szóló .../2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 234/2014/EU rendelet.)

⁽¹⁾ HL C 391., 2012.12.18., 110. o.

2013. december 11., szerda

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

Az Európai Bizottság nyilatkozata az Európai Parlamenttel folytatott stratégiai párbeszédéről⁽¹⁾

Az Európai Bizottság az EUSZ 14. cikke alapján stratégiai párbeszédet folytat az Európai Parlamenttel a harmadik országokkal folytatott együttműködésre irányuló Partnerségi Eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 234/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet programozása előtt, valamint – adott esetben – az eszköz érintett kedvezményezettjeivel való első konzultációt követően. Az Európai Bizottság benyújtja az Európai Parlamentnek a programozásra vonatkozóan rendelkezésre álló releváns dokumentumokat, az országonkénti/régióonkénti indikatív keretösszegekkel együtt, az egyes országokon/régiókon belül pedig feltüntetve a prioritásokat, a lehetséges eredményeket és a földrajzi programok egyes prioritásaira vonatkozó indikatív keretösszegeket, továbbá a támogatás megválasztott módozatát⁽²⁾. Az Európai Bizottság benyújtja az Európai Parlamentnek a programozásra vonatkozóan rendelkezésre álló releváns dokumentumokat, a tematikus prioritásokkal, a lehetséges eredményekkel, a támogatás megválasztott módozatával², valamint a tematikus programokban szereplő prioritások pénzügyi keretösszegeivel. Az Európai Bizottság figyelembe veszi az Európai Parlament e kérdésben képviselt álláspontját.

Az Európai Bizottság stratégiai párbeszédet folytat az Európai Parlamenttel a félidős értékelés előkészítése során és azt megelőzően, hogy a programozási dokumentumok bármilyen lényeges felülvizsgálatára sor kerülne e rendelet érvényességi ideje alatt.

Az Európai Bizottság az Európai Parlament felkérésére kifejti, hogy az Európai Parlament észrevételeit mely pontokon vette figyelembe a programozási dokumentumokban, illetve milyen esetleges egyéb lépéseket hajtott végre a stratégiai párbeszéd nyomán.

Az Európai Parlament állásfoglalása a pénzügyi eszközök keretében nyújtott támogatás felfüggesztéséről

Az Európai Parlament megjegyzi, hogy a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó, a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 233/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, az Európai Szomszédági Támogatási Eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 232/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, a harmadik országokkal folytatott együttműködésre irányuló Partnerségi Eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 234/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II) létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 231/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet semmilyen kifejezett hivatkozást nem tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a támogatás felfüggeszthető lenne abban az esetben, ha a kedvezményezett ország nem tesz eleget a vonatkozó eszközben szereplő alapelveknek, és nevezetesen a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása elvének.

Az Európai Parlament megítélése szerint az ezen eszközök keretében nyújtott támogatások felfüggesztése módosítaná a rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott átfogó finanszírozási rendszert. Az Európai Parlament mint társjogalkotó és a költségvetési hatóság egyik ága, ezért jogosult arra, hogy amennyiben ilyen döntés meghozatala szükséges, e tekintetben maradéktalanul gyakorolja előjogait.

⁽¹⁾ Az Európai Bizottságot a portfólióért felelős biztos szintjén képviselik.

⁽²⁾ Adott esetben.

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0570

A demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdításának finanszírozási eszköze *I**

Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdítása finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0844 – C7-0496/2011 – 2011/0412(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/71)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0844),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 209. és 212. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0496/2011),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. november 15-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottsága 2012. október 9-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. december 4-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság, a Költségvetési Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0448/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. jóváhagyja a Parlament, a Tanács és a Bizottság ezen állásfoglaláshoz mellékelt közös nyilatkozatát,
 3. tudomásul veszi az állásfoglaláshoz csatolt bizottsági nyilatkozatot,
 4. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0412

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 11-én került elfogadásra a demokrácia és az emberi jogok világszintű érvényesülése finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló .../2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktszal, 235/2014/EU rendelet.)

⁽¹⁾ HL C 11., 2013.1.15., 81. o.

⁽²⁾ HL C 391., 2012.12.18., 110. o.

2013. december 11., szerda

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

Az Európai Bizottság nyilatkozata az Európai Parlamenttel folytatott stratégiai párbeszédéről ⁽¹⁾

Az Európai Bizottság az EUSZ 14. cikke alapján stratégiai párbeszédet folytat a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdítása finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 235/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet programozása előtt, valamint – adott esetben – az eszköz érintett kedvezményezettjeivel való első konzultációt követően. Az Európai Bizottság benyújtja az Európai Parlamentnek a programozásra vonatkozóan rendelkezésre álló releváns dokumentumokat, az országonkénti/régiókénti indikatív keretösszegekkel együtt, az egyes országokon/régiókon belül pedig feltüntetve a prioritásokat, a lehetséges eredményeket és a földrajzi programok egyes prioritásaira vonatkozó indikatív keretösszegeket, továbbá a támogatás megválasztott módozatát ⁽²⁾. Az Európai Bizottság benyújtja az Európai Parlamentnek a programozásra vonatkozóan rendelkezésre álló releváns dokumentumokat, a tematikus prioritásokkal, a lehetséges eredményekkel, a támogatás megválasztott módozatával², valamint a tematikus programokban szereplő prioritások pénzügyi keretösszegeivel. Az Európai Bizottság figyelembe veszi az Európai Parlament e kérdésben képviselt álláspontját.

Az Európai Bizottság stratégiai párbeszédet folytat az Európai Parlamenttel a félidős értékelés előkészítése során és azt megelőzően, hogy a programozási dokumentumok bármilyen lényeges felülvizsgálatára sor kerülne e rendelet érvényességi ideje alatt.

Az Európai Bizottság az Európai Parlament felkérésére kifejti, hogy az Európai Parlament észrevételeit mely pontokon vette figyelembe a programozási dokumentumokban, illetve milyen esetleges egyéb lépéseket hajtott végre a stratégiai párbeszéd nyomán.

Az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság közös nyilatkozata a választási megfigyelő missziókról

Az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság hangsúlyozza, hogy az Európai Unió választási megfigyelő missziói jelentősen hozzájárulnak a partnerországokon belüli demokráciát támogató, a kapcsolatok terén folytatott uniós szakpolitikához. Az Európai Unió választási megfigyelő misszióinak köszönhetően javul a választási eljárások átláthatósága és az irántuk tanúsított bizalom, továbbá lehetőség nyílik a választások megalapozott értékelésére, és a Bizottság ajánlásokat tehet a választási folyamat további javítása érdekében, a partnerországokkal folytatott uniós együttműködés és politikai párbeszéd jegyében. Fentiekre tekintettel az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság egyetért abban, hogy a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdítása finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 235/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 2014–2020 közötti időszakra előirányzott költségvetésének legfeljebb 25 %-át az Európai Unió választási megfigyelő misszióinak finanszírozására kell fordítani, az éves választási prioritásoktól függően.

⁽¹⁾ Az Európai Bizottságot a portfólióért felelős szintjén képviselik.

⁽²⁾ Adott esetben.

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0571

A fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozása *I**

Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0840 – C7-0493/2011 – 2011/0406(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/72)

az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0840),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 209. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0493/2011),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Régiók Bizottságának 2012. október 9-i véleményére ⁽¹⁾;
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. december 4-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére, valamint a Külügyi Bizottság, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Költségvetési Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményeire (A7-0450/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. jóváhagyja a Parlament nyilatkozatát, valamint a Parlament, a Tanács és a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt közös nyilatkozatát;
 3. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatait;
 4. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0406

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 11-én került elfogadásra a 2014-2020 időszakra szóló fejlesztési együttműködési finanszírozási eszköz létrehozásáról szóló .../2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 233/2014/EU rendelet.)

⁽¹⁾ HL C 391., 2012.12.18., 110. o.

2013. december 11., szerda

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLÁSFOGLALÁSHOZ

Az Európai Bizottság nyilatkozata az Európai Parlamenttel folytatott stratégiai párbeszédéről⁽¹⁾

Az Európai Bizottság az EUSZ 14. cikke alapján stratégiai párbeszédet folytat az Európai Parlamenttel a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó, a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 233/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet programozása előtt, valamint – adott esetben – az eszköz érintett kedvezményezettjeivel való első konzultációt követően. Az Európai Bizottság benyújtja az Európai Parlamentnek a programozásra vonatkozóan rendelkezésre álló releváns dokumentumokat, az országokénti/régiókénti indikatív keretösszegekkel együtt, az egyes országokon/régiókon belül pedig feltüntetve a prioritásokat, a lehetséges eredményeket és a földrajzi programok egyes prioritásaira vonatkozó indikatív keretösszegeket, továbbá a támogatás megválasztott módozatát⁽²⁾. Az Európai Bizottság benyújtja az Európai Parlamentnek a programozásra vonatkozóan rendelkezésre álló releváns dokumentumokat, a tematikus prioritásokkal, a lehetséges eredményekkel, a támogatás megválasztott módozatával², valamint a tematikus programokban szereplő prioritások pénzügyi keretösszegeivel. Az Európai Bizottság figyelembe veszi az Európai Parlament e kérdésben képviselt álláspontját.

Az Európai Bizottság stratégiai párbeszédet folytat az Európai Parlamenttel a félidős értékelés előkészítése során és azt megelőzően, hogy a programozási dokumentumok bármilyen lényeges felülvizsgálatára kerülne sor e rendelet érvényességi ideje alatt.

Az Európai Bizottság az Európai Parlament felkérésére kifejti, hogy az Európai Parlament észrevételeit mely pontokon vette figyelembe a programozási dokumentumokban, illetve milyen esetleges egyéb lépéseket hajtott végre a stratégiai párbeszéd nyomán.

Az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság nyilatkozata a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó, a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 233/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikke (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontjára vonatkozóan

Tekintettel a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó, a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 233/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikke (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontjának alkalmazására, a rendelet hatálybalépésének időpontjában a következő partnerországok tekinthetők kivételes esetként jogosultnak a kétoldalú együttműködésre, figyelemmel a fejlesztési támogatás fokozatos megszüntetésére is: Kuba, Kolumbia, Ecuador, Peru és Dél-Afrika.

Az Európai Bizottság nyilatkozata a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó, a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 233/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikkéről

Az Európai Bizottság kikéri az Európai Parlament véleményét, mielőtt megváltoztatná a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó, a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 233/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikke (2) bekezdése b) pontja ii. alpontjának alkalmazását.

Az Európai Bizottság nyilatkozata az alapvető szolgáltatások céljára szolgáló keretösszegről

A 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó, a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 233/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek lehetővé kell tennie, hogy az Unió hozzájáruljon azon közös uniós kötelezettségvállalás teljesítéséhez, miszerint folyamatos támogatást kell nyújtani a humán fejlődéshez az emberek életkörülményeinek a millenniumi fejlesztési célokkal összhangban történő javítása érdekében. A rendelet alapján nyújtott támogatás legalább 20 %-át alapvető szociális szolgáltatásokra fordítják – különös tekintettel az

⁽¹⁾ Az Európai Bizottságot a portfólióért felelős biztos szintjén képviselik.

⁽²⁾ Adott esetben.

2013. december 11., szerda

egészségügyre és az oktatásra, illetve a középfokú oktatásra – annak elismerése mellett, hogy bizonyos fokú rugalmasságra van szükség, például a rendkívüli támogatások esetében. Az e nyilatkozat tiszteletben tartásával kapcsolatos adatokat belefoglalják az Unió külső fellépési eszközeinek végrehajtására vonatkozó közös szabályok és eljárások megállapításáról szóló, 2014. március 11-i 236/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 13. cikkében hivatkozott éves jelentésbe.

Az Európai Parlament állásfoglalása a pénzügyi eszközök keretében nyújtott támogatás felfüggesztéséről

Az Európai Parlament megjegyzi, hogy a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó, a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 233/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, az Európai Szomszédági Támogatási Eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 232/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, a harmadik országokkal folytatott együttműködésre irányuló Partnerségi Eszköz létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 234/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA II) létrehozásáról szóló, 2014. március 11-i 231/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet semmilyen kifejezett hivatkozást nem tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a támogatás felfüggeszthető lenne abban az esetben, ha a kedvezményezett ország nem tesz eleget a vonatkozó eszközben szereplő alapelveknek, és nevezetesen a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása elvének.

Az Európai Parlament megítélése szerint az ezen eszközök keretében nyújtott támogatások felfüggesztése módosítaná a rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott átfogó finanszírozási rendszert. Az Európai Parlament mint társjogalkotó és a költségvetési hatóság egyik ága, ezért jogosult arra, hogy amennyiben ilyen döntés meghozatala szükséges, e tekintetben maradéktalanul gyakorolja előjogait.

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0572

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (2014–2020) *I**

Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról (2014–2020) szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2011)0608 – C7-0319/2011 – 2011/0269(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/73)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0608),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, 175. cikkére, valamint 42. és 43. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0319/2011),
 - tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapról szóló véleményére,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére és 175. cikkére,
 - tekintettel a dán parlament, a holland Felsőház, a holland Alsóház, valamint a svéd parlament által a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv alapján előterjesztett indokolt véleményre, amelyek szerint a jogalkotási aktus tervezete nem egyeztethető össze a szubszidiaritás elvével,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. február 23-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottságának 2012. május 3-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2013. október 18-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint elfogadja az Európai Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. és 37. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére, valamint a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Költségvetési Bizottság, a Költségvetési Ellenőrző Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, illetve a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0005/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 143., 2012.5.22., 42. o.

⁽²⁾ HL C 225., 2012.7.27., 159. o.

2013. december 11., szerda

P7_TC1-COD(2011)0269

Az Európai Parlament állásponjtja, amely első olvasatban 2013. december 11-én került elfogadásra az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról (2014–2020) és az 1927/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament állásponjtja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 1309/2013/EU rendelet.)

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0573

Az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere *

Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2013)0348 – C7-0200/2013 – 2013/0188(CNS))

(Különleges jogalkotási eljárás– konzultáció)

(2016/C 468/74)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2013)0348),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 115. cikkére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlammal (C7-0200/2013),

— tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,

— tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Költségvetési Ellenőrző Bizottság véleményére (A7-0376/2013),

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát az alábbi módosításokkal;
2. felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően módosítsa javaslatát, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 293. cikkének (2) bekezdésével összhangban;
3. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
4. felkéri a Tanácsot a Parlammal való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Bizottság javaslatát;
5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

2013. december 11., szerda

Módosítás 1

Irányelvre irányuló javaslat

1 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (1) Az elmúlt években nagymértékben megnőtt az adócsalás és **adókikerülés** jelentette kihívás, ami az Európai Unión belül és világszerte jelentős aggodalomra ad okot. A be nem vallott és adózatlan jövedelem számottevően csökkenti a nemzeti adóbevételeket. Ezért sürgősen szükség van az adóbeszedés hatékonyságának és eredményességének fokozására. Az automatikus információcsere e tekintetben fontos eszköz, és a Bizottság az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem megerősítésére irányuló cselekvési tervet tartalmazó 2012. december 6-i közleményében ⁽⁸⁾ kiemelte, hogy határozottan ösztönözni kell az automatikus információcserét, mint az adóügyi átláthatóság és információcsere jövőbeli európai és nemzetközi standardját. Az Európai Tanács 2013. május 22-i ülésén az adócsalás, adókikerülés és agresszív adótervezés elleni küzdelem céljából kérte az automatikus információcsere uniós és globális szintű kiterjesztését.

⁽⁸⁾ COM(2012)722 végleges

Módosítás

- (1) Az elmúlt években nagymértékben megnőtt az adócsalás, **az adókikerülés és az agresszív adótervezés** jelentette kihívás, ami az Európai Unión belül és világszerte jelentős aggodalomra ad okot, **különösen válság idején**. A be nem vallott és adózatlan jövedelem számottevően csökkenti a nemzeti adóbevételeket, **valamint megteremti a tisztességtelen verseny feltételeit, és veszteségeket okoz**. Ezért sürgősen szükség van az adóbeszedés hatékonyságának és eredményességének fokozására. **Hatékony rendszereket kell életbe léptetni az adóbeszedés hatékonyságának növelése és annak meghatározása érdekében, hogy mely tagállam adójoga alkalmazandó.** Az automatikus információcsere e tekintetben fontos eszköz, és a Bizottság az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem megerősítésére irányuló cselekvési tervet tartalmazó 2012. december 6-i közleményében ⁽⁸⁾ kiemelte, hogy határozottan ösztönözni kell az automatikus információcserét, mint az adóügyi átláthatóság és információcsere jövőbeli európai és nemzetközi standardját. Az Európai **Parlament az adócsalás, az adóelkerülés és az adóparadicsomok elleni küzdelemről szóló 2013. május 21-i állásfoglalásában** ⁽⁹⁾, **illetve az Európai Tanács 2013. május 22-i ülésén az adócsalás, adókikerülés és agresszív adótervezés elleni küzdelem céljából kérte az automatikus információcsere uniós és globális szintű kiterjesztését.**

⁽⁸⁾ COM(2012)0722

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0205.

2013. december 11., szerda

Módosítás 2

Iránylevire irányuló javaslat

1 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (1a) *Az adópolitika korábban kizárólag nemzeti kérdésnek számított, amely téren az Unió nem rendelkezett hatáskörrel. Mára az adókról a globalizáció folytán uniós szinten is tárgyalni kell. Hatékonyabb és eredményesebb lenne, ha a Bizottság koordinálná a tagállamok részéről történő, adózással kapcsolatos információcserét, mint ha számos kétoldalú megállapodás születne a tagállamok között. Az automatikus információcserére vonatkozó különböző szabványok országonként eltérnek. Ez szükségtelenül bonyolult, és szükségtelenül magas költségeket ró mind a tagállamokra, mind az Unión belüli pénzügyi intézményekre.*

Módosítás 3

Iránylevire irányuló javaslat

1 b preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (1b) *A 2011/16/EU iránylev fogalommeghatározásait a világosabb magyarázatok, a szabályozási keret egyszerűsítése és az iránylev módosításai összhangjának érdekében az OECD erre irányuló munkájával összehangolva kell kidolgozni.*

Módosítás 4

Iránylevire irányuló javaslat

3 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (3) Amint arra az Európai Tanács kérése is rávilágít, helyénvaló előmozdítani az automatikus információcserének a 2011/16/EU iránylev 8. cikke (5) bekezdésében már előírt kiterjesztését. Az uniós kezdeményezés biztosítja az automatikus információcsere koherens, következetes és átfogó, uniós szintű megközelítését a belső piacon, ami az adóigazgatások és a gazdasági szereplők számára egyaránt költségmegtakarítással jár.
- (3) Amint arra az Európai Tanács kérése is rávilágít, helyénvaló előmozdítani az automatikus információcserének a 2011/16/EU iránylev 8. cikke (5) bekezdésében már előírt kiterjesztését. Az uniós kezdeményezés biztosítja az automatikus információcsere koherens, következetes és átfogó, uniós szintű megközelítését a belső piacon, és lényeges az adórendszerek hatékonyságának növelése, valamint a – 28 nemzeti adórendszer együttes létezéséből fakadó, a kettős adózattal és a versenytorzulással kapcsolatos kérdéseket felvető – egyéges piac megszilárdítása érdekében. *A tagállamok élvezhetnék az egyenlő feltételek mellett történő információcsere előnyeit, ugyanakkor az Unió is vezető szerepet vállalhatna a hasonló standardok nemzetközi előmozdításában.*

2013. december 11., szerda

Módosítás 5

Irányelvre irányuló javaslat

3 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (3a) *A tagállamoknak olyan módon kell megvalósítaniuk az adminisztratív együttműködést és információcserét, hogy az ne sértse az adófizetők eljárási és magánélethez való jogait.*

Módosítás 6

Irányelvre irányuló javaslat

3 b preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (3b) *Az OECD 2013. június 19-i jelentése és a G20-vezetők 2013. szeptember 6-i, szentpétervári nyilatkozata értelmében az automatikus információcserének közös globális modellen kell alapulnia, amely biztosítja a megfelelő bizalmasságot és garantálja az információ megfelelő felhasználását. Az automatikus adóügyi információcsere körének kiterjesztése jelenti majd az Unió hozzájárulását az OECD munkájához, és egyúttal növelnie kell a koherens globális rendszer megteremtésének a lehetőségét is, amelynek alapjául a 2014 novemberében ismerttetendő új OECD-szabvány szolgál majd.*

Módosítás 7

Irányelvre irányuló javaslat

3 c preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (3c) *Egyértelműen meg kell határozni, hogy amikor valamely adóhatósághoz más országokkal való információcsere céljából adatokat továbbítanak, hogyan használhatja fel azokat.*

Módosítás 9

Irányelvre irányuló javaslat

4 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (4a) *A bizonytalanságok és következtetlenségek csökkentése, valamint a költségmegtakarítás érdekében alapvetően fontos, hogy ezen irányelv végrehajtása a FATCA-megállapodás végrehajtásával összehangoltan történjen.*

2013. december 11., szerda

Módosítás 10

Irányelvre irányuló javaslat

5 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (5) Ha a tagállamok a 2011/16/EU irányelv 19. cikke alapján párhuzamos és nem egyeztetett megállapodásokat kötnek, az a belső piac zökkenőmentes működése szempontjából hátrányos torzulásokhoz vezet. Az uniós szintű jogi eszköz alapján kiterjesztett automatikus információcserével a tagállamoknak nem kellene alkalmazniuk a szóban forgó rendelkezést, hogy vonatkozó uniós jogszabály hiányában ugyanazzal a tárggyal megfelelően tekinthető kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat kössenek.

Módosítás

- (5) Ha a tagállamok a 2011/16/EU irányelv 19. cikke alapján párhuzamos és nem egyeztetett megállapodásokat kötnek, az a belső piac zökkenőmentes működése szempontjából **és az uniós megközelítés egészére nézve** hátrányos torzulásokhoz vezet. Az uniós szintű jogi eszköz alapján kiterjesztett automatikus információcserével a tagállamoknak nem kellene alkalmazniuk a szóban forgó rendelkezést, hogy vonatkozó uniós jogszabály hiányában ugyanazzal a tárggyal megfelelően tekinthető kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat kössenek. **Így az Unió is jobb tárgyalási pozícióba kerülne, aminek révén globális szinten az adóügyi információk megosztására vonatkozóan magasabb szintű standardokat követelhet.**

Módosítás 11

Irányelvre irányuló javaslat

5 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (5a) **Az OECD égisze alatt jelenleg is folyamatban van az információcseréről szóló két- és többoldalú mintamegállapodások kidolgozása. Emellett tárgyalások folynak az Egyesült Államok és számos ország között a FATCA kétoldalú megállapodások útján történő végrehajtásáról. Az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló 2011/16/EU irányelv javasolt módosításai ugyanazt az információcserét szabályozzák, mint amelyre a FATCA és az OECD-n belül zajló munka kiterjed. A Bizottságnak pontosítania kell az e szabályozási rendelkezések közötti kapcsolatot annak biztosítása érdekében, hogy a nemzeti adóhatóságok és az e módosítások alkalmazásáért felelős pénzügyi intézmények végre tudják hajtani őket.**

Módosítás 12

Irányelvre irányuló javaslat

6 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (6a) **A jövedelem és a tőke azon új kategóriáit, amelyek vonatkozásában ezen irányelv az információcsere követelményét bevezeti, az információt közlő tagállam nemzeti jogszabályai szerinti értelmezés alapján kell meghatározni.**

2013. december 11., szerda

Módosítás 13

Irányelvre irányuló javaslat

7 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (7a) *A nemzeti adóhatóságok többől és szolgáltatásokból származó jövedelmekről való tájékoztatására vonatkozó hatályos előírás célja, hogy megteremtse az alapot a az adóztatás és a más országokkal való információcsere számára. Ha a tájékoztatásra vonatkozó előírás módosul, és az információkat a nemzeti adóhatóságok kizárólag az információcsere céljából kapják meg, fontos egyértelművé tenni, hogy ezen információkat milyen módon használhatják fel.*

Módosítás 15

Irányelvre irányuló javaslat

9 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (9a) *Ezen irányelv megsértésének esetére minden tagállam szankciókat állapít meg, és megfelelő intézkedéseket hoz tiszteletben tartásának biztosítása érdekében.*

Módosítás 16

Irányelvre irányuló javaslat

10 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (10) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket.
- (10) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja különösen az Európai Unió *működéséről szóló szerződés 16. cikkében és az Európai Unió Alapjogi Chartája 8. cikkében* elismert elveket. *Tekintettel az összegyűjtött adatok különleges jellegére, kiemelt figyelmet kell fordítani a magánélethez való jog tiszteletben tartására, valamint az adatok bizalmas kezelésének jogos elvárására, különösen vizsgálati eljárások során.*

2013. december 11., szerda

Módosítás 17

Írányelvre irányuló javaslat

1 cikk – b pont

2011/16/EU irányelv

8 cikk – 3 a bekezdés – 1 albekezdés – bevezető rész

A Bizottság által javasolt szöveg

(3a) Minden tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága automatikus információcsere keretében közli bármely másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságával az adott másik tagállami illetőségű természetes személy tényleges tulajdonos közvetlen vagy közvetett javára valamely pénzügyi intézmény által kifizetett, biztosított vagy tartott következő elemekre vonatkozó információkat a 2014. január 1-jétől kezdődő adómegállapítási időszakokat illetően:

Módosítás

(3a) Minden tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága automatikus információcsere keretében, **nemzeti jogszabályaival összhangban** közli bármely másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságával az adott másik tagállami illetőségű természetes személy tényleges tulajdonos közvetlen vagy közvetett javára valamely pénzügyi intézmény által kifizetett, biztosított vagy tartott következő elemekre vonatkozó információkat a 2014. január 1-jétől kezdődő adómegállapítási időszakokat illetően:

Módosítás 18

Írányelvre irányuló javaslat

1 cikk – b a pont (új)

2011/16/EU irányelv

8 cikk – 4 bekezdés

Hatályos szöveg

(4) 2016. július 1. előtt a tagállamok az adott évre vonatkozó statisztikai adatokat küldenek a Bizottságnak az automatikus információcsere volumenéről, valamint – a lehetőségekhez mérten – információkkal a végrehajtott információcserékhez és az esetleges változásokhoz kapcsolódó adminisztratív és egyéb releváns költségekről és az információcsere előnyeiről, az adóhatóságok és a harmadik felek tekintetében egyaránt.

*Módosítás***ba) Az (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:**

„(4) 2016. július 1. előtt a tagállamok az adott évre vonatkozó statisztikai adatokat küldenek a Bizottságnak az automatikus információcsere volumenéről, valamint – a lehetőségekhez mérten – információkkal a végrehajtott információcserékhez és az esetleges változásokhoz kapcsolódó adminisztratív és egyéb releváns költségekről és az információcsere előnyeiről, az adóhatóságok és a harmadik felek tekintetében egyaránt. **A Bizottság tájékoztatja az Európai Parlamentet a beérkezett információkról.**”

2013. december 11., szerda

Módosítás 19

Iránylevélre irányuló javaslat

1 cikk – c pont

2011/16/EU iránylevél

8 cikk – 5 bekezdés – 1 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(5) A Bizottság 2017. július 1. előtt jelentést nyújt be, amelyben **áttekinti és értékeli** a kapott statisztikai **adatokat és információkat**, így például az automatikus információcsere adminisztratív és egyéb releváns **költségeit és előnyeit**, valamint az ezekhez kapcsolódó gyakorlati **kérdéseket**. A Bizottság **indokolt** esetben az (1) bekezdésben foglalt **kategóriákra és** feltételekre – ideértve azt a feltételt, hogy rendelkezésre álljanak a másik tagállami illetőségű személyekkel kapcsolatos információk is –, vagy a (3a) bekezdésben említett elemekre, vagy mindkettőre **vonatkozó javaslatot nyújt be a Tanácsnak**.

Módosítás

(5) A Bizottság 2017. július 1. előtt jelentést nyújt be **az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak**, amelyben **áttekintést nyújt és hatásvizsgálatot készít** a kapott statisztikai **adatokról és információkról**, így például az automatikus információcsere adminisztratív és egyéb releváns **költségeiről és előnyeiről**, valamint az ezekhez kapcsolódó gyakorlati **kérdésekről**. A Bizottság – **adott** esetben – **javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jövedelem- és tőkekategóriákra, az** (1) bekezdésben foglalt feltételekre **vagy mindkettőre vonatkozóan** – ideértve azt a feltételt, hogy rendelkezésre álljanak a másik tagállami illetőségű személyekkel kapcsolatos információk is –, vagy a (3a) bekezdésben említett elemekre, vagy mindkettőre **vonatkozóan**.

Módosítás 21

Iránylevélre irányuló javaslat

1 cikk – 1 a bekezdés (új)

2011/16/EU iránylevél

18 cikk – 2 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1a) A 18. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A tagállamok ezen iránylevél megsértésének esetére szankciókat állapítanak meg, és meghozzák a tiszteletben tartásának biztosítása érdekében szükséges megfelelő intézkedéseket. E szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.”

2013. december 11., szerda

Módosítás 22**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 b bekezdés (új)**

2011/16/EU irányelv

19 a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1b) A szöveg a következő cikkel egészül ki:**„19a. cikk****Harmadik országokkal való tárgyalásokra vonatkozó felhatalmazás**

[Ezen irányelv hatálybalépésének időpontjától] az Unió nevében csak a Bizottság folytathat harmadik országokkal automatikus információcseréről szóló megállapodásokra vonatkozó tárgyalásokat. Ettől az időponttól kezdve a tagállamok nem köthetnek kétoldalú megállapodásokat.”

Módosítás 23**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 c bekezdés (új)**

2011/16/EU irányelv

22 cikk – 1 bekezdés – c a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1c) A 22. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„ca) elérhetővé tegyenek minden olyan emberi, technológiai és pénzügyi erőforrást, amely ezen irányelv végrehajtásához szükséges, figyelembe véve a 2015. január 1-jén induló automatikus információcsere hatálya alá tartozó információ mennyiségét és összetettségét.”

2013. december 11., szerda

Módosítás 24**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 d bekezdés (új)**

2011/16/EU irányelv

23 cikk – 3 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

(1d) A 23. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

(3) A tagállamok éves értékelést nyújtanak be a Bizottságnak a 8. cikkben említett automatikus információcsere hatékonyságáról, valamint a gyakorlatban elért eredményekről. A Bizottság a 26. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban megállapítja az éves jelentés formáját, illetve benyújtásának feltételeit.

„(3) A tagállamok éves értékelést nyújtanak be a Bizottságnak a 8. cikkben említett automatikus információcsere hatékonyságáról, valamint a gyakorlatban elért eredményekről. A Bizottság a 26. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban megállapítja az éves jelentés formáját, illetve benyújtásának feltételeit. **A Bizottság évente tájékoztatja az Európai Parlamentet a tagállamok által elkészített értékelésekről.**”

Módosítás 25**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 e bekezdés (új)**

2011/16/EU irányelv

25 cikk

Hatályos szöveg

Módosítás

(1e) A 25. cikk helyébe a következő szöveg lép:

25. cikk

„25. cikk

Adatvédelem

Adatvédelem

2013. december 11., szerda

Hatályos szöveg

Az ezen irányelv értelmében végzett minden információcserére alkalmazni kell a 95/46/EK irányelvet végrehajtó rendelkezéseket. A tagállamok azonban ezen irányelv helyes alkalmazásának érdekében korlátozzák a 95/46/EK irányelv 10. cikkében, 11. cikkének (1) bekezdésében, 12. cikkében és 21. cikkében meghatározott kötelezettségek és jogok alkalmazási körét az említett irányelv 13. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett érdekek védelme céljából szükséges mértékben.

Módosítás

(1) Az ezen irányelv értelmében végzett minden információcserére alkalmazni kell a 95/46/EK irányelvet végrehajtó rendelkezéseket. A tagállamok azonban ezen irányelv helyes alkalmazásának érdekében korlátozzák a 95/46/EK irányelv 10. cikkében, 11. cikkének (1) bekezdésében, 12. cikkében és 21. cikkében meghatározott kötelezettségek és jogok alkalmazási körét az említett irányelv 13. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett érdekek védelme céljából **kifejezetten** szükséges mértékben.

(2) **A tagállamok megfelelő intézkedésekkel védik a megosztott információkat a harmadik felek vagy harmadik országok általi engedély nélküli hozzáféréstől.**

Módosítás 31

Irányelvre irányuló javaslat

2 cikk – 2 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(2a) **A Bizottság ...-ig* [12 hónappal az irányelv hatálybalépését követően] felülvizsgálja az irányelv működését, és adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be a Tanácsnak az információcsere átláthatóságának biztosítása érdekében.**

2013. december 11., szerda

P7_TA(2013)0574

A radioaktívanyag-fuvarozók nyilvántartási rendszere *I**

Az Európai Parlament 2013. december 11-i jogalkotási állásfoglalása a radioaktívanyag-fuvarozók közösségi nyilvántartási rendszerének létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2012)0561 – C7-0320/2012 – 2011/0225(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/75)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2012)0561),
 - tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 31. és 32. cikkére, amelyeknek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0320/2012),
 - tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapra vonatkozó véleményére,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére és 91. cikkére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2012. február 22-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. és 37. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményére (A7-0385/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy ennek megfelelően módosítsa javaslatát, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 293. cikkének (2) bekezdésével összhangban;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P7_TC1-COD(2011)0225

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 11-én került elfogadásra a radioaktívanyag-fuvarozók közösségi nyilvántartási rendszerének létrehozásáról szóló .../2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel [Mód. 1]

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre **Unió működéséről szóló szerződésre** és különösen annak ~~31. cikke második bekezdésére és 32.~~ **91.** cikkére, [Mód. 2]

tekintettel a **az Európai** Bizottság javaslatára, amelyet a Tudományos és Műszaki Bizottság által kinevezett személyek csoportjával folytatott konzultációt követően terjesztett elő, [Mód. 3]

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

⁽¹⁾ HL C 143., 2012.5.22., 110. o.

2013. december 11., szerda

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

~~tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾~~ **rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾, [Mód. 4]**

mivel:

- (1) Az Euratom-Szerződés 33. cikke előírja a tagállamok számára, hogy állapítsák meg a munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelmét szolgáló alapvető biztonsági előírások betartását biztosító rendelkezéseket.
- (2) A 96/29/Euratom tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ megállapítja a munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelmét szolgáló alapvető biztonsági előírásokat. Az irányelv minden olyan gyakorlati eljárásra vonatkozik, amely mesterséges vagy természetes sugárforrásból eredő ionizáló sugárzás kockázatával jár, beleértve a szállítást is.
- (3) Az alapvető biztonsági előírások betartásának biztosítása érdekében a személyek, a szervezetek és a vállalkozások a tagállami hatóságok rendszeres ellenőrzése alá vannak vonva. E célból a 96/29/Euratom irányelv előírja a tagállamok számára az ionizáló sugárzás veszélyével járó egyes gyakorlati eljárások bejelentését és előzetes engedélyezését, illetve egyes gyakorlati eljárások betiltását.
- (4) Mivel a szállítás az egyetlen olyan tevékenység, amely gyakran határokon átnyúló jellegű, előfordulhat, hogy a radioaktívanyag-fuvarozóknak egyszerre több tagállam bejelentési és engedélyezési rendszerének követelményeit is be kell tartaniuk. Ez a rendelet a szóban forgó tagállami bejelentési és engedélyezési rendszereket egyetlen, az Európai Atomenergia-közösség (a továbbiakban: a Közösség) egész területén érvényes nyilvántartási rendszerrel váltja fel.
- (4a) **E rendelet hatékony és összehangolt végrehajtását egyrészt közös kritériumok meghatározásával –, amely kritériumokat a tagállamok alkalmazzák a nyilvántartási igazolások kiadásakor – másrészt a többi tagállammal való megvalósítható és kötelező információcserét biztosító mechanizmus létrehozásával kell biztosítani a fuvarozók ellenőrzése, a megfelelés ellenőrzése, valamint a vészhelyzetekre való hatékony reagálás érdekében.** [Mód. 5]
- (5) A 3922/91/EGK tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ megállapítja, hogy a légi fuvarozóknak külön üzemben tartási engedélyre van szükségük veszélyes áruk szállításához. A tengeri szállítás esetében a 2002/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ a közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszert hoz létre. A polgári légiközlekedési hatóságok által kibocsátott engedélyek és a tengeri hajókra vonatkozó bejelentési rendszer úgy tekintendő, hogy kielégítő módon végrehajtja a 96/29/Euratom irányelv bejelentési és engedélyezési követelményeit. A légi és a tengeri fuvarozók e rendelet szerinti nyilvántartásba vétele ezért nem szükséges ahhoz, hogy a tagállamok e szállítási módok területén biztosíthassák az alapvető biztonsági előírások betartását.
- (6) A radioaktívanyag-fuvarozókra számos uniós és Euratom-jogszabály, valamint nemzetközi jogi aktus vonatkozik. A Nemzetközi Atomenergia-ügynökségnek (NAÜ) a radioaktív anyagok biztonságos szállítására vonatkozó előírásai (TS-R-1), valamint a veszélyes áruk szállítása tekintetében az egyes szállítási módokra vonatkozó szabályozás továbbra is közvetlenül alkalmazandó, illetve azokat a tagállamok a 2008/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ alapján hajtják végre a közúti, a vasúti és a belvízi szállítás esetében. Az említett irányelv rendelkezései azonban nem érintik a munkavállalók biztonságára és egészségvédelmére, valamint a környezetvédelemre irányadó egyéb rendelkezések alkalmazását sem.

⁽¹⁾ HL C 143., 2012.5.22., 110. o.

⁽²⁾ ~~HL [...], [...], [...].~~

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2013. december 11-i álláspontja.

⁽⁴⁾ A Tanács 96/29/Euratom irányelve (1996. május 13.) a munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelmét szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról (HL L 159., 1996.6.29., 1. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 3922/91/EGK rendelete (1991. december 16.) a légi és a tengeri fuvarozók esetében már léteznek ilyen nyilvántartási és tanúsítási rendszerek. A polgári légi közlekedés területén a műszaki előírások és a közigazgatási eljárások összehangolásáról (HL L 373., 1991.12.31., 4. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/59/EK irányelve (2002. június 27.) a közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer létrehozásáról és a 93/75/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 208., 2002.8.5., 10. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/59/EK irányelve (2008. szeptember 24.) veszélyes áruk szárazföldi szállításáról (HL L 260., 2008.9.30., 13. o.).

2013. december 11., szerda

- (6a) **A környezet, illetve a munkavállalók és a lakosság egészségének védelmére vonatkozó biztonsági előírásokkal kapcsolatos esetleges kockázatok figyelembe vétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a radioaktívanyag-fuvarozók által a nyilvántartási igazolás megszerzéséhez teljesítendő közös kritériumok megállapítása tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. Felhatalmazáson alapuló jogi aktus előkészítésekor és megszövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére egyidejűleg, időben és megfelelő módon történő továbbításáról. [Mód. 60]**
- (7) E rendelet egységes feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ összhangban kell gyakorolni,
- (7a) **Az iparra nehezedő szabályozási terhek csökkentésének általános célja elismeréseként a Bizottságnak tovább kell tanulmányoznia a jelen rendelet számos olyan kisvállalkozásra gyakorolt hatását, amely egyetlen tagállam határain belül szállít radioaktív anyagokat. [Mód. 7]**

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez a rendelet **a 2008/68/EK irányelv és a 96/29/Euratom irányelv előírásai alapján** létrehozza a radioaktívanyag-fuvarozók közösségi **engedélyezési és** nyilvántartási rendszerét, amely megkönnyíti a tagállamok azon feladatát, hogy biztosítsák a munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelmére vonatkozó, a 96/29/Euratom irányelvben megállapított alapvető biztonsági előírások betartását. [Mód. 8]
- (2) Ezt a rendeletet minden olyan fuvarozóra alkalmazni kell, aki a Közösségen belül, harmadik országokból **közúton, vasúton vagy belvízi úton** a Közösségbe, valamint a Közösségből harmadik országokba radioaktív anyagokat szállít. A rendeletet nem alkalmazandó a légi és tengeri úton radioaktív anyagokat szállító fuvarozókra. [Mód. 9]
- (2a) **Ez a rendelet a radioaktív anyagok szállításának lopással, szabotázzsal, illetve egyéb rosszindulatú cselekménnyel szembeni védelmére vonatkozó nemzeti előírások sérelme nélkül alkalmazandó. [Mód. 10]**

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- a) „fuvarozó”: olyan személy, szervezet vagy **közvállalkozás vállalkozás**, amely a Közösség területén bármely szállítóeszközzel radioaktívanyag-fuvarozást végez. Egyaránt ide tartoznak az ellenszolgáltatás fejében tevékenységet folytató és a saját részükre fuvarozást végző fuvarozók; [Mód. 11]
- b) „hatáskörrel rendelkező hatóság”: bármely olyan hatóság, amelyet egy tagállam kijelölt az e rendeletben előírt feladatok végrehajtására;
- ba) „közös kritériumok”: a veszélyes áruk szállítása tekintetében az egyes szállítási módokra vonatkozó szabályozáson, azaz a Veszélyes Áruk Nemzetközi Közúti Szállításáról szóló Európai Megállapodáson (ADR), a Veszélyes Áruk Nemzetközi Vasúti Szállításáról szóló Szabályzaton (RID) és a Veszélyes Áruk Nemzetközi Belvízi Szállításáról szóló Európai Megállapodáson (ADN), valamint a 96/29/Euratom irányelvben és a 2008/68/EK irányelvben alapuló **biztonsági előírások összessége, amelynek a radioaktívanyag-fuvarozóknak meg kell felelniük a nyilvántartási igazolás megszerzéséhez**; [Mód. 12]
- c) „szállítás”: a **fuvarozó által végzett, a** származási helyről a rendeltetési helyre irányuló valamennyi szállítási művelet; **ideértve a radioaktív anyagok berakodását, tranzitálását és kirakodását is**; [Mód. 13]

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

2013. december 11., szerda

- d) „radioaktív anyag”: ~~radionuklidokat tartalmazó~~ **bármely a veszélyes áruk szállítása tekintetében az egyes szállítási módokra vonatkozó, a tagállamok által a 2008/68/EK irányelv keretében végrehajtott szabályozásban (ADR, RID és ADN) leírtaknak megfelelő** anyag, amelyben a küldemény aktivitás-koncentrációja és teljes aktivitása is meghaladja a radioaktív anyagok biztonságos szállítására vonatkozó NAÜ előírások (TS-R-1. számú biztonsági követelmény, Bécs, 2009) 402–407. bekezdésében meghatározott értékeket; [Mód. 14]
- e) „súlyos következményekkel járó veszélyes áruk – radioaktív anyagok”: olyan radioaktív anyagok, **amelyek véletlenül kiszivároghatnak, illetve** amelyeket terrorcselekmény során visszaélészerűen használhatnak fel, és amelyek következképp súlyos következményekkel – például a NAÜ nukleáris biztonsági iránymutatás-sorozatának „Security in the Transport of Radioactive Material” (A radioaktív anyagok szállításának biztonsága) című, Bécsben, 2008-ban kiadott 9. számának A.9. függelékében meghatározott tömeges ~~halálozás~~ **halálozással** vagy ~~tömegpusztítás~~ **tömegpusztítással** – járhatnak; [Mód. 15]
- f) „engedményes küldeménydarab”: bármely olyan **radioaktívanyag-tartalmú** küldeménydarab, amelyben a megengedett radioaktív tartalom nem haladja meg a radioaktív anyagok biztonságos szállítására **amely megfelel a veszélyes áruk szállítására** vonatkozó, NAÜ előírások (TS-R-1. számú biztonsági követelmény, Bécs, 2009) IV. szakaszának V. táblázatában meghatározott aktivitásszinteket, illetve postai szállítás esetében e határértékeknek az egytizedét, és amelyen UN 2908, 2909, 2910 vagy 2911 jelölésű címke szerepel **a tagállamok által a 2008/68/EK irányelv keretében végrehajtott modellrendeletekben (ADR, RID és ADN) az „engedményes küldeménydarab”-nak minősített küldeménydarabokra vonatkozó követelményeknek;** [Mód. 16]
- g) „hasadóanyag”: urán-233, urán-235, plutónium-239 és plutónium-241, vagy e radionuklidok bármely kombinációja.

3. cikk

Általános rendelkezések

(1) A radioaktívanyag-fuvarozóknak az 5. cikknek megfelelően megszerzett, érvényes nyilvántartásba vételi igazolással kell rendelkezniük. A nyilvántartásba vételi igazolás lehetővé teszi, hogy a fuvarozó az Unió egész területén szállítási tevékenységet végezzen.

(2) Az egyes szállítási műveleteket a fuvarozó nyilvántartásba vételi igazolása másolatának, ~~vagy a (3) bekezdésben említett szállítás esetében alkalmazandó nemzeti eljárással összhangban megszerzett engedélynek vagy nyilvántartásba vételi igazolásnak kell kísérnie.~~ [Mód. 17]

(3) ~~A radioaktív anyagok mozgatására vagy a radioaktív anyagokat vagy forrásokat tartalmazó berendezések használatára a 96/29/Euratom irányelvvel összhangban kibocsátott, érvényes engedélyk vagy nyilvántartásba vételi igazolások jogosultja ezeket az anyagokat vagy forrásokat e rendelet értelmében nyilvántartásba vételi igazolás nélkül szállíthatja, ha a szállítás szerepel valamennyi olyan tagállamra vonatkozó engedélyben vagy nyilvántartásba vételi igazolásban, ahol a szállításra sor kerül.~~ [Mód. 18]

(4) Az e rendeletben megállapított követelményeket kiegészítő nemzeti bejelentési és engedélyezési követelmények ~~csak~~ – **nem kizárólagosan** – a következő anyagok fuvarozóira alkalmazhatók:

a) ~~hasadóanyagok, a természetes urán, illetve a csak hőreaktorban besugárzott, szegényített urán kivételével~~ **hasadóanyag;** [Mód. 52]

b) fokozottan veszélyes áruk – radioaktív anyagok.

(5) A registration shall not be required for carriers transporting exclusively excepted packages.

(5a) **A radioaktív anyagok bármiféle szállítását a 2008/68/EK irányelvben meghatározottak szerint a veszélyes és szennyező anyagokra vonatkozó nemzetközi szabályoknak és ENSZ-EGB előírásoknak, az ide vonatkozó, az ADR-nek, a RID-nek és az ADN-nek megfelelően kell végezni.** [Mód. 19]

2013. december 11., szerda

(5b) *A kérelmező a nyilvántartásba vétel kérelmezésekor bizonyítékot nyújt be arra vonatkozóan, hogy egy olyan baleset esetére, amelyért az ő szállításra használt járművei a felelősek, „a szennyező fizet” elvnek megfelelően rendelkezik a kártalanításhoz és helyreállításhoz szükséges pénzügyi fedezettel. [Mód. 53]*

(5c) *Radioaktív anyagok szállítása robbanóanyagokat szállító járművekben tilos. [Mód. 54]*

4. cikk

Elektronikus fuvarozó-nyilvántartási rendszer (ESCReg rendszer)

(1) A Bizottság elektronikus fuvarozó-nyilvántartási rendszert (a továbbiakban: ESCReg rendszer) hoz létre és tart fenn a ~~radioaktív anyagok szállításának és biztosít~~ a **radioaktívanyag-fuvarozók nyilvántartásba vételének** felügyeletére és ellenőrzésére. A Bizottság meghatározza az ESCReg rendszerbe felveendő információk körét, valamint a rendszer műszaki előírásait és követelményeit. **A félreértelmességek elkerülése végett ezeknek az előírásoknak mindenre kiterjedőeknek és egyértelműeknek kell lenniük.** [Mód. 20]

(1a) *Az ESCReg rendszernek biztonságosnak, megbízhatónak és a rendelet hatályba lépését megelőzően már teljes mértékben működőképesnek kell lennie. Ezen túlmenően információcsere-mechanizmust kell felállítani az illetékes hatóságok és a nyilvántartási rendszer között legalább a határokon átnyúló fuvarozás megkönnyítése érdekében. [Mód. 21]*

(2) Az ESCReg rendszer korlátozott és biztonságos hozzáférést biztosít a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai, a nyilvántartásba vett fuvarozók és a kérelmezők számára, figyelemmel a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ személyes adatok védelmére vonatkozó rendelkezéseire. A hatáskörrel rendelkező hatóságok minden rendelkezésre álló adathoz hozzáféréssel rendelkeznek. **Az ESCReg rendszer nyílt hozzáférést biztosít a nyilvántartásba vett fuvarozók jegyzékéhez.** [Mód. 22]

(3) ~~A Bizottság nem felel hatáskörrel rendelkező tagállami hatóságok felelnek~~ az ESCReg rendszeren keresztül benyújtott információk tartalmáért és pontosságáért, **amelynek pontosnak, időszerűnek és átláthatónak kell lennie.** [Mód. 23]

5. cikk

Nyilvántartásba vételi eljárás

(1) A fuvarozóknak az ESCReg rendszeren keresztül kell **kérelmezniük a** nyilvántartásba vételüket ~~kérelmezniük a~~ **(3) bekezdésben említett hatáskörrel rendelkező hatóságnál.** [Mód. 24]

A kérelmező fuvarozónak be kell nyújtania az I. mellékletben található kitöltött, elektronikus kérelem-formanyomtatványt. **A kérelmező segítése érdekében az interneten folyamatosan hozzáférhetőnek kell lennie az elérhetőségeket és arra vonatkozó információt is tartalmazó iránymutatásoknak, hogy hogyan lehet kapcsolatba lépni a kapcsolattartóval vagy az illetékes hatósággal.** [Mód. 25]

... (*)-t követően egy év átmeneti időszak áll a fuvarozók rendelkezésére, hogy e rendelet értelmében nyilvántartási igazolást kérelmezzenek és szerezzenek be. Ez alatt az átmeneti időszak alatt a 96/29/Euratom irányelv és a 2008/68/EK irányelv rendelkezései alkalmazandók. [Mód. 26]

(2) A kérelem-formanyomtatvány kitöltését és benyújtását követően a kérelmező automatikus átvételi elismervényt és kérelmezői azonosítószámot kap. **A hatáskörrel rendelkező hatóság ugyanilyen átvételi elismervényt kap. A Bizottság felel az e cikk (3) bekezdésének való megfelelés biztosításáért. A kérelem elutasítása esetén a kérelmező hibaiüzenetet kap, amely közli a kérelem elutasításának okait.** [Mód. 27]

(3) Ha a kérelmező egy vagy több tagállamban letelepedett, a kérelmet a kérelmező központi irodájának helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága dolgozza fel.

Ha a kérelmező harmadik országban letelepedett, a kérelmet azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága dolgozza fel, ahol a fuvarozó először szándékozik az Unió területére belépni.

Az első fuvarozói nyilvántartásba vételi igazolást kiadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága a 6. cikk szerinti adatmódosítás esetén az új igazolást is kiállítja.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

(*) **E rendelet hatálybalépésének időpontja.**

2013. december 11., szerda

(4) Az átvételi elismervény kiadásától számított nyolc héten belül a hatáskörrel rendelkező hatóság fuvarozói nyilvántartásba vételi igazolást állít ki, ha a benyújtott adatokat hiánytalannak, továbbá e rendelettel, a 96/29/Euratom irányelvvel és a 2008/68/EK irányelvvel összhangban lévőnek ítéli, **valamint úgy véli, hogy a kérelmező megfelel a közös kritériumoknak.** [Mód. 28]

(5) A fuvarozói nyilvántartásba vételi igazolás a II. mellékletben meghatározott információkat tartalmazza, és azt a nyilvántartásba vételi igazolás szabványosított formanyomtatványán, az ESCReg rendszeren keresztül kell kiállítani.

A fuvarozói nyilvántartásba vételi igazolás másolatát az ESCReg rendszeren keresztül automatikusan át kell adni ~~azon tagállamok~~ valamennyi **tagállam** hatáskörrel rendelkező ~~hatóságának, ahol a fuvarozó működni szándékozik~~ **hatóságainak.** [Mód. 29]

(6) **Szükség esetén a hatáskörrel rendelkező hatóság felszólítja a kérelmezőt, hogy az e felszólítás átvételétől számított három héten belül eszközölje a szükséges javításokat vagy szolgáltatson kiegészítő információt.** Ha a hatáskörrel rendelkező hatóság elutasítja a fuvarozói nyilvántartásba vételi igazolás kiállítását azzal az indokolással, hogy a kérelem hiányos és nem felel meg az alkalmazandó követelményeknek, írásban válaszol a kérelmezőnek az átvételi elismervény kiadását követő nyolc héten belül. ~~Az ilyen elutasítást megelőzően a hatáskörrel rendelkező hatóság felszólítja a kérelmezőt, hogy a felszólítás átvételétől számított három héten belül javítsa ki vagy egészítse ki kérelmét. A hatáskörrel rendelkező hatóságnak meg kell indokolnia az elutasítást.~~ [Mód. 30]

Az elutasítás másolatát és az indokolást az ESCReg rendszeren keresztül automatikusan át kell adni ~~azon tagállamok~~ valamennyi **tagállam** hatáskörrel rendelkező ~~hatóságának, ahol a fuvarozó működni szándékozik~~ **hatóságainak.** [Mód. 31]

(7) A fuvarozói nyilvántartásba vételi igazolás kiállítására vonatkozó kérelem elutasítása esetén a kérelmező az alkalmazandó nemzeti jogi követelményekkel összhangban fellebbezést nyújthat be.

(8) Az érvényes fuvarozói nyilvántartásba vételi igazolást valamennyi tagállam elismeri.

(9) A fuvarozói nyilvántartásba vételi igazolás érvényességi időtartama öt év, és a fuvarozó kérelmére megújítható.

(9a) A nyomon követhetőség biztosítása, a hatékonyabb ellenőrzés segítése és a hamisítás minden formájának megelőzése érdekében valamennyi fuvarozó addigi tevékenységének leírását meg kell őriznie az illetékes hatóságnak. [Mód. 32]

6. cikk

Adatmódosítás

(1) A fuvarozó felelősséggel tartozik az ESCReg rendszerbe továbbított közösségi fuvarozói nyilvántartáshoz rendszeresített formanyomtatványban megadott adatok folyamatos pontosságának biztosításáért. **Ezért lehetővé kell tenni a fuvarozók számára, hogy könnyedén és csekély adminisztratív terhek mellett frissíthessék adataikat.** [Mód. 33]

(1a) Az igazolást kibocsátó hatóság felelős annak vizsgálatok révén történő ellenőrzéséért, hogy a nyilvántartásba vett fuvarozó az igazolás érvényességének időtartama alatt folyamatosan megfeleljen e rendelet követelményeinek. [Mód. 34]

(2) A közösségi fuvarozói nyilvántartáshoz rendszeresített formanyomtatvány A. részében található adatok módosítása esetén a fuvarozónak új igazolást kell kérelmeznie.

(2a) Annak biztosítása érdekében, hogy az összes kérelmező egyenlő bánásmódban részesüljön, az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell azt, hogy a nyilvántartási igazolás kiadására vonatkozó feltételek egységesek és a NAÜ meghatározásaival összhangban legyenek, valamint hogy a nyilvántartásba vételi eljárások össze legyenek hangolva. [Mód. 35]

7. cikk

A megfelelés biztosítása

(1) Ha valamely fuvarozó nem tesz eleget e rendelet követelményeinek, a megfelelés hiányának feltárása szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága az adott tagállam jogi keretrendszerén belül végrehajtási intézkedéseket alkalmaz, ilyenek például a következők: írásbeli felszólítások **felszólítást**, képzési és oktatási intézkedések, a nyilvántartásba vételi felfüggesztése, visszavonása vagy elutasítása **intézkedéseket alkalmaz**, illetve büntetőeljárás, **büntetőeljárást indít** a megfelelés hiányának biztonsági jelentőségétől és a fuvarozó megfelelési statisztikáitól függően.

2013. december 11., szerda

A végrehajtási intézkedésekről azonnal értesítik az igazolást kibocsátó tagállamot. Az értesített tagállam legfeljebb négy héten belül módosítja, megújítja vagy visszavonja a nyilvántartásba vételt. A határozatot az ESCReg rendszeren keresztül kibocsátják valamennyi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai számára. [Mód. 36]

(1a) A meg nem felelés megállapításának helye szerinti tagállam a megfelelés hiányának biztonsági jelentőségétől és a fuvarozó megfelelési statisztikáitól függően felfüggesztheti a fuvarozó nyilvántartásba vételét.

A felfüggesztésről az igazolást kibocsátó tagállam azonnal értesítést kap. Az értesített tagállam legfeljebb négy héten belül módosítja, megújítja vagy visszavonja a nyilvántartásba vételt. A határozatot az ESCReg rendszeren keresztül kibocsátják valamennyi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai számára. [Mód. 37]

(2) A meg nem felelés megállapításának helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága közli a fuvarozóval és a fuvarozó radioaktívanyag-szállítási szándékának helye szerinti tagállamok **valamennyi tagállam** hatáskörrel rendelkező hatóságaival és a Bizottsággal az alkalmazott végrehajtási intézkedésekre vonatkozó információkat és az adott intézkedések indokolását. Ha a fuvarozó nem tesz eleget az (1) bekezdés szerint alkalmazott végrehajtási intézkedéseknek, a nyilvántartásba vételt visszavonja a fuvarozó központi irodájának helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága, illetve ha a fuvarozó harmadik országban letelepedett, azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága, ahol a fuvarozó először szándékozott belépni a Közösség területére. [Mód. 38]

(3) A hatáskörrel rendelkező hatóság közli a fuvarozóval és a többi érintett, hatáskörrel rendelkező hatósággal a visszavonást és egyúttal annak indokolását is. [Mód. 39]

(3a) A megfelelés hiányát minden esetben jelentik a Bizottság és az ESCReg rendszer felé. [Mód. 40]

8. cikk

Hatáskörrel rendelkező hatóságok és nemzeti kapcsolattartó

(1) A tagállamok kijelölik a radioaktív anyagok szállításáért **radioaktívanyag-fuvarozók nyilvántartásba vételéért** felelős hatáskörrel rendelkező hatóságot és a nemzeti kapcsolattartót. **A rájuk vonatkozó információt közlésezzik a kérelmezőknek szóló regisztrációs weboldalon. [Mód. 41]**

A tagállamok legkésőbb az e rendelet hatálybalépésétől számított egy hónapon belül továbbítják a Bizottságnak a radioaktív anyagok szállításáért felelős hatáskörrel rendelkező hatóságokkal és nemzeti kapcsolattartóval folytatandó gyors kommunikációhoz a nev(ek)et, cím(ek)et és valamennyi szükséges információt, és a Bizottságot tájékoztatják ezen adatok esetleges későbbi változásairól.

A Bizottság ezekről az információkról és az azokban bekövetkezett bármely változásról az ESCReg rendszeren keresztül értesíti a Közösségen belüli valamennyi **illetékes hatáskörrel rendelkező** hatóságot, **illetve ezeket az információkat a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszi az interneten. [Mód. 42]**

(2) A radioaktív anyagok szállítására vonatkozó nemzeti sugárvédelmi szabályokról szóló információknak a kapcsolattartókon keresztül könnyen elérhetőeknek kell lenniük **a fuvarozók számára. [Mód. 43]**

(3) A fuvarozók kérésére az adott tagállam kapcsolattartója és hatáskörrel rendelkező hatósága teljes körű tájékoztatást nyújt azon követelményekről, amelyek a radioaktív anyagoknak a szóban forgó tagállam területén történő szállításával kapcsolatosak.

Az információknak könnyen, nagy távolságból és elektronikus úton kell elérhetőeknek lenniük, valamint naprakészen kell tartani őket.

A kapcsolattartók és a hatáskörrel rendelkező hatóságok a lehető legrövidebb időn belül válaszolnak az információkra vonatkozó kérésre, és amennyiben a kérés hibás vagy megalapozatlan, **haladéktalanul két héten belül** tájékoztatják erről az ügyfelet. [Mód. 44]

9. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti együttműködés

A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai a nyilvántartásba vételi igazolás kiadásához kapcsolódó követelményeik összehangolása, valamint e rendelet harmonizált alkalmazásának és végrehajtásának biztosítása érdekében együttműködést folytatnak.

2013. december 11., szerda

Amennyiben valamely tagállamban több, hatáskörrel rendelkező hatóság van, azok a felelősségi köreikre kiterjedő, egymással kötött jogi vagy hivatalos megállapodásaik alapján szoros összeköttetésben állnak és szoros együttműködést folytatnak egymással. Kommunikálniuk kell egymással és tájékoztatniuk kell egymást, a nemzeti kapcsolattartót, valamint a kapcsolódó felelősségi körökkel rendelkező más kormányzati és nem kormányzati szervezeteket.

9a. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság a 9b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a 2. cikk ba) pontjában említett közös kritériumokat. [Mód. 58]

9b. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) **A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.**

(2) **A Bizottságnak a 9a. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására adott felhatalmazás öt éves időtartamra szól, 2014. január 1-jétől kezdődő hatállyal.**

(3) **Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 9a. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti bármely már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktus érvényességét.**

(4) **A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.**

(5) **A 9a. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam két hónappal meghosszabbodik. [Mód. 59]**

10. cikk

Végrehajtás

A Bizottság végrehajtási aktusokat fogad el, amelyekben létrehozza a 4. cikk szerinti elektronikus fuvarozó-nyilvántartási rendszert (ESCREG rendszer).

E végrehajtási jogi aktusokat a 11. cikk (2) bekezdésében meghatározott tanácsadó bizottsági eljárással kell elfogadni.

11. cikk

Tanácsadó bizottság

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében bizottságnak minősül.

(2) E bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) A bizottság szakvéleményt ad és segítséget nyújt a Bizottságnak az e rendeletben előírt feladatainak ellátása során.

(4) A bizottság a tagállamok által kijelölt szakértőkből és a Bizottság által kijelölt szakértőkből áll, elnöke pedig a Bizottság képviselője.

2013. december 11., szerda

11a. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság ... (*)-ig felülvizsgálja e rendeletet, hogy felmérje annak hatékonyságát, és szükség esetén a radioaktív anyagok Közösségen belüli és harmadik országból történő biztonságos fuvarozásának garantálására irányuló további intézkedéseket javasol. [Mód. 47]

12. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

E rendeletet ellenőrzött, működő nyilvántartási rendszer meglétének függvényében kell alkalmazni. [Mód. 49]

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

KÖZÖSSÉGI FUVARÓZÓI NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL IRÁNTI KÉRELEM FORMANYOMTATVÁNYA

KÉRJÜK, EZT A KÉRELMET KIZÁRÓLAG AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG BIZTONSÁGOS ELEKTRONIKUS FUVARÓZÓ-NYILVÁNTARTÁSI RENDSZERÉNEK (ESCReg RENDSZER) ALKALMAZÁSÁVAL NYÚJTSA BE.

AZ A. RÉSZ ADATAIBAN BEKÖVETKEZŐ BÁRMILYEN VÁLTOZÁS ESETÉN ÚJRA KELL KÉRELMEZNI A NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELT. A fuvarozó köteles gondoskodni arról, hogy az ESCReg rendszer alkalmazásával benyújtott, a közösségi fuvarozói nyilvántartásba vétel iránti kérelem formanyomtatványában feltüntetett adatok mindenkor pontosak legyenek.

Az e kérelem-formanyomtatványban megadott információkat az Európai Bizottság a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően dolgozza fel.

☐ ÚJ NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELI IGAZOLÁS

☐ MEGLÉVŐ NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL MÓDOSÍTÁSA

☐ MEGLÉVŐ NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL MEGÚJÍTÁSA

Nyilvántartásba vételi igazolás száma/i:

Kérjük, részletezze, hogy miért kéri a meglévő nyilvántartásba vétel módosítását.

(*) E rendelet hatályba lépését követően két évvel.

2013. december 11., szerda

1. A KÉRELMEZŐ AZONOSÍTÁSA

A. RÉSZ	B. RÉSZ
VÁLLALKOZÁS NEVE: PONTOS CÍME: NEMZETI CÉGJEGYZÉKSZÁMA:	1. A fuvarozó szervezet felelős képviselőjének (a fuvarozó szervezet nevében kötelezettségvállalásra feljogosított személy) neve, beosztása, pontos címe, mobil-, illetve vezetékes telefonszáma és e-mail címe: 2. A hatóságok részéről műszaki/adminisztratív kérdése-kért felelős kapcsolattartó személy (a fuvarozó vállalko-zás által folytatott tevékenységek tekintetében az előírások betartásáért felelős személy) neve, beosztása, pontos címe, mobil-, illetve vezetékes telefonszáma és e-mail címe: 3. A biztonsági tanácsadó ~~neve, beosztása és pontos címe~~ (csak a szárazföldi szállítási módok esetében, és ha eltér az 1. vagy 2. pontban megadottól) neve, beosztása, pontos címe, mobil-, illetve vezetékes telefonszáma és e-mail címe: 4. A sugárvédelmi program végrehajtásáért felelős személy ~~neve, beosztása és pontos címe~~, (amennyiben eltér az 1., a 2. vagy a 3. pontban megadottól) neve, beosztása, pontos címe, mobil-, illetve vezetékes telefonszáma és e-mail címe: [Mód. 50]

2. A SZÁLLÍTÁS JELLEGE

A. RÉSZ	B. RÉSZ
☐ KÖZÚTI ☐ VASÚTI ☐ BELVÍZI	1. A szállításban érintett és arra képesített munkatársak (információ) ☐ 1–5 ☐ 5–10 ☐ 10–20 ☐ >20 2. Szállítási tevékenységi ágazat: a folytatandó szállítási tevékenységek jellegének általános leírása (információ) ☐ gyógyászati felhasználás ☐ ipari felhasználás, roncsolásmentes kísérletekben való felhasználás, kutatás ☐ a nukleáris üzemanyagciklusban való felhasználás ☐ hulladék ☐ fokozottan veszélyes áruk – radioaktív anyagok

2013. december 11., szerda

3. FÖLDRAJZI LEFEDETTSÉG

Kérjük, az alábbi felsorolásban jelölje be azokat a tagállamokat, ahol radioaktív anyagok szállítását tervezi, és válassza ki a tevékenység jellegét.

Ha a nyilvántartásba vétel iránti kérelem benyújtása szerinti tagállamtól eltérő tagállamokban is folynak tevékenységek, kérjük, adjon meg minden ország esetében pontosabb részleteket (például: csak áthaladás, fontosabb berakodási/kirakodási helyek az adott országon belül, gyakoriság):	
A. RÉSZ	B. RÉSZ
☐ Ausztria ☐ Belgium ☐ Bulgária ☐ Ciprus ☐ Cseh Köztársaság ☐ Dánia ☐ Észtország ☐ Finnország ☐ Franciaország ☐ Németország ☐ Görögország ☐ Magyarország ☐ Írország ☐ Olaszország ☐ Lettország ☐ Litvánia ☐ Luxemburg ☐ Málta ☐ Hollandia ☐ Lengyelország ☐ Portugália ☐ Románia ☐ Szlovákia ☐ Szlovénia ☐ Spanyolország ☐ Svédország ☐ Egyesült Királyság	☐ áthaladás ☐ kirakodás ☐ berakodás fontosabb berakodási helyek: fontosabb kirakodási helyek: gyakoriság: ☐ naponta ☐ hetente ☐ havonta ☐ ritkábban

2013. december 11., szerda

4. A SZÁLLÍTMÁNYOK TÍPUSA

A kért nyilvántartásba vétel célja:

A. RÉSZ KÜLDEMÉNYDARAB TÍPUSA – A TS-R-1. számú előírás szerinti besorolás	B. RÉSZ: A küldeménydarabok becsült éves száma
UN 2908: RADIOAKTÍV ANYAG, ENGEDMÉNYES KÜLDEMÉNYDARABBAN – ÜRES CSOMAGOLÓESZKÖZ UN 2909: RADIOAKTÍV ANYAG, ENGEDMÉNYES KÜLDEMÉNYDARABBAN – TERMÉSZETES URÁNBÓL vagy SZEGÉNYÍTETT URÁNBÓL vagy TERMÉSZETES TÓRIUMBÓL KÉSZÜLT GYÁRTMÁNYOK UN 2910: RADIOAKTÍV ANYAG, ENGEDMÉNYES KÜLDEMÉNYDARABBAN – KORLÁTOZOTT ANYAGMENNYISÉG UN 2911: RADIOAKTÍV ANYAG, ENGEDMÉNYES KÜLDEMÉNYDARABBAN – KÉSZÜLÉKEK vagy GYÁRTMÁNYOK UN 2912: KIS FAJLAGOS AKTIVITÁSÚ RADIOAKTÍV ANYAG (LSA-I), nem hasadó vagy hasadó-engedményes UN 2913: RADIOAKTÍV ANYAG, SZENNYEZETT FELÜLETŰ TÁRGYAK (SCO-I vagy SCO-II), nem hasadó vagy hasadó-engedményes UN 2915: RADIOAKTÍV ANYAG, A TÍPUSÚ KÜLDEMÉNYDARABBAN, nem különleges formában, nem hasadó vagy hasadó-engedményes UN 2916: RADIOAKTÍV ANYAG, B(U) TÍPUSÚ KÜLDEMÉNYDARABBAN, nem hasadó vagy hasadó-engedményes UN 2917: RADIOAKTÍV ANYAG, B(M) TÍPUSÚ KÜLDEMÉNYDARABBAN, nem hasadó vagy hasadó-engedményes UN 2919: RADIOAKTÍV ANYAG, KÜLÖN MEGEGYEZÉS ALAPJÁN SZÁLLÍTOTT, nem hasadó vagy hasadó-engedményes UN 2977: RADIOAKTÍV ANYAG, HASADÓ URÁN-HEXAFLUORID UN 2978: RADIOAKTÍV ANYAG, URÁN-HEXAFLUORID, nem hasadó vagy hasadó-engedményes UN 3321 KIS FAJLAGOS AKTIVITÁSÚ RADIOAKTÍV ANYAG (LSA-II), nem hasadó vagy hasadó-engedményes UN 3322: KIS FAJLAGOS AKTIVITÁSÚ RADIOAKTÍV ANYAG (LSA-III), nem hasadó vagy hasadó-engedményes UN 3323: RADIOAKTÍV ANYAG, C TÍPUSÚ KÜLDEMÉNYDARABBAN, nem hasadó vagy hasadó-engedményes UN 3324: KIS FAJLAGOS AKTIVITÁSÚ RADIOAKTÍV ANYAG (LSA-II), HASADÓ UN 3325: KIS FAJLAGOS AKTIVITÁSÚ RADIOAKTÍV ANYAG (LSA-III), HASADÓ UN 3326: RADIOAKTÍV ANYAG, HASADÓ, SZENNYEZETT FELÜLETŰ TÁRGYAK (SCO-I vagy SCO-II)	

2013. december 11., szerda

A. RÉSZ KÜLDEMÉNYDARAB TÍPUSA – A TS-R-1. számú előírás szerinti besorolás	B. RÉSZ: A küldeménydarabok becsült éves száma
UN 3327: RADIOAKTÍV ANYAG, HASADÓ, A TÍPUSÚ KÜLDEMÉNYDARABBAN, nem különleges formában UN 3328: RADIOAKTÍV ANYAG, HASADÓ, B(U) TÍPUSÚ KÜLDEMÉNYDARABBAN UN 3329: RADIOAKTÍV ANYAG, HASADÓ, B(M) TÍPUSÚ KÜLDEMÉNYDARABBAN UN 3330: RADIOAKTÍV ANYAG, HASADÓ, C TÍPUSÚ KÜLDEMÉNYDARABBAN UN 3331: RADIOAKTÍV ANYAG, HASADÓ, KÜLÖN MEGEGYEZÉS ALAPJÁN SZÁLLÍTOTT UN 3332: RADIOAKTÍV ANYAG, A TÍPUSÚ KÜLDEMÉNYDARABBAN, különleges formában, nem hasadó vagy hasadó-engedményes UN 3333: RADIOAKTÍV ANYAG, HASADÓ, A TÍPUSÚ KÜLDEMÉNYDARABBAN, KÜLÖNLEGES FORMÁBAN	

5. SUGÁRVÉDELMI PROGRAM

A. RÉSZ: ☐ E négyzet bejelölésével kijelentem, hogy van teljes körűen végrehajtott és szigorúan alkalmazott sugárvédelmi programunk.	B. RÉSZ: A sugárvédelmi programot ismertető dokumentum hivatkozási száma és dátuma A sugárvédelmi program feltöltése

6. MINŐSÉGBIZTOSÍTÁSI PROGRAM

E minőségbiztosítási programnak rendelkezésre kell állnia a hatáskörrel rendelkező hatóság általi ellenőrzés céljára (az ADR 1.7.3. pontja szerint).

A. RÉSZ: ☐ E négyzet bejelölésével kijelentem, hogy van teljes körűen végrehajtott és szigorúan alkalmazott minőségbiztosítási programunk.	B. RÉSZ: A dokumentum hivatkozási száma és dátuma

7. Nyilatkozat

- ☐ Alulírott fuvarozó ezúton igazolom, hogy eleget teszek a radioaktív anyagok szállítására vonatkozó nemzetközi, közösségi és nemzeti szabályozásoknak.
- ☐ Alulírott fuvarozó ezúton igazolom, hogy az e formanyomtatványon szereplő információk megfelelnek a valóságnak.

Dátum

Név

Aláírás.....

2013. december 11., szerda

II. MELLÉKLET

RADIOAKTÍV ANYAGOK SZÁLLÍTÁSÁHOZ RENDSZERESÍTETT, ELEKTRONIKUS FUVAROZÓI NYILVÁNTARTÁSBA
VÉTELI IGAZOLÁS

MEGJEGYZÉS:

E NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELI IGAZOLÁS MÁSOLATÁNAK KÍSÉRNIE KELL AZ E RENDELET HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ
VALAMENNYI SZÁLLÍTMÁNYT

E nyilvántartásba vételi igazolás kiállítása a(z) .../.../(Euratom) tanácsi rendelettel összhangban történik.

Ez az igazolás nem mentesíti a fuvarozót más alkalmazandó szállítási szabályozásnak való megfelelés alól.

1) NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL HIVATKOZÁSI SZÁMA: BE/xxxx/éééé-hh-nn

2) A HATÓSÁG/ORSZÁG MEGNEVEZÉSE:

3) VÁLLALKOZÁS NEVE ÉS CÍME:

4) SZÁLLÍTÁSI MÓD:

☐ KÖZÚTI

☐ VASÚTI

☐ BELVÍZI

7) Azok a TAGÁLLAMOK, ahol az igazolás alkalmazandó

8) KÜLDEMÉNYTÍPUS – UN-SZÁM (lásd az I. mellékletet – azonos formátum)

9) DÁTUM

ELEKTRONIKUS ALÁÍRÁS

ÉRVÉNYESSÉGI IDŐ: DÁTUM + 5 év

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0581

Az Európai Unió Bírósága: a bírák száma a Törvényszéken ***I

Az Európai Parlament 2013. december 12-én elfogadott módosításai az Európai Unió Bírósága alapokmányáról szóló jegyzőkönyvnek a Törvényszék bírái számának növelésével történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezethez (02074/2011 – C7-0126/2012 – 2011/0901B(COD)) ⁽¹⁾

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/76)

Módosítás 1

AZ EURÓPAI PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI (*)

a Bíróság tervezetéhez

Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Unió Bírósága alapokmányáról szóló jegyzőkönyvnek a Törvényszék bírái számának növelésével történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 19. cikke (2) bekezdésének második albekezdésére,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 254. cikke első bekezdésére és 281. cikkének második bekezdésére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 106a. cikkének első bekezdésére,

tekintettel a Bíróság kérelmére,

tekintettel a Bizottság véleményére,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

I

- (5) A Törvényszék előtt indított eljárások száma, hatáskörének a létrehozása óta történő fokozatos bővítése miatt, jelenleg folyamatosan növekszik.
- (6) Az ezen igazságszolgáltatási fórumhoz érkező ügyek száma *évről évre egyre nő*, aminek következtében az előtte folyamatban lévő ügyek mennyisége tartósan megnőtt, az eljárások időtartama pedig meghosszabbodott.
- (7) Az eljárások időtartamának meghosszabbodása a peres felek szempontjából nem tűnik elfogadhatónak, különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkében meghatározott követelmények fényében.
- (8) A Törvényszék jelen helyzete olyan strukturális okokkal magyarázható, hogy az Európai Unió intézményeinek, szerveinek, hivatalainak és ügynökségeinek jogalkotási és szabályozási tevékenysége intenzívebbé és változatosabbá vált, valamint a Törvényszékhez érkező ügyek száma és összetettsége nőtt, különösen a versenyjog és az állami támogatások ellenőrzése terén.

⁽¹⁾ Az ügyet az 57. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján visszautalták az illetékes bizottsághoz újratárgyalásra. (A7-0252/2013).

(*) Módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér dőlt betűtípus, a törléseket pedig a I jel mutatja.

2013. december 12., csütörtök

- (9) Következésképpen el kell fogadni azokat az intézkedéseket, amelyekkel ez a helyzet orvosolható, és a Szerződések által biztosított azon lehetőség, hogy a Törvényszéket alkotó bírák száma növelhető, biztosítja, hogy rövid időn belül csökkenjen mind a folyamatban lévő ügyek mennyisége, mind az ezen igazságszolgáltatási fórum előtti eljárások túl hosszú időtartama.
- (9a) *Ezeknek az intézkedéseknek olyan szabályozást is tartalmazniuk kell, amely tartós megoldást nyújt a bírák származásának kérdésére, mivel a bírói álláshelyek tagállamok közötti jelenlegi felosztása nem alkalmazható analóg módon arra a helyzetre, amelyben a bírák száma meghaladja a tagállamok számát.*
- (9b) *Az Európai Unióról szóló szerződés 19. cikkének (2) bekezdése szerint a Törvényszék tagállamonként legalább egy bíróból áll. Mivel ez már szavatolja a megfelelő földrajzi egyensúlyt és a nemzeti jogrendszerek képviselését, a további bírákat kizárólag szakmai és személyes alkalmasságuk alapján kell kinevezni, figyelembe véve az Európai Unió és az egyes tagállamok jogrendszerével kapcsolatos ismereteiket. Ugyanakkor tagállamonként két bírónál többet nem lehet kinevezni.*

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az Európai Unió Bíróságának alapokmányáról szóló 3. jegyzőkönyv a következőképpen módosul:

- (6a) A 47. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A 9a. cikket, a 14. és 15. cikket, a 17. cikk első, második, negyedik és ötödik bekezdését, valamint 18. cikket a Törvényszékre és annak tagjaira is alkalmazni kell.”

- (7) A 48. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„A Törvényszék bírói kara tagállamonként egy bíróból és tizenkét további bíróból áll. Tagállamonként nem lehet több mint két bírót kinevezni.

Minden bírónak azonos a jogállása, valamint azonosak a jogaik és a kötelezettségeik.

A bírói kar részleges megújítása, amelyre háromévente kerül sor, páros számú bíró esetén felváltva mindig a bírák felét érinti, páratlan számú bíró esetén pedig felváltva páros számú bírót vagy eggyel kisebb páratlan számú bírót érint.”

- (7a) A szöveg az alábbi cikkel egészül ki:

„48a. cikk

A tagállamonkénti bírói álláshelyek tekintetében a javaslattétel joga az adott tagállam kormányát illeti meg.”

- (7b) A szöveg az alábbi cikkel egészül ki:

„48b. cikk

(1) *A további bírói álláshelyeket a pályázók meghatározott tagállamból való származásától függetlenül töltik be.*

(2) *A tizenkét további bírói álláshely közül egy vagy több betöltésére irányuló eljárás keretében valamennyi tagállam kormánya javasolhat jelölteket. Emellett a Törvényszék távozó bírái személyesen, írásban jelentkezhetnek jelöltként az Európai Unió működéséről szóló szerződés 255. cikke szerinti bizottság elnökénél.*

2013. december 12., csütörtök

(3) A tizenkét további bírói álláshely közül egy vagy több betöltésére irányuló eljárás keretében az Európai Unió működéséről szóló szerződés 255. cikke szerinti bizottság véleményt ad ki a jelölteknek törvényszéki bíróként a hivatal betöltésére való alkalmasságáról. A bizottság a pályázók alkalmasságára vonatkozó ezen véleményéhez csatolja a legmagasabb szintű tapasztalattal rendelkező pályázók rangsorolt listáját. Ez a lista legalább kétszer annyi pályázót tartalmaz, mint amennyi a tagállami kormányok által kölcsönös egyetértésben kinevezendő bírók száma, amennyiben elegendő olyan pályázó van, aki megfelel a kritériumoknak.”

3. cikk

- (1) Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő hónap első napján lép hatályba.
- (2) Az e rendelet alapján annak hatálybalépését követően kinevezett tizenkét bíró eskütétele után azonnal hivatalba lép.

Hat, sorsolással kiválasztott bíró megbízatása a Törvényszék e rendelet hatálybalépését követő első részleges megújítása után hat évvel jár le. A másik hat bíró megbízatása a Törvényszék e rendelet hatálybalépését követő második részleges megújítása után hat évvel jár le.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0582

Bizonyos irányelveknek a francia legkülső régiók és különösen Mayotte vonatkozásában történő módosítása *

Az Európai Parlament 2013. december 12-i jogalkotási állásfoglalása a 2006/112/EK és a 2008/118/EK irányelvnek a francia legkülső régiók és különösen Mayotte vonatkozásában történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2013)0577 – C7-0268/2013 – 2013/0280(CNS))

(Különleges jogalkotási eljárás– konzultáció)

(2016/C 468/77)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2013)0577),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 113. cikkére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0268/2013),
 - tekintettel a Jogi Bizottság véleményére a javasolt jogalapról,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére, 46. cikkének (1) bekezdésére és 37. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A7-0405/2013),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát;
 2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha a Parlament által jóváhagyott szöveget lényegesen módosítani kívánja;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.
-

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0583

A 2010/18/EU tanácsi irányelvnek Mayotte jogállásának változása miatti módosítása *

Az Európai Parlament 2013. december 12-i jogalkotási állásfoglalása a 2010/18/EU tanácsi irányelvnek a Mayotte jogállásának változása miatti módosításáról szóló tanácsi irányelvtervezetről (14220/2013 – C7-0355/2013 – 2013/0189(NLE))

(Különleges jogalkotási eljárás– konzultáció)

(2016/C 468/78)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2013)0413) és a Tanács tervezetére (14220/2013),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikkére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0355/2013),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 155. cikkének (2) bekezdésére, mely a javaslat Bizottság által választott jogalapja,
- tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapra vonatkozó véleményére,
- tekintettel eljárási szabályzata 55. és 37. cikkére,
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére (A7-0414/2013),
- 1. jóváhagyja a Tanács szövegét az alábbi módosításokkal;
- 2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
- 3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja tervezetét;
- 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

Módosítás 1

Irányelvtervezet

Cím

A Tanács tervezete

Javaslat – A Tanács **irányelve** a 2010/18/EU tanácsi irányelvnek a Mayotte jogállásának változása miatt szükségessé váló **módosításáról**–

Módosítás

Javaslat – A Tanács **határozata** a 2010/18/EU tanácsi irányelvnek a Mayotte jogállásának változása miatt szükségessé váló **módosításáról**

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 2

Irányelvtervezet

1 bevezető hivatkozás

A Tanács tervezete

tekintettel az Európai Unió **működéséről** szóló **szerződésre** és különösen annak 349. cikkére,

Módosítás

tekintettel az Európai Unió **működéséről** szóló **szerződésre** és különösen annak **155. cikke (2) bekezdésére** és 349. cikkére,

Módosítás 4

Irányelvtervezet

1 preambulumbekkezdés

A Tanács tervezete

- (1) Az Európai Tanács a 2012/419/EU határozatával ⁽¹⁾ úgy döntött, hogy 2014. január 1-jétől módosítja Mayotte Európai Unióval kapcsolatos jogállását. Ennek következtében az említett időponttól Mayotte nem tartozik a tengerentúli területek közé, és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349.cikke és 355. cikkének (1) bekezdése szerinti legkülső régióvá válik. Mayotte jogállásának e fenti megváltozását követően az uniós jogot [...]2014. január 1-től alkalmazni kell Mayotte-on. Ugyanakkor helyénvaló **az uniós jog alkalmazásának speciális feltételeire vonatkozóan** bizonyos különleges intézkedéseket megállapítani, amelyeket Mayotte, mint új legkülső régió sajátos társadalmi és gazdasági strukturális helyzete indokol.

⁽¹⁾ HL L 204., 2012.7.31. 131. o.

Módosítás

- (1) Az Európai Tanács a 2012/419/EU határozatával ⁽¹⁾ úgy döntött, hogy 2014. január 1-jétől módosítja Mayotte Európai Unióval kapcsolatos jogállását. Ennek következtében az említett időponttól Mayotte nem tartozik a tengerentúli területek közé, és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349.cikke és 355. cikkének (1) bekezdése szerinti legkülső régióvá válik. Mayotte jogállásának e fenti megváltozását követően az uniós jogot [...]2014. január 1-től alkalmazni kell Mayotte-on. Ugyanakkor helyénvaló bizonyos különleges intézkedéseket megállapítani, amelyeket Mayotte, mint új legkülső régió sajátos társadalmi és gazdasági strukturális helyzete indokol.

⁽¹⁾ HL L 204., 2012.7.31. 131. o.

Módosítás 5

Irányelvtervezet

Bevezető szöveg

A Tanács tervezete

ELFOGADTA EZT **AZ IRÁNYELVET**

Módosítás

ELFOGADTA EZT **A HATÁROZATOT:**

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 6
Irányelvtervezet

1 cikk

2010/18/EU irányelv

3 cikk – 2 bekezdés – 2 albekezdés

A Tanács tervezete

A 2010/18/EU irányelv 3. cikkének (2) bekezdése az alábbi albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdéstől eltérve Mayotte-ra, mint az EUMSZ 349. cikke értelmében legkülső régióra vonatkozóan az irányelv fenti cikkében említett határidő 2018. december 31-ig meghosszabbításra kerül.”

Módosítás

A 2010/18/EU irányelv 3. cikkének (2) bekezdése az alábbi albekezdéssel egészül ki:

„Mayotte francia legkülső régió esetében az első albekezdésben előírt határidő 2018. december 31-ig meghosszabbodik.”

Módosítás 7
Irányelvtervezet

2 cikk

A Tanács tervezete

Ennek **az irányelvnek** a Francia Köztársaság a címzettje.

Módosítás

Ennek **a határozatnak** a Francia Köztársaság a címzettje.

Módosítás 8
Irányelvtervezet

3 cikk

A Tanács tervezete

Ez **az irányelv** 2014. január 1-jén lép hatályba.

Módosítás

Ez **a határozat** 2014. január 1-jén lép hatályba.

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0585

A közös kereskedelempolitikára vonatkozó egyes rendeletek bizonyos intézkedések elfogadási eljárásai tekintetében történő módosítása *II**

Az Európai Parlament 2013. december 12-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács első olvasatban kialakított álláspontjáról a közös kereskedelempolitikára vonatkozó egyes rendeletek bizonyos intézkedések elfogadási eljárásai tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából (13283/1/2013 – C7-0411/2013 – 2011/0039(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2016/C 468/79)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatban kialakított álláspontjára (13283/1/2013– C7-0411/2013),
- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2011)0082) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 72. cikkére,
- tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A7-0421/2013),
- 1. jóváhagyja a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontját;
- 2. jóváhagyja a Parlament, a Tanács és a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt közös nyilatkozatát;
- 3. tudomásul veszi a tagállamok és a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatait;
- 4. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;
- 5. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
- 6. utasítja főtitkárát, hogy – annak ellenőrzése után, hogy valamennyi eljárás rendben lezajlott – írja alá a jogalkotási aktust, továbbá a Tanács főtitkárával egyetértésben intézkedjen az ezen állásfoglaláshoz csatolt valamennyi nyilatkozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételéről;
- 7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

Az 1225/2009/EK rendelet 15. cikkének (6) bekezdésével és az 597/2009/EK rendelet 25. cikkének (6) bekezdésével kapcsolatos közös nyilatkozat

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság véleménye szerint az 1225/2009/EK rendelet 15. cikke (6) bekezdésének és az 597/2009/EK rendelet 25. cikke (6) bekezdésének beillesztése kizárólag az említett rendeleteknek az e rendelet általi módosításuk előtti egyedi sajátosságai alapján indokolt. Következésképpen az olyan rendelkezések beillesztése, amelyeket e cikkek is tartalmaznak, kizárólag az említett két rendelet esetében hajtható végre, és nem képez precedenst a jövőbeli jogalkotás vonatkozásában.

⁽¹⁾ HL C 251. E, 2013.8.31., 126. o.

2013. december 12., csütörtök

A félreértéseket elkerülendő az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság értelmezése szerint az 1225/2009/EK rendelet 15. cikkének (6) bekezdése, valamint az 597/2009/EK rendelet 25. cikkének (6) bekezdése nem ír elő a 182/2011/EU rendeletben előírtaktól eltérő vagy azokhoz képest további döntéshozatali eljárásokat.

A tagállamok nyilatkozata a 182/2011/EU rendelet 3. cikke (4) bekezdésének és 6. cikke (2) bekezdésének az 1225/2009/EK és az 597/2009/EK rendelet szerinti dömpingellenes és kiegyenlítővám-eljárásokkal kapcsolatos alkalmazásáról

Azon tagállamok, amelyek a 182/2011/EU rendelet 3. cikkének (4) bekezdése vagy 6. cikkének (2) bekezdése alapján az 1225/2009/EK és az 597/2009/EK rendelet (az „alaprendeletek”) szerinti, dömpingellenes vagy kiegyenlítő vámokkal kapcsolatos intézkedéstervezet módosítását javasolják:

- a) gondoskodnak a módosítási javaslatnak az alaprendeletekben foglalt határidőket tiszteletben tartó, megfelelő időben való megtételéről, igazodva annak szükségességéhez, hogy a Bizottságnak elegendő idő álljon rendelkezésére az esetleges közzétételi eljárás lefolytatására és a javaslat megfelelő vizsgálatára, illetve a bizottság is elegendő idővel rendelkezzen a módosított intézkedéstervezetet tartalmazó javaslat vizsgálatához;
- b) gondoskodnak arról, hogy a javasolt módosítás összhangban legyen az Európai Unió Bíróságának az alaprendeletekről alkotott értelmezésével, valamint a vonatkozó nemzetközi kötelezettségekkel;
- c) írásbeli indokolással szolgálnak, amelyben kifejtik legalább azt, hogy a javasolt módosítás hogyan kapcsolódik az alaprendeletekhez és a vizsgálat során megállapított tényekhez, de kitérhetnek a módosítást javasoló tagállam által megfelelőnek ítélt egyéb érvekre is.

A Bizottság nyilatkozata

az 1225/2009/EK és az 597/2009/EK rendelet szerinti dömpingellenes és kiegyenlítővám-eljárásokról

A Bizottság elismeri annak fontosságát, hogy a tagállamok megkapják az 1225/2009/EK és az 597/2009/EK rendeletben (az „alaprendeletek”) előírt információkat, amelyek így megkönnyíthetik számukra a teljes körű tájékoztatáson alapuló döntéshozatal, és úgy fog eljárni, hogy e cél teljesüljön.

* * *

Az esetleges kétségeket elkerülendő a Bizottság szerint a 182/2011/EU rendelet 8. cikkének (5) bekezdése szerinti konzultációkra való hivatkozás úgy értelmezendő, mint amely a Bizottság számára – a rendkívüli sürgősségű esetek kivételével – kötelezővé teszi a tagállamokkal való konzultációt az ideiglenes dömpingellenes vagy kiegyenlítő vámok elfogadását megelőzően.

* * *

A Bizottság gondoskodni fog az 1225/2009/EK és az 597/2009/EK rendeletben előírt dömpingellenes és kiegyenlítővám-eljárások valamennyi aspektusának hatékony kezeléséről – ideértve a tagállamok módosítási javaslatátételével kapcsolatos lehetőségét is –, hogy biztosítsa az alaprendeletekben meghatározott határidők, illetve érdekelt felekkel szemben keletkeztetett kötelezettségek tiszteletben tartását, illetve azt, hogy a végül bevezetett intézkedések összeegyeztethetők legyenek a vizsgálati eredményekkel, valamint az Európai Unió Bíróságának az alaprendeletekről alkotott értelmezésével, és igazodjanak az Unió nemzetközi kötelezettségeihez is.

2013. december 12., csütörtök

A Bizottság nyilatkozata az egységes szerkezetbe foglalásról

A közös kereskedelempolitikára vonatkozó egyes rendeletek bizonyos intézkedések elfogadási eljárásai tekintetében történő módosításáról szóló 37/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet és a közös kereskedelempolitikára vonatkozó egyes rendeleteknek bizonyos intézkedések elfogadása céljából adott felhatalmazás és végrehajtási hatáskörrel való felruházás tekintetében történő módosításáról szóló 38/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet a szóban forgó jogi aktusok jelentős számú módosítását vonja maga után. Az érintett jogi aktusok érthetőségét javítandó a Bizottság a két rendelet elfogadását követően a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb 2014. június 1-jéig javasolni fogja azok egységes szerkezetbe foglalását.

A Bizottság nyilatkozata a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokról

A közös kereskedelempolitikára vonatkozó egyes rendeletek bizonyos intézkedések elfogadási eljárásai tekintetében történő módosításáról szóló 37/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel és a közös kereskedelempolitikára vonatkozó egyes rendeleteknek bizonyos intézkedések elfogadása céljából adott felhatalmazás és végrehajtási hatáskörrel való felruházás tekintetében történő módosításáról szóló 38/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel összefüggésben a Bizottság emlékeztet az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás 15. pontjában foglalt azon kötelezettségvállalására, amely szerint teljes körű tájékoztatást és dokumentációt nyújt a Parlament számára a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével kapcsolatos munkája keretében a nemzeti szakértőkkel való találkozókról.

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0586

A közös kereskedelempolitikára vonatkozó egyes rendeleteknek bizonyos intézkedések elfogadása céljából felhatalmazáson alapuló és végrehajtási hatáskörrel való felruházás tekintetében történő módosításáról *II**

Az Európai Parlament 2013. december 12-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjáról a közös kereskedelempolitikára vonatkozó egyes rendeleteknek bizonyos intézkedések elfogadása céljából felhatalmazáson alapuló és végrehajtási hatáskörrel való felruházás tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából (13284/1/2013 – C7-0408/2013 – 2011/0153 (COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

(2016/C 468/80)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (13284/1/2013 – C7-0408/2013),
- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2011)0349) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 72. cikkére,
- tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A7-0419/2013),
- 1. jóváhagyja a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontját;
- 2. jóváhagyja az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt együttes nyilatkozatát;
- 3. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatait;
- 4. megállapítja, hogy a jogalkotási aktust a Tanács álláspontjának megfelelően elfogadták;
- 5. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikke (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogalkotási aktust;
- 6. utasítja főtítkárárt, hogy – annak ellenőrzése után, hogy valamennyi eljárás rendben lezajlott – írja alá a jogalkotási aktust, továbbá a Tanács főtítkárával egyetértésben intézkedjék az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzétételéről, az állásfoglaláshoz csatolt valamennyi nyilatkozattal együtt;
- 7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

Együttes nyilatkozat a 3030/93/EGK rendeletről és az 517/94/EK rendeletről

A 3030/93/EGK rendelet 2. cikkének (6) bekezdésében, 6. cikkének (2) bekezdésében, 8. és 10. cikkében, 13. cikkének (3) bekezdésében, 15. cikkének (3), (4) és (5) bekezdésében és 19. cikkében, a 3030/93/EGK rendelet IV. melléklete 4. cikkének (3) bekezdésében, a 3030/93/EGK rendelet VII. melléklete 2. cikkében, 3. cikkének (1) és (3) bekezdésében, valamint az 517/94/EK rendelet 3. cikkének (3) bekezdésében, 5. cikkének (2) bekezdésében, 12. cikkének (3) bekezdésében, illetve 13. és 28. cikkében előírt eljárások a továbbiakban a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadását szabályozzák. Megjegyzendő továbbá, hogy az említettek közül egyes cikkek a kereskedelmi védintézkedések elfogadására irányuló döntéshozatali eljárásokra vonatkoznak.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek 2012.11.22., P7_TA(2012)0447.

2013. december 12., csütörtök

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság megítélése szerint a védintézkedéseket végrehajtási intézkedéseként kell kezelni. A fentebb tárgyalt hatályos rendeletek egyedi esetében azonban az intézkedések kivételesen felhatalmazáson alapuló jogi aktusok formáját öltik, mivel a védintézkedések bevezetésére az alaprendeletek vonatkozó mellékleteinek módosítása révén kerül sor. Ez a fentebb említett hatályos rendeletek saját, egyedi struktúrájából fakad, következésképpen nem teremt precedenst a jövőbeli kereskedelemvédelmi, illetve egyéb védintézkedések kialakítása tekintetében.

A Bizottság nyilatkozata a kodifikációról

A közös kereskedelempolitikára vonatkozó egyes rendeleteknek bizonyos intézkedések elfogadási eljárásai tekintetében történő módosításáról szóló 37/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása, valamint a közös kereskedelempolitikára vonatkozó egyes rendeleteknek bizonyos intézkedések elfogadása céljából felhatalmazáson alapuló és végrehajtási hatáskörrel való felruházás tekintetében történő módosításáról szóló 38/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása jelentős számú módosítással fog járni a szóban forgó jogi aktusokban. Az érintett jogi aktusok olvashatóságát javítandó, a Bizottság a lehető legrövidebb időn belül javasolni fogja azok kodifikációját, amint a két rendelet elfogadásra kerül, de legkésőbb 2014. június 1-jéig.

A Bizottság nyilatkozata a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokról

A közös kereskedelempolitikára vonatkozó egyes rendeleteknek bizonyos intézkedések elfogadási eljárásai tekintetében történő módosításáról szóló 37/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet vonatkozásában, valamint a közös kereskedelempolitikára vonatkozó egyes rendeleteknek bizonyos intézkedések elfogadása céljából felhatalmazáson alapuló és végrehajtási hatáskörrel való felruházás tekintetében történő módosításáról szóló 38/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet vonatkozásában a Bizottság emlékeztet az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás (15) bekezdésében tett kötelezettségvállalására, mely szerint a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével és végrehajtásával kapcsolatos munkája keretében a nemzeti szakértőkkel zajló találkozóiról teljes körű tájékoztatást nyújt, és rendelkezésre bocsátja azok dokumentációit.

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0587

Fizetési számlák ***I

Az Európai Parlament által 2013. december 12-én elfogadott módosítás a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról, a fizetésiszámla-váltásról és az alapszintű fizetési számlákhoz való hozzáférésről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatához (COM(2013)0266 – C7-0125/2013 – 2013/0139 (COD))⁽¹⁾

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/81)

[Módosítás 1 eltérő rendelkezés hiányában]

AZ EURÓPAI PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI (*)

a Bizottság javaslatához

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról, a fizetésiszámla-váltásról és az alapszintű fizetési számlákhoz való hozzáférésről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁽¹⁾,

[...]

a rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az EUMSZ 26. cikkének (2) bekezdése alapján a belső piac egy olyan, belső határok nélküli térség, amelyben biztosított az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása. A belső piac szétagoltsága káros az Unió versenyképességére, a növekedésre és az Unión belüli munkahelyteremtésre. A belső piac megvalósítása szempontjából elengedhetetlen a megfelelő működését gátló közvetlen és közvetett akadályok elhárítása. A lakossági pénzforgalmi szolgáltatások terén hozott, belső piaccal összefüggő uniós intézkedések már jelentős mértékben hozzájárultak a pénzforgalmi szolgáltatók határokon átnyúló tevékenységének fejlesztéséhez, a fogyasztói döntések megalapozottabbá tételéhez és az ajánlatok minőségének, valamint átláthatóságának erősítéséhez.
- (2) Ezzel összefüggésben a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ (a továbbiakban: a pénzforgalmi irányelv) alapvető átláthatósági követelményeket állapított meg a pénzforgalmi szolgáltatók által a fizetési számlákkal összefüggésben nyújtott szolgáltatások után felszámított díjakra vonatkozóan. Ez lényegesen megkönnyítette a pénzforgalmi

⁽¹⁾ Az ügyet az 57. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján visszautalták az illetékes bizottsághoz újratárgyalásra. (A7-0398/2013).

(*) Módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér és dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ■ jel mutatja.

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

⁽²⁾ HL L 319., 2007.12.5., 1. o.

2013. december 12., csütörtök

szolgáltatók tevékenységét, mivel egységes szabályokat hozott létre a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása és a biztosítandó információk tekintetében, csökkentette az adminisztratív terheket és költségmegtakarítást tett lehetővé a pénzforgalmi szolgáltatók számára.

- (2a) **A belső piac zökkenőmentes működése és a modern, szociális piacgazdaság fejlődése egyre inkább a pénzforgalmi szolgáltatások egyetemes biztosításától függ. Mivel a fizetési szolgáltatók a piac logikájával összhangban hajlamosak a kereskedelmi szempontból vonzóbb fogyasztókra összpontosítani, és így bizonyos esetekben a kereskedelmi szempontból sérülékenyebb fogyasztók számára nem biztosítják ugyanazt a termékválasztékot, az erre vonatkozó új jogszabálynak az Unió intelligens gazdasági stratégiájának a részét kell képeznie.**
- (3) **A Bizottságnak szóló ajánlásokkal az alapvető banki szolgáltatásokhoz való hozzáférésről szóló, 2012. július 4-i európai parlamenti állásfoglalásban ⁽¹⁾ foglaltaknak megfelelően** azonban a lakossági banki ágazat belső piacának javítása és fejlesztése terén sok még a tennivaló. **Az ilyen fejlesztéseknek együtt kell járniuk azzal, hogy az uniós pénzügyi szektor a vállalkozások és fogyasztók kiszolgálójává váljon. Jelenleg** a díjak átláthatóságának és összehasonlíthatóságának hiánya, valamint a fizetésszámla-váltás nehézségei akadályozzák továbbra is a teljes mértékben integrált piac kialakítását. **Kezelní kell a lakossági bankszektorban az eltérő termékminőség és az alacsony fokú verseny problémáját, és magas szintű normákat kell elérni.**
- (4) A belső piac jelenlegi feltételei visszatartják a pénzforgalmi szolgáltatókat attól, hogy gyakorolják a letelepedés vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságához való jogukat az Unió területén, mivel nehézséget jelent számukra, hogy egy új piacra való belépéskor ügyfeleket szerezzenek. Egy új piacra való belépés gyakran komoly befektetést jelent. Az ilyen befektetés csak akkor indokolt, ha a szolgáltató az adott piacon elegendő lehetőséggel és megfelelő fogyasztói kereslettel számolhat. A fogyasztóknak a lakossági pénzforgalmi szolgáltatások terén megnyilvánuló alacsony mobilitása nagymértékben magyarázható a díjak és a kínált szolgáltatások átláthatóságának és összehasonlíthatóságának hiányával, valamint a fizetésszámla-váltással kapcsolatos nehézségekkel. Ezek a tényezők a keresletet is elfojtják. Ez különösen érvényes határokon átnyúló kontextusban.
- (5) Emellett a hatályos nemzeti szabályozási keretek szétagoltsága jelentős akadálya lehet a belső piac megvalósításának a fizetési számlák terén. A fizetési számlákra – különösen a díjak összehasonlíthatóságára és a fizetésszámla-váltásra – vonatkozó, jelenlegi nemzeti szintű előírások eltérőek. A számlaváltásra vonatkozó egységes, kötelező uniós intézkedések hiánya nemzeti szinten különböző gyakorlatokhoz és intézkedésekhez vezetett. Ezek a különbségek még szembetűnőbbek a díjak összehasonlíthatósága terén, mert ebben a tekintetben még önszabályozó jellegű uniós szabályok sincsenek. Ha a bankok gyakorlatukat a nemzeti piacokra kezdik szabni és így az említett különbségek a jövőben még jelentősebbé válnak, az megemeli a határokon átnyúló működés költségét a belföldi szolgáltatók költségeivel szemben, és rontja a határokon átnyúló üzleti tevékenység vonzerejét. A határokon átnyúló belső piaci tevékenységet gátolják azok az akadályok, amelyekkel a fogyasztók kerülnek szembe, ha külföldön szeretnének fizetési számlát nyitni. A jelenleg fennálló korlátozó jogosultsági kritériumok megakadályozhatják az uniós polgárok Unión belüli szabad mozgását. Ha minden fogyasztó számára biztosított a fizetési számlához való hozzáférés, az lehetővé teszi a belső piacon való részvételüket, és azt, hogy kihasználják az belső piac előnyeit.
- (6) Emellett, mivel egyes potenciális ügyfelek nem nyitnak számlát, vagy azért, mert elutasítják őket, vagy pedig azért, mert nem kapnak megfelelő termékre vonatkozó ajánlatot, a pénzforgalmi szolgáltatások iránti potenciális kereslet jelenleg nem aknázzák ki teljes mértékben az Unióban. A fogyasztók szélesebb belső piaci részvétele tovább ösztönözné a pénzforgalmi szolgáltatókat arra, hogy új piacokra lépjenek be. Emellett a valamennyi fogyasztó fizetési számlához való hozzáférést biztosító feltételek megteremtése szükséges a belső piacon való részvételük előmozdításához és annak lehetővé tételéhez, hogy kiaknázzák az belső piac által kínált előnyöket.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0293.

2013. december 12., csütörtök

- (7) A bankszektor önszabályozási kezdeményezés keretében foglalkozott a díjak átláthatóságával és összehasonlíthatóságával. Az erre vonatkozó iránymutatásról azonban nem született végleges megállapodás. A bankszámlaváltásra vonatkozóan az Európai Bankszektori Bizottság 2008-ban közös elveket állapított meg, amelyek tartalmazznak egy, az ugyanazon tagállamban található pénzforgalmi szolgáltatók által kínált bankszámlák közötti váltáskor alkalmazható mechanizmusmodell. Tekintettel azonban nem kötelező jellegükre, az említett közös elvek alkalmazása az Unióban következtelen volt és nem járt kielégítő eredménnyel. A közös elvek továbbá csak a nemzeti szinten végrehajtott bankszámlaváltással foglalkoznak és nem terjednek ki a határokon átnyúló számlaváltásra. Végül, az alapszintű fizetési számlához való hozzáféréssel összefüggésben a ...-i 2011/442/EU bizottsági ajánlás⁽¹⁾ felkérte a tagállamokat arra, hogy legkésőbb hat hónappal az ajánlás közzétételét követően hozzák meg az ezen ajánlás alkalmazásának biztosításához szükséges intézkedéseket. Jelenleg csak néhány tagállam teljesíti az ajánlásban foglalt fő elveket.
- (8) **Hosszú távon a hatékony és zökkenőmentes pénzügyi mobilitás lehetővé tétele érdekében** alapvető egységes szabályrendszert létrehozni az alacsony fogyasztói mobilitás kérdésének kezelésére, mindenekelőtt a fizetési számlákkal összefüggő szolgáltatások és díjak összehasonlításának javítása és a fizetesiszámla-váltás ösztönzése érdekében, valamint annak elkerülésére, hogy azokat a fogyasztókat, akik más tagállamban szándékoznak számlát nyitni, hátrányos megkülönböztetés érje lakóhelyük alapján. Fontos továbbá megfelelő intézkedéseket elfogadni, amelyek előmozdítják a fogyasztók részvételét a fizetési számlák piacán. Ezek az intézkedések ösztönzik majd a pénzforgalmi szolgáltatók belépését a belső piacra és egyenlő versenyfeltételeket biztosítanak, ezáltal fokozva a versenyt és a források hatékony elosztását az uniós lakossági pénzforgalmi piacon, ami a vállalkozások és a fogyasztók előnyére szolgál. Az átlátható díjinformációk és számlaváltási lehetőségek az alapszintű fizetési számlához való hozzáférés jogával együtt lehetővé teszik az uniós polgárok számára azt is, hogy az Unión belül könnyebben mozogjanak és vásároljanak, így kihasználhassák a teljes mértékben működőképes belső piac előnyeit a lakossági pénzforgalmi szolgáltatások terén, és hozzájárulnak **az e-kereskedelem növekedéséhez és a belső piac** továbbfejlesztéséhez.
- (8a) **Létfontosságú annak biztosítása is, hogy ez az irányelv ne akadályozza az innovációt a lakossági pénzforgalmi szolgáltatások terén. Minden évben új technológiák válnak életképesse, amelyek meghaladottá tehetik a fizetési számlák jelenlegi modelljét. Különösen a mobil banki szolgáltatásokat, a P2P fizetési szolgáltatásokat és az értéktároló kártyákat ösztönözni kell a hagyományos banki szolgáltatások alternatívájaként.**
- (9) Ez az irányelv a fogyasztók fizetési számláira alkalmazandó. Következésképp a vállalkozások számlái, még ha kis- vagy mikrovállalkozásról van is szó, az ad personam vezetett számlák kivételével nem tartoznak az irányelv alkalmazási körébe. Az irányelv nem terjed ki továbbá a megtakarítási számlákra, amelyek korlátozottabb fizetési funkciókkal rendelkezhetnek. **Nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá azon hitelkártyák sem, amelyek nem központi jelentőségűek az irányelv pénzügyi integráció fokozására és a belső piac működésére irányuló célkitűzéseinek elérését illetően.**
- (10) Az irányelvben található fogalommeghatározások összhangban vannak más uniós jogszabályok fogalommeghatározásaival, és különösen a 2007/64/EK irányelv, valamint az euroátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról szóló, 2012. március 14-i 260/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ fogalommeghatározásaival.
- (11) Fontos, hogy a fogyasztók megértsék a díjakat, össze tudják hasonlítani az egyes pénzforgalmi szolgáltatók ajánlatait, és megalapozott döntést tudjanak hozni arra vonatkozóan, hogy melyik számla felel meg a leginkább az igényeiknek. Nem hasonlíthatók össze a díjak, ha a pénzforgalmi szolgáltatók különböző terminológiát alkalmaznak ugyanarra a ■ szolgáltatásra és eltérő a nyújtott információ formátuma. Az egységesített terminológia a **fizetési számlához kapcsolódó** legjellemzőbb pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó ■ egységes formátumú díjinformációval együtt segítheti a fogyasztókat a díjak megértésében és összehasonlításában.

⁽¹⁾ HL L 190., 2011.7.21., 87. o.⁽²⁾ HL L 94, 2012.3.30., 22. o.

2013. december 12., csütörtök

- (12) A fogyasztók számára **a lehető legtömörebb, egységesített** és a különböző pénzforgalmi szolgáltatók közötti összehasonlítást megkönnyítő információ lenne a leghasznosabb. A fizetésszámla-ajánlatok összehasonlítása céljából a fogyasztók rendelkezésére bocsátott eszközöknek **többsíkuaknak kell lenniük, és azokat a fogyasztóknak tesztelniük kell. Ebben a szakaszban a gyors végrehajtás elősegítése érdekében a díjakkal kapcsolatos terminológiát csak a tagállamokban legjellemzőbb kifejezések és fogalommeghatározások tekintetében szabad egységesíteni.**
- (13) A díjakkal kapcsolatos terminológiát a nemzeti illetékes hatóságoknak kell meghatározniuk, lehetővé téve a helyi piacok sajátosságainak figyelembevételét. ■ Amennyiben lehetséges, a díjakkal kapcsolatos terminológiát uniós szinten kell egységesíteni, ezáltal lehetővé téve az Unión belüli összehasonlítást. Az európai felügyeleti hatóságnak (Európai Bankhatóság) iránymutatást kell kidolgoznia, hogy segítse a tagállamokat **a leginkább igénybe vett és a fogyasztóknak a legtöbbre kerülő** szolgáltatások nemzeti szintű meghatározásában. **Az egységesített terminológia tényleges alkalmazásának elérése érdekében az ilyen fogalommeghatározásoknak kellően tágnak kell lenniük.**
- (14) Miután az illetékes hatóságok összeállították azt az átmeneti jegyzéket, amely nemzeti szinten a **fizetési számlához kapcsolódó** legjellemzőbb szolgáltatásokat, valamint a kifejezéseket és fogalommeghatározásokat tartalmazza, a Bizottságnak meg kell vizsgálnia azokat, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján meghatározza, melyek azok a szolgáltatások, amelyek a tagállamok többségében azonosak, és azok vonatkozásában egységesített uniós szintű kifejezéseket ■ javasoljon.
- (15) Annak érdekében, hogy a fogyasztók könnyebben összehasonlíthassák a belső piacon alkalmazott fizetésszámla-díjakat, a pénzforgalmi szolgáltatóknak **a fizetési számlához kapcsolódó legjellemzőbb szolgáltatások jegyzékében szereplő összes szolgáltatás és a fizetési számla kapcsán felmerülő egyéb díjak tekintetében átfogó díjszabási dokumentumot kell a fogyasztók rendelkezésére bocsátaniuk. A díjszabási dokumentumnak lehetőség szerint az uniós szinten megállapított egységes kifejezéseket és fogalommeghatározásokat kell alkalmaznia. Ez hozzájárulna a fizetési számlák piacán versenyben álló hitelintézetek közötti egyenlő versenyfeltételek létrehozásához is. ■** Annak érdekében, hogy a fogyasztók segítséget kapjanak a fizetési számlájukkal összefüggésben fizetendő díjak megértéséhez, rendelkezésükre kell bocsátani egy glosszáriumot, amely legalább **a fizetési számlához kapcsolódó ■ szolgáltatások világos, nem technikai jellegű és félreérthetetlen** magyarázatát, **továbbá a vonatkozó fogalommeghatározásokat és magyarázatokat** tartalmazza. A glosszárium hasznos eszközként szolgál majd a díjak jelentésének jobb megértéséhez, és hozzájárul ahhoz, hogy a fogyasztók a fizetésszámla-ajánlatok szélesebb választékából választhassanak. A pénzforgalmi szolgáltatók számára elő kell írni azt is, hogy **díjmentesen és legalább évente** tájékoztassák a fogyasztókat a fizetési számlájuk után felszámított valamennyi díjról **és kamatról**. Utólagos információt külön erre a célra szolgáló összefoglaló útján kell nyújtani. Ennek teljes áttekintést kell adnia **a realizált kamatról, a felszámított díjakról, valamint a díjak és kamatlábak módosítására vonatkozó előzetes értesítésekről**. A fogyasztó számára **biztosítani kell az ahhoz szükséges információkat**, hogy eligazodhasson a számlájához kapcsolódó díjköltségek **és kamatok** között és értékelhesse, hogy szükség van-e fogyasztási szokásainak megváltoztatására vagy szolgáltatóváltásra. ■
- (16) A fogyasztók igényeinek kielégítése céljából biztosítani kell, hogy a fizetési számlákra vonatkozó díjinformáció pontos, egyértelmű és összehasonlítható legyen. **Az EBH-nak ezért a nemzeti hatóságokkal folytatott konzultációt és fogyasztói teszteléseket követően végrehajtástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia** a díjszabási dokumentum és a díjkimutatás **egységesített formája és az egységes jelölések** tekintetében, azt biztosítandó, hogy azok a fogyasztók számára érthetők és általuk összehasonlíthatók legyenek. ■ A díjszabási dokumentumnak és a díjkimutatásnak egyértelműen megkülönböztethetőnek kell lennie más dokumentumoktól. ■
- (17) A vonatkozó uniós szintű terminológia Unión belüli következetes alkalmazásának biztosítása érdekében a tagállamoknak elő kell írniuk a pénzforgalmi szolgáltatók számára, hogy a fogyasztókkal folytatott kommunikáció során, ideértve a díjszabási dokumentumot és a díjkimutatást is, a hatályos uniós szintű terminológiát az átmeneti jegyzékben meghatározott, egyéb vonatkozó nemzeti szintű egységesített terminológiával együtt alkalmazzák. A díjszabási dokumentumban **és a díjkimutatásban a pénzforgalmi szolgáltatók szolgáltatásaik vagy a fizetési számlák megjelölésére használhatnak márkaneveket, feltéve, hogy ez az egységesített terminológia mellett, és a kínált** szolgáltatások **vagy számla másodlagos megjelöléseként jelenik meg.**

2013. december 12., csütörtök

- (18) A **független** összehasonlító weboldalak hatékony eszközt jelentenek a fogyasztók számára: segítségükkel egyetlen helyen tudják értékelni a különböző fizetésszámla-ajánlatok előnyeit. **Ezek a weboldalak** lehetővé teszik a felhasználók számára, hogy – amennyiben szükségesnek tartják – részletesebb információt kapjanak, így megteremthetik a megfelelő egyensúlyt azon két igény között, hogy az információ egyértelmű és tömör, ugyanakkor teljes körű és átfogó is legyen. Emellett csökkenthetik a keresés költségeit, mivel a fogyasztóknak nem kell külön-külön beszerezniük az információt a pénzforgalmi szolgáltatóktól. **Elengedhetetlenül fontos, hogy az ilyen weboldalakon közzétett tájékoztatás megbízható, pártatlan és átlátható legyen, és hogy a fogyasztók értesüljenek e weboldalak létezéséről. Ennek érdekében az illetékes hatóságoknak tevékenyen tájékoztatniuk kell a fogyasztókat e weboldalakról.**
- (19) Ahhoz, hogy tárgyilagos információt kaphassanak a **■ fizetési számlákra vonatkozó díjakról és kamatlábakról**, a pénzforgalmi szolgáltatóktól független **és nyilvánosan hozzáférhető** összehasonlító weboldalakhoz kell hozzáférést biztosítani a fogyasztók számára. A tagállamoknak ezért gondoskodniuk kell arról, hogy területükön legalább egy **■ függetlenül működő és nyilvánosan hozzáférhető** weboldal **díjmentesen a fogyasztók** rendelkezésre álljon. Az említett összehasonlító weboldalakot üzemeltethetik illetékes hatóságok, egyéb állami hatóságok és/vagy akkreditált magánüzemeltetők, **illetve a nevükben eljáró harmadik felek. A fogyasztók által a továbbiakban rendelkezésre álló összehasonlító weboldalakba vetett bizalom növelése érdekében** tagállamoknak önkéntes akkreditációs rendszert kell létrehozniuk, lehetővé téve az összehasonlító weboldalak magánüzemeltetői számára, hogy a meghatározott minőségi kritériumoknak megfelelően akkreditációt kérmezzenek. Amennyiben egy magánüzemeltetésű weboldal sem kap akkreditációt, illetékes hatóság vagy egyéb állami hatóság, **illetve a nevében eljáró harmadik fél** által üzemeltetett összehasonlító weboldalt kell létrehozni. Az ilyen weboldalaknak is meg kell felelniük a minőségi kritériumoknak.
- (20) A jelenlegi gyakorlat szerint a pénzforgalmi szolgáltatók gyakran más pénzügyi termékekkel vagy szolgáltatásokkal együtt, csomagban kínálnak fizetési számlát. Ez a gyakorlat lehetővé teheti a pénzforgalmi szolgáltatók számára, hogy diverzifikálják ajánlataikat és versenyezzenek egymással, ami végső soron előnyös lehet a fogyasztók szempontjából. A Bizottság által a pénzügyi szektorban folytatott árukapcsolási gyakorlattal összefüggésben 2009-ben végzett tanulmány, valamint releváns konzultációk és a fogyasztói panaszok azonban rámutattak arra, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a fogyasztók által nem igényelt és a fizetési számlák szempontjából nem lényeges termékekkel – például lakásbiztosítással – egy csomagban is kínálhatják a bankszámlákat. Emellett azt is megállapították, hogy az említett gyakorlat csökkentheti az árak átláthatóságát és összehasonlíthatóságát, korlátozza a fogyasztók vásárlási opcióit és hátrányosan befolyásolja mobilitásukat. A tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatók csomagban ajánlanak fizetési számlákat, a fogyasztók kapjanak tájékoztatást **arról, hogy lehetséges-e a fizetési számlát külön megvásárolni, és ha igen, melyek a csomagba tartozó egyes egyéb pénzforgalmi termékek vagy szolgáltatások díjai és költségei. ■**
- (21) A fogyasztók számára csak akkor vonzó a bankszámlaváltás, ha a folyamat nem jár túlzott adminisztratív és pénzügyi teherrel. A pénzforgalmi szolgáltatók közötti fizetésszámla-váltás folyamatának egyértelműnek, gyorsnak **és biztonságosnak** kell lennie. **Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató a számlaváltási szolgáltatás után díjat számít fel, annak méltányosnak kell lennie és összhangban kell állnia a 2007/64/EK irányelv 45. cikkének (2) bekezdésével.** A verseny fokozása céljából a bankszámlaváltást határokon átnyúló viszonylatban is meg kell könnyíteni. Tekintettel arra, hogy a váltás folyamata összetettebb lehet az egy országon belül lebonyolítotttnál és szükségessé teheti, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók kiigazítsák és finomítsák belső eljárásaikat, **■ az eltérő tagállamban működő pénzforgalmi szolgáltatók közötti szolgáltatásváltás esetén** hosszabb átmeneti időszakokat kell előírni.
- (21a) **A tagállamok az olyan számlaváltások esetében, amikor mindkét pénzforgalmi szolgáltató a területükön található, az ezen irányelvben foglaltaktól eltérő rendelkezéseket hozhatnak vagy tarthatnak fenn, ha ez egyértelműen a fogyasztó érdekét szolgálja.**
- (22) A fogyasztó szempontjából a váltásnak a lehető legegyszerűsítettnek kell lennie. Ennek megfelelően a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az átvevő pénzforgalmi szolgáltató legyen felelős az eljárásnak a fogyasztó nevében történő kezdeményezéséért és lebonyolításáért.

2013. december 12., csütörtök

- (23) **Főszabályként és feltéve, hogy a fogyasztók ezt jóváhagyták**, az átvevő pénzforgalmi szolgáltatónak **a fogyasztó nevében** el kell végeznie a rendszeres fizetési megbízások áthelyezését, valamint az **esetlegesen** fennmaradó egyenleg átutalását. E célból lehetővé kell tenni a fogyasztó számára, hogy egyetlen meghatalmazás aláírásával jóváhagyását adja **vagy megtagadja a jóváhagyást** az említett feladatok elvégzéséhez. A meghatalmazás megadása előtt a fogyasztót tájékoztatni kell a bankszámlaváltás lebonyolításához szükséges valamennyi lépésről.
- (24) Ahhoz, hogy a bankszámlaváltás sikeres legyen, szükség van az átadó pénzforgalmi szolgáltató együttműködésére. Az átvevő pénzforgalmi szolgáltató **számára lehetővé kell tenni, hogy felkérje vagy a fogyasztót, vagy – szükség esetén – az átadó pénzforgalmi szolgáltatót azon információk átadására**, amelyeket szükségesnek tart ahhoz, hogy a rendszeres fizetési megbízásokat az új fizetési számláról teljesíteni lehessen. A tájékoztatásnak azonban a bankszámlaváltás végrehajtásához szükséges mértékűre kell korlátozódnia, és az átvevő pénzforgalmi szolgáltató nem kérhet felesleges információt.
- (25) A félreírányított beérkező átutalások vagy beszedések miatt a fogyasztókra nem szabható ki büntetés, illetve nem érheti őket anyagi hátrány. Ez különösen fontos a fizető felek és a kedvezményezettek egyes kategóriái esetében, például a közműszolgáltatóknál, amelyek elektronikusan (például adatbázisban) tárolják az ügyfelek számladatait és sok ügyfélre vonatkozóan hajtanak végre nagyszámú időszakos tranzakciót.
- (26) A tagállamoknak garantálniuk kell, hogy azokat a fogyasztókat, akik fizetési számlát szándékoznak nyitni, ne érje hátrányos megkülönböztetés nemzetiségük vagy lakóhelyük alapján. Bár a pénzforgalmi szolgáltatók esetében alapvető annak biztosítása, hogy ügyfeleik ne használják jogellenes célokra, például csalásra, pénzmosásra vagy terrorizmusfinanszírozásra a pénzügyi rendszert, nem korlátozhatják azon ügyfeleiket, akik fizetési számla más országban történő nyitása révén szeretnék kihasználni a belső piac kínálta előnyöket.
- (27) Az Unióban jogszerűen lakóhellyel rendelkező fogyasztókat **állampolgárságuk vagy lakóhelyük miatt, illetve az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. cikkében említett bármilyen más alapon hátrányos bánásmód nem érheti akkor, amikor az Unión belül fizetési számla nyitásáért folyamodnak, vagy számlájukhoz hozzá kívánnak férni**. Emellett az alapszintű fizetési számlákhoz való hozzáférést **a tagállamoknak a fogyasztó pénzügyi körülményeitől – például foglalkoztatási helyzetétől, jövedelmi szintjétől, hiteltörténetétől vagy fizetéseképtelenségétől – függetlenül biztosítaniuk kell**.
- (28) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy **az ezen irányelvben említett alapszintű fizetési számlákat a lakossági pénzforgalmi szolgáltatási üzletágban működő összes pénzforgalmi szolgáltató kínálja a fogyasztóknak, és hogy fizetési számlákat a rendes üzletvitel szerves részeként kínáljanak**. A hozzáférés nem lehet túlzottan nehéz és nem járhat aránytalan költségekkel a fogyasztók számára. Az alapszintű fizetési számlához bármely tagállamban történő hozzáféréshez való jogot a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban kell biztosítani, különösen az ügyfél-átvilágítási eljárások tekintetében. Az említett irányelv rendelkezései önmagukban ugyanakkor nem szolgálhatnak ürügyként a kereskedelmi szempontból kevésbé vonzó ügyfelek elutasítására. A 2005/60/EK irányelv II. fejezete követelményeinek teljesítése érdekében mechanizmusokat kell bevezetni az állandó lakcímmel nem rendelkező fogyasztók, a menedékkérők és azon fogyasztók számára, akik tartózkodási engedéllyel nem rendelkeznek, de akiknek kitoloncolása jogi okokból nem lehetséges.
- (28a) **Annak érdekében, hogy a szolgáltatók az alapszintű fizetési számlák felhasználóit megfelelő módon szolgálják ki, a tagállamoknak meg kell követelniük a szolgáltatóktól annak biztosítását, hogy a releváns személyzet megfelelő képzettséggel rendelkezzen, valamint hogy a fogyasztókat ne érintse kedvezőtlenül az esetlegesen felmerülő összeférhetetlenség.**

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/60/EK irányelve (2005. október 26.) a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L 309., 2005.11.25., 15. o.).

2013. december 12., csütörtök

- (29) **A tagállamok számára lehetővé kell tenni annak megkövetelését, hogy a pénzforgalmi szolgáltató ellenőrizze, hogy a fogyasztó rendelkezik-e ugyanazon a területen aktív és egyenértékű fizetési számlával, és hogy erről a fogyasztóval felelős nyilatkozatot írasson alá. A pénzforgalmi szolgáltató kizárólag az ezen irányelvben meghatározott esetekben utasíthatja el az alapszintű fizetési számla nyitása iránti kérelmet.**
- (29a) **A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a kérelmeket az ezen irányelvben előírt határidőkön belül dolgozzák fel, és hogy elutasítás esetén részletesen tájékoztassák a fogyasztót az elutasítás indokairól, kivéve, ha a tájékoztatás ellentétes lenne a nemzetbiztonság vagy a pénzügyi büntettek elleni fellépés céljaival.**
- (30) A fogyasztók számára garantálni kell az alapvető pénzforgalmi szolgáltatások egy bizonyos köréhez való hozzáférést. **A tagállamok biztosítják, hogy mindaddig, amíg a fogyasztó az alapszintű fizetési számlát személyes céljaira használja, nincs korlát azon műveletek számát illetően, amelyeket az ezen irányelvben meghatározott árképzési szabályok szerint nyújtanak. A személyes célokra történő használat meghatározásakor a tagállamoknak az általános fogyasztói magatartást és a bevett kereskedelmi gyakorlatokat kell figyelembe venniük.** Az alapszintű fizetési számlához kapcsolódó szolgáltatásoknak magukban kell foglalniuk a készpénzbetét és a készpénzfelvétel lehetőségét. A fogyasztó számára lehetővé kell tenni olyan alapvető fizetési műveletek végrehajtását, mint a jövedelem vagy a juttatások fogadása, számlák vagy adók kifizetése, valamint áruk és szolgáltatások vásárlása, többek között beszedés, átutalás és fizetési kártya használata révén. Ezeknek a szolgáltatásoknak biztosítaniuk kell termékek és szolgáltatások online megvásárlását és lehetőséget kell adniuk a fogyasztóknak arra, hogy adott esetben a pénzforgalmi szolgáltató online banki eszközein keresztül fizetési megbízásokat kezdeményezzenek. Az alapszintű fizetési számla azonban nem korlátozódhat online használatra, mivel ez akadályt jelentene az internet-hozzáféréssel nem rendelkező fogyasztók esetében. A fogyasztók az alapszintű fizetési számlához kapcsolódóan nem kaphatnak hozzáférést folyószámlahitelhez. A tagállamok azonban lehetővé tehetik, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók **az alapszintű fizetési számlához kapcsolódóan jól elkülönülő szolgáltatásként folyószámlahitelt és egyéb hiteltermékeket kínáljanak, feltéve, hogy az alapszintű fizetési számlához való hozzáférést és használatot nem teszik függővé e hitelszolgáltatások igénybevételétől.** Az ilyen szolgáltatásokért felszámított díjaknak átláthatónak és legalább olyan kedvezőnek kell lenniük, mint a szolgáltató szokásos árképzési politikája.
- (31) Az alapszintű fizetési számlát díjmentesen vagy méltányos díj felszámításával kell biztosítani annak érdekében, hogy a fogyasztók lehető legszélesebb köre számára legyen elérhető. **A tagállamoknak elő kell írniuk a pénzforgalmi szolgáltatók részére, hogy az alapszintű fizetési számla mindenkor az a fizetési számla legyen, amelynek a tagállamokban meghatározott pénzforgalmi szolgáltatások minimumcsomagjának nyújtása tekintetében a legalacsonyabb a díja.** Emellett a szerződésben meghatározott feltételek be nem tartása esetén a fogyasztót terhelő minden további díjnak szintén méltányosnak kell lennie, és **sohasem lehet magasabb a szolgáltató szokásos árképzési gyakorlata szerinti díjknál.**
- (32) A pénzforgalmi szolgáltató csak rendkívüli körülmények között utasíthatja vissza az alapszintű fizetési számla nyitását vagy mondhatja fel a fizetési számla-szerződést, például a pénzmosásra és a terrorizmus finanszírozására, vagy a bűncselekmények megelőzésére és kivizsgálására vonatkozó jogszabályok be nem tartása esetén. Az elutasítást még ezekben az esetekben is csak az teheti indokolttá, ha a fogyasztó nem tartja be az említett jogszabályok előírásait, de az nem, hogy a jogszabályoknak való megfelelés ellenőrzése túlságosan nagy terhet jelent vagy költséges.
- (33) **A tagállamok biztosítják, hogy olyan intézkedések legyenek életben, amelyek felhívják a lakosság figyelmét az alapszintű fizetési számlák elérhetőségére, valamint a használatukra vonatkozó, ezen irányelvben előírt eljárásokra és feltételekre. A tagállamok biztosítják, hogy a kommunikációra vonatkozó intézkedések elegendőek, megfelelően célzottak, és kezelik a bankszámlával nem rendelkező, sérülékeny és mobilis fogyasztók egyedi igényeit. A pénzforgalmi szolgáltatóknak jól érthető tájékoztatást és megfelelő segítséget kell nyújtaniuk a fogyasztók számára a kínált alapszintű fizetési számlák sajátos jellemzőire, a kapcsolódó díjakra, a használat feltételeire, valamint azokra a lépésekre vonatkozóan, amelyeket a fogyasztóknak az alapszintű fizetési számla nyitásához való joguk gyakorlása során követniük kell. A fogyasztókat mindenekelőtt arról is tájékoztatni kell, hogy a kiegészítő szolgáltatások megvásárlása nem kötelező az alapszintű fizetési számlához való hozzáféréshez. Azon**

2013. december 12., csütörtök

kockázat minimalizálása céljából, hogy a fogyasztók pénzügyileg kirekesztetté váljanak, a tagállamoknak javítaniuk kell – többek között az iskolákban – a pénzügyi oktatást és meg kell akadályozniuk a túlzott eladósodást. Emellett indokolt, hogy a tagállamok előmozdítsák a pénzforgalmi szolgáltatók azon kezdeményezéseit, amelyek megkönnyítik az alapszintű fizetési számla biztosításának és a pártatlan pénzügyi oktatásnak az összekapcsolását.

- (34) A tagállamok kijelölik azokat az illetékes hatóságokat, amelyek felhatalmazást kapnak ezen irányelv végrehajtásának biztosítására, valamint vizsgálati és jogérvényesítési hatáskörrel rendelkeznek. A kijelölt illetékes hatóságoknak **függetleneknek kell lenniük a pénzforgalmi szolgáltatóktól és** megfelelő forrásokkal kell rendelkezniük feladataik végrehajtásához. A tagállamok számára lehetővé kell tenni különböző illetékes hatóságok kijelölését az ezen irányelvben megállapított széles körű kötelezettségek érvényesítéséhez.
- (35) Az irányelvben meghatározott jogokból és elvekből eredő viták rendezése céljából a fogyasztóknak hozzáférést kell biztosítani hatékony és eredményes peren kívüli **panasztételi és** jogorvoslati eljárásokhoz. **Az alternatív vitarendezési eljárásokhoz egyszerű hozzáférést kell biztosítani, az illetékes testületeknek pedig – a szolgáltatók és a felhasználók kiegyenlített képviselőéhez hasonló – számos kritériumot kell teljesíteniük.** Ezt a hozzáférést a 2013/.../EU irányelv a releváns szerződéses viták tekintetében már biztosítja. Emellett azonban a fogyasztóknak az ezen irányelvből eredő jogokat és kötelezettségeket érintő, a szerződéskötést megelőző viták esetén is hozzáférést kell biztosítani peren kívüli jogorvoslati eljárásokhoz, például ha megtagadják tőlük az alapszintű fizetési számlával való rendelkezést. Az ezen irányelvben meghatározott rendelkezéseknek való megfeleléshez szükséges a fogyasztók személyes adatainak feldolgozása. Az említett adatfeldolgozást a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ szabályozza. Ennek az irányelvnek ezért összhangban kell lennie a 95/46/EK irányelvben meghatározott szabályokkal és az azokat végrehajtó nemzeti jogszabályokkal.
- (36) Az ezen irányelvben kifejtett célkitűzések elérése érdekében a Bizottságnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően hatáskört kell kapnia jogi aktusok elfogadására a számos tagállamban azonos pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó, uniós szinten egységesített terminológia, valamint az e kifejezésekhez kapcsolódó fogalmak meghatározása tekintetében.
- I**
- (38) **Első alkalommal** ennek az irányelvnek a hatálybalépésétől számított három éven belül, majd **évente** a tagállamoknak megbízható éves statisztikát kell beszerezniük a jelen irányelv által bevezetett intézkedések működéséről. Indokolt, hogy ehhez bármely megfelelő információforrást felhasználjanak, és az információkat el kell juttatniuk a Bizottsághoz. **A kapott információk alapján a Bizottságnak éves jelentést kell kiadnia.**
- (39) A piaci fejlemények, például új típusú fizetési számlák és pénzforgalmi szolgáltatások megjelenése, valamint az uniós jog egyéb területeinek fejleményei, illetve a tagállami tapasztalatok figyelembevétele érdekében **négy** évvel az irányelv hatálybalépését követően el kell végezni az irányelv felülvizsgálatát. A felülvizsgálat értékeli, hogy a bevezetett intézkedések hozzájárultak-e a fizetésszámla-díjak fogyasztók általi jobb megértéséhez, a fizetési számlák összehasonlíthatóságához és a bankszámlaváltás megkönnyítéséhez. Azt is meghatározza, hogy hány alapszintű fizetési számla nyitására került sor és ezen belül mekkora azon fogyasztók száma, akik korábban nem rendelkeztek bankszámlával, **továbbá hogy mennyi ideig tartották meg e számlákat, hány alapszintű fizetési számla nyitásának elutasítására, vagy hány ilyen típusú számla felmondására került sor, valamint hogy ez milyen okból történt és mekkora költséggel járt.** Megvizsgálja azt is, hogy a határokon átnyúló bankszámlaváltást lebonyolító pénzforgalmi szolgáltatók számára biztosított meghosszabbított határidőket fenn kell-e tartani hosszabb időszakon keresztül. Értékeli továbbá, hogy a csomagban kínált termékek esetén a pénzforgalmi szolgáltatók által nyújtandó információra vonatkozó előírások elegendőek-e, illetve szükség van-e kiegészítő intézkedésekre. A Bizottságnak a jelentését – adott esetben jogalkotási javaslatokkal kiegészítve – be kell nyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (40) Ezen irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és megfelel az Európai Unió Alapjogi Chartája által, az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikke (1) bekezdésének megfelelően elismert elveknek.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

2013. december 12., csütörtök

- (41) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy indokolt ilyen dokumentumok továbbítása,
- (41a) **A tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a Bizottság általi jóváhagyás függvényében mentesítsenek pénzforgalmi szolgáltatókat alapszintű fizetési számlák kínálása alól. A Bizottságnak csak abban az esetben szabad jóváhagynia a mentesítést, ha egyenlő versenyfeltételek biztosítottak valamennyi pénzforgalmi szolgáltató között, a fogyasztók hozzáférési joga nem sérül, és nem áll fenn az alapszintű fizetési számlával rendelkező fogyasztók megfélemlítésének kockázata. A jóváhagyás nem eredményezheti azt, hogy egy tagállamban csak egyetlen pénzforgalmi szolgáltató kínáljon alapszintű fizetési számlát.**

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez az irányelv a fogyasztóknak az Unióban található pénzforgalmi szolgáltatók által az Európai Unión belül vezetett fizetési számlák után felszámított díjak átláthatóságára és összehasonlíthatóságára, valamint az Unión belüli fizetésiszámlaváltásra vonatkozó szabályokat rögzíti.
- (2) Az irányelv egyúttal meghatározza azon szabályok és feltételek keretét is, amelyekkel összhangban a tagállamoknak biztosítaniuk kell a fogyasztók számára az Unióban az alapszintű fizetési számla nyitásához és használatához való jogot.
- (3) Az alapszintű fizetési számla ezen irányelv szerinti nyitásának és használatának összhangban kell lennie a 2005/60/EK irányelv II. fejezetével.
- (3a) A 15–19. cikkek sérelme nélkül az alapszintű fizetési számlát ezen irányelv alkalmazásában fizetési számlának kell tekinteni.**
- (4) Ez az irányelv az Unióban található pénzforgalmi szolgáltatókra alkalmazandó.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „fogyasztó”: bármely természetes személy, aki nem kereskedelmi, üzleti vagy szakmai célból cselekszik;
- aa) **„jogszerűen lakóhellyel rendelkező”: az Unió területén jogszerűen tartózkodó uniós vagy harmadik országbeli állampolgár helyzetére vonatkozó fogalom, ideértve a menekültek jogállásáról szóló 1951. július 28-i Genfi Egyezmény, az ahhoz fűzött 1967. január 31-i jegyzőkönyv és más vonatkozó nemzetközi egyezmények értelmében menedékgigért folyamodó személyeket;**
- b) „fizetési számla”: a pénzforgalmi szolgáltatás egy vagy több igénybe vevőjének a nevére nyitott olyan számla, amely fizetési műveletek teljesítésére szolgál;
- c) „pénzforgalmi szolgáltatás”: a 2007/64/EK irányelv 4. cikkének (3) bekezdésében meghatározott pénzforgalmi szolgáltatás;
- ca) **„a fizetési számlához kapcsolódó szolgáltatások”: a fizetési számla vezetéséhez kapcsolódó összes szolgáltatás, beleértve a pénzforgalmi szolgáltatásokat és a 2007/64/EK irányelv 3. cikke g) pontjának hatálya alá tartozó fizetési műveleteket is;**

2013. december 12., csütörtök

- d) „fizetési művelet”: a fizető fél vagy a kedvezményezett által kezdeményezett pénzbefizetés, -átutalás vagy -felvétel, függetlenül a fizető fél és a kedvezményezett közötti alapkötelezettségektől;
- e) „pénzforgalmi szolgáltató”: a 2007/64/EK irányelv 4. cikkének (9) bekezdésében meghatározott pénzforgalmi szolgáltató, **kivéve a IV. fejezet alkalmazásában, ahol a tagállamok területén elhelyezkedő összes olyan pénzforgalmi szolgáltatót jelenti, amely a lakossági pénzforgalmi szolgáltatási üzletágban működik, és amely a fizetési számlákat a rendes üzletvitel szerves részeként kínálja;**
- f) „fizetési eszköz”: a 2007/64/EK irányelv 4. cikkének (23) bekezdésében meghatározott fizetési eszköz;
- g) „átadó pénzforgalmi szolgáltató”: az a pénzforgalmi szolgáltató, amely a rendszeres fizetési megbízások mindegyikére vagy némelyikére vonatkozó információkat átadja;
- h) „átvevő pénzforgalmi szolgáltató”: az a pénzforgalmi szolgáltató, amelyhez a rendszeres fizetési megbízások mindegyikére vagy némelyikére vonatkozó információk átadásra kerülnek;
- i) „fizető fél”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely egy fizetési számla tulajdonosa, és aki vagy amely az adott fizetési számláról fizetési megbízást engedélyez, vagy – a fizető fél fizetési számlája hiányában – az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely egy kedvezményezett fizetési számlájának javára fizetési megbízást ad;
- j) „kedvezményezett”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely valamilyen fizetési művelet tárgyát képező pénzeszközök szándékolt jogosultja;
- k) „díjak”: a fogyasztó által a pénzforgalmi szolgáltatónak **a fizetési számlához kapcsolódó szolgáltatásokért vagy azokkal kapcsolatban** adott esetben fizetendő **mindenfajta díj és büntetés;**
- ka) „betéti kamat”: a fizetési számlán letétbe helyezett összeg után a fogyasztónak fizetett bármilyen kamat;**
- l) „tartós adathordozó” bármely olyan eszköz, amely lehetővé teszi a fogyasztó vagy a pénzforgalmi szolgáltató számára a személyesen neki címzett adatoknak a jövőben is hozzáférhető módon és az adat céljának megfelelő ideig történő tárolását, valamint a tárolt adatok változatlan formában történő megjelenítését;
- m) „számlaváltás”: a valamely fizetési számlán végrehajtott, átutalásra, rendszeres beszedésre és rendszeres beérkező átutalásokra vonatkozó rendszeres fizetési megbízások mindegyikére vagy némelyikére vonatkozó információknak a fogyasztó kérésére az egyik pénzforgalmi szolgáltatótól egy másik pénzforgalmi szolgáltatóhoz történő transzfere, ami történhet az egyik fizetési számla pozitív számlaegyenlegének a másikra való átutalásával vagy anélkül, illetve a korábbi számla lezárásával vagy anélkül. **A számlaváltás nem vonja maga után, hogy az átadó pénzforgalmi szolgáltató átadja a szerződést az átvevő pénzforgalmi szolgáltatónak;**
- n) „beszedés”: a fizető fél fizetési számláját megterhelő pénzforgalmi szolgáltatás, amely során a fizetési műveletet a kedvezményezett kezdeményezi, a fizető fél beleegyezésével;
- o) „átutalás”: a kedvezményezett fizetési számlájának egy fizetési művelet vagy sorozatos fizetési művelet útján történő jóváírására irányuló pénzforgalmi szolgáltatás, amelyet a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójánál vezetett fizetési számlájáról indítanak, a fizető fél által adott megbízás alapján;
- p) „rendszeres fizetési megbízás”: a kedvezményezett fizetési számlájának sorozatos fizetési művelet útján, rendszeres időközönként történő jóváírására irányuló pénzforgalmi szolgáltatás, amelyet a pénzforgalmi szolgáltató a fizető fél nála vezetett fizetési számlájáról, a fizető fél által adott megbízás alapján indít;
- q) „pénz”: bankjegyek, pénzérték és számlapénz, valamint a 2009/110/EK irányelv 2. cikke (2) bekezdésében szereplő meghatározás szerinti elektronikus pénz;
- r) „keretszerződés”: egyedi és sorozatos fizetési műveletek jövőbeni teljesítését szabályozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződés, amely fizetési számla nyitására vonatkozó kötelezettséget és annak feltételeit is tartalmazhatja;
- ra) „munkanap”: a 2007/64/EK irányelv 4. cikkének (27) bekezdésében meghatározott munkanap.**

2013. december 12., csütörtök

3. cikk

A fizetési számlákkal kapcsolatos egységesített terminológia

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 20. cikkben említett illetékes hatóságok **összeállítják a fizetési számlához kapcsolódó legjellemzőbb pénzforgalmi szolgáltatások nemzeti szintű átmeneti jegyzékét. A jegyzéknek legalább a nemzeti szinten rendelkezésre álló tíz legrepresentatívabb szolgáltatást tartalmaznia kell.** A jegyzék minden azonosított szolgáltatás esetében tartalmazza a vonatkozó terminológiát és fogalommeghatározást, **és a tagállami hivatalos nyelveken egy szolgáltatásra csak egy meghatározást lehet használni.**

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása során az illetékes hatóságok a következő szolgáltatásokat veszik figyelembe:

- a) a fogyasztók által fizetési számlájukkal kapcsolatban a leggyakrabban igénybe vett szolgáltatások;
- b) a fogyasztók számára **átfogóan és egységenként** a legnagyobb teljes költséget generáló szolgáltatások;

Annak biztosítása érdekében, hogy ezeket a feltételeket az (1) bekezdés alkalmazásában eredményesen érvényesítsék, az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikke alapján iránymutatást dolgoz ki, hogy azzal segítse az illetékes hatóságokat

(3) A tagállamok ...*-ig [ezen irányelv hatálybalépése **után 12 hónappal**] értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésben említett átmeneti jegyzékről. **A tagállamok kérésre kiegészítő tájékoztatást nyújtanak a Bizottság részére azokról az adatokról, amelyek alapján a (2) bekezdésben említett feltételek figyelembevételével a jegyzékeket összeállították.**

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 24. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek meghatározzák **a fizetési számlához kapcsolódó** azon pénzforgalmi szolgáltatások egységesített uniós terminológiáját (a (3) bekezdés szerint benyújtott átmeneti jegyzékek alapján), amelyek legalább a tagállamok többségében azonosak. Az egységesített uniós terminológiának **egyértelműnek és szabatosnak kell lennie, és az** közös kifejezéseket és fogalommeghatározásokat tartalmaz majd a közös szolgáltatásokra **vonatkozóan. A tagállami hivatalos nyelveken egy szolgáltatásra csak egy meghatározást lehet használni.**

(5) A (4) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzétételét követően minden tagállam haladéktalanul, **de legkésőbb egy hónapon belül** beépíti a (4) bekezdés szerint elfogadott egységesített uniós terminológiát az (1) bekezdésben említett átmeneti jegyzékbe, és közzéteszi ezt a jegyzéket.

4. cikk

Díjszabási dokumentum és glosszár

(1) A tagállamok **időben** biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a fizetési számlára vonatkozó szerződés megkötése előtt **átfogó** díjszabási dokumentumot bocsássanak a fogyasztó rendelkezésére. **A díjszabási dokumentumnak tartalmaznia kell a 3. cikk (5) bekezdésében említett legjellemzőbb szolgáltatások jegyzékében felsorolt, a fizetési számlához kapcsolódó összes rendelkezésre álló szolgáltatást és azok díjait. Tartalmaznia kell továbbá a számla kapcsán felszámolható összes egyéb díjat és kamatot. Annak érdekében, hogy a díjszabási dokumentumot meg lehessen különböztetni a kereskedelmi célú és a szerződésekkel kapcsolatos egyéb iratoktól, első oldalának tetején közös szimbólumot kell szerepeltetni. A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók tájékoztassák a fogyasztókat az esetleges díjváltoztatásokról, és hogy adott esetben frissített díjszabási dokumentum álljon a fogyasztók rendelkezésére.**

Amennyiben egy szolgáltatási díj csak egyfajta kommunikációs csatorna – például online hozzáférés vagy fióktelep – igénybevétele esetén érvényes, vagy ha a díj az igénybe vett kommunikációs csatornától függően változik, ezt a díjszabási dokumentumban egyértelműen jelölni kell.

(1a) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók nem vonnak le a díjszabási dokumentumban fel nem tüntetett díjakat.

(2) Amennyiben egy vagy több, az (1) bekezdésben említett pénzforgalmi szolgáltatást pénzforgalmi szolgáltatáscsomag részeként kínálnak, a díjszabási dokumentumnak részletesen be kell mutatnia **■** a teljes csomag díját, a csomagban szereplő szolgáltatásokat, azok számát, valamint a csomagban nem szereplő bármely szolgáltatás díját. **■**

2013. december 12., csütörtök

(5) A tagállamok kötelezik a pénzforgalmi szolgáltatókat annak biztosítására, hogy **a fogyasztók rendelkezésére bocsássanak egy az (1) bekezdésben említett összes pénzforgalmi szolgáltatást tartalmazó glosszáriumot, amely a kapcsolódó fogalommeghatározásokat és magyarázatokat is magában foglalja.**

A tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdésben említett glosszárium megszövegezése világos és egyértelmű, a köznap szöveghasználatnak megfelelő és ne megtévesztő legyen.

(6) A díjszabási dokumentumot és a glosszáriumot a pénzforgalmi szolgáltatók weboldalukon elektronikus formátumban **flyamatosan és könnyen hozzáférhető módon elérhetővé teszik** a fogyasztók és a **potenciális ügyfelek számára.** A díjszabási dokumentumot a pénzforgalmi szolgáltatók díjmentesen a fogyasztók rendelkezésére bocsátják a fogyasztók által hozzáférhető helyiségekben tartós adathordozón. **A glosszáriumot kérésre tartós adathordozón szintén a fogyasztók rendelkezésére bocsátják.**

(7) **Az EBH-nak a nemzeti hatóságokkal folytatott konzultációt és fogyasztói teszteleseket követően végrehajtástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a díjszabási dokumentum egységesített formátuma és egységes jelölése tekintetében.**

Az EBH az említett végrehajtástechnikai standardtervezetet ...-ig [ezen irányelv hatálybalépése után 12 hónappal] benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

5. cikk

Díjkimutatás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók **díjmentesen és legalább** évente a fogyasztók rendelkezésére bocsássák a fizetési számlájukhoz kapcsolódóan felmerült valamennyi díjról és **kamatról** szóló kimutatást.

A díjkimutatást a szerződő felek által elfogadott kommunikációs csatornán kell a fogyasztó részére eljuttatni. A fogyasztó kérésére a kimutatást papíron is hozzáférhetővé kell tenni.

(2) Az (1) bekezdésben említett kimutatásnak a következő információkat kell tartalmaznia:

- a) minden egyes szolgáltatás vonatkozásában a felszámított egységnyi díjat és azt, hogy az érintett időszakban hányszor vették igénybe az adott szolgáltatást, **illetve csomagban összekapcsolt különböző szolgáltatások esetén a szolgáltatáscsomagért felszámított díjat;**
- b) az érintett időszakban nyújtott egyes szolgáltatások vonatkozásában felmerült díjak teljes összegét, **figyelembe véve adott esetben a szolgáltatáscsomagra vonatkozó egyedi díjszabást;**
- ba) **a számlára vonatkozó folyószámlahitel kamatlábát, azon napok számát, amikor az egyenleg negatív volt, valamint az érintett időszak során a fedezet nélküli számlaegyenlegre felszámított kamat teljes összegét;**
- bb) **a számlára vonatkozó betéti kamat kamatlábát, az átlagegyenleget, valamint az érintett időszak során felhalmozódó kamat teljes összegét;**
- c) az érintett időszakban **a számla használata nyomán levont díjak és a felhalmozott kamatok jóváírása utáni (pozitív vagy negatív) egyenleg** teljes összegét;
- ca) **a következő időszakra érvényes módosított díjakra és kamatlábakra vonatkozó előzetes értesítéseket.**

(4) **Az EBH-nak a nemzeti hatóságokkal folytatott konzultációt és fogyasztói teszteleseket követően végrehajtástechnikai standardokat kell kidolgoznia a díjkimutatás egységesített formátuma és egységes jelölése tekintetében.**

2013. december 12., csütörtök

Az EBH az említett végrehajtástechnikai standardtervezetet ...-ig [ezen irányelv hatálybalépése után 12 hónappal] benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

6. cikk

Az egységesített terminológiát alkalmazó tájékoztatás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók **a fogyasztókhoz intézett valamennyi közlésükben** – köztük a szerződésekkel kapcsolatos és kereskedelmi tájékoztatókban – szükség esetén **a fizetési számlákhoz kapcsolódó** legjellemzőbb pénzforgalmi szolgáltatások 3. cikk (5) bekezdésében említett jegyzékében szereplő **egységesített terminológiát** használják.

(2) A pénzforgalmi szolgáltatók az általuk nyújtott szolgáltatások **vagy fizetési számlák** meghatározásához használhatnak márkanéveket **az ügyfelekhez intézett** kereskedelmi tájékoztatókban, **feltéve hogy – adott esetben – a 3. cikk (5) bekezdésében említett teljes** jegyzékben szereplő **egységesített terminológia** alkalmazásával **egyértelműen meghatározzák** a megfelelő kifejezést. A díjszabási dokumentumban **vagy** a díjkimutatásban a pénzforgalmi szolgáltatók **akkor** használhatnak márkanéveket, **ha ez az egységesített terminológia mellett, és a kínált szolgáltatások vagy számla másodlagos megjelöléseként jelenik meg.**

7. cikk

Nemzeti szintű összehasonlító weboldalak

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztók **díjmentesen** hozzáférjenek legalább egy olyan weboldalhoz, **amelyet a (2) és (3) bekezdéssel összhangban hoztak létre, és amely legalább a következőket tartalmazza:**

- a) a fizetési számlára alkalmazott felszámítandó vagy jóváírandó kamatláb,** és a pénzforgalmi szolgáltatók által a fizetési számlákhoz kapcsolódóan nemzeti szinten nyújtott szolgáltatások után felszámított díjak;
- b) a pénzforgalmi szolgáltató által biztosított szolgáltatási szint meghatározó tényezőinek összehasonlítása, ideértve a fiókok számát és elhelyezkedését, valamint a szolgáltatásokhoz való hozzáféréshez felhasználható banki készpénz-automaták számát;**
- (c) kiegészítő információk az uniós egységesített terminológiával, a fizetési számlákhoz – köztük az alapszintű fizetési számlákhoz – való hozzáféréssel, valamint az uniós és nemzeti szinten rendelkezésre álló számlaváltási eljárásokkal kapcsolatban. Ezeket az információkat külső weboldal megjelölésével is elérhetővé lehet tenni.**

(2) A tagállamok önkéntes akkreditációs rendszert hoznak létre azon, magánüzemeltetők által üzemeltetett weboldalak számára, amelyek a fizetési számlákhoz kapcsolódóan **a 7. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában ismertetett összehasonlítási elemeket** hasonlítják össze. Az akkreditáció elnyerése érdekében a magánüzemeltetők által üzemeltetett összehasonlító weboldalak:

- a) jogi, pénzügyi és működési szempontból minden pénzforgalmi szolgáltatótól függetlenek;**

aa) egyértelműen közlik tulajdonosukat és finanszírozásukat;

ab) az összehasonlítás alapjául egyértelmű, objektív kritériumokat határoznak meg;

ac) pártatlanok, amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatóktól, ügynökeiktől, leányvállalataiktól származó hirdetések, illetve márkanévek nem helyezhetők el a honlapon, illetve az árakat összehasonlító oldalakon;

b) közérthető és egyértelmű nyelven íródnak, és adott esetben a 3. cikk (5) bekezdésében említett egységesített uniós terminológiát használják;

c) pontos és naprakész tájékoztatást nyújtanak, továbbá jelzik a legutóbbi frissítés időpontját;

d) objektív és teljes körű eredményeket biztosítanak a felhasználók számára, maradéktalanul figyelembe véve a felhasználók által alkalmazott bármely keresési szempontot, és – amennyiben a nyújtott információ nem tekinti át teljes körűen a piacot – az eredmények feltüntetése előtt erre vonatkozóan egyértelműen nyilatkoznak;

2013. december 12., csütörtök

da) **elfogadják az érintett tagállam minden pénzforgalmi szolgáltatójának arra irányuló kérelmét, hogy felkerüljön a weboldalra;**

e) hatékony tájékoztatási és panaszkezelési eljárást működtetnek.

Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatók díj ellenében kerülnek fel az ilyen oldalakra, akkor e díjak nem lehetnek megkülönböztetőek, és a weboldalon közzé kell tenni őket.

(3) Amennyiben nincsen a (2) bekezdés szerint akkreditált weboldal, a tagállamok gondoskodnak róla, hogy a 20. cikkben említett illetékes hatóság vagy bármely más illetékes hatóság által **vagy nevében** üzemeltetett weboldal kerüljön kialakításra. Amennyiben van a (2) bekezdés szerint akkreditált weboldal, a tagállamok határozhatnak úgy, hogy a 20. cikkben említett illetékes hatóság vagy bármely más illetékes hatóság által üzemeltetett, kiegészítő weboldalt hoznak létre. Az (1) bekezdés szerinti, illetékes hatóság által üzemeltetett weboldalnak meg kell felelniük a (2) bekezdés a)–e) pontjában foglaltaknak.

(4) A tagállamok **■** valamely magánüzemeltető akkreditációs kérelmét elutasítják vagy akkreditációját visszavonják, amennyiben a magánüzemeltető **ismétlődő jelleggel vagy tartósan** nem felel meg a (2) bekezdésben foglalt kötelezettségeknek.

(4a) A pénzforgalmi szolgáltató nem felel az akkreditált vagy nem akkreditált weboldalakon megjelenő, rá vagy szolgáltatásaira vonatkozó félrevezető vagy elavult információkért, amennyiben pénzforgalmi szolgáltató kérésére a weboldal szolgáltatója nem javította ki az említett információkat.

(4b) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztókat tájékoztassák az (1) bekezdésben említett weboldalak rendelkezésre állásáról, valamint a (2) vagy (3) bekezdéssel összhangban akkreditált weboldalokról.

■

7a. cikk

Uniósszehasonlító weboldalak

(1) **A tagállamok értesítik az EBH-t a 7. cikk (1), (2) és (3) bekezdésével összhangban működtetett összehasonlító weboldalokról.**

(2) **...ig [ezen irányelv hatálybalépésétől számított három év] az EBH létrehoz egy nyilvánosan hozzáférhető uniós összehasonlító weboldalt, amely a fogyasztók számára lehetővé teszi a belső piacon kínált fizetési számlák összehasonlítását. Ezen információ kiegészítése céljából az uniós összehasonlító weboldal a fogyasztók részére rendelkezésre bocsátja a 3. cikk (5) bekezdésével összhangban elfogadott, egységesített uniós terminológiát tartalmazó glosszáriumot, valamint a határokon átnyúló, fizetési számlaváltásra vonatkozó gyakorlati iránymutatásokat.**

8. cikk

Csomagban kínált számlák

A 4. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a fizetési számlát más **pénzügyi** szolgáltatással vagy termékkel együtt, csomag részeként kínálja, a pénzforgalmi szolgáltató tájékoztassa a fogyasztót, hogy a fizetési számla külön is megvásárolható-e, **és ha igen**, a csomagban kínált minden egyes **más pénzügyi** termékhez és szolgáltatáshoz kapcsolódó költségekről és díjakról különálló tájékoztatást nyújtson.

■

III. FEJEZET

BANKSZÁMLAVÁLTÁS

9. cikk

A számlaváltási szolgáltatás nyújtása

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók minden olyan fogyasztónak nyújtsák a 10. cikkben leírt számlaváltási szolgáltatást, aki valamely, az Unióban található **másik** pénzforgalmi szolgáltatónál rendelkezik fizetési számlával, **és intézkedett a fogadó pénzforgalmi szolgáltatónál új fizetési számla megnyitásáról.**

2013. december 12., csütörtök

A tagállamok az olyan számlaváltások esetében, amikor mindkét pénzforgalmi szolgáltató a területükön található, a 10. cikkben foglaltaktól eltérő rendelkezéseket hozhatnak vagy tarthatnak fenn, ha ez egyértelműen a fogyasztó érdekét szolgálja, valamint a váltás legfeljebb a 10. cikkben foglalt határidőkön belül lezajlik.

10. cikk

A számlaváltási szolgáltatás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a számlaváltási szolgáltatást az átvevő pénzforgalmi szolgáltató kezdeményezze és a (2)–(7) bekezdésben rögzített szabályokkal összhangban nyújtsa.

(2) A számlaváltási szolgáltatást az átvevő pénzforgalmi szolgáltató kezdeményezi. **Ennek érdekében** az átvevő pénzforgalmi szolgáltató **megszerzi a fogyasztó írásos meghatalmazását** a számlaváltási szolgáltatás végrehajtására. **Közös számlák esetében az írásos meghatalmazást minden számlatulajdonostól be kell szerezni.**

A meghatalmazást a számlaváltási szolgáltatás kezdeményezésének helye szerinti tagállam hivatalos nyelvén vagy a felek megállapodása szerinti bármely más nyelven kell kiállítani.

A meghatalmazásnak lehetővé kell tennie a fogyasztó számára, hogy külön hozzájárulását adja az átadó pénzforgalmi szolgáltatónak a (3) bekezdés e) és [...] f) pontjában jelzett feladatok mindegyikének elvégzéséhez, **vagy hogy e hozzájárulást megtagadja**, valamint hogy külön hozzájárulását adja az átvevő pénzforgalmi szolgáltatónak a (4) bekezdés c) és d) pontjában, továbbá az (5) bekezdésben jelzett feladatok mindegyikének elvégzéséhez, **vagy hogy e hozzájárulást megtagadja**. A meghatalmazásnak lehetővé kell tennie a fogyasztó számára, hogy külön kérje a (3) bekezdés a) és [...] b) pontjában feltüntetett információk átadó pénzforgalmi szolgáltató általi átadását.

A meghatalmazásnak meg kell határoznia azt az időpontot is, amelytől kezdve a rendszeres fizetési megbízásokat az átvevő pénzforgalmi szolgáltatónál nyitott számláról kell teljesíteni. **Ennek az időpontnak legalább hét munkanappal az után kell lennie, hogy az átadó pénzforgalmi szolgáltatóhoz beérkezik a fogadó pénzforgalmi szolgáltatótól a számlaváltás végrehajtására vonatkozó kérés a 10. cikk (6) bekezdése szerint.**

(3) Az átvevő pénzforgalmi szolgáltató a (2) bekezdésben említett meghatalmazás kézhezvételétől számított **két** munkanapon belül felkéri az átadó pénzforgalmi szolgáltatót az alábbi műveletek elvégzésére:

- a) **adott esetben** a valamennyi fennálló, átutalásra és az adós által jóváhagyott beszedésre vonatkozó rendszeres fizetési megbízást tartalmazó lista átadása az átvevő pénzforgalmi szolgáltatónak és – amennyiben azt a fogyasztó a (2) bekezdésben foglaltak szerint külön kéri – a fogyasztónak;
- b) a fogyasztó számláján az elmúlt 13 hónapban teljesített beérkező átutalásokra és hitelező által kezdeményezett beszedésekre vonatkozó, rendelkezésre álló információk átadása az átvevő pénzforgalmi szolgáltatónak és – amennyiben azt a fogyasztó a (2) bekezdésben foglaltak szerint külön kéri – a fogyasztónak;
- c) minden olyan további információ átadása az átvevő pénzforgalmi szolgáltatónak, **amelyre ez utóbbinak** a számlaváltás végrehajtásához **szüksége van**;
- d) amennyiben az átadó pénzforgalmi szolgáltató nem biztosít rendszert **a bejövő átutalási megbízásoknak** és beszedéseknek a fogyasztó átvevő pénzforgalmi szolgáltatójánál vezetett számlájára történő automatikus átirányításához, úgy a ■ beszedések elfogadásának leállítása **és a bejövő átutalási megbízások leállítása** a meghatalmazásban megjelölt naptól;
- e) amennyiben a fogyasztó a (2) bekezdés szerint külön hozzájárulását adta, a fogyasztó által meghatározott napon a fennmaradó pozitív egyenleg átutalása az átvevő pénzforgalmi szolgáltatójánál nyitott vagy vezetett számlára; ■
- f) amennyiben a fogyasztó a (2) bekezdés szerint külön hozzájárulását adta, a fogyasztó által meghatározott napon az átadó pénzforgalmi szolgáltatójánál vezetett számla lezárása.

fa) a meghatalmazásban meghatározott időponttól kezdődő teljesítési időpontú állandó átutalások és átutalási megbízások törlése.

2013. december 12., csütörtök

(4) Miután az átadó pénzforgalmi szolgáltatótól megkapta a (3) bekezdésben említett, kért információkat, az átvevő pénzforgalmi szolgáltató elvégzi a következő műveleteket:

- a) hét **munkanapon** belül létrehozza a fogyasztó által kért rendszeres átutalási megbízásokat és azokat a meghatalmazásban megjelölt időponttól kezdve végrehajtja;
- b) a meghatalmazásban meghatározott időponttól kezdve fogadja a beszedéseket;

ba) adott esetben tájékoztatja a fogyasztókat a SEPA-beszedésekkel kapcsolatos, a 260/2012/EU rendelet 5. cikke (3) bekezdésének d) pontja szerinti jogaikról;

- c) amennyiben a fogyasztó a (2) bekezdés szerint külön hozzájárulását adta, tájékoztatja a fogyasztó fizetési számlájára rendszeres átutalásokat teljesítő fizető feleket a fogyasztó átvevő pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett számlájának adatairól. Amennyiben az átvevő pénzforgalmi szolgáltató nem rendelkezik a kedvezményezett tájékoztatásához szükséges valamennyi információval, **két napon belül** felkéri **vagy a** fogyasztót vagy **adott esetben, miután kérte a fogyasztó engedélyét**, az átadó pénzforgalmi szolgáltatót a hiányzó információk benyújtására;
- d) amennyiben a fogyasztó a (2) bekezdés szerint külön hozzájárulását adta, tájékoztatja a fogyasztó fizetési számlájáról beszédés révén pénzt beszedő kedvezményezetteket a fogyasztó átvevő pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett számlájának adatairól, valamint arról az időpontról, amelytől kezdve a beszedéseknek e számláról kell történniük. Amennyiben az átvevő pénzforgalmi szolgáltató nem rendelkezik a kedvezményezett tájékoztatásához szükséges valamennyi információval, **két napon belül** felkéri **vagy a** fogyasztót vagy **adott esetben, miután kérte a fogyasztó engedélyét**, az átadó pénzforgalmi szolgáltatót a hiányzó információk benyújtására;
- e) amennyiben a fogyasztót a c) és d) pont **alkalmazásában felkéri a hiányzó információk megadására**, az új számla adatait és a meghatalmazásban megjelölt kezdő időpontot tartalmazó mintalevelet bocsát a fogyasztó rendelkezésére, amelyet **a számlaváltási szolgáltatás kezdeményezésének helye szerinti tagállam hivatalos nyelvén vagy a felek megállapodása szerinti bármely más nyelven kell kiállítani.**

(4a) A tagállamok biztosítják, hogy nemzeti szinten a fizető felek és a kedvezményezettek számára határidőket szabjanak meg a fogyasztó fizetési számlájához tartozó, az átvevő pénzforgalmi szolgáltató által továbbított új adatok figyelembevételére; A tagállamok arról is gondoskodnak, hogy a fogyasztók tudomására hozzák e határidőket és a belőlük fakadó kötelezettségeket

(5) Amennyiben a fogyasztó a (2) bekezdés szerint külön hozzájárulását adta, az átvevő pénzforgalmi szolgáltató bármely további, a számlaváltás lebonyolításához szükséges műveletet végrehajthat.

(6) Az átvevő pénzforgalmi szolgáltató felkérésének kézhezvételét követően az átadó pénzforgalmi szolgáltató elvégzi a következő műveleteket:

- a) a felkérés kézhezvételétől számított hét **munkanapon** belül megküldi a (3) bekezdés a), b) és c) pontjában jelzett információkat az átvevő pénzforgalmi szolgáltatónak;
- b) amennyiben az átadó pénzforgalmi szolgáltató nem biztosít rendszert a **bejövő átutalási megbízásoknak** és beszedéseknek a fogyasztó átvevő pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett számlájára történő automatikus átirányításához, úgy az átvevő pénzforgalmi szolgáltató által megjelölt **naptól leállítja a bejövő átutalási megbízásokat** és leállítja a beszedések elfogadását;
- c) a fizetési számla **bármely** fennmaradó pozitív egyenlegét átutalja az átvevő pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett számlára;
- d) **amint megteszik az a), b) és c) pontban említett lépéseket**, lezárja a fizetési számlát;
- e) elvégzi a számlaváltás lebonyolításához szükséges minden további, az (5) bekezdés szerinti műveletet.

(6a) Az átadó pénzforgalmi szolgáltató nem kötelezhető a fizetési számla (6) bekezdés d) pontjával összhangban történő lezárására, ha a fogyasztónak fennálló kötelezettségei vannak a pénzforgalmi szolgáltató felé. A pénzforgalmi szolgáltató haladéktalanul tájékoztatja a fogyasztót, amennyiben az ilyen fennálló kötelezettségek akadályozzák fizetési számlájának lezárását.

2013. december 12., csütörtök

(7) A 2007/64/EK irányelv 55. cikke (2) bekezdésének sérelme nélkül az átadó pénzforgalmi szolgáltató az átvevő pénzforgalmi szolgáltatóval egyeztetett dátumot megelőzően nem blokkolhat fizetési eszközöket **annak érdekében, hogy a számlaváltás folyamata során ne szakadjanak meg a fogyasztó számára nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások.**

(8) A tagállamok biztosítják, hogy az (1)–(7) bekezdésben foglalt **valamennyi rendelkezés a (4) bekezdés c) és d) pontjában foglaltak kivételével** akkor is alkalmazásra **kerüljön**, ha a számlaváltási szolgáltatást más tagállamban található pénzforgalmi szolgáltató kezdeményezte.

(9) A 260/2012/EU rendelet 1. cikkének hatálya alá tartozó tranzakciók kivételével, amelyek esetében az átvevő és az átadó fizetési számla egyaránt euróban vezetett számla, a (8) bekezdésben említett esetben a (3), (4) és (6) bekezdésben jelzett határidők megduplázódnak. E rendelkezés a 27. cikk szerinti felülvizsgálat tárgyát képezi.

11. cikk

A számlaváltási szolgáltatáshoz kapcsolódó díjak

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az átadó, illetve átvevő pénzforgalmi szolgáltatónál fennálló rendszeres fizetési megbízások és beszedések vonatkozásában a fogyasztók díjmentesen hozzáférjenek személyes adataikhoz.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az átadó pénzforgalmi szolgáltató a 10. cikk (6) bekezdésének a) pontja szerinti, az átvevő pénzforgalmi szolgáltató által kért információkat anélkül bocsássa rendelkezésre, hogy azokért a fogyasztónak vagy az átvevő pénzforgalmi szolgáltatónak díjat számítsa fel.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az átadó pénzforgalmi szolgáltató a nála vezetett fizetési számla megszüntetéséért díjat számít fel a fogyasztónak, annak megállapítása a 2007/64/EK irányelv 45. cikkének (2) bekezdésével összhangban történjen.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az átadó vagy az átvevő pénzforgalmi szolgáltató a 10. cikk szerint nyújtott bármely szolgáltatás után – az (1), (2) és (3) bekezdésben említettek kivételével – díjat számít fel a fogyasztónak, a díj mértéke **méltányos** legyen.

11a. cikk

Automatikus átirányítás

Feltéve, hogy a Bizottság, miután szabályozási hatásvizsgálatot végzett, másképp nem határoz, a tagállamok biztosítják, hogy ...a-ig* [az ezen irányelv hatálybalépése után hat évvel] eszközt hozzanak létre a fizetések egyik fizetési számláról egy másik fizetési számlára történő automatikus átirányítására az adott tagállamon belül, amely átutalást a kedvezményezettek vagy megbízók automatikus értesítése kíséri, amikor átutalásaikat átirányítják.

12. cikk

A fogyasztó pénzügyi vesztesége

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az érintett pénzforgalmi szolgáltató a **kötelességszegés megállapításától számított három munkanapon belül** megtéríti a fogyasztó **által fizetett díjakat vagy más** pénzügyi veszteségét, amely amiatt merült fel, mert a számlaváltás folyamatában részt vevő valamely pénzforgalmi szolgáltató nem teljesítette a 10. cikk szerinti kötelezettségeit. **A bizonyítás terhe a pénzforgalmi szolgáltatóra hárul, amelynek igazolnia kell, hogy a 10. cikkben megállapított feltételeket betartotta.**

(2) A fogyasztókat nem terhelheti pénzügyi veszteség a fizetési számlájukra vonatkozó információknak a fizető félnél vagy a kedvezményezetttnél történő hibás vagy késedelmes aktualizálása miatt. **A tagállamok biztosítják, hogy a fizető feleket és a kedvezményezetteket felelősségre vonják, amennyiben nem tartják tiszteletben a tagállamok által a 10. cikk (4a) bekezdésében foglaltaknak megfelelően megállapított határidőket.**

13. cikk

A számlaváltási szolgáltatásra vonatkozó információk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a számlaváltási szolgáltatásra vonatkozó következő információkat hozzáférhetővé tegyék a fogyasztók számára:

2013. december 12., csütörtök

- a) az átadó és az átvevő pénzforgalmi szolgáltató szerepe a számlaváltás folyamatának egyes lépéseiben, a 10. cikkben meghatározottak szerint;
- b) az egyes lépések végrehajtására rendelkezésre álló időkeret;
- c) a számlaváltási folyamatért felszámított díjak, ha vannak ilyenek;
- d) mindazon információk, amelyeket a fogyasztónak kell benyújtania;
- e) a 21. cikkben említett alternatív vitarendezési eljárások rendszere.

(2) Az információkat a pénzforgalmi szolgáltató fogyasztók által hozzáférhető valamennyi fióktelepén tartós adathordozón kell díjmentesen a fogyasztók rendelkezésére bocsátani, a pénzforgalmi szolgáltató weboldalán pedig elektronikus formában mindenkor elérhetőnek kell lennie.

IV. FEJEZET

A FIZETÉSI SZÁMLÁHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS

14. cikk

Megkülönböztetésmentesség

A tagállamok biztosítják, hogy az Unióban jogszerűen lakóhellyel rendelkező fogyasztókat ne érje nemzetiségük vagy lakóhelyük, **vagy az Európai Unió Alapjogi Chartájában meghatározott bármely más ok** alapján hátrányos megkülönböztetés, amikor az Unión belül kívánnak fizetési számlát nyitni, vagy fizetési számlájukhoz hozzáférni. **Az alapszintű fizetési számla vezetésére vonatkozó feltételek nem lehetnek diszkriminatívak. Tilos bármilyen látható megkülönböztetés alkalmazása például a kártya eltérő külseje, illetve eltérő számla- vagy kártyaszám révén.**

15. cikk

Az alapszintű fizetési számlához való hozzáférés joga

(1) A tagállamok biztosítják, hogy **minden, a lakossági pénzforgalmi szolgáltatási üzletágban működő és a rendes üzletvitel szerves részeként fizetési számlákat kínáló** pénzforgalmi szolgáltató **kínáljon alapszintű fizetési számlát a fogyasztóknak.** A tagállamok biztosítják, hogy az alapszintű fizetési számlát ne csak olyan pénzforgalmi szolgáltatók kínálják, amelyek a számlát kizárólag online **eszközökkel történő** használatra bocsátják rendelkezésre.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy mentesítik a pénzforgalmi szolgáltatókat az első albekezdésben említett kötelezettség alól, feltéve, hogy ebbe a Bizottság beleegyezik. Az ilyen mentesítésnek minden esetben objektív és korlátozó kritériumokon kell alapulnia. A Bizottság csak abban az esetben hagyja jóvá a mentesítést, ha egyenlő versenyfeltételek biztosítottak valamennyi pénzforgalmi szolgáltató között, a fogyasztók hozzáférési joga nem sérül, és a mentesítés az érintett tagállamban nem vonja maga után az alapszintű fizetési számlával rendelkező fogyasztók megbélyegzésének kockázatát. [Mód. 4/rev és 5/rev]

(1a) **A tagállamok felmentést adhatnak az (1) bekezdésben foglalt kötelezettség alól, amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatók:**

- a) szerepelnek a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikke (5) bekezdésében foglalt jegyzékben ⁽¹⁾;
- b) nonprofit alapon működnek;
- c) meghatározott kritériumok, például szakma alapján tagságot követelnek meg.

Az említett mentességek egyike sem érintheti a fogyasztóknak az alapszintű fizetési számlához való hozzáférési jogát.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

2013. december 12., csütörtök

(2) A tagállamok biztosítják, hogy **a területükön működjön olyan rendszer, amely a 14. cikkben említetteknek megfelelően garantálja a fogyasztók alapszintű fizetési számla nyitásához és használatához fűződő jogát, és amely teljesíti az alábbi feltételeket:**

a) ez a jog a fogyasztó tartózkodási helyétől függetlenül alkalmazandó **a (2a) bekezdés sérelme nélkül.**

aa) **a 2005/60/EK irányelv II. fejezete követelményeinek teljesítése érdekében mechanizmusokat kell bevezetni az állandó lakcímmel nem rendelkező fogyasztók, a menedékkérők és azon fogyasztók számára, akik tartózkodási engedéllyel nem rendelkeznek, de akiknek kitoloncolása jogi okokból nem lehetséges.**

b) az említett jog gyakorlását **nem teszik** túlzottan nehézé vagy megterhelővé a fogyasztó számára;

ba) **mechanizmust hoznak működésbe annak biztosítására, hogy a bankszámlával nem rendelkező, sérülékeny, valamint a mobilis fogyasztókat tájékoztassák az alapszintű fizetési számlák rendelkezésre állásáról;**

bb) **az ezen irányelv 10. és 11. cikkében előírt számlaváltási szolgáltatás abban az esetben is alkalmazandó, ha a fogyasztó alapszintű fizetési számlára kíván váltani valamely másik fizetési számláról a számlaváltási szolgáltatás keretein belül;**

(2a) **A (2) bekezdésben foglalt jog gyakorlásához a tagállamok a fogyasztók számára előírják, hogy valós kapcsolatban álljanak azzal a tagállammal, ahol alapszintű fizetési számlát kívánnak nyitni és használni.**

Amennyiben a fogyasztónak igazolnia kell az említett kapcsolatot, a tagállamok biztosítják, hogy a bizonyítás a fogyasztó számára ne legyen megterhelő. A tagállamok ennek érdekében gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok egy jegyzékben felsorolják, hogy e kapcsolat milyen formát ölthet. A felsoroltak között szerepelnie kell legalább az állampolgárságnak, a családi köteleknek, az érdekközpontnak, a munkavégzés helyének, a szakmai gyakorlatnak vagy tanulószerveződéses gyakorlati képzésnek, a munkakeresésnek vagy szakmai kapcsolatnak, a tanulmányok vagy a szakképzés helyének, a tartózkodási helynek, a magántulajdonnak és bármely, folyamatban lévő menedékkjog iránti vagy bevándorlási kérelemnek.

Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikke alapján iránymutatást dolgoz ki, hogy azzal segítse az illetékes hatóságokat e cikk végrehajtásában.

A pénzforgalmi szolgáltatók figyelembe veszik a fogyasztó által nyújtott információkat, és megkövetelhetik, hogy a számlanyitáshoz a fogyasztók a legközelebbi fiókban személyesen megjelenjenek, vagy egy harmadik személy jogilag képviselje őket.

A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztóknak lehetőségük legyen a valós kapcsolat meglétének bizonyítására egy hónapon belül azt követően, hogy távolról előre megnyitották a számlát. Az ilyen, adott esetben személyes jelenléttel járó igazolást megelőzően, a pénzforgalmi szolgáltatók korlátozhatják a számla használatát.

(2b) **A tagállamok megkövetelhetik, hogy az alapszintű fizetési számla megnyitása előtt a pénzforgalmi szolgáltatók ellenőrizzék, hogy a fogyasztó rendelkezik-e az adott tagállam területén aktív és egyenértékű fizetési számlával, és erről a fogyasztóval nyilatkozatot írással alá.**

(3) A pénzforgalmi szolgáltató kizárólag az alábbi esetekben utasíthatja el az alapszintű fizetési számla nyitása iránti kérelmet:

a) amennyiben **a 2005/60/EK irányelv II. fejezete szerinti ügyfél-átvilágítás annak jelentős kockázatát tárja fel, hogy a számlát az uniós jogba ütközően fogják felhasználni;**

b) **azokban az esetekben, amikor a tagállam már élt az e cikk (2b) bekezdésében foglalt lehetőséggel,** amennyiben a fogyasztó már rendelkezik egy fizetési számlával valamely, ugyanazon a területen található pénzforgalmi szolgáltatónál, ami lehetővé teszi számára a **16. cikk (1) bekezdésében** felsorolt pénzforgalmi szolgáltatások igénybevételét;

2013. december 12., csütörtök

(4) **A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók az alapszintű fizetési számlához való hozzáférés iránti kérelmeket a teljes kérelem – köztük a személyazonosság igazolására szolgáló bizonyíték – kézhezvételétől számított hét munkanapon belül feldolgozzák.** A tagállamok biztosítják, hogy a (3) bekezdésben jelzett esetekben a pénzforgalmi szolgáltató haladéktalanul, díjmentesen és írásban tájékoztassa a fogyasztót **az elutasításról és annak konkrét okairól**, kivéve, ha a tájékoztatás ellentétes lenne a nemzetbiztonság **vagy a pénzügyi bűncselekmények elleni fellépés** céljaival. **Emellett a fogyasztót tájékoztatni kell legalább egy rendelkezésre álló ingyenes vagy kedvező árú jogorvoslati lehetőségről vagy tanácsadási szolgáltatásról, valamint a rendelkezésre álló alternatív vitarendezési mechanizmusokról.**

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a (3) bekezdés b) pontjában jelzett esetekben a pénzforgalmi szolgáltató a 2005/60/EK irányelv III. fejezete szerint megfelelő intézkedéseket fogadjon el.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy az alapszintű fizetési számlával való rendelkezésnek ne lehessen feltétele további szolgáltatások **vagy a pénzforgalmi szolgáltató részvényeinek** megvásárlása.

16. cikk

Az alapszintű fizetési számla jellemzői

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az alapszintű fizetési számla magában foglalja a következő szolgáltatásokat:

a) a fizetési számla megnyitásához, vezetéséhez és lezárásához szükséges összes műveletet lehetővé tevő szolgáltatások;

b) a fizetési számlára történő pénzbefizetést lehetővé tevő szolgáltatások;

c) **a bankfiókban vagy a banki készpénz-automatánál a bank nyitvatartási ideje alatt vagy azon kívül** a fizetési számláról történő, Unión belüli készpénzfelvételt lehetővé tevő szolgáltatások;

d) a következő fizetési műveletek végrehajtása az Unión belül:

i. **euróban és nem euróban történő** beszedés;

ii. **fizetőeszközzel (például bankkártyával, szoftvertermékkel)** végrehajtott fizetési műveletek **euróban és nem euróban**, ideértve az online fizetéseket is;

iii. átutalások **euróban és nem euróban**, ideértve a rendszeres fizetési megbízásokat, a pénzforgalmi szolgáltató termináljain keresztül, a bankfiókjaiban és az online végzett átutalásokat is.

(2) **A tagállamok biztosítják, hogy feltéve, hogy a fogyasztó az alapszintű fizetési számlát személyes céljaira használja, ne legyen korlát azon műveletek számát illetően, amelyeket a 17. cikkben meghatározott árképzési szabályok szerint nyújtanak.** A személyes célokra történő használat meghatározásakor a tagállamoknak az általános fogyasztói magatartást és a bevett kereskedelmi gyakorlatokat kell figyelembe venniük.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztó alapszintű fizetési számlájáról a pénzforgalmi szolgáltató **bankfiókjaiban vagy online** eszközei révén (amennyiben ilyenek rendelkezésre állnak) fizetési műveleteket tudjon kezdeményezni és kezelni.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy **az alapszintű fizetési számlához az adott esetben indokoltnak ítélt csekély összegű ideiglenes tartalékon kívül ne kapcsolódjon semmilyen folyószámlahitel.** A tagállamok lehetővé tehetik, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók az alapszintű fizetési számlák tulajdonosai számára jól elkülönülő szolgáltatásként folyószámlahitelt és egyéb hiteltermékeket kínáljanak. Az alapszintű fizetési számlához való hozzáférést, illetve annak használatát nem lehet e hitelszolgáltatások megvásárlása alapján korlátozni, illetve megvásárlásuktól függővé tenni. Az ilyen szolgáltatásokért felszámított díjaknak átláthatónak és legalább olyan kedvezőnek kell lenniük, mint a szolgáltató szokásos árazási politikája.

2013. december 12., csütörtök

(4a) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 24. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alapszintű fizetési számla részét képező szolgáltatások jegyzékének – a fizetési eszközök és a technológia alakulására tekintettel történő – frissítése céljából.

17. cikk

Kapcsolódó díjak

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 16. cikkben jelzett szolgáltatásokat a pénzforgalmi szolgáltatók díjmentesen vagy méltányos díj fejében kínálják. **A tagállamok előírják a pénzforgalmi szolgáltatók számára annak biztosítását, hogy az általuk kínált termékek közül mindig az alapszintű fizetési számla legyen az a fizetési számla, amelynek a tagállamokban a 16. cikk (1) és (2) bekezdése szerint meghatározott pénzforgalmi szolgáltatások minimumcsomagjának nyújtása tekintetében a legalacsonyabb a díja.**

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztóra a keretszerződésben rögzített fogyasztói kötelezettségvállalások nemteljesítése miatt kirótt díjak méltányosak legyenek, **és soha ne haladják meg a szolgáltató megszokott árképzési politikáját.**

■

18. cikk

Keretszerződések és felmondás

(1) Ha a (2) és (3) bekezdés másként nem rendelkezik, az alapszintű fizetési számlához hozzáférést biztosító keretszerződésekre a 2007/64/EK irányelv rendelkezései alkalmazandók.

(2) A pénzforgalmi szolgáltató **kizárólag akkor mondhatja fel** egyoldalúan a keretszerződést, amennyiben a következő feltételek legalább egyike teljesül:

- a) a fogyasztó szándékosan **jogszerűtlen célokra** használta fel a számlát;
- b) a számlán **24** egymást követő hónapnál hosszabb időszakon keresztül nem történt művelet, **és a pénzforgalmi szolgáltatónak esedékes díjakat nem fizették meg;**
- c) a fogyasztó tudatosan helytelen információt adott meg annak érdekében, hogy alapszintű fizetési számlához jusson – a helyes adatok közlése esetén **a kérelmet elutasították volna;**
- ca) **a fogyasztó nem igazolja az érintett tagállamhoz fűződő való kapcsolatát a 15. cikk (2a) bekezdésében foglaltaknak megfelelően egy hónapon belül azt követően, hogy távolról előre megnyitotta a számlát;**
- d) a fogyasztó már nem rendelkezik jogszerűen lakóhellyel az Unióban vagy időközben második fizetési számlát nyitott abban a tagállamban, ahol már rendelkezik egy alapszintű fizetési számlával.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató felmondja az alapszintű fizetési számlára vonatkozó szerződést, a felmondás okairól és indoklásáról, **valamint legalább egy rendelkezésre álló ingyenes vagy kedvező árú jogorvoslati lehetőségről vagy tanácsadási szolgáltatásról, a rendelkezésre álló alternatív vitarendezési mechanizmusokról** írásban és díjmentesen, legalább **egy** hónappal a felmondás hatálybalépése előtt tájékoztatja a fogyasztót, **kivéve, ha a tájékoztatás ellentétes lenne a nemzetbiztonság céljaival.**

19. cikk

Általános információk az alapszintű fizetési számláról

(1) A tagállamok biztosítják, hogy olyan **megfelelő** intézkedések legyenek életben, amelyek felhívják ■ figyelmet az alapszintű fizetési számlák elérhetőségére, azok árazási feltételeire, az alapszintű fizetési számlához való hozzáférési jog gyakorlása érdekében követendő eljárásra, valamint az alternatív vitarendezési módszerek igénybevételének módjára. **A tagállamok biztosítják, hogy a kommunikációra vonatkozó intézkedések elegendőek, megfelelően célzottak legyenek, és kezeljék a bankszámlával nem rendelkező, sérülékeny és mobilis fogyasztók egyedi igényeit.**

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a kínált alapszintű fizetési számlák sajátos jellemzőire, a kapcsolódó díjakra és a használat feltételeire vonatkozó, **hozzáférhető** információkat **és megfelelő segítséget tevékeny formában** a fogyasztó rendelkezésére bocsássák. A tagállamok emellett biztosítják a fogyasztó arról való tájékoztatását is, hogy az alapszintű fizetési számlához való hozzáférés nem jár együtt további szolgáltatások megvásárlásának kötelezettségével.

2013. december 12., csütörtök

(2a) A tagállamok előírják az oktatási intézmények és tanácsadó szolgálatok számára a legkiszolgáltatottabb fogyasztók részére történő tanácsadó szolgáltatások kialakítását, hogy e fogyasztóknak iránymutatást adjanak pénzügyeik felelősségteljes intézésére. A tagállamoknak elő kell segíteniük az e célt szolgáló kezdeményezéseket, és az iskolai oktatásban és másutt is javítaniuk kell a pénzügyi képzést. Minden fogyasztó esetében a lehető legkisebbre kell csökkenteni a pénzügyi kirekesztés kockázatát. A tagállamoknak ezenkívül elő kell mozdítani a pénzforgalmi szolgáltatók azon kezdeményezéseit is, amelyek célja az alapszintű fizetési számla biztosításának és a független pénzügyi oktatásnak az összekapcsolása.

(2b) A tagállamok biztosítják, hogy az alapszintű fizetési számla nyújtására kötelezett pénzforgalmi szolgáltatók évente tegyék közzé az adott év során kérelmezett, visszautasított, megnyitott és lezárt alapszintű fizetési számlákra vonatkozó adatokat. A megfelelő adatokat össze kell gyűjteni és a bankfiók és a vállalat szintjén közzé kell tenni.

(2c) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok – weboldalukon is – közzétegyék az egyes pénzforgalmi szolgáltatók hozzáférési követelmény betartásával kapcsolatos teljesítményének ellenőrzését. Ebből a célból az érintett pénzforgalmi szolgáltatókat az alapszintű fizetési számla nyújtásában elért teljesítményük alapján függetlenül rangsorolni kell, és a piaci részesedés szerinti első tíz bank helyezését évente közzé kell tenni. Valamennyi releváns adatot továbbítani kell a Bizottságnak és az EBH-nak.

V. FEJEZET

ILLETÉKES HATÓSÁGOK ÉS ALTERNATÍV VITARENDEZÉS

20. cikk

Az illetékes hatóságok

(1) A tagállamok kinevezik az ezen irányelvnek való tényleges megfelelés biztosításáért és nyomon követéséért felelős illetékes hatóságot. Az illetékes hatóság a megfeleléshez szükséges minden intézkedést meghoz. A hatóság független a pénzforgalmi szolgáltatóktól. Az illetékes hatóság az 1093/2010/EU rendelet 4. cikke (2) bekezdésének értelmében vett illetékes hatóság.

(2) Az (1) bekezdésben említett hatóság **független a pénzforgalmi szolgáltatóktól és** rendelkezik mindazon hatáskörökkel **és forrásokkal**, amelyek feladatai ellátásához szükségesek. Amennyiben valamely tagállam több illetékes hatóságot hatalmaz fel az ezen irányelvnek való tényleges megfelelés biztosítására és nyomon követésére, úgy a tagállamok biztosítják ezen hatóságok szoros együttműködését annak érdekében, hogy azok mindegyike hatékonyan tudja végrehajtani saját feladatait. **E hatóságok szorosan együttműködnek az egyéb tagállamok illetékes hatóságaival az ebben az irányelvben meghatározott intézkedések helyes és teljes körű végrehajtásának biztosítása érdekében.**

(2a) Az (1) bekezdésben említett hatóságok rendszeresen konzultálnak az érintett érdekeltekkel, beleértve a fogyasztói érdekképviselőket, az ezen irányelv tényleges betartásának biztosítására és figyelemmel kísérésére, az (1) bekezdésben említett függetlenségi követelmény sérelme nélkül.

(3) A tagállamok ...*-ig [ezen irányelv hatálybalépése után egy évvel] értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésben említett, kijelölt illetékes hatóságokról. Tájékoztatják a Bizottságot a feladatok ezen hatóságok közötti bármely felosztásáról is. Haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot a hatóságok kijelölésében és feladataiban bekövetkező bármely változásról.

21. cikk

Alternatív vitarendezés

(1) Az ezen irányelvben meghatározott jogokból és kötelezettségekből eredő, **a fogyasztók és a pénzforgalmi szolgáltatók közötti** viták rendezése céljából **a tagállamok megfelelő és** hatékony peren kívüli panasz- és jogorvoslati eljárásokat hoznak létre. **E célból a tagállamok már meglévő testületeket jelölnek ki, adott esetben pedig új testületeket hoznak létre.**

2013. december 12., csütörtök

(1a) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók az alábbi kritériumoknak megfelelő vitarendezési testület(ek)hez csatlakozzanak:

- a) a vita bíróság előtti rendezésére vonatkozó elévülési idő az alternatív vitarendezési eljárás időtartamára felfüggesztődik;
- b) az eljárás ingyenes, illetve a nemzeti jogban meghatározott mérsékelt költséggel jár;
- c) az eljáráshoz a felek nem kizárólag elektronikus úton férnek hozzá;
- d) a szolgáltatókat, a fogyasztókat és más felhasználókat egyenlő módon képviselik.

(1b) A tagállamok biztosítják, hogy a fizetési számlák szolgáltatói egy vagy több alternatív vitarendezési szervezetet elfogadjanak.

(1c) A tagállamok ...-ig*[ezen irányelv hatálybalépése után hat hónappal] értesítik a Bizottságot és az EBH-t az (1) bekezdésben említett testületekről. Az e testületeket érintő bármely későbbi változásról haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

(1d) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók tájékoztassák a fogyasztót azokról az alternatív vitarendezési szervezetekről, amelyekhez tartoznak, és amelyek illetékesek a köztük és a fogyasztók között esetlegesen felmerülő jogviták rendezésében. Azt is meg kell adniuk, hogy kötelesek-e vagy kötelezik-e magukat arra, hogy ezeket a szervezeteket igénybe vegyék a fogyasztói jogviták rendezésére.

(1e) Az (1b) bekezdésben említett információkat világos, érthető és könnyen elérhető módon kell közzétenni a szolgáltatók honlapján, amennyiben van ilyen, valamint fel kell tüntetni a szolgáltató és a fogyasztó között létrejött adásvételi vagy szolgáltatási szerződések általános feltételeiben.

VI. FEJEZET

SZANKCIÓK

22. cikk

Közigazgatási intézkedések, valamint a közigazgatási szankciók és más közigazgatási intézkedések alkalmazása

(1) A tagállamok meghatározzák az ezen irányelvnek megfelelően elfogadott nemzeti rendelkezések megsértéséért kiszabható közigazgatási **szankciókkal és más közigazgatási intézkedésekkel** kapcsolatos szabályokat, és minden szükséges intézkedést megtesznek ezen szabályok érvényesítése érdekében. A közigazgatási **szankcióknak és egyéb közigazgatási** intézkedéseknek hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

A pénzbüntetések mértékét lehetőség szerint európai szinten kell meghatározni az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések hathatós végrehajtásának biztosítása érdekében.

(2) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az illetékes hatóságoknak címzett iránymutatásokat ad ki a közigazgatási szankciók típusairól és egyéb közigazgatási intézkedésekről, valamint a közigazgatási bírságok mértékéről.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok haladéktalanul közzétegyék az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megsértéséért kiszabott bírságot vagy egyéb intézkedést, ideértve a jogsértés típusára és jellegére vonatkozó információkat.

A tagállamok ...-ig* [ezen irányelv hatálybalépése után 18 hónappal] értesítik a Bizottságot a bírságokkal kapcsolatos rendelkezésekről és azok bármely későbbi módosításáról.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

23. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 24. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 3. cikk (4) bekezdésével kapcsolatban.

2013. december 12., csütörtök

24. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.
- (2) A 23. cikkben említett felhatalmazás az irányelv hatálybalépésének időpontjától határozatlan időre szól.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 23. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a határozatban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (5) A 23. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az értesítést követő **három** hónapos határidő leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács a határidő leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam **három** hónappal meghosszabbodik.

26. cikk

Értékelés

- (1) A tagállamok először **...ig*** [ezen irányelv hatálybalépése **után** 3 évvel], majd azt követően **évente** tájékoztatják a Bizottságot a következőkről:
- a) a pénzforgalmi szolgáltatók megfelelése a 3–6. cikkben foglalt rendelkezéseknek;
 - b) a 7. cikk szerint létrehozott akkreditált összehasonlító weboldalak száma, **valamint az összehasonlító weboldallal kapcsolatos felhasználói elégedettségre vonatkozó legjobb gyakorlatok;**
 - c) a fizetesiszámla-váltások száma, **a számlaváltási folyamat végrehajtásához szükséges átlagos idő,** a váltásért felszámított átlagos **teljes** díj, az elutasított számlaváltások száma, **a fogyasztók által a számlaváltási folyamat során tapasztalt legjellemzőbb problémák;**
 - d) a megnyitott alapszintű fizetési számlák száma, **az ilyen típusú számlák fenntartásának időtartama,** az elutasított kérelmek **és a számlafelmondások** száma és indoka, valamint a kapcsolódó díjak.
- da) a társadalom sérülékeny csoportjainak költségvetési és túlzott eladósodási ügyekben való segítése érdekében hozott intézkedések.**
- (2) A Bizottság a tagállamoktól kapott információk alapján **évente jelentést készít.**

27. cikk

Felülvizsgálati záradék

- (1) A Bizottság **...ig*** [ezen irányelv hatálybalépése után **négy** évvel] az irányelv alkalmazásáról szóló jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amelyhez adott esetben javaslatot is csatol.

A jelentés a következőket tartalmazza:

- a) **Bizottság által az ezen irányelv nem megfelelő vagy nem teljes végrehajtása miatt megindított valamennyi kötelezettségzegési eljárás listája;**

2013. december 12., csütörtök

- b) az ezen irányelv által az Unióban a lakossági banki szektor harmonizációjára és integrációra, valamint a tagállamokban a versenyre és az átlagos díjszintekre gyakorolt hatás értékelése;
- c) a pénzforgalmi szolgáltatásnyújtás tekintetében az Unió egészében a minőség átláthatóságának és összehasonlíthatóságának – köztük az üzleti modellek, valamint a befektetési stratégiák és vállalati társadalmi felelősségvállalás átláthatóságának – fokozására irányuló stratégiák;
- d) a fizetési számlaszámok egész Unión belüli hordozhatóságának végrehajtásával kapcsolatos költségek és előnyök értékelése, beleértve az e végrehajtáshoz szükséges konkrét lépéseket tartalmazó ütemtervet;
- e) az olyan fogyasztók jellemzőinek értékelése, akik az ezen irányelv átültetése óta nyitottak alapszintű fizetési számlákat;
- f) a tagállamok körében a fogyasztók pénzforgalmi szolgáltatásokhoz való hozzáféréstől való kizárásának mérséklésével kapcsolatos legjobb gyakorlatok;
- g) az alapszintű fizetési számlák esetében levont díjak értékelése, figyelemmel a 17. cikk (3) bekezdésében felsorolt szempontokra;
- h) az alapszintű fizetési számla-nyitáshoz és -használathoz kapcsolódó éves teljes díjak uniós szintű felső határának megállapításával kapcsolatos lehetőségek, valamint az ilyen felső határ nemzeti körülményekhez való igazítása módjainak értékelése;
- i) az alapszintű fizetési számlák biztosítása által a hasonló szolgáltatásokat kínáló egyéb fizetési számlák piacára gyakorolt hatás értékelése.

(2) A felülvizsgálat azt értékeli – többek között a tagállamoktól a 26. cikk szerint kapott információk alapján –, hogy a fizetési módok és a technológia fejlődését figyelembe véve szükség van-e az alapszintű fizetési számla részét képező szolgáltatások listájának módosítására és aktualizálására.

(3) A felülvizsgálat során a Bizottság azt is értékeli, ¹ hogy az összehasonlító weboldalak és a csomagban kínált számlák tekintetében szükség van-e a 7. és 8. cikk szerint elfogadott intézkedések mellett további intézkedésekre.

28. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok ...-ig* [ezen irányelv hatálybalépése után **két évvel**] elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amennyiben a tagállamok által küldött, átültető intézkedésekről szóló értesítéshez mellékelt dokumentumok nem elégségesek ahhoz, hogy mindenre kiterjedően értékelni lehessen azt, hogy ezek a rendelkezések megfelelnek-e ezen irányelv egyes rendelkezéseinek, a Bizottság az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet szerinti feladatai ellátása érdekében tett kérésére vagy saját kezdeményezésére előírhatja a tagállamoknak, hogy nyújtsanak részletesebb tájékoztatást az irányelv átültetéséről és e rendelkezések végrehajtásáról.

(2) E rendelkezéseket ezen irányelv hatálybalépésétől számított egy év elteltével kell alkalmazni.

Az első albekezdéstől eltérve a tagállamok ...-tól [ezen irányelv hatálybalépése után 18 hónappal] kezdve alkalmazzák a III. fejezetet az ugyanazon tagállamban található pénzforgalmi szolgáltatók szolgáltatásai közötti váltás tekintetében, valamint az euróban vezetett fizetési számlák esetében az Unióban található pénzforgalmi szolgáltatók szolgáltatásai közötti váltás tekintetében az euróban nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokkal kapcsolatban.*

Az első albekezdéstől eltérve és kivéve akkor, ha a Bizottság szabályozói hatásvizsgálat-tervezet révén másképpen határoz, a tagállamok ...-tól [ezen irányelv hatálybalépése után 48 hónappal] kezdve alkalmazzák a III. fejezet azon rendelkezéseit, amelyek az Unióban található pénzforgalmi szolgáltatók szolgáltatásai közötti váltásra vonatkoznak az eurótól eltérő pénznemben vezetett fizetési számlák esetében.*

Az első albekezdéstől eltérve a tagállamok a 3. cikk (5) bekezdésében foglalt jegyzék közzététele után 18 hónappal alkalmazzák a 4. cikk (1)–(6) bekezdését, az 5. cikk (1) és (2) bekezdését és a 6. cikk (1) és (2) bekezdését.

2013. december 12., csütörtök

Az első albekezdéstől eltérve azok a tagállamok, amelyek 2014. január 1-jére rendelkeznek a területükön jogszerűen lakóhellyel rendelkező fogyasztók számára kínált alapszintű fizetési számlákat garantáló nemzeti jogszabályi rendszerrel, ...-tól*[ezen irányelv hatálybalépése után 24 hónappal] kezdve alkalmazzák a IV. fejezet rendelkezéseit.

(3) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(4) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

29. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

30. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről

az elnök

a Tanács részéről

az elnök

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0588

Tengeri területrendezés és a integrált partiövezet-gazdálkodás *I**

Az Európai Parlament által 2013. december 12-én elfogadott módosítások a tengeri területrendezés és az integrált partiövezet-gazdálkodás keretének létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatához (COM(2013)0133 – C7-0065/2013 – 2013/0074(COD)) ⁽¹⁾

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/82)

Módosítás 1**Irányelvre irányuló javaslat****1 a bevezető hivatkozás (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

tekintettel a Földközi-tenger tengeri környezetének és partvidékének védelméről szóló egyezményhez csatolt, a mediterrán térség tengerparti övezetének integrált kezeléséről szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló 2010. szeptember 13-i 2010/631/EU tanácsi határozatra ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ HL L 279., 2010.10.23., 1. o.

Módosítás 2**Irányelvre irányuló javaslat****1 preambulumbekkezdés**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (1) A fokozott és gyorsan növekvő igény, mely a tengeri térségek különféle célú hasznosítására irányul – ideértve a megújuló energiaforrásokat alkalmazó létesítmények telepítését, a tengeri hajózást és halászati tevékenységeket, az ökoszisztémák megőrzését, az idegenforgalmat, az akvakultúra-létesítmények üzemeltetését –, akárcsak a parti erőforrásokra nehezedő többféle nyomás, integrált tervezési és irányítási megközelítést igényelnek.

- (1) A fokozott és gyorsan növekvő igény, mely a tengeri térségek különféle célú hasznosítására irányul – ideértve a megújuló energiaforrásokat alkalmazó létesítmények telepítését, **az olaj- és gázfeltárást és -kiaknázást**, a tengeri hajózást és halászati tevékenységeket, az ökoszisztémák **és a biológiai sokféleség** megőrzését, **a nyersanyagok kitermelését**, az idegenforgalmat, az akvakultúra-létesítmények üzemeltetését –, akárcsak a parti erőforrásokra nehezedő többféle nyomás, integrált tervezési és irányítási megközelítést igényelnek.

⁽¹⁾ Az ügyet az 57. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján visszautalták az illetékes bizottsághoz újrátárgyalásra. (A7-0379/2013).

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 3

Irányelvre irányuló javaslat

2 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (2) Ilyen óceángazdálkodási megközelítés kidolgozására került sor az Európai Unió integrált tengerpolitikájának keretében, melynek környezetvédelmi pillérét a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv jelenti. Az integrált tengerpolitika célja a tengerek és óceánok fenntartható fejlődésének elősegítése, valamint koordinált, koherens és átlátható döntéshozatali rendszer kialakítása az Unió azon ágazati politikái tekintetében, amelyek – többek között a tengermedencékre vonatkozó stratégiák vagy makroregionális stratégiák révén – kihatással vannak az óceánokra, tengerekre, szigetekre, a tengerparti és a legkülső régiókra, valamint a tengeri ágazatokra.

Módosítás

- (2) Ilyen óceángazdálkodási **és tengeri irányítási** megközelítés kidolgozására került sor az Európai Unió integrált tengerpolitikájának keretében, melynek környezetvédelmi pillérét a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv jelenti. Az integrált tengerpolitika célja a tengerek és óceánok fenntartható fejlődésének elősegítése, valamint koordinált, koherens és átlátható döntéshozatali rendszer kialakítása az Unió azon ágazati politikái tekintetében, amelyek – többek között a tengermedencékre vonatkozó stratégiák vagy makroregionális stratégiák révén – kihatással vannak az óceánokra, tengerekre, szigetekre, a tengerparti és a legkülső régiókra, valamint a tengeri ágazatokra.

Módosítás 4

Irányelvre irányuló javaslat

3 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (3) Az integrált tengerpolitika a tengeri területrendezést és az integrált partiövezet-gazdálkodást horizontális politikai eszközként határozza meg, melynek segítségével a hatóságok és az érdekeltek koordinált és integrált megközelítési módot alkalmazhatnak. Az ökoszisztéma-alapú megközelítés hozzá fog járulni a tengeri és partiövezet-gazdálkodás fenntartható növekedésének, valamint a tengeri és tengerparti erőforrások fenntartható használatának előmozdításához.

Módosítás

- (3) Az integrált tengerpolitika a tengeri területrendezést és az integrált partiövezet-gazdálkodást horizontális politikai eszközként határozza meg, melynek segítségével a hatóságok és az érdekeltek koordinált és integrált **határokon átnyúló** megközelítési módot alkalmazhatnak. Az ökoszisztéma-alapú megközelítés hozzá fog járulni a tengeri és partiövezet-gazdálkodás fenntartható növekedésének, valamint a tengeri és tengerparti erőforrások fenntartható használatának előmozdításához.

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 5

Irányelvre irányuló javaslat

5 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (5) A közelmúltban kiadott „Kék növekedés. A fenntartható tengergazdálkodási és tengergazdasági növekedés lehetőségei” című közlemény számba veszi azokat a folyamatban lévő európai uniós kezdeményezéseket, amelyek az Európa 2020 stratégia végrehajtását szolgálják. A szóban forgó közlemény beazonosít egy sor olyan ágazati tevékenységet, amelyekre a jövőben a kék növekedéssel kapcsolatos kezdeményezéseknek összpontosítaniuk kell, és amelyek kibontakozását a tengeri területrendezésnek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiáknak megfelelően segítenie kell.

Módosítás

- (5) A közelmúltban kiadott „Kék növekedés. A fenntartható tengergazdálkodási és tengergazdasági növekedés lehetőségei” című közlemény számba veszi azokat a folyamatban lévő európai uniós kezdeményezéseket, amelyek az Európa 2020 stratégia végrehajtását szolgálják. A szóban forgó közlemény beazonosít egy sor olyan ágazati tevékenységet, amelyekre a jövőben a kék növekedéssel kapcsolatos kezdeményezéseknek összpontosítaniuk kell, és amelyek kibontakozását a tengeri területrendezésnek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiáknak megfelelően segítenie kell. **A tagállamok e meghatározott stratégiai területekre irányuló egyértelmű támogatása jogbiztonságot és tervezhetőséget nyújt az állami és magánbefektetések számára, ami kiegyenlítőleg hat a part menti és tengeri térségekhez kapcsolódó ágazati politikákra.**

Módosítás 6

Irányelvre irányuló javaslat

7 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (7) Az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezménye (UNCLOS) preambulumban rámutat arra, hogy az óceáni térségek használatával összefüggő ügyek szorosan összefonódnak egymással, ezért egységes egésként kell tekinteni őket. Az óceáni térségekkel kapcsolatos tervezés az egyezményben biztosított jogok alkalmazásának logikus továbbvitele és szerkezetbe foglalása, egyszersmind a tagállamok segítségének gyakorlati eszköze is kötelezettségeik teljesítése terén.

Módosítás

- (7) Az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezménye (UNCLOS) preambulumban rámutat arra, hogy az óceáni térségek használatával összefüggő ügyek szorosan összefonódnak egymással, ezért egységes egésként kell tekinteni őket. Az óceáni térségekkel kapcsolatos tervezés az egyezményben biztosított jogok alkalmazásának logikus továbbvitele és szerkezetbe foglalása, egyszersmind a tagállamok **és a nemzeti szint alatti illetékes hatóságok** segítségének gyakorlati eszköze is kötelezettségeik teljesítése terén.

Módosítás 7

Irányelvre irányuló javaslat

10 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (10) A következetesség és jogi egyértelműség érdekében a tengeri területrendezés és az integrált **partiövezet-gazdálkodási stratégia** földrajzi hatósugarát a meglévő uniós jogi eszközökkel és a nemzetközi tengerjoggal összhangban kell meghatározni.

Módosítás

- (10) A következetesség és jogi egyértelműség érdekében a tengeri területrendezés és az integrált **partiövezet-gazdálkodás** földrajzi hatósugarát a meglévő uniós jogi eszközökkel és a nemzetközi tengerjoggal, **különösen az UNCLOS egyezmény** összhangban kell meghatározni.

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 8

Irányelvre irányuló javaslat

12 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (12) Miközben az Unió szempontjából helyénvaló a tengeri területrendezés és az integrált **partiövezet-gazdálkodás szabályainak lefektetése**, a tagállamok és azok illetékes hatóságai továbbra is felelősek tengervizeik és parti menti övezeteik tekintetében az ilyen tervek és stratégiák kialakításáért és meghatározásáért, ideértve a tengeri térség arányos elosztását is a különböző ágazati tevékenységek között.

Módosítás

- (12) Miközben az Unió szempontjából helyénvaló a tengeri területrendezés és az integrált **partiövezet-gazdálkodással kapcsolatos átlátható és koherens keret meghatározása**, a tagállamok és azok illetékes hatóságai továbbra is felelősek tengervizeik és parti menti övezeteik tekintetében az ilyen tervek és stratégiák kialakításáért és meghatározásáért, ideértve a tengeri térség arányos elosztását is a különböző ágazati tevékenységek **és tengeri felhasználási módok** között.

Módosítás 9

Irányelvre irányuló javaslat

13 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (13) Az arányosság és a szubszidiaritás elvének való megfelelés, valamint a járulékos adminisztratív terhek minimalizálása érdekében ezen irányelv átültetésének és végrehajtásának a lehető legnagyobb mértékben a meglévő nemzeti **szabályokon és mechanizmusokon** kell alapulnia. Az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiáknak **a** 2002/413/EK tanácsi **ajánlásban** és a 2010/631/EU tanácsi határozatban meghatározott elveken és szempontokon kell nyugodniuk.

Módosítás

- (13) Az arányosság és a szubszidiaritás elvének való megfelelés, valamint a járulékos adminisztratív terhek minimalizálása érdekében ezen irányelv átültetésének és végrehajtásának a lehető legnagyobb mértékben a meglévő nemzeti **és regionális tengeri egyezmény szabályain és mechanizmusain** kell alapulnia. Az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiáknak **az európai integrált partiövezet-kezelés végrehajtásáról szóló, 2002. május 30-i 2002/413/EK európai parlamenti és tanácsi ajánlásban** ^(18 bis) és a 2010/631/EU tanácsi határozatban meghatározott elveken és szempontokon kell nyugodniuk.

^(18 bis) HL L 148., 2002.6.6., 24. o.

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 10

Irányelvre irányuló javaslat

15 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (15) A tengeri területrendezésnek és az integrált partiövezet-gazdálkodásnak a 2008/56/EK irányelv 1. cikkének (3) bekezdésében említett ökoszisztéma-alapú szemléletet kell alkalmaznia, biztosítva a **különféle** tevékenységek által okozott kollektív terhelés **azon szintjét**, amely összeegyeztethető a jó környezeti állapot elérésével, gondoskodva arról, hogy a tengeri ökoszisztémáknak az emberi tevékenység által előidézett változásokra való reagálóképessége ne sérüljön, egyszersmind lehetővé téve a tengeri javak és szolgáltatások fenntartható igénybevételét a jelen és a jövő nemzedékek számára.

Módosítás

- (15) A tengeri területrendezésnek és az integrált partiövezet-gazdálkodásnak a **szubszidiaritás elvére figyelemmel a** 2008/56/EK irányelv 1. cikkének (3) bekezdésében említett ökoszisztéma-alapú szemléletet kell alkalmaznia, **és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikke (2) bekezdésének megfelelően figyelembe kell vennie az elővigyázatosság és a megelőzés elvét**, biztosítva, **hogy a tengeri és part menti** tevékenységek által okozott kollektív terhelés **olyan szinten maradjon**, amely összeegyeztethető a jó környezeti állapot elérésével **és a természeti erőforrások megőrzésével**, gondoskodva arról, hogy a tengeri ökoszisztémáknak az emberi tevékenység által előidézett változásokra való reagálóképessége ne sérüljön, egyszersmind lehetővé téve a tengeri javak és szolgáltatások fenntartható igénybevételét a jelen és a jövő nemzedékek számára.

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 11

Irányelvre irányuló javaslat

16 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (16) A tengeri területrendezés és az integrált partiövezet-gazdálkodás hozzá fog járulni többek között a következő aktusokban foglalt célok megvalósulásához: a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁹⁾, a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet⁽²⁰⁾, a transeurópai közlekedési hálózat fejlesztésére vonatkozó közösségi iránymutatásokról szóló 1692/96/EK határozat módosításáról szóló 884/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozat⁽²¹⁾, a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia⁽²²⁾, az erőforrás-hatékony Európa megteremtésének ütemterve⁽²³⁾, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásról szóló uniós stratégia⁽²⁴⁾; továbbá adott esetben szolgálni fogja az EU regionális politikájának – köztük a tengermedencékre vonatkozó stratégiáknak és a makroregionális stratégiáknak – a céljait is.

⁽¹⁹⁾ HL C 140., 2009.6.5., **16–62.** o.

⁽²⁰⁾ HL L 358., 2002.12.31., **59–80.** o.

⁽²¹⁾ HL C 167., 2005.4.30., **1–38.** o.

⁽²²⁾ COM(2011)0244 végleges.

⁽²³⁾ COM(2011)0571 végleges.

⁽²⁴⁾ COM(2013)XXXX.

Módosítás

- (16) A tengeri területrendezés és az integrált partiövezet-gazdálkodás hozzá fog járulni többek között a következő aktusokban foglalt célok megvalósulásához: a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁹⁾, a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet⁽²⁰⁾, a **vadon élő madarak védelméről szóló, 2009. november 30-i 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv^(20 bis), a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv^(20 ter)**, a transeurópai közlekedési hálózat fejlesztésére vonatkozó közösségi iránymutatásokról szóló 1692/96/EK határozat módosításáról szóló, 2004. április 29-i 884/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozat⁽²¹⁾, a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia⁽²²⁾, az erőforrás-hatékony Európa megteremtésének ütemterve⁽²³⁾, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásról szóló uniós stratégia⁽²⁴⁾ **és a „Javaslatok és stratégiai célkitűzések az Európai Unió tengeri szállítási politikájának vonatkozásában a 2018-ig terjedő időszakra” című bizottsági közlemény (COM (2009)0008)**; továbbá adott esetben szolgálni fogja az EU regionális politikájának – köztük a tengermedencékre vonatkozó stratégiáknak és a makroregionális stratégiáknak – a céljait is.

⁽¹⁹⁾ HL C 140., 2009.6.5., **16.** o.

⁽²⁰⁾ HL L 358., 2002.12.31., **59.** o.

^(20 bis) **HL L 20., 2010.1.26., 7. o.**

^(20 ter) **HL L 206., 1992.7.22., 7. o.**

⁽²¹⁾ HL L 167., **2004.4.30., 1. o.**

⁽²²⁾ COM(2011)0244.

⁽²³⁾ COM(2011)0571.

⁽²⁴⁾ COM(2013)XXXX.

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 12

Irányelvre irányuló javaslat

17 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (17) A tengeri és partközeli tevékenységek gyakran szorosan összefonódnak egymással. Ez megköveteli a tengeri területrendezési tervek és integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiák koordináltságát és integráltságát, biztosítva a tengeri térség fenntartható használatát és a parti területekkel való fenntartható gazdálkodását, figyelemmel a különféle társadalmi, gazdasági és környezeti tényezőkre.

Módosítás

- (17) A tengeri és partközeli tevékenységek gyakran szorosan összefonódnak egymással **és függnék egymástól**. Ez megköveteli a tengeri területrendezési tervek és integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiák koordináltságát, **összszekapcsoltságát** és integráltságát, biztosítva a tengeri térség fenntartható használatát és a parti területekkel való fenntartható gazdálkodását, figyelemmel a különféle társadalmi, gazdasági és környezeti tényezőkre **és célokra**.

Módosítás 13

Irányelvre irányuló javaslat

18 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (18) Ezen irányelv célkitűzéseinek eléréséhez a tengeri területrendezési terveknek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiáknak nemcsak magukban kell foglalniuk a problémameghatározás, információgyűjtés, tervezés, döntéshozatal, végrehajtás **és** a végrehajtásra vonatkozó nyomon követés teljes ívét, de a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismeretekre is kell épülniük. Hasznosítaniuk kell továbbá a meglévő és leendő jogszabályokban – köztük a tengervizek jó környezeti állapotára vonatkozó kritériumokról és módszertani előírásokról szóló 2010/477/EU bizottsági határozatban vagy „A tengerrel kapcsolatos tudás 2020” elnevezésű bizottsági kezdeményezésben ⁽²⁵⁾ – meghatározott mechanizmusokat.

⁽²⁵⁾ COM(2010)0461 végleges.

Módosítás

- (18) Ezen irányelv célkitűzéseinek eléréséhez a tengeri területrendezési terveknek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiáknak nemcsak magukban kell foglalniuk a problémameghatározás, információgyűjtés, tervezés, döntéshozatal, végrehajtás, a végrehajtásra vonatkozó nyomon követés, **a felülvizsgálat vagy az aktualizálás** teljes ívét, de a rendelkezésre álló legjobb **és legfrissebb** tudományos ismeretekre is kell épülniük. Hasznosítaniuk kell továbbá a meglévő és leendő jogszabályokban – köztük a tengervizek jó környezeti állapotára vonatkozó kritériumokról és módszertani előírásokról szóló 2010/477/EU bizottsági határozatban vagy „A tengerrel kapcsolatos tudás 2020” elnevezésű bizottsági kezdeményezésben ⁽²⁵⁾ – meghatározott mechanizmusokat.

⁽²⁵⁾ COM(2010)0461.

Módosítás 14

Irányelvre irányuló javaslat

19 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (19) A tengeri területrendezés legfőbb célja a tengeri területek használati módjainak beazonosítása, **irányítása és az ezekkel kapcsolatos konfliktusok kezelése**. Ehhez a tagállamoknak legalább azt kell biztosítaniuk, hogy a tervezési folyamat vagy folyamatok végén létrejön egy átfogó terv a tengeri térséggel kapcsolatos különféle használati formák tekintetében, figyelemmel az éghajlatváltozással összefüggő hosszú távú változásokra is.

Módosítás

- (19) A tengeri területrendezés legfőbb célja a tengeri területek használati módjainak beazonosítása **és irányítása, az ágazatközi konfliktusok minimalizálása és a fenntartható növekedés javítása a tengeri ágazatban**. Ehhez a tagállamoknak legalább azt kell biztosítaniuk, hogy a tervezési folyamat vagy folyamatok végén létrejön egy átfogó terv a tengeri térséggel kapcsolatos különféle használati formák tekintetében, figyelemmel az éghajlatváltozással összefüggő hosszú távú változásokra is.

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 15

Irányelvre irányuló javaslat

20 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (20) A tagállamok feladata, hogy egyeztessék és összehangolják terveiket és stratégiáikat a többi releváns tagállam vagy harmadik ország adott tengeri régiójáért, alrégiójáért vagy part menti övezetért felelős hatóságaival, összhangban a szóban forgó tagállamok és harmadik országok európai vagy nemzetközi jogból fakadó jogaival és kötelezettségeivel. A tagállamok közötti és a környező harmadik országokkal folytatott határokon átnyúló együttműködésekhez szükséges, hogy minden tagállamban legyenek az ügyért felelős hatóságok. Ezért a tagállamoknak ki kell jelölniük azt az illetékes **hatóságot vagy** hatóságokat, **amely(ek) felelős(ek)** a többi tagállammal vagy harmadik országokkal való együttműködésért. Tekintettel a tengeri régiók, alrégiók vagy part menti övezetek közötti különbségekre, ezen irányelv keretein belül nem helyénvaló részletesen előírni az együttműködési mechanizmus jellemzőit.

Módosítás

- (20) A tagállamok feladata, hogy **a lehetséges mértékig** egyeztessék és összehangolják terveiket és stratégiáikat a többi releváns tagállam vagy harmadik ország adott tengeri régiójáért, alrégiójáért vagy part menti övezetért felelős hatóságaival, összhangban a szóban forgó tagállamok és harmadik országok európai vagy nemzetközi jogból fakadó jogaival és kötelezettségeivel. A tagállamok közötti és a környező harmadik országokkal folytatott határokon átnyúló együttműködésekhez szükséges, hogy minden tagállamban legyenek az ügyért felelős hatóságok. Ezért a tagállamoknak ki kell jelölniük azt az illetékes hatóságokat, **amelyek felelősek** a többi tagállammal vagy harmadik országokkal való együttműködésért. Tekintettel a tengeri régiók, alrégiók vagy part menti övezetek közötti különbségekre, ezen irányelv keretein belül nem helyénvaló részletesen előírni az együttműködési mechanizmus jellemzőit.

Módosítás 16

Irányelvre irányuló javaslat

21 a preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (21a) **Annak érdekében, hogy elősegítsük a part menti területek alkalmazkodását az éghajlatváltozáshoz, valamint hogy gátat szabjunk az erózió és a túlzott feltöltődés jelenségének, a tengeri kiáradás kockázatának, a part menti ökoszisztémák környezeti állapota romlásának és a biológiai sokféleség pusztulásának, különösen fontos a part menti üledékek helyes – fenntartható és ökokompatibilis – kezelése, amely ellensúlyozná a kockázatoknak erősen kitett, sínylódó területeken kialakult helyzetet. A kontinentális talapzaton a tenger alatt lerakódott üledéket hiány esetén a part menti ökoszisztémák üledékpótlására lehetne használni.**

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 17

Irányelvre irányuló javaslat

22 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (22) A tengeri és partközeli területek irányítása komplex feladat, amelybe bele kell vonni a különféle szintű hatóságokat, gazdasági szereplőket és egyéb érdekeltet. A vonatkozó uniós jogszabályokkal összhangban és a fenntartható fejlődés hatékony biztosítása érdekében elengedhetetlenül fontos az érdekelt, a hatóságok és a nyilvánosság véleményének kikérése az ezen irányelv szerinti tengeri területrendezési tervek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiák előkészítésének megfelelő fázisában. **A nyilvános egyeztetéssel kapcsolatos rendelkezésre jó példát kínál a 2003/35/EK irányelv 2. cikkének (2) bekezdése.**

Módosítás

- (22) A tengeri és partközeli területek irányítása komplex feladat, amelybe bele kell vonni a különféle szintű hatóságokat, gazdasági szereplőket és egyéb érdekeltet. A vonatkozó uniós jogszabályokkal összhangban és a fenntartható fejlődés hatékony biztosítása érdekében elengedhetetlenül fontos az érdekelt, a hatóságok és a nyilvánosság véleményének kikérése az ezen irányelv szerinti tengeri területrendezési tervek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiák előkészítésének megfelelő fázisában.

Módosítás 18

Irányelvre irányuló javaslat

25 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (25) Annak biztosítására, hogy a tengeri területrendezési tervek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiák megbízható adatokon alapuljanak, továbbá hogy a járulékos adminisztratív terhek csökkenjenek, fontos, hogy a tagállamok az adatgyűjtés meglévő eszközeinek alkalmazásakor a rendelkezésre álló legjobb minőségű adatokat gyűjtsék össze (például „A tengerrel kapcsolatos tudás 2020” kezdeményezés keretében).

Módosítás

- (25) Annak biztosítására, hogy a tengeri területrendezési tervek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiák megbízható adatokon alapuljanak, továbbá hogy a járulékos adminisztratív terhek csökkenjenek, fontos, hogy a tagállamok az adatgyűjtés meglévő eszközeinek alkalmazásakor a rendelkezésre álló legjobb minőségű adatokat gyűjtsék össze **és használják azzal, hogy ösztönzik az érdekelt feleket adataik és információik megosztására** (például „A tengerrel kapcsolatos tudás 2020” kezdeményezés keretében).

Módosítás 19

Irányelvre irányuló javaslat

25 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (25a) **Annak elősegítése érdekében, hogy az irányelvet az Unió területén átfogó és összehangolt módon alkalmazzák, helyénvaló feltárni, hogy a meglévő finanszírozási források közül melyek fogják támogatni a demonstrációs programokat, valamint a part menti és tengeri térségek kezelésére és irányítására szolgáló, jól működő stratégiákból és tervekből nyert helyes gyakorlatok megosztását.**

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 20

Irányelvre irányuló javaslat

28 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (28) Ezen irányelv rendelkezéseinek időben történő átültetése rendkívül fontos, mivel az EU számos olyan, 2020-ig végrehajtandó szakpolitikai kezdeményezést fogadott el, amelyek támogatására ez az irányelv hivatott. Ezért ezen irányelv átültetésére a lehető legrövidebb határidőt kell elfogadni,

Módosítás

- (28) Ezen irányelv rendelkezéseinek időben történő átültetése rendkívül fontos, mivel az EU számos olyan, 2020-ig végrehajtandó szakpolitikai kezdeményezést fogadott el, amelyek támogatására **és kiegészítésére** ez az irányelv hivatott. Ezért ezen irányelv átültetésére a lehető legrövidebb határidőt kell elfogadni,

Módosítás 21

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (1) Ez az irányelv létrehozza a tengeri és partvidéki gazdaságok fenntartható növekedésének és a tengeri és tengerparti erőforrások fenntartható használatának előmozdítását célzó tengeri területrendezés és **integrált partiövezet-gazdálkodás keretét**.

Módosítás

- (1) Ez az irányelv létrehozza a tengeri és partvidéki gazdaságok fenntartható növekedésének és a tengeri és tengerparti erőforrások fenntartható **fejlesztésének és** használatának előmozdítását célzó tengeri területrendezés – **az integrált partiövezet-gazdálkodást is magában foglaló – keretét, különösen azáltal, hogy támogatja a „Kék növekedés: a fenntartható tengergazdálkodási és tengergazdasági növekedés lehetőségei” című 2012. szeptember 13-i bizottsági közleményben meghatározott prioritási területeket;**

Módosítás 22

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (2) Az Európai Unió integrált tengerpolitikájának összefüggésében ez **a keret biztosítja**, hogy a tagállamok tengeri területrendezési terveket és integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiákat dolgozzanak ki és hajtsanak végre az 5. cikkben meghatározott célkitűzések elérése érdekében.

Módosítás

- (2) Az Európai Unió integrált tengerpolitikájának összefüggésében ez **az irányelv keretét biztosít arra**, hogy a tagállamok tengeri területrendezési terveket és integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiákat dolgozzanak ki és hajtsanak végre az 5. cikkben meghatározott célkitűzések elérése érdekében, **figyelembe véve a szárazföld–tenger kölcsönhatásokat és a határokon átnyúló megerősített együttműködést a vonatkozó UNCLOS-rendelkezések alapján.**

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 23

Irányelvre irányuló javaslat

2 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) Ezen irányelv rendelkezései **a tengervizekre** és a part menti **övezetekre** alkalmazandók.

Módosítás

(1) Ezen irányelv rendelkezései **az összes uniós tengervízre** és a part menti **övezetre** alkalmazandók, **a hatályos uniós és nemzeti jogszabályokkal összhangban**.

Módosítás 24

Irányelvre irányuló javaslat

2 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) Ez az irányelv nem alkalmazandó a kizárólag védelmi és nemzetbiztonsági célú tevékenységekre. Ugyanakkor **minden tagállam köteles gondoskodni arról**, hogy az **ilyen tevékenységek az irányelv célkitűzéseivel összehangolt módon folyjanak**.

Módosítás

(2) Ez az irányelv nem alkalmazandó a kizárólag védelmi és nemzetbiztonsági célú tevékenységekre. **A tagállamoknak** ugyanakkor **törekedniük kell annak biztosítására**, hogy – **amennyiben ez ésszerű és megvalósítható – e tevékenységeket az irányelv céljaival összeegyeztethető módon végezzék**.

Módosítás 25

Irányelvre irányuló javaslat

3 cikk – 1 pont

A Bizottság által javasolt szöveg

1. „part menti övezet”: a partvonal tenger felőli és szárazföld felőli oldalára kiterjedő geomorfológiai terület, melynek tengeri határa a tagállamok parti **vizeinek külső határával azonos, szárazföldi határa pedig a tagállamok által az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiákban meghatározott határ**;

Módosítás

1. „part menti övezet”: a partvonal tenger felőli és szárazföld felőli oldalára kiterjedő, **a tagállamok által jogszabályaikban meghatározott tengerpart és geomorfológiai terület**, melynek tengeri határa **nem haladja meg** a tagállamok parti **vizeit**;

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 26

Irányelvre irányuló javaslat

3 cikk – 2 pont

A Bizottság által javasolt szöveg

2. „integrált tengerpolitika”: uniós szakpolitika, melynek célja az összehangolt és következetes **döntéshozatal** előmozdítása, hogy ezáltal a következetes, tengeri vonatkozású szakpolitikák és a megfelelő nemzetközi együttműködés révén optimalizálni lehessen a tagállamok – különösen az Unió part menti régiói, szigetei és legkülső régiói –, valamint a tengeri ágazatok fenntartható fejlődését, gazdasági növekedését és társadalmi kohézióját;

Módosítás

2. „integrált tengerpolitika”: uniós szakpolitika, melynek célja az összehangolt és következetes **ágazatközi és határokon átnyúló tengeri irányítás** előmozdítása, hogy ezáltal a következetes, tengeri vonatkozású szakpolitikák és a megfelelő nemzetközi együttműködés révén optimalizálni lehessen a tagállamok – különösen az Unió part menti régiói, szigetei és legkülső régiói –, valamint a tengeri ágazatok fenntartható fejlődését, gazdasági növekedését és társadalmi kohézióját;

Módosítás 27

Irányelvre irányuló javaslat

3 cikk – 2 a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

- 2a. „tengeri területrendezési terv”: a tengeri területeken folytatott emberi tevékenységek térbeli és időbeli elosztására vonatkozó, az ebben az irányelvben meghatározott gazdasági, környezeti és társadalmi célkitűzések megvalósulására irányuló nyilvános elemzési és tervezési folyamat eredményeként, a vonatkozó nemzeti szakpolitikákkal összhangban a tengeri térség különböző tengeri célokra történő felhasználásának meghatározása tekintetében létrejött terv vagy tervek, kifejezetten ösztönözve a többcélú felhasználást;

Módosítás

Módosítás 28

Irányelvre irányuló javaslat

3 cikk – 2 b pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

- 2b. „integrált partiövezet-gazdálkodási stratégia”: formális és informális gyakorlatok és/vagy stratégiák, amelyek a part menti területeket érintő folyamatok összességének átfogó irányítására szolgálnak, koordinált módon kezelve a part menti tevékenységekkel összefüggő szárazföld–tenger kölcsönhatásokat a part menti és tengeri területek fenntartható fejlődésének biztosítása érdekében; Ezek a stratégiák gondoskodnak arról, hogy az irányítási és fejlesztési döntéseket a különféle ágazati szempontok összehangolásával hozzák meg, valamint hogy elkerüljék vagy legalábbis korlátozzák a part menti területek használatából adódó konfliktusokat.

Módosítás

2013. december 12., csütörtök

Külön szavazás

Irányelvre irányuló javaslat

3 cikk – 3 pont

A Bizottság által javasolt szöveg

3. „tengeri régiók **vagy alrégiók**”: a 2008/56/EK irányelv 4. cikkében említett tengeri régiók **és alrégiók**;

Módosítás

3. „tengeri régiók”: a 2008/56/EK irányelv 4. cikkében említett tengeri régiók;

Módosítás 29

Irányelvre irányuló javaslat

3 cikk – 4 pont

A Bizottság által javasolt szöveg

4. „tengervizek”: a **2008/56/EK irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározott** vízterület, tengerfenék és altalaj;

Módosítás

4. „tengervizek”: a **felsővíz**ek kiterjedését meghatározó **alapon** tenger felőli részétől az azon területek **legszéleig** terjedő vízterület, tengerfenék és altalaj, **amelyen az UNCLOS-szal összhangban egy tagállam joghatósággal rendelkezik és/vagy joghatóságot gyakorol, kivéve az Európai Unió működéséről szóló szerződés II. mellékletében említett országokkal és területekkel szomszédos vizeket és a francia tengerentúli megyéket és közösségeket**;

Módosítás 31

Irányelvre irányuló javaslat

3 cikk – 7 pont

A Bizottság által javasolt szöveg

7. „jó környezeti állapot”: a 2008/56/EK irányelv 3. cikkének 5. pontjában említett környezeti állapot.

Módosítás

7. „jó környezeti állapot”: a 2008/56/EK irányelv 3. cikkének 5. pontjában **és a 2010/477/EU bizottsági határozatban** említett környezeti állapot.

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 32

Irányelvre irányuló javaslat

4 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) Minden egyes tagállam **köteles kidolgozni és végrehajtani egy vagy több** tengeri területrendezési **tervet és egy vagy több** integrált partiövezet-gazdálkodási **stratégiát**. Ezeket külön dokumentumokban rögzíthetik.

Módosítás

(1) Minden egyes tagállam **kidolgozza és végrehajtja a** tengeri területrendezési **tervezési eljárásokat**. Amennyiben egy tagállam nem foglalja bele a szárazföld–tenger kölcsönhatásokat tengeri területrendezési tervébe, ezekkel a kölcsönhatásokkal az integrált partiövezet-gazdálkodás keretében kell foglalkozni. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy vagy integrált megközelítést követnek, vagy pedig külön tengeri területrendezési terveket és integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiákat hoznak létre.

Módosítás 33

Irányelvre irányuló javaslat

4 cikk – 1 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1a) Továbbra is a tagállamok vagy az illetékes regionális, illetve helyi hatóságok felelnek e tervek és stratégiák kialakításáért és tartalmuk meghatározásáért, ideértve a tengeri térség arányos elosztását is a különböző ágazati tevékenységek és tengerészeti, illetve tengeri felhasználási módok között.

Módosítás 34

Irányelvre irányuló javaslat

4 cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(3) A tagállamok a tengeri területrendezési tervek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiák kidolgozásakor kellő figyelmet fordítanak a régiók és alrégiók jellegzetességeire, az egyes ágazati tevékenységekre, az érintett tengervizekre és part menti övezetekre, valamint az éghajlatváltozással összefüggő **lehetséges** hatásokra.

Módosítás

(3) A tagállamok a tengeri területrendezési tervek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiák kidolgozásakor kellő figyelmet fordítanak a **tengeri és part menti** régiók és alrégiók jellegzetességeire, **szükségeikre és az ezekben rejlő lehetőségekre**, az egyes **jelenlegi és jövőbeli** ágazati tevékenységekre, az érintett tengervizekre és part menti övezetekre, valamint az éghajlatváltozással összefüggő hatásokra.

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 35

Írányelvre irányuló javaslat

4 cikk – 3 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3a) Az EUMSZ 349. cikkét különösen az Unió legkülső régiói esetében kell tiszteletben tartani, figyelembe véve e régiók egyedi adottságait és korlátait.

Módosítás 36

Írányelvre irányuló javaslat

5 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

A tengeri területrendezési terveknek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiáknak ökoszisztéma-alapú megközelítést kell alkalmazniuk a tengervizeken és a part menti övezetekben **egymással versengő ágazati** tevékenységek **egymás mellettiségének megkönnyítése és konfliktusaik kezelése érdekében, valamint hozzá kell járulniuk a következőkhöz:**

(1) A tengeri területrendezési terveknek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiáknak ökoszisztéma-alapú megközelítést, **illetve ezzel egyidejűleg gazdasági, szociális és környezetvédelmi kritériumokat** kell alkalmazniuk a **tengeri ágazat fenntartható fejlődése és növekedése érdekében. Támogatniuk kell az adott ágazati tevékenységek egymással összeegyeztethető egymás mellettiségét, minimalizálniuk kell a** tengervizeken és a part menti övezetekben **folyó** tevékenységek **közötti konfliktusokat, és elő kell mozdítaniuk ugyanazon tengeri térség különböző ágazatok általi többszörös felhasználását.**

(2) A tengeri területrendezési terveknek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiáknak hozzá kell járulniuk a következő uniós célokhoz:

a) az Unió energiaellátásának biztosítása a tengeri erőforrások kiaknázásának, az új és megújuló energiaforrások kifejlesztésének, az energiaellátó hálózatok összekapcsolásának és az energiahatékonyság fokozásának előmozdítása révén;

a) az Unió energiaellátásának biztosítása a tengeri erőforrások kiaknázásának, az új és megújuló energiaforrások kifejlesztésének, az energiaellátó hálózatok összekapcsolásának és az energiahatékonyság fokozásának előmozdítása révén;

b) a tengeri közlekedés fejlődésének elősegítése, **hatékony és költséghatékony hajózási útvonalak kialakítása** Európa-szerte, ideértve a kikötők rendelkezésre állását és a **közlekedésbiztonságot** is;

b) a tengeri közlekedés fejlődésének elősegítése Európa-szerte, ideértve a kikötők rendelkezésre állását, **a közlekedésbiztonságot, a multimodális kapcsolatokat és a fenntarthatóságot** is;

c) a halászati és **akvakultúra-ágazat** fenntartható fejlődésének és növekedésének előmozdítása, ideértve a foglalkoztatás kérdését a halászati és a kapcsolódó ágazatokban;

c) a halászati **ágazat** fenntartható fejlődésének és **az akvakultúra-ágazat fenntartható** növekedésének előmozdítása, ideértve a foglalkoztatás kérdését a halászati és a kapcsolódó ágazatokban;

2013. december 12., csütörtök

A Bizottság által javasolt szöveg

- d) a környezet megóvásának, védelmének és állapotjavulásának biztosítása, valamint a természeti erőforrások körültekintő és ésszerű hasznosítása, különösen annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a jó környezeti állapotot, ne csökkenjen tovább a biodiverzitás, megálljon az ökoszisztéma-szolgáltatások minőségi romlása, és **mérséklődjön a tengerszennyezés** kockázata;
- e) a part menti és tengeri területek ellenállóképességének biztosítása az éghajlatváltozás hatásaival szemben.

Módosítás

- d) a környezet megóvásának, védelmének és állapotjavulásának biztosítása **a védett területek reprezentatív és koherens hálózata révén**, valamint a természeti erőforrások körültekintő, **elővigyázatos** és ésszerű hasznosítása, különösen annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a jó környezeti állapotot, **hogy** ne csökkenjen tovább a biodiverzitás, **hogy** megálljon az ökoszisztéma-szolgáltatások minőségi romlása, **továbbá hogy mérséklődjön és megelőzhető legyen a tengeri és tengerparti szennyezés** kockázata;
- e) a part menti és tengeri területek **fokozottabb** ellenállóképességének biztosítása az éghajlatváltozás hatásaival szemben, **a sérülékeny part menti területek védelme érdekében.**

(3) **A tengeri területrendezési terveknek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiák hozzájárulhatnak további nemzeti célokhoz is, például:**

- a) **a fenntartható nyersanyag-kitermelés elősegítése;**
- b) **a fenntartható turizmus elősegítése;**
- c) **a kulturális örökség megőrzésének és védelmének biztosítása;**
- d) **szabadidős és egyéb nyilvános felhasználási formák biztosítása;**
- e) **a tengeri gazdaság hagyományos gazdasági és társadalmi jellemzőinek megőrzése.**

Módosítás 37

Irányelvre irányuló javaslat

6 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (1) **A tengeri területrendezési tervek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiák keretében operatív** lépéseket kell **kidolgozni** az 5. cikkben meghatározott célkitűzések elérése érdekében, figyelembe véve **minden** kapcsolódó **tevékenységet** és az azok tekintetében alkalmazandó intézkedéseket.

Módosítás

- (1) **Minden egyes tagállamnak eljárási** lépéseket kell **kidolgoznia** az 5. cikkben meghatározott célkitűzések elérése érdekében, figyelembe véve **a** kapcsolódó **tevékenységeket, felhasználási módokat** és az azok tekintetében alkalmazandó intézkedéseket.

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 38

Irányelvre irányuló javaslat

6 cikk – 2 bekezdés – b pont

A Bizottság által javasolt szöveg

b) **hatékony, határokon átvéelő együttműködést** kell **biztosítaniuk** a **tagállamok, a nemzetközi hatóságok és a** releváns ágazati politikákban érdekelt **viszonylatában**;

Módosítás

b) **a 9. cikk összhangban biztosítaniuk** kell a releváns ágazati politikákban érdekelt **részvételét**;

Módosítás 39

Irányelvre irányuló javaslat

6 cikk – 2 bekezdés – b a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

ba) **a 12. cikk összhangban biztosítaniuk kell a hatékony, határokon átvéelő együttműködést a tagállamok között**;

Módosítás

Módosítás 40

Irányelvre irányuló javaslat

6 cikk – 2 bekezdés – c pont

A Bizottság által javasolt szöveg

c) a tengeri területrendezési tervek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiák ugyanazon régiókban, alrégiókban és azok part menti övezeteiben található harmadik országok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó tengervizekre és part menti övezetekre gyakorolt, határokon átvéelő hatásainak beazonosítása és e hatások kezelése az érintett országok illetékes hatóságaival való együttműködés keretében, összhangban a **12. és** 13. cikkel.

Módosítás

c) a tengeri területrendezési tervek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiák ugyanazon régiókban, alrégiókban és azok part menti övezeteiben található harmadik országok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó tengervizekre és part menti övezetekre gyakorolt, határokon átvéelő hatásainak beazonosítása és e hatások kezelése az érintett országok illetékes hatóságaival való együttműködés keretében, összhangban a 13. cikkel.

Módosítás 41

Irányelvre irányuló javaslat

6 cikk – 2 bekezdés – c a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

ca) **egyrészt a legjobb elérhető adatokon kell alapulniuk, másrészt pedig garantálniuk kell a szükséges rugalmasságot a jövőbeli fejlemények figyelembevétele érdekében**;

Módosítás

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 42

Irányelvre irányuló javaslat

7 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) A tengeri területrendezési terveknek magukban kell foglalniuk legalább a tengervizek feltérképezését, vagyis fel kell mérniük a tengeri területeken folytatott releváns **emberi** tevékenységek tényleges és potenciális térbeli és időbeli elosztását az 5. cikkben meghatározott célkitűzések elérése érdekében.

Módosítás

(1) A tengeri területrendezési terveknek magukban kell foglalniuk legalább a tengervizek feltérképezését, vagyis fel kell mérniük a tengeri területeken folytatott releváns **tengeri felhasználási módok és** tevékenységek, **illetve fontos ökoszisztéma-elemek** tényleges, **tervezett** és potenciális térbeli és időbeli elosztását az 5. cikkben meghatározott **uniós** célkitűzések elérése érdekében.

Módosítás 43

Irányelvre irányuló javaslat

7 cikk – 2 bekezdés – bevezető rész

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) A tengeri területrendezési tervek kidolgozásakor a tagállamoknak figyelembe kell venniük **legalább a következőket**:

Módosítás

(2) A tengeri területrendezési tervek kidolgozásakor a tagállamoknak figyelembe kell venniük **többek között a következő felhasználásokat és tevékenységeket**:

Módosítás 44

Irányelvre irányuló javaslat

7 cikk – 2 bekezdés – a–g pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

- a) az energia kinyerését és a megújuló energia termelését szolgáló létesítmények;
- b) olaj- és gázkitermelő telepek és infrastruktúrák;
- c) tengeri közlekedési útvonalak;
- d) tengeralatti kábelek és csővezetékek;
- e) halászati területek;
- f) tengeri **akvakultúra-telepek**;

Módosítás

- a) az energia kinyerését és a megújuló energia termelését, **valamint az energia partra szállítását** szolgáló létesítmények;
- b) olaj- és gázkitermelő, **valamint egyéb nyersanyagfeltáró és -kitermelő** telepek és infrastruktúrák;
- c) tengeri közlekedési útvonalak;
- d) tengeralatti kábelek és csővezetékek;
- e) **meglévő és potenciális** halászati területek;
- f) tengeri **akvakultúra-területek**;

2013. december 12., csütörtök

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

g) természetvédelmi területek.

g) **a természet és a fajok védelmére és megőrzésére szolgáló területek, Natura 2000 területek, egyéb érzékeny tengeri ökoszisztémák és az azokkal szomszédos területek, az uniós és nemzeti jogszabályokkal összhangban;**

h) **tengeri és tengerparti idegenforgalom;**

i) **a kulturális örökség védelmére szolgáló területek;**

j) **katonai kiképzési területek.**

Módosítás 45

Irányelvre irányuló javaslat

8 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1) Az integrált partiövezet-gazdálkodási **stratégiáknak ma-gukban** kell **foglalniuk legalább** a part menti övezetekben alkalmazott meglévő **intézkedések leltárát és egy** vizsgálatot **arra nézve**, hogy szükség van-e további intézkedésekre az 5. cikkben meghatározott célkitűzések eléréséhez. **A stratégiáknak** az integrált és ágazatközi politikák végrehajtását kell **célozniuk**, és figyelembe kell **venniük** a szárazföldi és tengeri tevékenységek kölcsönhatásait.

(1) Az integrált partiövezet-gazdálkodási **stratégiák létreho-zásakor a tagállamoknak el kell dönteniük, hogy gyakorlati eljárásokat tartalmazó csomagot vagy pedig egy vagy több stratégiát alkalmaznak. A tagállamok felméri a** part menti övezetekben alkalmazott meglévő **intézkedéseket, és** vizsgálatot **végeznek**, hogy szükség van-e további intézkedésekre az 5. cikkben meghatározott célkitűzések eléréséhez. Az integrált **partiövezet-gazdálkodásnak az integrált** és ágazatközi politikák végrehajtását kell **javítania**, és figyelembe kell **vennie** a száraz-földi és tengeri tevékenységek kölcsönhatásait **a szárazföld-tenger kapcsolódás biztosítása érdekében.**

Módosítás 46

Irányelvre irányuló javaslat

8 cikk – 2 bekezdés – bevezető rész

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(2) A tengeri integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiák kidolgozásakor a tagállamok figyelembe veszik **legalább a következő tevékenységeket:**

(2) A tengeri integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiák kidolgozásakor a tagállamok figyelembe veszik **a következőket:**

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 47**Irányelvre irányuló javaslat****8 cikk – 2 bekezdés – a pont**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

a) meghatározott természeti erőforrások használata, ideértve az energia kinyerését és a megújuló energia termelését szolgáló létesítményeket;

törölve

Módosítás 48**Irányelvre irányuló javaslat****8 cikk – 2 bekezdés – a a pont (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

aa) már bevált gyakorlatok és kialakított stratégiák a 2002/413/EK ajánlással összhangban;

Módosítás 49**Irányelvre irányuló javaslat****8 cikk – 2 bekezdés – a b pont (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

ab) meglévő formális és informális gyakorlatok, hálózatok és határokon átnyúló együttműködési mechanizmusok;

Módosítás 50**Irányelvre irányuló javaslat****8 cikk – 2 bekezdés – ac pont (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

ac) kapcsolódó tevékenységek, létesítmények, eszközök és infrastruktúra;

Módosítás 51**Irányelvre irányuló javaslat****8 cikk – 2 bekezdés – b pont**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

b) infrastruktúra, energiatermelő létesítmények, közlekedés, kikötők, part menti művek és egyéb építmények, többek között zöld infrastruktúra fejlesztése;

törölve

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 52

Írányelvre irányuló javaslat

8 cikk – 2 bekezdés – c pont

A Bizottság által javasolt szöveg

c) mezőgazdaság és ipar;

Módosítás

törölve

Módosítás 53

Írányelvre irányuló javaslat

8 cikk – 2 bekezdés – d pont

A Bizottság által javasolt szöveg

d) halászat és akvakultúra;

Módosítás

törölve

Módosítás 54

Írányelvre irányuló javaslat

8 cikk – 2 bekezdés – e pont

A Bizottság által javasolt szöveg

e) parti menti ökoszisztémák, ökoszisztéma-szolgáltatások, természet, tengerparti tájak és szigetek megőrzése és helyreállítása;

Módosítás

e) **a** parti menti ökoszisztémák, **védett delták és árterületek**, ökoszisztéma-szolgáltatások, természet, tengerparti tájak és szigetek **védelme**, megőrzése és helyreállítása;

Módosítás 55

Írányelvre irányuló javaslat

8 cikk – 2 bekezdés – f pont

A Bizottság által javasolt szöveg

f) az éghajlatváltozás hatásainak enyhítése és a hozzájuk való alkalmazkodás.

Módosítás

f) az éghajlatváltozás hatásainak enyhítése és a hozzájuk való alkalmazkodás, **különös tekintettel az ökoszisztémák ellenálló képességének javítására;**

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 56

Irányelvre irányuló javaslat

9 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) A tagállamok megteremtik az érdekelt **nyilvános részvételének lehetőségét** a tengeri területrendezési tervek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiák kidolgozásának korai szakaszában.

Módosítás

A tagállamok megteremtik **nyilvános részvétel lehetőségét** az érintett érdekelt, **hatóságok és nyilvánosság tájékoztatásán és a velük folytatott konzultáción keresztül a** tengeri területrendezési tervek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiák kidolgozásának korai szakaszában. **A tagállamok azt is biztosítják, hogy ezek az érdekelt és hatóságok és az érintett nyilvánosság hozzáférjenek a véglegesített eredményekhez.**

Módosítás 57

Irányelvre irányuló javaslat

9 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) A nyilvános részvétel keretében biztosítani kell, hogy az érdekelt, a hatóságok és az érintett nyilvánosság **megtehesék észrevételeiket a tervek és a stratégiák előzetes változatáról, illetve hozzáférhessenek a már rendelkezésre álló eredményekhez.**

Módosítás

törölve

Módosítás 58

Irányelvre irányuló javaslat

9 cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(3) A nyilvános részvétel lehetőségének megteremtésekor a tagállamok az egyéb uniós jogszabályok vonatkozó rendelkezéseivel összhangban járnak el.

Módosítás

törölve

Módosítás 59

Irányelvre irányuló javaslat

10 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) A tagállamok megszervezik a rendelkezésre álló legjobb minőségű adatok összegyűjtését, valamint a tengeri területrendezési tervekhez és az integrált partiövezet-gazdálkodási **stratégiákhoz** szükséges információk cseréjét.

Módosítás

(1) A tagállamok megszervezik a rendelkezésre álló legjobb minőségű adatok összegyűjtését **és felhasználását**, valamint a tengeri területrendezési tervekhez és az integrált partiövezet-gazdálkodási **stratégiák végrehajtásához** szükséges információk cseréjét.

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 60

Irányelvre irányuló javaslat

10 cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(3) Az (1) bekezdésben említett adatok gyűjtésének és cseréjének megszervezésekor a tagállamok – amennyire csak lehetséges – az integrált tengerpolitika keretében kidolgozott eszközöket **alkalmazzák**.

Módosítás

(3) Az (1) bekezdésben említett adatok gyűjtésének és cseréjének megszervezésekor a tagállamok – amennyire csak lehetséges – az integrált tengerpolitika **és más kapcsolódó uniós politikák, például az Európai Közösségen belüli térinformációs infrastruktúra (INSPIRE) kialakításáról szóló 2007. március 14-i 2007/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv** keretében kidolgozott eszközöket **alkalmazzák** ^(27 bis).

^(27 bis) **HL L 108., 2007.4.25., 1. o.**

Módosítás 61

Irányelvre irányuló javaslat

11 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

A tengeri területrendezési tervek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiák a 2001/42/EK irányelv rendelkezéseinek hatálya alá tartoznak.

Módosítás

A tengeri területrendezési tervek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiák a 2001/42/EK irányelv, **illetve adott esetben a 92/43/EGK irányelv 6. cikke** rendelkezéseinek hatálya alá tartoznak.

Módosítás 62

Irányelvre irányuló javaslat

12 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) A tagállamok **együttműködnek** a part menti övezetükkel vagy tengeri területükkel határos tagállamokkal annak érdekében, hogy tengeri területrendezési terveik és integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiáik koherensek és összehangoltak legyenek az érintett part menti övezet vagy tengeri régió és/vagy alrégió tekintetében. Az ilyen együttműködésnek figyelembe kell vennie különösen az olyan transznacionális tényezőket, mint a határokon átnyúló infrastruktúra.

Módosítás

(1) A tagállamok **minden szükséges intézkedést megtesznek** a part menti övezetükkel vagy tengeri területükkel határos tagállamokkal **való együttműködésre** annak érdekében, hogy tengeri területrendezési terveik és integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiáik koherensek és összehangoltak legyenek az érintett part menti övezet vagy tengeri régió és/vagy alrégió tekintetében. Az ilyen együttműködésnek figyelembe kell vennie különösen az olyan transznacionális tényezőket, mint a határokon átnyúló infrastruktúra, **és arra kell irányulnia, hogy közös szemlélet érvényesüljön minden egyes meglévő és jövőbeni tengermedence-stratégiára.**

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 63

Irányelvre irányuló javaslat

12 cikk – 1 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1a) Az együttműködés megvalósulásának lehetővé tétele érdekében a tagállamok – ha lehetséges – összehangolják az új tengeri területrendezési tervek időbeli ütemezését, illetve a már meglévő tervek felülvizsgálati ciklusait.

Módosítás 64

Irányelvre irányuló javaslat

12 cikk – 2 bekezdés – a pont

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

a) az érintett part menti övezetre vagy tengeri régióra és/vagy alrégióra kiterjedő regionális intézményi együttműködési struktúrák, vagy

a) **a regionális tengeri egyezmények vagy** az érintett part menti övezetre vagy tengeri régióra és/vagy alrégióra kiterjedő **egyéb** regionális intézményi együttműködési struktúrák, vagy

Módosítás 65

Irányelvre irányuló javaslat

12 cikk – 2 bekezdés – b pont

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

b) a tagállamok illetékes hatóságainak **e célra kifejlesztett**, az érintett part menti övezetre **vagy** tengeri régióra és/vagy alrégióra kiterjedő hálózatai.

b) a tagállamok illetékes hatóságainak az érintett part menti övezetre, tengeri régióra és/vagy alrégióra kiterjedő hálózatai, **vagy**

Módosítás 66

Irányelvre irányuló javaslat

12 cikk – 2 bekezdés – b a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

ba) minden egyéb megközelítés, amely teljesíti az (1) bekezdés követelményeit;

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 67

Irányelvre irányuló javaslat

13 cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

A valamely harmadik ország part menti övezetével vagy tengeri területével határos tagállamok megtesznek minden erőfeszítést annak érdekében, hogy tengeri területrendezési terveiket és integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiáikat az érintett part menti övezet vagy tengeri régió és/vagy alrégió tekintetében egyeztessék **az adott harmadik országgal**.

Módosítás

A valamely harmadik ország part menti övezetével vagy tengeri területével határos tagállamok **a nemzetközi tengerjoggal és tengerjogi egyezményekkel összhangban konzultálnak az adott országgal és** megtesznek minden erőfeszítést annak érdekében, hogy tengeri területrendezési terveiket és integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiáikat az érintett part menti övezet vagy tengeri régió és/vagy alrégió tekintetében egyeztessék **és összhangolják**.

Módosítás 87

Irányelvre irányuló javaslat

14. cikk

A Bizottság által javasolt szöveg

1. A tagállamok valamennyi part menti övezet vagy tengeri régió **és/vagy alrégió** tekintetében kijelölik azt az illetékes hatóságot (vagy hatóságokat), amely felelős (amelyek felelősek) ezen irányelv végrehajtásáért, ideértve a többi tagállammal való, 12. cikk szerinti együttműködés és a harmadik országokkal való, 13. cikk szerinti együttműködés biztosítását.

2. A tagállamok megküldik a Bizottságnak a kijelölt illetékes hatóságok listáját és az ezen irányelv I. mellékletben felsorolt adatokat.

3. Ezzel egyidejűleg a tagállamok megküldik a Bizottságnak illetékes hatóságaik listáját, amelyek felelősek az irányelv végrehajtása szempontjából releváns azon nemzetközi szervezetekben végzett munkáért, amelynek az adott tagállam tagja.

4. A tagállamok kötelesek értesíteni a Bizottságot az (1) bekezdésnek megfelelően megküldött adatokban bekövetkezett bármilyen változásról, a változás érvénybelépésétől számított hat hónapon belül.

Módosítás

1. A tagállamok valamennyi part menti övezet vagy tengeri régió tekintetében kijelölik azt az illetékes hatóságot (vagy hatóságokat), amely felelős (amelyek felelősek) ezen irányelv végrehajtásáért, ideértve a többi tagállammal való, 12. cikk szerinti együttműködés és a harmadik országokkal való, 13. cikk szerinti együttműködés biztosítását.

2. A tagállamok megküldik a Bizottságnak a kijelölt illetékes hatóságok listáját és az ezen irányelv I. mellékletben felsorolt adatokat.

3. Ezzel egyidejűleg a tagállamok megküldik a Bizottságnak illetékes hatóságaik listáját, amelyek felelősek az irányelv végrehajtása szempontjából releváns azon nemzetközi szervezetekben végzett munkáért, amelynek az adott tagállam tagja.

4. A tagállamok kötelesek értesíteni a Bizottságot az (1) bekezdésnek megfelelően megküldött adatokban bekövetkezett bármilyen változásról, a változás érvénybelépésétől számított hat hónapon belül.

4a. Összhangban a szubszidiaritás elvével, a tagállamok jelölhetik ki illetékes hatóságaikat, az adott intézményi és kormányzati szinteknek megfelelően.

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 68

Irányelvre irányuló javaslat

15 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) Az említett jelentésnek tartalmaznia kell legalább a 6–13. cikk szerinti végrehajtási információkat.

Módosítás

(2) Az említett jelentésnek tartalmaznia kell legalább a 6–13. cikk szerinti végrehajtási információkat. **Amennyiben mód van rá, úgy a jelentés tartalmának és formájának összhangban kell állnia a 2008/56/EK irányelvben meghatározott érdelemes előírásokkal.**

Módosítás 69

Irányelvre irányuló javaslat

15 cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(3) A Bizottság jelentést küld az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az elért eredményekről, amelyben ismerteti az ezen irányelv végrehajtása terén tett előrehaladást.

Módosítás

(3) A Bizottság **legkésőbb a tengeri területrendezési tervek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiák kidolgozására előírt határidőtől számított egy éven belül** jelentést küld az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az elért eredményekről, amelyben ismerteti az ezen irányelv végrehajtása terén tett előrehaladást

Módosítás 70

Irányelvre irányuló javaslat

16 cikk – 1 bekezdés – bevezető rész

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) A Bizottság végrehajtási aktusok útján rendelkezéseket fogad el:

Módosítás

(1) A Bizottság **a tervekhez és stratégiákhoz kapcsolódó lényegi kérdésekre vonatkozó előírások sérelme nélkül**, végrehajtási aktusok útján rendelkezéseket fogad el **az alábbiak tekintetében:**

Módosítás 71

Irányelvre irányuló javaslat

16 cikk – 1 bekezdés – a pont – bevezető rész

A Bizottság által javasolt szöveg

a) 10. cikkben említett adatok kezelésére vonatkozó **operatív előírásokról**, amennyiben azokat más uniós **jogszabály**, pl. a 2007/2/EK vagy a 2008/56/EK irányelv még nem határozta meg, a következőket érintően:

Módosítás

a) **a** 10. cikkben említett adatok kezelésére vonatkozó **előírásokat illető eljárásokról**, amennyiben azokat más uniós **jogi aktus**, pl. a 2007/2/EK vagy a 2008/56/EK irányelv még nem határozta meg, a következőket érintően:

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 72

Irányelvre irányuló javaslat

16 cikk – 1 bekezdés – a pont – 1 francia bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

— az adatok megosztása, valamint kapcsolódás a meglévő adatkezelési és -gyűjtési eljárásokhoz; valamint

Módosítás

— az adatok **hatékony** megosztása, valamint kapcsolódás a meglévő adatkezelési **rendszerekhez** és **adatgyűjtési** eljárásokhoz; valamint

Módosítás 73

Irányelvre irányuló javaslat

16 cikk – 1 bekezdés – b pont – bevezető rész

A Bizottság által javasolt szöveg

b) a tengeri területrendezési tervek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiák **kidolgozásával és jelentésével** kapcsolatos **operatív lépésekről**, a következőket érintően:

Módosítás

b) a **folyamattal összefüggő azon lépések, amelyek hozzájárulnak a** tengeri területrendezési tervek és az integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiák **kidolgozásához és az ezekkel** kapcsolatos **jelentéstételhez**, a következőket érintően:

Módosítás 74

Irányelvre irányuló javaslat

16 cikk – 1 bekezdés – b pont – 3 francia bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

— a határokon átnyúló együttműködés módozatai;

Módosítás

— a határokon átnyúló együttműködés **leghatékonyabb** módozatai;

Módosítás 75

Irányelvre irányuló javaslat

16 cikk – 1 bekezdés – b pont – 4 francia bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

— **nyilvános konzultáció.**

Módosítás

törölve

Módosítás 76

Irányelvre irányuló javaslat

17 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) Az **(1)** bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Módosítás

(2) Az **e** bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 77

Irányelvre irányuló javaslat

18 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(2) Amikor a tagállamok **elfogadják** az (1) bekezdés szerinti intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

Módosítás

(2) Amikor a tagállamok az (1) bekezdés szerinti intézkedéseket **az ezen irányelv hatálybalépését követően fogadják el, úgy** azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

Módosítás 78

Irányelvre irányuló javaslat

18 cikk – 4 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(4) A 4. cikk (1) bekezdésében említett tengeri területrendezési terveket és integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiákat az ezen irányelv hatálybalépését követő **36** hónapon belül kell kidolgozni.

Módosítás

(4) A 4. cikk (1) bekezdésében említett tengeri területrendezési terveket és integrált partiövezet-gazdálkodási stratégiákat az ezen irányelv hatálybalépését követő **48** hónapon belül kell kidolgozni.

Módosítás 79

Irányelvre irányuló javaslat

18 cikk – 5 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(5) A 15. cikk (1) bekezdésében említett jelentést legkésőbb **42** hónappal ezen irányelv hatálybalépése után, majd azt követően hatévente kell benyújtani.

Módosítás

(5) A 15. cikk (1) bekezdésében említett jelentést legkésőbb **54** hónappal ezen irányelv hatálybalépése után, majd azt követően hatévente kell benyújtani.

Módosítás 80

Irányelvre irányuló javaslat

18 cikk – 6 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(6) A 15. cikk (3) bekezdésében említett jelentést az irányelv végrehajtása terén tett előrehaladásról legkésőbb hat hónappal az (5) bekezdésben megadott időpont után, majd azt követően **hatévente** kell benyújtani.

Módosítás

(6) A 15. cikk (3) bekezdésében említett jelentést az irányelv végrehajtása terén tett előrehaladásról legkésőbb hat hónappal az (5) bekezdésben megadott időpont után, majd azt követően **négyévente** kell benyújtani.

2013. december 12., csütörtök

Módosítás 81

Irányelvre irányuló javaslat

18 cikk – 6 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(6a) Az ezen irányelvben szereplő átültetési kötelezettségek nem alkalmazandók a tengerparttal nem rendelkező tagállamokra.

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0589

A környezetvédelem, a mezőgazdaság, a szociálpolitika és a közegészségügy területére vonatkozó bizonyos irányelvek Mayotte Európai Unióval kapcsolatos jogállásának változása miatti módosítása *I**

Az Európai Parlament 2013. december 12-i jogalkotási állásfoglalása a környezetvédelem, a mezőgazdaság, a szociálpolitika és a közegészségügy területére vonatkozó bizonyos irányelvek Mayotte Európai Unióval kapcsolatos jogállásának változása miatti módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2013)0418 – C7-0176/2013 – 2013/0192(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/83)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2013)0418),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, 43. cikkének (2) bekezdésére, 114. cikkére, 153. cikkének (2) bekezdésére, 168. cikkére és 192. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0176/2013),
 - tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapra vonatkozó véleményére,
 - tekintettel a Tanács 2013. október 10-i következtetéseire ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2013. szeptember 18-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. és 37. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0399/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2013)0192

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 12-én került elfogadásra a környezetvédelem, a mezőgazdaság, a szociálpolitika és a közegészségügy területére vonatkozó bizonyos irányelvek Mayotte Európai Unióval kapcsolatos jogállásának változása miatti módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

⁽¹⁾ A 2013. október 21-i ülés jegyzőkönyvének 4. napirendi pontja (P7_PV(2013)10-21).

⁽²⁾ HL C 341., 2013.11.21., 97. o.

2013. december 12., csütörtök

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére, 114. cikkére, 153. cikke (2) bekezdésére, 168. cikkére és 192. cikkének (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Tanács 2012/419/EU határozatával ⁽³⁾ úgy döntött, hogy 2014. január 1-jei hatállyal módosítja Mayotte Európai Unióval kapcsolatos jogállását. Ennek következtében az említett időponttól Mayotte nem tartozik **az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 198. cikke értelmében vett** tengerentúli országok és területek közé, **hanem az EUMSZ 349. cikke és 355. cikke (1) bekezdése értelmében legkülső régió**nak minősül. **Mayotte jogállásának e fenti megváltozását követően** az uniós jogot ~~ettől az időponttól kezdődően~~ **2014. január 1-jétől** kell alkalmazni Mayotte-on. Tekintettel Mayotte számos területen fennálló **sajátos társadalmi, környezetvédelmi és gazdasági strukturális** különleges helyzetére, **valamint legkülső régióként betöltött új jogállására**, indokolt bizonyos különintézkedésekről rendelkezni. [Mód. 1]
- (2) Indokolt figyelembe venni Mayotte különleges helyzetét a környezet állapota tekintetében, amely jelentős javításra szorul annak érdekében, hogy megfeleljen az uniós jog által meghatározott környezetvédelmi célkitűzéseknek, amihez további időre van szükség. A környezet fokozatos javítása érdekében meghatározott határidőkön belül konkrét intézkedéseket kell hozni.
- (3) A települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelvnek ⁽⁴⁾ való megfelelés érdekében intézkedéseket kell hozni Mayotte-on, hogy az agglomerációk rendelkezzenek a települési szennyvizet összegyűjtő rendszerekkel. Az ilyen intézkedésekhez megfelelő igazgatási és tervezési eljárásokat követő, infrastruktúrával kapcsolatos munkálatokra van szükség, valamint olyan rendszerek kialakítására, amelyek mérik és nyomon követik a települési szennyvízelvezetést. Ezért elegendő időt kell biztosítani Franciaországnak az említett követelmények teljesítésére.
- (4) A mezőgazdaság területén, a tojótyúkوك védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról szóló, 1999. július 19-i 1999/74/EK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ tekintetében megjegyzendő, hogy Mayotte-on a tojótyúkokat fel nem javított ketrecekben tenyésztik. Tekintettel **a Mayotte-on érvényesülő gazdasági és társadalmi korlátokra és** arra, hogy jelentős mértékű beruházás és előkészítő munka szükséges ahhoz, hogy a fel nem javított ketreceket feljavított ketrecek vagy alternatív rendszerek váltsák fel, a 2014. január 1-jén tojó tyúkوك tekintetében az említett időponttól legfeljebb ~~12 hónapig~~ **négy évig** el kell halasztani a fel nem javított ketrecek használatának megtiltását. Ezáltal el kell kerülni a ketreceknek a tyúkوك tojóciklusa során történő felváltását. A verseny torzulásainak elkerülése érdekében a fel nem javított ketreceket használó létesítményekből származó tojások kizárólag Mayotte helyi piacán értékesíthetők. A szükséges ellenőrzések megkönnyítése érdekében a fel nem javított ketrecekből származó tojásokat különleges jelöléssel kell ellátni. [Mód. 2]
- (5) A vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ tekintetében ezen irányelv vízgyűjtő-gazdálkodási tervekre vonatkozó megfelelő végrehajtásához Franciaországnak technikai és igazgatási intézkedéseket tartalmazó gazdálkodási terveket kell elfogadnia és végrehajtania annak érdekében, hogy jó vízminőséget érjen el és megakadályozza a felszíni víztestek állapotának romlását. Az ilyen jellegű intézkedések bevezetésére és végrehajtására elegendő időt kell biztosítani.

⁽¹⁾ HL C 341., 2013.11.21., 97. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásponjtja.

⁽³⁾ HL L 204., 2012.7.31., 131. o.

⁽⁴⁾ HL L 135., 1991.5.30., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 203., 1999.8.3., 53. o.

⁽⁶⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

2013. december 12., csütörtök

- (6) A fürdővizek minőségéről és a 76/160/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. február 15-i 2006/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ tekintetében Mayotte felszíni vizeinek jelenlegi állapota jelentős javulást igényel annak érdekében, hogy megfeleljen az említett irányelv követelményeinek. A fürdővizek minősége közvetlenül függ a települési szennyvíz kezelésétől, valamint a 2006/7/EK irányelv rendelkezéseit csak akkor lehet fokozatosan teljesíteni, ha a települési szennyvíz minőségét befolyásoló agglomerációk megfelelnek a 91/271/EGK irányelv követelményeinek. Ezért külön határidőket kell elfogadni annak érdekében, hogy – **tekintettel Mayotte, az új legkülső régió sajátos társadalmi, környezetvédelmi és gazdasági helyzetére** – Franciaország megfelelhessen a fürdővizek minőségére vonatkozó uniós standardoknak Mayotte-on. **[Mód. 3]**
- (7) A szociálpolitika terén a munkavállalók fizikai tényezők hatásának való expozíciójára (mesterséges optikai sugárzás) vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről szóló, 2006. április 5-i 2006/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ tekintetében figyelembe kell venni Mayotte-on az irányelvnek 2014. január 1-jétől való megfeleléssel kapcsolatos nehézségeket. Mayotte-on – **az ottani sajátos társadalmi és gazdasági helyzet miatt** – nem állnak rendelkezésre műszaki berendezések az irányelvnek a mesterséges optikai sugárzás tekintetében való megfeleléshez szükséges intézkedések végrehajtásához. Következésképp amennyiben az említett struktúrák nem állnak rendelkezésre Mayotte-on, továbbá a munkavállalók egészsége és biztonsága terén a védelemre és a megelőzésre vonatkozó általános elvek sérelme nélkül **helyénvaló** Franciaország számára 2017. december 31-ig ~~eltérés engedélyezhető~~ **eltérést engedélyezni** az irányelv egyes rendelkezéseitől. **[Mód. 4]**
- (8) A munkavállalók munkahelyi egészségvédelmének és biztonságának magas szintű védelme érdekében, a szociális partnerekkel konzultációt kell biztosítani, az eltérésből eredő kockázatokat pedig az érintett munkavállalók számára a lehető legkisebbre kell csökkenteni, és fokozott egészségügyi felülvizsgálatot kell az érintett munkavállalók részére biztosítani. Az eltérés időtartamát a lehető legrövidebbre kell csökkenteni. Ezért az eltérő nemzeti intézkedéseket évente felül kell vizsgálni, és az indokoló körülmények megszűnése esetén haladéktalanul vissza kell őket vonni.
- (9) A határon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogok érvényesítéséről szóló, 2011. március 9-i 2011/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ tekintetében a nemzeti jogba való átültetéshez számos kiigazításra szükség van annak érdekében, hogy a betegek számára biztosítsák az ellátás folyamatosságát és az információszolgáltatást. Ezért indokolt Franciaország számára 2014. január 1-jétől számítva további 30 hónapos időszakot engedélyezni, hogy hatályba léptesse az ahhoz szükséges rendelkezéseket, hogy Mayotte tekintetében megfeleljen az irányelvnek.
- (10) Ezért a 91/271/EGK, az 1999/74/EK, a 2000/60/EK, a 2006/7/EK, a 2006/25/EK és a 2011/24/EU irányelvet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 91/271/EGK irányelv módosítása

A 91/271/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„1a. Az (1) bekezdés első és második albekezdésétől eltérve Mayotte tekintetében Franciaország gondoskodik arról, hogy minden agglomeráció rendelkezék települési szennyvizet összegyűjtő rendszerekkel:

— legkésőbb 2020. december 31-ig a ~~10 000~~ **15 000** lakosegyenértéknél nagyobb agglomerációk, amelyek a Mayotte-on keletkezett terhelés legalább 70 % -át teszik ki; **[Mód. 5]**

— legkésőbb 2027. december 31-ig minden agglomeráció **2 000 lakosegyenértéknél nagyobb agglomeráció.** **[Mód. 6]**

2. A 4. cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

⁽¹⁾ HL L 64., 2006.3.4., 37. o.

⁽²⁾ HL L 114., 2006.4.27., 38. o.

⁽³⁾ HL L 88., 2011.4.4., 45. o.

2013. december 12., csütörtök

„(1a) Az (1) bekezdéstől eltérve, Mayotte tekintetében Franciaország biztosítja, hogy a gyűjtőrendszerekbe vezetett szennyvizet vízbe történő kibocsátás előtt másodlagos kezelésnek vagy egy ezzel egyenértékű kezelésnek vessék alá:

— legkésőbb 2020. december 31-ig a 15 000 lakosegyenértéknél nagyobb agglomerációk, amelyek az 5. cikk (2a) bekezdésében említett agglomerációkkal együtt a Mayotte-on keletkezett terhelés legalább 70 %-át teszik ki;

— legkésőbb 2027. december 31-ig minden agglomeráció **2 000 lakosegyenértéknél nagyobb agglomeráció.**” [Mód. 7]

3. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdéstől eltérve, Mayotte tekintetében Franciaország biztosítja, hogy a gyűjtőrendszerekbe vezetett települési szennyvizet érzékeny területekre való kibocsátásuk előtt a 4. cikkben leírtnál szigorúbb követelményeket kielégítő tisztításnak vessék alá:

— legkésőbb 2020. december 31-ig a ~~10 000~~ **15 000** lakosegyenértéknél nagyobb agglomerációk, amelyek az 4. cikk (1a) bekezdésében említett agglomerációkkal együtt a Mayotte-on keletkezett terhelés legalább 70 %-át teszik ki; [Mód. 8]

— legkésőbb 2027. december 31-ig minden agglomerációig **a 2 000 lakosegyenértéknél nagyobb agglomerációk.**” [Mód. 9]

3a. A 7. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az első bekezdéstől eltérve, Mayotte vonatkozásában az abban meghatározott határidő 2027. december 31.” [Mód. 10]

4. A 17. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdéstől eltérve, Mayotte tekintetében Franciaország 2014. június 30-ig programot dolgoz ki ezen irányelv végrehajtására.”

b) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdéstől eltérve, Mayotte tekintetében Franciaország 2014. december 31-ig tájékoztatja a Bizottságot e program tartalmáról.”

2. cikk**Az 1999/74/EK irányelv módosítása**

Az 1999/74/EK irányelv 5. cikke az alábbi bekezdéssel egészül ki:

„3. A (2) bekezdéstől eltérve, Mayotte-on a ~~2014. január 1-jén tojó~~ **tojtyúk**ok **továbbra is** és az e fejezetben említett ketrecekben ~~tenyésztett tyúk~~ok **továbbra is** ilyen ketrecekben ~~tenyésztethetők~~ **2014. 2017. december 31-ig.** [Mód. 11]

2014. január 1-jétől az e fejezetben említett ketrecek építése és első alkalommal való üzembe állítása Mayotte-on nem megengedett.

Az e fejezetben említett ketrecekben tojtyúkokat tenyésztő létesítményekből származó tojások kizárólag Mayotte helyi piacán értékesíthetők. Az említett tojásokat és csomagolásait egyértelműen különleges jelzéssel kell ellátni, amely lehetővé teszi a szükséges ellenőrzéseket. Az említett különleges jelzés egyértelmű leírásáról 2014. január 1-jéig tájékoztatni kell a Bizottságot.”

2013. december 12., csütörtök

3. cikk

A 2000/60/EK irányelv módosítása

A 2000/60/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Mayotte tekintetében az a) pont ii és iii. alpontjában, a b) pont ii. alpontjában és a c) pontban említett határidő 2021. december 22.”

b) a (4) bekezdés bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az (1) bekezdésben megállapított határidőket meg lehet hosszabbítani a víztestekre vonatkozó célkitűzések fokozatos elérése érdekében, biztosítva, hogy nem következnek be további romlás az érintett víztest állapotában, és az összes alábbi feltétel teljesülése esetén:”

2. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) a (7) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Mayotte tekintetében az első albekezdésben említett határidők 2015. december 22. és 2018. december 22.”

b) a (8) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Mayotte tekintetében az első albekezdésben említett határidő 2021. december 22.”

3. A 13. cikk a következőképpen módosul:

a) a (6) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Mayotte tekintetében az első albekezdésben említett határidő 2015. december 22.”

b) a (7) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Mayotte tekintetében az első albekezdésben említett határidő 2021. december 22.”

4. cikk

A 2006/7/EK irányelv módosítása

A 2006/7/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Mayotte tekintetében az első albekezdésben említett határidő 2019. december 31.”

b) a (3) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Mayotte tekintetében az első albekezdésben említett határidő 2031. december 31.”

2. A 6. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Mayotte tekintetében az első albekezdésben említett határidő 2015. június 30.”

3. A 13. cikk (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Mayotte tekintetében az első albekezdésben említett határidő 2014. június 30.”

5. cikk

A 2006/25/EK irányelv módosítása

A 2006/25/EK irányelv a következő 14a. cikkel egészül ki:

„14a. cikk

1. A munkavállalók egészsége és biztonsága terén a védelemre és a megelőzésre vonatkozó általános elvek sérelme nélkül Franciaország 2017. december 31-ig eltérhet azon rendelkezések alkalmazásától, amelyek szükségesek Mayotte-on az irányelvnek való megfeleléshez, feltéve, hogy az ilyen alkalmazáshoz speciális műszaki berendezésekre van szükség, amelyek Mayotte-on nem állnak rendelkezésre.

2013. december 12., csütörtök

Az első albekezdés nem vonatkozik az irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerinti kötelezettségekre, valamint az irányelv azon rendelkezéseire, amelyek a 89/391/EGK irányelvben meghatározott általános elveket tükrözik.

2. Az irányelvtől való valamennyi, a 2014. január 1-jén már meglévő intézkedések alkalmazásából vagy új intézkedések elfogadásából származó eltérést a szociális partnerekkel a nemzeti jogszabályoknak és gyakorlatnak megfelelő konzultációnak kell megelőznie. Az ilyen eltéréseket olyan feltételek mellett kell alkalmazni, amelyek a Mayotte-ra jellemző különleges körülményeket figyelembe véve biztosítják, hogy az eltérésből eredő, a munkavállalókat érintő kockázatokat a lehető legkisebbre csökkentik, és az érintett munkavállalóknak fokozott egészségügyi felülvizsgálatot kell biztosítani.

3. Az eltérő nemzeti intézkedéseket a szociális partnerekkel folytatott konzultációt követően minden évben felül kell vizsgálni, és az indokoló körülmények megszűnése esetén haladéktalanul vissza kell őket vonni.”

6. cikk

A 2011/24/EU irányelv módosítása

A 2011/24/EU irányelv 21. cikke az alábbi (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés első mondatától eltérve, Franciaország hatályba lépteti azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2016. június 30-ig Mayotte tekintetében megfeleljen.”

7. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) Franciaország az alábbiak szerint elfogadja és kihirdeti azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljen:

- a) az 1. cikk (1), (2) és (3) bekezdése tekintetében 2018. december 31-ig;
- b) az 1. cikk (4) bekezdése tekintetében az a) és a b) pontokban említett időpontokig;
- c) a 2. cikk tekintetében 2014. január 1-jéig;
- d) a 3. cikk (1) bekezdése tekintetében 2018. december 31-ig;
- e) a 3. cikk (2) és (3) bekezdése tekintetében az ott említett időpontig;
- f) a 4. cikk (1) bekezdésének a) pontja tekintetében 2018. december 31-ig;
- g) a 4. cikk (1) bekezdésének b) pontja tekintetében 2021. június 30-ig;
- h) a 4. cikk (2) és (3) bekezdése tekintetében az ott említett időpontig;
- i) az 5. cikk tekintetében 2014. január 1-jéig, kivéve, ha Franciaország nem veszi igénybe az említett cikkben rögzített lehetőséget;
- j) a 6. cikk tekintetében az ott említett időpontig.

E rendelkezések szövegéről Franciaország haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot.

Amikor Franciaország elfogadja ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját Franciaország határozza meg.

(2) Franciaország közli a Bizottsággal nemzeti joga azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogad el.

2013. december 12., csütörtök

8. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Az irányelvet 2014. január 1-jétől kell alkalmazni. [Mód. 12]

9. cikk

Címzett

Ennek az irányelvnek a Francia Köztársaság a címzettje.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről

az elnök

a Tanács részéről

az elnök

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0590

Az Európa kulturális fővárosai kezdeményezésre irányuló uniós fellépés a 2020–2033. évekre *I**

Az Európai Parlament 2013. december 12-i jogalkotási állásfoglalása az Európa kulturális fővárosai kezdeményezés 2020–2033. évekre szóló uniós fellépésének létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2012)0407 – C7-0198/2012 – 2012/0199(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/84)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2012)0407),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 167. cikkének (5) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0198/2012),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Régiók Bizottsága 2012. február 15-i véleményére ⁽¹⁾, és 2012. november 30-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésére (A7-0226/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2012)0199

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 12-én került elfogadásra az Európa kulturális fővárosai kezdeményezés 2020–2033. évekre szóló uniós fellépésének létrehozásáról és az 1622/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló .../2014/EU európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel

[Módosítás 84 (*)]

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 167. cikke (5) bekezdésének első francia bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményeire ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ HL C 113., 2012.4.18., 17. o.

⁽²⁾ HL C 17., 2013.1.19., 97. o.

(*) Módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér dőlt betűtípus, a törléseket pedig a **■** jel mutatja.

⁽¹⁾ **HL C 113., 2012.4.18., 17. o. és HL C 17., 2013.1.19., 97. o.**

2013. december 12., csütörtök

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾),

mivel:

- (1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) célja, hogy Európa népei között minden eddiginél szorosabb egységet hozzon létre, és az Európai Unióra ruházza többek között azt a feladatot, hogy hozzájáruljon a tagállamok kultúrájának virágzásához, tiszteletben tartva nemzeti és regionális sokszínűségüket, ugyanakkor előtérbe helyezve a közös kulturális örökséget. E tekintetben az Unió – szükség esetén – támogatja és kiegészíti a tagállamok azon tevékenységeit, amelyeket az európai népek kultúrájának és történelmének szélesebb körű megismertetése és terjesztése céljából végeznek.
- (2) A „Közlemény az európai kulturális programról a globalizálódó világban” című **■** bizottsági közlemény, amelyet **■** a Tanács 2007. november 16-i állásfoglalásában ⁽²⁾), **valamint az Európai Parlament 2008. április 10-i állásfoglalásában** ⁽³⁾) támogatott, a kultúra területén meghatározza a jövőbeni uniós tevékenységekre vonatkozó célkitűzéseket. E tevékenységeknek támogatniuk kell a kulturális sokféleséget és a kultúrák közötti párbeszédet. Támogatniuk kell továbbá a kultúrát mint a kreativitás mozgatórugóját a növekedés és munkahelyteremtés keretében, valamint mint az Unió nemzetközi kapcsolatainak létfontosságú elemét.
- (2a) **A kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló UNESCO-egyezménynek, amely 2007. március 18-án lépett hatályba, és amelynek az Unió is részes fele, az a célja, hogy védje és előmozdítsa a kulturális sokszínűség iránti tiszteletet és a kultúrák közötti együttműködést és növelje a kulturális sokszínűségben rejlő értékkel kapcsolatos tudatosságot helyi, nemzeti és nemzetközi szinten.**
- (3) Az **■** 1622/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁴⁾) megállapította az európai kulturális főváros eseménysorozat 2007–2019. évekre szóló közösségi cselekvési programját.
- (4) Az Európa kulturális fővárosai kezdeményezés értékelései, valamint a fellépés 2019 utáni jövőjéről tartott nyilvános konzultációk rámutattak, hogy az fokozatosan az egyik legnagyobb és az európai polgárok körében az egyik legismertebb európai kulturális kezdeményezéssé vált.
- (5) Az Európa kulturális fővárosai fellépés eredeti célkitűzéseit (az európai kultúrák gazdagságának és sokszínűségének, valamint közös vonásaiknak a kiemelése, továbbá az európai polgárok közötti kölcsönös megértés támogatása) a címet viselő városok is fokozatosan egy új dimenzióval egészítették ki, kihasználva a cím által a város általánosabb fejlődésének **a város stratégiáival és prioritásaival összhangban történő** élénkítésére gyakorolt fellendítő hatást.
- (6) **Az Európa kulturális fővárosai fellépés célkitűzései** teljes mértékben összhangban vannak az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés támogatása **tekintetében** az európai kulturális és nyelvi sokféleség **védelmére, fejlesztésére és támogatására, az európai kulturális örökség támogatására**, valamint **az európai kulturális és kreatív ágazatok, elsősorban az audiovizuális ágazat** versenyképességének erősítésére irányuló, a 1295/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁵⁾) létrehozott Kreatív Európa program célkitűzéseivel. **E célkitűzések segítik a közös kulturális térséghez tartozás érzésének megerősítését, valamint ösztönzik a kultúrák közötti párbeszédet és a kölcsönös megértést.**
- (6a) **E célkitűzések elérése érdekében fontos, hogy a városok viselhessék a címet, egyrészt azért, hogy fejleszthessék a kulturális és kreatív ágazataik közötti kapcsolatokat, másrészt pedig az olyan területeket, mint az oktatás, a kutatás, a környezetvédelem, a városfejlesztés és a kulturális turizmus. A múltbeli tapasztalatok alapján elmondható, hogy az Európa kulturális fővárosai kezdeményezés katalizátorként működik a helyi fejlődés és**

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2013. december 12-i álláspontja.

⁽²⁾ HL C 287., 2007.11.29., 1. o.

⁽³⁾ HL C 247. E, 2009.10.15., 32. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. október 24-i 1622/2006/EK határozata az Európa kulturális fővárosa eseménysorozat 2007–2019. évekre szóló közösségi fellépésének megállapításáról (HL L 304., 2006.11.3., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1295/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a Kreatív Európa program 2014–2020 létrehozásáról és az 1718/2006/EK, az 1855/2006/EK és az 1041/2009/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 221. o.).

2013. december 12., csütörtök

kulturális turizmus vonatkozásában, amint azt a Bizottság 2010. június 30-i „Európa, a világ első számú turisztikai célpontja – az európai turizmus új politikai kerete” című közleményében is hangsúlyozza, amelyet a Tanács 2010. októberi 12-i következtetéseiben ⁽¹⁾ üdvözölt, illetve az Európai Parlament 2011. szeptember 27-i állásfoglalásában ⁽²⁾ jóváhagyott.

- (6b) Fontos továbbá, hogy a címet viselő városok elősegítsék a társadalmi befogadást és az esélyegyenlőséget, és mindent megtegyenek azért, hogy a különböző társadalmi csoportok lehető legszélesebb körét – különös tekintettel a hátrányos helyzetűek és a fogyatékkal élő csoportjaira – és az egész civil társadalmat bevonják a kulturális program előkészítési és megvalósítási folyamataiba.
- (7) Az értékelések és a nyilvános konzultáció **meggyőzően** igazolták, hogy az Európa kulturális fővárosa **eseménysorozat** – megfontolt tervezés mellett – rendkívül gyümölcsöző lehet. **Az eseménysorozat** mindenekelőtt kulturális jellegű marad, de jelentős társadalmi és gazdasági előnnyel is járhat, különösen akkor, ha beépül a város hosszú távú, kulturális irányvonalú fejlesztési stratégiájába.
- (8) Az Európa kulturális fővárosai **fellépés** nagy erőpróbát is jelent. Kulturális tevékenységekből egy éven át tartó programot összeállítani nem könnyű feladat, **Európa** egyes kulturális **fővárosai** jól, mások kevésbé sikeresen sáfárgodtak a lehetőségekkel. A fellépést ezért meg kell erősíteni annak érdekében, hogy a városokat segítsék abban, hogy a legtöbbet hozhassák ki a címből.
- (9) Az Európa kulturális fővárosai kezdeményezést – **méretüktől függetlenül** – továbbra is a városok részére kell fenntartani, de a városoknak változatlanul lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a szélesebb közönség elérése, valamint a hatások felerősítése érdekében bevonják a környező **területet**.
- (10) Az Európa kulturális fővárosa cím odaítélésének továbbra is egy kifejezetten a cím **viselésére** kidolgozott, európai dimenziót hordozó kulturális programon kell alapulnia. E programnak egy hosszabb távú stratégia részét is kell képeznie, **amely fenntartható hatást gyakorol a helyi gazdasági, kulturális és szociális fejlődésre**.
- (11) A tagállamok időrendi listáján alapuló, a független szakértőkből álló **testület (a továbbiakban: a testület)** által végrehajtott kétszakaszos kiválasztási eljárás kiegyensúlyozottnak és átláthatónak bizonyult. A kétszakaszos eljárás lehetővé tette a városok számára, hogy az előválasztási és a végleges kiválasztási szakasz között a testülettől kapott szakértői vélemények alapján javítsák pályázatukat, és biztosította, hogy minden tagállamból egyenletes eloszlásban kerüljön ki **Európa kulturális fővárosa**. **Továbbá a fellépés folyamatosságának biztosítására, valamint hogy ne vesszen el a tapasztalat és a know-how, amire valamennyi tag egyidejű cseréjekor sor kerülne, a testületi tagok fokozatos cserélődésére van szükség.**
- (11a) **A nemzeti szakértelmet továbbra is azáltal kell biztosítani, hogy a tagállamoknak lehetőséget kell nyújtani legfeljebb két szakértő kinevezésére a városok kiválasztását és ellenőrzését végző testületbe.**
- (12) A kiválasztási követelményeket egyrészt egyértelműbbé kell tenni annak érdekében, hogy a pályázó városok **jobb** útmutatáshoz jussanak **az Európa kulturális fővárosa cím eléréséhez szükséges** célkitűzésekről és követelményekről. **Be kell vezetni a kiválasztási követelmények könnyebb mérését is, segítendő a testület munkáját** a városok kiválasztása és ellenőrzése során. **E tekintetben a pályázó városoknak a cím által örökölt hagyott, és a hosszú távú kultúrpolitikai stratégiába illeszkedő tevékenységekkel kapcsolatos programjait különösen előtérbe kell helyezni, mivel ez fenntartható kulturális, gazdasági és társadalmi hatást fejthet ki.**
- (13) A város kijelölése és a cím viselésének éve közötti felkészülési időszak rendkívül fontos ahhoz, hogy Európa kulturális fővárosa sikeres legyen. Az érintettek **között széles körű egyetértés van** abban, hogy az 1622/2006/EK határozat által bevezetett kísérő intézkedések nagyon hasznosak voltak a városok számára. Az intézkedéseket tovább kell fejleszteni, különösen a testületi tagok gyakoribb ellenőrző ülései és a városokban tett gyakoribb ellenőrző látogatásai révén, valamint **Európa** korábbi, jelenlegi és jövőbeni kulturális **fővárosai**, illetve a pályázó városok között a tapasztalatok még alaposabb cseréje útján. **A kijelölt városok további kapcsolatokat is kialakíthatnak Európa más kulturális fővárosaival.**

⁽¹⁾ 14944/10.

⁽²⁾ HL C 56. E, 2013.2.26., 41. o.

2013. december 12., csütörtök

- (14) A Bizottság által odaítélhető Melina Mercouri-díj jelentős, a díj tényleges összegén jóval túlmutató szimbolikus értékkel bír. Annak érdekében azonban, hogy a kijelölt városok tartsák magukat vállalt kötelezettségeikhez, szigorúbbá és egyértelműbbé kell tenni a díj kifizetésének feltételeit.
- (14a) **A pályázó városoknak szükség esetén meg kell vizsgálniuk az uniós programok és alapok pénzügyi támogatásának kiaknázását.**
- (15) Fontos, hogy a városok minden kommunikációs anyagukban világossá tegyék, hogy az Európa kulturális fővárosai **fellépés** az Unió kezdeményezése.
- (16) A korábbi Európa kulturális fővárosai kezdeményezés eredményeiről készült bizottsági értékelések nem alkalmasak arra, hogy elsődleges adatokat nyújtsanak a cím hatásaival kapcsolatban, és helyi szinten gyűjtött adatokon alapulnak. Ezért a városoknak maguknak is kulcsszerepet kell játszaniuk az értékelési folyamatban, és hatékony intézkedési mechanizmusokat kell kialakítaniuk.
- (17) **A korábbi tapasztalatokból kiderül**, hogy a részvétel az európai kultúrák közös vonásainak kiemelése révén közelebb hozhatja a tagjelölt országokat az Unióhoz. Az Európa kulturális fővárosai kezdeményezésnek ezért 2019 után ismét nyitva kell állnia a tagjelölt és potenciális tagjelölt országok előtt.
- (17a) **Mindazonáltal a tagállami városokkal szembeni méltányosság jegyében a tagjelölt és potenciális tagjelölt országokban minden város csak egyszer vehet részt a versenyben a 2020–2033 közötti időszak folyamán. Továbbá szintén a tagállamokkal szembeni méltányosság jegyében, minden tagjelölt vagy potenciális tagjelölt ország csak egyszer viselheti a címet a 2020–2033 közötti időszak folyamán. Ezért azon tagjelölt vagy potenciális tagjelölt országok városai, amelyeknek az e határozat hatálya alá eső időszak során már odaítélték a címet, nem vehetnek részt ugyanebben az időszakban későbbi versenyekben.**
- (18) A határozat végrehajtására és különösen az Európa kulturális fővárosai kijelölésére vonatkozó rendelkezésekre irányadó egységes feltételek biztosítása érdekében végrehajtási hatásköröket kell a Bizottságra ruházni.
- (19) Az 1622/2006/EK határozatot hatályon kívül kell helyezni, és helyébe e határozatnak kell lépnie. Az 1622/2006/EK határozat rendelkezéseit azonban 2019-ig továbbra is alkalmazni kell azokra a kulturális fővárosokra, amelyeket már kijelöltek vagy amelyek kijelölése folyamatban van.
- (20) Mivel különösen az Európa kulturális fővárosa kiválasztására és ellenőrzésére vonatkozó egységes, egyértelmű és átlátható követelmények és eljárások, valamint a tagállamok közötti határozott koordináció szükségessége miatt a határozat célkitűzései – **úgy mint Európában a kultúrák sokszínűségének megóvása és előmozdítása, valamint közös jegyeik kiemelése, valamint a kultúra hozzájárulásának előmozdítása a városok hosszú távú fejlődéséhez – az intézkedés terjedelme és várható hatásai miatt** uniós szinten jobban megvalósíthatók, mint a tagállamok által, az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvével összhangban az Unió intézkedéseket fogadhat el. Az abban a cikkben megállapított arányosság elvével összhangban ez a határozat nem lép túl az e célok eléréséhez szükséges mértéken,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Létrehozás

Ezennel létrejön a 2020–2033. évekre szóló, „Európa kulturális fővárosai” elnevezésű uniós fellépés (a továbbiakban: fellépés).

2. cikk

Célkitűzések

- (1) A fellépés általános célkitűzései a következők:

- a) **Európában a kultúrák sokszínűségének megóvása és előmozdítása, valamint közös jegyeik kiemelése, illetve a polgárok közös kulturális térséghez tartozási érzésének megerősítése;**

2013. december 12., csütörtök

b) **annak elősegítése, hogy a városok stratégiáival és prioritásaival összhangban a kultúra hozzájáruljon a hosszú távú fejlődésükhöz.**

(2) A fellépés konkrét célkitűzései a következők:

a) a kulturális kínálat mértékének, sokszínűségének és európai dimenziójának bővítése a városokban, többek között országok közötti együttműködés révén;

b) a kultúrához való hozzáférés és az abban való részvétel szélesítése;

c) a kulturális ágazat teljesítményének, más ágazatokhoz való **kapcsolódásának** fokozása;

d) a városok nemzetközi arculatának **erősítése** a kultúra révén.

3. cikk

Részvétel a fellépésben

(-1) **Az Európa kulturális fővárosa címért folyó pályázaton csak városok vehetnek részt, a környező területek esetleges bevonásával.**

(-1a) **Egy adott évben (a továbbiakban: a címviselés éve) Európa kulturális fővárosainak száma nem lehet több háromnál.**

A kijelölés minden évben a mellékletben foglalt naptárban (a továbbiakban: naptár) kettesével felsorolt tagállamok mindegyikében legfeljebb egy-egy városra, valamint – az adott években – egy tagjelölt vagy potenciális tagjelölt ország egy városára, illetve egy az Unióhoz csatlakozó ország egy városára vonatkozhat, mely utóbbi esetben a (3a) bekezdésben szereplő feltételek alkalmazandók.

(1) A tagállamok városai jogosultak arra, hogy a **naptárban foglaltaknak megfelelően** egy évre Európa kulturális fővárosává jelöljék ki őket.

■

■

(3) ■ Tagjelölt és potenciális tagjelölt országok **azon városai, amelyek a 10. cikkben említett pályázati felhívás közzététele idején részt vesznek a Kreatív Európa programban vagy az azt követő, a kultúra támogatására irányuló uniós programokban, a ■ naptárral összhangban háromévente megrendezésre kerülő nyílt pályázat keretében ■ pályázhatnak arra, hogy egy évre megkapják az Európa kulturális fővárosa címet.**

A 2020 és 2033 közötti időszakban a tagjelölt és a potenciális tagjelölt országok városai csak egy pályázaton vehetnek részt.

Továbbá minden tagjelölt vagy potenciális tagjelölt ország csak egyszer vehet részt a kezdeményezésben a 2020 és 2033 közötti időszak alatt.

(3a) **Azok az országok, amelyek e határozat elfogadását követően, de 2026. december 31. előtt csatlakoznak az Unióhoz, a csatlakozást követő hét év elteltével a tagállamokra vonatkozó szabályokkal és eljárásokkal összhangban jogosultak az Európa kulturális fővárosa cím elnyerésére. A naptárat ennek megfelelően naprakészé kell tenni. Azok az országok, amelyek 2026. december 31. után csatlakoznak az Unióhoz, nem vehetnek részt tagállamként az Európa kulturális fővárosára irányuló ezen fellépésben.**

Mindazonáltal azokban az években, amikor a naptárnak megfelelően már megvan a három Európa kulturális fővárosa címet viselő város, az Unióhoz csatlakozó országok városai csak a naptár szerint még nem betelt következő évben kaphatják meg az Európa kulturális fővárosa címet, mégpedig országuk csatlakozásának sorrendjében.

Ha az Unióhoz csatlakozó valamelyik ország egyik városa korábban már részt vett a tagjelölt és a potenciális tagjelölt országoknak rendezett pályázaton, nem vehet részt a tagállamok számára kiírt későbbi pályázatokon. Amennyiben a 2020 és 2033 közötti időszak során a (3) bekezdéssel összhangban valamely csatlakozó ország egyik városát kijelölték Európa kulturális fővárosává, ez az ország a csatlakozását követően e fellépés keretében nem jelölheti egy újabb városát az Európa kulturális fővárosa címre.

2013. december 12., csütörtök

Ha ugyanabban az időpontban egynél több ország csatlakozik az Unióhoz, és ha ezen országok között nincs megállapodás a fellépésben való részvétel sorrendjéről, a Tanács sorshúzást rendez.

4. cikk

Pályázatok

(2) A Bizottság az 5. cikkben meghatározott követelmények alapján kidolgozza az összes pályázó város által alkalmazandó egységes pályázati formanyomtatványt **(a továbbiakban: pályázati formanyomtatvány)**. Amennyiben a város a környező területet is bevonja, a pályázatot a város neve alatt kell benyújtani.

(3) Minden pályázatnak határozott európai dimenzióval rendelkező kulturális programon kell alapulnia. A **kulturális** programot, amelynek időtartama egy év, kifejezetten az Európa kulturális fővárosa címre vonatkozóan kell összeállítani, az 5. cikkben meghatározott követelményekkel összhangban.

5. cikk

Követelmények

A pályázatok értékelése szempontjából irányadó követelmények **(a továbbiakban: követelmények)** hat kategóriára oszlanak: **a** hosszú távú **stratégiához való hozzájárulás**, **b** európai dimenzió, **c** kulturális és művészeti tartalom, **d** megvalósítási képesség, társadalmi kapcsolatok és irányítás.

(1) A hosszú távú **stratégiához való hozzájárulást** illetően a következő tényezőket kell **figyelembe venni**:

- a) **azt, hogy** a városnak a pályázat idején **van** érvényben lévő kulturális **b** stratégiája, **amely magában foglalja az Európa kulturális fővárosai fellépést**, továbbá a kulturális tevékenységek **fenntartására vonatkozó terveket** a cím viselésének évét **követő időszakra**;
- b) a kulturális és **kreatív ágazatok** teljesítményének fokozására irányuló tervek, **így például hosszú távú kapcsolatok kiépítése a város kulturális, gazdasági és szociális ágazatai között**;

d) a cím révén a városban elérni kívánt hosszú távú kulturális, társadalmi és gazdasági **hatás, ideértve a városfejlesztést is**;

e) a cím városra gyakorolt hatásának ellenőrzésére és értékelésére, **valamint az értékelés eredményeinek terjesztésére** vonatkozó tervek.

(4) Az európai dimenziót illetően a következő tényezőket kell értékelni:

- a) az Európa kulturális sokszínűségét népszerűsítő tevékenységek terjedelme és minősége, **a kultúrák közötti párbeszéd, valamint az európai polgárok közötti kölcsönös megértés erősítése**;
- b) az európai kultúrák, örökség és történelem, valamint az európai integráció **és a jelenlegi európai témák** közös vonatkozásait kiemelő tevékenységek terjedelme és minősége;
- c) az európai művészeket, a különböző országok szereplőivel vagy városaival – **például adott esetben Európa többi kulturális fővárosával** folyó együttműködéseket és az országokon átnyúló partnerségeket kidomborító tevékenységek terjedelme és minősége;
- d) az európai **és nemzetközi** közönség érdeklődésének felkeltését célzó stratégia.

(4a) A kulturális és művészeti tartalmat illetően a következő tényezőket kell értékelni:

- a) **az év kulturális programjához kapcsolódó világos és egységes művészi látásmód és stratégia**;
- b) **helyi művészek és kulturális szervezetek bevonása a kulturális program kidolgozásába és végrehajtásába**;
- c) **a javasolt tevékenységek köre és változatossága, valamint általános művészi minősége**;

2013. december 12., csütörtök

d) a helyi kulturális örökség és a hagyományos művészeti formák új, innovatív és kísérleti kulturális kifejezőmódokkal való ötvözésének képessége.

(4b) A megvalósítási képességet illetően a pályázó városoknak igazolniuk kell a következőket:

a) a pályázat széles körű és jelentős politikai támogatást élvez, és a helyi, regionális és nemzeti hatóságok fenntartható kötelezettségvállalását;

b) a cím viseléséhez a város rendelkezik vagy rendelkezni fog a megfelelő, életképes infrastruktúrával.

(5) A társadalmi kapcsolatokat illetően a következő tényezőket kell értékelni:

a) a helyi lakosság és a civil társadalom bevonása a pályázat előkészítésébe és az Európa kulturális fővárosa kezdeményezés végrehajtásába;

b) új és fenntartható lehetőségek kialakítása a polgárok széles rétegei, különösen a fiatalok, **az önkéntesek**, valamint a társadalom peremére szorult és a hátrányos helyzetű emberek, köztük a kisebbségek számára, hogy megjelenjenek vagy részt vegyenek kulturális tevékenységekben. Külön figyelmet kell fordítani arra is, hogy ezek a tevékenységek hozzáférhetőek legyenek a fogyatékkal élő személyek és az időskorúak számára is;

c) a közönségfejlesztésre vonatkozó átfogó stratégia, különösen a neveléssel való kapcsolat és az iskolák részvétele.

(6) Az igazgatást illetően a következő tényezőket kell értékelni:

a) **a forrásteremtési stratégia és a javasolt költségvetés megvalósíthatósága, amely szükség esetén kiterjed az uniós programokból és alapokból származó pénzügyi támogatás kiaknázására irányuló tervekre.** A költségvetésnek fedeznie kell az előkészületi szakaszt, magát a cím viselésének évét, **az értékelést** és a cím által öröklő hagyott tevékenységek ellátását, **valamint a vészhelyzeti tervezést;**

b) az Európa kulturális fővárosa kezdeményezés megvalósításának tervezett irányítási **és megvalósítási** struktúrája, **amely magában foglalja a helyi önkormányzat és a megvalósító szerv – többek között a művészeti csapat – közötti megfelelő együttműködés biztosítását;**

c) **a fő- és a művészeti igazgató kinevezésére szolgáló eljárás és** tevékenységi területük;

d) **a marketing- és a kommunikációs stratégia, amelynek átfogónak kell lennie, és amelynek ki kell emelnie, hogy az Európa kulturális fővárosai kezdeményezés az Unió fellépése;**

da) a cím viselésének évében a kulturális program megtervezése, irányítása és megvalósítása érdekében a megvalósítási struktúrának megfelelő készségekkel és szakmai tapasztalatokkal rendelkező személyzettel kell működnie.

6. cikk

Szakértői testület

(1) Létrejön egy független szakértőkből álló testület (a továbbiakban: testület) a kiválasztási és ellenőrzési eljárások lefolytatására.

(1a) A testület 10, az uniós intézmények és szervek által a (2) bekezdéssel összhangban kinevezett szakértőből (a továbbiakban: európai szakértők) áll.

Ezenkívül valamely tagállam egyik városának kiválasztásakor és ellenőrzésekor az érintett tagállamnak jogában áll, hogy a nemzeti eljárásaival összhangban és a Bizottsággal konzultálva kinevezzon legfeljebb két szakértőt (a továbbiakban: nemzeti szakértők).

(2)

A Bizottság a pályázati felhívás megszervezését követően **javaslat** keretében kialakítja a lehetséges **európai szakértők** névsorát.

Ezt követően az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság kiválaszt és saját eljárásának megfelelően kinevez három-három szakértőt **ebből** a névsorból. A Régiók Bizottsága **a névsorból** kiválaszt és saját eljárásának megfelelően kinevez egy szakértőt.

2013. december 12., csütörtök

Az európai szakértők kiválasztása során a testület összetételét illetően ezen uniós intézmények és szervek mindegyike törekszik a kompetenciák kiegészítő jellegének, a kiegyensúlyozott földrajzi megoszlásnak, valamint a nemek közötti egyensúlynak a biztosítására.

(2a) Az összes szakértőnek uniós polgárnak kell lennie. Követelmény továbbá, hogy független szakértők legyenek, továbbá jelentős tapasztalattal és szakértelemmel rendelkezzenek a városok kulturális szférája, kulturális fejlesztése, Európa valamely kulturális fővárosának vagy hasonló hatókörű és léptékű nemzetközi kulturális esemény szervezése terén. A szakértőknek évente megfelelő számú munkanapot kell tudniuk szentelni a testületnek.

A testület kijelöli elnökét.

(3) Az európai szakértők kinevezése három évre szól.

Az első bekezdés ellenére, a testület első alkalommal való létrehozásakor az Európai Parlament három évre, a Tanács egy évre, a Bizottság két évre, a Régiók Bizottsága pedig egy évre nevezi ki saját szakértőit.

(4) A testület minden szakértője nyilatkozik arról, ha személye és valamely konkrét pályázó város között tényleges vagy lehetséges összeférhetlenség áll fenn. Amennyiben valamelyik szakértő ilyen nyilatkozatot tesz, vagy ha ilyen összeférhetlenség merül fel, az érintett szakértőnek le kell mondania, és a megfelelő uniós intézmény, szerv, illetve tagállam a vonatkozó eljárással összhangban a hivatali idő fennmaradó részére a lemondó szakértő helyére egy másikat nevez ki.

(5) A Bizottság saját honlapján közzéteszi a testület valamennyi jelentését.

7. cikk

A pályázatok benyújtása a tagállamokban

(1) A városok közötti versenynek a naptárral összhangban történő megszervezése az egyes tagállamok feladata.

(2) A tagállamok legalább hat évvel a cím viselése évét megelőzően pályázati felhívást tesznek közzé.

Ettől eltérően azon tagállamok, amelyek 2020-ben jogosultak Európa kulturális fővárosát kijelölni, kötelesek ... (*)-t követően a felhívást a lehető leghamarabb közzétenni.

A pályázati formanyomtatványnak a címre pályázó városokhoz intézett valamennyi pályázati felhívásban szerepelnie kell.

A pályázatok benyújtására a pályázati felhívás közzétételét követően legalább tízhónapos határidőt kell biztosítani a pályázó városok számára.

(3) Az érintett tagállam értesíti a Bizottságot a pályázatokról.

8. cikk

Előválasztás a tagállamokban

(1) Legalább öt évvel a cím viselésének évét megelőzően az érintett tagállamok mindegyike előválasztási ülésre hívja össze a testületet a pályázó városokkal.

(2) A testület a pályázatoknak a követelményekkel összhangban történő értékelését követően meg kell, hogy állapodjon az előválasztáson túljutott pályázó városokról, és előválasztási jelentést kell közzétennie az összes pályázatról, amelyben – többek között – ajánlásokat fogalmaz meg az előválasztáson túljutott pályázó városok részére.

(3) A testület benyújtja az előválasztási jelentését az érintett tagállamoknak és a Bizottságnak. Az érintett tagállamok mindegyike hivatalosan jóváhagyja a testület jelentése alapján az előválasztáson túljutott jelöltek listáját.

(*) E határozat hatálybalépésének időpontja.

2013. december 12., csütörtök

9. cikk

Kiválasztás a tagállamokban

(1) Az előválasztáson túljutott pályázó városoknak ki kell egészíteniük, illetve módosítaniuk kell a pályázatukat annak érdekében, hogy megfeleljenek a követelményeknek, és hogy figyelembe vegyék az előválasztási jelentésben szereplő ajánlásokat. Ezt követően be kell nyújtaniuk pályázatukat az érintett tagállamnak, amely továbbítja azt a Bizottságnak.

(2) Legkésőbb kilenc hónappal az előválasztási ülést követően az érintett tagállamok mindegyike végleges kiválasztási ülésre hívja össze a testületet az előválasztáson túljutott pályázó városokkal.

Amennyiben szükséges, az érintett tagállam a Bizottsággal konzultálva ésszerű időtartammal meghosszabbíthatja ezt a határidőt.

(3) A testület értékeli a kiegészített, illetve módosított pályázatokat.

(4) A testületnek kiválasztási jelentést készít a pályázatokról, valamint ajánlást tesz arra, hogy az érintett tagállam egyik városát jelöljék az Európa kulturális fővárosa címre. Ha azonban a pályázó városok egyike sem teljesíti az összes követelményt, a testület azt is javasolhatja, hogy az adott évre ne ítéljék oda a címet.

A kiválasztási jelentés az érintett városnak szóló ajánlásokat is tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a cím viselésének évéig milyen fejlesztésekre van szükség.

A testület benyújtja a kiválasztási jelentést az érintett tagállamnak és a Bizottságnak.

10. cikk

Előválasztás és kiválasztás a tagjelölt és a potenciális tagjelölt országokban

(1) A tagjelölt és potenciális tagjelölt országok városai közötti verseny megszervezése a Bizottság feladata.

(2) A Bizottság legalább hat évvel a cím viselésének évét megelőzően pályázati felhívást tesz közzé az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

A pályázati formanyomtatványnak a címre pályázó városokhoz intézett valamennyi pályázati felhívásban szerepelnie kell.

A pályázatok benyújtására a pályázati felhívás közzétételét követően legalább tízhónapos határidőt kell biztosítani.

(4) A városok előválasztását a testület legalább öt évvel a cím viselésének évét megelőzően végzi el, a pályázati formanyomtatvány alapján. A pályázó városokkal nem tartanak ülést.

A testület a pályázatoknak a követelményekkel összhangban történő értékelését követően meg kell, hogy állapodjon az előválasztáson túljutott pályázó városokról, és előválasztási jelentést kell közzétennie az összes pályázatról, amelyben – többek között – ajánlásokat fogalmaz meg az előválasztáson túljutott pályázó városok részére. A testület benyújtja előválasztási jelentését a Bizottságnak.

(5) Az előválasztáson túljutott pályázó városoknak ki kell egészíteniük, illetve módosítaniuk kell a pályázatukat annak érdekében, hogy megfeleljenek a követelményeknek, és hogy figyelembe vegyék az előválasztási jelentésben szereplő ajánlásokat. Ezt követően be kell nyújtaniuk pályázatukat a Bizottságnak.

Legkésőbb kilenc hónappal az előválasztási ülést követően a Bizottság végleges kiválasztási ülésre hívja össze a testületet az előválasztáson túljutott pályázó városokkal. Amennyiben szükséges, a Bizottság ésszerű időtartammal meghosszabbíthatja ezt a határidőt.

A testület értékeli a kiegészített, illetve módosított pályázatokat.

A testület kiválasztási jelentést készít az előválasztáson túljutott pályázó városok pályázatairól, valamint ajánlást tesz arra, hogy egy tagjelölt vagy potenciális tagjelölt ország legfeljebb egy városát jelöljék az Európa kulturális fővárosa címre.

2013. december 12., csütörtök

Ha azonban a pályázó városok egyike sem teljesíti **az összes követelményt**, a testület azt is javasolhatja, hogy az adott évre ne ítéljék oda a címet.

A **kiválasztási** jelentés az **érintett** városnak szóló ajánlásokat is tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a cím viselésének évéig milyen fejlesztésekre van szükség.

A testület benyújtja **kiválasztási jelentését** a Bizottságnak.

11. cikk

Kijelölés

A Bizottság, figyelembe véve a testület ajánlásait, végrehajtási jogi aktusok révén hivatalosan kijelöli Európa kulturális fővárosait. A kijelölésről a Bizottság tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Régiók Bizottságát.

12. cikk

Együttműködés a kijelölt városok között

Az ugyanarra az évre kijelölt városok törekednek arra, hogy kulturális programjaik között kapcsolatokat építsenek ki. Az együttműködés a 13. cikkben meghatározott ellenőrzési eljárás keretében is értékelhető.

13. cikk

Ellenőrzés

(1) Az testület ellenőrzi Európa kulturális fővárosainak előkészületeit, kijelölésüktől a cím viselése évének kezdetéig támogatást és útmutatást nyújt a városoknak.

(2) E célból a Bizottság három ülést hív össze, amelyen a testület és a kijelölt városok vesznek részt: az első ülésre a cím viselésének évét megelőző három évvel, a második ülésre a cím viselésének évét megelőző 18 hónappal, a harmadik ülésre pedig a cím viselésének évét megelőző két hónappal kerül sor. Az érintett tagállam vagy tagjelölt, illetve potenciális tagjelölt ország megfigyelőt nevezhet ki ezekre az ülésekre.

A városok minden ülés előtt hat héttel jelentést küldenek a Bizottságnak az elért haladásról.

Az ülések során a testület felméri az előkészületeket és tanácsot ad azzal a céllal, hogy segítse a városokat a magas színvonalú kulturális program és hatékony stratégia kidolgozásában. A testület külön figyelmet szentel a kiválasztási jelentésben és az előző ellenőrző jelentésben foglalt ajánlásoknak.

(3) A testület minden ülés után jelentést készít az előkészületek állásáról és a szükséges lépésekről.

A testület továbbítja ellenőrző jelentéseit a Bizottságnak, valamint az érintett városoknak, tagállamoknak vagy országoknak.

(4) Az ellenőrző üléseken túlmenően a Bizottság szükség esetén látogatásokat szervezhet a testület tagjai számára a kijelölt városokba.

14. cikk

Pénzjutalom

(1) A Bizottság a Melina Mercouri tiszteletére alapított pénzjutalomban (a továbbiakban: pénzjutalom) részesítheti a kijelölt városokat, annak függvényében, hogy a vonatkozó többéves pénzügyi keretben rendelkezésre áll-e finanszírozás erre a célra.

E pénzjutalom jogi és pénzügyi vonatkozásaival a kultúrát támogató megfelelő uniós program keretében kell foglalkozni.

(2) A pénzjutalmat legkésőbb a cím viselése évében március végéig ki kell fizetni, amennyiben az érintett város teljesíti a pályázati szakaszban tett kötelezettségvállalásait, megfelel a követelményeknek és figyelembe veszi a kiválasztási és az ellenőrzési jelentésekben szereplő ajánlásokat.

2013. december 12., csütörtök

A pályázati szakaszban tett kötelezettségvállalásait akkor teljesíti a kijelölt város, ha a pályázati szakasz és a cím viselésének éve között nem változtattak lényegesen a programon és a stratégián, így különösen:

- a) a **költségvetést olyan szinten tartották, amely a pályázattal és a követelményekkel összhangban magas színvonalú kulturális program megvalósítását teszi lehetővé;**
- b) **kellően** tiszteletben tartották a művészeti csapat függetlenségét;
- c) az európai dimenzió megfelelően hangsúlyos maradt a kulturális program végleges változatában;
- d) a **kijelölt** város által használt **marketing- és** kommunikációs stratégia és kommunikációs anyagok egyértelműen tükrözik, hogy az Európa kulturális fővárosai **fellépés** az Unió kezdeményezése;
- e) a cím városra gyakorolt hatásainak ellenőrzésére és értékelésére szolgáló tervek érvényben vannak.

15. cikk

Gyakorlati intézkedések

A Bizottság különösen:

- a) biztosítja a fellépés átfogó egységességét;
- b) biztosítja a tagállamok és a **■** testület közötti koordinációt;
- c) a célkitűzésekre és a követelményekre tekintettel, a **■** testülettel szorosan együttműködve kidolgozott iránymutatással segíti a kiválasztási és az ellenőrzési eljárást;
- d) **szakmai** támogatást nyújt a **■** testületnek;
- e) közzétesz minden lényeges információt, és hozzájárul a fellépés uniós és nemzetközi szintű megjelenítéséhez;
- f) **Európa** korábbi, jelenlegi és jövőbeli kulturális **fővárosai**, illetve a pályázó városok között **előmozdítja** a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok cseréjét, és **ösztönzi a városok értékelő jelentéseinek és a tapasztalatoknak a szélesebb körű terjesztését.**

16. cikk

Értékelés

- (1) Az Európa kulturális fővárosa eredményeinek értékelése az érintett város feladata.

A Bizottság a **■ célkitűzések** és a **követelmények** alapján egységes iránymutatásokat és mutatókat dolgoz ki a városok számára, hogy egységes megközelítés legyen biztosítható az értékelési eljárás során.

A városok **elkészítik és** a cím viselésének évét követő év **december** 31-ig **továbbítják** értékelő jelentéseiket a Bizottságnak. A Bizottság a **honlapján** közzéteszi ezeket az **értékelő** jelentéseket.

- (2) A városok által végzett értékelés mellett a Bizottság **■** gondoskodik arról, hogy a fellépés eredményeiről rendszeresen külső és független **értékelés is készüljön. ■**

A **külső és független értékelés keretében** európai összefüggésbe helyezik **Európa** korábbi kulturális **fővárosait**, lehetővé téve az **összehasonlítást, valamint Európa** jövőbeni kulturális **fővárosai és** minden európai város számára a **hasznos** tanulságok levonását. A külső és független **értékelés** egészében is **vizsgálja a ■** fellépést, beleértve a fellépést működtető folyamatok hatékonyságát, a fellépés hatását és a fellépés fejlesztésének módját.

2013. december 12., csütörtök

A Bizottság benyújtja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Régiók Bizottságának **az értékeléseken alapuló következő jelentéseket, és amennyiben szükséges, mellékeli ezekhez a megfelelő javaslatokat:**

- a) első időközi **II** jelentés, **II** 2024. december 31-ig;
- b) második időközi **II** jelentés, **II** 2029. december 31-ig;
- c) utólagos **II** jelentés, **II** 2034. december 31-ig.

17. cikk

Hatályon kívül helyezés és átmeneti rendelkezések

Az 1622/2006/EK határozat hatályát veszti. Az említett határozat rendelkezéseit azonban továbbra is alkalmazni kell azon városok esetében, amelyeket a 2012 és 2019 közötti évekre Európa kulturális fővárosává jelöltek ki, vagy amelyek kijelölése folyamatban van.18. cikk

18. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Kelt ...**II**

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

MELLÉKLET

Naptár

2020	Horvátország II	Írország	II
2021	Románia	Görögország	Tagjelölt vagy potenciális tagjelölt ország
2022	Litvánia	Luxemburg	
2023	Magyarország	Egyesült Királyság	II
2024	Észtország	Ausztria	Tagjelölt vagy potenciális tagjelölt ország
2025	Szlovénia	Németország	
2026	Szlovákia	Finnország	II
2027	Lettország	Portugália	Tagjelölt vagy potenciális tagjelölt ország
2028	Cseh Köztársaság	Franciaország	

2013. december 12., csütörtök

2029	Lengyelország	Svédország	I
2030	Ciprus	Belgium	<i>Tagjelölt vagy potenciális tagjelölt ország</i>
2031	Málta	Spanyolország	
2032	Bulgária	Dánia	I
2033	Hollandia	Olaszország	<i>Tagjelölt vagy potenciális tagjelölt ország</i>

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0591

A halászat és az állategészségügy területére vonatkozó bizonyos rendeletek Mayotte jogállásának változása miatti módosítása *I**

Az Európai Parlament 2013. december 12-i jogalkotási állásfoglalása a halászat és az állategészségügy területére vonatkozó bizonyos rendeletek Mayotte Európai Unióval kapcsolatos jogállásának változása miatti módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2013)0417 – C7-0175/2013 – 2013/0191(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2016/C 468/85)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2013)0417),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, valamint 43. cikkének (2) bekezdésére és 168. cikkének (4) bekezdésére, amelynek alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C7-0175/2013),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikkére és 355. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapról szóló véleményére,
 - tekintettel a Tanács 2013. október 10-i levelére ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság 2013. szeptember 18-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. és 37. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0425/2013),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2013)0191

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2013. december 12-én került elfogadásra a halászat és az állategészségügy területére vonatkozó bizonyos rendeletek Mayotte Európai Unióval kapcsolatos jogállásának változása miatti módosításáról szóló .../2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére és 168. cikke (4) bekezdésének b) pontjára és **349. cikkére**, [Mód. 1]

⁽¹⁾ A 2013. október 21-i jegyzőkönyv 4. napirendi pontja (P7_PV(2013)10-21).

⁽²⁾ HL C 341., 2013.11.21., 97. o.

2013. december 12., csütörtök

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Tanács 2012/419/EU határozatával ⁽³⁾ 2014. január 1-jei hatállyal módosította Mayotte Európai Unióval kapcsolatos jogállását. Ennek következtében az említett időponttól Mayotte nem tartozik a tengerentúli területek közé, és az **Európai Unió működéséről szóló szerződés** (EUMSZ) 349. cikke és 355. cikke (1) bekezdése szerinti legkülső ~~régió~~ **régióvá válik. Mayotte jogállásának e fenti megváltozását követően** Az uniós jogot 2014. január 1-jétől kell alkalmazni Mayotte-on. Tekintettel Mayotte ~~számos területen fennálló~~ különleges **strukturális, társadalmi és gazdasági** helyzetére – **amelyhez hozzáadódik távoli fekvése, sziget jellege, kis mérete, valamint kedvezőtlen domborzati és éghajlati viszonyai** – indokolt bizonyos egyedi intézkedésekről rendelkezni. **[Mód. 2]**
- (2) A halászat és az állategészségügy területén a következő rendeleteket kell módosítani.
- (3) A halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló, 1998. március 30-i 850/98/EK tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾ érintően egyrészt a rendelet hatályát ki kell terjeszteni a Mayotte körüli vizekre, másrészt a Mayotte szigete közelében élő, nagytermetű vándorló halak halrajainak megőrzése érdekében a sziget alapvonalától számított 24 **tengeri** mérföldes körzetben a tonhal és a makrahalszerűek halrajainak erszéynyes kerítőhálójával történő halászatát meg kell tiltani. **[Mód.: nem érinti az összes nyelvi változatot]**
- (4) A halászati és akvakultúra-termékek piacának közös szervezéséről szóló, 1999. december 17-i 104/2000/EK tanácsi rendeletet ⁽⁵⁾ érintően a halászati termékek címkézésére vonatkozó szabályok alkalmazása – Mayotte nagyon széttagolt és kevésbé fejlett forgalmazási rendszerei miatt – a fogyasztókhoz eljuttatott információhoz képest aránytalanul nagy terhet jelentene a kiskereskedők számára. Következésképp helyénvaló ideiglenes eltérést biztosítani a kiskereskedelmi forgalomban a végső fogyasztónak Mayotte-on felkínált halászati termékek címkézésére vonatkozó szabályoktól.
- (5) A halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendeletet ⁽⁶⁾ érintően egyedi rendelkezéseket kell bevezetni a halászflootta-nyilvántartásra és az erőforrásokhoz való hozzáférésre vonatkozóan.
- (6) Egyrészt a francia lobogó alatt hajózó és Mayotte francia megyében üzemelő flotta egy jelentős része **9 10** méternél kisebb hosszúságú, a sziget körül elsősorban tevékenykedő, meghatározott kirakodóhellyel nem rendelkező hajókból áll, amelyeket még azonosítani kell, amelyek méretét meg kell határozni és amelyeket fel kell szerelni a minimális biztonsági felszerelésekkel ahhoz, hogy bekerüljenek az uniós halászhajóflotta-nyilvántartásba, így Franciaország a nyilvántartást ~~2016.~~ **2020.** december 31-ig nem fogja tudni elkészíteni. Franciaországnak ugyanakkor a nyilvántartásban nem szereplő halászhajók elterjedésének megelőzése érdekében létre kell hoznia az e szegmenshez tartozó hajók alapvető azonosítását garantáló átmeneti hajóflotta-nyilvántartást. **[Mód. 4]**
- (7) Másrészt a Mayotte körüli vizek érzékeny **ökológiai és** biológiai egyensúlyának megóvása és – tekintettel a sziget gazdasági szerkezetére, társadalmi és gazdasági viszonyaira – a sziget helyi gazdaságának megőrzése érdekében az érintett vizeken végzett bizonyos halászati tevékenységeket a sziget kikötőiben nyilvántartásba vett hajókra kell korlátozni. **[Mód. 5]**

⁽¹⁾ HL C 341., 2013.11.21., 97. o..

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. december 12-i álláspontja.

⁽³⁾ HL L 204., 2012.7.31., 131. o.

⁽⁴⁾ HL L 125., 1998.4.27., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 17., 2000.1.21., 22. o.

⁽⁶⁾ HL L 320., 2001.12.5., 7. o.

2013. december 12., csütörtök

- (8) A Közös legkülső régiókban nyilvántartott halászflokkák igazgatásáról szóló, 2004. március 30-i 639/2004/EK tanácsi rendeletet ⁽¹⁾ érintően Mayotte egyik sajátossága, hogy flottájára vonatkozóan az 1997–2002-es többéves orientációs programra hivatkozó 2371/2002/EK rendelet alapján nem határoztak meg célt. A halászati erőforrások megővése szempontjából helyénvaló a halászflokk-kapacitások jelenlegi szinten történő rögzítése, különösen a flottának a nagy halászati kapacitással rendelkező nagy hajókat tartalmazó szegmense esetében. Tekintettel azonban arra, hogy Franciaország fejlesztési tervet nyújtott be az Indiai-óceáni Tonhalbizottsághoz (IOTC), amelyben felvázolta a mayotte-i flotta kapacitásának várható alakulását, és amely tervvel kapcsolatban az IOTC-megállapodás egyetlen szerződő fele – így az Unió sem – emelt kifogást, **Mayotte jelenlegi sajátos társadalmi és gazdasági körülményei miatt** a kisebb hajók esetében helyénvaló az említett tervben szereplő célokat a Mayotte kikötőiben nyilvántartásba vett flotta kapacitására vonatkozó referenciaértékként alkalmazni, illetve engedélyezni Franciaország számára, hogy flottáját a fejlesztési tervben szereplő céloknak megfelelően bővítse. [Mód. 6]
- (9) A nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre és a belőlük származó termékekre vonatkozó egészségügyi szabályok megállapításáról és az 1774/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1069/2009/EK rendeletet ⁽²⁾ érintően meg kell jegyezni, hogy Mayotte nem rendelkezik az állati melléktermékek feldolgozásához szükséges ipari kapacitással. Helyénvaló tehát Franciaország részére lehetővé tenni, hogy öt év alatt létrehozza az állati melléktermékeknek a 1069/2009/EK rendeletnek teljes mértékben megfelelő azonosításához, kezeléséhez, szállításához, megmunkálásához és ártalmatlanításához szükséges infrastruktúrát Mayotte szigetén.
- (10) A közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. november 20-i 1224/2009/EK tanácsi rendeletet érintően ⁽³⁾ úgy tűnik, hogy Mayotte legkülső régióvá válásának napjáig Franciaország nem lesz képes eleget tenni az összes uniós ellenőrzési kötelezettségnek a flottának a „Mayotte. Nyílt tengeri és tengerfenéki fajok. Hosszúság ~~≤ 9 m~~ < 10 m” szegmense tekintetében. Az ehhez a szegmenshez tartozó, a sziget körül elszórtan tevékenykedő, meghatározott kirakodóhellyel nem rendelkező hajókat még azonosítani kell, továbbá ki kell képezni a halászokat és az ellenőröket, és ki kell építeni a megfelelő igazgatási és fizikai infrastruktúrát. Ideiglenes eltérést kell tehát biztosítani az említett flottaszegmens vonatkozásában a halászhajók ellenőrzésére és jellemzőire, a tengeren folytatott tevékenységükre, felszerelésükre és fogási menynyiségeikre vonatkozó bizonyos szabályoktól – a kifogott mennyiségeknek a hajótól a piacra kerüléséig tartó összes szakasz tekintetében. Annak érdekében azonban, hogy az 1224/2009/EK rendeletnek legalább a legfontosabb célkitűzései teljesüljenek, Franciaországnak létre kell hoznia egy nemzeti ellenőrző rendszert, amely lehetővé teszi a flotta ezen szegmense által végzett tevékenységek ellenőrzését és nyomon követését, illetve az Unió nemzetközi jelentési kötelezettségeinek való megfelelést. [Mód. 7]
- (11) Következésképpen a 850/98/EK, a 104/2000/EK, a 2371/2002/EK, a 639/2004/EK, az 1069/2009/EK és az 1224/2009/EK rendeletet a fentieknek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 850/98/EK rendelet módosítása

A 850/98/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (1) bekezdésének h) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„h) 8. régió:

Franciaország felségjoga vagy fennhatósága alá tartozó minden vízterület Réunion és Mayotte, Franciaország tengerentúli megyéi partjainál.”

⁽¹⁾ HL L 102., 2004.4.7., 9. o.

⁽²⁾ HL L 300., 2009.11.14., 1. o.

⁽³⁾ HL L 343., 2009.12.22., 1. o.

2013. december 12., csütörtök

1a. A 2. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A »Mayotte-i Tengeri Nemzeti Park« a mayotte-i kizárólagos gazdasági övezet teljes egészére, azaz 68 381 km²-re terjed ki. A szárazföld felől a park a köztulajdonban lévő tengeri terület határának megfelelő partsáv legmagasabb részéig terjed.” [Mód. 8]

2. A szöveg a 34. cikk után a következő 34a. cikkel egészül ki:

„34a. cikk

A halászati tevékenységek korlátozása a Mayotte szigete körüli 24 mérföldes övezetben

A hajóknak tilos mindenfajta erszéyes kerítőhálót használni a tonhal és a makrahalszerűek halrajainak halászata céljából Mayotte szigetének partjától, azaz a felségvizek mérésének alapját képező alapvonalától mért 24 tengerimérföldes területen belül. [Mód.: nem érinti az összes nyelvi változatot]

A sodródó, halcsoportosulást előidéző eszközök (FAD-ok) alatt és nagy tengeri emlősök és cetcápák (természetes FAD-ok) alatt végzett halászat a Mayotte-i Tengeri Nemzeti Park teljes területén tilos.” [Mód. 10]

2. cikk

A 104/2000/EK rendelet módosítása

A 104/2000/EK rendelet 4. cikke a (3) bekezdés után a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A kiskereskedelmi forgalomban a végső fogyasztónak Mayotte-on felkínált termékekre az (1), (2) és (3) bekezdést 2016. december 16-ig 2021. december 31-ig nem kell alkalmazni.” [Mód. 11]

3. cikk

A 2371/2002/EK rendelet módosításai

A 2371/2002/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 15. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5) Az (1) bekezdéstől eltérve, Franciaország 2016.2021 december 31-ig mentesül azon kötelezettsége alól, hogy az uniós halászhajóflotta-nyilvántartásában szerepeltesse a 9 10 méternél kisebb teljes hosszúságú, Mayotte-ról üzemelő hajókat. [Mód. 12]

(6) 2016.2021 december 31-ig Franciaország átmeneti nyilvántartást vezet a 9 10 méternél kisebb teljes hosszúságú, Mayotte-ról üzemelő halászhajókról. Ez a nyilvántartás minden hajóra vonatkozóan tartalmazza legalább annak nevét, teljes hosszúságát és azonosító kódját.” [Mód. 13]

2. A szöveg a 18. cikk után a következő 18a. cikkel egészül ki:

„18a. cikk

Mayotte

A 17. cikktől eltérve, a Mayotte alapvonalától számított 100 tengeri mérföldön belülre eső vizeken és a **Mayotte-i Tengeri Nemzeti Park teljes területén** Franciaország **elfogadhatja a parkot létrehozó jogszabályok által védett természeti erőforrások megőrzéséhez szükségesnek ítélt védelmi intézkedéseket, ezen belül intézkedéseket fogadhat el, hogy a** halászatot a Mayotte kikötőiben az uniós halászhajóflotta-nyilvántartásba vagy a 15. cikk (6) bekezdésében említett átmeneti nyilvántartásba vett hajókra ~~korlátozhatja~~ **korlátozza**, azon uniós hajók kivételével, amelyek a 2014. január 1-jét megelőző két évben legalább 40 napig halásztak ezeken a vizeken, feltéve, hogy nem lépik túl a hagyományosan gyakorolt halászati erő kifejtés mértékét.” [Mód. 14]

2013. december 12., csütörtök

4. cikk

A 639/2004/EK rendelet módosítása

A 639/2004/EK rendelet a 1. cikk után a következő 1a. cikkel egészül ki:

„1a. cikk

Mayotte flottája

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésének a) pontjától eltérve, a Mayotte kikötőiben az uniós halászhajóflotta-nyilvántartásba vagy a 2371/2002/EK rendelet 15. cikk (6) bekezdésében említett átmeneti nyilvántartásba vett hajókra vonatkozó referenciaérték a szóban forgó flotta 2013. december 31-i kapacitásának felel meg.

Ugyanakkor a 8 és 12 méter közötti teljes hosszúságú, fenékhorgsort használó, illetve a ~~9~~ **10** méternél kisebb teljes hosszúságú halászhajók esetében a referenciaérték a Franciaország által az Indiai-óceáni Tonhalbizottságnak 2011. január 7-én bemutatott fejlesztési tervben szereplő kapacitásnak felel meg. **[Mód. 15]**

(2) A 2371/2002/EK rendelet 13. cikkétől eltérve, Franciaország engedélyt kap új kapacitás bevezetésére a 8 és 12 méter közötti teljes hosszúságú, fenékhorgsort használó, illetve a ~~9~~ **10** méternél kisebb teljes hosszúságú halászhajók flottaszegmense tekintetében anélkül, hogy az új kapacitással egyenértékű kapacitáscsökkentést hajtana végre.” **[Mód. 16]**

5. cikk

Az 1069/2009/EK rendelet módosítása

Az 1069/2009/EK rendelet 56. cikke helyébe a következő szöveg lép:

„56. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetése utáni huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2011. március 4-től kell alkalmazni.

A 4. cikket Mayotte vonatkozásában azonban ~~2019.~~**2021** január 1-jétől kell alkalmazni. A Mayotte-on ~~2019.~~**2021.** január 1-je előtt képződő állati melléktermékeket és a belőlük származó termékeket a 19. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban ártalmatlanítják. **[Mód. 17]**

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.”

6. cikk

Az 1224/2009/EK rendelet módosítása

Az 1224/2009/EK rendelet a 2. cikk után a következő 2a. cikkel egészül ki:

„2a. cikk

A közösségi ellenőrző rendszer alkalmazása Mayotte ~~Franciaország tengerentúli megyéje~~ **legkülső régió** flottájának bizonyos szegmenseire **[Mód. 18]**

(1) ~~2016.~~**2021.** december 31-ig az 5. cikk (3) bekezdését, a 6., 8., 41., 56., 58–62., 66., 68. és a 109. cikket Franciaországra nem kell alkalmazni a ~~9~~ **10** méternél kisebb teljes hosszúságú, Mayotte-ról üzemelő halászhajók, azok tevékenysége és az általuk kifogott mennyiségek tekintetében. **[Mód. 19]**

(2) ~~2014.~~**2015.** január 1-jéig Franciaország létrehozza a ~~9~~ **10** méternél kisebb teljes hosszúságú, Mayotte-ról üzemelő halászhajókra alkalmazandó nemzeti ellenőrző rendszerét. A rendszernek az alábbi követelményeknek kell eleget tennie: **[Mód. 20]**

a) mayotte-i székhelyű egyetlen hatóság koordinálja az összes helyi hatóság ellenőrzési tevékenységét;

b) az ellenőrzési, vizsgálati és végrehajtási tevékenységeket megkülönböztetésmentesen végzik;

2013. december 12., csütörtök

- c) a rendszer biztosítja az Indiai-óceáni Tonhalbizottság irányítása alá tartozó és a védett fajok fogásainak ellenőrzését;
- d) a rendszer biztosítja a Mayotte körüli vizekhez és különösen a bizonyos flottaszegmensekre alkalmazandó hozzáférési korlátozások hatálya alá tartozó területekhez való hozzáférés ellenőrzését;
- e) a rendszer prioritásként kezeli a sziget körül folyó halászati tevékenységeknek a célzott ellenőrzési intézkedések megalapozására irányuló feltérképezését.

(3) ~~2014.~~**2015.** szeptember 30-ig Franciaország cselekvési tervet nyújt be a Bizottsághoz, amelyben meghatározza azon intézkedéseket, amelyek meghozatala szükséges ahhoz, hogy ~~2017.~~**2018.** január 1-jétől a ~~9~~ **10** méternél kisebb teljes hosszúságú, Franciaország Mayotte megyéjéből **Mayotte-ról – mint legkülső régióról** – üzemelő halászhajók tekintetében megfeleljen az 1224/2009/EK rendeletnek. A cselekvési terv Franciaország és a Bizottság közötti egyeztetés tárgya. A cselekvési terv végrehajtása érdekében Franciaország minden szükséges intézkedést megtesz.” [Mód. 21]

7. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet ~~az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő kihirdetése utáni huszadik napon~~ **2014. január 1-jén** lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

2013. december 12., csütörtök

P7_TA(2013)0592

Felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szembeni kifogás mellőzése: az általános tarifális preferenciák rendszerének alkalmazásáról szóló 978/2012/EU rendelet I., II. és IV. mellékletének módosítása

Az Európai Parlament 2013. december 12-i határozata az általános tarifális preferenciák rendszerének alkalmazásáról szóló 978/2012/EU rendelet I., II. és IV. mellékletét módosító 2013. október 30-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szembeni kifogás mellőzésére (C(2013)07167 – 2013/2929(DEA))

(2016/C 468/86)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre (C(2013)07167),
 - tekintettel a Bizottság 2013. november 25-i levelére, amelyben kéri az Európai Parlamenttől annak kinyilvánítását, hogy nem emel kifogást a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szemben,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság által a Bizottsági Elnökök Értekezletének elnökéhez intézett 2013. december 2-i levélre,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkére,
 - tekintettel az általános tarifális preferenciák rendszerének alkalmazásáról és a 732/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2012. október 25-i 978/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 3. cikke (2) bekezdésére, 5. cikke (3) bekezdésére és 17. cikke (2) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 87a. cikkének (6) bekezdésére,
- A. mivel a Bizottság hangsúlyozta, hogy a Parlament határozatának 2013. december 16-át megelőző elfogadása elengedhetetlen, minthogy a felhatalmazáson alapuló rendeletet 2014. január 1-je előtt közzé kell tenni ahhoz, hogy Mianmar (Burma) kellő időben visszakерüljön, Dél-Szudán pedig bekerüljön az általános preferenciarendszerbe;
1. kijelenti, hogy a felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel szemben nem emel kifogást;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 303., 2012.10.31., 1. o.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU